

1|1| ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ
 1|2| การสรรเสริญทั้งหลายนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก
 1|3| ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ
 1|4| ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งวันตอบแทน
 1|5| เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์เคารพอิบาดะฮ์ และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์ขอความช่วยเหลือ
 1|6| ขอพระองค์ทรงแนะนำ พวกข้าพระองค์สิ่งทางอันเที่ยงตรง
 1|7| (คือ) ทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเขา มิใช่ในทางของพวกที่ถูกกัฏ และมิใช่ทางของพวกที่หลงผิด
 2|1| อะลีฟ ลาม มีม
 2|2| คัมภีร์นี้ ไม่มีความสงสัยใด ๆ ในนั้น เป็นคำแนะนำสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงเท่านั้น
 2|3| คือบรรดาผู้ศรัทธาต่อสิ่งเร้นลับ และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาเหล่านั้น พวกเขา
 กับริจาค
 2|4| และบรรดาผู้ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า และต่อวันปรโลกนั้นพวกเขาเชื่อมั่น

 2|5| ชนเหล่านี้ คือ ผู้ที่(ตั้ง)อยู่บนคำแนะนำ ที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และชนเหล่านี้คือผู้ที่บรรลุผล
 2|6| แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาเนี่ยดมมีผล เท่ากันแก่พวกเขา เจ้าจะตักเตือนพวกเขาแล้วหรือยังมิได้ตักเตือนพวกเขา ก็ทำให้
 ศรัทธาไม่
 2|7| อัลลอฮ์ได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขา และบนหูของพวกเขาแล้ว และบนตาของพวกเขาเขาก็มีสิ่งบดบังอยู่ และเขาเหล่านั้น
 จะได้รับการลงโทษอันมหันต์
 2|8| และจากหมู่นั้น มีผู้กล่าวว่า เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกแล้ว ทั้ง ๆ ที่พวกเขาหาใช่เป็นผู้ศรัทธาไม่

 2|9| เขาเหล่านั้นต่างหลอกลวงอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และพวกเขาหาได้หลอกลวงใครไม่ นอกจากตัวของพวกเขเองเท่านั้น
 แต่พวกเขาไม่รู้ลึก
 2|10| ในหัวใจของพวกเขา ซามิรค้อย่างหนึ่ง แล้วอัลลอฮ์ได้ทรงเพิ่มโรคอีกอย่างหนึ่ง ให้แก่พวกเขา และพวกเขาจะได้รับการลงโทษ
 อันเจ็บแสบเนื่องจากการที่พวกเขากล่าวเท็จ
 2|11| และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงอย่าก่อความเสียหายแก่แผ่นดิน ซึ่งพวกเขาก็กล่าวว่า ที่จริงนั้น เราเป็นผู้ปรับปรุง
 ให้ดีต่างหาก
 2|12| พึงรู้เถิดว่าแท้จริงพวกเขานั้นแหละ เป็นผู้ก่อความเสียหาย แต่พวกเขาไม่รู้ลึก
 2|13| และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงศรัทธาเถียงที่ประชาชน เขาศรัทธากันซิ พวกเขาก็ก้าวว่า จะให้เราศรัทธาเถียงผู้
 โฉดเขลาเหล่านั้นศรัทธากัน กระนั้นหรือ? พึงรู้เถิดว่าพวกเขาเองนั้นแหละเป็นผู้ที่โฉดเขลาแต่พวกเขาหาไม่รู้
 2|14| และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ศรัทธาพวกเขาก็ก้าวว่า เราศรัทธาแล้ว และเมื่อพวกเขาได้รวมอยู่กับบรรดาหัวใจพวกเขาแต่สาฟง
 พวกเขาก็ก้าวว่า แท้จริงเรายังอยู่กับพวกท่าน ที่จริงเราเป็นแต่เพียงผู้เย้ยหยันเท่านั้น
 2|15| อัลลอฮ์จะทรงเย้ยหยันพวกเขา และจะทรงยืดเวลาให้พวกเขาระเผลอร่อนอยู่ในการละเมิดของพวกเขาต่อไป
 2|16| ชนเหล่านี้คือผู้ที่ชื่อทางหลงผิด ด้วยทางที่ถูก ดังนั้น การคำของพวกเขาก็ไม่ได้กำไร และทั้งพวกเขาก็ไม่เคยเป็นผู้รับเอาทางที่
 ถูกต้อง
 2|17| อุปมาพวกเขานั้น ดังผู้ที่จุดไฟขึ้น ครั้งเมื่อไฟได้ให้แสงสว่างแก่สิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวเขา อัลลอฮ์ก็ทรงนำเอาแสงสว่างของพวกเข
 ไป และปล่อยพวกเขาไว้ในบรรดาความมืด ซึ่งพวกเขาไม่สามารถจะมองเห็นได้
 2|18| เขาเหล่านั้นเป็นคนหูหนวก เป็นใบ้ และตาบอด ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถจะกลับมาได้
 2|19| หรือดังฝนที่หั่งลงมาจากฟากฟ้า โดยที่ในฝนนั้นมีทั้งบรรดาความมืด ฟาศารน และฟ้าแลบ พวกเขาจึงเอานิ้วมือของพวกเข
 อุดหูไว้ เนื่องจากฟ้าผ่า ทั้งนี้เพราะกลัวความตาย และอัลลอฮ์นั้นทรงลุ่ม พวกปฏิเสธการศรัทธาเหล่านั้นไว้แล้ว
 2|20| สายฟ้าแลบแทบจะฉีกสายตาของพวกเขาก็ได้ คราใดที่มันให้แสงสว่างแก่พวกเขา พวกเขาก็ก้าวไปในแสงสว่างนั้น และเมื่อมัน
 มืดลงแก่พวกเขา พวกเขาก็ก้าวถอยยืน แลหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แท้จริงเขาก็ทรงนำเอาหูและตาของพวกเขไปแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
 ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง
 2|21| มนุษย์เอ๋ย! จงเคารพอิบาดะฮ์ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเจ้าที่ทรงบังเกิดพวกเจ้า และบรรดาผู้มาก่อนพวกเจ้าเจ็ด เพื่อว่าพวกเจ้า
 จะทรงยำเกรง
 2|22| คือผู้ทรงให้แผ่นดินเป็นที่นอน และฟ้าเป็นอาคาร แก่พวกเจ้า และทรงให้นำน้ำหลั่งลงมาจากฟากฟ้า แล้วได้ทรงให้บรรดาผลไม้
 ออกมา เนื่องด้วยน้ำนั้น ทั้งนี้เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าให้มีผู้เท่าเทียมใด ๆ ขึ้น สำหรับอัลลอฮ์ โดยที่พวก
 เจ้าก็รู้กันอยู่
 2|23| และหากปรากฏว่าพวกเจ้าอยู่ในความแคลงใจใด ๆ จากสิ่งที่เราได้ลงมาแก่ปาวของเราแล้ว ก็จงนำมาสักสุเราะฮ์หนึ่งเยี่ยงสิ่ง
 นั้น และจงเชิญชวนผู้ที่อยู่ในหมู่พวกเจ้าอื่นนอกจากอัลลอฮ์หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง
 2|24| แต่พวกเจ้าก็ยังมิได้ทำ และจะไม่กระทำตลอดไปแล้ว ก็จงระวังไฟนรก ซึ่งเชื้อเพลิงของมันนั้นคือ มนุษย์ และหิน โดยที่มันได้
 ถูกเตรียมไว้ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธา
 2|25| และ(มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีทั้งหลายว่า แน่ละพวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมี
 แม่น้ำหลายสาย ไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น คราใดที่พวกเขาได้รับผลไม้จากสวนสวรรค์นั้นเป็นเครื่องยังชีพ พวกเขาก็ก้าวว่า
 นี่คือสิ่งที่เราได้รับเป็นปัจจัยยังชีพมาก่อนแล้ว และสิ่งที่พวกเขาได้รับนั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และในสวรรค์นั้น พวกเขาจะได้รับคู่
 ครองที่บริสุทธิ์ และพวกเขาจะพำนักอยู่ในสวรรค์นั้นตลอดกาล
 2|26| แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงละอวย ในการที่พระองค์ทรงยกอุทาหรณ์ใด ๆ ขึ้นเปรียบเทียบไม่ว่าจะเป็นรึ้นสักตัวหนึ่งแล้วก็สิ่งที่ยิ่งไป
 กว่านั้นก็ตาม ส่วนบรรดาผู้ที่ศรัทธานั้นพวกเขาย่อมรู้ว่าแท้จริงมัน คือ ความจริงที่มาจากพระเจ้าของพวกเขา และส่วนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธ
 การศรัทธานั้นพวกเขาจะพูดว่า อัลลอฮ์ทรงประสงค์สิ่งใดในการยกอุทาหรณ์ด้วยสิ่งนี้ ? พระองค์ทรงให้คนมากมายหลงผิดด้วย
 อุทาหรณ์นั้น และทรงแนะนำทางที่ถูกต้องแก่คนมากมายด้วยอุทาหรณ์นั้น และพระองค์จะไม่ทรงให้ใครหลงผิดด้วยอุทาหรณ์นั้น
 นอกจากผู้ที่ฝ่าฝืนเท่านั้น
 2|27| คือบรรดาผู้ที่ทำลายสัญญาของอัลลอฮ์หลังจากที่ได้มีสัญญาไว้แก่พระองค์ และตัดสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงใช้ให้ต่อ และบ่อนทำลายในผืน
 แผ่นดิน ชนเหล่านี้แหละคือพวกที่ขาดทุน
 2|28| พวกเจ้าจะปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ได้อย่างไร? ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้านั้นเคยปราศจากชีวิตมาก่อน แล้วพระองค์ก็ทรงให้เจ้ามีชีวิต
 ขึ้น ภายหลังก็จะทรงให้พวกเจ้าตาย แล้วก็จะทรงให้พวกเจ้ามีชีวิตขึ้นอีก และพวกเจ้าก็จะถูกนำกลับไปสู่พระองค์

2|29| พระองค์คือผู้ได้ทรงสร้างสิ่งทั้งมวลในโลกไว้สำหรับพวกเจ้า ภายหลังได้ทรงมุ่งสู่ฟากฟ้า และได้ทำให้มันสมบูรณ์ขึ้นเป็นเจ็ดชั้นฟ้า และพระองค์นั้นได้ทรงรอบรู้ในสิ่งทุกอย่าง

2|30| และจงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้ตรัสแก่มะลาอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้าจะให้มีผู้แทนคนหนึ่ง ในพิภพ มะลาอิกะฮ์ได้ทูลขึ้นว่า พระองค์จะทรงให้มีขึ้นในพิภพซึ่งผู้ที่ป้อนทำลาย และก่อการนองเลือด ในพิภพพระนั้นหรือ ? ทั้ง ๆ ที่พวกข้าพระองค์ให้ความมั่งคั่งพร้อมด้วยการสรรเสริญพระองค์ และเทิดทูนความบริสุทธิ์ในพระองค์ พระองค์ตรัสว่า แท้จริงข้ารู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้

2|31| และพระองค์ได้ทรงสอนบรรดานามของทั้งปวงให้แก่อาดัม ภายหลังได้ทรงแสดงสิ่งเหล่านั้นแก่มะลาอิกะฮ์ แล้วตรัสว่า จงบอกบรรดาชื่อของสิ่งเหล่านั้นแก่ข้า หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง

2|32| พวกเขา(บรรดามะลาอิกะฮ์)ทูลว่า มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่านไม่มีความรู้ใด ๆ แก่พวกข้าพระองค์นอกจากสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสอนพวกข้าพระองค์เท่านั้น แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

2|33| พระองค์ตรัสว่า โออาดัม! จงบอกบรรดาชื่อของสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขาที่ (บรรดามะลาอิกะฮ์) ครั้นเมื่ออาดัมได้บอกชื่อของสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขาแล้ว พระองค์จึงตรัสว่า ข้ามิได้บอกแก่พวกเจ้าดอกหรือว่า แท้จริงข้าเป็นผู้รู้ยิ่งซึ่งความเร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและเป็นผู้รู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผยและสิ่งที่พวกเจ้าปกปิด

2|34| และจงรำลึกถึง ขณะที่เราได้กล่าวแก่มะลาอิกะฮ์ว่า พวกเจ้าจงสวด แก่ออดัมเถิด แล้วพวกเขาก็สวดกัน นอกจากอิบลิส โดยที่มันไม่ยอมสวด และแสดงโอหัง และมันจึงได้กลายเป็นผู้ลี้ภัยแห่งการศรัทธา (กาฟิร)

2|35| และเราได้กล่าวว่า โอ ออดัม ! เจ้าและคู่ครองของเจ้าจงพำนักอยู่ในสวนสวรรค์นั้นเถิดและเจ้าทั้งสองจงบริโภคจากสวนนั้นอย่างกว้างขวาง ณ ที่ที่เจ้าทั้งสองปรารถนา และอย่าเข้าใกล้ต้นไม้นี้ (มีต้นนั้นแล้ว) เจ้าทั้งสองจะกลายเป็นผู้ธรรมดาแก่ตัวเอง

2|36| ภายหลังจากชัยฎอนได้ทำให้ทั้งสองนั้นพลัดไป เนื่องจากต้นไม้นั้น แล้วได้ทำให้ทั้งสองออกจากที่พำนักอยู่ และเราได้กล่าวว่า พวกเจ้าจงออกไป โดยที่บางส่วนของพวกเจ้าต่างเป็นศัตรูต่อกัน และ(สำหรับพวกเจ้าในผืนแผ่นดินนั้น) มีที่พำนักและมีสิ่งอำนวยความสะดวกจนถึงระยะเวลาหนึ่ง

2|37| ภายหลังดาอัมได้ รัญญูคำ วิงวอนจากพระเจ้าของ เขา แล้วพระองค์อภัยโทษแก่ เขา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

2|38| เราได้กล่าวว่า พวกเจ้าจงออกไปทั้งหมด จากสวนนั้น แล้วหากมีคำแนะนำจากข้ามายังพวกเจ้าแล้ว ผู้ใดที่ปฏิบัติตามคำแนะนำของข้า ก็ไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาจะไม่เสียใจ

2|39| และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และไม่เชื่อบรรดาโอองการของเรานั้น ชนเหล่านี้คือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

2|40| วงศ์วานอิสรออีลเอ๋ย ! จงรำลึกถึงความโปรดปรานของข้า ที่ข้าได้โปรดปรานแก่พวกเจ้า และจงรักษาข้อสัญญาของข้าให้ครบถ้วน ข้าก็รักษาสัญญาของพวกเจ้าให้ครบถ้วน และเฉพาะข้าเท่านั้น พวกเจ้าจงเกรงกลัว

2|41| และพวกเจ้าจงศรัทธาต่อสิ่งที่ข้าได้ให้ลงมาเพื่อยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเจ้า และพวกเจ้าจงอย่าเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งนั้นเป็นคนแรก และจงอย่าได้นำโอองการของข้าไปแลกเปลี่ยนกับรางวัลเล็กน้อย และเฉพาะข้าเท่านั้น พวกเจ้าจงยำเกรง

2|42| และพวกเจ้าจงอย่าปะปน สิ่งจริงด้วยสิ่งเท็จ และจงอย่าปิดบังสิ่งที่จริง ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้ารู้กันอยู่

2|43| และพวกเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและจงชำระซะกาต และจงรู่กะร่วมกับผู้รู้กะทั้งหลาย

2|44| พวกเจ้าใช้ให้ผู้คนกระทำความดี โดยที่พวกเจ้าลืมตัวของพวกเจ้าเองกระนั้นหรือ ? และทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าอ่านคัมภีร์กันอยู่ แล้วพวกเจ้าไม่ใช้ปัญญากระนั้นหรือ ?

2|45| และพวกเจ้าจงอาศัยความอดทน และการละหมาดเถิด และแท้จริงการละหมาดนั้นเป็นสิ่งที่ใหญ่โต นอกจากบรรดาผู้ที่นอนหม่อมถ่อมตนเท่านั้น

2|46| คือ บรรดาผู้ที่คาดคิดว่า แน่นนอนพวกเขาจะพบกับพระเจ้าของพวกเขา และแนนอนพวกเขาจะเป็นผู้กลับไปสู่พระองค์

2|47| วงศ์วานอิสรออีลเอ๋ย ! จงรำลึกถึงความโปรดปรานของข้า ที่ข้าได้โปรดปรานแก่พวกเจ้า และแท้จริงนั้น ข้าได้เทิดพวกเจ้าไว้เหนือประชาชาติทั้งหลาย

2|48| และจงกลัวเกรงวันหนึ่ง ซึ่งไม่มีชีวิตใดจะตอบแทนสิ่งใดแทนอีกชีวิตได้ และการขอให้มีความช่วยเหลือใด ๆ ก็จะไม่ถูกรับจากชีวิตนั้น และคำใดถอนใด ๆ ก็จะไม่ถูกรับเอาจากชีวิตนั้น ด้วย และทั้งพวกเขาก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

2|49| และจงรำลึกถึง ขณะที่เราได้ช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากพวกฟองของฟิรอาวัน โดยที่พวกเขาบังคับขู่ขู่ขู่พวกเจ้า ซึ่งการทรมานอันร้ายแรง พวกเขาเชือดบรรดาลูกผู้ชายของพวกเจ้า และไว้ชีวิตบรรดาลูกผู้ชายของพวกเจ้า และไว้ชีวิตบรรดาลูกผู้หญิงของพวกเจ้า และในเรื่องนั้น คือการทดสอบอันสำคัญจากพระเจ้าของพวกเจ้า

2|50| และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้แยกทะเลออก เพราะพวกเจ้า แล้วเราได้ช่วยพวกเจ้าให้รอดพ้น และได้ริให้พวกฟิรอาวันจมน้ำตาย ขณะที่พวกเจ้ามองดูอยู่

2|51| และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้สัญญาแก่มุซาไว้สี่สิบคืน แล้วพวกเจ้าได้ยึดถือลูกวัวตัวนั้นหลักจากเขา และพวกเจ้านั้นคือผู้ธรรมดา

2|52| แล้วเราก็ได้ให้อภัยแก่พวกเจ้า หลังจากนั้น เพื่อว่าพวกเจ้าจักชอบคุณ

2|53| และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้ให้คัมภีร์และ อัล-ฟุรคาน แก่ มุซา หวังว่าพวกเจ้าจะได้รับคำแนะนำที่ถูกต้อง

2|54| และจงรำลึกถึงขณะที่มุซาได้กล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า โอ้กลุ่มชนของฉัน ! แท้จริงพวกท่านได้ อยู่ดีธรรมแก่ตัวของพวกท่านเอง โดยที่พวกท่านได้ยึดถือลูกวัวตัวนั้น (เป็นที่เคารพสักการะ) ดังนั้นจงกลับสู่พระผู้บังเกิดพวกท่านเถิด แล้วจงฆ่าตัวของพวกท่านเอง นั่นเป็นสิ่งที่ดีแก่พวกท่าน ณ พระผู้บังเกิดพวกท่าน ภายหลังพระองค์ก็ได้ทรงอภัยโทษแก่พวกท่าน แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

2|55| และจงรำลึกถึง ขณะที่พวกเจ้ากล่าวว่า โอ้มูซา ! เราจะไม่ศรัทธาต่อท่านเป็นอันขาด จนกว่าเราจะได้เห็นอัลลอฮ์โดยเปิดเผย แล้วสายฟ้าผ่าก็ได้คร่าพวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้ามองดูกันอยู่

2|56| ภายหลังเราได้ให้พวกเจ้าคีนีฟ หลังจากที่พวกเจ้าได้ตายไปแล้ว เพื่อว่าพวกเจ้าจักชอบคุณ

2|57| และเราได้ให้เมฆมบบังพวกเจ้า และได้ให้อัล-มันนะ และอัล-ซัลวา แก่พวกเจ้า พวกเจ้าจงบริโภคสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากสิ่งดี ๆ เถิด และพวกเขาหาได้อธรรมแก่เราไม่ แต่ทว่าพวกเขาอธรรมแก่ตัวของพวกเขาสองต่างหาก

2|58| และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้กล่าวว่า พวกเจ้าจงเข้าไปในเมืองนี้ แล้วจงบริโภคจากเมืองนั้นอย่างกว้างขวาง ณ ที่ที่พวกเจ้าปรารถนา และจงเข้าประตูนั้น ไปในสภาพผู้ไถ่หนี้ละงัดด้วยความนอนบ่ม และจงกล่าวว่า “อิฎฎะฮ์” เราก็จะอภัยโทษให้แก่พวกเจ้าซึ่งบรรดาความผิดของพวกเจ้า และเราจะเพิ่มพูนแก่บรรดาผู้กระทำความดี

2|59| แล้วบรรดาผู้ธรรมเหล่านั้น ได้เปลี่ยนเอาคำพูดหนึ่งซึ่งมิใช่คำพูดที่ถูกกล่าวแก่พวกเขา เราจึงได้ให้การลงโทษจากฟากฟ้าลงมาแก่บรรดาผู้ธรรมเหล่านั้น เนื่องจากการที่พวกเขาละเมิด

2|60| และจงรำลึกถึงขณะที่มุซาได้ขอให้นำให้แก่กลุ่มชนของพวกเขา แล้วเราได้กล่าวว่า เจ้าจงตีหินด้วยไม้เท้าของเจ้าแล้วดำนน้ำสิบสองตาก็พุ่งออกจากหินนั้น แน่นนอนกลุ่มชนแต่ละกลุ่ม ย่อมรู้แหล่งน้ำดื่มของตน พวกเจ้าจงกินและจงดื่มจากปัจจัยยังชีพของอัลลอฮ์ และจง

อย่าก่อความในแผ่นดิน ในฐานผู้บ่อนทำลาย

2|61|และจงรำลึกถึงขณะที่พวกเจ้ากล่าวว้ โอ้มุซา ! เราไม่สามารถจะอดทนต่ออาหารชนิดเดียว อีกต่อไปได้ ดังนั้นจงวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านให้แก้เราเถิด พระองค์จะทรงให้ออกมาแก่เราจากสิ่งทีแผ่นดินนี้หึ่งอกเงยขึ้น อันได้แก่พืชผัก แตงกวา กระเทียม หัว และหัวหอม มุซาได้กล่าวว่าพวกท่านจะขอเปลี่ยนเอาสิ่งทีมีนเลกว่า ด้วยสิ่งทีมีนดีกว่ากระนั้นหรือ? พวกท่านจงลงไปอยู่ในเมืองเกิด แล้วสิ่งทีพวกท่านขอทีจะเป็นของพวกท่าน และความอภัยส และความขัดสนก็ถูกกระหน่ำลงบนพวกเขา และพวกเขาได้นำเอาความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไ นันก็เพราะว่าพวกเขาเคยปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ และยังไม่สำรุดานะบี โดยปราศจากความเป็นธรรม นั้นก็เนื่องจากความดื้อด้นของพวกเขา และพวกเขาก็ได้กลายเป็นผู้ละเมิดขอบเขต

2|62|แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ทีเป็นยิว และบรรดาผู้ทีเป็นคริสเตียน และอัต-ซอบิอัน ผู้ใดทีตามทีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก และประกอบสิ่งทีดีแล้ว พวกเขาคือได้รับรางวัลของพวกเขา ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

2|63|และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาจากพวกเจ้า และเราได้ยกภูเขาขึ้นเหนือพวกเจ้า จงยึดถือสิ่งทีเราได้ให้แก่พวกเจ้า ด้วยความเข้มแข็ง และจงรำลึกถึงสิ่งทีมีอยู่ในนั้น หวังว่าพวกเจ้าจะเกรงกลัว

2|64|แล้วหลังจากนั้น พวกเจ้าก็ผินหลังให้ หากอัลลอฮ์ไม่ทรงโปรดปราน และกรุณาเมตตาแก่พวกเจ้าแล้ว แน่نونพวกเจ้าย่อมกลายเป็นพวกทีขาดทุน

2|65|และแนนอนพวกเจ้ารู้กันแล้วถึงบรรดาผู้ทีอยู่ในพวกของเจ้าทีได้ละเมิดในวันสับบาโต แล้วเราได้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงเป็นสิ่งที่ถูกขับไล่ให้ห่างไกล

2|66|แล้วเราได้ให้การลงโทษนันเป็นเยี่ยงอย่างแก่ประชาชาติทีอยู่เบื้องหน้ามัน และประชาชาติทีอยู่เบื้องหลังมัน และให้เป็นข้อเตือนสติแก่ผู้เกรงกลัวทั้งหลาย

2|67|และจงรำลึกถึงขณะที่มุซาได้กล่าวแก่กลุ่มชนของเขาวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงบัญชาแก่พวกท่านให้เชือดวัวตัวเมียตัวหนึ่ง พวกเขากล่าวว่า ท่านจะถือเอาพวกเราเป็นทีล้อเล่นกระนั้นหรือ? มุซากล่าวว่า ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากการทีฉันจะเป็นพวกโง่เขลาเบาปัญญา

2|68|และพวกเขากล่าวว่า โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านให้แก่พวกเราด้วยเถิด พระองค์ก็ทรงแจ้งแก่พวกเราวว่า วัวนันเป็นอย่างไร? มุซากล่าวว่า แท้จริงพระองค์ตรัสว่า มันเป็นวัวตัวเมียทีไม่แก่และไม่สาว แต่มียาวถึงกลางระหว่างนัน พวกท่านจงปฏิบัติตามสิ่งทีพวกท่านถูกใช้เถิด

2|69|พวกเขากล่าวว่า โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านให้แก่พวกเราเถิด พระองค์ก็ทรงแจ้งแก่พวกเราวว่า วัวนันสืออะไร? มุซากล่าวว่า แท้จริงพระองค์ตรัสว่า มันเป็นวัวสีเหลือง สีของมันเข้มซึ่งทำให้เกิดความปิตินดีแก่บรรดาผู้ทีมองดู

2|70|พวกเขากล่าวว่า โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านให้แก่เราเถิด พระองค์ก็ทรงแจ้งแก่พวกเราวว่า วัวนันเป็นอย่างไร ? แท้จริงวัวนันมันคล้าย ๆ กันแก่พวกเรา และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แนนอนพวกเราก็คือเป็นผู้ทีได้รับคำแนะนำ

2|71|มุซากล่าวว่า แท้จริงพระองค์ตรัสว่า มันเป็นวัวทีไม่สยบงาย ๆ ทีจะโลดเอนและทีจะทอดน้าเข้านา เป็นวัวบริสุทธิ์ปราศจากสีอื่นใด แขนในตัวมัน พวกเขากล่าวว่า บัดนี้ท่านได้นำความจริงมาให้แล้ว แล้วพวกเขาก็เชือดมัน และพวกเขาก็อบจะไมทำมันอยู่แล้ว

2|72|และจงรำลึกถึงขณะที่พวกเจ้าผาคคนหนึ่ง แล้วพวกเจ้าได้ส่งปกป้องตัวเองในเรื่องนัน และอัลลอฮ์นัน จะเป็นผู้ทรงเปิดเผยสิ่งทีพวกเจ้าปกปิดไว้

2|73|แล้วเราได้กล่าววว่า พวกเจ้าจงตีเขาด้วยบางส่วนของวัวตัวนัน ในท่านอนนันแหละ อัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ตาย มีชีวิตขึ้นมา และจะทรงให้พวกเจ้าเห็นสัญญาณต่าง ๆ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้เข้าใจ

2|74|แล้วหลังจากนั้น หัวใจของพวกเจ้าก็แข็งกระด้าง มันประดุจหิน หรือแข็งกระด้างยิ่งกว่าและแท้จริงจากบรรดาหินนัน มีส่วนทีบรรดาธารน้ำพวกฟงออกจากมัน และแท้จริงจากบรรดาหินนันมีส่วนทีแตกแยกออก แล้วมัน้อออกจากมัน และแท้จริงจากบรรดาหินนันมีส่วนทีทลายลง เนื่องจากความเกรงกลัวอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นันจะไม่ทรงเปลือตสิ่งทีพวกเจ้ากระทำกัน

2|75|พวกเจ้ายังโลกทีจะให้พวกเขา ศรัทธาต่อพวกเจ้าอีกกระนั้นหรือ ? ทั้ง ๆ ทีกลุ่มหนึ่งในพวกเขาเคยสดับฟังดำรัสอัลลอฮ์แล้ว พวกเขาก็บิตเบือนมันเสีย หลังจากทีพวกเขาเข้าใจแล้ว ทั้ง ๆ ทีพวกเขาก็ตระหนักดีอยู่

2|76|และเมื่อพวกเขาคได้พบแบบบรรดาผู้ทีศรัทธาพวกเขาก็กล่าววว่า เราศรัทธากันแล้ว และเมื่อบางคนในพวกเขาอยู่ตามลำพังกับอีกบางคน พวกเขาก็คกล่าววว่า พวกท่านจะพูดให้พวกเราฟังซึ่งสิ่งทีอัลลอฮ์ได้ทรงเปิดเผยแก่พวกท่าน เพื่อพวกเราจะได้นำสิ่งนันไปเป็นหลักฐานยืนยันแก่พวกท่าน ณ ทีพระเจ้าของพวกท่านกระนั้นหรือ ? พวกท่านไม่ให้ปัญญาดอกหรือ?

2|77|และเขาเหล่านั้นไม่รู้หรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นันทรงรอบรู้ในสิ่งทีพวกเขาปกปิด และสิ่งทีพวกเขาเปิดเผย

2|78|และในหมู่พวกเขนันมีบรรดาผู้ทีเขียนอ่านไม่เป็น ซึ่งพวกเขาไม่รู้คัมภีร์ นอกจากความเพ้อฝันเท่านั้น และพวกเขาคหาได้มีอะไรไม่ นอกจากจะนึกคิดเอาเองเท่านั้น

2|79|ดังนั้นความวิบัติจะให้แก่บรรดาผู้ทีเขียนคัมภีร์ขึ้นด้วยมือของตนเอง แล้วกล่าววว่า นี่แหละมาจากอัลลอฮ์ เพื่อพวกเราจะได้นำมันไปแลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย ดังนั้นความวิบัติจะให้แก่พวกเขา เนื่องจากสิ่งทีมือของพวกเขาคได้เขียนขึ้นและความวิบัตินันจะได้แก่พวกเขา เนื่องจากสิ่งทีพวกเขาคแสวงหาไว้

2|80|และเขาเหล่านั้นกล่าวว่า ไฟนรกนันจะไม่แตะตอพวกเราเลย นอกจากบรรดาวันทีถูกนับได้ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าท่านทั้งหลายได้ยึดถือคำมั่นสัญญา ณ ทีอัลลอฮ์จะไม่ทรงผิดสัญญาของพระองค์เลยกระนั้นหรือ ? หรือว่าพวกท่านอุปโลกนความเท็จขึ้นให้แก่อัลลอฮ์ในสิ่งทีพวกท่านไม่รู้

2|81|หาใช่เช่นนั้นไม ผู้ใดทีแสวงหาความชั่วและความผิดของเขาคได้ล่อมเขาไว้นัน ชนเหล่านี้คือชาวรกโดยทีพวกเขาคอยู่ในนรกนันตลอดกาล

2|82|และบรรดาผู้ทีศรัทธา และประกอบสิ่งทีดีงามทั้งหลายนัน ชนเหล่านี้แหละคือชาวสวรรค์โดยทีพวกเขาคจะพำนักอยู่ในสวรรค์โดยทีพวกเขาคจะพำนักอยู่ในสวรรค์ตลอดกาล

2|83|และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาจากวงศานอิสรออีลว่า พวกเจ้าจะต้องไม่เคารพสักการะนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และจงทำดีตอบิดามารดา ญาติทีใกล้ชิด เด็กกำพร้า และขัดสน และจงพูดจาแก่เพื่อนมนุษย์อย่างดี และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจงชำระชะกาด แต่แล้วพวกเจ้าก็ผินหลังให้ นอกจากเพียงเล็กน้อยในหมู่พวกเจ้านั้น และพวกเจ้าก็กำลังผินหลังให้อยู่

2|84|และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาแก่พวกเจ้าว่า พวกเจ้าจะต้องไม่หลังเลียดของพวกเจ้า และจะต้องไม่ขับไล่ตัวของพวกเจ้าเอง ออกจากหมู่บ้านของพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าก็ได้ให้ในการรับรอง และทั้งพวกเจ้าก็ยังยืนอยู่

2|85|ภายหลังพวกเจ้านั้นแหละฆ่าตัวพวกเจ้าเอง และขับไล่กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเจ้าออกจากหมู่บ้านของพวกเขา โดยทีพวกเจ้าต่างร่วมมือกันเอาชนะพวกเขา ด้วยการกระทำบาป และการเป็นศัตรูกัน และถ้าพวกเขา มายังพวกเจ้าในฐานะชเลย พวกเจ้าก็ไล่ตัวพวกเขาทั้ง ๆ ทีการขับไล่พวกเขาคออกไปนัน เป็นทีต้องห้ามแก่พวกเจ้า พวกเจ้าจะศรัทธาแต่เพียงบางส่วนของคัมภีร์และปฏิเสธและปฏิเสธอีกบางส่วนของกระนั้นหรือ ? ดังนั้น สิ่งตอบแทนแก่ผู้กระทำเช่นนั้นจากพวกเจ้าจึงมีโทษอื่นนอกจากความอภัยสตลอดในชีวิตความเป็นอยู่

แห่งโลกนี้เท่านั้น และในวันกียามะฮ์ พวกเขาจะถูกนำกลับไปสู่การลงโทษอันฉกรรจ์ และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงเปลือยสิ่งที่พวกเขากระทำกันอยู่

2|86|ชนเหล่านี้ คือ ผู้ที่ซื้อเอาชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ไว้ด้วยชีวิตความเป็นอยู่แห่งปรโลก ดังนั้น การลงโทษจึงไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขาและทั้งพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

2|87|และแท้จริงนั้น เราได้ให้คัมภีร์มูซาและหลังจากเขา เราได้ให้บรรดารอซูล ติดตามมาและเราได้ให้หลักฐานต่าง ๆ อันชัดเจน แก่ อีสา บุตรของมัรยัม และเราได้สนับสนุนเขาด้วยวิญญาณอันบริสุทธิ์ แล้วคราใดที่ได้มีร่อซูลนำสิ่งที่ไม่สมอารมณ์ของพวกเขามาซึ่งพวกเขา พวกเขาก็ยะโสแล้วกลุ่มหนึ่งพวกเขาปฏิเสธ และอีกกลุ่มหนึ่งพวกเขาก็สาเลาะกระนั้นหรือ ?

2|88|และพวกเขาบอกว่า หัวใจของพวกเขาไม่เลือกหุ่มอยู่ มิใช่เช่นนั้นดอก อัลลอฮ์ทรงขับไล่พวกเขาให้ออกจากความเมตตาของพระองค์ต่างหาก เนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาซึ่งน้อยเหลือเกินที่พวกเขาศรัทธา

2|89|และเมื่อได้มีคัมภีร์ฉบับหนึ่งจากที่อัลลอฮ์มายังพวกเขา ซึ่งยืนยันในสิ่งที่มียูอยู่กับพวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเคยขอให้มิชัยชนะเหนือบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธามาก่อน ครั้นเมื่อสิ่งที่พวกเขารูจักดี ได้มายังพวกเขาแล้ว พวกเขากลับปฏิเสธสิ่งนั้นเสีย ดังนั้นความห่างไกลจากเราะฮ์มัด ของอัลลอฮ์จึงตกอยู่กับบรรดาผู้ปฏิเสธเหล่านั้น

2|90|ชั่วช้าจริง ๆ สิ่งที่พวกเขาขายตัวของพวกเขาด้วยสิ่งนั้น คือการที่พวกเขาปฏิเสธสิ่งที่อัลลอฮ์ ได้ทรงประทานลงมา ทั้งนี้เพราะความอิจฉาริษยาในการที่อัลลอฮ์ทรงประทานส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในหมู่ปวงบ่าวของพระองค์ ดังนั้นพวกเขาก็ชิงความกลัวไกรธซ้อนความกลัวไกรธกลับไป (ยังพระองค์) และสำหรับผู้ปฏิเสธการศรัทธานั้นคือการลงโทษอันต่ำช้า

2|91|และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่เขาเหล่านั้นว่า จงศรัทธาต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาเถิด พวกเขาก็กล่าวว่า เรากำลังศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เราอยู่แล้ว ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นคือ ความจริงโดยยืนยันสิ่งที่มียูอยู่กับพวกเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เพราะเหตุใด เมื่อก่อนนั้นพวกท่านจึงสาบานกับอัลลอฮ์ ถ้าหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

2|92|และแท้จริงนั้น มูซาได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดเจนมายังพวกเขาแล้ว แต่พวกเขาก็ได้ยึดถือลูกวัว (เป็นที่เคารพสักการะ) หลังจากเขา และพวกเขานั้นคือ พวกอธรรม

2|93|และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาจากพวกเขา และเราได้ยกภูเขาฏูรขึ้นเหนือพวกเขา พวกเขายึดถือสิ่งที่เราได้ให้ลงมาแก่พวกเขาด้วยความเข้มแข็ง และจงสดับฟัง พวกเขาบอกว่า พวกข้าพระองค์ฟังกันแล้ว และก็ได้ฝ่าฝืนกันไปแล้ว และพวกเขาได้ถูกให้ดื่มลูกวัวเข้าไปในหัวใจของพวกเขา เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธศรัทธา จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่าช่างชั่วช้าจริง ๆ สิ่งที่มีการศรัทธา พวกท่านใช้พวกท่านให้กระนั้น ถ้าหากว่าพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

2|94|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากว่าสถานที่พำนักแห่งปรโลก ณ ที่อัลลอฮ์เป็นของพวกท่านโดยเฉพาะ มิใช่ของบุคคลอื่นแล้ว ไชรก็จงปรารถนาความตายเสียเถิด ถ้าหากพวกเขาคือผู้พูดจริง

2|95|และเขาเหล่านั้น จะไม่ปรารถนาความตายเลยตลอดกาล เนื่องด้วยสิ่งที่มือของพวกเขาคือได้ประกอบล่วงหน้าไว้ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรู้ดีต่อบรรดาผู้ธรรมเหล่านั้น

2|96|และแน่นอนเหลือเกินเจ้า จะพบว่าพวกเขาคือมนุษย์ที่หวังใยยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่ และยิ่งกว่าบรรดาผู้ที่ให้มิกาดิฮีน (แก่อัลลอฮ์) เสียอีก คนหนึ่งคนใดในพวกเขานั้นชอบ หากว่าเขาจะถูกให้มีอายุถึงพันปี และมันจะไม่ทำให้เขาห่างไกลจากการลงโทษไปได้ ในการที่เขาจะถูกให้มีอายุยืนนาน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเห็นในสิ่งที่เขาเหล่านั้นกระทำการกันอยู่

2|97|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ใครที่เคยเป็นศัตรูต่อญิบรีลบ้าง ? แท้จริงนั้น เขาได้นำอัล-กรุอาน ทอยอลงมายังหัวใจของเจ้าด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ ทั้งนี้เพื่อยืนยัน สิ่งที่อยู่หน้าอัล-กรุอาน และเพื่อเป็นข้อแนะนำ และข่าวดีแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

2|98|ใครที่เป็นศัตรูต่ออัลลอฮ์ และมะลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดารอซูลของพระองค์และเป็นศัตรูต่อญิบรีล และมีกาอิลนั้น แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงเป็นศัตรูแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

2|99|และแท้จริงเราได้ให้สัญญาณต่าง ๆ อันชัดแจ้งแก่เจ้าแล้ว และยอมจะไม่มีการปฏิเสธสัญญาณเหล่านั้น นอกจากบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนเท่านั้น

2|100|และคราใดที่พวกเขา ได้ให้คำมั่นสัญญาใด ๆ ไว้ กลุ่มหนึ่งในพวกเขาก็เหวี่ยงสัญญาณนั้นทิ้งเสียกระนั้นหรือ ? หากมิได้ส่วนมากของพวกเขาไม่ศรัทธาต่างหาก

2|101|และเมื่อได้มีร่อซูลคนใด ณ ที่อัลลอฮ์ มายังพวกเขา ซึ่งจะเป็นผู้ยืนยันสิ่งที่มียูอยู่กับพวกเขา กลุ่มหนึ่งจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ ก็เหวี่ยงคัมภีร์ของอัลลอฮ์ไว้เบื้องหลังของพวกเขาเสีย เสมือนหนึ่งว่าพวกเขาไม่รู้

2|102|และพวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที่บรรดาชัยฏอน ในสมัยสุลัยมานอ่านให้ฟัง และสุลัยมานหาได้ปฏิเสธการศรัทธาไม่ แต่ทว่าชัยฏอนเหล่านั้นต่างหากที่ปฏิเสธการศรัทธา โดยสอนประชาชนซึ่งวิชาไสยศาสตร์และสิ่งที่ถูกประทานลงมา แก่มะลาอิกะฮ์ทั้งสอง คือ ฮา รุต และมารุต ณ เมืองบาบิล และเขาทั้งสองจะไม่สอนให้แก่ผู้ใดจนกว่าจะกล่าวว่า แท้จริงเราเพียงเป็นผู้ทดสอบเท่านั้น ท่านจงอย่าปฏิเสธการศรัทธาเลย แล้วเขาเหล่านั้นก็ศึกษาจากเขาทั้งสอง สิ่งที่พวกเขาใช้มันยังความแตกแยกระหว่างบุคคลกับภรรยาของเขา และพวกเขาไม่อาจทำให้สิ่งนั้นเป็นอันตรายแก่ผู้ใดได้ นอกจากด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น และพวกเขาก็เรียนสิ่งที่เป็นโทษแก่พวกเขา และมีไซ์เป็นคุณแก่พวกเขา และแท้จริงนั้นพวกเขารู้แล้วว่าแน่นอนผู้ที่เชื่อมั่นไว้ นั้น ในปรโลกก็ย่อมไม่มีส่วนได้ใด ๆ และแน่นอนเป็นสิ่งที่ชั่วช้าจริง ๆ ที่พวกเขาขายตัวของพวกเขาด้วยสิ่งนั้น หากพวกเขารู้

2|103|และหากว่า เขาเหล่านั้นศรัทธา และเกรงกลัวแล้ว แน่نون ผลานิสงส์ ณ ที่อัลลอฮ์นั้นย่อมดีกว่า หากพวกเขารู้

2|104|โอ ศรัทธาทั้งหลาย ! จงอย่าพูดวารอฮินา และจงพูดว่า อุณฺซุรนา และจงฟัง และสำหรับผู้ปฏิเสธการศรัทธานั้น จิตการลงโทษอันเจ็บแสบ

2|105|บรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธาทั้งจากอะฮ์ลุลคิตาบ และจากบรรดามุชริกนั้น ต่างไม่ชอบที่จะให้มีความดีใด ๆ จากพระเจ้าของพวกเขาถูกประทานลงมาแก่พวกเขาและอัลลอฮ์นั้นจะทรงจะลงความกรุณาของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้มีบุญคุณอันใหญ่หลวง

2|106|โอการใดที่เรายกเลิก หรือเราทำให้มันลืมนั่น เราจะนำสิ่งที่ดีกว่าโอการนั้นมา หรือสิ่งที่เท่าเทียมกับโอการนั้น เจ้ามิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพ เหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

2|107|เจ้า (มุฮัมมัด) มิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงมีอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน อื่นจากอัลลอฮ์แล้ว พวกเขาย่อมไม่มีผู้คุ้มครองใด ๆ และผู้ช่วยเหลือใด ๆ

2|108|หรือพวกเขาก็จะขอร่อซูลของพวกเขา เช่นเดียวกับที่มูซาเคยถูกขอร้องมาก่อนแล้ว และผู้ใดเปลี่ยนเอาการปฏิเสธไว้แทนการศรัทธาแล้วไซ้ร แน่نونเขาได้หลงทางอันเที่ยงตรงเสียแล้ว

2|109|อะฮ์ลุลคิตาบมากมาย ชอบ หากพวกเขาจะสามารถทำให้พวกเขากลับเป็นผู้ปฏิเสธการศรัทธาอีก ทั้งนี้เพราะความอิจฉาริษยาที่มาจากตัวของพวกเขเอง หลังจากความจริงได้ประจักษ์แก่พวกเขา ดังนั้น พวกเขาก็จ้างให้อภัย และเป็นอนหน้าเสีย จนกว่าอัลลอฮ์จะประทานคำสั่งของพระองค์มา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง

2|110|และพวกเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดเถิด และจงชำระสภาวะเสีย และความดีใจ ๆ ที่พวกเจ้าได้ประกอบล่วงหน้าไว้สำหรับตัว
ของพวกเจ้าเอง พวกเจ้าก็จะพบมัน ณ ที่อัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้าปฏิบัติกันอยู่

2|111|และพวกเขากล่าวว่า จะไม่มีใครเข้าสวรรค์เลย นอกจากผู้ที่เป็นยิวหรือเป็นคริสเตียนเท่านั้น นั่นคือความเพ้อฝันของพวกเขา
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงนำหลักฐานของพวกท่านมา ถ้าพวกท่านเป็นผู้พูดจริง

2|112|หาใช่เช่นนั้นไม่ ผู้ใดที่มอบใบหน้าของเขาให้แก่อัลลอฮ์ และขณะเดียวกัน เขาก็เป็นผู้กระทำความดีแล้วไซ้ เขาจะได้รับ
รางวัลของเขา ณ ที่พระเจ้าของเขา และไม่มีคำถามกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

2|113|และชาวยิวกล่าวว่า ชาวคริสต์นั้นมิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด และชาวคริสต์ก็กล่าวว่า ชาวยิวก็มิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด ทั้ง ๆ ที่เขาเหล่านั้น
อ่านคัมภีร์กันอยู่ ในทำนองเดียวกัน บรรดาผู้ที่ไม่รู้จักได้กล่าวเช่นเดียวกับคำกล่าวของพวกเขา ดังนั้นในวันกิยามะฮ์ อัลลอฮ์จะทรง
ตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาสงัดแย้งกัน

2|114|และใครเล่าจะเป็นผู้ธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่ห้ามห้ามบรรดามัสยิดของอัลลอฮ์ ในการที่พระนามของพระองค์จะถูกกล่าวในมัสยิด
เหล่านั้น และพยายามในการทำลายมัสยิดเหล่านั้นด้วย ชนเหล่านั้นแหละไม่บังควรแก่พวกเขาที่จะเข้าไปในมัสยิดเหล่านั้น นอกจากใน
ฐานะผู้ เกรงกลัวเท่านั้น และ เขาเหล่านั้นจะได้รับความอัปยศในโลกลี้ และในปรโลกนั้น พวกเขาจะได้รับการ
ลงโทษอันใหญ่หลวง

2|115|และทิศตะวันออกและทิศตะวันตกนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเจ้าจะผินไปทางไหน ที่นั่นแหละคือพระพักตร์ของอัลลอฮ์
แม้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

2|116|และพวกเขากล่าวว่า อัลลอฮ์ได้ทรงยึดเอาพระบุตรองค์หนึ่ง มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่านหาใช่เช่นนั้นไม่ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า
และแผ่นดินนั้น เป็นของพระองค์ทั้งสิ้น โดยที่ทั้งหมดนั้นเป็นผู้ก่อกำเนิด และมอบน้อมต่อพระองค์

2|117|พระองค์ผู้ทรงประดิษฐ์ชั้นฟ้า และแผ่นดิน และเมื่อพระองค์ทรงกำหนดสิ่งใดแล้วพระองค์ก็เพียงแต่ประกาศแก่สิ่งนั้นว่า จง
เป็นแล้วสิ่งนั้นก็จะเกิดขึ้น

2|118|และบรรดาผู้ที่ไม่รู้จักกล่าวว่า โฉนอัลลอฮ์จึงไม่ตรัสแก่พวกเรา หรือไม่มีสัญญาณหนึ่งมายังพวกเรา ในทำนองเดียวกัน บรรดา
ชนรุ่นก่อนพวกเขา ก็กล่าวเช่นเดียวกับคำพูดของพวกเขา โดยที่หัวใจของพวกเขาคลายคลึงกัน แท้จริงนั้น เราได้แจกแจงสัญญาณต่าง
ๆ ไว้อย่างชัดเจนแล้ว แก่พวกที่ศรัทธามั่น

2|119|และแท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาพร้อมด้วยความจริง ในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน และเจ้าจะไม่ถูกไต่สวนเกี่ยวกับชาวเปลง
เพลิงที่ถูกไฟชิต้วง

2|120|และชาวยิวและชาวคริสต์นั้น จะไม่ยินดีแก่เจ้า (มุฮัมมัด) เป็นอันขาด จนกว่าเจ้าจะปฏิบัติตามศาสนาของพวกเขา จงกล่าว
เถิด แท้จริงคำแนะนำของอัลลอฮ์เท่านั้น คือ คำแนะนำ แน่แน่นอนถ้าเจ้าปฏิบัติตามความใคร่ของพวกเขา หลังจากที่มีความรู้มายังแล้ว ก็
ย่อมไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับเจ้าให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้

2|121|บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาโดยที่พวกเขารับคัมภีร์นั้นอย่างจริง ๆ ชนเหล่านั้นแหละคือ ผู้ที่ศรัทธาต่อคัมภีร์นั้นและผู้
ใดปฏิเสธศรัทธาต่อคัมภีร์นั้นไซ้ แน่แน่นอนชนเหล่านั้นคือผู้ที่ขาดทุน

2|122|วอศวานอิสรออีลเอ๋ย ! จงรำลึกถึงความกรุณาของข้า ที่ข้าได้กรุณาต่อพวกเจ้า และแท้จริงข้าได้เกิดพวกเจ้าเหนือประชาชน
ทั้งหลาย

2|123|และพวกเจ้าจงหวังวันเกรงวันหนึ่งซึ่งไม่มีชีวิตใดจะชดเชยสิ่งใดแทนอีกชีวิตหนึ่งได้ และคำใดถ้อยใด ๆ ก็หาได้รับประโยชน์แก่
ชีวิตนั้นไม่ ตลอดจนเขาเหล่านั้นก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

2|124|และจงรำลึกถึง ขณะที่พระเจ้าของอิบรอฮีมได้ทดสอบเขา ด้วยพระบัญชาบางประการ แล้วเขาก็ได้สนองตามพระบัญชานั้นโดย
ครบถ้วน พระองค์ตรัสว่า แท้จริงข้าจะให้เจ้าเป็นผู้นำมนุษยชาติ เขากล่าวว่า และจากลูกหลานของข้าพระองค์ด้วย พระองค์ตรัสว่า
สัญญาณของข้านั้นจะไม่ได้แก่บรรดาผู้ศรัทธา

2|125|และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้ให้บ้านหลังนั้นเป็นที่กลับมาสสำหรับมนุษย์และเป็นที่ปลอดภัยและพวกเจ้าจงยึดเอาเป็นที่ยืนของอิ
บรอฮีม เป็นที่ละหมาดเถิด และเราได้สั่งเสียแก่อิบรอฮีม และอิสมาอีลว่า เจ้าทั้งสองจงทำความสะอาดบ้านของข้าเพื่อบรรดาผู้ทำการ
ญะฮะวฟ และบรรดาผู้ทำการเอียะติกาฟ และบรรดาผู้ที่ทำรุกัวะและสญูด

2|126|และจงรำลึกถึงขณะที่อิบรอฮีมได้วิงวอนว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์โปรดทรงให้ที่นี่เป็นเมืองที่ปลอดภัย และโปรดประทาน
บรรดาผลไม้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่ชาวเมืองนั้นด้วย คือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกจากพวกเขา พระองค์ตรัสว่า ผู้ใดที่ปฏิเสธ
การศรัทธา ข้าจะให้เขาได้รับความสาหัสชั่วเวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ภายหลังข้าจะบีบบังคับให้เขาไปสู่การทรมานแห่งขุมนรก และเป็น
จุดหมายปลายทางอันชั่วร้ายยิ่ง

2|127|และจงรำลึกถึงขณะที่อิบรอฮีมและอิสมาอีล ได้ก่อฐานของบ้านหลังนั้น ให้สูงขึ้น (ทั้งสองได้กล่าววิงวอนว่า) ข้าแต่พระผู้
เป็นเจ้าของพวกข้าพระองค์โปรดรับ(งาน) จากพวกข้าพระองค์ด้วยเถิด แท้จริงพระองค์นั้นทรงได้ยินและทรงรอบรู้

2|128|ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ โปรดให้พระองค์ทั้งสองเป็นผู้มอบน้อมต่อพระองค์ และโปรดให้มีขึ้นจากลูกหลานของพวก
พระองค์ ซึ่งประชาชนที่มอบน้อมต่อพระองค์ และโปรดแสดงแก่ข้าพระองค์ ซึ่งพิธีการทำฮัจญ์ของพวกข้าพระองค์ และโปรดอภัยโทษแก่
พวกข้าพระองค์ด้วย แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้อภัยโทษ ทรงเอ็นดูเมตตา

2|129|ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของพวกข้าพระองค์โปรดส่งร่อซูลคนหนึ่งคนใดจากพวกเขาเองไปในหมู่พวกเขา ซึ่งเขาจะได้อ่านบรรดา
โองการของพระองค์ให้พวกเขาฟัง และจะได้สอนคัมภีร์ และความมุ่งหมายแห่งบัญญัติให้พวกเขาทราบ และชักพอกพวกเขาให้สะอาด
แท้จริงพระองค์ทรงไว้ซึ่งเดชานุภาพและปรีชาญาณ

2|130|และใครเล่าจะไม่พึงปรารถนาในแนวทางของอิบรอฮีม นอกจากผู้ที่ทำให้ตัวเองโหลดเหลวเท่านั้น และแท้จริงนั้น เราได้คัด
เลือกเขา(ให้เป็นนะบี และร่อซูล) ในโลกลี้ และแท้จริงในปรโลกนั้น เขาจะอยู่ในหมู่คนดี ๆ อย่างแน่นอน

2|131|จงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าของเขาได้กล่าวแก่เขาว่า เจ้าจงสวามิภักดิ์เถิดเขากล่าวว่า ข้าพระองค์ได้สวามิภักดิ์แต่พระเจ้าแห่งสากล
โลกแล้ว

2|132|และอิบรอฮีมได้สั่งเสียแก่ลูก ของเขาให้ปฏิบัติตามแนวทางนั้น และยะกูบก็สั่งเสียด้วยว่า โอ้ลูก ๆ ของฉัน แท้จริงอัลลอฮ์ได้
ทรงเลือกศาสนาให้แก่พวกเจ้าแล้ว ดังนั้น พวกเจ้าจงอย่ายอมตามเป็นอันขาด นอกจากในกรณีที่พวกเจ้าเป็นผู้สวามิภักดิ์ (ต่ออัลลอฮ์)
เท่านั้น

2|133|หรือว่าพวกเจ้าอยู่ด้วย เมื่อความตายได้เยี่ยมกรายยะฮูบ ขณะที่เขากล่าวแก่ลูก ๆ ของเขาว่า พวกเจ้าจะเคารพสักการะอะไร
หลังจากฉัน? พวกเขากล่าวว่า พวกเราจะเคารพสักการะพระเจ้าของท่าน และพระเจ้าแห่งบรรดาบิดาของท่าน คือ อิบรอฮีม อิสมาอีล
และอิสฮาก แต่เพียงองค์เดียวและพวกเราจะเป็นผู้สวามิภักดิ์ต่อพระองค์เท่านั้น

2|134|นั่นคือ หมู่ชนที่ล่วงลับไปแล้ว สิ่งที่พวกเขาชวนชวายเป็น ก็ย่อมได้แก่พวกเขา และสิ่งที่พวกเจ้าชวนชวายเป็นก็ย่อมได้แก่พวก
เจ้า และพวกเจ้าจะไม่ถูกไต่สวนถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ

2|135|และพวกเขากล่าวว่า พวกท่านจงเป็นยิวเถิด หรือเป็นคริสต์เถิด พวกท่านก็จะได้รับคำแนะนำอันถูกต้อง จงกล่าวเถิด(มุฮัม

มัด) หาใช่เช่นนั้นไม่ แนวทางของอิบรอฮีมผู้เฝ้าหาความจริงต่างหาก

2|136|พวกท่านจงกล่าวเถิด เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิสฮาก และยะฮูบ และบรรดาวงศ์วานเหล่านั้น และสิ่งที่มุซา และอิซาได้รับ และสิ่งที่บรรดาอะบีได้รับจากพระเจ้าของพวกเขา พวกเรามีได้แบ่งแยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากเขาเหล่านั้น และพวกเราจะเป็นผู้สวามิภักดิ์ต่อพระองค์เท่านั้น

2|137|แล้วหากพวกเขาศรัทธาอย่างที่เราได้ศรัทธาแล้ว แนนอนพวกเขาที่ย่อมได้รับข้อแนะนำที่ถูกต้อง และหากพวกเขาผินหลังให้ แนนอนพวกเขาย่อมอยู่ในความแตกแยกกัน แล้วอัลลอฮ์ก็จะทรงให้เจ้าพอเพียงแก่พวกเขา และพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งการได้ยิน ทรงไว้ซึ่งความรู้

2|138|การยอมของอัลลอฮ์ และใครเล่าจะยอมดียิ่งไปกว่าอัลลอฮ์ และพวกเราจะเป็นผู้เคารพอิบะดะฮ์ต่อพระองค์

2|139|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าพวกท่านจะได้แย้งกับเราในเรื่องของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา และพระเจ้าพวกท่าน และบรรดาการงานของเราก็ย่อมเป็นของเรา และบรรดาการงานของพวกท่านก็เป็นของพวกท่าน และพวกเรานั้นจะเป็นผู้มอบการอิบะดะฮ์ทั้งหลายให้แก่พระองค์เท่านั้น

2|140|หรือว่าพวกท่านจะกล่าวว่า แท้จริงอิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิสฮาก และยะฮูบและบรรดาวงศ์วานเหล่านั้น เป็นพวกยิว หรือเป็นคริสต์จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าพวกท่านรู้ดียิ่งกว่าอัลลอฮ์กระนั้นหรือ หรืออัลลอฮ์? แล้วผู้ใดจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่บิดบังหลักฐานจากอัลลอฮ์ ซึ่งมีอยู่ที่เขา และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงเปลวในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

2|141|นั่นคือ กลุ่มชนที่ล่องลับไปแล้ว สิ่งที่พวกเขาได้ชวนขายไว้ ก็ย่อมเป็นของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขำชวนขายไว้ก็ย่อมเป็นของพวกเขา และพวกเจ้าจะไม่ถูกไต่สวน ถึงสิ่งที่เขาเหล่านั้นปฏิบัติกัน

2|142|บรรดาผู้โง่เขลา ในหมู่มนุษย์นั้นจะกล่าวว่า อะไรเล่าที่ทำให้พวกเขา หันออกไปจากกิบลัตของพวกเขา ที่พวกเขาเคยผินไป จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าทิศตะวันออกและทิศตะวันตกนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น พระองค์จะทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

2|143|และในทำนองเดียวกัน เราได้ให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติที่เป็นกลาง เพื่อพวกเจ้าจะได้เป็นสัก্ষีพยานแก่มนุษย์ทั้งหลาย และรื้อสูล ก็จะเป็นสัก্ষีพยานแก่พวกเจ้า และเราได้ให้มืขึ้นซึ่งกิบลัตที่เจ้าเคยผินไป นอกจากเพื่อเราจะได้ว่าใครบ้างที่จะปฏิบัติตามรื้อสูล จากผู้ที่กำลังหันสนเท้ายกสองของเขากลับ และแท้จริงการเปลี่ยนแปลงกิบลัตนั้น เป็นเรื่องใหญ่ นอกจากแก่บรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงแนะนำเท่านั้น และชี้ว่าอัลลอฮ์นั้นจะทำให้การศรัทธาของพวกเจ้าสูญไปก็หาไม่ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาแก่มนุษย์เสมอ

2|144|แท้จริงเราเห็นใบหน้าของเจ้าแห่งไปในฟากฟ้าบ่อยครั้ง แนนอนเราให้เจ้าผินไปยังทิศ ที่เจ้าพึงใจ ดังนั้นเจ้าจึงผินใบหน้าของเจ้าไปทางมัสยิดิลอะรอมเถิด และที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าปรากฏอยู่ ก็จงผินใบหน้าของพวกเจ้าไปทางทิศนั้น และแท้จริงบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ นั้นย่อมรู้ดีว่ามัน คือความจริงที่มาจากพระเจ้าของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงเปลวในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

2|145|และแนนอน ถ้าหากเจ้าได้นำหลักฐานทุกอย่างมาแสดงแก่บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์พวกเขาก็ไม่ตามกิบลัตของเจ้า และเจ้าก็มีไชจะเป็นผู้ตามกิบลัตของพวกเขา และบางกลุ่มในพวกเขาเองก็มีไชจะเป็นผู้ตามกิบลัตของอีกบางกลุ่ม และถ้าหากเจ้าไปปฏิบัติตามความใคร่ของพวกเขา หลังจากที่มีความรู้มายังเจ้าแล้ว แนนอนหันใดนั้น เจ้าก็อยู่ในหมู่ผู้อธรรม

2|146|บรรดาผู้ที่เราได้ให้ คัมภีร์แก่พวกเขานั้น พวกเขาอยุ่รักเขา ดีเหมือนกับที่พวกเขารูจักลูก ๆ ของเขาเอง และแท้จริงกลุ่มหนึ่งจากพวกเขานั้นบิดบังความจริง ไว้ทั้ง ๆ ที่พวกเขารูจักกันอยู่

2|147|ความจริงนั้นมาจากพระเจ้าเป็นเจ้าของเจ้า ดังนั้นเจ้าอย่าได้อยู่ในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด

2|148|และสำหรับแต่ละประชาชาติหนึ่ง ต่างก็มีทิศทางหนึ่ง ซึ่งประชาชาตินั้นผินไปสู่ ดังนั้นพวกเจ้าจงแข่งขันในความดีทั้งหลายเถิด ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าปรากฏอยู่อัลลอฮ์ก็จะทรงนำพวกเจ้ามาทั้งหมด แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง

2|149|และจากที่ใดก็ตามที่เจ้าได้ออกไป ก็จงผินหน้าของเจ้าไปทางอัล-มัสยิดิลอะรอม และแท้จริงนั้น มัน คือความจริงที่มาจากพระเจ้าของเจ้า และอัลลอฮ์นั้นไม่เป็นผู้ทรงเปลวในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

2|150|และจากที่ใดก็ตามที่เจ้าออกไป ก็จงผินหน้าของเจ้าไปทางอัล-มัสยิดิลอะรอม และที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าปรากฏอยู่ ก็จงผินหน้าของพวกเจ้าไปทางนั้น เพื่อว่าจะได้ไม่เป็นที่อื้ออานใด ๆ แก่หมู่ชนที่แย้งพวกเจ้าได้ นอกจากบรรดาผู้อธรรมในหมู่ของพวกเขานั้น ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา แต่จงกลัวข้าเถิด และเพื่อที่ข้าจะได้ให้ความกรุณาของข้าครบถ้วน แก่พวกเจ้า และเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับแนวทางอันถูกต้อง

2|151|ดังที่เราได้ส่งรื้อสูลผู้หนึ่ง จากพวกเจ้าเองมาในหมู่พวกเจ้า ซึ่งเขาจะอ่านบรรดาโอองการของเราให้พวกเจ้าฟัง และจะทำให้พวกเจ้าสวดบริสุทธิ และจะสอนคัมภีร์ และความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติให้แก่พวกเจ้า และจะสอนพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่เคยรู้มาก่อน

2|152|ดังนั้นพวกเจ้าจงรำลึกถึงข้าเถิด ข้าก็จะรำลึกถึงพวกเจ้า และจงชอบคุณข้าเถิด และจงอย่าทรนคุณต่อข้าเลย

2|153|บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอาศัยความอดทน และการละหมาดเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่ร่วมกับผู้อดทนทั้งหลาย

2|154|และพวกเจ้าอย่ากล่าวแก่ผู้ที่ถูกฆ่าในทางของอัลลอฮ์ว่า พวกเขาดาย มิได้พวกเขายังมีชีวิตอยู่ แต่ทว่าพวกเจ้าไม่รู้สึกล

2|155|และแนนอน เราจะทดลองพวกเจ้าด้วยสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากความกลัว และความหิวและด้วยความสูญเสีย (อย่างใดอย่างหนึ่ง) จากทรัพย์สินสมบัติ ชีวิต และพืชผล และเจ้าจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้อดทนเถิด

2|156|คือบรรดาผู้ที่เมื่อมีเคราะห์ร้ายมาประสบแก่พวกเขา พวกเขา ก็กล่าวว่า แท้จริงพวกเราเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และแท้จริงพวกเราจะกลับไปยังพระองค์

2|157|ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาจะได้รับค่าชมเชย และการเอ็นดูเมตตาจากพระเจ้าของพวกเขาและชนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่ได้รับข้อแนะนำอันถูกต้อง

2|158|แท้จริงภูเขาสะฟา และภูเขามัรวะฮ์นั้น เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของอัลลอฮ์ ดังนั้นผู้ใดประกอบพิธีฮัจญ์หรือ อุมเราะฮ์ ณ บัฏลอัลลอฮ์ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่เขาที่จะเดินวนเวียนไปมา ณ ภูเขาทั้งสองนั้น และผู้ใดประกอบความดีโดยสมัครใจแล้ว แนนอนอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงชอบใจ และผู้ทรงรอบรู้

2|159|แท้จริงบรรดาผู้ที่บิดบังหลักฐานอันชัดเจน และข้อแนะนำอันถูกต้องที่เราได้ให้ลงมาหลังจากที่เราได้ชี้แจงมันไว้แล้วในคัมภีร์สำหรับมนุษย์นั้น ชนเหล่านั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงขับไล่พวกเขาให้พ้นจากความเมตตาของพระองค์ และผู้สาปแช่งทั้งหลายก็จะสาปแช่งพวกเขาด้วย

2|160|นอกจากผู้ที่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว และปรับปรุงแก้ไข และชี้แจงสิ่งที่ปกปิดไว้ ชนเหล่านั้นข้าจะอภัยโทษให้แก่พวกเขา และข้าคือผู้อภัยโทษ และเมตตาเสมอ

2|161|แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและได้สิ้นชีพลง ขณะที่พวกเขเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่นั้น ชนเหล่านั้นจะได้รับการขับไล่ให้พ้นจากความเมตตาของอัลลอฮ์ และจะได้รับการสาปแช่งจากมะลาอิกะฮ์ และมนุษย์ทั้งหมด

2|162|พวกเขาจะอยู่ในการขับไล่ให้พ้นจากความเมตตาของอัลลอฮ์ และการสาปแช่งจากมะลาอิกะฮ์ และมนุษย์ตลอดกาล โดยที่การลงโทษนั้นจะไม่ถูกผ่อนปรนแก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่ถูกรังรอนในการลงโทษ

2|186|และเมื่อปาวของข้าถามเจ้าถึงข้าแล้วก็ (จึงตอบเถิดว่า) แท้จริงนั้นอยู่ใกล้ ข้าจะตอบรับคำวิงวอนของผู้ที่วิงวอน เมื่อเขาวิงวอนต่อข้าดังนี้ พวกเขางตอบรับข้าเถิด และสรีรธาตุต่อข้า เพื่อว่าพวกเขาจะได้อยู่ในทางที่ถูกต้อง

2|187|ได้เป็นท่อนมดีแก่พวกเขาแล้ว ซึ่งการสมสู่กับบรรดาภรรยาของพวกเขาในคำคืนของการถือศีลอด นางทั้งหลายนั้นคือเครื่องนุ่งห่มของพวกเขา และพวกเขาก็ถือเครื่องนุ่งห่มของพวกเขา อัลลอฮ์ทรงรู้ว่า พวกเขานั้นเคยทจรีตต่อตัวเอง แล้วพระองค์ก็ทรงยกโทษให้แก่พวกเขา และอภัยให้แก่พวกเขาแล้ว บัดนี้พวกเขาสมสู่กับพวกนางได้ และแสวงหาสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้แก่พวกเขาเถิด และจงกิน และดื่ม จนกระทั่งเส้นขาว จะปรากฏแก่พวกเขา จากเส้นดำ เนื่องจากแสงรุ่งอรุณ แล้วพวกเขาก็จงให้การถือศีลอดครบเต็มจนถึงพลบค่ำ และพวกเขาก็จงอย่าสมสู่กับพวกนางขณะที่พวกเขายืนอยู่ใกล้ไฟ อยู่ในมัสยิด นั่นคือบรรดาขอบเขตของอัลลอฮ์ดังนั้นพวกเขาจงอย่าเข้าใกล้ขอบเขตนั้น ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของพระองค์แก่มนุษย์ เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

2|188|และพวกเขาก็จงอย่ากินทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา ระหว่างพวกเขาโดยมิชอบ และจงอย่าจำนุญ ให้แก่ผู้พิพากษา เพื่อที่พวกเขาจะได้กินส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินสมบัติของผู้อื่น ด้วยการกระทำสิ่งที่เป็นบาป ทั้งๆ ที่พวกเขารู้กันอยู่

2|189|เขาเหล่านั้นจะถามเจ้า เกี่ยวกับเดือนแรกขึ้น จงกล่าวเถิด มันคือกำหนดเวลาต่างๆ สำหรับมนุษย์ และสำหรับประกอบพิธีฮัจญ์และหาใช่เป็นคุณธรรมไม่ ในการที่พวกเขาเข้าบ้านทางหลังบ้าน แต่ทว่าคุณธรรมนั้นคือผู้ที่ยำเกรงต่างหาก และพวกเขาก็จงเข้าบ้านทางประตูบ้าน และพวกเขาก็จงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเขาก็จะได้รับความสำเร็จ

2|190|และพวกเขาก็จงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ต่อบรรดาผู้ที่ทำร้ายพวกเขา และจงอย่ารุกรานแท้จริง อัลลอฮ์ไม่ทรงชอบบรรดาผู้รุกราน

2|191|และจงประหารชีวิตพวกเขาเถิด ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเขาพบพวกเขา และจงขับไล่พวกเขาออกจากที่ที่พวกเขาเคยขับไล่พวกเขาออก และการก่อความวุ่นวาย นั้น ร้ายแรงยิ่งกว่าการประหารชีวิตเสียอีก และจงอย่าสู้รบกับพวกเขา ณ อัล-มัสยิดลอะรอม จนกว่าพวกเขาจะทำร้าย พวกเขาในที่นั้น หากพวกเขาทำร้ายพวกเขาก็แล้ว ก็จงประหารชีวิตพวกเขาเสีย เช่นนั้นแหละคือการตอบแทนแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา

2|192|แล้วถ้าหากพวกเขายุติ แนนอ อัลลอฮ์ นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

2|193|และจงสู้รบกับพวกเขา จนกว่าการก่อความวุ่นวาย จะไม่ปรากฏขึ้น และจนกว่าการอิมาจะยุติ ทั้งหลายจะเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น แต่ถ้าพวกเขายุติ ก็ย่อมไม่มีการเป็นปฏิปักษ์ใด ๆ นอกจากแก่บรรดาผู้ศรัทธาเท่านั้น

2|194|เดือนที่ต้องห้ามนั้น ก็ด้วยเดือนที่ต้องห้าม และบรรดาสิ่งจำเป็นต้องเคารพนั้น ก็ย่อมมีการตอบโต้เยี่ยงเดียวกัน ดังนั้นผู้ใดละเมิดต่อพวกเขา ก็จงละเมิดต่อเขา เยี่ยงที่เขาละเมิดต่อพวกเขา และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงรู้ไว้ด้วยว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่กับบรรดาผู้ยำเกรงทั้งหลาย

2|195|และพวกเขาก็จงบริจาคในทางของอัลลอฮ์และจงอย่าโยนตัวของพวกเขาสู่ความพินาศ และจงทำดีเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงชอบผู้กระทำดีทั้งหลาย

2|196|และพวกเขาก็จงให้สมบูรณ์ ซึ่งการทำฮัจญ์ และการทำอุมเราะฮ์เพื่ออัลลอฮ์เถิด แล้วถ้าพวกเขาลูกศกัดกัน ก็ให้เชือดสัตว์พลีที่หาได้ง่าย และจงอย่าโกนศีรษะของพวกเขา จนกว่าสัตว์พลีนั้นจะถึงที่ของมัน แล้วผู้ใดในหมู่พวกเขายาวลง หรือที่เขาไม่สิ่งก่อความเดือดร้อนจากศีรษะของเขา ก็ให้มีการชดเชย อันได้แก่การถือศีลอด หรือการทำการทาน หรือการเชือดสัตว์ ครั้นเมื่อพวกเขาลอดภัยแล้ว ผู้ใดที่แสวงหาประโยชน์จนกระทั่งถึงฮัจญ์ด้วยการทำอุมเราะฮ์แล้ว ก็ให้เชือดสัตว์พลีที่หาได้ง่าย ผู้ใดที่หาไม่ได้ ก็ให้ถือศีลอดสามวันในระหว่างการทำฮัจญ์ และอีกเจ็ดวันเมื่อพวกเขากลับบ้านนั้นคือครบสิบวัน ดังกล่าวนั้น สำหรับที่ครอบครัวของเขามีได้ประจำอยู่ที่อัล-มัสยิดลอะรอม และพวกเขาก็จงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด และพึงรู้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงลงโทษที่รุนแรง

2|197|(เวลา) การทำฮัจญ์นั้นมีหลายเดือนอันเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว ดังนั้นผู้ใดที่ได้ให้การทำฮัจญ์จำเป็นแก่เขาในเดือนเหล่านั้นแล้ว ก็ต้องไม่มีการสมสู่ และไม่มีการละเมิด และไม่มีการวิวาห์ใด ๆ ใน (เวลา) การทำฮัจญ์ และความดีใด ๆ ที่พวกเขาก็กระทำนั้น อัลลอฮ์ทรงรู้ดี และพวกเขาก็จงเตรียมเสบียงเถิด แท้จริงเสบียงที่ดีที่สุดนั้นคือความยำเกรง และพวกเขาก็จงอย่าเกรงข้าเถิด โอ้ ผู้มีปัญญาทั้งหลาย !

2|198|ไม่มีโทษใด ๆ แก่พวกเขา การที่พวกเขาก็จะแสวงหาความกรุณาอย่างหนึ่งอย่างใดจากพระเจ้าของพวกเขา ครั้นเมื่อพวกเขาก็ได้หลังไหล กันออกจากอะเราะฟาตแล้ว ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ ณ อัล-มัสยิดลอะรอม และจงกล่าวรำลึกถึงพระองค์ ดังที่พระองค์ได้ทรงแนะนำพวกเขาไว้ และแท้จริงก่อนหน้านี้ พวกเขายืนในหมู่ผู้ที่หลงทาง

2|199|แล้วพวกเขาก็จงหลังไหลกันออกไปจากที่ที่ผู้คนได้หลังไหลกันออกไป และจงขออภัยต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

2|200|ครั้นเมื่อพวกเขาก็ประกอบพิธีฮัจญ์ของพวกเขาเสร็จแล้ว ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ ดังที่พวกเขาก็กล่าวรำลึกถึงบรรดาพรุขของพวกเขา หรือกล่าวรำลึกให้มากยิ่งกว่า ในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของเรา โปรดประทานให้แก่พวกเราในโลกนี้เถิด และเขาจะไม่ได้รับส่วนดีใด ๆ ในปรโลก

2|201|และในหมู่พวกเขานั้น มีผู้ที่กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของเรา โปรดประทานให้แก่พวกเรา ซึ่งตั้งมาในโลกนี้ และสิ่งตั้งมาในปรโลก และโปรดคุ้มครองพวกเราให้พ้นจากโลกโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด

2|202|ชนเหล่านั้นแหละ พวกเขาจะได้รับส่วนดี จากสิ่งที่พวกเขาได้แสวงหาไว้ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระสอบสวน

2|203|และพวกเขาก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ ในบรรดาวันที่ถูกนับไว้ แล้วผู้ใดรับกลับในสองวัน ก็ไม่มีโทษใด ๆ แก่เขาและผู้ใดร้องร้อไปอีก ก็ไม่มีโทษใด ๆ แก่เขา (ทั้งนี้) สำหรับผู้ที่มีความยำเกรง และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด และพึงรู้ด้วยว่า พวกเขานั้นจะถูกนำไปสู่ทุมมัยยังพระองค์

2|204|และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่คำพูดของเขา ทำให้เจ้าพึงพอใจในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้และจะอ้างอัลลอฮ์เป็นพยานซึ่งสิ่งที่อยู่ในหัวใจของเขา และขณะเดียวกันก็เป็นผู้โต้เถียงที่ฉลาดจนกระทั่ง

2|205|และเมื่อเขาให้กลับไปแล้ว เขาก็เพียรพยายามในแผ่นดิน เพื่อก่อความเสียหายในนั้นและทำลายพืชผล และเผ่าพันธุ์ และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบการก่อความเสียหาย

2|206|และเมื่อถูกกล่าวแก่เขาว่า จงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด ความหยิ่งในเกียรติก็ยึดเขาไว้ให้กระทำบาปต่อไป สิ่งที่เขาเพียงแต่เขานั้นก็คือ ญะฮันนัม และแน่นอนเป็นสิ่งที่หัลบนอนอันเลวร้ายยิ่ง

2|207|และในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้ที่ขายตัวของเขา ทั้งนี้เพื่อแสวงหาความพอพระทัยของอัลลอฮ์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงปรานีแก่ปวงปาวทั้งหลาย

2|208|บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงเข้าอยู่ในความสันติ โดยทั่วทั้งหมด และจงอย่าทำตามบรรดาก้าวเดินของชัยฏอน แท้จริงมันคือศัตรูที่ชัดแจ้งของพวกเขา

2|209|แต่ถ้าพวกเขากันเหวี่ยงออกไป หลังจากที่ได้มีบรรดาหลักฐานอันชัดเจนมายังพวกเขาแล้วก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพทรงปรีชาญาณ

2|210|และพวกเขาก็มิได้คอยอะไร นอกจากการที่อัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์ของพระองค์จะมายังพวกเขา ในร่มเงาจากเมฆ และเรื่องนั้นได้ถูกชี้ขาดไว้แล้ว และยังอัลลอฮ์นั้นเรื่องราวทั้งหลายจะถูกนำกลับ

2|211|เจ้าจอมงามควานอิสริอัสดูเกิดว่าสัญญาณอันชัดเจนก็มากน้อยแล้ว ที่เราได้นำมายังพวกเขา และผู้ใดเปลี่ยนแปลงความ
 กรณของอัลลอฮ์ หลังจากที่มีน้ได้มายังเขาแล้ว แน่นอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงโลที่รุนแรง

2|212|ชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนั้นได้ถูกประดับให้สวยงามแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายและพวกเขายังเย้ยหยันบรรดาผู้ที่ศรัทธาด้วย
 แต่บรรดาผู้ยำเกรงนั้น เห็นอกว่าพวกเขาในวันกิยามะฮ์และอัลลอฮ์จะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ โดยปราศจาก
 การคำนวณนับ

2|213|มนุษย์นั้นเคยเป็นประชาชาติเดียวกัน ภายหลังอัลลอฮ์ได้ส่งบรรดานะบีมาในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน และได้ทรง
 ประทานคัมภีร์อันกอปรไปด้วยความจริงมาแก่พวกเขาด้วยเพื่อว่าคัมภีร์นั้นจะได้ตัดสินระหว่างมนุษย์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน และไม่มี
 ใครที่ขัดแย้งในคัมภีร์นั้น นอกจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้นมา หลังจากที่ยับยั้งหลักฐานอันชัดเจนได้มายังพวกเขาเหล่านั้น ทั้งนี้เพราะ
 ความอิจฉาริษยาในระหว่างพวกเขา แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงแนะนำแก่บรรดาผู้ศรัทธา ซึ่งความจริงที่พวกเขาขัดแย้งกันด้วยอนุมัติของพระองค์
 และอัลลอฮ์นั้นทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

2|214|หรือพวกเขาคิดว่า พวกเขาจะได้เข้าสวรรค์ โดยเยี่ยงอย่างของผู้ล่วงลับไปก่อนพวกเขา ยังมีได้มายังพวกเขาเลย ซึ่งบรรดา
 ความลำบากและความเดือดร้อนได้ประสบแก่พวกเขา และพวกเขาก็ได้รับความหวั่นไหว จนกระทั่งร่อซูลและบรรดาผู้ศรัทธา ซึ่งอยู่กับเขา
 กล่าวกันว่า เมื่อไรเล่าการช่วยเหลือของอัลลอฮ์? พึงรู้เถิดว่าแท้จริงการช่วยเหลือของอัลลอฮ์ใกล้อยู่แล้ว

2|215|พวกเขาจะถามเจ้า (มุฮัมมัด) ว่า พวกเขาจะบริจาคสิ่งใดบ้าง? จงกล่าวเถิดว่า คือทรัพย์สินใด ๆ ก็ตามที่พวกเขาบริจาค
 ไปก็จงให้แก่ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และบรรดาญาติที่ใกล้ชิด และแก่บรรดาเด็กกำพร้า และบรรดาคนยากจน และผู้ที่อยู่ในการเดินทาง
 และก็ความดีใด ๆ ที่พวกเขาทำกระทำอยู่นั้น แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดี

2|216|การสู้รบนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเขาแล้ว ทั้งๆ ที่มันเป็นที่ยุติแก่พวกเขา และอาจเป็นไปได้ว่า การที่พวกเขาเกลียดสิ่ง
 หนึ่งทั้งๆ ที่สิ่งนั้นเป็นสิ่งดีแก่พวกเขาและก็อาจเป็นไปได้ว่าการที่พวกเขาชอบสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นเป็นสิ่งเลวร้ายแก่พวกเขาและ
 อัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดี แต่พวกเขาไม่รู้

2|217|พวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับเดือนต้องห้าม ซึ่งการสู้รบในเดือนนั้น จงกล่าวเถิดว่า การสู้รบในเดือนนั้นเป็นสิ่งที่ใหญ่โตและการ
 ชัดขวางให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ และการปฏิเสธการศรัทธาต่อพระองค์ และการกีดกัน อัล-มัสยิดฮะรอมตลอดจนการขับไล่ชาวอัล-
 มัสยิดฮะรอมออกไปนั้นเป็นสิ่งที่ใหญ่โตยิ่งกว่า ณ ที่อัลลอฮ์ และการพิณะฮ์ นั้นใหญ่โตยิ่งกว่าการฆ่า และพวกเขายังคงต่อสู้พวก
 เจ้าต่อไป จงกล่าวเถิดว่าพวกเขาจะทำให้พวกเขากลับออกไปจากศาสนาของพวกเขา หากพวกเขาสามารถ และผู้ใดในหมู่พวกเขากลับออกไป
 จากศาสนาของเขา แล้วเขาตายลง ขณะที่เขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้วไซ้ร้ ชนเหล่านั้นแหละจะบรรดาการงานของพวกเขาไร้ผล ทั้งในโลกนี้
 และปรโลก และชนเหล่านั้นแหละคือชาวนรก ซึ่งพวกเขายังอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

2|218|แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ที่อพยพ และได้เสียสละต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์นั้น ชนเหล่านั้นแหละที่หวังในความเมตตา
 ของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภิโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

2|219|พวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับน้ำเมา และการพนัน จงกล่าวเถิดว่า ในทั้งสองนั้นมิโทษมากและมีคุณหลายอย่างแก่มนุษย์ แต่
 โทษของมันทั้งสองนั้นมากกว่าคุณของมัน และพวกเขาจะถามเจ้าว่า พวกเขาจะบริจาคสิ่งใด ? จงกล่าวเถิดว่า สิ่งที่เหลือจากการใช้จ่าย
 ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงโอการทั้งหลายแก่พวกเขาหวังว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

2|220|ทั้งในโลกนี้และปรโลก และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับบรรดาเด็กกำพร้า จงกล่าวเถิดว่า การแก้ไขปรับปรุงใด ๆ ให้แก่พวก
 เขานั้น เป็นสิ่งที่ดียิ่ง และถ้าหากพวกเขาร่วมอยู่กับพวกเขาก็คือพี่น้องของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดีถึงผู้ที่ก่อความเสียหาย จาก
 ผู้ที่ปรับปรุงแก้ไข และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่นอนก็ทรงให้พวกเขาสบายไปแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรง
 ปรีชาญาณ

2|221|และพวกเขาก็จะถามเจ้าเกี่ยวกับหญิงมุชริก จงกล่าวเถิดว่า และหากนางจะศรัทธา และหากนางเป็นผู้ศรัทธาที่ดียิ่งกว่าหญิงที่เป็นมุชริก แม้ว่า
 นางได้ทำให้พวกเขารู้สึกใจก็ตาม และพวกเขาก็จะถามเจ้าให้แต่งงานกับบรรดาชายมุชริก จงกล่าวเถิดว่า พวกเขาจะศรัทธา และหากนางเป็นผู้ศรัทธา
 นั้นดีกว่าชายมุชริก และแม้ว่านางได้ทำให้พวกเขารู้สึกใจก็ตาม ชนเหล่านั้นแหละจะชักชวนไปสู่ไฟนรกและอัลลอฮ์นั้นทรงชดเชยพวกเขาไปสู่
 สวรรค์ และไปสู่การอภิโทษ ด้วยอนุมัติของพระองค์ และพระองค์จะทรงแจกแจงบรรดาโอการของพระองค์แก่มนุษย์ เพื่อว่าพวกเขา
 จะได้รับรู้กันดี

2|222|และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับประจำเดือน จงกล่าวเถิดว่า มันเป็นเรื่องที่มิโทษ ดังนั้นพวกเขาจึงห่างไกลหญิง มนขณะมี
 ประจำเดือน และจงอย่าเข้าใกล้นาง จงกล่าวเถิดว่า ครั้นเมื่อนางได้ชำระร่างกายสะอาดแล้ว ก็จงมาหานางตามที่ยัลลอฮ์ทรงใช้พวก
 ท่าน แท้จริงอัลลอฮ์ทรงชอบบรรดาผู้สำนึกผิด กลับเนื้อกลับตัว และทรงชอบบรรดาผู้ที่ทำตนให้สะอาด

2|223|บรรดาผู้หญิงของพวกเขานั้น คือแหล่งเพาะปลูกของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาก็จะมายังแหล่งเพาะปลูกของพวกเขา ตามแต่พวก
 เจ้าประสงค์และจะประกอบสรวงหน้ไว้สำหรับตัวของพวกเขา และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และพึงรู้ด้วยว่าแท้จริงพวกเขานั้นจะเป็นผู้พบกับ
 พระองค์ และเจ้า จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายเถิด

2|224|และพวกเขาก็จะถามเจ้าให้อัลลอฮ์เป็นอุปสรรคขัดขวาง เนื่องจากการสาบานของพวกเขาในการที่พวกเขาจะกระทำความดีและที่จะมี
 ความยำเกรง และในการที่พวกเขาจะประนีประนอมระหว่างผู้คนและอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไต่ถาม ผู้ทรงรอบรู้

2|225|อัลลอฮ์จะไม่ทรงเอาโทษแก่พวกเขาด้วยคำพูดพล่อยๆ ในการสาบานของพวกเขา แต่ทว่าพระองค์จะทรงเอาโทษแก่พวกเขา
 ด้วยการสาบานที่หัวใจของพวกเขามุ่งหมายด้วย และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภิโทษผู้ทรงหนักแน่น

2|226|สำหรับบรรดาผู้ที่สาบานว่า จะไม่สมสู่ภรรยาของเขานั้น ให้มีการรอคอยไว้สี่เดือน แล้วถ้าหากเขากลับคืนดี แน่นอนอัลลอฮ์
 นั้น เป็นผู้ทรงอภิโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

2|227|และถ้าหากเขาปลงใจ ซึ่งการหย่าแล้วไซ้ร้ แน่นอนอัลลอฮ์ผู้ทรงไต่ถาม ผู้ทรงรอบรู้

2|228|และบรรดาหญิงที่ถูกหย่าร้าง พวกนางจะต้องรอคอยตัวของตนเองสามกัร้อ และไม่อนุมัติให้แก่พวกนาง ในการที่พวกนางจะ
 ปกปิดสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้บังเกิดขึ้นในมดลูกของพวกนาง หากพวกนางศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลกและบรรดาสามีของพวกนางนั้น
 เป็นผู้มิสิทธิกาในการให้พวกนางกลับมากในกรณีดังกล่าว หากพวกเขาปรารถนาประนีประนอมและพวกนางนั้นจะได้รับเช่นเดียวกับสิ่งที่
 เป็นหน้าที่ของพวกนางจะต้องปฏิบัติโดยชอบธรรม และสำหรับบรรดาชายนั้นมีฐานะเหนือพวกนางขึ้นหนึ่งและอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
 เดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

2|229|การหย่านั้นมีสองครั้ง แล้วให้มีการยับยั้งไว้โดยชอบธรรม หรือมิก็ปล่อยไปพร้อมด้วยการทำความดี และไม่อนุญาตแก่พวก
 เจ้าในการที่พวกเขาจะเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากสิ่งที่พวกเขาได้ให้แก่พวกนาง (มะฮัร) นอกจากทั้งสองเกรงว่าจะไม่สามารถดำรงไว้ซึ่ง
 ขอบเขตของอัลลอฮ์ได้เท่านั้น ถ้าหากพวกเขากังว่า เขาทั้งสองจะไม่ดำรงไว้ซึ่งขอบเขตของอัลลอฮ์แล้วไซ้ร้ ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่เขาทั้ง
 สองในสิ่งที่นางใช้มันไต่ตัวนาง เหล่านั้นแหละคือขอบเขตของอัลลอฮ์ พวกเขาคงอย่าละเมิดมัน และผู้ใดละเมิดขอบเขตของอัลลอฮ์แล้ว
 ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ทำกรรมแก่ตัวเอง

2|230|ถ้าหากเขาได้หย่านางอีก นางก็มิเป็นที่ย่อนุมัติแก่เขาหลังจากนั้น จงกล่าวเถิดว่าแต่งงานกับสามีอื่นจากเขา แล้วหากสามีนั้นหย่านาง
 ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่ทั้งสอง ที่จะคืนดีกันใหม่ หากเขาทั้งสองคิดว่า จะดำรงไว้ซึ่งขอบเขตของอัลลอฮ์ได้แน้นและคือขอบเขตขอ

งอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงแจ่มแจ้งมันอย่างแจ่มแจ้งแก่กลุ่มชนที่รู้ดี

2|231|และเมื่อพวกเจ้าหย่าบรรดาหญิง แล้วพวกนางถึงกำหนดเวลา ของพวกนางแล้ว ก็จงยับยั้งนางไว้โดยชอบธรรม หรือไม่ก็จงปล่อยนางไปโดยชอบธรรม และพวกเจ้าจงอย่ายับยั้งพวกนางไว้โดยมุกอความเดือดร้อน เพื่อพวกเจ้าจะได้สมเหตุสมผล และผู้ใดกระทำเช่นนั้น แนนอนเขาก็สมเหตุสมผล และจงอย่าถือเอาโครงการของอัลลอฮ์เป็นที่เย้ยหยัน และพึงรำลึกถึงความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีแก่พวกเจ้า และสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่พวกเจ้าอันได้แก่คัมภีร์ และบทบัญญัติ (ที่มีอยู่ในคัมภีร์นั้น) ซึ่งพระองค์จะทรงใช้คัมภีร์นั้นแนะนำตักเตือนพวกเจ้า และพวกเจ้าพึงอย่าเกรงอัลลอฮ์เกิน และจงรู้ด้วยเถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

2|232|และเมื่อพวกเจ้าหย่าบรรดาหญิง แล้วนางเหล่านั้นได้ถึงกำหนดเวลาของพวกนางแล้ว ก็จงอย่าขัดขวางพวกนาง ในการที่พวกนางจะแต่งงานกับบรรดาผู้ครองครองของพวกนาง เมื่อพวกเขาต่างพอใจกันระหว่างพวกเขาโดยชอบธรรม นั้นแหละคือ สิ่งที่จะถูกนำมาแนะนำตักเตือนแก่ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก นั้นแหละคือสิ่งที่บริสุทธิ์กว่า และสะอาดกว่า สำหรับพวกเจ้าและอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ แต่พวกเจ้าไม่รู้

2|233|และมารดาทั้งหลายนั้น จะให้นมแก่ลูก ๆ ของนางภายในสองปีเต็ม สำหรับผู้ที่ต้องการ จะให้ครบถ้วนในการให้นม และหน้าที่ของพ่อเด็กนั้นคือปัจจัยยังชีพของพวกนางและเครื่องนุ่งห่มของพวกนางโดยชอบธรรม ไม่มีชีวิตใดจะถูกบังคับนอกจากเท่าที่ชีวิตนั้นมีกำลังความสามารถเท่านั้น มารดาก็จงอย่าได้ก่อความเดือดร้อน (ให้แก่สามี) เนื่องจากลูกของนาง และพ่อเด็กก็จงอย่าได้ก่อความเดือดร้อน (ให้แก่ภรรยา) เนื่องจากลูกของเขา และหน้าที่ของทนายผู้รับมรดกก็เช่นเดียวกัน แต่ถ้าทั้งสองต้องการหย่ากัน อันเกิดจากความพอใจ และการปรึกษาหารือกันจากทั้งสองคนแล้ว ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่เขาทั้งสอง และหากพวกเจ้าประสงค์ที่จะให้มีแม่หมั่นขึ้นแก่ลูก ๆ ของพวกเจ้าแล้ว ก็ย่อมไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า เมื่อพวกเจ้าได้มอบสิ่งที่พวกเจ้าให้ (แก่นางเป็นค่าตอบแทน) โดยชอบธรรม และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เกิน และพึงรู้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

2|234|และบรรดาผู้ที่ถึงแก่ชีวิตลงในหมู่พวกเจ้า และทั้งผู้ครองไว้ นั้น พวกนางจะต้องรอคอยตัวของพวกนางเอง สี่เดือนกับสิบวัน ครั้นเมื่อพวกนางครบกำหนดเวลาของพวกนางแล้ว ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า ในสิ่งที่พวกนางได้กระทำไปในส่วนตัวของพวกนางโดยชอบธรรม และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียด ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำนั้น

2|235|และไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า ในสิ่งที่พวกเจ้ากล่าวเป็นนัยในการขอหญิง และสิ่งที่พวกเจ้าเก็บงำไว้ในใจของพวกเจ้า อัลลอฮ์ทรงรู้ว่าพวกเจ้าจะบอกกล่าวแก่นางให้ทราบแต่ทว่าพวกเจ้าอย่าได้สัญญาแก่นางเป็นการลับ นอกจากพวกเจ้าจะกล่าวด้วยคำอันดีเท่านั้น และจงอย่าปลงใจซึ่งการทำให้ผิดแต่งงาน จนกว่าเวลาที่ถูกกำหนดไว้จะบรรลุถึงความสิ้นสุดของมัน และพึงรู้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเจ้า พวกเจ้าจงสังวรต่อพระองค์ไว้เถิด และพึงรู้ไว้เถิดว่า อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงภัยโทษผู้ทรงหนักแน่น

2|236|ไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า ถ้าหากพวกเจ้าหย่าหญิง โดยที่พวกเจ้ายังไม่ได้แต่งงาน หรือยังมิได้กำหนดมهر หรือยังมิได้กำหนดมهرใด ๆ แก่พวกนาง และจงให้นางได้รับสิ่งที่อำนวยความสะดวกแก่พวกนาง โดยที่หน้าที่ของผู้มีมั้นนั้นคือตามกำลังความสามารถของนาง และหน้าที่ของผู้ชายนั้นคือตามกำลังความสามารถของนาง เป็นการให้ประโยชน์โดยชอบธรรม เป็นสิทธิเหนือผู้กระทำดีทั้งหลาย

2|237|และถ้าหากพวกเจ้าหย่าพวกนางก่อนที่พวกเจ้าจะแต่งงานด้วยพวกนาง โดยที่พวกเจ้าได้กำหนดมهرแก่พวกนางแล้ว ก็จงให้แก่นางครึ่งหนึ่งของสิ่งที่พวกเจ้ากำหนดไว้ นอกจากว่าพวกนางจะยกให้หรือผู้ที่การตกลงแต่งงานอยู่ในมือของนาง จะยกให้และการที่พวกเจ้าจะยกให้ นั้น เป็นสิ่งที่ใกล้เคียงความยากลำบากกว่า และพวกเจ้าอย่าลืมการทำความดีในระหว่างพวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำนั้น

2|238|พวกเจ้าจงรักษาสัญญาบรรดาละหมาดไว้ และละหมาดที่อยู่ถึงกลาง และจงยืนละหมาดเพื่ออัลลอฮ์โดยนอบน้อม

2|239|ถ้าหากเจ้ากล่าว ก็จงละหมาดพลางเดินหรือขี่ ครั้นเมื่อพวกเจ้าปลอดภัยแล้ว ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ ดังที่พระองค์ได้ทรงสอนพวกเจ้าซึ่งสิ่งที่พวกเจ้ามิเคยรู้มาก่อน

2|240|และบรรดาผู้ที่ถึงแก่ชีวิตลงในหมู่พวกเจ้า และจะทั้งผู้ครองไว้ นั้น จงให้มีพินัยกรรมไว้แก่ผู้ครองของพวกนาง ซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวก (แก่พวกนาง) ถึงหนึ่งปี โดยไม่มีการขับไล่ใด ๆ แก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกนางได้กระทำในส่วนตัวของพวกนางจากสิ่งที่ชอบธรรม และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

2|241|และสำหรับบรรดาหญิงที่ถูกหย่านั้นจะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกโดยชอบธรรม เป็นสิทธิเหนือผู้หย่าทั้งหลาย

2|242|ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงบรรดาโครงการของพระองค์ให้พวกเจ้าทราบเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้เข้าใจ

2|243|เจ้ามิได้มองดู บรรดาผู้ที่ออกจากบ้านของพวกเขาดอกหรือ ทุ่ง ๆ ที่พวกเขาเป็นพิน ๆ คน ทั้งนี้เพราะกลัวความตาย และอัลลอฮ์ก็ได้ประกาศิตแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงตายเสียเถิด ภายหลังพระองค์ทรงให้พวกเขามีชีวิตขึ้นใหม่ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้มีบุญคุณแก่มนุษย์ แต่ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่ชอบพระคุณ

2|244|และพวกเจ้าจงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์เถิด และพึงรู้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

2|245|มิใคร่บังไหมที่จะให้อัลลอฮ์ทรงยืมหนี้ที่ดี แล้วพระองค์ทรงเพิ่มพูนหนี้ นั้น ให้แก่เขามากมายหลายเท่าและอัลลอฮ์นั้นทรงกำไว้และทรงแบออก และยิ่งพระองค์เท่านั้นพวกเจ้าจะถูกนำกลับไ

2|246|เจ้า (มุฮัมมัด) มิได้มองดู พวกหัวหน้าในหมู่พวกอิสราอิล หลังจากมุซาออกหรือ ? ขณะที่พวกเขาได้กล่าวแก่กันของพวกเขาคนหนึ่ง ว่า โปรดส่งกษัตริย์องค์หนึ่งมาให้แก่พวกเราเถิด พวกเราจะได้ต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ เขากล่าวว่า อาจเป็นไปได้ไหมว่า พวกท่านนั้น ถ้าการสู้รบได้ถูกกำหนดแก่พวกท่านแล้ว พวกท่านจะไม่ต่อสู้พวกเขากล่าวว่า และได้มีสิ่งใดเกิดขึ้นแก่พวกเรากระนั้น หรือ ที่พวกเราจะไม่ต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ทั้ง ๆ ที่พวกเรา และลูก ๆ ของของพวกเราถูกขับไล่ออกจากหมู่บ้านของเรา ครั้นเมื่อการสู้รบได้ถูกกำหนดขึ้นแก่พวกเราแล้ว พวกเขาก็ผินหลังให้ นอกจากส่วนน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรู้ดีต่อบรรดาผู้ศรัทธาเหล่านั้น

2|247|และนะบิของพวกเขาก็กล่าวแก่พวกเขาว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงส่งกุอลุตมาเป็นกษัตริย์แก่พวกท่านแล้ว พวกเขากล่าวว่า เขาจะมีอำนาจเหนือพวกเราได้อย่างไร ? ทั้ง ๆ ที่พวกเราเป็นผู้สมควรต่ออำนาจนั้นยิ่งกว่าเขา และทั้งเขาก็มิได้รับทรัพย์สินอันกว้างขวาง เขา (นะบิของเข) กล่าววว่า อัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือกเขาให้มีอำนาจเหนือพวกท่านแล้ว และได้ทรงเพิ่มให้แก่เขาอีก ซึ่งความกว้างขวางในความรู้ และความสูงใหญ่ในร่างกายและอัลลอฮ์นั้นจะทรงประทานอำนาจของพระองค์ให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

2|248|และนะบิของพวกเขาก็กล่าวแก่พวกเขาว่า แท้จริงสัญญาณแห่งอำนาจของเขานั้น คือการที่หีบใบนั้น จะมายังพวกท่าน ในหีบนั้นมีความสงบ จากพระเจ้าของพวกท่าน และมีส่วนที่เหลือจากสิ่งทั้งสามของมุซา และวงศานของฮารุนได้ละทิ้งไว้ โดยที่มะลาอิกะฮ์จะแบกมันมา แท้จริงในเรื่องนี้มีสัญญาณหนึ่งแน่นอนสำหรับพวกท่านหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

2|249|ครั้นเมื่อกุอลุตได้นำกำลังทหารออกไป เขาได้กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์จะเป็นผู้ทดสอบพวกท่าน ด้วยแม่น้ำสายหนึ่ง ผู้ใดดื่มน้ำจากแม่น้ำนั้น เขาก็ไม่ใช่พวกของฉัน และผู้ใดไม่ชิมมัน แท้จริงเขาเป็นพวกของฉัน นอกจากผู้กวักน้ำด้วยมือของเขาผู้หนึ่งเท่านั้น แต่แล้วพวกเขาก็ดื่มน้ำกันจากแม่น้ำนั้น นอกจากส่วนน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น ครั้นเมื่อกุอลุตและบรรดาผู้ศรัทธาที่ร่วมอยู่กับเขาได้ข้ามแม่น้ำนั้นไป พวกเขาก็กล่าวว่า วันนี้พวกเราไม่มีกำลังใด ๆ จะต่อสู้กับกุอลุต และไพร่พลของเขาได้ บรรดาผู้ที่เชื่อมั่นว่าพวกเขาจะพบกับอัลลอฮ์ได้กล่าวว่า ก็มากนักแล้ว พวกน้อยเอาชนะพวกเราได้ ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่กับผู้ศรัทธาทั้งหลาย

2|250|และเมื่อพวกเขาได้ออกไปประจัญหน้ากับญาลูต และโรร่าของเขาล้วนแล้ว พวกเขาก็กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์โปรดทรงประทานความอดทนให้แก่พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด และโปรดทรงให้มันลงซึ่งเท้าของข้าพระองค์ และโปรดทรงช่วยพวกข้าพระองค์ให้ชนะเหนือพวกปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

2|251|แล้วพวกเขาก็ยังความปราชัยให้แก่พวกนั้น ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และดาอูดได้ฟาญาลูตและอัลลอฮ์ได้ทรงประทานอำนาจและความรู้แก่เขา และทรงสอนเขาจากสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ และหากว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงป้องกันมนุษย์ ซึ่งบางส่วนของพวกเขาดำเนินด้วยอีกบางส่วนแล้วไซ้ แนนอนแผ่นดินก็ย่อมเสื่อมเสียไปแล้ว แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้น ทรงเป็นผู้มีพระคุณแก่โลกทั้งหลาย

2|252|นั่นแหละคือบรรดาโองการของอัลลอฮ์ซึ่งเราอ่านโองการเหล่านั้นให้เจ้าฟังด้วยความจริง และแท้จริงเจ้านั้นเป็นผู้หนึ่งในบรรดา رسولทั้งหลาย

2|253|บรรดา رسولเหล่านั้น เราได้ให้บางคนในหมู่พวกเขาตีเด่นกว่าอีกบางคน ในหมู่พวกเขานั้น มีผู้ที่อัลลอฮ์ตรัสด้วย และได้ทรงยกบางคนในหมู่พวกเขาขึ้นหลายชั้น และเราได้ให้บรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งแก่อิซาบุตรของมัรยัม และเราได้สนับสนุนเขาด้วยวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว บรรดาชนหลังจากพวกเขา ก็จะไม่สาปพันกัน หลังจากได้มีบรรดาหลักฐานอันชัดเจนมายังพวกเขา แต่ทว่าพวกเขาขัดแย้งกัน แล้วในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ศรัทธา และในหมู่พวกเขานั้น มีผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว พวกเขาก็จะไม่สาปพันกัน แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้นทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์

2|254|บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงบริจาคส่วนหนึ่ง จากสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าก่อนจากที่วันหนึ่งจะมา ซึ่งในวันนั้นไม่มีการซื้อขาย และไม่มีการเป็นมิตร และไม่มีชะฟาอะฮ์ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น คือ พวกที่อธรรม(แก่ตัวเอง)

2|255|อัลลอฮ์นั้น คือ ไม่มีผู้ที่เป็นที่เคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงมีชีวิต ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลาย โดยที่การง่วงนอน และการนอนหลับใด ๆ จะไม่เอาพระองค์ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์ ใครเล่าคือผู้ที่จะขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของพวกเขາ และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา และพวกเขาก็จะไม่ลบล้างสิ่งใด จากความรู้ของพระองค์ไว้ได้ นอกจากสิ่งที่พระองค์ประสงค์เท่านั้น เก้าอี้ของพระองค์นั้นกว้างขวางทั่วชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และการรักษามันทั้งสองก็ไม่ใช่ภาระหนักแก่พระองค์ และพระองค์นั้นคือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่

2|256|ไม่มีการบังคับใด (ให้นับถือ) ในศาสนา อิสลาม แนนอน ความถูกต้องนั้นได้เป็นที่กระจางแจ้งแล้วจากความผิด ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อ อัล-ญะฮูต และศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว แนนอนเขาได้ยึดหัวงันมั่นคงไว้แล้ว โดยไม่มีการขาดใด ๆ เกิดขึ้นแก่มัน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

2|257|และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ศรัทธา โดยทรงนำพวกเขาออกจากบรรดาความมืดสู่แสงสว่าง และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น บรรดาผู้ช่วยเหลือของพวกเขา ก็คือ อัล-ญะฮูต โดยที่พวกมันจะนำพวกเขาออกจากแสงสว่างไปสู่ความมืด ชนเหล่านั้นแหละคือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

2|258|เจ้า (มุฮัมมัด) มิได้มองดูผู้ที่โต้แย้ง อิบรอฮีมในเรื่องพระเจ้าของเขาดอกหรือ ? เนื่องจากอัลลอฮ์ได้ทรงประทานอำนาจแก่เขา ขณะที่อิบรอฮีมได้กล่าวว่า พระเจ้าของนนั้น คือ ผู้ที่ทรงให้เป็นและทรงให้ตายได้ เขากล่าวว่า ข้าก็ให้เป็นและให้ตายได้ อิบรอฮีมกล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงนำดวงอาทิตย์มาจากทิศตะวันออก ท่านจงนำมันมาจากทิศตะวันตกเถิด แล้วผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ก็ได้รับความมั่งงวย และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงประทานแนวทางอันถูกต้องแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

2|259|หรือเช่นผู้ที่ได้ผ่านเมืองหนึ่ง (บัยตุลมักดิส) โดยที่มันพังทลายลงบนหลังคาของมัน เขาได้กล่าวว่า อัลลอฮ์จะทรงให้เมืองนี้มีชีวิตขึ้นได้อย่างไร หลังจากที่เขาได้ตายพิณาศไปแล้ว และอัลลอฮ์ก็ทรงให้เขาตายเป็นเวลาร้อยปี ภายหลังพระองค์ได้ทรงให้เขาฟื้นคืนชีพ พระองค์จึงกล่าวว่า เจ้าพักอยู่นานเท่าใด? เขากล่าวว่า ข้าพระองค์พักอยู่ย่นหนึ่งหรือบางส่วนของวันเท่านั้น พระองค์ทรงกล่าวว่ามิได้ เจ้าพักอยู่ย่นถึงร้อยปี เจ้าจงมองดูอาหารของเจ้า และเครื่องดื่มของเจ้า มันยังไม่บูดเลย และจงมองดูลาของเจ้า และเพื่อเราจะให้เจ้าเป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับมนุษย์ และจงมองดูบรรดากระดูก เหล่านั้น ดูว่าเรากำลังยกมันไว้ ณ ที่ของมัน และประกอบมันขึ้น แล้วให้มีเนื้อหุ้มห่อมันไว้อย่างไร? ครั้นเมื่อสิ่งเหล่านั้นได้ประจักษ์แก่เขา เขาก็กล่าวว่า ข้าพระองค์รู้ว่ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

2|260|และจงรำลึกถึงขณะที่อิบรอฮีม กล่าวว่า โอ้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ โปรดได้ทรงให้ข้าพระองค์เห็นด้วยเถิดว่า พระองค์จะทรงให้บรรดาผู้ที่ตามมีชีวิตขึ้นอย่างไร ? พระองค์ตรัสว่า เจ้ามิได้เชื่อดอกหรือ ? อิบรอฮีมกล่าวว่า หามิได้ แต่ทว่าเพื่อหัวใจของข้าพระองค์จะได้สงบ พระองค์ตรัสว่าเจ้าจงเอานกมาสี่ตัว แล้วจงเลี้ยงมันให้คั่นแก่เจ้า และตัดมันออกเป็นท่อน ๆ ภายหลังเจ้าจงวางไว้บนภูเขาทุกลูก ซึ่งส่วนหนึ่งจากนกเหล่านั้น แล้วจงเรียกมัน มันจะมายังเจ้าโดยรีบเร่ง และพึงรู้ไว้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงเดชานุภาพผู้ทรงปรีชาญาณ

2|261|อุปมาบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์นั้น ดังอุปมาเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งซึ่งงอกขึ้นเป็นเจ็ดรวง ซึ่งในแต่ละรวงนั้นมีร้อยเมล็ด และอัลลอฮ์นั้นจะทรงเพิ่มพูนแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์อีก และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

2|262|บรรดาผู้บริจาคทรัพย์ของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็ให้ติดตามสิ่งที่พวกเขาบริจาคไป ซึ่งการสละและการก่อความเดือด ร้อนใด ๆ นั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขา ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาจะไม่เสียใจ

2|263|คำพูดที่ดี และการให้อภัยนั้น ดียิ่งกว่าทานที่มีการก่อความเดือดร้อนติดตามทานนั้น และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงมั่งมี ผู้ทรงหนักแน่นเสมอ

2|264|บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงอย่าให้บรรดาทานของพวกเจ้าไร้ผล ด้วยการสละ และการก่อความเดือดร้อน เช่นผู้ที่บริจาคทรัพย์ของเขา เพื่ออวดอ้างผู้คน และทั้งเขาก็ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก ดังนั้นอุปมาเขาผู้นั้น ดังอุปมาหินเกลี้ยงที่มีฝนจับอยู่บนมัน แล้วมีฝนหนัก ประสมแก่มัน แล้วได้ทิ้งมันไว้ในสภาพเกลี้ยง พวกเขาคannotที่จะได้สิ่งหนึ่งสิ่งใดจากสิ่งที่เขาขายไว้ และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงแนะนำแก่กลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา

2|265|และอุปมาบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของพวกเขา เพื่อแสวงหาความพึงใจของอัลลอฮ์ และเพื่อให้เกิดความมั่นคงแก่ตัวของพวกเขาเอง นั้นดังอุปมาสวนแห่งหนึ่ง ณ ที่เนินสูง ซึ่งมีฝนหนัก ประสมแก่มัน แล้วมันก็นำมาซึ่งผลของมันสองเท่า แต่ถ้ามิได้มีฝนหนัก ประสมแก่มัน ก็มีฝนปรอยๆ และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำกันอยู่

2|266|มีคนใดในพวกเจ้าชอบบ้างไหมที่เขาจะมีสวน อินทผาลัม และองุ่น ซึ่งเบื้องล่างของสวนนั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ผลไม้ทั้งหมดในสวนนั้นเป็นของเขา และความซำได้ประสมแก่เขา และเขาก็มีลูก ๆ ที่ยังอ่อนแออยู่ แต่แล้วได้มีลมพายุประสมแก่สวนนั้น ซึ่งในลมพายุนั้นมีไฟด้วย แล้วมันเผาผลาญไหมไป ในทานองนั้นแหละ อัลลอฮ์จึงทรงแจกแจงโองการทั้งหลายให้พวกเจ้าทราบ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญ

2|267|บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงบริจาคส่วนหนึ่งจากบรรดาสิ่งดี ๆ ของสิ่งที่พวกเจ้าได้แสวงหาไว้ และจากสิ่งที่เราได้ให้ออกมาจากดิน สำหรับพวกเจ้า และพวกเจ้าอย่ามุ่งเอาสิ่งที่เลวจากมันมาบริจาค ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าเองก็มีไ้จะเป็นผู้รับมันไว้ นอกจากว่าพวกเจ้าจะกลับตาในการรับมันเท่านั้น และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงมั่งมี ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

2|268|ชั้นผู้นั้น มันจะผูกเจ้าให้กลัวความยากจน และจะใช้พวกเจ้าให้กระทำความชั่ว และอัลลอฮ์นั้น ทรงสัญญาแก่พวกเจ้าไว้ ซึ่งการอภัยโทษ และความกรุณาจากพระองค์ และอัลลอฮ์ นั้นเป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

2|269|พระองค์จะทรงประทานความรู้ให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดที่ได้รับการรู้ แนนอนเขาก็ได้รับความความดีอันมากมาย และไม่มีใครจะรำลึก นอกจากบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาเท่านั้น

2|270|และสิ่งที่บริจาคได้ก็ดี ที่พวกเจ้าบริจาคไป หรือสิ่งบนบานใดก็ดี ที่พวกเจ้าได้บนบานไว้นั้น แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้มันดีและ สำหรับผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้น ย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือ

2|271|หากพวกเจ้าเปิดเผยสิ่งที่ให้เป็นทาน มันก็เป็นสิ่งที่ดีอยู่ และถ้าหากพวกเจ้าปกปิดมัน และให้มันแก่บรรดาผู้ยากจนแล้วมันก็เป็นสิ่งที่ดีแก่พวกเจ้ายิ่งกว่า และพระองค์จะทรงลงล้างออกจากพวกเจ้า ซึ่งบางส่วนจากบรรดาความผิดของพวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างดีถ้วนในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

2|272|หาใช่เป็นหน้าที่ของเจ้าไม่ ซึ่งการแนะนำพวกเขา (ให้เกิดความศรัทธา) แต่ทว่าอัลลอฮ์ต่างหากที่จะแนะนำใครก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์ (ให้เขาศรัทธา) สิ่งดีใด ๆ ที่พวกเจ้าบริจาคไปก็ย่อมแก่ตัวของพวกเจ้าเอง และพวกเจ้าจะไม่บริจาคสิ่งใด นอกจากเพื่อแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์เท่านั้น และสิ่งดีใด ๆ ที่พวกเจ้าบริจาคไป มันก็จะถูกตอบแทนโดยครบถ้วนแก่พวกเจ้าและพวกเจ้าจะไม่ถูกอุทิศกรรม

2|273| (คือให้บริจาคทาน) แก่บรรดาผู้ที่ยากจนที่ถูกจำกัดตัวให้อยู่ในทางของอัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาสามารถจะเดินทางไปในดินแดนอื่นๆ ได้ (เพื่อประกอบอาชีพ) ผู้ที่ไม่รู้คิดว่าพวกเขาเป็นผู้มั่งมี อันเนื่องมาจากความสงบเสงี่ยมเจียมตัว โดยที่เจ้าจะรู้จักเขาได้ด้วยเครื่องหมายของพวกเขา พวกเขาจะไม่ขอจากผู้คนในสภาพเข่าชี้ และสิ่งดีใด ๆ ที่พวกเจ้าบริจาคไปนั้น แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดีในสิ่งนั้น

2|274|บรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของพวกเขาทั้งในเวลากลางคืน และกลางวัน ทั้งโดยปกปิด และเปิดเผยนั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขา ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และไม่มีความกลัวอย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้นแก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

2|275|บรรดาผู้กินดอกเบี้ยนั้น พวกเขาจะไม่ทรงตัว นอกจากจะเป็นเช่นเดียวกับผู้ที่ชี้ยกอนทำร้ายเขาทรงตัว พวกเขากล่าวว่า ที่จริงการค้าขายนั้นก็เหมือนการเอาดอกเบี้ยนั่นเอง และอัลลอฮ์นั้นทรงอนุมัติการค้าขาย และทรงห้ามการเอาดอกเบี้ย ดังนั้นผู้ใดที่การตักเตือนจากพระเจ้าของเขาได้มายังเขา แล้วเขาก็เลิก สิ่งที่เขาได้ทำนั้นก็เป็นที่รักของเขา และเรื่องของเขาเหล่านั้นย่อมกลับไปสู่อัลลอฮ์ และผู้ผิดกลับ (กระทำ) อีก ชนเหล่านี้แหละคือชาวนรกโดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

2|276|อัลลอฮ์จะทรงให้ดอกเบี้ยลดน้อยลงและหมดความจำเริญ และจะทรงให้บรรดาที่เป็นทานเพิ่มพูนขึ้น และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบผู้เนรคุณ ผู้กระทำบาปทุกคน

2|277|แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย และดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและจ่ายซะกาตนั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขา ณ พระเจ้าของพวกเขา และไม่มีความกลัวอย่างหนึ่ง อย่างใดเกิดขึ้นแก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

2|278|บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! พึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงละเว้นดอกเบี้ยที่ยังเหลืออยู่เสีย หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

2|279|และถ้าพวกเจ้ามิได้ปฏิบัติตาม ก็พึงรับรู้ไว้ด้วยว่า ซึ่งสงครามจากอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ และหากพวกเจ้าสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวแล้ว สำหรับพวกเจ้าก็คือต้นทุนแห่งทรัพย์ของพวกเจ้า โดยที่พวกเจ้านะได้ไม่ธรรม และไม่ถูกธรรม

2|280|และหากเขา (ลูกหนี้) เป็นผู้ยากไร้ก็จงให้มีการรอกอยจนกว่าจะถึงคราวสะดวก และการที่พวกเจ้าจะให้เป็นการนั้น ย่อมเป็นการดีแก่พวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้

2|281|และพวกเจ้าจงยำเกรงวันหนึ่ง ซึ่งพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์ในวันนั้น แล้วแต่ละชีวิตจะถูกตอบแทนโดยครบถ้วนตามที่ชีวิตนั้นได้แสวงหาไว้ และพวกเขาจะได้ออกธรรม

2|282|บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! เมื่อพวกเจ้าต่างมีหนี้สินกันจะด้วยหนี้สินใด ๆก็ตาม จงกว่าจะถึงกำหนดเวลา (ใช้หนี้) ที่ถูกระบุไว้แล้ว ก็จงบันทึกหนี้สินนั้นเสีย และผู้เขียนก็จงบันทึกระหว่างพวกเจ้าด้วยความเที่ยงธรรม และผู้เขียนคนหนึ่งคนใดก็จงอย่าปฏิเสธที่จะบันทึก ดังที่อัลลอฮ์ได้ทรงสอนเขา ดังนั้นเขาจะบันทึกเถิด และจงให้ผู้ที่มีสิทธิเหนือเขา (ลูกหนี้) บอกให้บันทึกและเขาจงยำเกรงอัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของเขา และจงอย่าให้บกพร่องแต่อย่างใดจากสิทธินั้น และถ้าผู้ที่มีสิทธิเหนือเขา (ลูกหนี้) เป็นคนโง่ หรือเป็นผู้อ่อนแอหรือไม่สามารถจะบอกให้บันทึกได้ ก็จงให้ผู้ปกครองของเขาบอกด้วยความเที่ยงธรรม และพวกเจ้าจงให้มีพยานขึ้นสองนายจากบรรดาผู้ชายในหมู่พวกเจ้า แต่ถ้ามิปรากฏว่า พยานทั้งสองนั้นเป็นชายก็ให้มีผู้ชายหนึ่งกับผู้หญิงสองคน จากผู้ที่พวกเจ้าพึงใจในหมู่พยานทั้งหลาย เพื่อว่าหญิงใดในสองคนนั้นหลงไป คนหนึ่งในสองคนนั้นก็จะได้เตือนอีกคนหนึ่ง และบรรดาพยานนั้นก็จงอย่าได้ปฏิเสธเมื่อพวกเขาถูกเรียกร้อง และพวกเจ้าจงอย่าเบื่อหน่ายที่จะบันทึกหนี้สินนั้นไม่ว่าจะน้อยหรือมากก็ตาม จงกว่าจะถึงกำหนดเวลาของมัน นั้นแหละคือสิ่งที่ยุติธรรมยิ่งกว่า ณ ที่อัลลอฮ์ และที่เที่ยงตรงยิ่งกว่าสำหรับเป็นหลักฐานยืนยัน และเป็นสิ่งใกล้ยิ่งกว่าที่พวกเจ้าจะไม่สงสัย นอกจากว่ามันเป็นสินค้าที่ปรากฏอยู่ต่อหน้า ซึ่งพวกเจ้าหมั่นเวียนมัน (ซื้อขายแลกเปลี่ยน) ระหว่างพวกเจ้าก็ไม่มีโทษอันใดแก่พวกเจ้าที่พวกเจ้าจะไม่บันทึกมัน และพวกเจ้าจงให้มีพยานขึ้น เมื่อพวกเจ้าต่างซื้อขายกัน และผู้เขียนก็จงอย่าก่อให้เกิดความเดือดร้อนขึ้น และผู้เป็นพยานด้วย และหากว่าพวกเจ้ากระทำ แนนอนมันก็เป็นการฝ่าฝืนเนื่องด้วยพวกเจ้า และพวกเจ้าจงพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และอัลลอฮ์นั้นทรงให้ความรู้แก่พวกเจ้าอยู่ และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

2|283|และถ้าพวกเจ้าอยู่ในระหว่างเดินทางและไม่พบผู้เขียนคนใด ก็ให้มีสิ่งคำประกันยึดถือไว้ แต่ถ้าบางคนในพวกเจ้าไว้ใจอีกบางคน (ลูกหนี้) ผู้ที่ได้รับการไว้ใจ (ลูกหนี้) ก็จงคืนสิ่งที่ถูกไว้ใจ (หนี้) ของเขาเสีย และเขาจงกลัวเกรงอัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของเขาเถิด และพวกเจ้าจงอย่าปกปิดพยานหลักฐาน และผู้ใดปกปิดมันไว้ แนนอนหัวใจของเขาก็มีบาป และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

2|284|สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และถ้าหากพวกเจ้าเปิดเผยสิ่งที่อยู่ในใจของพวกเจ้าหรือปกปิดมันไว้ก็ตาม อัลลอฮ์จะทรงนำสิ่งนั้นมาชำระสอบสวนแก่พวกเจ้า แล้วพระองค์จะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

2|285|ร่อซูลนั้น (นะบีมุฮัมมัด) ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขา จากพระเจ้าของเขา และมุมนทั้งหลายก็ศรัทธาด้วยทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาเค็มภีร์ของพระองค์ และบรรดาร่อซูลของพระองค์ (พวกเขากล่าวว่า) เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากบรรดาร่อซูลของพระองค์ และพวกเขาได้กล่าวว่า เราได้ยินแล้ว และได้ปฏิบัติตามแล้วการอภัยโทษจากพระองค์เท่านั้นที่พวกเราปรารถนา โอพระเจ้าของพวกเรา! และยิ่งพระองค์นั้น คือ การกลับไป

2|286|อัลลอฮ์จะไม่ทรงบังคับชีวิตหนึ่งชีวิตใดนอกจากตามความสามารถของชีวิตนั้นเท่านั้น ชีวิตนั้นจะได้รับการตอบแทนดีในสิ่งที่เขาได้แสวงหาไว้ และชีวิตนั้นจะได้รับการลงโทษในสิ่งที่ชั่วที่เขาได้แสวงหาไว้ โอพระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าเอาโทษแก่เราเลย หากพวกเราผิด หรือผิดพลาดไป โอพระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าได้บรรทุกภาระหนักใด ๆแก่พวกเรา เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบรรทุกมัน แก่บรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกเราแล้ว โอพระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าให้พวกเราแบกมันได้ และโปรดได้ทรงอภัยแก่พวกเราและยกโทษให้แก่พวกเรา และเมตตาแก่พวกเราด้วยเถิด พระองค์นั้น คือผู้ปกครองของพวกเราดังนั้นโปรดได้ทรงช่วยเหลือพวกเราให้ได้รับชัยชนะเหนือกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยเถิด

3|1|อะลีฟ ลาม มีม

3|2|อัลลอฮ์นั้นคือ ไม่มีผู้ที่เป็นที่เคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงมีชีวิตอยู่เสมอ ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลายเป็น
เนื่องนี้ (ในสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและทรงบังเกิด)

3|3|พระองค์ได้ทรงประทานคัมภีร์นั้น ลงมาแก่เจ้าเป็นครั้งคราว พร้อมด้วยความจริง เพื่อยืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้า คัมภีร์นั้น และ
ได้ทรงประทานอัลเตวารอต และอัล-อินญิล

3|4|(ให้ม) มาก่อน ในฐานะเป็นข้อแนะนำสำหรับมนุษย์ และได้ประทานอัล-ฟุรคอนมาด้วย แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อ
บรรดาโองการของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะได้รับโทษอันรุนแรง และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงทำการลงโทษ

3|5|แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ไม่มีสิ่งใดในแผ่นดินจะซ่อนเร้นพระองค์ไปได้ และทั้งไม่มีฝาฟ้าด้วย

3|6|พระองค์คือผู้ทรงทำให้พวกเจ้ามีรูปร่างขึ้นในมดลูก ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ
นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

3|7|พระองค์คือผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า โดยที่ส่วนหนึ่งจากคัมภีร์นั้นมีบรรดาโองการที่มีข้อความรัดกุมชัดเจน ซึ่งโองการเหล่านั้น
นั้น คือรากฐานของคัมภีร์ และมีโองการอื่น ๆ อีกที่มีข้อความเป็นนัย ส่วนบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขามีการเอนเอียงออกจากความ
จริงนั้น เขาจะติดตามโองการที่มีข้อความเป็นนัยจากคัมภีร์ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาความวุ่นวาย และเพื่อแสวงหาการตีความในโองการนั้น
แล้วไม่มีใครรู้ในการตีความโองการนั้นได้นอกจากอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่มั่นคงในความรู้เท่านั้น โดยที่พวกเขาจะกล่าวว่า พวกเราศรัทธา
ต่อโองการนั้น ทั้งหมดนั้นมาจากที่ที่พระผู้เป็นเจ้าของเราทั้งสิ้น และไม่มีใครที่จะรับคำตักเตือนนอกจากบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาเท่านั้น

3|8|โอ้พระผู้เป็นเจ้าของเรา ! โปรดอย่าให้หัวใจของพวกเราเอนเอียงออกจากความจริงเลย หลังจากที่พระองค์ได้ทรงแนะนำแก่
พวกเราแล้ว และโปรดได้ประทานความเอ็นดูเมตตา จากที่ที่พระองค์ให้แก่พวกเราด้วยเถิด แท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงประทานให้อย่าง
มากมาย

3|9|โอ้พระผู้เป็นเจ้าของเรา ! แท้จริงพระองค์นั้น เป็นผู้ขมขื่นมนุษย์ทั้งหลายในวันหนึ่งซึ่งไม่มีการสงสัยใด ๆ ในวันนั้น แท้
จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงผิดสัญญา

3|10|แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และลูก ๆ ของพวกเขานั้น จะไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาให้พ้น
จากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้แต่อย่างใดเลย และชนเหล่านั้นแหละคือเชื้อเพลิงแห่งไฟนรก

3|11|เช่นเดียวกับสภาพความเคียดชังของวงศ์วานอิสราอีล และบรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเขา ซึ่งพวกเขาได้ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา
แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทรงลงโทษพวกเขา เพราะบาปกรรมของพวกเขาเอง และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงลงโทษอันรุนแรง

3|12|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า พวกท่านจะได้รับความปราณี และ (ในวันปรโลก) พวกท่านจะถูก
ต้อนไปสู่ญะฮันนัม และเป็นที่นอนอันเลวร้ายยิ่ง

3|13|แน่นอนได้มีสัญญาณหนึ่งปรากฏแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งอยู่ในสองฝ่ายที่เผชิญหน้ากัน ฝ่ายหนึ่งต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ และอีกฝ่าย
หนึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ซึ่งเห็นเขาเหล่านั้น ด้วยตาตนเองเป็นสองเท่าของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นจะทรงสนับสนุนผู้ที่พระองค์ทรง
ประสงค์ด้วยการช่วยเหลือของพระองค์ แท้จริงในสิ่งที่กล่าวมานั้นย่อมเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มิดวงตาทั้งหลาย

3|14|ได้ถูกทำให้สวยงาม (ลุ่มหลง) แก่มนุษย์ซึ่งความรักในบรรดาสิ่งที่เขาสเนหอันได้แก่ผู้หญิงและลูกชาย, ทองและเงินอัน
มากมาย และมีดีและปศุสัตว์ และไร่นา นั่นเป็นสิ่งที่อำนวยประโยชน์ชั่วคราวในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้เท่านั้น และอัลลอฮ์นั้น
พระองค์ คือที่กลับอันสวยงาม

3|15|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าจะให้ฉันบอกแก่พวกท่านถึงสิ่งที่ดียิ่งกว่านั้น ไหม? คือบรรดาผู้ที่ยำเกรงนั้น ณ พระผู้เป็นเจ้าของ
พวกเขา พวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้น
ตลอดกาลและจะได้รับบรรดาสุคนธ์ที่บริสุทธิ์ และความพึงใจจากอัลลอฮ์ด้วย และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นบรรดาปาวทั้งหลาย

3|16|คือบรรดาผู้ที่กล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งพวกข้าพระองค์ แท้จริงพวกข้าพระองค์ศรัทธากันแล้ว โปรดทรงอภัยโทษให้แก่พวกข้า
พระองค์ด้วยเถิด ซึ่งบรรดาความผิดของพวกข้าพระองค์และโปรดได้ทรงป้องกันพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วย

3|17|บรรดาผู้ที่อดทน และบรรดาผู้ที่อดใจ และบรรดาผู้ที่กักตุน และบรรดาผู้ที่บริจาคและบรรดาผู้ที่ขอร้องโทษในยามใกล้รุ่ง

3|18|อัลลอฮ์ทรงยืนยันว่า แท้จริงไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น และมะลาอิกะฮ์ และผู้มีความรู้
ในฐานะตำราไว้ซึ่งความยุติธรรมนั้น ก็ยืนยันด้วยว่าไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรง
ปรีชาญาณเท่านั้น

3|19|แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮ์นั้นคือ อัลอิสลาม และบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ มิได้ขัดแย้งกันนอกจากหลังจากที่ได้รับความรู้ มายัง
พวกเขาเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากความอิจฉาริษยาระหว่างพวกเขา เอง และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์แล้วไซ้ร้แน่นอน
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระ

3|20|แล้วหากพวกเขาโต้แย้งเจ้า ก็จงกล่าวเถิดว่าฉันได้มอบใบหน้า (ร่างกาย) ของฉัน แต่อัลลอฮ์แล้ว และผู้ที่ปฏิบัติตามฉัน(ก็
มอบ) ด้วยและเจ้าจงกล่าวแก่บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ และบรรดาผู้ที่เขียนอ่านไม่เป็น ว่า พวกท่านมอบ (ใบหน้าแต่อัลลอฮ์) แล้ว
หรือ? ถ้าหากพวกเขาได้มอบแล้วแน่นอนพวกเขาก็ได้รับแล้ว ซึ่งแนวทางอันถูกต้อง และถ้าหากพวกเขาคิดหลังให้ แท้จริงหน้าที่ของ
เจ้านั้นเพียงการประกาศให้ทราบเท่านั้น และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเห็นปวงปาวทั้งหลาย

3|21|แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ต่อโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ และฝ่าบรรดานะบีโดยปราศจากความเป็นธรรม และฝ่าบรรดาผู้ที่
ใช้ให้มีความยุติธรรม จากหมู่ประชาชาตินั้น เจ้า (มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดี แก่พวกเขาเถิด ด้วยการลงโทษอันเจ็บแสบ

3|22|ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่บรรดาการงานของพวกเขาไร้ผลทั้งในโลกนี้ และปรโลก และจะไม่มีการช่วยเหลือสำหรับพวกเขาเลย

3|23|เจ้า (มุฮัมมัด) มิได้มองดูบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งจากคัมภีร์ ดอกหรือ? โดยที่พวกเขาถูกเชิญไปสู่คัมภีร์ของอัลลอฮ์ เพื่อ
คัมภีร์นั้นจะได้ตัดสินระหว่างพวกเขา (พวกผิดประเวณี) แล้วกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาก็ผินหลังให้แก่พวกเขาที่กำสั่งผินหลังให้อยู่

3|24|นั่นก็เพราะพวกเขากล่าวว่า ไฟนรกนั้นจะไม่แตะต้องพวกเราเลย นอกจากบรรดาวันที่ถูกนับไว้ และสิ่งที่พวกเขาถูกขึ้นในศาสนา
ของพวกเขาเห็น ได้หลอกลวงพวกเขาให้หลงเชื่อ

3|25|แล้วจะเป็นอย่างไรเล่า เมื่อเราได้ขมขื่นพวกเขาไว้สำหรับวันหนึ่ง ซึ่งในวันนั้นไม่มีการสงสัยใด ๆ และแต่ละชีวิตจะถูกตอบแทน
อย่างครบถ้วนในสิ่งที่ชีวิตนั้นได้แสวงหาไว้ โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกละเลย

3|26|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าข้าแต่อัลลอฮ์ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง ! พระองค์นั้นจะทรงประทานอำนาจแก่ผู้ที่พระองค์
ทรงประสงค์ และจะทรงถอดถอนอำนาจจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงให้เกียรติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงยัง
ความต่ำต้อยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ความดีทั้งหลายนั้นอยู่ที่พระหัตถ์ ของพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจภาพเหนือทุก
สิ่งทุกอย่าง

3|27|พระองค์ทรงให้กลางวันเข้าไปในกลางวัน และทรงให้กลางวันเข้าไปในกลางคืน และทรงให้สิ่งที่มีชีวิต ออกจากสิ่งที่ไม่มีชีวิต
และทรงให้สิ่งที่ไม่มีชีวิตออกจากสิ่งที่มีชีวิต และทรงให้ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยปราศจากการคำนวณ

3|28|ผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้น จงอย่าได้ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากบรรดามุมีน และผู้ใดกระทำเช่นนั้น เขาย่อมไม่อยู่ใน
สิ่งใดที่มาจากอัลลอฮ์ นอกจากพวกเขาจะป้องกัน (ให้พ้นอันตราย) จากพวกเขาจริง ๆ เท่านั้น และอัลลอฮ์ทรงเตือนพวกเขาให้

ยาเกรงพระองค์ และยังอัลลอฮ์นั้นคือการกลับไป (ของพวกเจ้า)

3|29|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าหากพวกท่านปกปิดสิ่งที่อยู่ในอกของพวกท่าน หรือเปิดเผยมันก็ตาม อัลลอฮ์ก็ย่อมรู้อยู่ทั้งนั้นดีและทรงรู้สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และอัลลอฮ์นั้นทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

3|30|วันที่แต่ละชีวิตพบความดีที่ตนได้ประกอบไว้ถูกนำมาอยู่ต่อหน้า และความชั่วที่ตนได้ประกอบไว้ด้วย แต่ละชีวิตนั้นชอบ หากว่าระหว่างตนกับความชั่วนั้นจะมีระยะทางที่ห่างไกล และอัลลอฮ์ทรงเตือนพวกเจ้าให้ยำเกรงพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงกรุณาปรานีต่อปวงบ่าวทั้งหลาย

3|31|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากพวกท่านรักอัลลอฮ์ ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮ์ก็จะทรงรักพวกท่าน และจะทรงอภัยให้แก่พวกท่านซึ่งโทษทั้งหลายของพวกท่าน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

3|32|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงเชื่อฟังอัลลอฮ์และร่อซูลเถิด แต่ถ้าพวกท่านฝ่าฝืนหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

3|33|แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือก อาดัมและนุห์ และวงศ์วานของอิบรอฮีม และวงศ์วานของอิมรอนให้เหนือกว่าประชาชาติทั้งหลาย

3|34|เป็นเผ่าพันธุ์ ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากกันและกัน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

3|35|จงรำลึกถึงขณะที่ภรรยาของอิมรอน กล่าวว่า โอ้พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์! แท้จริงข้าพระองค์ได้บนไว้ว่าให้สิ่ง (บุตร) ที่อยู่ในครรภ์ของข้าพระองค์ ถูกเจาะจงอยู่ในฐานะผู้เคารพอิบาคะฮ์ต่อพระองค์และรับใช้พระองค์เท่านั้น ดังนั้นขอพระองค์ได้โปรดรับจากข้าพระองค์ด้วยเถิด แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

3|36|ครั้นเมื่อนางได้คลอดบุตร นางก็กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์! แท้จริงข้าพระองค์ได้คลอดบุตรเป็นหญิง และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งกว่าถึงบุตรที่นางได้คลอดมา และไซว่าเพศชายนั้นจะเหมือนกันเพศหญิงก็หาไม่ และข้าพระองค์ได้ตั้งชื่อเธอว่า “มรยัม” แล้วข้าพระองค์ขอต่อพระองค์ให้ทรงคุ้มครองนาง และลูกของนางให้พ้นจากชัยฏอนที่ถูกขับไล่

3|37|แล้วพระเจ้าของนางก็ทรงรับมรยัมไว้อย่างดี และทรงให้นางเจริญวัยอย่างดีด้วยและได้ทรงให้ชะกะรียาอุปการะนาง คราใดที่ชะกะรียาเข้าไปหาทางที่อัลมืหรอบ เขาก็พบปัจจัยยังชีพ อยู่ที่นั่น เขากล่าวว่า มรยัมเอ๋ย! เธอได้สิ่งนั้นมาอย่างไร? นางกล่าวว่า มันมาจากอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยปราศจากการคิดคำนวณ

3|38|ที่โน่น แหะละ ชะกะรียาได้วิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาโดยกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดได้ทรงประทานแก่ข้าพระองค์ซึ่งบุตรที่ดัดตนหนึ่งจากที่พระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยินคำวิงวอน

3|39|และมะลาอิกะฮ์ได้เรียกเขา ขณะที่เขากำลังยืนละหมาด อยู่ในอัลมืหรอบ ว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่ท่านด้วยยะหยา โดยที่จะเป็นผู้ยืนยันพมมานหนึ่ง จากอัลลอฮ์ และจะเป็นผู้นำและผู้รักษาไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ และเป็นคนหนึ่งจากกลุ่มชนที่เป็นคนดี

3|40|เขา กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะมีบุตรได้อย่างไร โดยที่ความชราภาพได้มาถึงข้าพระองค์แล้วและภรรยาของข้าพระองค์ก็เป็นหมันด้วย พระองค์ตรัสว่ากระนั้นก็ตามอัลลอฮ์จะทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์

3|41|เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์! โปรดได้ทรงให้มีสัญญาณหนึ่งแก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด พระองค์ตรัสว่าสัญญาณของเจ้านั้นคือ เจ้าจะไม่สามารถพูดแก่ผู้คนเป็นเวลาสามวัน นอกจากด้วยการแสดงท่าทางเท่านั้น และจงรำลึกถึงพระเจ้าของเจ้ามาก ๆ และจงกล่าวสวดในความบริสุทธิ์ของพระองค์ ทั้งในเวลาเย็นและเวลาเช้า

3|42|และจงรำลึกขณะที่มะลาอิกะฮ์กล่าวว่ามรยัมเอ๋ย! แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเลือกเธอและทรงทำให้เธอบริสุทธิ์ และได้ทรงเลือกเธอให้เหนือบรรดาหญิงแห่งประชาชาติทั้งหลาย

3|43|มรยัมเอ๋ย! จงภักดีต่อพระเจ้าของเจ้าเถิด และจงสวดและรูกูฮ์ ร่วมกับบรรดาผู้รูกูฮ์ทั้งหลาย

3|44|นั่นคือส่วนหนึ่งจากบรรดาข่าวของสิ่งเร้นลับ ซึ่งเราชี้แจงให้เจ้า ทราบ และเจ้ามิได้อยู่ ณ ที่พวกเขา ขณะที่พวกเขาโยเครื่องเสียนายของพวกเรา (เพื่อทราบ) ใครในหมู่พวกเขาจะได้อุปการะมรยัม และเจ้ามิได้อยู่ ณ ที่พวกเขา ขณะที่พวกเขาโต้เถียงกัน

3|45|จงรำลึกถึงขณะที่มะลาอิกะฮ์กล่าวว่า มรยัมเอ๋ย ! แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่เธอซึ่งพมมานหนึ่ง จากพระองค์ ชื่อของเธอคือ อัลมะซีหฺ อีซาบุตรของมรยัม โดยที่เขจะเป็นผู้มีเกียรติในโลกนี้ และปรโลก และจะอยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิด

3|46|และเขา จะพูดแก่ผู้คนขณะอยู่ในเปล และในวัยกลางคน และจะอยู่ในหมู่คนดี

3|47|นางกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะมีบุตรได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่มีได้มีบุรุษใดจะต้องข้าพระองค์ พระองค์ตรัสว่า กระนั้นก็ตาม อัลลอฮ์จะทรงบังเกิดสิ่งที่พระองค์ประสงค์ เมื่อพระองค์ทรงชี้ขาดงานใดแล้ว? พระองค์ก็เพียงประกาศิตแก่สิ่งนั้นว่า จงเป็นขึ้นเถิด แล้วมันก็จะเกิดขึ้น

3|48|และพระองค์ก็จะทรงสอนเขา ซึ่งการเขียน และความรู้อันถูกต้อง และสอนอัตราอด และอัลอินญิล

3|49|และเป็นผู้ตบ (นะบีอีซา) ไปยังวงศ์วานอิสรออิล (โดยที่เขากล่าวว่า) แท้จริงนั้นได้นำสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของพวกท่านมายังพวกท่านแล้ว โดยที่ฉันจะจำลองขึ้นจากดินให้แก่พวกท่าน ดังรูปนก แล้วฉันจะเป่าเข้าไปในมัน แล้วมันก็จะกลายเป็นนกด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และฉันจะรักษาค้นตามอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคเรื้อน และฉันจะให้ผู้ที่ตายแล้วมีชีวิตขึ้น ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และฉันจะบอกพวกท่านถึงสิ่งที่พวกท่านจะบริโภคนกและสิ่งที่พวกท่านสะสมไว้ในบ้านของพวกท่าน แท้จริงในนั้น มีสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

3|50|และฉันจะเป็นผู้มายืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของฉัน อันได้แก่ อัตราอด และเพื่อที่ฉันจะได้อนุมัติแก่พวกท่าน ซึ่งบางสิ่งที่ถูกห้ามแก่พวกท่าน และฉันได้นำสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของท่านมายังพวกท่านแล้ว ดังนั้นพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงเชื่อฟังฉัน

3|51|แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ พระเจ้าของฉัน และพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้น จงอิบาคะฮ์ ต่อพระองค์เถิด นี่แหละคือทางอันเที่ยงตรง

3|52|ครั้นเมื่ออิซารูสึกว่ามีการปฏิเสธศรัทธาเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา จึงได้กล่าวว่า ใครบ้างจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปสู่อัลลอฮ์ บรรดาสาวกผู้บริสุทธิ์ใจกล่าวว่า พวกเราคือผู้ช่วยเหลืออัลลอฮ์ พวกเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว และท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเรานั้นคือผู้น้อมตาม

3|53|ข้าแต่พระเจ้าของพวกข้าพระองค์พวก ข้าพระองค์ศรัทธาแล้วต่อสิ่งที่พระองค์ได้ประทานลงมา และพวกข้าพระองค์ก็ได้ปฏิบัติตามร่อซูลแล้ว โปรดทรงบันทึกพวกข้าพระองค์ร่วมกับบรรดาผู้ที่กล่าวปฏิญาณยืนยันทั้งหลายด้วยเถิด

3|54|และพวกเขาได้วางแผน และอัลลอฮ์ก็ทรงวางแผนด้วย และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงวางแผนที่ดีเยี่ยม

3|55|จงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ตรัสว่า โอ้อิซา ! ข้าจะเป็นผู้รับเจ้าไปพร้อมด้วยชีวิตและร่างกายของเจ้า และจะเป็นผู้ยกเจ้าขึ้นไปยังข้า และจะเป็นผู้ทำให้เจ้าบริสุทธิ์ พ้นจากบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และจะเป็นผู้ให้บรรดาที่ปฏิบัติตามเจ้าเหนือผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย จนกระทั่งถึงวันกิยามะฮ์ แล้วยังท่านนั้นคือการกลับไปของพวกเจ้า แล้วข้าจะตัดสินระหว่างพวกเจ้า ในสิ่งที่พวกเจ้าขัดแย้งกัน

3|56|ส่วนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ข้าจะลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรงทั้งในโลกนี้และปรโลก และจะไม่ให้มีบรรดาผู้ช่วยเหลือใดสำหรับพวกเขา

3|57|และส่วนบรรดาผู้ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีทั้งหลายนั้น พระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาโดยครบถ้วน ซึ่งรางวัลของพวกเขาก็และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้ศรัทธา

3|58| ดังกล่าวนั้นแหละ เราอ่านมันให้เจ้าฟัง อันได้แก่โองการต่าง ๆ และคำเตือนรำลึกที่รัดกุมชัดเจน

3|59| แท้จริงอุปมาของอิซฮานัน ดังอุปมาของอาดัม พระองค์ทรงบังเกิดเขาจากดิน และได้ทรงประกาศิตแก่เขาว่าจงเป็นขึ้นเกิด แล้วเขาก็เป็นขึ้น

3|60| ความจริง นั้นมาจากพระเจ้าของเจ้า (มุฮัมมัด) ดังนั้นเจ้าจงอย่าเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด

3|61| ดังนั้นผู้ใดที่ได้เถียงเจ้าในเรื่องของเขา (อิซฮานัน) หลังจากที่ได้มีความรู้มายังเจ้าแล้ว ก็จงกล่าวเถิดว่า ท่านทั้งหลายจงมาเถิด เราที่จะเรียกลูก ๆ ของเรา และลูกของพวกท่านและเรียกบรรดาผู้หญิงของเรา และบรรดาผู้หญิงของพวกท่านและตัวของพวกเขา และตัวของพวกเขาและเราก็จะวิวาห์กัน (ต่ออัลลอฮ์) ด้วยความนอบน้อม โดยที่เราจะขอให้ละฮ์นัต ของอัลลอฮ์พึงประสบ แก่บรรดาผู้ที่พูดโกหก

3|62| แท้จริงเรื่องนี้ เป็นเรื่องจริง และไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และแท้จริงอัลลอฮ์ คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

3|63| แล้วหากพวกเขาผินหลังให้ แน่نونอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรู้ดี ต่อผู้บ่อนทำลายทั้งหลาย

3|64| จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ ! จงมายังถ้อยคำหนึ่งซึ่งเท่าเทียมกัน ระหว่างเราและพวกท่าน คือว่าเราจะไม่เคารพสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น และเราจะไม่ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และพวกเรายกคนหนึ่งจะไม่ยึดถืออีกบางคนเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ แล้วหากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิดว่า พวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้ที่น้อมตาม

3|65| โอ้บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ ! เพราะเหตุใดเล่าพวกเจ้าจึงโต้เถียงกันในตัวของอิบรอฮีม และอีดเตารอต และอัลอิบนูลันนัมได้ถูกประจานลงมา นอกจากหลังจากเขา แล้วพวกเจ้าไม่ใช้ปัญญาดอกหรือ

3|66| พวกเจ้านั้นแหละ ได้โต้เถียงกันในเรื่องที่พวกเจ้ามีความรู้ในสิ่งนั้นแล้ว แล้วก็เหตุใดจนเล่าพวกเจ้าจึงโต้เถียงกันในเรื่องที่พวกเจ้าไม่มีความรู้ และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ แต่พวกเจ้าไม่รู้

3|67| อิบรอฮีมไม่เคยเป็นยิวและไม่เคยเป็นคริสต์ แต่ทว่าเขาเป็นผู้ที่พ้นออกจากความเท็จสู่ความจริง เป็นผู้ที่น้อมตาม และเขาก็ไม่เคยอยู่ในหมู่ผู้ให้ภาคีขึ้น (แก่อัลลอฮ์)

3|68| แท้จริงผู้คนที่สมควรยิ่งต่ออิบรอฮีมนั้น ย่อมได้แก่บรรดาผู้ปฏิบัติตามเขา และปฏิบัติตามนะบีนี้ และบรรดาผู้ที่ศรัทธาด้วย และอัลลอฮ์นั้นทรงคุ้มครองผู้ศรัทธาทั้งหลาย

3|69| กลุ่มหนึ่งจากผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้นชอบหากพวกเขาจะทำให้พวกเจ้าหลงผิด และพวกเขาจะไม่ทำให้ใครหลงผิด นอกจากตัวของพวกเขาสองแต่พวกเขาไม่รู้

3|70| โอ้ผู้ที่ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย ! เพราะเหตุใดพวกเจ้าจึงปฏิเสธบรรดาโองการของอัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าก็เป็นพยานยืนยันอยู่

3|71| โอ้บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย ! เพราะเหตุใดพวกเจ้าจึงสวมความจริงไว้ด้วยความเท็จ และปกปิดความจริงไว้ ทั้งๆ ที่พวกเจ้าก็รู้ดีอยู่

3|72| และกลุ่มหนึ่งจากหมู่ผู้ได้รับคัมภีร์กล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกให้ลงมาแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธา ในตอนเริ่มแรกของกลางวัน(เช้า) และจงปฏิเสธศรัทธาในตอนสุดท้ายของมัน (เย็น) เพื่อว่าพวกเขาจะได้กลับใจ

3|73| และพวกท่านจงอย่าเชื่อ นอกจากแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามศาสนาของพวกท่านเท่านั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า คำแนะนำนั้นคือคำแนะนำของอัลลอฮ์เท่านั้น (คือจงอย่าเชื่อว่า) จะมีผู้ใดได้รับ เที่ยงที่พวกท่านจะได้รับ หรือ (อย่าเชื่อว่า) เขาเหล่านั้น จะได้แย้งพวกท่าน ณ พระเจ้าของพวกท่านเลย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงความโปรดปรานนั้นอยู่ ณ พระหัตถ์ของอัลลอฮ์ซึ่งพระองค์ก็จะทรงประทานมันให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไพศาลผู้ทรงรอบรู้

3|74| พระองค์จะทรงจะจงความเอ็นดูเมตตาของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่

3|75| และจากหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้น มีผู้ที่หากเจ้าฝากเขาไว้ซึ่งทรัพย์สินสมบัติอันมากมาย เขาก็จะคืนมันแก่เจ้า และจากหมู่พวกเขาเหล่านั้นมีผู้ที่หากเจ้าฝากเขาไว้สักเหรียญทองหนึ่ง เขาก็จะไม่คืนมันแก่เจ้า นอกจากเจ้าจะยื่นเผ้าทางเขาอยู่เท่านั้น นั่นก็เพราะว่าพวกเขาเหล่านั้นในหมู่ผู้ที่อ่านเขียนไม่เป็นนั้น ไม่มีทางใดที่เป็นโทษแก่เราได้ และพวกเขาเหล่านั้นความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ทั้ง ๆ ที่พวกเขารู้กันดีอยู่

3|76| มีเช่นนั้นดอก ผู้ใดที่รักษาสัญญาของเขาโดยครบถ้วน และยำเกรง(อัลลอฮ์) แล้วแนนอนอัลลอฮ์ทรงชอบผู้ที่ยำเกรงทั้งหลาย

3|77| แท้จริงบรรดาผู้ที่นำสัญญาของอัลลอฮ์และการสาบานของพวกเขาไปขายด้วยราคาอันเล็กน้อยนั้น ชนเหล่านั้นแหละไม่มีส่วนได้ใด ๆ แก่พวกเขาในปรโลก และอัลลอฮ์จะไม่ทรงพูดแก่พวกเขา และจะไม่ทรงมองดูพวกเขาในวันกิยามะฮ์ และทั้งจะไม่ทำให้พวกเขาสะอาดด้วย และพวกเขาจะไม่ได้รับโทษอันเจ็บแสบ

3|78| และแท้จริงจากหมู่พวกเขาเหล่านั้น มีกลุ่มหนึ่งบิดลัน ของพวกเขา ในการอ่านคัมภีร์ ทั้งๆ ที่มันมิได้มาจากคัมภีร์ และพวกเขากล่าวว่า มันมาจากอัลลอฮ์ทั้งๆ ที่มันมิใช่มาจากอัลลอฮ์ และพวกเขากล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ ทั้งๆ ที่พวกเขารู้กันดีอยู่

3|79| ไม่เคยปรากฏแก่บุคคลใดที่อัลลอฮ์ทรงประทานคัมภีร์และข้อตัดสิน และการเป็นนะบีแก่เขา แล้วเขากล่าวแก่ผู้คนว่า ท่านทั้งหลายจงเป็นบ่าวของฉัน อื่นจากอัลลอฮ์ หากแต่(เขาจะกล่าวว่า) ท่านทั้งหลายจงเป็นผู้ที่ผูกพันกับพระเจ้าเถิด เนื่องจากการที่พวกท่านเคยสอนคัมภีร์ และเคยศึกษาคัมภีร์มา

3|80| และเขาจะไม่ใช้พวกเจ้าให้ยึดเอามะลาอิกะฮ์และบรรดานะบีเป็นพระเจ้า เขาจะใช้พวกเจ้าให้ปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่พวกเจ้าเป็นผู้ที่นอบน้อม แล้วกระนั้นหรือ?

3|81| และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ได้ทรงเอาข้อสัญญาแก่ะบีทั้งหลายว่า สิ่งที่เขาได้ให้แก่พวกเจ้านั้นไม่ว่าจะเป็นคัมภีร์ก็ดี และความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในบัญญัติศาสนาที่ดี ภายหลังได้มีหรือชูลคนใดมายังพวกเจ้าซึ่งเป็นผู้นยืนยันในสิ่งที่มีอยู่กับพวกเจ้าแล้ว แน่نونพวกเจ้าจะต้องศรัทธาต่อเขา และช่วยเหลือเขา พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้ายอมรับและเอาข้อสัญญาของข้าดังกล่าวมาแล้วไหม? พวกเขา กล่าวว่า พวกข้าพระองค์ยอมรับแล้ว พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจึงเป็นพยานเถิด และข้าก็อยู่ในหมู่เป็นพยานร่วมกับพวกเจ้าด้วย

3|82| แล้วผู้ใดที่ผินหลังให้หลังจากนั้น ชนเหล่านั้นและพวกเขาคือผู้ละเมิด

3|83| อื่นจากศาสนาของอัลลอฮ์กระนั้นหรือที่พวกเขาแสวงหา? และแต่พระองค์นั้น ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินได้นอบน้อมกัน ทั้งด้วยการสมัครใจ และผินใจ และยิ่งพระองค์นั้นพวกเขาก็ถูกนำกลับไปได้

3|84| จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้วและได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานแก่อิบรอฮีมและอิสมาอิล และอิสฮาก และยะกูบและบรรดาผู้สืบเชื้อสาย(จากยะอ์กูบ) และศรัทธาต่อสิ่งที่มุซาและฮารุน และนะบีทั้งหลายได้รับจากพระเจ้าของพวกเขา โดยที่เราจะไม่แยกระหว่างคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา และพวกเขานั้นเป็นผู้ที่นอบน้อมต่อพระองค์.

3|85| และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน

3|86| อย่างไรก็ตามเล่าที่อัลลอฮ์จะทรงแนะนำพวกใดพวกหนึ่งที่ปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกเขาศรัทธาแล้ว และทั้งยังได้ยืนยันด้วยว่าแท้จริงรอซูล นั้นเป็นความจริง และได้มีหลักฐานต่างๆ อันชัดแจ้งมายังพวกเขาด้วย และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงแนะนำพวกที่อธรรม

3|87| ชนเหล่านั้นแหละการตอบแทนแก่พวกเขาก็คือ การละฮ์นัต จากอัลลอฮ์ จากมะลาอิกะฮ์ และจากมนุษย์ทั้งมวลนั้นจะตกอยู่แก่พวกเขา

3|88|โดยที่พวกเขาจะอยู่ในการละถันนั้นตลอดกาล ซึ่งการลงโทษนั้นจะไม่ถูกผ่อนเบาแก่พวกเขา และทั้งพวกเขาจะไม่ถูกประวิงอีกด้วย

3|89|นอกจากบรรดาผู้ที่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวหลังจากนั้น และได้ปรับปรุงแก้ไข แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

3|90|แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกเขาได้ศรัทธากัน แล้วยังได้ทวิการปฏิเสธศรัทธาขึ้นอีกนั้น การสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวของพวกเขาจะไม่ถูกรับเป็นอันขาด และชนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่หลงทาง

3|91|แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและพวกเขาได้ตายไปในขณะที่พวกเขาคือผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ทองเต็มแผ่นดินก็จะไม่ถูกรับจากคนใดในพวกเขาเป็นอันขาด และแม้ว่าพวกเขาใช้ทองนั้นไถ่ตัวเขาก็ตาม ชนเหล่านั้นแหละสำหรับพวกเขา นั้น คือการลงโทษอันเจ็บแสบและทั้งไม่มีบรรดาผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับพวกเขาด้วย

3|92|พวกเขาจะไม่ได้อัลลอฮ์เลยจนกว่าพวกเขาจะบริจาคจากสิ่งที่พวกเขาชอบ และสิ่งใดที่พวกเขาบริจาคไป แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ในสิ่งนั้นดี

3|93|อาหารทุกชนิดนั้นเคยเป็นที่ยอดนักแก่ง้าวอันอิสรออีลมาแล้ว นอกจากที่อิสรออีลได้ให้เป็นที่ต้องห้ามแก่ตัวเขาเอง ก่อนจากที่อัลเตารอตจะถูกประทานลงมาเท่านั้น จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่าพวกเขาคือผู้ฝ่าฝืนแล้วจงอ่านมันดู หากพวกเขาคือผู้จริง

3|94|แล้วผู้ใดที่อุปโลกน์ความเท็จให้อัลลอฮ์หลังจากนั้นชนเหล่านั้นแหละ พวกเขาคือผู้อธรรม

3|95|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่าอัลลอฮ์นั้นตรัสจริงแล้ว ดังนั้นพวกเขาคือผู้ปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีมผู้ให้ออกจากความเท็จสู่ความจริงเถิด และเขาไม่เคยอยู่ในหมู่ผู้ที่มีภาค(แก่อัลลอฮ์)เลย

3|96|แท้จริงบ้านหลังแรกที่ถูกตั้งขึ้นสำหรับมนุษย์(เพื่อการอิบาดะฮ์) นั่นคือบ้านที่มักกะฮ์ โดยเป็นที่ที่ถูกให้มีความจำเริญ และเป็นที่ยืนยันแก่ประชาชาติทั้งหลาย

3|97|ในบ้านนั้น มีหลายสัญญาณที่ชัดเจน(ส่วนหนึ่งนั้น)คือมะกะอมอิบรอฮีม และผู้ใดได้เข้าไปในบ้านนั้น เขาก็เป็นผู้ปลอดภัยและสิทธิของอัลลอฮ์ที่มีแก่นมนุษย์นั้น คือการมุ่งสู่บ้านหลังนั้น อันใดแก่ผู้ที่สามารถหาทางไปยังบ้านหลังนั้นได้และผู้ใดปฏิเสธ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงพึงประชาชาติทั้งหลาย

3|98|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า โ้อผู้ที่ได้รับศัมกีร์ทั้งหลาย! เพราะเหตุใดพวกท่านจึงปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงเป็นพยานยืนยันในสิ่งที่พวกท่านกระทำกัน

3|99|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่าโ้อผู้ที่ได้รับศัมกีร์ทั้งหลาย! เพราะเหตุใดท่านจึงขัดขวางศัมกีร์ซึ่งทางของอัลลอฮ์โดยที่พวกท่านปรารถนาจะให้ทางของอัลลอฮ์ชัด ทั้ง ๆ ที่พวกท่านก็เป็นพยานยืนยันอยู่ และอัลลอฮ์นั้นมีไ้เป็นผู้ทรงผลอยู่ในสิ่งที่พวกท่านกระทำกัน

3|100|โ้อผู้ศรัทธาทั้งหลาย! หากพวกเขาคือผู้เชื่อฟังกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด ในหมู่ผู้ที่ได้รับศัมกีร์แล้ว พวกเขาก็จะให้พวกเขากลับเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอีก หลังจากที่เขาได้ศรัทธาแล้ว

3|101|และอย่างไรเล่าที่พวกเขาจะปฏิเสธศรัทธากัน ทั้งๆ ที่พวกเขานั้น มีบรรดาโองการของอัลลอฮ์ถูกอ่านแก่พวกเขาอยู่ และยังมีร่อซูลของพระองค์อยู่ในหมู่พวกเขาด้วย และผู้ใดยึดมั่นต่ออัลลอฮ์ แนนอนเขาก็ได้รับคำแนะนำไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

3|102|โ้อผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงยำเกรงอัลลอฮ์อย่างแท้จริงเถิด และพวกเขาคือผู้ยำเกรง เป็นอันขาดนอกจากในฐานะที่พวกเขาคือผู้มอบน้อมเท่านั้น

3|103|และพวกเขาคือผู้ยึดสายเชือก ของอัลลอฮ์โดยพร้อมกันทั้งหมดและจงอย่าแตกแยกกัน และจำรำลึกถึงความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีแต่พวกเขา ขณะที่พวกเขาคือผู้ศรัทธาแล้วแล้วพระองค์ได้ทรงให้สนธิสนมกันระหว่างหัวใจของพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นพี่น้องกัน ด้วย ความเมตตาของพระองค์ และพวกเขาคือผู้ปรากฏอยู่บนปากหลุมแห่งไฟนรก แล้วพระองค์ก็ทรงช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากปากหลุมแห่งนรกนั้น ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงแก่พวกเขาซึ่งบรรดาโองการของพระองค์เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับแนวทางอันถูกต้อง

3|104|และจงให้มันขึ้นจากพวกเขา ซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวนไปสู่ความดีและให้ให้กระทำการที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำการที่มิชอบและชนเหล่านั้นแหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ

3|105|และพวกเขาคือผู้ยำเกรงเป็นเช่นบรรดาผู้ที่แตกแยกกัน และขัดแย้งกันหลังจากที่บรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขาแล้วและชนเหล่านั้นแหละสำหรับพวกเขา คือการลงโทษอันใหญ่หลวง

3|106|วันซึ่งบรรดาใบหน้าจะขาวผ่อง และบรรดาใบหน้าจะดำคล้ำ ส่วนผู้ที่ใบหน้าของพวกเขาดำคล้ำนั้น (พวกเขาจะถูกถามว่า) พวกเราได้ปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่เราได้ศรัทธาแล้วกระนั้นหรือ? พวกเขาคือผู้ซึ่งการลงโทษเกิด เนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา

3|107|และส่วนบรรดาผู้ที่ใบหน้าของพวกเขาขาวผ่องนั้น เขาคือผู้ซึ่งความเมตตา ของอัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาจะอยู่ในความเมตตาอันตลอดกาล

3|108|นั่นคือบรรดาโองการของอัลลอฮ์โดยที่เรา อ่านโองการเหล่านั้นแก่เจ้าด้วยความจริง และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงประสงค์ซึ่งการอธรรมใด ๆ แก่ประชาชาติทั้งหลาย

3|109|และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น และยังอัลลอฮ์นั้นก็การทั้งหลายจะถูกนำกลับไป

3|110|พวกเขาคือ เป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกให้อุปถัมภ์สำหรับมนุษยชาติ โดยที่พวกเขาใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่มิชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และถ้าหากว่าบรรดาผู้ที่ได้รับศัมกีร์ ศรัทธากันแล้ว แนนอนมันก็เป็นการดีแก่พวกเขา จากพวกเขานั้นมีบรรดาผู้ที่ศรัทธา และส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ละเมิด

3|111|พวกเขา จะไม่ทำอันตรายแก่พวกเขาได้เลย นอกจากการก่อความเดือดร้อนเล็ก ๆ น้อยๆ เท่านั้น และหากพวกเขาต่อสู้พวกเขา พวกเขาก็จะเห็นสิ่งหนึ่งพวกเขา แล้วพวกเขาก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

3|112|ความต่ำช้าได้ถูกฟาดลงบนพวกเขา ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเขาถูกพบ นอกจากด้วยสายเชือกจากอัลลอฮ์ และสายเชือกจากมนุษย์ และพวกเขาคือความกลัวโรคจากอัลลอฮ์กลับไป และความขัดสนก็จะถูกฟาดลงบนพวกเขา นั่นก็เพราะว่าพวกเขาคือผู้ปฏิเสธบรรดาโองการของอัลลอฮ์ และสาปบรรดาอะบีโดยปราศจากความเป็นธรรม นั่นก็เนื่องจากการที่พวกเขาได้ออิด และเคยทำการละเมิด

3|113|พวกเขาหาใช่เหมือนกันไม่ จากบรรดาผู้ที่ได้รับศัมกีร์นั้นมิกลุ่มชนหนึ่งที่เที่ยงธรรม ซึ่งพวกเขาคือบรรดาโองการของอัลลอฮ์ในยามคำคืน และพร้อมกันนั้น พวกเขาคือผู้ศรัทธา

3|114|พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่มิชอบ และต่างรับแรงกันในบรรดาสิ่งดีงาม และชนเหล่านั้นและอยู่ในหมู่ที่ประพฤติดี

3|115|และความดีใด ๆ ที่พวกเขากระทำพวกเขาจะไม่ถูกปฏิเสธในความดีนั้น เป็นอันขาดและอัลลอฮ์ทรงรู้ดีต่อบรรดาผู้ที่ยำเกรง

3|116|แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นทรัพย์สินของพวกเขาจะถูก และถูก ๆ ของพวกเขาจะไม่อ่านนายประณายให้พวกเขาพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้อย่างใดเลย และชนเหล่านั้นแหละคือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

3|117|อุปมาสิ่งที่พวกเขาคือการไปในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนั้นนั้นอุปมาซึ่งมีความเย็นจัด ได้ประสบแก่พืชผลของพวกเขาหนึ่งที่อธรรมแก่ตัวเองแล้วได้ทำลายพืชผลนั้น อัลลอฮ์นั้นมิได้ทรงอธรรมแก่พวกเขา แต่หาว่าพวกเขาคืออธรรมแก่ตัวของพวกเขาคือ

3|118|โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่าได้ยึดเอาเพื่อสนิทที่รู้เห็นกิจการภายใน อื่นจากพวกของเจ้าเอง ซึ่งเขาเหล่านั้นจะไม่ลดละแก่พวกเจ้าในการก่อความเสียหายให้เกิดขึ้นพวกเขาชอบกสรที่พวกเจ้าลำบาก แท้จริงความเกลียดชังต่างๆ ได้เผยออกมาแล้วจากปากของพวกเขา และสิ่งที่หัวอกของพวกเขาซ่อนไว้นั้นใหญ่ยิ่งกว่า แนนอนเราได้แจกแจงบรรดาโองการไว้แก่พวกเจ้าแล้ว หากพวกเจ้าใช้ปัญญากัน

3|119|ถึงรู้เถิดว่า พวกเจ้านั้นแหละรักใคร่พวกเขาทั้งๆ ที่พวกเขาไม่รักใคร่พวกเจ้า และพวกเจ้าศรัทธาต่อคัมภีร์ทุกเล่ม และเมื่อพวกเขาพบพวกเจ้าพวกเขาก็บอกว่า พวกเราศรัทธากันแล้ว และเมื่อพวกเขาอยู่แต่ลำพัง พวกเขาก็กัดนิ้วมือ เนื่องจากความเคียดแค้นแก่พวกเจ้าจงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า พวกเจ้าจงตายด้วยความเคียดแค้นของพวกเจ้าเถิด แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในหัวอกทั้งหลาย

3|120|หากมีความดีใดๆ ประสมแก่พวกเจ้า ก็ทำให้พวกเขาเศร้าใจและถ้าหากความชั่วใด ๆ ประสมแก่พวกเจ้า พวกเขาก็ดีใจเนื่องด้วยความชั่วนั้น และถ้าพวกเจ้าอดทน และยำเกรงแล้วไซ้ อุบายของพวกเขาก็ย่อมไม่เป็นอันตรายแก่พวกเจ้าแต่อย่างใด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงลุ่ม ซึ่งสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

3|121|และจงรำลึกถึงขณะที่เจ้าจากครอบครัวของเจ้าไปแต่เช้าตรู่ โดยที่เจ้าจะได้จัดให้บรรดามุมินประจำที่มั่นต่างๆ เพื่อการสู้รบ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไถ่ดีน ผู้ทรงรอบรู้

3|122|จงรำลึกถึงขณะที่สองกลุ่ม ในหมู่พวกเจ้ารู้สึกอ่อนแอและขาด และอัลลอฮ์เป็นนผู้ทรงคุ้มครองทั้งสองกลุ่มนั้นไว้ และแต่อัลลอฮ์นั้นมุมินทั้งหลายจงมอบหมายเถิด

3|123|และแนนอน อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าที่บะดร์ มาแล้วทั้งๆ ที่พวกเจ้าเป็นพวกด้อยกว่า ดังนั้นพวกเจ้าพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด หวังว่าพวกเจ้าจักขอบคุณ

3|124|จงรำลึกถึงขณะที่เจ้า (มุฮัมมัด) กล่าวแก่บรรดามุมินว่า ไม่เพียงก่อแก่พวกเจ้าเลยหรือ การที่พระเจ้าของพวกท่านจะหนุนกำลังแก่พวกท่าน ด้วยมะลาอิกะฮ์จำนวนสามพันโดยถูกส่งลงมา

3|125|เพียงพอนแนนอน หากพวกเจ้าอดทนและยำเกรง และพวกเขาจะ มายังพวกเจ้าทันทีทันใดขณะนั้น แล้วพระเจ้าของพวกเจ้าก็จะหนุนกำลังแก่พวกเจ้าอีก ด้วยจำนวนมะลาอิกะฮ์ห้าพัน โดยมีเครื่องหมาย

3|126|และอัลลอฮ์มิได้ทรงให้กำลังหนุนนั้นขึ้น นอกจากเพื่อเป็นข่าวดีแก่พวกเจ้า และเพื่อที่หัวใจของพวกเจ้าจะได้สงบด้วยกำลังหนุนนั้นและความช่วยเหลือทั้งหลายนั้นไม่มี(จากที่อื่นใด) นอกจากที่อัลลอฮ์ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น

3|127|เพื่อพระองค์จะทรงรับทวงส่วนหนึ่ง ออกจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหรือทรงให้พวกเขาได้รับความอับยศ แล้วพวกเขาก็จะถอยกลับไปในรानะผู้ผิดหวัง

3|128|ไม่มีสิ่งใดเป็นสิทธิของเจ้า(มุฮัมมัด) จากกิจการเหล่านั้น หรือไม่ก็พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา หรือลงโทษพวกเขา เพราะพวกเขานั้นคือผู้อธรรม

3|129|และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้นพระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงลงโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

3|130|โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่ากินดอกเบี้ยหลายเท่าที่ถูกทบทวีและพวกเขาพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

3|131|และพวกเจ้าจงเกรงกลัวไฟนรกที่ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเถิด

3|132|และพวกเจ้าจงเตือนฟังอัลลอฮ์และรื้อชูของพระองค์ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา

3|133|และพวกเจ้าจงรีบเร่งกันไปสู่การอภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเจ้า และไปสู่สวรรค์ซึ่งความกว้างของมันนั้น ถือบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน โดยที่มันถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง

3|134|ถือบรรดาผู้ที่บริจาคทั้งในยามสุขสบาย และในยามเดือดร้อน และบรรดาผู้ซมโทษและบรรดาผู้ให้อภัยแก่เพื่อนมนุษย์และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้กระทำดีทั้งหลาย

3|135|บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขากระทำสิ่งชั่วใด ๆ หรือ อดิธรรมแก่ตัวเองแล้ว พวกเขาก็รำลึกถึงอัลลอฮ์ แล้วขออภัยโทษในบรรดาความผิดของพวกเข และใครเล่าที่จะอภัยโทษบรรดาความผิดทั้งหลายให้ได้ นอกจากอัลลอฮ์แล้ว และพวกเขาก็ได้ตั้งมั่นปฏิบัติในสิ่งที่เขาเคยปฏิบัติมาโดยที่พวกเขารู้กันอยู่

3|136|ชนเหล่านั้นและการตอบแทนแก่พวกเขาคือการอภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเขและบรรดาสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายในส่วนเหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในส่วนเหล่านั้นตลอดกาล และรางวัลของผู้ทำงาน นั้นช่างเลิศจริง

3|137|แนนอนได้ผ่านพ้นมาแล้วก่อนพวกเจ้า ซึ่งแนวทางต่างๆ ดังนั้นพวกเจ้าจงท่องเที่ยวไปในแผ่นดิน แล้วจงดูว่าวันปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธเป็นอย่างไร?

3|138|นี่คือข้อชี้แจงอันชัดแจ้งสำหรับมนุษย์และเป็นคำแนะนำที่ถูกต้อง และเป็นคำตักเตือนสำหรับผู้ยำเกรงทั้งหลาย

3|139|และพวกเจ้าจงอย่าท้อแท้ และจงอย่าเสียใจ แลพวกเจ้านั้นคือผู้ที่สูงส่งยิ่ง หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

3|140|หากประสมแก่พวกเจ้า ซึ่งบาดแผลหนึ่งบาดแผลใด แนนอนก็ย่อมประสมแก่พวกนั้น ซึ่งบาดแผลเยี่ยงเดียวกัน และบรรดาวันเหล่านั้นเราได้ให้มันหมุนเวียนไประหว่างมนุษย์ และเพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงรับรู้บรรดาผู้ที่ศรัทธา แลเพื่อเอาบรรดาผู้เสียชีวิตในสงครามจากพวกเจ้าและอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงรักใคร่ผู้อธรรมทั้งหลาย

3|141|เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงชดเชยบรรดาผู้ศรัทธาให้บริสุทธิ์ และทรงชดเชยบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาให้หมดไป

3|142|หรือว่าพวกเจ้าคิดว่า พวกเจ้าจะได้เข้าสวนสวรรค์ ทั้งๆ ที่อัลลอฮ์ยังมิได้ทรงรู้ บรรดาผู้ที่ต่อสู้(ญิฮาด) ในหมู่พวกเจ้าพร้อมกันนั้น พระองค์ก็จะทรงรับบรรดาผู้ที่อดทนด้วย

3|143|และแนนอนพวกเจ้า เคยปรารถนาความตาย ก่อนจากที่พวกเจ้าจะได้พบมัน แล้วแนนอนพวกเจ้าก็ได้เห็นมันแล้ว ขณะที่พวกเจ้ามองดูกันอยู่

3|144|และมุฮัมมัดนั้นหาใช่อื่นนอกเป็นรื้อชูผู้หนึ่งเท่านั้น ซึ่งบรรดารื้อชูก่อนจากเขาก็ได้ล่วงลับไปแล้ว แล้วหากเขาตายไปหรือเขาถูกฆ่าก็ตาม พวกเจ้าก็หันส้นเท้าของพวกเจ้ากลับกระนั้นหรือ? และผู้ใดที่หันส้นเท้าทั้งสองของเขากลับแล้วไซ้ มันก็จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮ์แต่อย่างใดเลย และอัลลอฮ์นั้นจะทรงตอบแทนแก่ผู้คตัญญูทั้งหลาย

3|145|และมีเคยปรากฏแก่ชีวิตใดที่จะตายนอกจากด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น ทั้งนี้เป็นลิขิตที่ถูกกำหนดไว้ และผู้ใดต้องการผลตอบแทนในโลกนี้ เราก็จะให้แก่เขาจากโลกนี้ และผู้ใดต้องการผลตอบแทนในปรโลก เราก็จะให้แก่เขาจากปรโลกและจะตอบแทนแก่ผู้คตัญญูทั้งหลาย

3|146|และนะบีก็มากน้อยแล้ว ที่กลุ่มชนอันมากมายได้ต่อสู้ร่วมกับเขา แล้วพวกเขาหาได้ท้อแท้ไม่ต่อสิ่งที่ได้ประสมแก่พวกเขาในทางของอัลลอฮ์ และพวกเขาหาได้อ่อนกำลังลง และหาได้สยบไม่ และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้ที่อดทนทั้งหลาย

3|147|และคำพูดของพวกเขามีปรากฏเป็นอื่นใด นอกจากพวกเขาบอกว่า โอ้พระเจ้า แห้งพวกข้าพระองค์ โปรดได้ทรงอภัยโทษให้แก่พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด ซึ่งบรรดาความผิดของพวกข้าพระองค์ และการที่พวกข้าพระองค์กระทำเกินขอบเขตในกิจการของพวกข้า

พระองค์ และโปรดทรงให้เท้าของพวกข้าพระองค์มันอยู่ และโปรดทรงช่วยเหลือพวกข้าพระองค์ให้ชนะเหนือกลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วย
3|148|แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงประทานให้แก่พวกเขาซึ่งผลตอบแทนแห่งโลกนี้ และผลตอบแทนที่ดีแห่งปรโลก และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้
กระทำดีทั้งหลาย

3|149|โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! หากพวกเจ้าเชื่อฟังบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาแล้ว พวกเขาก็จะให้พวกเจ้ากลับสันเห่าของพวกเจ้าเสีย
แล้วพวกเจ้าก็จะกลับเป็นผู้ที่ขาดทุน

3|150|แต่หาอัลลอฮ์ต่างหาก คือผู้ช่วยเหลือพวกเจ้า และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ดีเยี่ยมในบรรดาผู้ช่วยเหลือทั้งหลาย

3|151|เราจะโยนความกลัวเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น เนื่องจากการที่พวกเขาให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่
พระองค์มิได้ทรงประทานหลักฐานใด ๆ มายืนยันในสิ่งนั้น และที่อยู่ของพวกเขาคือขุมนรก ช่างเลวร้ายจริง ๆ ซึ่งที่อยู่ของบรรดาผู้
อธรรม

3|152|และแน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงให้สัญญาของพระองค์สมจริงแก่พวกเจ้าแล้ว ขณะที่พวกเจ้าเล่นสวาทพวกเขา ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์
จนกระทั่งพวกเจ้าขาดที่จะต่อสู้ และขัดแย้งกันในคำสั่ง และพวกเจ้าได้ฝ่าฝืน หลังจากที่ได้ทรงให้พวกเจ้าเห็นสิ่งที่พวกเจ้าชอบ
แล้ว จากนั้นมีผู้ที่ต้องการโลกนี้ และจากพวกเจ้านั้นมีผู้ที่ต้องการปรโลก (แล้วพระองค์ก็ทรงให้พวกเจ้าหันกลับจากพวกเขาเสีย เพื่อที่จะ
ทรงทดสอบพวกเจ้า และแน่นอนพระองค์ได้ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้าแล้ว และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงมีพระคุณแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

3|153|จงรำลึกถึงขณะที่พวกเจ้าหนีเอาตัวรอด และไม่เหลียวมองคนหนึ่งคนใด ทั้ง ๆ ที่รอซูลกำลังเรียกพวกเจ้าอยู่ทางเบื้องหลังของ
พวกเจ้า แล้วพระองค์ก็ได้ทรงตอบแทนพวกเจ้าซึ่งความเศร้าโศกอย่างหนึ่ง พร้อมด้วยความเศร้าโศกอีกอย่างหนึ่ง เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้
ไม่เสียในสิ่งที่หลุดมือพวกเจ้าไป และไม่เสียใจต่อสิ่งที่ประสบแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียดต่อสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

3|154|แล้วพระองค์ก็ทรงประทานแก่พวกเจ้า ซึ่งความปลอดภัย หลังจากความเศร้าโศกนั้น คือให้มีการจับหีบครอบคลุมกลุ่มหนึ่ง
ในหมู่พวกเจ้า และอีกกลุ่มหนึ่งนั้น ตัวของพวกเขเองทำให้พวกเขากระวนกระวายใจ พวกเขากล่าวหาอัลลอฮ์ โดยปราศจากความ
เป็นธรรมอย่างพวกสมยอมงาย (อัลญาฮิลียะฮ์) พวกเขาบอกว่า มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากกิจการนั้นเป็นสิทธิของเรายังไหม? จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า แท้จริง กิจการนั้นทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น พวกเขาปิดไว้ในใจของพวกเขา สิ่งซึ่งพวกเขายังไม่เปิดเผยแก่
เจ้า พวกเขาบอกว่าหากปรากฏว่ามีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากกิจการนั้น เป็นสิทธิของเราแล้วไซ้ พวกเราก็ไม่ถูกสาตายที่นี้ จงกล่าวเถิด (มุฮัม
มัด) ว่า แม้ปรากฏว่า พวกท่านอยู่ในบ้านของพวกท่านก็ตาม แน่แน่นอนบรรดาผู้ที่การฆ่าได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้า ก็จะต้องไปสู่ที่นอน
ตายของพวกเจ้า และเพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงทดสอบสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในหัวใจทั้งหลาย

3|155|แท้จริงบรรดาผู้ที่อยู่ในหมู่พวกเจ้าที่หันหลังหนีในวันที่สองกลุ่ม เผชิญหน้ากันนั้น แท้จริงชัยฏอนต่างหากที่ทำให้พลั้งพลาดไป
เนื่องจากบางสิ่งที่พวกเจ้าได้ประกอบไว้เท่านั้น และแน่นอนอัลลอฮ์ก็ทรงอภัยให้แก่พวกเจ้าแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นทรงอภัยโทษ
ผู้ทรงหนักแน่น

3|156|โอ้ผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และกล่าวแก่พวกพ้องของพวกเขา ขณะที่เขาเหล่านั้นเดินทาง
ไปในผืนแผ่นดิน หรือขณะที่เขาเหล่านั้นเป็นนักรบว่า หากพวกเขาอยู่ที่เราแล้วพวกเขาก็ยอมไม่ตาย และไม่ถูกฆ่า เพื่อว่าอัลลอฮ์จะทรง
ให้เรื่องนั้นเป็นที่เศร้าโศกในหัวใจของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นทรงให้เป็นและให้ตาย และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

3|157|และแน่นอน ถ้าหากพวกเจ้าถูกฆ่าในทางของอัลลอฮ์ หรือพวกเจ้าตาย (ในทางของพระองค์) แล้วแน่นอนการอภัยโทษและ
การเอ็นดูเมตตาจากอัลลอฮ์นั้นดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเจ้าสะสมกันอยู่

3|158|และแน่นอน ถ้าหากพวกเจ้าตายไปหรือถูกฆ่า แล้ว แน่แน่นอนอัลลอฮ์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำไปพุ่มหม

3|159|เนื่องด้วยความเมตตาจากอัลลอฮ์นั่นเอง เจ้า(มุฮัมมัด) จึงได้สุภาพอ่อนโยนแก่พวกเขา และถ้าหากเจ้าเป็นผู้ประพฤติดุร้ายชั่ว
และมีใจแข็งกระด้างแล้วไซ้ แน่แน่นอนพวกเขาก็ยอมแยกตัวออกไปจากรอบ ๆ เจ้ากันแล้ว ดังนั้นจงอภัยให้แก่พวกเขาเถิด และจง
ขออภัยให้แก่พวกเขาด้วย และจงปรึกษาหารือกับพวกเขาในกิจการทั้งหลาย ครั้นเมื่อเจ้าได้ตัดสินใจแล้ว ก็จงมอบหมายแต่อัลลอฮ์เถิด
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักใคร่ผู้มอบหมายทั้งหลาย

3|160|หากว่าอัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าก็ไม่มีผู้ใดชนะพวกเจ้าได้ และหากพระองค์ทรงทอดทิ้งพวกเจ้าแล้ว ก็ผู้ใดเล่าจะช่วยเหลือ
พวกเจ้าได้หลังจากพระองค์ และแต่อัลลอฮ์นั้น ผู้ศรัทธาทั้งหลายจงมอบหมายเถิด

3|161|และไม่ปรากฏแก่ะบีคนใดที่จะชักยอก(ทรยศขอย) และผู้ใดชักยอกแล้ว เขาก็จะนำสิ่งที่เขายักยอกนั้นมาในวันกิยามะฮ์แล้ว
แต่ละคนจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วน ตามที่เขาได้แสวงหาไว้ โดยที่พวกเขาจะไม่ได้รับความมอยดิลธรรม

3|162|ผู้ที่ปฏิบัติตาม ความปิตินดีของอัลลอฮ์นั้น จะเหมือนกับผู้ที่ได้นำความกลัวโรคจากอัลลอฮ์กลับไปในกระนั้นหรือ ? และที่อยู่
ของเขาคือ ญะฮันน์ และเป็นที่กลับอันเลวร้ายยิ่ง

3|163|พวกเขาเหล่านั้นมีหลายระดับชั้น ณ อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

3|164|แน่นอนยิ่ง อัลลอฮ์นั้นทรงมีพระคุณแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย โดยที่พระองค์ได้ทรงส่งรอซูลคนหนึ่งจากพวกเขาเองมาในหมู่พวก
เขาโดยที่เขารู้ได้อ่านบรรดาโอองการของพระองค์ให้พวกเขาฟัง และจะทำให้พวกเขาสะอาดและจะสอนคัมภีร์ และความรู้เกี่ยวกับข้อ
ปฏิบัติในบัญญัติศาสนาแก่พวกเขาด้วย และแท้จริงเมื่อก่อนนั้นพวกเขาเคยอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง

3|165|และเมื่อมีภัยอันตรายหนึ่ง ประสบแก่พวกเจ้า ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าได้ให้ประสบแก่พวกเขามาแล้วถึงสองเท่าแห่งภัยอันตรายนั้น
พวกเจ้าก็ยังกล่าวว่าสิ่งนี้มาจากไหนกระนั้นหรือ ? จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า มันมาจากที่ตัวของพวกท่านเอง แท้จริงอัลลอฮ์เป็น
ผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

3|166|และสิ่งที่ประสบแก่พวกเจ้า ในวันที่สองกลุ่มเผชิญกันนั้นก็โดยอนุมัติของอัลลอฮ์ และเพื่อที่พระองค์จะทรงรู้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย
นั่นเอง

3|167|และเพื่อพระองค์จะทรงรู้บรรดาผู้ที่กลับกลอก ด้วย และได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่าจงมาขึ้นเถิด จงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์กัน
หรือไม่ก็จงป้องกัน พวกเขากล่าวว่า หากเราเห็นว่ามีการสู้รบกันแล้ว แน่แน่นอนเราก็ตามพวกท่านไปแล้ว ในวันที่นั้น พวกเขาก็กลับแก่การ
ปฏิเสธศรัทธา ยิ่งกว่าพวกเขามีศรัทธา พวกเขากล่าวด้วยปากของพวกเขา สิ่งที่ไม่ใช่อยู่ในหัวใจของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ยิ่งใน
สิ่งที่พวกเขาปกปิดกัน

3|168|บรรดาผู้ที่พูดเกี่ยวแก่พี่น้องของพวกเขา โดยที่พวกเขานั่งเฉยอยู่ ว่าถ้าหากพวกเขาเชื่อฟังเรา พวกเขาก็ไม่ถูกฆ่า จงกล่าว
เถิด(มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงป้องกันความตายให้พ้นจากตัวของพวกท่านเถิด หากพวกท่านพูดจริง

3|169|และเจ้าจงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่า บรรดาผู้ที่ถูกฆ่าในทางของอัลลอฮ์นั้นตาย มิได้ พวกเขายังมีชีวิตอยู่ ณ พระเจ้าของพวกเขา
เขาในสภาพที่ได้รับปัจจัยยังชีพ

3|170|ปลาบปลื้มต่อสิ่งที่ อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา จากความกรุณาของพระองค์ และปิตินดีต่อบรรดาผู้ที่ยังมาไม่ทันพวก
เขาซึ่งอยู่เบื้องหลังพวกเขา ว่า ไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขาและทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

3|171|พวกเขาปิตินดีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกจากอัลลอฮ์ และความกรุณา(จากพระองค์)ด้วย และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงให้
สูญหายซึ่งรางวัลของผู้ศรัทธาทั้งหลาย

3|172|คือบรรดาผู้ที่ตอบรับอัลลอฮ์ และรอซูลหลังจากที่บาดแผลได้ประสบแก่พวกเขา สำหรับบรรดาผู้กระทำดีในหมู่พวกเขาและมี

ความยำเกรงนั้น คือรางวัลอันยิ่งใหญ่หลวง

3|173|บรรดาที่ ผู้คน ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า แท้จริงมีผู้คน ได้ทูลหนุนสำหรับพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงกลัวพวกเขาเถิดแล้วมันได้เพิ่มการอิมานแก่พวกเขา และพวกเขากล่าวว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ที่พอเพียงแก่เราแล้ว และเป็นผู้รับมอบหมายที่ดีเยี่ยม

3|174|แล้วพวกเขาได้กลับมา พร้อมด้วยความกรุณาจากอัลลอฮ์ และความโปรดปราน(จากพระองค์) โดยมีได้มีอันตรายใด ๆ ประสบแก่พวกเขา และพวกเขาได้ปฏิบัติตามความพอพระทัยของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่

3|175|แท้จริงชัยฏอนนั้น เพียงผู้ที่ได้เจอบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามมันเท่านั้น ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา และจงกลัวข้าเถิด หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

3|176|และจงอย่าให้บรรดาผู้รับแรงกดดันในการปฏิเสธศรัทธา เป็นที่เสียใจแก่เจ้า แท้จริงพวกเขาจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮ์ ได้แต่อย่างใดเลย อัลลอฮ์นั้นทรงต้องการที่จะไม่ให้มีส่วนใดใด ๆ แก่พวกเขาในปรโลก และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันยิ่งใหญ่

3|177|แท้จริงบรรดาผู้ที่ถือการกฟร์ ด้วยการอิมาน นั้น พวกเขาจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮ์ได้แต่อย่างใดเลย และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันเจ็บแสบ

3|178|และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น จงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่า ที่เราประวิง ให้แก่พวกเขานั้น เป็นการดีแก่ตัวของพวกเขาแท้จริงที่เราประวิงให้แก่พวกเขานั้น เพื่อพวกเขาจะได้เพิ่มพูนซึ่งบาปกรรม เท่านั้น และสำหรับพวกเขานั้น คือการลงโทษอันต่ำช้า

3|179|ใช้ว่าอัลลอฮ์จะทรงทอดทิ้งบรรดาผู้ศรัทธาไว้ในสภาพที่พวกเขากำลังเป็นอยู่ก็หาไม่ จงกว่าพระองค์จะทรงจำแนกผู้ที่เลวออกจากผู้ที่ดีเท่านั้น และใช้ว่าอัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขามองเห็นสิ่งเร้นลับก็หาไม่ แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้นจะทรงคัดเลือกจากบรรดารอซูลของพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ดังนั้นพวกเจ้าจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดารอซูลของพระองค์เถิด และหากพวกเจ้าศรัทธาและยำเกรงแล้ว สำหรับพวกเจ้าก็คือ รางวัลอันยิ่งใหญ่

3|180|และบรรดาผู้ที่ตระหนี่ในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขาจากความกรุณาของพระองค์นั้น จงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่ามันเป็นการดีแก่พวกเขา หากแต่มันเป็นความชั่ว แก่พวกเขา ซึ่งพวกเขาจะถูกลงโทษสิ่งที่พวกเขาได้ตระหนี่มันไว้ในวันกิยามะฮ์ และสำหรับอัลลอฮ์นั้น คือมรดกแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเขากำลังทำกัน

3|181|แน่นอนยิ่ง อัลลอฮ์ทรงได้ยินคำพูดของบรรดาผู้ที่ กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ยากจน และพวกเขานั้นเป็นผู้มั่งมี เราจะจารึกสิ่งที่พวกเขาได้กล่าวไว้ และการที่พวกเขาสาบานจะบริจาคนั้น โดยปราศจากความปรีชาญาณด้วยและเราจะกล่าวว่าพวกเขากำลังมีการลงโทษแห่งเปลวเพลิงเกิด

3|182|นั้น ก็เพราะสิ่งที่มีของพวกเขาก็ได้ประกอบไว้ก่อน และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นมีใช้ผู้ธรรมแก่ปวงบ่าวทั้งหลาย

3|183|บรรดาผู้ที่กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นได้ทรงสั่งเสียแก่เราว่า เราจะไม่ศรัทธาแก่รอซูลคนใด จงกว่าเขาจะนำมาแก่เรา ซึ่งสิ่งพลีแด่อัลลอฮ์อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งจะมีไฟกินมัน จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงได้มีบรรดารอซูลก่อนจากฉันได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดเจนมาแจ้งพวกท่านแล้ว และได้นำสิ่งที่พวกท่านได้กล่าวไว้ด้วย แล้วไฉนเล่า พวกท่านจึงได้ฝ่าพวกเขา หากพวกท่านพูดจริง

3|184|แล้วหากพวกเขาปฏิเสธเจ้า ก็แท้จริงนั้น บรรดารอซูลก่อนหน้าเจ้าก็ได้ถูกปฏิเสธมาแล้วซึ่งเขาเหล่านั้นได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดเจน บรรดาคัมภีร์ซะบูร์ และคัมภีร์ที่ให้แสงสว่าง มาด้วย

3|185|แต่ละชีวิตนั้น จะได้ลิ้มรสแห่งความตาย และแท้จริงที่พวกเจ้าจะได้รับรางวัลของพวกเจ้าโดยครบถ้วนนั้น คือวันปรโลก แล้วผู้ใดที่ถูกให้ห่างไกลจากไฟนรก และถูกให้เข้าสู่สวรรค์แล้วไซ้ร้ แน่อน เขาก็ชนะแล้ว และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้น มีอะไรอื่นนอกจากสิ่งอำนวยความสะดวกแห่งการหลอกลวง เท่านั้น

3|186|แน่นอนยิ่งพวกเจ้าจะถูกทดสอบ ในทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้าและตัวของพวกเจ้าและแน่นอนยิ่งพวกเจ้าจะได้ยินจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อนหน้าพวกเจ้า และบรรดาผู้ที่ให้มีภาคีขึ้น (แก่อัลลอฮ์) ซึ่งการก่อความเดือดร้อนอันมากมาย และหากพวกเจ้าอดทนและยำเกรงแล้ว แท้จริงนั้นคือส่วนหนึ่งจากกิจการที่เด็ดเดี่ยว

3|187|และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ทรงเอาคำมั่นสัญญาจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ว่า แน่อนยิ่งพวกเจ้าจะต้องแจกแจงคัมภีร์ นั้นให้แจ่มแจ้งแก่ประชาชนทั้งหลาย และพวกเจ้าจะต้องไม่ปิดบัง มัน แล้วพวกเขาก็เหวี่ยงมันไว้เบื้องหลังพวกเขา และได้แลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย ช่างเลวร้ายแท้ ๆ สิ่งที่พวกเขาแลกเปลี่ยนมา

3|188|เจ้าจงอย่าคิดเป็นอันขาดว่า บรรดาผู้ที่ปิตินต่อสิ่งที่พวกเขากำลังกระทำ และชอบที่จะได้รับการชมเชยในสิ่งที่พวกเขามีได้กระทำนั้น (จะรอดพ้นการลงโทษไปได้) ดังนั้นเจ้าจงอย่าคิดเป็นอันขาดว่า พวกเขาจะมีทางรอดพ้นจากการลงโทษไปได้และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันเจ็บแสบ

3|189|และอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

3|190|แท้จริงในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และการที่กลางวันและกลางคืนตามหลังกันนั้น แน่อนมีหลายสัญญาณสำหรับผู้มีปัญญา

3|191|คือบรรดาผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮ์ ทั้งในสภาพยืน และนั่ง และในสภาพที่นอนตะแคง และพวกเขาก็พิจารณาในการสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน (โดยกล่าวว่า) โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ พระองค์มิได้ทรงสร้างสิ่งนี้มาโดยไร้สาระ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน โปรดทรงคุ้มครองพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด

3|192|โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์แท้จริงผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เข้าไฟนรก แน่อนพระองค์ก็ทรงความอัปยศแก่เขาแล้ว และสำหรับบรรดาผู้ศรัทธานั้น ย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ

3|193|โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์! แท้จริงพวกข้าพระองค์ได้ยินผู้ประกาศเชิญชวนผู้หนึ่ง กำลังประกาศเชิญชวนให้มีการศรัทธาว่าท่านทั้งหลายจงศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด และพวกข้าพระองค์ก็ศรัทธากัน โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์! โปรดทรงอภัยแก่พวกข้าพระองค์ด้วย ซึ่งบรรดาโทษของพวกข้าพระองค์และโปรดปลงให้พ้นจากพวกข้าพระองค์ ซึ่งบรรดาความผิดของพวกข้าพระองค์ และโปรดทรงให้พวกข้าพระองค์สิ้นชีวิตโดยร่วมอยู่กับบรรดาผู้ที่เป็นคนดีด้วยเถิด

3|194|โอ้พระผู้เป็นเจ้าของพวกข้าพระองค์! และได้โปรดประทานแก่พวกข้าพระองค์สิ่งที่พระองค์ได้สัญญาไว้แก่พวกข้าพระองค์ โดยผ่านบรรดารอซูลของพระองค์ และโปรดอย่าได้ทรงยังความอัปยศแก่พวกข้าพระองค์ในวันปรโลกเลย แท้จริงพระองค์นั้นไม่ทรงผิดสัญญา

3|195|แล้วพระเจ้าของพวกเขาก็ตอบรับพวกเขาว่า แท้จริงข้าจะไม่ให้สูญเสียชีวิตงานของผู้ทำงานคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงก็ตาม โดยที่บางส่วนของพวกเขานั้นมาจากอีกบางส่วน บรรดาผู้ที่อพยพ และที่ถูกขับไล่ให้ออกจากหมู่บ้านของพวกเขา และได้รับความเดือดร้อนในทางของข้า และได้ต่อสู้และถูกฆาตายนั่น แน่อนข้าจะลงล้างให้พ้นจากพวกเขา ซึ่งบรรดาความผิดของพวกเขาก็และแน่นอนข้าจะให้พวกเขาศึกษาซึ่งมีบรรดาแม่น้ำไหลอยู่เบื้องล่างของสวนสวรรค์เหล่านั้น ทั้งนี้เป็นรางวัลตอบแทนจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้น ณ พระองค์มีการตอบแทนอันดีงาม

3|196|อย่าให้การเคลื่อนไหว ของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในเมืองหลวง เจ้าได้เป็นอันขาด

3|197|มันเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกเล็กน้อยเท่านั้น แล้วที่อยู่ของพวกเขานั้น คือ ญะฮันนัม และช่างเป็นที่พักนอนที่เลวร้ายจริง ๆ

3|198|แต่บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขานั้น สำหรับพวกเขาคือบรรดาสวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของสวน

สวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล ทั้งนี้เป็นสถานที่รับรองที่มาจากอัลลอฮ์ และสิ่งที่มีอยู่ ณ อัลลอฮ์นั้น คือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับผู้ที่เป็นคนดีทั้งหลาย

3|199|และแท้จริงในหมู่ผู้ได้รับคัมภีร์นั้นมีผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขา และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขา ในฐานะผู้นอบน้อมต่ออัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาจะไม่แลกเปลี่ยนกิจการของอัลลอฮ์กับราคาอันเล็กน้อย ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขา ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาแท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระสอบสวน

3|200|โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงมีความอดทน และจงต่างอดทนซึ่งกันและกันเถิด และจงประจักษ์อยู่ชายแดน และพึงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับความสำเร็จ

4|1|มนุษย์ชาติทั้งหลาย! จงยำเกรงพระเจ้าของพวกเจ้าที่ได้บังเกิดพวกเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้นซึ่งคู่ครองของเจ้า และได้ทรงให้แพร่สะพัดไปจากทั้งสองนั้น ซึ่งบรรดาชายและบรรดาหญิงอันมากมาย และจงยำเกรงอัลลอฮ์ที่พวกเจ้าต่างขอกัน ด้วยพระองค์ และพึงรักษาเครือญาติ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสอดส่องดูพวกเจ้าอยู่เสมอ

4|2|และจงให้แก่บรรดาเด็กกำพร้า ซึ่งทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และจงอย่าเปลี่ยนเอาของเลว ด้วยของดี และจงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเขาพร้อมกับทรัพย์สินของพวกเขา แท้จริงมันเป็นบาปอันยิ่งใหญ่

4|3|และหากพวกเจ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้าได้ ก็จงแต่งงานกับผู้ที่ดีแก่พวกเจ้า ในหมู่สตรี สองคนหรือสามคน หรือสี่คน แต่ถ้าพวกเจ้าเกรงว่าพวกเจ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จงมีแต่หญิงเดียว หรือไม่มีหญิงที่มีข้อหาของพวกเจ้าครอบครองอยู่ นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ยิ่งกว่าในการที่พวกเจ้าจะไม่ฝ่าเอียง

4|4|และจงให้แก่บรรดาหญิงซึ่งมีฮัรอมของนาง ด้วยความเต็มใจ แต่ถ้านางเห็นชอบที่จะให้สิ่งหนึ่งแก่พวกเจ้าจากมะฮัรนั้นแล้ว ก็จงบริโภคสิ่งนั้นด้วยความเอร็ดอร่อยและโอชะ

4|5|และจงอย่าให้แก่บรรดาผู้ที่โง่เขลา ซึ่งทรัพย์สินของพวกเขา ที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นสิ่งค้ำจุนแก่พวกเจ้า และจงให้ปัจจัยยังชีพและเครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขาในทรัพย์สินนั้น และจงกล่าววาจาแก่พวกเขาอย่างดี

4|6|และจงทดสอบบรรดาเด็กกำพร้า จนกระทั่งพวกเขามีสมาธิสมบูรณ์ ถ้าพวกเจ้าเห็นว่าในหมู่พวกเขานั้นมีไหวพริบดีรู้ผิดรู้ถูกแล้ว ก็จงมอบทรัพย์สินของพวกเขาให้แก่พวกเขาไป และจงอย่ากินทรัพย์สินนั้นโดยฟุ่มเฟือย และรีบเร่ง ก่อนที่พวกเขาจะเติบโต และผู้ใดเป็นผู้มั่งมีก็จงลดเว้นเสีย และผู้ใดเป็นผู้ยากจนก็จงกินโดยชอบธรรม ครั้นเมื่อพวกเจ้าได้มอบทรัพย์สินของพวกเขาให้แก่พวกเขาไปแล้ว ก็จงให้มีพยานยืนยันแก่พวกเขา และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสอบสวน

4|7|สำหรับบรรดาชายนั้น มีส่วนได้รับจากสิ่งที่ ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และบรรดาญาติที่ใกล้ชิดได้ทั้งไว้ และสำหรับบรรดาหญิงนั้นก็มีส่วนได้รับจากสิ่งที่ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและบรรดาญาติที่ใกล้ชิดได้ทั้งไว้ ซึ่งสิ่งนั้นจะน้อยหรือมากก็ตาม เป็นส่วนได้รับที่ถูกกำหนดอัตราส่วนไว้

4|8|และบรรดาญาติที่ใกล้ชิด และบรรดาเด็กกำพร้า และบรรดาผู้ที่ขัดสนมาร่วมอยู่ด้วยในการแบ่งมรดก ก็จงเป็นส่วนหนึ่งจากสิ่งนั้นให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และจงกล่าวแก่พวกเขาอย่างดี

4|9|และพึงวิตกเถิด บรรดาผู้ที่หากพวกเขาละทิ้งลูกๆ ที่ยังอ่อนแออยู่ไว้เบื้องหลังของพวกเขา ซึ่งพวกเขากลัวว่าจะมีอันตรายเกิดขึ้นแก่ลูก ๆ ของพวกเขานั้น พวกเขาจงเกรงกลัวอัลลอฮ์เถิด และจงกล่าววาจาอย่างเที่ยงตรง

4|10|แท้จริงบรรดาผู้ที่กินทรัพย์สินของบรรดาเด็กกำพร้าด้วยความอธรรมนั้น แท้จริงพวกเขากินไฟเข้าไปในท้องของพวกเขาต่างหากและพวกเขาก็จะเข้าไปสู่เปลวเพลิง

4|11|อัลลอฮ์ได้ทรงสั่งพวกเจ้าไว้ในโลก ๆ ของพวกเจ้าว่า สำหรับเพศชายนั้นจะได้รับ เท่ากับส่วนได้ของเพศหญิงสองคน แต่ถ้าลูกๆ เป็นหญิงเกินกว่าสองคน พวกนางก็จะได้สองในสามของสิ่งที่เขา ได้ทั้งไว้ และถ้าลูกเป็นหญิงคนเดียว นางก็จะได้ครึ่งหนึ่ง และสำหรับบิดาและมารดาของเขานั้น แต่ละคนในทั้งสองนั้นจะได้หนึ่งในหกจากสิ่งที่เขา ได้ทั้งไว้หากเขามีบุตร แต่ถ้าเขาไม่มีบุตรและมีบิดามารดาของเขาเท่านั้นที่รับมรดกของเขาแล้ว มารดาของเขาก็ได้รับหนึ่งในสาม ถ้าเขามีพี่น้องหลายคน มารดาของเขาก็ได้รับหนึ่งในหกทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่เขาได้สั่งเสียมันไว้หรือหลังจากนั้นสิน บรรดาบิดาของพวกเจ้าและลูก ๆ ของพวกเจ้านั้น พวกเจ้าไม่รู้จักว่าฝ่ายไหนในพวกเขานั้นเป็นผู้ที่มีคุณประโยชน์แก่พวกเจ้าใกล้กว่ากัน ทั้งนี้เป็นบัญญัติที่มาจากอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

4|12|และสำหรับพวกเจ้านั้นจะได้รับครึ่งหนึ่งของสิ่งที่บรรดาภรรยาของพวกเจ้าได้ทั้งไว้ หากมิได้ปรากฏว่าพวกนางมีบุตร แต่ถ้าพวกนางมีบุตรพวกเจ้าก็จะได้รับหนึ่งในสี่จากสิ่งที่พวกนางได้สั่งเสียมันไว้ หรือหลังจากนั้นสิน และสำหรับพวกนางนั้นจะได้รับหนึ่งในสี่จากสิ่งที่พวกเจ้าได้ทั้งไว้ หากมิได้ปรากฏว่าพวกเจ้ามีบุตร พวกนางก็จะได้รับหนึ่งในแปดจากสิ่งที่พวกเจ้าได้ทั้งไว้ ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่พวกเจ้าสั่งเสียมันไว้ หรือหลังจากนั้นสิน และถ้ามีชายคนหนึ่งหรือหญิงคนหนึ่งถูกรับมรดก ในฐานะเป็นผู้ที่ไม่มีบิดาและบุตร แต่เขามีพี่ชายหรือน้องชายคนหนึ่ง หรือมีพี่สาวหรือน้องสาวคนหนึ่งแล้ว แต่ละคนจากสองคนนั้น จะได้รับหนึ่งในหก แต่ถ้าพี่น้องของเขามีมากกว่านั้น พวกเขาก็เป็นผู้รับร่วมกันในหนึ่งในสาม ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่ถูกสั่งเสียไว้หรือหลังจากนั้นสินโดยมีสิ่งที่นำมาซึ่งผลร้ายใด ๆ เป็นคำสั่งที่มาจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงหนักแน่น

4|13|เหล่านั้นแหละคือขอบเขต ของอัลลอฮ์ และผู้ใดที่เอื้อมฟังอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะทรงให้เขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของมัน โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาลและนั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

4|14|และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ และละเมิดขอบเขตของพระองค์แล้วไซ้ พระองค์ก็จะทรงให้เขาเข้านรก โดยที่เขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล และเขาจะได้รับการลงโทษที่ยังความอับอายให้(แก่เขา)

4|15|และบรรดาผู้ที่กระทำความผิดมาก จากในหมู่สตรีของพวกเจ้านั้น จงให้มีพยานสี่คนของพวกเจ้ายืนยันนางเหล่านั้น ถ้าพวกเขายืนยันแล้ว ก็จงกักขังนางเหล่านั้นไว้ในบ้าน จนกว่าความตายจะพรากพวกนาง หรือมิฉะนั้นก็จงหาหนทางหนึ่งสำหรับพวกนาง

4|16|และชายสองคนในหมู่ของพวกเจ้าที่กระทำความผิดมาก นั้น พวกเจ้าจงลงโทษเขาเสียทั้งสองคน หากทั้งสองสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ก็จงระงับการลงโทษเขาทั้งสองเสีย แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

4|17|แท้จริงการสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวที่อัลลอฮ์จะทรงรับนั้นคือสำหรับบรรดาผู้ที่กระทำความชั่วโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์เท่านั้นแล้วพวกเขาสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวในเวลาอันใกล้ ชนเหล่านั้นและอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงปรีชาญาณ

4|18|การสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว(ที่อัลลอฮ์จะทรงรับ) นั้นมิใช่สำหรับบรรดาผู้ที่กระทำความชั่วต่างๆ จนกระทั่งเมื่อความตายได้มายังคนหนึ่งคนใดในพวกเขาแล้วเขาก็กล่าวว่า บัดนี้แหละข้าพเจ้าขอสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว และก็มีผู้สำหรับบรรดาผู้ที่ตาย ในขณะที่พวกเขายังเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วย ชนเหล่านั้นเราได้เตรียมไว้แล้วสำหรับพวกเขาซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ

4|19|ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! ไม่นมฺัดแก่พวกเจ้าการที่พวกเจ้าจะเอาบรรดาหญิงเป็นมรดกด้วยการบังคับ และไม่นมฺัดเช่นเดียวกับการที่พวกเจ้าจะขัดขวางบรรดานางเพื่อพวกเจ้าจะเอาบางส่วนของผู้ที่พวกเจ้าได้ให้แก่พวกนาง นอกจากว่าพวกนางจะกระทำความผิดมาก อันชัดแจ้งเท่านั้น และจงอยู่ร่วมกับพวกนางด้วยดี หากพวกเจ้าเกลียดพวกนาง ก็อาจเป็นไปได้ว่า การที่พวกเจ้าเกลียดสิ่งหนึ่งขณะเดียว

วกันอัลลอฮ์ก็ทรงให้มันในสิ่งนั้น ซึ่งความดีอันมากมาย

4|20| และหากพวกเจ้าต้องการเปลี่ยนคู่ครองคนหนึ่งแทนที่ของคู่ครองอีกคนหนึ่ง และพวกเจ้าได้ให้แก่บางหนึ่งในหมู่นางเหล่านั้น ซึ่งทรัพย์สินมากมายก็ตาม ก็จงอย่าได้เอาสิ่งใดจากทรัพย์สินนั้นคืน พวกเจ้าจะเอามันคืนด้วยการอุปโลกน์ความเท็จและการกระทำบาปอันชัดเจนกระนั้นหรือ

4|21| และพวกเจ้าจะเอามันคืนได้อย่างไรทั้งๆ ที่บางคนของพวกเจ้าได้แนบกายกับอีกบางคนแล้ว และพวกนางก็ได้เอาคำมั่นสัญญาอันหนักแน่นจากพวกเจ้าแล้วด้วย

4|22| และจงอย่าแต่งงานกับบรรดาหญิงที่บิดาของพวกเจ้าได้แต่งงานมาแล้ว นอกจากที่ได้ผ่านพ้นมาเท่านั้น แท้จริงมันเป็นสิ่งลามกและน่าเกลียดยิ่ง และเป็นวิถีทางที่ชั่ว

4|23| ที่ได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้านั้นคือมารดา ของพวกเจ้า ลูกหญิงของพวกเจ้า พี่น้องหญิงของพวกเจ้า พี่น้องหญิงแห่งบิดาของพวกเจ้า และพี่น้องหญิงแห่งมารดาของพวกเจ้า บุตรหญิงของพี่หรือน้องชายของพวกเจ้า บุตรหญิงของพี่หรือน้องหญิงของพวกเจ้า และมารดาของพวกเจ้าที่ให้นมแก่พวกเจ้าและพี่น้องหญิงของพวกเจ้าเนื่องจากการดื่มนม และมารดาภรรยาของพวกเจ้าและลูกเลี้ยงของพวกเจ้าที่อยู่ในตักของพวกเจ้า จากภรรยาของพวกเจ้าที่พวกเจ้ามิได้สมสู่นาง แต่ถ้าพวกเจ้ามิได้สมสู่นางแล้ว ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้าและภรรยาของบุตรพวกเจ้าที่มาจากเชื้อสายของพวกเจ้า และการที่พวกเจ้ารวมระหว่างหญิงสองพี่น้องไว้ด้วยกัน นอกจากที่ได้ผ่านพ้นไปแล้วเท่านั้น แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยผู้เมตตาเสมอ

4|24| และบรรดาหญิงที่อยู่ในปกครองของสามี นอกจากที่มีข้อหาของพวกเจ้าครอบครอง เป็นบัญญัติของอัลลอฮ์ที่มีแก่พวกเจ้า และได้ถูกอนุมัติให้แก่พวกเจ้าที่นอกเหนือจากนั้น ในการที่พวกเจ้าจะแสวงหามาดูด้วยทรัพย์สินของพวกเจ้า ในฐานะเป็นผู้แต่งงาน มิใช่ในฐานะผู้ล่วงประเวณี ดังนั้นหญิงใดที่พวกเจ้าเสพสขด้วยนางจากบรรดาหญิงเหล่านั้น ก็จงให้แก่พวกนาง ซึ่งสินตอบแทนแก่พวกนาง ตามที่มีกำหนดไว้และไม่เป็นบาปใด ๆ แก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าตักยนิยอมกันไว้ได้นั้น หลังจากที่มิกำหนดนั้นขึ้นแท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

4|25| และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าไม่สามารถมีกำลัง ที่จะแต่งงานกับบรรดาหญิงอิสระที่มีศรัทธาได้ก็จงแต่งงานกับเด็กสาว ของพวกเจ้าที่เป็นผู้ศรัทธาในหมู่ที่มีข้อหาของพวกเจ้าครอบครอง และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ยิ่งที่ในการศรัทธาของพวกเจ้าบางคนในหมู่พวกเจ้านั้นมาจากอีกบางคน ดังนั้นจงแต่งงานกับพวกนางด้วยการอนุมัติจากผู้เป็นนายของพวกนาง และจงให้แก่พวกนางซึ่งสินตอบแทนของพวกนางโดยชอบธรรม ในฐานะที่พวกนางเป็นหญิงที่ได้รับการแต่งงานมิใช่เป็นหญิงที่ค้าประเวณี และไม่ใช้หญิงที่ยึดเอาชายเป็นเพื่อนสนิท เมื่อพวกนางได้รับการแต่งงานแล้ว หากพวกนางกระทำความชั่ว พวกนางก็จะได้รับโทษครึ่งหนึ่งของโทษที่บรรดาหญิงอิสระได้รับ นั้นสำหรับผู้ใดในหมู่พวกเจ้าที่กลัวการทำความชั่ว และการที่พวกเจ้าอดกลั้นไว้ได้นั้น เป็นการดีกว่าสำหรับพวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ

4|26| อัลลอฮ์ ทรงปรารถนาที่จะแจกแจงแก่พวกเจ้า และแนะนำพวกเจ้าซึ่งแนวทางต่างๆ ของบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้า และจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้และเป็นผู้ทรงปรีชาญาณ

4|27| และอัลลอฮ์ ทรงปรารถนาที่จะอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า และบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำนั้นปรารถนาที่จะให้พวกเจ้าเอนเอียงออกไปอย่างมากมาย

4|28| อัลลอฮ์ ทรงปรารถนาที่จะผ่อนผันให้แก่พวกเจ้า และมนุษย์นั้นถูกบังเกิดขึ้นในสภาพที่อ่อนแอ

4|29| ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเจ้า ในระหว่างพวกเจ้าโดยมิชอบ นอกจากมันจะเป็นการค้ำขายที่เกิดจากความพอใจในหมู่พวกเจ้า และจงอย่าฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตาต่อพวกเจ้าเสมอ

4|30| และผู้ใดที่กระทำเช่นนั้น โดยเจตนาละเมิดและซมเฆงแล้ว เราก็จะให้เขาเข้าไฟนรกและนั่นเป็นสิ่งที่งายตายแก่อัลลอฮ์

4|31| หากพวกเจ้าปลื้มตัวออกจากบรรดาบาปใหญ่ ๆ ของสิ่งที่พวกเจ้าถูกห้ามมิให้ละเว้นมันแล้ว เราก็จะลบล้างบรรดาความผิดเล็กน้อย ๆ ของพวกเจ้า ออกจากพวกเจ้า และเราจะให้พวกเจ้าเข้าอยู่ในสถานะที่อันมีเกียรติ

4|32| แลจงอย่าปรารถนาในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้แก่บางคนในหมู่พวกเจ้าเหนือกว่าอีกบางคน สำหรับผู้ชายนั้นมีส่วนได้รับจากสิ่งที่พวกเขาได้ชวนชวayıไว้ และสำหรับหญิงนั้นก็มีส่วนได้รับจากสิ่งที่พวกนางได้ชวนชวayıไว้ และพวกเจ้าจงขอต่ออัลลอฮ์เกิด จากความกรุณาของพระองค์แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

4|33| และสำหรับแต่ละคนนั้น เราได้ให้มีผู้รับมรดก จากสิ่งที่ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และญาติที่ใกล้ชิดได้ทั้งไว้ และบรรดาผู้ที่มือขาของพวกเจ้าได้ตกลงไว้แล้ว ก็จงให้แก่พวกเขาซึ่งส่วนได้ของพวกเข เขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานในทุกสิ่งทุกอย่าง

4|34| บรรดาชายนั้น คือผู้ที่ทำหน้าที่ปกครองเลี้ยงดูบรรดาหญิง เนื่องด้วยการที่อัลลอฮ์ ได้ทรงให้บางคนของพวกเข เหนือกว่าอีกบางคน และด้วยการที่พวกเข ได้จ่ายไปจากทรัพย์สินของพวกเข บรรดาภรรยาเหล่านั้นคือผู้จงรักภักดี ผู้รักษาในทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ลับหลังสามี เนื่องด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรักไว้ และบรรดาหญิงที่พวกเข าหัวนเกรงในความต้อดั่งของนางนั้น ก็จงกล่าวตักเตือนนางและทอด้ทั้งนางไว้แต่ส่าฟ้งในที่นอน และจงเสียณนาง แต่ถ้านางเชื่อฟังพวกเจ้าแล้ว ก็จงอย่าหาทางเอาเรื่องแค้นนาง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสูงส่งผู้ทรงเกรียงไกร

4|35| และหากพวกเจ้าหัวนเกรงการแตกแยกระหว่างเขาทั้งสอง ก็จงส่งผู้ตัดสินคนหนึ่งจากครอบครัวของฝ่ายชาย และผู้ตัดสินอีกคนหนึ่งจากครอบครัวฝ่ายหญิง หากทั้งสอง ปรารถนาให้มีการประนีประนอมกันแล้ว อัลลอฮ์ก็จะทรงให้ความสำเร็จในระหว่างทั้งสอง แม้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงสัพพัญญู

4|36| และจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เกิด และอย่าให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและต่อผู้เป็นญาติที่ใกล้ชิด และเด็กกำพร้าและผู้ขัดสน และเพื่อนบ้านใกล้ชิดและเพื่อนที่ห่างไกล และเพื่อนเคียงข้าง และผู้เดินทาง และผู้ที่มีมือขาของพวกเจ้าครอบครอง แท้จริงอัลลอฮ์ ไม่ทรงชอบผู้ยะโส ผู้โอ้อวด

4|37| บรรดาผู้ที่ตระหนี่ และใช้ผู้คนให้ตระหนี่ และปกปิดสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเข จากความกรุณาของพระองค์นั้น (แน่นอนพวกเข จะอยู่ในนรกตลอดกาล) และเราได้เตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษที่ยังความอัปยศ แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

4|38| และบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์สินของพวกเข เพื่อโอ้อวดผู้คน และทั้งพวกเขาก็ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และไม่ศรัทธาต่อวันปรโลก นั้น (แน่นอนพวกเข จะอยู่ในนรกตลอดกาล) และผู้ใดที่มีชัยฏอนเป็นเพื่อนของเขแล้ว มันก็เป็นเพื่อนที่เลว

4|39| และอะไรจะเกิดขึ้นแก่พวกเข หากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และได้บริจาคส่วนหนึ่งจากสิ่งที่อัลลอฮ์ ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเข และอัลลอฮ์ ทรงรอบรู้ในพวกเขาคดี

4|40| แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงลดละกรรมแม้เพียงน้ำหนักหนึ่งเท่าผงธุลี และถ้ามันเป็นสิ่งที่ดียอย่างหนึ่งอย่างใด พระองค์ก็จะทรงเพิ่มพูนความดีนั้นเป็นทวีคูณ และทรงประทานให้จากที่พระองค์ ซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง

4|41| แล้วอย่างไรเล่า เมื่อเรานำพยานคนหนึ่งจากแต่ละประชาชาติมา และเราได้นำเจ้ามาเป็นพยานต่อชนเหล่านั้น

4|42| ในวันนั้น บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและต้อดั่งต่อรอซูลชอบ หากว่าแผ่นดินถูกให้ทับลมพวกเข จะนรบาเรียบไป และพวกเข ไม่สามารถจะปิดบังสำพุดใด ๆ แก่อัลลอฮ์ได้

4|43| ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่าเข้าใกล้การละหมาด ขณะที่พวกเจ้ากำลังมึนเมาอยู่ จนกว่าพวกเจ้าจะรู้ สิ่งที่พวกเจ้าพูด และก็จงอย่า

เข้าใกล้การละหมาด ขณะที่เป็นผู้มีญะนาบะฮ์ นอกจากผู้ที่ผ่านทางไปเท่านั้น จนกว่าพวกเขาจะอาบน้ำ และหากพวกเขารู้หรืออยู่ใน การเดินทาง หรือคนหนึ่งคนใดในพวกเขามาจากที่ถ่ายทุกข์ หรือพวกเขาสัมผัสผู้หญิง แล้วพวกเขาก็ไม่พบน้ำ ก็จงมุ่งสู่ดินที่ดี แล้วจุ่มลอบ ใบหน้าของพวกเขาและมือของพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงยกโทษเสมอ

4|44|เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งจากคัมภีร์ดอกหรือ? โดยที่เขาเหล่านั้นกำลังซื้อความหลงผิดไว้ และต้องการที่จะให้พวก เจ้าหลงทาง

4|45|และอัลลอฮ์ ทรงรู้ดียิ่งต่อบรรดาศัตรูของพวกเขา และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ ทรงเป็นผู้คุ้มครอง และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ ทรงเป็นผู้ช่วยเหลือ

4|46|จากบางคนในหมู่ผู้เป็นยิวนั้น พวกเขามักบิดเบือนบรรดาถ้อยคำให้เหวี่ยงออกจากที่ของมัน และพวกเขากล่าวว่า เราได้ยืนยันแล้วและเราก็ได้สาปแช่งกันแล้ว และท่านจงฟังโดยที่มีผู้เป็นผู้ได้ยิน และจงสดับฟังเราโดยบิดเบือนของพวกเขา และใส่ร้ายในศาสนา และหากว่า พวกเขากล่าวว่า เราได้ยืนยันแล้ว และได้เชื่อฟังกันแล้ว และท่านจงฟัง และมองดูเราเถิด ก็จะเป็นสิ่งดีกว่าแก่พวกเขา และเที่ยงตรง กว่า แต่หาว่าอัลลอฮ์ได้ทรงละอนีด พวกเขาสบายแล้ว เนื่องด้วยการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ศรัทธากัน นอกจาก เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

4|47|บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย ! จงศรัทธาต่อสิ่งที่เราได้ให้ลงมา เพื่อยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา เถิด ก่อนจากที่เราจะลบ ใบหน้าของพวกเขา แล้วให้มันกลับไปอยู่ข้างหลังของมัน หรือไม่ก็เราจะสาปพวกเขาเช่นเดียวกับที่เราได้สาปบรรดาผู้ที่ทำการละเมิดในวันสับ บาโต และคำสั่งของอัลลอฮ์นั้นย่อมถูกปฏิบัติตามเสมอ

4|48|แต่แท้จริงอัลลอฮ์ จะไม่ทรงยกโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้มัจญิด ขึ้นแก่พระองค์ และพระองค์ทรงยกโทษให้แก่อื่นจากนั้น สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดให้มีมัจญิดขึ้นแก่อัลลอฮ์แล้ว แนนอนเขาก็ได้อุปโลกนมาปรกรรมอันใหญ่หลวงขึ้น

4|49|เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ให้ตัวเองเป็นผู้บริสุทธิ์ดอกหรือ ? มิได้อัลลอฮ์ต่างหากที่จะให้บริสุทธิ์ซึ่งผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และ พวกเขจะไม่ถูกอกรรมแม้เพียงขนาดร่องเมล็ดอินทผาลัม

4|50|จงดูเถิดว่า อย่างไรเล่า ที่พวกเขาอุปโลกนความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ และพอเพียงแล้วที่ความเท็จนั้นเป็นบาปอันชัดแจ้ง

4|51|เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งจากคัมภีร์ดอกหรือ โดยที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลญิบติ และอฎุ-ญุสตุ และกล่าวแก่บรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธา ว่า พวกเขานั้นแหละเป็นผู้อยู่ในทางที่เที่ยงตรงกว่าบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย

4|52|ชนเหล่านั้นคือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงละอนีด แก่พวกเขา และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงละอนีดแก่พวกเขาแล้ว เจ้าจะไม่พบว่ามิใช่ผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับเขาเลย

4|53|หรือว่าพวกเขามิมีส่วนได้ใด ๆ จากอำนาจ ถ้าเช่นนั้นแล้ว พวกเขาก็จะไม่ให้แก่คนอื่น แม้เพียงจุดบนเมล็ดอินทผาลัม

4|54|หรือว่าพวกเขามิอาจคนอื่น ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา จากความกรุณาของพระองค์ แท้จริงนั้นพระองค์ได้ ประทานให้แก่วงศ์วานของอิบรอฮีมมาแล้วซึ่งคัมภีร์และความรู้เกี่ยวกับศาสนา และได้ทรงให้แก่พวกเขาซึ่งอำนาจอันยิ่งใหญ่

4|55|แล้วในหมู่พวกเขามิใช่ผู้ศรัทธาต่อเขาและในหมู่พวกเขามิใช่ผู้ที่ขัดขวางเขา และเพียงพอแล้วที่ญะฮันนัมเป็นเปลวเพลิงอันโชติช่วง

4|56|แต่แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อโอองการทั้งหลายของเรานั้น เราจะให้พวกเขาเข้าไปในไฟนรก คราใดที่ผิวหนังของพวกเขาสุกเราก็คงเปลี่ยนผิวหนังให้แก่พวกเขาใหม่ซึ่งมิใช่ผิวหนังเดิม เพื่อพวกเขาจะได้ลิ้มรสการลงโทษ แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรง ปริชาญาณ

4|57|และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งดีงามทั้งหลายนั้น เราจะให้พวกเขาเข้าไปในบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ ภายใต้อสวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล ซึ่งในนั้นพวกเขาจะได้รับคูครองที่บริสุทธิ์และเราจะให้เขาเข้าอยู่ในเงา ร่มอันร่มเย็น

4|58|แต่แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้พวกเขาให้มอบคืนบรรดาของฝากแก่เจ้าของของมัน และเมื่อพวกเขาตัดสินระหว่างผู้คน พวกเขาก็จะต้อง ตัดสินด้วยความยุติธรรม แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแนะนำพวกเขาด้วยสิ่งซึ่งดีจริง ๆ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยินและได้เห็น

4|59|ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และเชื่อฟังร่อซูลเถิด และผู้ปกครองในหมู่พวกเขาด้วย แต่ถ้าพวกเขาขัดแย้งกันในสิ่งใด ก็จงนำสิ่งนั้นกลับไปยังอัลลอฮ์ และร่อซูล หากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก นั้นแหละเป็นสิ่งที่ดียิ่งและเป็นการกลับไป ที่ สบายยิ่ง

4|60|เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่อ้างตนว่าพวกเขาศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าและสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้าดอกหรือ ? โดยที่เขาเหล่านั้นต้องการที่จะให้การแก่อัฏญุสตุ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาถูกใช้ให้ปฏิเสธมันและชัยฏอนนั้นต้องการที่จะให้พวกเขาหลงทางที่ ห่างไกล

4|61|และเมื่อถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า ท่านทั้งหลายจงมายังสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ประทานลงมา และยังมีร่อซูลเถิด เจ้าก็ได้เห็นพวกมุนาฟิก เหล่า นั้นผินหลังให้แก่เจ้าจริง ๆ

4|62|แล้วจะเป็นอย่างไรเล่า เมื่อมีเหตุร้ายใด ๆ ประสมแก่พวกเขา เนื่องจากสิ่งที่มือของพวกเขาได้ประกอบขึ้น แล้วพวกเขาก็มาหา เจ้าโดยสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า พวกเรามิได้ต้องการนอกจากการทักเตือนและให้มีการปรองดองกันเท่านั้น

4|63|ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา ดังนั้นเจ้าจงผินหลังให้แก่พวกเขา และจงตัดเดือนพวกเขาและจง กล่าวแก่พวกเขาในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวของพวกเขอย่างสาแก่ใจ

4|64|และเราได้ส่งร่อซูลคนใดมานอกจากเพื่อให้เขาได้รับการเชื่อฟัง ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น และแม้ว่าพวกเขานั้นขณะที่พวก เขาอธรรมแก่ตัวเอง ได้มาหาเจ้า แล้วขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์และร่อซูลก็ได้ขอภัยโทษให้แก่พวกเขาด้วยแล้วแนนอน พวกเขาก็ย่อมพบ ว่าอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ

4|65|มิใช่เช่นนั้นดอก ข้าขอสาบานด้วยพระเจ้าของเจ้าว่า เขาเหล่านั้นจะยังไม่ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะให้เจ้าตัดสินในสิ่งที่ขัดแย้งกัน ระหว่างพวกเขาแล้วพวกเขาไม่พบความ สบายใจใด ๆ ในจิตใจของพวกเขาจากสิ่งที่เจ้าได้ตัดสินใจ และพวกเขายอมจำนนด้วยดี

4|66|และแนนอนเราได้กำหนดแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงฆ่าตัวของพวกเจ้าเองหรือจงออกไปจากหมู่บ้านของพวกเขา พวกเขาก็ไม่ กระทำตามกำหนดนั้น นอกจากเพียงเล็กน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น และแม้ว่าพวกเขาได้กระทำตามสิ่งที่พวกเขาได้รับคำแนะนำแล้ว แนนอนก็เป็นสิ่งที่ดียิ่งแก่พวกเขา และเป็นสิ่งที่ทำให้มันคงยิ่ง

4|67|และถ้าเช่นนั้นแล้ว แนนอนเราก็จะให้แก่พวกเขา ซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวงจากที่เราเป็นเจ้าของ

4|68|และแนนอน เราก็จะแนะนำแก่พวกเขาซึ่งทางอันเที่ยงตรง

4|69|และผู้ใดที่เชื่อฟังอัลลอฮ์ และร่อซูลแล้วชนเหล่านั้นจะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงกรุณาเมตตาแก่พวกเขา อันได้แก่บรรดาอะบี บรรดาผู้ที่เชื่อโดยดุญญ์ บรรดาผู้ที่เสียชีวิตในสงคราม และบรรดาผู้ที่ประพฤติดี และชนเหล่านั้นแหละเป็นเพื่อนที่ดี

4|70|ความกรุณาดังกล่าวนั้นมาจากอัลลอฮ์และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้

4|71|ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงยึดถือไว้ซึ่งความระมัดระวังของพวกเขา แล้วจงออกไปเป็นกลุ่ม ๆ หรือออกไปโดยรวมเป็นกลุ่มเดียวกัน

4|72|และแท้จริงในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ทำชั่วช้า อยู่ หากมีเหตุร้ายใด ประสมแก่พวกเขา เขาก็กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงกรุณา แก่ฉัน ที่ฉันมิได้ร่วมอยู่กับพวกเขา

4|73|และถ้าหากว่ามีความกรุณาใด ๆ จากอัลลอฮฺได้ประสบกับพวกเจ้าแล้ว แนนอนเขาก็จะกล่าวประหนึ่งไม่เลยมีความชอบพอใด ๆ เกิดขึ้นระหว่างพวกเจ้ากับเขาว่า โอ้หวังว่าฉันได้ร่วมอยู่กับพวกเขา แล้วฉันก็จะได้ชัยชนะอย่างใหญ่หลวง

4|74|จงสู้รบในทางของอัลลอฮฺเถิด บรรดาผู้ชายชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ด้วยปรโลก และผู้ใดสู้รบในทางของอัลลอฮฺ และเขาถูกฆ่าหรือได้รับชัยชนะเราจะให้รางวัลอันใหญ่หลวงแก่เขา

4|75|มีเหตุใดเกิดขึ้นแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ? ที่พวกเจ้าไม่สู้รบในทางของอัลลอฮฺ ทั้ง ๆ ที่บรรดาผู้อ่อนแอ ไม่ว่าชายและหญิง และเด็ก ๆ ต่างกล่าวกันว่า โอ้พระเจ้าของเรา ! โปรดนำพวกเราออกไปจากเมืองนี้ ซึ่งชาวเมืองเป็นผู้ซุ่มแทงรังแก และโปรดให้มันแก่พวกเราซึ่งผู้คุ้มครองคนหนึ่งจากที่พระองค์และโปรดให้มันแก่พวกเราซึ่งผู้ช่วยเหลือคนหนึ่งจากที่พระองค์

4|76|บรรดาผู้ที่ศรัทธานั้น พวกเขาคือผู้สู้ในทางของอัลลอฮฺ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาคือผู้สู้ในทางของอัมมฺ-มุนาฟิควูด ดังนั้นพวกเจ้าจงต่อสู้บรรดาสมุนของชัยฏอนเถิด แท้จริงอุบายของชัยฏอนนั้นเป็นสิ่งที่อ่อนแอ

4|77|เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่ถูกกล่าวแก่พวกเขา ว่า จงจับมือของพวกเจ้าก่อนเถิด และจงละหมาด และจงชำระชะกาต ครั้นเมื่อการสู้รบได้ถูกกำหนดขึ้นแก่พวกเขา ทันใดนั้นกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาก็กลัวมนุษย์เช่นเดียวกับกลัวอัลลอฮฺ หรือกลัวยิ่งกว่า และพวกเขากล่าวว่า โอ้พระเจ้าของเรา ! เพราะเหตุใดพระองค์จึงได้กำหนดการสู้รบขึ้นแก่พวกเรา พระองค์จะทรงเลื่อนให้แก่พวกเราซึ่งกำหนดเวลาอันใกล้ไม่ได้หรือ ? จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) สิ่งอันวญประโยชน์แห่งโลกนี้นั้นเล็กน้อยเท่านั้น และปรโลกนั้นดียิ่งกว่าสำหรับผู้ที่ยำเกรงและพวกเจ้าจะไม่ถูกละเมิดแม้เท่าขนาดร่องเมล็ดอินทผาลัม

4|78|ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าปรากฏอยู่ ความตายก็ย่อมมาถึงพวกเจ้า และแม้ว่าพวกเจ้าจะอยู่ในป้อมปราการอันสูงตระหง่านก็ตาม และหากมีความดีใด ๆ ประสบแก่พวกเขา พวกเขาจักจะกล่าวว่าสิ่งนี้มาจากอัลลอฮฺและหากมีความชั่วใด ๆ ประสบแก่พวกเขา พวกเขาจักจะกล่าวว่า สิ่งนี้มาจากเจ้า จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ทุกอย่างนั้นมาจากอัลลอฮฺทั้งสิ้น มีเหตุใดเกิดขึ้นแก่กลุ่มชนเหล่านี้ กระนั้นหรือ ที่พวกเขาห่างไกลที่จะเข้าใจคำพูด

4|79|ความดีใด ๆ ที่ประสบแก่เจ้านั้นมาจากอัลลอฮฺ และความชั่วใด ๆ ที่ประสบแก่เจ้านั้นมาจากตัวของตัวเอง และเราได้ส่งเจ้าไปเป็นร่อซูลแก่มนุษย์ และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮฺทรงเป็นพยาน

4|80|ผู้ใดเชื่อฟังร่อซูล แนนอนเขาก็เชื่อฟังอัลลอฮฺแล้ว และผู้ใดฝ่าฝืนหลังให้ เราก็ให้เขาไปเป็นฐานะเป็นผู้ควบคุมพวกเขาไม่

4|81|และพวกเขากล่าวว่า เชื่อฟัง แต่เมื่อพวกเขาออกไปจากเจ้าแล้ว กลุ่มหนึ่งในพวกเขาก็ได้วางแผนในเวลากลางคืน ออกจากสิ่งที่เจ้ากล่าว และอัลลอฮฺจะทรงบันทึกสิ่งที่พวกเขาวางแผนกันในเวลากลางคืน ดังนั้นจงเพิกเฉยต่อพวกเขาเสีย และจงมอบหมายแก่อัลลอฮฺเถิด และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮฺเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา

4|82|พวกเขาไม่พิจารณาอัล-กุรอานบ้างหรือ ? และหากว่า อัล-กุรอานมาจากผู้ที่ไม่ใช่อัลลอฮฺแล้วแนนอนพวกเขาก็จะพบวาทันนั้นมีความขัดแย้งกันมากมาย

4|83|และเมื่อมีเรื่องหนึ่งเรื่องใดมายังพวกเขาจะเป็นความปลอดภัยก็ดีหรือความกลัวก็ดี พวกเขาจักจะแพร่มนออกไป และหากว่าพวกเขาให้มันกลับไปยังร่อซูล และยังมีผู้ปกครองการงานในหมู่พวกเขาแล้ว แนนอนบรรดาผู้ที่วินิจฉัยมันในหมู่พวกเขาก็ย่อมรู้มันได้ และหากมิใช่ความเมตตาของอัลลอฮฺที่มีต่อพวกเจ้าแล้ว แนนอน พวกเจ้าก็คงปฏิบัติตามชัยฏอนไปแล้ว นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

4|84|เจ้า จงสู้รบในทางของอัลลอฮฺเถิด โดยที่เจ้ามิได้ถูกบังคับ (ให้เกณฑ์ผู้ใด) นอกจากตัวของเจ้าเอง และจงปลุกใจบรรดาผู้ศรัทธาด้วย เป็นไปได้ว่าอัลลอฮฺจะทรงยับยั้งกำลังรบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงมีกำลังรบที่เข้มแข็งกว่า และเป็นผู้ทรงมีการลงโทษที่รุนแรงกว่า

4|85|ผู้ใดที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดีก็จะเป็นของเขา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความดีนั้น และผู้ใดที่ให้ความช่วยเหลืออย่างชั่ว ก็จะเป็นของเขา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความชั่วนั้น และปรากฏว่าอัลลอฮฺนั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

4|86|และเมื่อพวกเจ้าได้รับคำอวยพรจะด้วยคำอวยพรใด ๆ ก็ตาม ก็จงกล่าวคำอวยพรตอบที่ดีกว่านั้น หรือไม่ก็กล่าวคำอวยพรนั้นตอบกลับไป แท้จริงอัลลอฮฺทรงค่านับในทุกสิ่งทุกอย่าง

4|87|อัลลอฮฺนั้นคือไม่มีผู้ใดควรได้รับเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น แนนอน พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้าทั้งหลายสู่วันกิยามะฮฺ ซึ่งไม่มีการสงสัยใด ๆ ในวัน และใครเล่าที่จะมีคำพูดจริงยิ่งกว่าอัลลอฮฺ

4|88|มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ ที่พวกเจ้าได้กลายเป็นสองพวก ในกรณีบรรดามุนาฟิควเหล่านั้น และอัลลอฮฺได้ทรงให้พวกเขากลับสู่สภาพเดิมแล้ว เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาได้ชวนชวayıไว้ พวกเจ้าต้องการที่จะแนะนำผู้ที่อัลลอฮฺได้ทรงให้หลงผิดไปแล้วกระนั้นหรือ? และผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงให้หลงผิดไปแล้ว เจ้าก็จะไม่พบทางใด ๆ สำหรับเขาเป็นอันขาด

4|89|พวกเขาชอบหาว่า พวกเจ้าจะปฏิเสธศรัทธา ดังที่พวกเขาได้ปฏิเสธ พวกเจ้าจะได้กลายเป็นผู้ที่เท่าเทียมกัน ดังนั้นจงอย่าได้ยึดเอาใครในหมู่พวกเขาเป็นมิตร จนกว่าพวกเขาจะอพยพไปในทางของอัลลอฮฺ แต่ถ้าพวกเขาฝ่าฝืนหลังให้ก็จงเอาพวกเขาไว้ และจงฆ่าพวกเขา ณ ที่ที่พวกเจ้าพบพวกเขา และจงอย่าเอาใครในหมู่พวกเขาเป็นมิตรและเป็นผู้ช่วยเหลือ

4|90|นอกจากบรรดาผู้ที่ติดต่อยู่ กับพวกหนึ่งซึ่งระหว่างพวกเจ้ากับพวกนั้นมีพันธะสัญญาอยู่ หรือบรรดาผู้ที่มาหาพวกเจ้าโดยที่หัวอกของพวกเขาคืออดั้น ต่อการที่พวกเขาจะสู้รบกับพวกเจ้าหรือสู้รบกับหมู่ชนของพวกเขาเอง และหากว่าอัลลอฮฺทรงประสงค์แล้ว แนนอนก็ทรงให้พวกเขามีอำนาจเหนือพวกเจ้าแล้ว แล้วแนนอนพวกเขาก็สู้รบกับพวกเจ้าแล้วด้วยแต่ถ้าพวกเขากลับห่างจากพวกเจ้า โดยที่ไม่ได้ทำการสู้รบกับพวกเจ้า และได้เจรจาแก่พวกเจ้าซึ่งการประนีประนอมแล้วไซ้ อัลลอฮฺก็ไม่ทรงให้มีทางใดแก่พวกเจ้าที่จะขัดขวางพวกเขาได้

4|91|พวกเจ้าจะพบพวกอื่นอีก โดยพวกเขาปรารถนาที่จะปลอดภัยจากพวกเจ้า และปลอดภัยจากพวกเขาเอง คราใดที่พวกเขาถูกให้กลับไปสู่การพิณะฮฺ พวกเขาจะถูกให้กลับไปอยู่ในนั้นตามเดิม ดังนั้นถ้าพวกเขามีได้ออกห่างจากพวกเจ้าไป และมีได้เจรจาแก่พวกเจ้าซึ่งการประนีประนอม และมีได้ระงับมือของพวกเขาแล้ว ก็จงเอาพวกเขาไว้ และจงฆ่าพวกเขา ณ ที่ที่พวกเจ้าพบพวกเขา และชนเหล่านั้นแหละเราได้ให้มีอำนาจอันชัดเจนแก่พวกเจ้าที่จะขัดขวางพวกเขาได้

4|92|และมีไว้สำหรับผู้ที่ศรัทธาที่จะฆ่าผู้ศรัทธาคนหนึ่งคนใด นอกจากด้วยความผิดพลาดเท่านั้น และผู้ใดที่ฆ่าผู้ศรัทธาด้วยความผิดพลาดแล้ว ก็ให้มีการปล่อยทาสหญิงที่ศรัทธาคนหนึ่งให้เป็นไท และให้มีค่าทำขวัญ ซึ่งถูกมอบให้แก่ครอบครัวของเขา นอกจากว่าครอบครัวของพวกเขาจะทำทานให้เท่านั้น แต่ถ้าหากเขาอยู่ในหมู่ชนที่เป็นศัตรูของพวกเขา โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธาก็ให้มีการปล่อยทาสหญิงที่ศรัทธาคนหนึ่งให้เป็นไท และถ้าเขาอยู่ในหมู่ชนที่มีพันธะสัญญา ระหว่างพวกเจ้ากับพวกเขาแล้ว ก็ให้มีการทำขวัญ ซึ่งถูกมอบให้แก่ครอบครัวของเขา และให้มีการปล่อยทาสหญิงที่ศรัทธาคนหนึ่ง ผู้ใดที่ไม่พบ ก็ให้มีการถือศีลอดสองเดือนต่อเนื่องกัน เป็นการอภัยโทษจากอัลลอฮฺ และปรากฏว่าอัลลอฮฺ นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

4|93|และผู้ใดฆ่าผู้ศรัทธาโดยจงใจ การตอบแทนแก่เขาก็คือ นรกญะฮันนัม โดยที่เขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล และอัลลอฮฺก็ทรงกริ้วโกรธเขา และทรงละนินทา และได้ทรงเตรียมไว้สำหรับเขาซึ่งการลงโทษอันใหญ่หลวง

4|94|ผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย ! เมื่อพวกเจ้าเดินทางไปในทางของอัลลอฮฺ ก็จงให้ประจักษ์ชัดเสียก่อน และจงอย่ากล่าวแก่ผู้ที่ถูกกล่าวสลามแก่พวกเจ้าว่า “ท่านมิใช่เป็นผู้ศรัทธา” โดยแสวงหาสิ่งอันวญประโยชน์ชั่วครวญแห่งชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้ แต่ณ ที่อัลลอฮฺนั้นมีปัจจัยยังชีพอันมากมาย ในท่านองเดียวกันนั้นพวกเจ้าก็เคยเป็นมาก่อน แล้วอัลลอฮฺได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงให้

ประจักษ์เสียก่อน แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างดีถ้วนในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

4|95|บรรดาผู้ที่นั่งอยู่จากหมู่มีนที่มีผู้มีความเดือดร้อน และบรรดาผู้ที่ต่อสู้และเสียสละในทางของอัลลอฮ์ ทั้งด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาศรีและชีวิตของพวกเขา นั้นหาได้เท่าเทียมกันไม่ อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ที่ต่อสู้และเสียสละด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาศรี และชีวิตของพวกเขา เหนือกว่าบรรดาผู้ที่นั่งอยู่ ชันหนึ่ง และทั้งหมดนั้นอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาไว้ให้ซึ่งสิ่งที่ดีเยี่ยม แต่อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ที่ต่อสู้และเสียสละเหนือกว่าบรรดาผู้ที่นั่งอยู่ด้วยรางวัลอันใหญ่หลวง

4|96|(คือพวกเขาจะได้รับ) หลายชั้น จากพระองค์ และ(จะได้รับ)การอภัยโทษ และการเอ็นดูเมตตาด้วย และปรากฏว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

4|97|แท้จริงบรรดาผู้ที่มาอะละฮ์ได้เอาชีวิตของพวกเขาไป โดยที่พวกเขาเป็นผู้ศรัทธาแก่ตัวของพวกเขานั้น มาอะละฮ์ได้กล่าวว่า พวกเจ้าปรากฏอยู่ในสิ่งใด พวกเขากล่าวว่าพวกเราเป็นผู้ที่ถูกนับว่าอ่อนแอ ในแผ่นดิน มาอะละฮ์อีกกล่าวว่า แผ่นดินของอัลลอฮ์มีได้กว้างขวางดอกหรือที่พวกเจ้าจะอพยพไปอยู่ในส่วนนั้น ชนเหล่านี้แหละที่อยู่ของพวกเขาคือนครกะอ์บะฮ์ และเป็นที่กลับไปอันชั่วร้าย

4|98|นอกจากบรรดาผู้ที่ถูกนับว่าอ่อนแอ ไม่ว่าจะเป็นชายและหญิง และเด็ก ก็ตามที่ไม่สามารถมีอุปายใด ๆ ได้ และทั้งไม่ได้รับการแนะนำทางหนึ่งทางใดด้วย

4|99|ชนเหล่านี้แหละ อัลลอฮ์ อาจจะทรงยกโทษให้แก่พวกเขา และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงยกโทษเสมอ

4|100|และผู้ใดที่อพยพไปในทางของอัลลอฮ์เขาจะพบในผืนแผ่นดิน ซึ่งสถานที่อพยพไปอันมากมาย และความมั่งคั่งด้วย และผู้ใดออกจากบ้านของเขาไป ในฐานะผู้อพยพไปยังอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ แล้วความตายก็มาถึงเขา แน่แน่นอนรางวัลของเขาแน่นอนปรากฏอยู่แล้ว ณ อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ

4|101|และเมื่อพวกเจ้าเดินทางไปในผืนแผ่นดินก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะลดลงจากการละหมาด หากพวกเจ้ากล่าวว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะชมเชยแก่พวกเจ้า แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น เป็นศัตรูอันชัดแจ้งแก่พวกเจ้า

4|102|และเมื่อเจ้า อยู่ในหมู่พวกเขา แล้วเจ้าได้ให้มีการปฏิบัติละหมาดขึ้นแก่พวกเจ้า ดังนั้น กลุ่มหนึ่งจากพวกเจ้าก็จงยินยอมมาพร้อมกับเจ้า และจงเอาอาวุธของพวกเขาถือไว้ด้วย ครั้นเมื่อพวกเขาหยุดแล้ว พวกเขาก็จงอยู่เบื้องหลังของพวกเจ้า และอีกกลุ่มหนึ่งที่ยังมิได้ละหมาดก็จงมา และจงละหมาดร่วมกับเจ้า และจงยึดถือไว้ซึ่งการระมัดระวัง ของพวกเขา และอาวุธของพวกเขา บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น หากว่าพวกเจ้าจะเลยอาวุธของพวกเขา และสมภาระของพวกเขาแล้ว พวกเขาก็จะจู่โจมพวกเจ้าอย่างรวดเร็ว และไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า-หากว่าที่พวกเจ้ามีความเดือดร้อน เนื่องจากฝนตกหรือพวกเจ้าป่วย-ในการที่พวกเจ้าจะวางอาวุธ ของพวกเจ้า และพวกเจ้าจงยึดถือไว้ ซึ่งการระมัดระวังของพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษที่ยังความอับอายแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

4|103|ครั้นเมื่อพวกเจ้าเสร็จจากการละหมาดแล้ว ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ ทั้งในสภาพยืนและนั่งและในสภาพนอนเอกเทศของพวกเจ้า ครั้นเมื่อพวกเจ้าปลอดภัยแล้ว ก็จงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด แท้จริงการละหมาดนั้นเป็นบัญญัติที่ถูกกำหนดเวลา ไว้แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

4|104|และพวกเจ้าจงอย่าท้อแท้ในการแสวงหากลุ่มชนพวกนั้น หากพวกเจ้าเจ็บ พวกเขาก็เจ็บเช่นเดียวกับพวกเจ้า แต่พวกเจ้าหวังจากอัลลอฮ์สิ่งที่พวกเจ้าไม่หวัง และอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

4|105|แท้จริง เราได้ให้คัมภีร์ลงมาแก่เจ้าเป็นความจริง เพื่อเจ้าจะได้ตัดสินระหว่างผู้คน ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เจ้ารู้เห็น และเจ้าจงอย่าเป็นผู้เถียงแก่ให้แก่ผู้บิดพริ้วทั้งหลาย

4|106|และเจ้า จงขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

4|107|และเจ้าจงอย่าได้เถียงแทนบรรดาผู้ที่บิดพริ้วต่อตัวของพวกเขานั้นเลย แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงชอบผู้ที่เคยบิดพริ้ว ที่เคยทำบาป

4|108|พวกเขาจะปกปิดใจให้พ้นจากมนุษย์ได้แต่พวกเขาจะปกปิดใจให้พ้นจากอัลลอฮ์นั้นไม่ได้ โดยที่พระองค์ร่วมอยู่ด้วย กับพวกเขาคณะที่พวกเขาวางแผนกันเวลากลางคืน ซึ่งคำพูดที่พระองค์ไม่ทรงพอพระทัย และอัลลอฮ์นั้นทรงลุ่ม ไวเสมอซึ่งสิ่งที่พวกเขาร่วมกัน

4|109|พึงรู้เถิดว่า พวกเจ้านั้นแหละ ได้เถียงแทนพวกเขา กันในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ แล้วใครเล่าที่จะเถียงกับอัลลอฮ์แทนพวกเขาในวันกิยามะฮ์ หรือว่าใครเล่าจะเป็นผู้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา

4|110|และผู้ใดที่กระทำความชั่วหรือธรรมแก่ตัวเอง แล้วเขาขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ เขาก็จะพบว่าอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงอภัยโทษเป็นผู้ทรงเมตตา

4|111|ผู้ใดที่แสวงหาบาปกรรมไว้ แท้จริงแล้วเขาแสวงหาหมันไว้ให้เป็นภัยแก่ตัวของเขาเองเท่านั้น และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ทรงปรีชาญาณ

4|112|และผู้ใดที่แสวงหาความผิดหรือบาปกรรมไว้ แล้วก็โยนบาปกรรมนั้นให้แก่ผู้บริสุทธิ์แน่อนเขาได้แบกความเท็จและบาปกรรมอันชัดแจ้งไว้

4|113|และหากไม่มีความกรุณาของอัลลอฮ์และความเมตตาของพระองค์แก่เจ้า แล้ว แน่อนกลุ่มหนึ่งจากพวกเขาก็มุ่งแล้วที่จะให้เจ้าหลงผิดไป แต่พวกเขาจะไม่ทำให้ใครหลงผิดไปได้ นอกจากตัวของพวกเขานั้น และพวกเขาก็จะไม่ทำอันตรายแก่เจ้าได้แต่อย่างใด และอัลลอฮ์ได้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า และความเข้าใจในบทบัญญัติแห่งคัมภีร์นั้นด้วย และได้ทรงสอนเจ้าในสิ่งที่เจ้าไม่เคยรู้มาก่อน และความกรุณาของอัลลอฮ์ที่มีแก่เจ้านั้นใหญ่หลวงนัก

4|114|ไม่มีความดีใด ๆ ในการพูดซุบซิบอันมากมายของพวกเขา นอกจากผู้ที่ใช้ให้ทำทานหรือให้ทำสิ่งที่ดีงาม นอกจากผู้ที่ใช้ให้ทำงานหรือให้ทำสิ่งที่ดีงาม หรือให้ประนีประนอมระหว่างผู้คนเท่านั้น และผู้ใดกระทำให้ดังกล่าเพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์แล้ว เราจะให้แก่เขาซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง

4|115|และผู้ใดที่ฝ่าฝืนหรือซูล หลังจากที่เขาได้อ่านถูกต้องได้ประจักษ์แก่เขาแล้ว และเขายังปฏิบัติตามที่มีใช้ทางของบรรดาผู้ศรัทธา นั้น เราก็จะให้เขาหนีไปตามที่เขาได้หนีไป และเราจะให้เขาเข้านครกะอ์บะฮ์ และมันเป็นที่กลับอันชั่วร้าย

4|116|แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้เป็นภาคีกับพระองค์ แต่พระองค์จะทรงอภัยโทษให้ซึ่งสิ่งอื่นจากนั้น สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดให้มีภาคี ขึ้นแก่อัลลอฮ์แล้ว แน่อน เขาก็ได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล

4|117|พวกเขาจะไม่วิงวอนขออื่นจากพระองค์นอกจากเจ็ดหญิง และพวกเขาก็จะไม่วิงวอนนอกจากชัยฏอนที่ตีสันเท่านั้น

4|118|อัลลอฮ์ได้ทรงละอ์นัตมันแล้ว และมันได้กล่าวว่า แน่อนยิ่งข้าพระองค์จะเอาจากปวงปาวขององค์ให้ได้ ซึ่งส่วนที่ถูกกำหนดไว้

4|119|และแน่อนยิ่งข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาหลงผิด และแน่อนยิ่งข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาเพ้อฝัน และแน่อนยิ่งข้าพระองค์จะให้พวกเขา แล้วแน่อนพวกเขาก็จะฝ่าทุปศัสด์ และแน่อนยิ่งข้าพระองค์จะให้พวกเขา แล้วแน่อนพวกเขาก็จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง และผู้ใดที่ยึดเอาชัยฏอนเป็นผู้ช่วยเหลือแล้ว แน่อนเขาก็ขาดทุนอย่างชัดแจ้ง

4|120|มันจะสัญญาแก่พวกเขา และจะทำให้พวกเขาเพ้อฝัน และชัยฏอนนั้นจะไม่สัญญาจากการหลอกลวงเท่านั้น

4|121|ชนเหล่านี้แหละที่อยู่ของพวกเขาคือนครกะอ์บะฮ์ และพวกเขาก็ไม่พบทางหนีใด ๆ ให้พ้นจากมันไปได้

4|122|และบรรดาผู้ที่ศรัทธาและประกอบสิ่งดีงามทั้งหลายนั้น เราจะให้พวกเขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล เป็นสัญญาอันแท้จริงของอัลลอฮ์ และใครเล่าที่มีคำพูด

จริงยิ่งไปกว่าอัลลอฮ์

4|123| มีใช้ความเพ้อฝันของพวกเจ้า และมีใช้ความเพ้อฝันของผู้ที่ได้รับคัมภีร์ ผู้ใดที่กระทำชั่วเขาก็ถูกตอบแทนด้วยความชั่วนั้นและเขาจะไม่พบผู้คุ้มครอง และผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับเขาอื่นจากอัลลอฮ์

4|124| และผู้ใดกระทำในส่วนที่เป็นสิ่งดีงามทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม ในฐานะที่เขาเป็นผู้ศรัทธาแล้วไซ้ร ชนเหล่านั้นจะได้เข้าสวรรค์ และพวกเขาจะไม่ถูกลงโทษแม้เท่ารูเล็ก ๆ ที่อยู่บนหลังเมล็ดอินทผาลัม

4|125| และผู้ใดเล่าจะมีศาสนา ดียิ่งไปกว่าผู้ที่มอบใบหน้าของเขาให้แก่อัลลอฮ์ และขณะเดียวกันเขาก็เป็นผู้กระทำความดี และปฏิบัติตามแนวทางของอับรอฮีม ผู้ฝืนหาความจริง และอัลลอฮ์ ได้ถือเอาอับรอฮีมเป็นสหาย

4|126| และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงล้อมทุกสิ่งทุกอย่างไว้

4|127| และพวกเขาจะขอให้เจ้าชี้ขาดในเรื่องของบรรดาหญิง จงกล่าวเถิดว่าอัลลอฮ์จะทรงชี้ขาดให้แก่พวกท่านในเรื่องของนางเหล่านั้น และสิ่งที่ถูกอ่านให้พวกท่านฟังซึ่งอยู่ในคัมภีร์นั้น (และ) ในเรื่องของหญิงกำพร้าที่พวกท่านไม่ได้ให้แก่พวกนางซึ่งสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นแก่พวกนาง และพวกท่านปรารถนาจะแต่งงานกับพวกนาง และในเรื่องของบรรดาผู้อ่อนแอในหมู่เด็ก ๆ และในการที่พวกท่านจะดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมแก่บรรดาเด็กกำพร้า และความดีใด ๆ ที่พวกเจ้ากระทำไปนั้น แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ในความดีนั้น

4|128| และหากหญิงใด เกรงว่าจะมีการบีบบังคับ หรือมีการฉ้อโกงให้ จากสามีของนางแล้วก็ไม่มียาใด ๆ แก่ทั้งสองที่จะตกลงประนีประนอมกันอย่างใดอย่างหนึ่ง และการประนีประนอมนั้นเป็นสิ่งดีกว่า และจิตใจคนนั้นถูกให้มีความตระหนี่มาด้วย และหากพวกเจ้ากระทำดี และมีความยำเกรงแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้อย่างดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

4|129| และพวกเจ้าไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมในระหว่างบรรดาหญิง ได้เลย และแม้ว่าพวกเจ้าจะมีความปรารถนาอันแรงกล้าก็ตาม ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าเอียงไปหมด แล้วพวกเจ้าก็จะปล่อยให้บรรดานาง (ที่ถูกทอดทิ้ง) นั้นประหนึ่งผู้ที่ถูกแขวนไว้ และหากพวกเจ้าประนีประนอมกัน และมีความยำเกรงแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภิบาล โห่ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

4|130| และหากทั้งสองจะแยกกัน อัลลอฮ์ก็จะทรงให้ความพอเพียงแก่เขาทั้งสอง จากความมั่งมีของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงปรีชาญาณ

4|131| และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และแท้จริงเราได้ส่งเสียไว้แก่บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ ก่อนจากพวกเจ้า และพวกเจ้าด้วย ว่าจงยำเกรง อัลลอฮ์เถิด และหากว่าพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา ก็แท้จริงสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงมั่งมี ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

4|132| และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ได้รับมอบหมายได้คุ้มครองรักษา

4|133| หากพระองค์ทรงประสงค์ก็จะทรงให้พวกเจ้าหมดไป มนุษย์เอ๋ย ! -และจงทรงนำพวกอื่นมา และอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพเหนือสิ่งนั้น

4|134| ผู้ใดที่ต้องการสิ่งตอบแทนในโลกนี้ก็ให้อัลลอฮ์นั้นมีทั้งสิ่งตอบแทนในโลกนี้และปรโลก และอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงไถ่เงินผู้ทรงเห็น

4|135| ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงเป็นผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม จงเป็นพยานเพื่ออัลลอฮ์ และแม้ว่าจะเป็นอันตรายแก่ตัวของพวกเจ้าเอง หรือผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและญาติที่ใกล้ชิดก็ตาม หากเขาจะเป็นคนมั่งมีหรือคนยากจน อัลลอฮ์ก็สมควรยิ่งกว่าเขาทั้งสอง ดังนั้นจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำในการที่พวกเจ้าจะมีความยุติธรรม และหากพวกเจ้าบิดเบือนหรือฉ้อโกงให้ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

4|136| ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์เถิด และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่รอซูลของพระองค์ และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่นั้น และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ของพระองค์และบรรดา คัมภีร์ของพระองค์และบรรดารอซูลของพระองค์ และวันปรโลกแล้วไซ้ร แน่แน่นอนเขาก็ได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล

4|137| แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธาแล้วปฏิเสธศรัทธาแล้วศรัทธา แล้วปฏิเสธศรัทธา แล้วเพิ่มการปฏิเสธศรัทธาขึ้นนั้น ไซ้ว่าอัลลอฮ์จะทรงอภิบาลให้แก่พวกเขาทั้งหมด และไซ้ว่าพระองค์จะทรงแนะนำทางใดให้แก่พวกเขาทั้งหมด

4|138| จงแจ้งข่าวดีแก่พวกมุนาฟิก เถิดว่า แท้จริงพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

4|139| บรรดาผู้ที่ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้น พวกเขาจะแสวงหากำลังอำนาจที่พวกเขากระนั้น หรือ แท้จริงกำลังอำนาจนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ทั้งหมด

4|140| และแน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแก่พวกเจ้าแล้วในคัมภีร์ นั้นว่า เมื่อพวกเจ้าได้ยินบรรดาโอองการของอัลลอฮ์โอองการเหล่านั้นก็ถูกปฏิเสธศรัทธา และถูกเย้ยหยัน อันนั้นพวกเจ้าจงอย่าเข้าร่วมกับพวกเขา จงกล่าวเถิดว่าพวกเขาจะพูดคุยกันในเรื่องอื่นจากนั้น แท้จริงพวกเจ้านั้น -ถ้าเช่นนั้นแล้ว ก็เหมือนพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงรวบรวมบรรดามุนาฟิก และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไว้ในนรกญะฮันน์ทั้งหมด

4|141| บรรดาผู้ที่คอยดู พวกเจ้าอยู่นั้นถ้าหากพวกเจ้าได้รับชัยชนะจากอัลลอฮ์ พวกเขาก็กล่าวว่าเราไม่ได้ร่วมกับพวกท่านดอกหรือ? และหากว่ามีส่วนได้ใด ๆ แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาพวกเขาก็กล่าวว่าเราได้มีส่วนได้เหมือนกันแล้วพวกท่านดอกหรือ? และเราได้ป้องกันพวกท่านให้พ้นจากบรรดาผู้ศรัทธากระนั้นหรือ? อัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเจ้าในวันกิยามะฮ์และอัลลอฮ์จะไม่ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามีทางใดเหนือบรรดาผู้ศรัทธาเป็นอันขาด

4|142| แท้จริงบรรดามุนาฟิกนั้นกำลังหลอกลวงอัลลอฮ์ อยู่ ขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงหลอกลวงพวกเขา และเมื่อพวกเขาลุกขึ้นไปละหมาด พวกเขาถูกลุกขึ้นในสภาพเกียจคร้านโดยให้ผู้คนเห็นเท่านั้น และพวกเขาจะไม่กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ นอกจากเล็กน้อยเท่านั้น

4|143| โดยที่พวกเขาเล็งเล็งในระหว่างนั้น จะไปในทางพวกนี้ก็ไม่ไป จะไปทางพวกนี้ก็ไม่ไป และผู้ใดที่อัลลอฮ์ให้หลงทางไปแล้ว เขาก็จะไม่พบทางใด ๆ สำหรับเขาเป็นอันขาด

4|144| ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงอย่าได้ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากผู้ศรัทธาทั้งหลาย พวกเจ้าต้องการที่จะให้อัลลอฮ์มีหลักฐานอันชัดเจนจัดการแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ?

4|145| แท้จริงบรรดามุนาฟิกนั้นอยู่ในชั้นต่ำสุดจากนรก และเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับพวกเขาเป็นอันขาด

4|146| นอกจากบรรดาผู้ที่สำนึกผิดกลับตัว และปรับปรุงแก้ไข และยึดมั่นต่ออัลลอฮ์ และได้มอบการอิมานะฮ์ของพวกเขาให้แก่อัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง ชนพวกนี้แหละจะร่วมอยู่กับบรรดาผู้ศรัทธาและอัลลอฮ์จะทรงประทานแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลายซึ่งรางวัลอันยิ่งใหญ่

4|147| อัลลอฮ์ทำการลงโทษพวกเจ้าทำไมหากพวกเจ้าตั้งญูญ และศรัทธา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้

4|148| อัลลอฮ์ไม่ทรงชอบการใช้เสียงดังในถ้อยคำที่เลวร้าย นอกจากจากผู้ที่ถูกข่มเหง และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไถ่เงิน ทรงรอบรู้เลย

4|149| หากพวกเจ้าเปิดเผยความดี หรือปกปิดมันไว้ หรือให้อภัยในความเลวร้ายใด ๆ แล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภิบาล โห่ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

4|150| แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดารอซูลของพระองค์และต้องการที่จะแยกระหว่างอัลลอฮ์ และบรรดารอซูลของพระองค์ และกล่าวว่า เราศรัทธาในบางคนและปฏิเสธศรัทธาในบางคน และพวกเขาต้องการที่จะยึดเอาในระหว่างนั้น ซึ่งทางใด

ทางหนึ่งนั้น

4|151|ชนเหล่านี้แหละคือผู้ปฏิเสธศรัทธาโดยแท้จริง และเราได้เตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษที่ยังความอัปยศแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

4|152|และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดาผู้อาวุโสของพระองค์ และมีได้แยกระหว่างคนหนึ่งคนใดในพวกเขา นั้น ชนเหล่านี้แหละพระองค์จะทรงประทานแก่พวกเขาซึ่งรางวัลของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ

4|153|บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ จะขอร้องขอให้เจ้านาคัมภีร์ฉบับหนึ่งจากฟ้าลงมาแก่พวกเขา แท้จริงนั้นพวกเขาได้ขอร้องมุซาซึ่งสิ่งที่ใหญ่กว่านั้นมาแล้ว โดยที่พวกเขาบอกว่า จงให้เราเห็นอัลลอฮ์โดยชัดแจ้งเถิด แล้วฟ้าผ่าก็ได้คร่าพวกเขา เนื่องด้วยความอธรรมของพวกเขา ภายหลังพวกเขาก็ได้ยึดถือลูกวัวหลังจากที่บรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขา แล้วเราก็อภัยให้ในเรื่องนั้นและเราได้ให้แก่มุซาซึ่งอำนาจอันชัดแจ้ง

4|154|และเราได้ยกย่องอิฏฐ์ขึ้นเหนือพวกเขาเพื่อให้ได้มาซึ่งสัญญาของพวกเขา และเราได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงเข้าประตูนั้นไปโดยโหม่ศีรษะลง และเราได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงอย่าได้ละเมิดในวันสับบะโต และเราได้เอาจากพวกเขาซึ่งสัญญาอันหนักแน่น

4|155|แล้วเราจึงได้กริ้วพวกเขา และละอนัต์พวกเขา เนื่องด้วยการที่พวกเขาทำลายสัญญาของพวกเขา และปฏิเสธบรรดาโอองการของอัลลอฮ์และสาบรดาณะบี โดยปราศจากความเป็นธรรมและการที่พวกเขาบอกว่า หัวใจของเรามีเปลี่ยนหุ้มอยู่ ห้ามมิได้ อัลลอฮ์ได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขาต่างหาก เนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ศรัทธากัน นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

4|156|และเนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา และกล่าวให้ร้ายแก่มรยัม ซึ่งความเท็จอันใหญ่หลวง

4|157|และการที่พวกเขาบอกว่า แท้จริงพวกเราได้สา อัด-มะซีหฺ อีซา บุตรของมรยัม ร่อซูลของอัลลอฮ์ และพวกเขาหาได้สาอีดซา และหาได้ตรึงเขาบนไม้กางเขนไม่ แต่ทว่าเราถูกให้เหมือนแก่พวกเขา และแท้จริงบรรดาผู้ที่ขัดแย้งในตัวเขา นั้นแน่นอนย่อมอยู่ในความสงสัย เกี่ยวกับเขาพวกเขาหาไม่มีความรู้ใด ๆ ต่อเขาไม่ นอกจากคล้อยตามความนึกคิดเท่านั้น และพวกเขามิได้สาเขาด้วยความแน่ใจ (อีซา)

4|158|ห้ามมิได้ อัลลอฮ์ได้ทรงยกเขา (อีซา) ขึ้นไปยังพระองค์ต่างหาก และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ

4|159|และไม่มิอะฮิลลิกิตาคนใด นอกจากแน่นอนเขาจะต้องศรัทธา ต่อท่านนะบีอีซา ก่อนที่เขาจะตาย และวันกียามะอี

เขา(อีซา) จะเป็นพยานยืนยันพวกเขาเหล่านั้น

4|160|แล้วก็เนื่องด้วยความอธรรมจากบรรดาผู้ที่เป็นอีว เราจึงได้ให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขาซึ่งบรรดาสิ่งดี ๆ ที่ได้ถูกอนุมัติแก่พวกเขาแล้วและเนื่องด้วยการที่พวกเขาขัดขวางทางของอัลลอฮ์อย่างมากมาย ด้วย

4|161|และเนื่องด้วยการที่พวกเขาเอาดอกเบี๋ยทั้ง ๆ ที่พวกเขาถูกห้ามในเรื่องนั้น และเนื่องด้วยการที่พวกเขากินทรัพย์ของผู้อื่นโดยไม่ชอบ และเราได้เตรียมไว้แล้ว สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย ซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ

4|162|แต่ทว่าบรรดาผู้มั่นในความรู้นั้นในหมู่พวกเขา และบรรดาผู้ที่ศรัทธานั้น พวกเขายอมศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า และบรรดาผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการละเมิด และบรรดาผู้ซัดซะกะด และบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกชนเหล่านี้แหละเราจะให้แก่พวกเขาซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง

4|163|แท้จริงเราได้มีโอองการแก่เจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้มีโอองการแก่นูฮ์ และบรรดาณะบีหลังจากเขา และเราได้มีโอองการแก่อิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิสฮาก และยะอ์กูบ และอัล-อัสบาฏ และอีซา และอัยยูบ และยูनुส และฮารูน และ สุลัยมาน และเราได้ให้ ซูบูร์ แก่ดาวิด

4|164|และมีบรรดาผู้อาวุโส ซึ่งเราได้เล่าถึงพวกเขาแก่เจ้ามาก่อนแล้ว และมีบรรดาผู้อาวุโสซึ่งเรามิได้เล่าแก่เจ้าเกี่ยวกับพวกเขาและอัลลอฮ์ได้ตรัสแก่มุซาจริง ๆ

4|165|คือบรรดาผู้อาวุโสในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และในฐานะผู้ตักเตือน เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใด ๆ อ้างแก้ตัวแก่อัลลอฮ์ได้ หลังจากบรรดาผู้อาวุโสเหล่านั้น และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

4|166|แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้นทรงยืนยันในสิ่งที่ พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่เจ้า ว่า พระองค์ได้ทรงประทานสิ่งนั้นมาด้วยความรู้ของพระองค์และมะลาอิกะฮ์ก็ยืนยันด้วย และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงยืนยัน

4|167|แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และขัดขวางทางของอัลลอฮ์นั้น แนนอนพวกเขาได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล

4|168|แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และอธรรมแก่ตัวเองนั้น ไซว่าอัลลอฮ์จะทรงอภิบาลให้แก่พวกเขาให้หาไม่ และก็ไซว่าพระองค์จะทรงแนะนำแก่พวกเขา ซึ่งทางหนทางใดก็ตาม

4|169|นอกจากทางแห่งนรกอยู่อันนั้น โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล และนั่นเป็นสิ่งที่ง่ายตายแก่อัลลอฮ์เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

4|170|มนุษย์ชาติทั้งหลาย ! แท้จริงร่อซูลนั้น ได้นำความจริงจากพระเจ้าของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าแล้ว จงศรัทธากันเถิด มันเป็นเรื่องดียิ่งแก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา แล้ว แท้จริงสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

4|171|อะฮิลลิกิตาทั้งหลาย จงอย่าปฏิบัติให้เกิดขอบเขต ในศาสนาของพวกเจ้า และจงอย่ากล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์ นอกจากสิ่งที่เป็นจริงเท่านั้น แท้จริง อัล-มะซีหฺ อีซาบุตรของมรยัมนั้น เป็นเพียงร่อซูลของอัลลอฮ์ และเป็นเพียงดาร์รัสของพระองค์ที่ได้ทรงกล่าวมันแก่มรยัม และเป็นเพียงวิญญาณหนึ่งจากพระองค์ เท่านั้น ดังนั้นจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดาผู้อาวุโสของพระองค์เถิด และจงอย่ากล่าวว่า สามองค์เลย จงหยุดยั้งเสียเถิด มันเป็นเรื่องดียิ่งแก่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ควรได้รับการเคารพสักการะแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากการที่จะทรงมีพระบุตร สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของพระองค์ทั้งสิ้น และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา

4|172|อัล-มะซีหฺนั้นจะไม่หยังเป็นอันขาดที่จะเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ และมะลาอิกะฮ์ผู้ใกล้ชิด (พระองค์) ก็ไม่หยังด้วย และผู้ใดหยังต่อการที่อิบาเดอี ต่อพระองค์ และยะโสแล้ว พระองค์ก็จะทรงชุมนุมพวกเขาไว้ยังพระองค์ทั้งหมด

4|173|ส่วนบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีงามทั้งหลายนั้น พระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาโดยครบถ้วน ซึ่งรางวัลของพวกเขา และจะทรงเพิ่มให้แก่พวกเขาด้วย จากความกรุณาของพระองค์ และส่วนบรรดาผู้ที่หยังยะโสนั้น พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขา ซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ และพวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครอง และผู้ช่วยเหลือใด สำหรับพวกเขาอื่นจากอัลลอฮ์

4|174|มนุษย์ชาติทั้งหลาย! แนนอนได้มีหลักฐาน จากพระเจ้าของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าแล้ว และเราได้ให้แสงสว่าง อันแจ่มแจ้งลงมาแก่พวกเจ้าด้วย

4|175|ส่วนบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และยึดมั่นในพระองค์นั้น พระองค์จะทรงให้พวกเขาเข้าอยู่ในความเอ็นดูเมตตา และความโปรดปรานจากพระองค์ และจะทรงแนะนำพวกเขาซึ่งทางอันเที่ยงตรงไปสู่พระองค์

4|176|เขาเหล่านั้นจะขอให้เจ้าชี้ขาดปัญหา จงกล่าวเถิดว่า อัลลอฮ์ จะทรงชี้ขาดให้แก่พวกเจ้าในเรื่องของเสียชีวิตที่มีมิดาและบุตรคือถ้าชายคนหนึ่งตาย โดยที่เขาไม่มีบุตรแต่มีพี่สาวหรือน้องสาวคนหนึ่งแล้ว นางจะได้รับครึ่งหนึ่งของมรดกที่เขาได้ทิ้งไว้ และขณะ

เดียวกันเขาก็จะได้รับมรดกของนาง หากนางไม่มีบุตร แต่ถ้าปรากฏว่าพี่สาวหรือน้องสาวของเขามียกกันสองคน ทั้งสองนั้นจะได้รับสองในสามจากมรดกที่เขาได้ทั้งไว้ แต่ถ้าพวกเขาเป็นพี่น้องหลายคนทั้งชายและหญิง สำหรับชายจะได้รับเท่ากับส่วนได้ของหญิงสองคน ที่อัลลอฮฺทรงแจกแจงแก่พวกเจ้านั้น เนื่องจากการที่พวกเจ้าหลงผิด และอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

5|1|บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงรักษามรดกสาธุญา ให้ครบถ้วนเถิด สัตว์ประเภทสุสุสัตว์ นั้นได้ถูกอนุมัติแก่พวกเจ้าแล้ว นอกจากที่ถูกอ่านให้พวกเจ้าฟัง โดยที่พวกเจ้ามิใช่ผู้ที่ให้สัตว์ที่จะถูกอ่านนั้น เป็นที่อนุมัติขณะที่พวกเจ้าอยู่ในอิหม่าม แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงชี้ขาดตามที่พระองค์ทรงประสงค์

5|2|ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่าให้เป็นที่อนุมัติ ซึ่งบรรดาเครื่องหมายแห่งศาสนาของอัลลอฮฺ และเดือนที่ต้องห้าม และสัตว์พลี และสัตว์ที่ถูกสามเครื่องหมายไว้ที่คอเพื่อเป็นสัตว์พลี และบรรดาผู้ที่มุ่งสู่บ้านอันเป็นที่ต้องห้าม โดยแสงหาความโปรดปราน และความพอพระทัยจากพระเจ้าของพวกเจ้า แต่เมื่อพวกเจ้าเปลี่ยนอิหม่ามแล้ว ก็จงล่าสัตว์ได้ และจงอย่าให้การเกลียดชังแก่พวกหนึ่งพวกใด ที่ขัดขวางพวกเจ้ามิให้เข้ามัสยิดฮะรออม ทำให้พวกเจ้ากระทำการละเมิด และพวกเจ้าช่วยเหลือกันในเรื่องที่เป็นคุณธรรม และความยำเกรง และจงอย่าช่วยกันในเรื่องที่เป็นบาป และเป็นศัตรูกันและพึงกลัวเกรงอัลลอฮฺเถิด แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

5|3|ได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งสัตว์ที่ตายเอง และเลือด และเนื้อสุกร และสัตว์ที่ถูกเปล่งนามอื่นจากอัลลอฮฺ ที่มัน (ขณะเชือด) และสัตว์ที่ถูกรัดคอตาย และสัตว์ที่ถูกตีตาย และสัตว์ที่ตกเหวตาย และสัตว์ที่ถูกขวาดตาย และสัตว์ที่สัตว์ร้ายกัดกิน นอกจากที่พวกเจ้าเชือดกัน และสัตว์ที่ถูกเชือดบนแท่นหินบูชา และการที่พวกเจ้าเสี่ยงทายด้วยไม้ตี เหล่านั้นเป็นการละเมิด วันนี้ บรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธา หมดหวังในศาสนาของพวกเจ้าแล้ว ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา และจงกลัวข้าเถิด วันนี้ข้าได้ให้สมบุรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว ผู้ใดได้รับความคับขันในความหิวโหย โดยมีใช้เป็นผู้จงใจกระทำความบาปแล้วไซ้ร้ แนนอนอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ

5|4|เขาเหล่านั้นจะถามเจ้าว่า มีอะไรบ้างที่ถูกอนุมัติแก่พวกเจ้า จงกล่าวเถิด ที่ถูกอนุมัติแก่พวกเจ้านั้นคือสิ่งดี ๆ ทั้งหลาย และบรรดาสัตว์สำหรับสำเนาที่พวกเจ้าฝึกสอนมัน พวกเจ้าจงบริโภครวมสิ่งที่ดีนั้นขึ้นมาให้แก่พวกเจ้า และจงกล่าวพระนามของอัลลอฮฺบนมันเสียก่อน และจงกลัวเกรงอัลลอฮฺเถิด แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระสอบสวน

5|5|วันนี้สิ่งดี ๆ ทั้งหลายได้ถูกอนุมัติแก่พวกเจ้าแล้ว และอาหารของบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้น เป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้าแล้ว และอาหารของพวกเจ้าก็เป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้าและบรรดาหญิงบริสุทธิ์ ในหมู่ผู้ศรัทธาหญิงและบรรดาหญิงบริสุทธิ์ในหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อนจากพวกเจ้าก็เป็นอนุมัติแก่พวกเจ้าด้วย เมื่อพวกเจ้าได้มอบให้แก่พวกนางซึ่งมะหรีของพวกนางในฐานะเป็นผู้แต่งงานมิใช่เป็นผู้กระทำการชานาโดยเปิดเผย และมีใช้ยัดเยียดนางเป็นเพื่อน โดยกระทำชานาลับ ๆ และผู้ใดปฏิเสธการศรัทธา แนนอนนางของเขาภิรโผล ขณะเดียวกันในวันปรโลกพวกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ที่ขาดทุน

5|6|ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! เมื่อพวกเจ้ายืนขึ้นจะไปละหมาด ก็จงล้างหน้าของพวกเจ้า และมือของพวกเจ้าถึงข้อศอก และจงลูบศีรษะของพวกเจ้า และล้างเท้าของพวกเจ้าถึงตาตุ่มทั้งสอง และหากพวกเจ้ามีญะนาบะฮฺ ก็จงชำระร่างกายให้สะอาด และหากพวกเจ้าป่วย หรืออยู่ในการเดินทาง หรือคนใดในหมู่พวกท่านมาจากการถ่ายทุกข์ หรือได้สัมผัสผู้หญิงมา แล้วพวกเจ้าไม่พบน้ำก็จงมุ่งสู่ดินที่ดี แล้วลูบใบหน้าของพวกเจ้า และมือของพวกเจ้า จากดินนั้น อัลลอฮฺนั้นไม่ทรงประสงค์เพื่อจะให้ความลำบากใด ๆ แก่พวกเจ้า แต่ทว่าทรงประสงค์ที่จะให้พวกเจ้าสะอาด และเพื่อให้ความกรุณาเมตตาของพระองค์ครบถ้วนแก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจักชอบคุณ

5|7|และจงรำลึกถึงความกรุณาเมตตาของอัลลอฮฺที่มีต่อพวกเจ้า และสัญญาของพระองค์ที่ได้ทรงกระทำมันไว้แก่พวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้ากล่าวว่า พวกเราได้น้ำแล้ว และพวกเราซื้อฟองแล้ว และพึงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในทรงออก

5|8|ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยดีเพื่ออัลลอฮฺ เป็นพยานด้วยความเที่ยงธรรมและจงอย่าให้การเกลียดชังพวกหนึ่งพวกใด ทำให้พวกเจ้าไม่ยุติธรรม จงยุติธรรมเถิด มันเป็นเรื่องที่ใกล้กับความยำเกรงยิ่งกว่า และพึงยำเกรง อัลลอฮฺเถิด แท้จริงอัลลอฮฺนั้น เป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดในเรื่องที่พวกเจ้ากระทำกัน

5|9|และอัลลอฮฺได้ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีงามทั้งหลายว่าสำหรับพวกเขานั้นคือ การอภัยโทษ และรางวัลอันยิ่งใหญ่

5|10|และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และปฏิเสธบรรดาโอองการของเรานั้น ชนเหล่านี้แหละคือชาวนรก

5|11|ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงรำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮฺที่มีต่อพวกเจ้า ขณะที่พวกหนึ่งปลงใจที่จะยื่นมือของพวกเขามาทำร้ายพวกเจ้าแล้วพระองค์ก็ทรงยับยั้งและหันเหมือนพวกเขาออกจากพวกเจ้าเสีย และพึงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด และแต่อัลลอฮฺเท่านั้น ผู้ศรัทธาทั้งหลายจงมอบหมาย

5|12|และแท้จริงอัลลอฮฺได้ทรงเอาสัญญาแก่พวกท่านอิสรออิล และเราได้แต่งตั้งผู้ดูแลจากหมู่พวกเขาขึ้นสิบสองคน และอัลลอฮฺได้ทรงกล่าวว่า แท้จริงข้านั้นร่วมอยู่ด้วยกับพวกเจ้า ถ้าหากพวกเจ้าดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระชะกาต และศรัทธาต่อบรรดารอซูลของข้า และสนับสนุนพวกเขา และให้อัลลอฮฺยืมหนี้ที่ดี แล้วแนนนอนข้าจะลบล้างให้พ้นจากพวกเจ้า ซึ่งความชั่วทั้งหลายของพวกเจ้า และแนนนอนข้าจะให้พวกเจ้าเข้าบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของสวนสวรรค์เหล่านั้น แล้วผู้ใดในหมู่พวกเจ้าปฏิเสธ หลังจากนั้นแล้ว แนนนอนเขาก็หลงทางอันเที่ยงตรง

5|13|แต่เนื่องจากการที่พวกเขาทำลายสัญญาของพวกเข เราจึงได้ให้พวกเขาห่างไกลจากความกรุณาเมตตาของเราและให้หัวใจของพวกเขาส่งกระด้าง พวกเขากระทำการบิดเบือน บรรดาถ้อยคำให้เนอออกจากตำแหน่งของมัน และลืมนั่นหนึ่งจากสิ่งที่พวกเขาถูกเตือนไว้ และเจ้า ก็ยังคงมองเห็นอยู่ในการคดโกงจากพวกเขานอกจากเพียงเล็กน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น จงอภัยให้แก่พวกเขาเถิด และเมินหน้าเสีย แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงชอบผู้ทำดีทั้งหลาย

5|14|และจากบรรดาผู้ที่กล่าวว่า พวกเราเป็นคริสตนั้น เราได้เอาสัญญาจากพวกเขา แต่แล้วพวกเขาก็ลืมนั่นหนึ่งจากสิ่งที่พวกเขาถูกเตือนไว้ เราจึงได้ให้เกิดขึ้นระหว่างพวกเขาซึ่งการเป็นศัตรูและการเกลียดชังกันจนกระทั่งวันกิยามะฮ์ และอัลลอฮฺจะทรงบอกเขาเหล่านั้นถึงสิ่งที่เขาเหล่านั้นได้กระทำมาก่อน

5|15|บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย ! แท้จริงรอซูลของเรา ได้มายังพวกเจ้าแล้ว โดยที่เขาจะแจกแจงแก่พวกเจ้า ซึ่งมากมายจากสิ่งที่พวกเจ้าปกปิดไว้จากคัมภีร์ และเขาจะระงับไว้มากมาย แท้จริงแสงสว่างจากอัลลอฮฺ และคัมภีร์อันชัดแจ้งนั้นได้มายังพวกเจ้าแล้ว

5|16|ด้วยคัมภีร์นั้นแหละ อัลลอฮฺจะทรงแนะนำผู้ที่ปฏิบัติตามความพึงพระทัยของพระองค์ ซึ่งบรรดาทางแห่งความปลอดภัย และจะทรงให้พวกเขาออกจากความมืดไปสู่แสงสว่างด้วยอนุมัติของอัลลอฮฺ และจะทรงแนะนำพวกเขาสู่ทางอันเที่ยงตรง

5|17|แนนนอนได้ปฏิเสธศรัทธาแล้วบรรดาผู้ที่กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นคืออัลมะซีหฺ บุตรของมัรยัม จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ก็ใครเล่าที่จะมีอำนาจครอบครองสิ่งของ จากอัลลอฮฺได้ หากพระองค์ทรงประสงค์ที่จะทำลายอัล-มะซีหฺ บุตรของมัรยัม และมารดาของเขา และผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด และอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺเท่านั้น และอัลลอฮฺนั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

5|18|และบรรดาชาวยิว และชาวคริสต์ได้กล่าวว่า พวกเราคือบุตรของอัลลอฮฺ และเป็นที่รักใคร่ของพระองค์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แล้วไหนเล่าพระองค์จึงทรงลงโทษพวกท่าน เนื่องด้วยความผิดทั้งหลายของพวกท่าน มิใช่เช่นนั้นดอกพวกท่านเป็นสามัญชนในหมู่ผู้ที่

พระองค์ทรงบังเกิดมาต่างหาก ซึ่งพระองค์จะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และสิ่ง
ที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น และยิ่งพระองค์นั้นคือการกลับไป
5|19|บรรดาผู้ได้รับสัมผัสทั้งหลาย ! แท้จริงรอซูล ของเราได้มายังพวกเจ้าแล้ว โดยที่เขาคงได้ชี้แจงแก่พวกเจ้า ตามวาระสมัยที่ได้
วางเว้นบรรดารอซูลมา ทั้งนี้เนื่องจากการที่พวกเจ้าจะกล่าวว่า มิได้มีผู้แจ้งข่าวคิดคนใด และผู้ตักเตือนคนใดมายังพวกเรา แท้จริงได้มีผู้
แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนมายังพวกเจ้าแล้ว และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง
5|20|และจงรำลึกถึงขณะที่หมู่ชาได้กล่าวแก่ประชาชาติของเขาว่า โอประชาชาติของฉันทัน ! ฟังรำลึกถึงความกรุณาเมตตาของอัลลอฮ์ที่มี
แด่พวกท่านเถิด เพราะว่าพระองค์ได้ทรงให้มีบรรดานะบีขึ้นในหมู่พวกท่าน และได้ทรงให้พวกท่านเป็นกษัตริย์ และได้ทรงประทานแก่
พวกท่าน สิ่งที่ได้ทรงประทานให้แก่ผู้ใดในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย
5|21|โอประชาชาติของฉันทัน ! จงเข้าไปในแผ่นดินอันบริสุทธิ์ ที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้แก่พวกท่านเถิด และจงอย่าหันหลังของพวก
ท่านกลับ เพราะจะทำให้พวกท่านกลับกลายเป็นผู้ขาดทุน
5|22|พวกเขากล่าวว่า โอโมฮา แท้จริงในแผ่นดินอันบริสุทธิ์นั้นมิมีพวกที่เทียมโมทนา และพวกเราจะไม่เข้าไปในแผ่นดินนั้นเป็นอันขาด
จนกว่าพวกเขาจะออกไปจากที่นั่น แต่ถ้าพวกเขาออกไปจากที่นั่นแล้ว พวกเราจึงจะเป็นผู้เข้าไป
5|23|มีชายสองคนในหมู่ผู้ยำเกรงที่อัลลอฮ์ได้ทรงกรุณาเมตตาแก่เขาทั้งสองได้กล่าวว่าพวกท่านจงเข้าประตูนั้น ไปเผชิญหน้ากับพวก
เขาเถิดครั้นเมื่อพวกท่านเข้าประตูนั้นไปแล้ว แน่نونพวกท่านจะเป็นผู้ชนะ และแต่อัลลอฮ์นั้นพวกเจ้าจงมอบหมายเถิด หากพวกท่าน
เป็นผู้ศรัทธา
5|24|พวกเขากล่าวว่า โอโมฮา ! แท้จริงพวกเราจะไม่เข้าไปที่นั่นโดยเด็ดขาด ตราบใดที่พวกเขา ยังคงอยู่ที่นั่น ดังนั้นท่านและ
พระเจ้าของท่านจงไปเถิด แล้วจงต่อสู้ พวกเรานั่งอยู่ที่นั่น
5|25|เขา กล่าวว่า โอพระเจ้าแห่งข้าพระองค์แท้จริงข้าพระองค์ไม่มีอำนาจ นอกจากตัวของข้าพระองค์เองและพี่ชายของข้าพระองค์
เท่านั้น ดังนั้นโปรดได้แยกแยะระหว่างเรา กับประชาชาติผู้ละเมิดด้วยเถิด
5|26|พระองค์ตรัสว่า แท้จริงแผ่นดินนั้น เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา สืบสืบ ซึ่งพวกเขาจะระแหร่อนไปในดินแผ่นดิน ดังนั้นเจ้าจง
อย่าเสียใจให้แก่ประชาชาติผู้ละเมิดเหล่านั้นเลย
5|27|และเจ้าจงอ่านให้พวกเขา ฟัง ซึ่งข่าวคราวเกี่ยวกับบุตรชายสองคน ของอาดัมตามความเป็นจริง ขณะที่ทั้งสองได้กระทำการพลี
ซึ่งสิ่งพลี อยู่ ณ แล้วสิ่งพลีนั้นก็ถูกรับจากคนหนึ่งทั้งสองคน และมันมิได้ถูกรับจากอีกคนหนึ่ง เขา จึงได้กล่าวว่า แน่نونข้าจะสา
เจ้า ให้ได้เขา กล่าววว่า แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงรับจากหมู่ผู้มีความยำเกรงเท่านั้น
5|28|หากท่าน ยืนมือของท่านมายังฉันทัน เพื่อจะสาฉัน ฉันทันก็จะไม่ยืนมือของท่านไปยังท่าน เพื่อจะสาท่าน แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์ผู้เป็น
พระเจ้าแห่งสากลโลก
5|29|แท้จริงฉันต้องการที่จะให้ท่านนำบาปของฉันทันและบาปของท่านกลับไป แล้วท่านก็จะกลายเป็นคนหนึ่งคนหนึ่งในหมู่ชาวนรก และนั่น
แหละคือการตอบแทนแก่บรรดาผู้ศรัทธา
5|30|แล้วจิตใจของเขา ก็คล้อยตามเขาในการที่จะสาน้องชายของเขา แล้วเขาก็สาน้องชายของเขา ดังนั้นเขาจึงได้กลายเป็นคนหนึ่งคน
ในหมู่ผู้ขาดทุน
5|31|แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ส่งกาตัวหนึ่งมาค้ำยันดิน เพื่อที่จะให้เขาเห็นว่าเขาคงหลบหนีของชายของเขาอย่างไรเขากล่าวว่า โอความ
พินาศของฉันทัน ฉันไม่สามารถที่จะเป็นเช่นกาตัวนี้แล้วหลบหนีของชายของฉันทันเสียหรือ? แล้วเขาก็กลายเป็นคนหนึ่งคนในหมู่ผู้ศรัทธา
5|32|เนื่องจากเหตุนี้แหละ เราจึงได้บัญญัติแก่พวกท่าน อิสราอิลว่า แท้จริงผู้ใดฆ่าชีวิตหนึ่งโดยมิใช่เป็นการชดเชยอีกชีวิตหนึ่ง
หรือมิใช่เนื่องจากการบ่อนทำลายในแผ่นดินแล้วก็ประหนึ่งเขาได้ฆ่ามนุษย์ทั้งมวล และแท้จริงนั้นบรรดารอซูลของเราได้นำหลักฐานต่าง
ๆ อันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว แล้วได้มีจำนวนมากมายในหมู่พวกเขาเป็นผู้ฟุ่มเฟือยในแผ่นดิน
5|33|แท้จริงการตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่ทำสงครามต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และพยายามบ่อนทำลายในแผ่นดิน นั้นก็คือการ
ที่พวกเขาจะถูกฆ่า หรือถูกตรึงบนไม้กางเขน หรือมือของพวกเขาและเท้าของพวกเขาจะถูกตัดสลับข้าง หรือถูกเนรเทศออกไปจากแผ่นดิน
นั้นก็คือพวกเขาจะได้รับความอัปยศในโลกนี้ และจะได้รับการลงโทษอันใหญ่หลวงในปรโลก
5|34|นอกจากบรรดาผู้ที่สำนักผิดกลับเนื้อกลับตัว ก่อนจากที่พวกเขาคงจะสามารถลงโทษพวกเขา ฟังรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้
ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา
5|35|ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! ฟังยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงแสวงหาสื่อ ไปสู่พระองค์ และจงต่อสู้และเสียสละในทางของอัลลอฮ์เถิด
เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ
5|36|แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น หากพวกเขามีสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด และมีเยี่ยงนั้นอีกรวมกัน เพื่อจะให้มันได้ตัวให้พ้น
จากการลงโทษในวันกิยามะฮ์แล้ว มันก็จะไม่ถูกรับจากพวกเขา และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันเจ็บแสบ
5|37|เขาเหล่านั้นปรารถนาที่จะออกจากไฟนรก แต่พวกเขา ก็หาได้ออกจากมันไปไม่ได้ และสำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษที่คงอยู่
ตลอดไป
5|38|และขโมยชายและขโมยหญิงนั้นจงตัดมือของเขา ทั้งสองคน ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบแทนในสิ่งที่ทั้งสองนั้นได้แสวงหาไว้ (และ)
เพื่อเป็นเยี่ยงอย่างการลงโทษ จากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพ ทรงปรีชาญาณ
5|39|แล้วผู้ใดสำนักผิดกลับเนื้อกลับตัวหลังจากการอธรรมของเขา และแก้ไขปรับปรุงแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวก
เขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ
5|40|เจ้ามิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงมีอำนาจในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน โดยที่พระองค์จะทรงลงโทษใครก็ได้ที่พระองค์
ทรงประสงค์ และจะทรงอภัยโทษแก่ใครก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้น ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง
5|41|รอซูลเอ๋ย ! จงอย่าให้เป็นที่เสียใจแก่เจ้าซึ่งบรรดาผู้ที่รีบเร่งกันในการปฏิเสธศรัทธาจากหมู่ผู้ที่กล่าวด้วยปากของพวกเขาว่า
พวกเราศรัทธาแล้วโดยที่หัวใจของพวกเขามิได้ศรัทธา และจากหมู่ผู้ที่เป็นยิวด้วย โดยที่พวกเขาชอบฟังคำสาป พวกเขาสอบฟังเพื่อพวก
อื่นที่ไม่ได้มุ่งหาเจ้า พวกเขามิได้เป็นบรรดาถ้อยคำหลังจาก (ที่มันถูกวางใน) ที่ของมัน พวกเขากล่าวว่า หากพวกท่านได้รับสิ่งนี้ก็จะ
เอามันไว้ และถ้าหากพวกท่านมิได้รับมันก็จะระวัง และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ซึ่งการทดสอบเขาแล้ว เจ้าก็ไม่มีสิทธิแต่อย่างใดจา
กอัลลอฮ์ที่จะช่วยเหลือเขาได้ ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่อัลลอฮ์มิทรงประสงค์จะให้หัวใจของพวกเขาสะอาด โดยที่พวกเขาจะได้รับความ
อัปยศในโลกนี้ และจะได้รับการลงโทษอันมหันต์ในปรโลก
5|42|พวกเขาชอบฟังคำสาป ชอบกินสิ่งต้องห้าม ถ้าหากพวกเขามาหาเจ้า ก็จงตัดสินระหว่างพวกเขา หรือไม่ก็หลีกเลี่ยงพวกเขาเสีย
และถ้าหากเจ้าหลีกเลี่ยงพวกเขา พวกเขาก็จะไม่ให้โทษแก่เจ้าได้แต่อย่างใดเลย และหากเจ้าตัดสินใจ ก็จงตัดสินไ้ระหว่างพวกเขา
ด้วยความยุติธรรม แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรักบรรดาผู้ที่ยุติธรรม
5|43|และอย่างไรเล่าที่พวกเขาจะให้เจ้าตัดสินทั้ง ๆ ที่พวกเขามี อัต-เตารอตอยู่ ซึ่งในนั้นมีข้อตัดสินของอัลลอฮ์อยู่แล้วแล้วพวกเขาก็
ผินหลังให้ หลังจากนั้น ชนเหล่านั้นหาใช่เป็นผู้ศรัทธาไม
5|44|แท้จริงเราได้ให้อัต-เตารอตลงมา โดยที่ในนั้นมีข้อแนะนำและแสงสว่าง ซึ่งบรรดานะบีที่เรามีได้ใช้ให้อัต-เตารอตตัดสิน

บรรดาผู้ที่เป็ยิว และบรรดาผู้ที่รู้แล้วในอัลลอฮ์ และนักปราชญ์ทั้งหลายก็ได้ให้อัด-เตารอต ตัดสิน ด้วย เนื่องด้วยสิ่งทีพวกเขาได้รับมอบหมายให้รักษาไว้ (นั่นคือ) คัมภีร์ของอัลลอฮ์ และพวกเขาก็เป็นพยานยืนยันในคัมภีร์นั้นด้วย ดังนั้นพวกเขา จงอย่ากลัวมนุษย์ และจงกลัวข้าเกิด และจงอย่าแลกเปลี่ยนบรรดาโอองการของข้ากับราคาอันเล็กน้อย และผู้ใดทีมิได้ตัดสินด้วยสิ่งทีอัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแล้ว ชนเหล่านี้แหละคือผู้ปฏิเสธการศรัทธา

5|45|และเราได้บัญญัติแก่พวกเขาไว้ในคัมภีร์นั้นว่า ชีวิตด้วยชีวิต และตาดด้วยตา และจุมกด้วยจุมก และหูด้วยหู และฟันด้วยฟัน และบรรดาบาดแผลก็ให้มีการชดเชยเยี่ยงเดียวกัน และผู้ใดให้การชดเชยนั้นเป็นทาน มันก็เป็นสิ่งลงบบาปของเขา และผู้ใดมิได้ตัดสินด้วยสิ่งทีอัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแล้ว ชนเหล่านี้แหละคือผู้ศรัทธา

5|46|และเราได้ให้อัษบุดรของมัรยัมตามหลังพวกเขา มา ในฐานะผู้ยืนยันสิ่งทีอยู่เบื้องหน้าเขา คือ อัด-เตารอต และเราได้ให้อัล-อินญิลแก่เขา ซึ่งในนั้นมีคำแนะนำและแสงสว่าง และเป็นที่ยืนยันสิ่งทีอยู่เบื้องหน้ามัน คือ อัด-เตารอต และเป็นคำแนะนำ และคำตักเตือนแก่ผู้ยำเกรงทั้งหลาย

5|47|และบรรดาผู้ที่ได้รับอัล-อินญิลก็จงตัดสินด้วยสิ่งทีอัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาในนั้น และผู้ใดทีมิได้ตัดสินด้วยสิ่งทีอัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแล้ว ชนเหล่านี้คือผู้ที่ละเมิด

5|48|และเราได้ให้คัมภีร์ลงมาแก่เจ้า ด้วยความจริง ในฐานะเป็นที่ยืนยันคัมภีร์ทีอยู่เบื้องหน้ามันและเป็นที่ควบคุมคัมภีร์ (เบื้องหน้า) นั้น ดังนั้นเจ้าจงตัดสินระหว่างพวกเขา ด้วยสิ่งทีอัลลอฮ์ทรงประทานลงมาเกิด และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขา โดยเขวออกจากความจริงทีได้มายังเจ้า สำหรับแต่ละประชาชาติในหมู่พวกเจ้านั้น เราได้ให้มีบทบัญญัติและแนวทางไว้ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้วแน่นอนก็ทรงให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติเดียวกันแล้ว แต่ทว่าเพื่อทีจะทรงทดสอบพวกเจ้าในสิ่งทีพระองค์ได้ประทานแก่พวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงแข่งขันกันในความดีทั้งหลายเกิด ยังอัลลอฮ์นั้นคือ การกลับไปของพวกเจ้าทั้งหมด แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเจ้าทราบในสิ่งทีพวกเจ้ากำลังขัดแย้งกันในเรื่องนั้น

5|49|และเจ้า จงตัดสินระหว่างพวกเขา ด้วยสิ่งทีอัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาเกิด และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขา และจงระวังพวกเขา ในการทีพวกเขาจะจงใจทำให้เขวออกจากบางสิ่ง ทีอัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแก่เจ้า แล้วถ้าหากพวกเขาคิดหลังให้ ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเพียงประสงค์จะให้ประสบแก่พวกเขาซึ่งบางส่วนของโทษของพวกเขา เท่านั้น และแท้จริง จำนวนมากมายในหมู่มนุษย์นั้นเป็นผู้ละเมิด

5|50|ข้อตัดสินสมัยอาลีญะฮ์ กระนั้นหรือ ทีพวกเขาปรารถนา และใครเล่าทีจะมีข้อตัดสินดียิ่งกว่าอัลลอฮ์สำหรับกลุ่มชนทีเชื่อมั่น

5|51|ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงอย่าได้ยึดเอาชาวยิวและชาวคริสต์เป็นมิตร บางส่วนของพวกเขาคือมิตรของอีกบางส่วน และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าเอาพวกเขาเป็นมิตรแล้วไซ้ร้แน่นอนผู้นั้นก็เป็นคนหนึ่งในพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนทีอธรรม

5|52|แล้วเจ้าจะได้เห็นบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขามีโรค ต่างรีบเร่งกันไปอยู่ในหมู่พวกเขา โดยกล่าวว่า พวกเรากลัวภัยพิบัติ จะเวียนมาประสบแก่พวกเรา อาจเป็นไปได้ว่าอัลลอฮ์นั้นจะทรงนำมาซึ่งชัยชนะ หรือไม่ก็นำพระบัญชาอย่างหนึ่งอย่างใดมาจากทีพระองค์ แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้เสียใจต่อสิ่งทีพวกเขาปกปิดไว้ในใจของพวกเขา

5|53|และบรรดาผู้ที่ศรัทธากล่าวว่า ชนเหล่านี้หรือ คือผู้ที่สามบานต่ออัลลอฮ์อย่างเข้มแข็งว่า แท้จริงพวกเขานั้นจะรวมอยู่กับพวกเจ้า การงานของพวกเขาในไร่ผล แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ขาดทุน

5|54|บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! ผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากลับออกจากศาสนาของพวกเขาไปอัลลอฮ์ ก็ะทรงนำมาซึ่งพวกหนึ่ง ทีพระองค์ทรงรักพวกเขาและพวกเขาก็รักพระองค์ เป็นผู้มอบน้อมถ่อมตนต่อบรรดามุมีน ไว้เกียรติแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาพวกเขาจะเสียสละและต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ และไม่กลัวการตำหนิของผู้ต่าหนิคนใดนั้นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ซึ่งพระองค์จะทรงประทานมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

5|55|แท้จริงผู้ที่เป็นมิตรของพวกเจ้านั้น คืออัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธาทีดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระสะกาดและขณะเดียวกันพวกเขาก็เป็นผู้มอบน้อม

5|56|และผู้ใดให้อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ และบรรดาผู้ทีศรัทธาเป็นมิตรแล้วไซ้ร้ แท้จริงพรรคของอัลลอฮ์นั้น คือพวกทีชนะ

5|57|ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงอย่าได้ยึดเอาเขาเป็นมิตรผู้ซึ่งถือเอาศรัทธาของพวกเจ้าเป็นการเหยยหยัน และเป็นการล้อเล่น จากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ ก่อนพวกเจ้า และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เกิด หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

5|58|และเมื่อพวกเจ้าได้เรียกร้องไปสู่การละหมาด พวกเขาก็ถือเอาการละหมาดเป็นการเหยยหยันเป็นการล้อเล่นนั้นก็เพราะพวกเขาเป็นพวกทีไม่ใช้ปัญญา

5|59|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย ! พวกท่านมิได้ตำหนิเตียนและปฏิเสธพวกเรา(เพราะอื่นใด) นอกจากว่าพวกเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งทีถูกประทานลงมาแก่เรา และสิ่งทีถูกประทานลงมาก่อนแล้วเท่านั้น และแท้จริงส่วนมากของพวกท่านนั้นเป็นผู้ละเมิด

5|60|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าจะให้ฉันบอกแก่พวกท่านไหม ถึงการตอบแทนทีเลวร้ายยิ่งกว่านั้น ณ ทีอัลลอฮ์ คือผู้ทีอัลลอฮ์ได้ทรงละอ์นัต เขาและครัวไกรธเขา และให้ส่วนหนึ่งในพวกเขาเป็นลิง และเป็นสุกร และเป็นผู้สัการะชัยฎอน ชนเหล่านี้แหละคือผู้ทีมีตำแหน่งอันชั่วร้ายและเป็นผู้ทีหลงไปจากทางอันเที่ยงตรง

5|61|และเมื่อเขาเหล่านั้น มาหาพวกเจ้า พวกเขาก็กกล่าวว่า เราศรัทธาแล้ว ทั้ง ๆ ทีโดยแท้จริงนั้น พวกเขาเข้ามาในสภาพผู้ปฏิเสธศรัทธา และขณะที่พวกเขาออกไปในสภาพนั้น และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรู้ยิ่งในสิ่งทีพวกเขาปกปิด

5|62|และเจ้าจะได้เห็นมากมายในหมู่พวกเขา ต่างรีบเร่งกันในการทำบาป และการเป็นศัตรูกันและการทีพวกเขากินสิ่งทีเป็นที่ต้องห้าม ช่างเลวจริง ๆ สิ่งทีพวกเขากระทำกัน

5|63|โชนเล่าผู้ทีรู้แจ้งในอัลลอฮ์และนักปราชญ์เหล่านั้นจึงไม่ห้ามพวกเขา ในการทีพวกเขาพูดสิ่งทีเป็ยาบาป และในการทีพวกเขากินสิ่งทีต้องห้ามช่างเลวจริง ๆ สิ่งทีพวกเขาทำ

5|64|และชาวยิวนั้นได้กล่าวว่า พระหัตถ์ของอัลลอฮ์นั้นถูกลุ่มตรวน มือของพวกเขาต่างหากทีถูกลุ่มตรวน และพวกเขาได้รับละอ์นัตเนื่องจากสิ่งทีพวกเขาพูดมิได้ พระหัตถ์ทั้งสองของพระองค์ถูกแบออกต่างหาก ซึ่งพระองค์จะทรงแจกจ่ายอย่างไรก็ได้ทีพระองค์ทรงประสงค์ และแน่นอนสิ่งทีถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้านั้นจะเพิ่มการละเมิด และการปฏิเสธศรัทธาแก่จำนวนมากมายในหมู่พวกเขา และเราได้ก่อให้เกิดการเป็นศัตรูกันและการเกลียดชังกันในระหว่างพวกเขา จนถึงวันกิยามะฮ์ ทุกครั้งที่พวกเขาจุดไฟขึ้น เพื่อทำสงคราม อัลลอฮ์ก็ทรงดับไฟนั้นเสีย และพวกเขาเพียรพยายามบ่อนทำลายในผืนแผ่นดิน และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบผู้บ่อนทำลายทั้งหลาย

5|65|และหากอะฮ์ลุลคิตาบศรัทธา และยำเกรงแล้วแน่นอนเราก็จะลงบบาปบรรดาความชั่วของพวกเขาให้พ้นจากพวกเขา และแน่นอนเราจะให้พวกเขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์แห่งความสุขสำราญ

5|66|และหากว่าเขาเหล่านั้น ได้ดำรงไว้ซึ่งอัด-เตารอต และอัล-อินญิล และสิ่งทีถูกประทานลงมา แก่พวกเขาจากพระเจ้าของพวกเขาแล้วแน่นอนพวกเขาก็ได้บริโภคนิสแล้วทีมาจากเบื้องบน ของพวกเขา และทีมาจากภายใต้เท้า ของพวกเขาในหมู่พวกเขานั้นมีกลุ่มหนึ่งทีมีความมยุติธรรม และมากมายในหมู่พวกเขานั้น ช่างเลวร้ายจริง ๆ สิ่งทีพวกเขากระทำกัน

5|67| ร่อซูลเอ๋ย ! จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้า และถ้าเจ้ามิได้ปฏิบัติ เจ้าก็มิได้ประกาศสารของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงคุมกันเจ้าให้พ้นจากมนุษย์ แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงแนะนำพวกที่ปฏิเสธศรัทธา

5|68| จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย ! พวกท่านมิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด จนกว่าพวกท่านจะสารงไว้ซึ่งฮัด-เตารอต และอัล-อินญีล และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกท่านจากพระเจ้าของพวกท่าน และแน่นอนสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า จากพระเจ้าของเจ้านั้นจะเพิ่มการละเมิด และการปฏิเสธศรัทธาแก่จำนวนมากในหมู่พวกเขา ดังนั้นเจ้าจงอย่าเศร้าใจแก่พวกที่ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นเลย

5|69| แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธา และบรรดาผู้ที่เป็นยิว และพวกซอบิอัน และบรรดาผู้ที่เป็นคริสต์นั้น ผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกและประกอบสิ่งที่ดีงามแล้ว ก็ไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

5|70| แท้จริงนั้นเราได้เอาสัญญาณแก่วงศ์วานอิสราอีล และเราได้ส่งบรรดาร่อซูลมายังพวกเขา ทุกครั้งที่ร่อซูลคนใดนำสิ่งที่จิตใจของพวกเขาไม่ชอบมายังพวกเขาแล้ว กลุ่มหนึ่ง พวกเขาก็ปฏิเสธ และอีกกลุ่มหนึ่งพวกเขาก็ฆ่าเสีย

5|71| และพวกเขาคิดว่าจะไม่มีการทดสอบใด ๆ เกิดขึ้น แล้วพวกเขาก็ได้ติดตาม และหุนหนาก แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็ติดตามและหุนหนากอีก คือจำนวนมากในหมู่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นสิ่งที่พวกเขากำลังทำกัน

5|72| แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า อัลลอฮ์คือ อัล-มะซีหบุตรของมัรยัมนั้น ได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว และอัล-มะซีหได้กล่าวว่า วงศ์วานอิสราอีลเอ๋ย ! จงเคารพอาบิดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของฉัน และเป็นพระเจ้าของพวกท่านเถิด แท้จริงผู้ใดให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์ แน่نونอัลลอฮ์จะทรงให้สวรรค์เป็นสิ่งที่ต้องห้ามแก่เขา และที่พำนักของเขานั้นคือนรก และสำหรับบรรดาผู้ศรัทธามันย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ

5|73| แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่าอัลลอฮ์เป็นผู้ที่สามของสามองค์ นั้นได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากผู้ที่ควรเคารพสักการะองค์เดียวเท่านั้น และหากพวกเขามีเหตุขัดแย้งจากสิ่งที่พวกเขากล่าวแน่อนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขานั้นจะต้องประสบการลงโทษอันเจ็บแสบ

5|74| พวกเขาคงไม่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลอฮ์ และขออภัยโทษต่อพระองค์กระนั้นหรือ? และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

5|75| อัล-มะซีหบุตรของมัรยัม นั้นมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นร่อซูลคนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งบรรดาร่อซูลก่อนเขาก็ได้ส่งลับไปแล้ว และมารดาของเขานั้นคือหญิงที่มีสัจจะวาจา ซึ่งทั้งสองนั้นรับประทานอาหาร จงดูเถิด (มุฮัมมัด) ว่าอย่างไรเล่าที่เราได้แจกแจงโองการต่าง ๆ แก่พวกเขา? และจงดูเถิดว่าอย่างไรเล่าพวกเขาจึงถูกหั้นเหไปได้

5|76| จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจะเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ สิ่งซึ่งไม่มีอำนาจครอบครองอันตรายใด ๆ และประโยชน์ใด ๆ ไว้สำหรับพวกท่านกระนั้นหรือ? และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

5|77| จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย! จงอย่าปฏิบัติให้เกินขอบเขตในศาสนาของพวกท่าน โดยปราศจากความจริง และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกหนึ่งพวกใดที่พวกเขาได้หลงผิดมาก่อนแล้ว และได้ทำให้ผู้คนมากมายหลงผิดด้วย และพวกเขาก็ได้หลงผิดไปจากทางอันเที่ยงตรง

5|78| บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในหมู่วงศ์วานอิสราอีลนั้นได้ถูกสาปโดยถ้อยคำของดาอูด และอีซาบุตรของมัรยัม นั่นก็เนื่องจากการที่พวกเขาฝ่าฝืน และที่พวกเขาเคยละเมิดกัน

5|79| ปรากฏว่าพวกเขาต่างไม่ห้ามปรามกันในเรื่องซึ่งไม่ชอบที่พวกเขาได้กระทำมันขึ้น ช่างเลวร้ายจริง ๆ สิ่งซึ่งพวกเขากระทำ

5|80| เจ้า (มุฮัมมัด) ก็จะเห็นมากมายในหมู่พวกเขา เป็นมิตรกับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา ช่างเลวร้ายจริง ๆ สิ่งซึ่งตัวของพวกเขเองได้ประกอบล่วงหน้าไว้สำหรับพวกเขา อันเป็นเหตุให้อัลลอฮ์ทรงกริ้วพวกเขาและพวกเขาก็จะคงอยู่ในการลงโทษตลอดกาล

5|81| และหากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และนะบิและสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เขา แล้วพวกเขาก็จะไม่ยึดเอาเขาเหล่านั้น เป็นมิตร แต่ทว่ามากมายในหมู่พวกเขานั้นเป็นผู้ที่ละเมิด

5|82| แน่อนเจ้าจะพบว่า หมู่ชนที่เป็นศัตรูอันรุนแรงแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธานั้นคือชาวยิว และบรรดาผู้ที่ให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์ และแน่อนเจ้าจะพบว่า บรรดาผู้ที่มีความรักใคร่แก่บรรดาผู้ที่ศรัทธาใกล้กว่า พวกเขานั้นคือ บรรดาผู้ที่กล่าวว่าแท้จริงพวกเราเป็นคริสต์ นั่นก็เพราะว่า ในหมู่พวกเขานั้นมีบรรดานักปราชญ์ และบาดหลวงและก็เพราะว่าพวกเขาไม่เย่อหยิ่ง

5|83| และเมื่อพวกเขา ได้ยินสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่ร่อซูลแล้ว เจ้า ก็จะเห็นตาของพวกเขาล้างออกมาซึ่งน้ำตา เนื่องจากความจริงที่พวกเขารู้ โดยที่พวกเขากล่าวว่า โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์โปรดได้ทรงจารึกพวกข้าพระองค์ไว้ร่วมกับบรรดาผู้กล่าวปฏิญาณยืนยันด้วยเถิด

5|84| และไม่มีเหตุผลใด ๆ แก่เราที่เราจะไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และความจริงที่มายังเรา และเราปรารถนาอย่างแรงกล้าที่พระเจ้าของเราจะทรงให้เราเข้าร่วมอยู่กับพวกที่ดี ๆ ทั้งหลาย

5|85| แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทรงตอบแทนแก่พวกเขาเนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขากล่าว ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนเหล่านั้น โดยที่พวกเขาก่อนหน้านั้นตลอดกาลและนั่นแหละคือ การตอบแทนแก่บรรดาผู้กระทำความผิด

5|86| และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และปฏิเสธบรรดาโองการของเรานั้น ชนเหล่านั้นแหละคือ ชาวนรกที่มีเปลวไฟอันโชติช่วง (อัล-ญะฮิมน)

5|87| ผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่าได้ให้เป็นที่ต้องห้าม ซึ่งบรรดาสิ่งดี ๆ ในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงอนุมัติแก่พวกเจ้า และพวกเจ้าจงอย่าละเมิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้ละเมิด

5|88| และพวกเจ้าจงบริโภคสิ่งอนุมัติที่ดี ๆ จากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นปัจจัยชีพแก่พวกเจ้า และพึงยำเกรงอัลลอฮ์ผู้ซึ่งพวกเจ้าศรัทธาต่อพระองค์เถิด

5|89| อัลลอฮ์จะไม่ทรงเอาโทษแก่พวกเจ้าด้วยถ้อยคำที่ไร้สาระในการสาบานของพวกเจ้า แต่ทว่าพระองค์จะทรงเอาโทษแก่พวกเจ้าด้วยถ้อยคำที่พวกเจ้าปลงใจสาบาน แล้วสิ่งใดโทษนั้น นั่นคือการให้อาหารแก่มีสกินสิบคนจากอาหารปานกลางของสิ่งที่พวกเจ้าให้เป็นอาหารแก่ครอบครัวของพวกเจ้า หรือไม่ก็ให้เครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขา หรือได้หาสคนหนึ่งให้เป็นอิสระ ผู้ใดไม่พบ ก็ให้มีการถือบวชสามวัน นั่นแหละคือสิ่งใดโทษในการสาบานของพวกเจ้าเมื่อพวกเจ้าได้สาบานไว้ และจงรักษาการสาบานของพวกเจ้าเถิด ในท่านอนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของพระองค์แก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจักชอบคุณ

5|90| ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! ที่จริงสุราและการพนันและแท่นหินสำหรับเชือดสัตว์บูชาญ และการเล่นการเสี่ยงตัว นั้นเป็นสิ่งที่โสมมอันเกิดจากการกระทำของชัยฏอน ดังนั้นพวกเจ้าจงห่างไกลจากมันเสียเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

5|91| ที่จริงชัยฏอนนั้นเพียงต้องการที่จะให้เกิดการเป็นศัตรูกันและการเกลียดชังกันระหว่างพวกเจ้าในสุราและการพนัน เท่านั้น และมันจะเห็นแก่พวกเจ้าออกจากกรรไกรอัลลอฮ์ และการละหมาด แล้วพวกเจ้าจะยุติใหม่

5|92| และพวกเจ้าจงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังร่อซูลเถิด และพึงระมัดระวัง ไว้ด้วย แต่ถ้าพวกเจ้าผินหลังได้ ก็พึงรู้เถิดว่าที่จริงหน้าที่ของร่อซูลของเรานั้น คือ การประกาศอันชัดเจนเท่านั้น

5|93| ไม่มีบาปใด ๆ แก่บรรดาผู้ที่ศรัทธาและปฏิบัติสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย ในสิ่งที่พวกเขาได้บริโภค เมื่อพวกเขามีความยากแค้นและ

ศรัทธา และปฏิบัติสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย แล้วก็มีความยำเกรงและศรัทธาแล้วก็มีความยำเกรง และกระทำดี และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้กระทำดีทั้งหลาย

5|94|ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! แนนอนอัลลอฮ์จะทรงทดสอบพวกเจ้าด้วยสิ่งหนึ่ง อันได้แก่สัตว์ล่า ที่มือของพวกเจ้าได้มันมา และหอกของพวกเจ้าด้วย เพื่ออัลลอฮ์จะทรงรู้ว่าใครที่ยำเกรงพระองค์ในสภาพที่เขาไม่เห็นพระองค์ แล้วผู้ใดละเมิดหลังจากนั้น เขาก็จะได้รับโทษอันเจ็บแสบ

5|95|ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่าฆ่าสัตว์ล่าในขณะที่พวกเจ้ากำลังครองอิหม่อมอยู่ และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าได้ฆ่ามันโดยเจตนาแล้วไซ้ร การชดเชยก็คือ ชนิตเดียวกับที่ถูกฆ่า (จากปศุสัตว์) โดยผู้ที่ยุติธรรมสองคนในหมู่พวกเจ้าจะกระทำการชดเชยมัน ในฐานะเป็นสัตว์พลีที่ไปถึงอัล-กะอ์บะฮ์ หรือไม่ ก็ให้มีการลงโทษ คือให้อาหารแก่บรรดามีสกีน หรือสิ่งที่เท่าเทียมสิ่งนั้น ด้วยการถือศีลอด เพื่อที่เขาจะได้ลิ้มรสผลบุญแห่งกิจกรรมของเขา อัลลอฮ์ได้ทรงอภัยให้จากสิ่งที่ได้ล่วงเลยมาแล้ว และผู้ใดกลับกระทำอีก อัลลอฮ์ก็จะทรงลงโทษเขา และอัลลอฮ์ คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงลงโทษ

5|96|ได้ถูกอนุมัติแก่พวกเจ้า ซึ่งสัตว์ล่าในทะเล และอาหารจากทะเล ทั้งนี้เพื่อเป็นสิ่งที่อำนวยความสะดวกแก่พวกเจ้า และแก่บรรดาผู้เดินทาง และได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้า ซึ่งสัตว์ล่าบนบกตราบใดที่พวกเจ้าครองอิหม่อมอยู่และจงยำเกรงอัลลอฮ์เกิดผู้ที่พวกเจ้าจะถูกรวบรวมเข้าไปสู่พระองค์

5|97|อัลลอฮ์ได้ทรงให้อัล-กะอ์บะฮ์ อันเป็นบ้านที่ต้องห้ามนั้นเป็นที่ดำรงอยู่สำหรับมนุษย์ และเดือนที่ต้องห้าม และสัตว์พลีและสัตว์ที่ถูกสวมเครื่องหมายไว้ที่คอ เพื่อเป็นสัตว์พลีด้วย นั่นก็เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

5|98|พวกเจ้าพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้รุนแรงในการลงโทษ และแท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยโทษทรงเอ็นดูเมตตา

5|99|หน้าที่ของร่อซูลนั้นมีอะไรอื่น นอกจากการประกาศให้ทราบ เท่านั้น และอัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผย และสิ่งที่พวกเจ้าปกปิด

5|100|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าสิ่งเลวกับสิ่งดีนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน และแม้ว่าความมากมายของสิ่งชั่วนั้น ได้ทำให้ท่านพึงใจก็ตาม จงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด ผู้มีสติปัญญาดีทั้งหลาย! เพื่อกันพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

5|101|ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่าถ่มสิ่งต่างๆ หากสิ่งเหล่านั้นถูกเปิดเผยขึ้น แล้วมันก็จะก่อให้เกิดความเลวร้าย แก่พวกเจ้า และถ้าพวกเจ้าถ่มสิ่งเหล่านั้น ขณะที่อัล-กรุอันถูกประทานลงมา มันก็จะถูกเปิดเผยขึ้น แก่พวกเจ้า อัลลอฮ์ได้ทรงอภัยสิ่งเหล่านั้นแล้ว และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงหนักแน่น

5|102|แท้จริงได้มีพวกหนึ่งก่อนพวกเจ้าได้ถ่มถึงสิ่งต่างๆ เหล่านั้นมาแล้ว แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ปฏิเสธสิ่งต่างๆ เหล่านั้น

5|103|อัลลอฮ์มิได้ทรงให้มีขึ้น ซึ่งบะฮ์เราะฮ์ และซาอิบะฮ์ และวะหีละฮ์ และฮาม แต่ทว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่างหากที่อุปโลกน์ความเท็จแก่อัลลอฮ์ และส่วนมากของพวกเขาก็ไม่ใช่นักปัญญา

5|104|และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า ท่านทั้งหลายจงมาสู่สิ่งที่อัลลอฮ์ ได้ทรงประทานลงมาเถิด และมาสู่ร่อซูลด้วย พวกเขาก็กล่าวว่า เป็นการพอเพียงแก่เราแล้ว สิ่งที่เราได้พบบรรพบุรุษของเราเคยกระทำมานี้มา ถึงแม้ได้ปรากฏว่าบรรพบุรุษของพวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด และทั้งไม่ได้รับคำแนะนำอีกด้วยกระนั้นหรือ?

5|105|ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จาเป็นแก่พวกเจ้าในการป้องกันตัวของพวกเจ้า ผู้ที่หลงผิดไปนั้นจะไม่เป็นอันตรายแก่พวกเจ้า ได้ เมื่อพวกเจ้ารับคำแนะนำไว้ ยังอัลลอฮ์นั้นคือการกลับไปของพวกเจ้าทั้งหมด แล้วพระองค์ก็จะทรงบอกแก่พวกเจ้าทั้งหลาย ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

5|106|ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! การเป็นพยานระหว่างพวกเจ้า-เมื่อความตายได้มายังคนหนึ่งคนใดในพวกเจ้า ขณะมีการทำพินัยกรรมนั้น -คือสองคนที่เป็นผู้เที่ยงธรรมในหมู่พวกเจ้า หรือคนอื่นสองคนที่มีไว้ในหมู่พวกเจ้า หากพวกเจ้าได้เดินทางไปในผืนแผ่นดินแล้วได้มีเหตุภัยแห่งความตายประสบกับพวกเจ้าโดยที่พวกเจ้าจะต้องกักตัวเขาทั้งสองไว้หลังจากละหมาด แล้วทั้งสองนั้นก็จะสามารถต่ออัลลอฮ์-หากพวกเจ้าสงสัย -ว่าเราจะไม่นำการสาบานนั้นไปแลกเปลี่ยนกับราคาใด ๆ และแม้ว่าเขา จะเป็นญาติใกล้ชิดก็ตาม และเราจะไม่ปกปิดหลักฐานของอัลลอฮ์ (ถ้ามีเช่นนั้น)แนนอนนั่นใดนั้นเองที่เราจะอยู่ในหมู่ผู้ที่กระทำความป

5|107|แล้วหากได้รับรู้ว่าพยานทั้งสองคนนั้นสมควรได้รับโทษ ก็ให้คนอื่นสองคนทำหน้าที่ในตำแหน่งพยานทั้งสองนั้นแทน จากบรรดาผู้ที่มีคนสองคนในหมู่พวกเขาคือผู้สมควร แล้วทั้งสองนั้นก็จะสามารถต่ออัลลอฮ์ว่า แนนอนการเป็นพยานของเรานั้นสมควรยิ่งกว่าการเป็นพยานของเขาทั้งสอง และเรามิได้ละเมิด (ถ้ามีเช่นนั้น)แนนอนนั่นใดนั้นเอง เราที่จะอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา

5|108|นั่นแหละคือสิ่งที่ใกล้ชิดยิ่งกว่า ในการที่พวกเขาจะนำมาซึ่งการเป็นพยานตามความเป็นจริงของมัน หรือในการที่พวกเขากล่าวว่า คำสาบานจะถูกปฏิเสธ หลังจากที่พวกเขาสาบาน จงยำเกรงอัลลอฮ์และจงสดับฟังเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงแนะนำพวกที่เป็นผู้ละเมิด

5|109|วันที่อัลลอฮ์จะทรงชุมนุมบรรดาร่อซูล แล้วตรัสว่าสิ่งใดบ้างที่พวกเจ้าได้รับการตอบสนอง พวกเขากล่าวว่าไม่มีความรู้ใด ๆ แก่พวกข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ความเร้นลับทั้งหลาย

5|110|จงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ ตรัสแก่ข้าบตรของมรยัมว่า จงรำลึกถึงความโปรดปรานของข้าที่มีต่อเจ้า และมารดาของเจ้า ขณะที่ข้าได้สนับสนุนเจ้า ด้วยวิญญาณอันบริสุทธิ์ โดยที่เจ้าพูดกับประชาชน ขณะที่อยู่ในเปล และขณะที่อยู่ในวัยกลางคน และขณะที่ข้าได้สอนเจ้า ซึ่งคัมภีร์และความมุ่งหมายแห่งบัญญัติศาสนาและอัล-เตวารอดและอัล-อิน-ญีล และขณะที่เจ้าสร้างขึ้นจากดินตั้งรูปนกดด้วย อนุมัติของข้า แล้วเจ้าเป่าเข้าไปในรูปนกดนั้น มันก็กลายเป็นนก ด้วยอนุมัติของข้า และที่เจ้าทำให้คนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคผิวหนังหาย ด้วยอนุมัติของข้า และขณะที่เจ้าทำให้บรรดาคนตายออกมา ด้วยอนุมัติของข้า และขณะที่ข้าได้ยับยั้งและหันเหศวานอิสร่อลออกจากเจ้า เมื่อเจ้านำบรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้วบรรดาผู้ฝ่าฝืนในหมู่พวกเขาก็กล่าวว่า สิ่งนี้ มีใช่อื่นใด นอกจากมายาอาลอันชัดแจ้งเท่านั้น

5|111|และจงรำลึกถึงขณะที่ข้าได้ดลใจแก่อัลฮะวารียีน ว่าจงศรัทธาต่อข้าและต่อร่อซูลของข้า เกิด พวกเขากล่าวว่า พวกข้าพระองค์ศรัทธากันแล้ว และโปรดได้ทรงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกข้าพระองค์นั้นเป็นผู้สวามิภักดิ์ (ต่อพระองค์)

5|112|ขณะที่อัล-ฮะวารียูนกล่าวว่า โอ้อิซาบุตรของมรยัม! พระเจ้าของท่านสามารถที่จะให้สำรับอาหารจากฟากฟ้าลงมาแก่พวกเราไหม? เขากล่าวว่า พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์ หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

5|113|พวกเขากล่าวว่า พวกเราต้องการที่จะบริโภคจากมัน และที่จะให้หัวใจของพวกเราสงบ และที่พวกเราจะได้รู้ว่า ท่านได้พูดจริงแก่พวกเรา และที่พวกเราจะได้เป็นพยานยืนยันในเรื่องนั้นด้วย

5|114|อิซาบุตรของมรยัม ได้กล่าวว่า ข้าแต่อัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของข้าพระองค์! โปรดได้ทรงประทานลงมาแก่พวกข้าพระองค์ ซึ่งสำรับอาหารจากฟากฟ้าด้วยเถิด จะได้เป็นวันรื่นเริงแก่พวกข้าพระองค์ ทั้งแก่คนแรกของพวกเขาและแก่คนสุดท้ายของพวกเขา พระองค์ และจะได้เป็นสัญญาณหนึ่ง จากพระองค์ และโปรดได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด และพระองค์นั้นคือผู้ที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ประทานปัจจัยยังชีพทั้งหลาย

5|115|อัลลอฮ์ตรัสว่า แท้จริงข้าจะให้มันลงมาแก่พวกเจ้า แล้วผู้ใดในหมู่พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาหลังจากนั้น แนนอนข้าจะลงโทษเขา

ซึ่งโทษที่ข้าจะไม่ลงโทษนั้นแก่ผู้ใดในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย

5|116|และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ ตรัสว่า อีซาบุตรของมัรยัม เอย! เจ้าพูดแก่ผู้คนกระนั้นหรือว่า จงยึดถือฉันและมารดาของฉัน เป็นที่เคารพสักการะทั้งสองอันจากอัลลอฮ์ เขากล่าวว่า มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน! ไม่เคยแก่ข้าพระองค์ที่จะกล่าวสิ่งที่มีสิทธิ์ของข้า พระองค์ หากข้าพระองค์เคยกล่าวสิ่งนั้น แนนอนพระองค์ย่อมรู้ดี โดยที่พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในใจของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ไม่รู้อะไรที่อยู่ในใจของพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งหลาย

5|117|ข้าพระองค์มิได้กล่าวแก่พวกเขา นอกจากสิ่งที่พระองค์ใช้ข้าพระองค์เท่านั้น ที่ว่าท่านทั้งหลายจงเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์ ผู้เป็นเจ้าของนบน และเป็นผู้ประจักษ์ของพวกท่านด้วย และข้าพระองค์ย่อมเป็นพยานยืนยันต่อพวกเขาในระยะเวลาที่ข้าพระองค์อยู่ในหมู่พวกเขา ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงรับข้าพระองค์ไปแล้ว พระองค์ท่านก็เป็นผู้ดูแลและพวกเขา และพระองค์ทรงเป็นสักขีพยานในทุกสิ่ง

5|118|หากพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาแท้จริงพวกเขาก็คือปาวของพระองค์ และหากพระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงพระองค์ท่านคือ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

5|119|อัลลอฮ์ตรัสว่า นี่แหละคือวัน ที่การพูดความจริงของพวกเขาย่อมเป็นประโยชน์แก่บรรดาผู้ที่พูดจริง พวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ในสภาพที่อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยในพวกเขา และพวกเขาก็พึงพอใจในพระองค์นั้นแหละคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

5|120|อำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น และพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

6|1|การสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินได้ทรงให้มีบรรดาความมืดและแสงสว่าง แต่แล้วบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในนั้น ก็ยังให้(สิ่งอื่น) เทาเทียมกับพระเจ้าของเขายู

6|2|พระองค์คือ ผู้ที่ทรงบังเกิดพวกเขาจากดิน แล้วได้ทรงกำหนดเวลาแห่งความตายไว้ และกำหนดที่ถูกระบุไว้อีกกำหนดหนึ่งนั้นอยู่ที่พระองค์แต่แล้วพวกเขาก็ยังสงสัยกันอยู่

6|3|และพระองค์นั้นคือ อัลลอฮ์ ทั้งในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดิน ทรงรู้ลึกเร้นลับของพวกเขเจ้า และสิ่งเปิดเผยของพวกเขเจ้า และทรงรู้สิ่งที่พวกเขเจ้าซ่อนเร้นกันอยู่

6|4|และไม่มีใครงบองใด จากบรรดาใครงการแห่งพระเจ้าของพวกเขามายังพวกเขา นอกจากได้ปรากฏว่าพวกเขามิหลงใหลให้แก่ใครงการนั้น

6|5|แนนอนพวกเขาได้ปฏิเสธความจริง เมื่อความจริงนั้นได้มายังพวกเขา แล้วชาวคราว ของสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันไว้นั้นก็จะมายังพวกเขา

6|6|พวกเขามิได้เห็นดอกหรือว่า ก็ประชาชาติมาแล้วที่เราได้ทำลายมาก่อนหน้าพวกเขา ซึ่งเราได้พวกเขามีอำนาจและความสามารถในการแผ่นดิน ซึ่งสิ่งที่เรามิได้ให้แก่มิแก่พวกเขา และเราได้ส่งฝนมายังพวกเขาอย่างมากมาย และเราได้ให้แม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของพวกเข แล้วเราก็อทำลายพวกเขาเสีย เนื่องด้วยบรรดาความผิดของพวกเข และเราได้ให้มันขึ้นหลังจากพวกเขาซึ่งประชาชาติอื่น

6|7|และหากเราได้ให้ลงมาแก่เจ้า ซึ่งคัมภีร์ฉบับหนึ่ง (ที่ถูกจารึกไว้) ในกระดาด แล้วพวกเขาก็ได้สัมผัส คัมภีร์นั้นด้วยมือของพวกเขาเองแนนอนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาย่อมกล่าวว่า สิ่งนี้มิใช่อื่นใด นอกจากมายากลอันชั่วร้ายเท่านั้น

6|8|และพวกเขาก็ได้กล่าวว่าโธเจ้าละม้ายลัก จึงมิได้ถูกให้ลงมาแก่เขา และหากว่าเราได้ให้มะลักลงมาแล้ว แนนอนกิจการทั้งหลายก็ย่อมถูกชี้ขาด แล้วพวกเขาก็จะไม่ถูกรอคอย

6|9|และหาพวกเขาเราได้ให้เขา เป็นมะลักแนนอนเราก็อยอมให้เขาเป็นคนผู้ซื่อ และแนนอนเราก็อยอมให้สิ่งที่พวกเขาคลุมเครือกัน อยู่เป็นที่คลุมเครือแก่พวกเขา

6|10|และแนนอนบรรดารอซูล ก่อนเจ้านั้นได้ถูกเย้ยหยันมาแล้ว ดังนั้นจึงได้ล่อมบรรดาผู้ที่เย้ยหยันรอซูลเหล่านั้นไว้ ซึ่งสิ่งที่พวกเขาคเคยเย้ยหยันกัน

6|11|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)ว่า พวกท่านจงเดิน ไปในแผ่นดินเถิด แล้วจงดูว่า ผลสุดท้ายของบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นเป็นอย่างไรบ้าง ?

6|12|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่า สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นของใคร? จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่าเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ได้ทรงกำหนดการเอ็นดูเมตตาไว้บนตัวของพระองค์ แนนอนพระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขเจ้าไปสู่วันกิยามะฮ์ โดยที่ไม่มีการสงสัยใด ๆ ในวันนั้นบรรดาผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขชาติตุนั้น พวกเขาก็คงไม่ศรัทธา

6|13|และสิ่งที่สงบงียบอยู่ ในเวลากลางคืนและกลางวันนั้นเป็นสิทธิของพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

6|14|จงกล่าวเถิด ฉันจะยึดถือ “ผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ” ซึ่งพระองค์เป็นผู้ประดิษฐานบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์เป็นผู้ทรงให้อาหาร และไม่ถูกให้อาหาร จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) แท้จริงฉันถูกใช้ให้เป็นคนแรกในหมู่ที่สวามิภักดิ์ และพวกท่านจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้ให้ภาคีเป็นอันขาด

6|15|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันกล่าวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่ หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉัน

6|16|ผู้ใดที่การลงโทษถูกหันเหออกจากเขาในวันนั้น แนนอนพระองค์ทรงเอ็นดูเมตตาเขา และนั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

6|17|และหากว่าอัลลอฮ์ ทรงให้ความเดือดร้อนอย่างหนึ่งอย่างใดประสบแก่เจ้า แล้วก็ไม่มีความเปลี่ยนแปลงมันได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น และหากพระองค์ทรงให้ความต้อยอย่างหนึ่งอย่างใดประสบแก่เจ้า แท้จริงพระองค์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

6|18|และพระองค์คือผู้ทรงชนะเหนือปวงปาวของพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

6|19|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า สิ่งใดใหญ่ยิ่งกว่าในการเป็นพยาน จงกล่าวเถิดว่าอัลลอฮ์นั้นคือผู้เป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน และอัล-กรุอานนี้ก็ได้ถูกประทานลงมาแก่ฉัน เพื่อที่ฉันจะได้ชี้อัลกรุอานนี้ตักเตือนพวกท่าน และผู้ที่อัลกรุอานนี้ไปถึง พวกท่านจะยืนยันโดยแนนอนกระนั้นหรือว่า มีบรรดาที่เคารพสักการะอื่นร่วมกับอัลลอฮ์? จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่าฉันจะไม่ยืนยัน จงกล่าวเถิด แท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ที่ควรแก่การเคารพสักการะแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น และแท้จริงฉันขอปลื้มตักเตือนจากสิ่งที่พวกท่านให้ภาคี(แก่อัลลอฮ์)

6|20|บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขา นั้น พวกเขารู้จักเขา เช่นเดียวกับที่พวกเขารู้จักลูก ๆ ของพวกเขาเอง บรรดาผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขชาติตุนั้น พวกเขาคงไม่ศรัทธา

6|21|และผู้ใดเล่า คือผู้ธรรมะยิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกนความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือปฏิเสธบรรดาใครงการของพระองค์? แท้จริงบรรดาผู้ธรรมะนั้นจะไม่ได้รับความสำเร็จ

6|22|และวันที่เราจะพุ่มพุ่มพวกเขาทั้งมวลแล้วเรากล่าวแก่บรรดาผู้ที่ให้ภาคีขึ้นว่าโหนเล่า บรรดาภาคีของพวกเขเจ้าที่พวกเขเจ้าอ้างกัน

6|23|แล้ว(ผลแห่ง) การทดสอบพวกเขาก็มิได้เป็นอย่างอื่น นอกจากจากพวกเขากล่าวว่า พวกข้าพระองค์ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเราว่า พวกข้าพระองค์ไม่เคยเป็นผู้ให้ภาคีขึ้น

6|24|จงดูเถิด(มุฮัมมัด)ว่า พวกเขาได้โกหกแก่ตัวของพวกเขเองอย่างไร ? และสิ่งที่พวกเขาคเคยอุปโลกนขึ้นก็ได้หายไป จากพวกเขา

6|25|และในหมู่พวกเขาเหล่านั้นมีผู้ที่สดับฟังเจ้าอยู่ข้าง แต่เราได้ให้มีสิ่งปิดกั้นอยู่บนหัวใจของพวกเขา ในการที่พวกเขาจะเข้าใจอัลกุรอาน และได้ให้ในหูของพวกเขาความหนวกอยู่ด้วย และหากพวกเขาเห็นสัญญาณทุกอย่าง พวกเขาจะไม่ศรัทธาจนกระทั่งพวกเขาได้มาหา เจ้าก็ยังได้เปรียบกับเจ้า บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นจะกล่าวว่า นี่ มีอะไรอื่น นอกจากบรรดาสิ่งซึ่งเขียนอันไร้สาระของคนก่อน ๆ เท่านั้น (นินยาโยบราณ)

6|26|และพวกเขาห้าม เกี่ยวข้องกับอัลกุรอาน และพวกเขาก็ปลิดตัวออกห่างจากอัลกุรอานด้วย และพวกเขาจะไม่ทำให้ใครพิณาส นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น แต่พวกเขาไม่รู้ลึก

6|27|และหากเจ้าจะได้เห็น ขณะที่พวกเขาถูกให้หยุดยืนอยู่เบื้องหน้าไฟนรก แล้วพวกเขาได้กล่าวว่า โอ้! หวังว่าเราจะถูกนำกลับไปได้ และเราก็จะไม่ปฏิเสธบรรดาโองการแห่งพระเจ้าของเราอีกและเราก็จะได้กลายเป็นผู้ที่อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา

6|28|แต่ทว่าได้ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว สิ่งซึ่งพวกเขาปกปิดไว้ แต่กาลก่อน และแม้ว่าพวกเขาถูกให้กลับไปได้ แน่نونพวกเขาจะกลับ กระทำอีกในสิ่งที่พวกเขาถูกห้ามไว้ และแท้จริงพวกเขาคือผู้ที่กล่าวเท็จ

6|29|และพวกเขากล่าวว่า มันมีอะไรอื่นนอกจากชีวิตความเป็นอยู่ของเราในโลกนี้เท่านั้น และเรานั้นไ้ว่าจะเป็นผู้ถูกให้พ้นคือชีพกิ์หาไม่

6|30|และหากกล่าวเจ้าจะได้เห็น ขณะที่พวกเขาถูกให้ยืนอยู่เบื้องหน้าพระเจ้าของพวกเขา โดยที่พระองค์ได้ทรงกล่าวว่า นี่ มีอะไรจริงดอกหรือ? พวกเขาตอบว่า ใช่ขอรับ พวกข้าพระองค์ขอสาบานด้วยพระเจ้าของพวกข้าพระองค์ พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจึงลืมนการลงโทษกันเกิด เนื่องจากการที่พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา

6|31|แน่อนได้ขาดทุนไปแล้ว บรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่อการพบอัลลอฮ์ จนกระทั่งเมื่อวันกิยามะฮ์ได้มายังพวกเขาโดยกระหนั้น แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า โอ้ความเสียใจของเรา ในสิ่งที่เราได้ทำให้กับพรองในโลก โดยที่พวกเขาแบกบรรดาบาปของพวกเขาไว้บนหลังของพวกเขาด้วย फिरูเกิดว่า ช่างเลวร้ายจริง ๆ สิ่งซึ่งพวกเขากำลังแบกอยู่

6|32|และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นมีอะไรอื่น นอกจากการเล่น และการเพลิดเพลินเท่านั้น และแน่อนสำหรับบ้านแห่งอาคิเราะห์ นั้นดียิ่งกว่า สำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง พวกเจ้าไม่ใช้ปัญญาดอกหรือ?

6|33|เรารู้ดีว่า สิ่งซึ่งพวกเขากล่าวกัน นั้นทำให้เจ้าเสียใจ แท้จริงพวกเขาหาได้ปฏิเสธเจ้าไม่ แต่ทว่าบรรดาผู้ธรรมนั้นปฏิเสธโองการต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ ต่างหาก

6|34|และแน่อนบรรดา รือซูลก่อนเจ้านั้นได้ถูกปฏิเสธมาแล้ว แล้วพวกเขาดทนต่อสิ่งที่พวกเขาถูกปฏิเสธมา และถูกทำร้ายจนกระทั่ง ความช่วยเหลือของเราได้มายังพวกเขา และไม่มีใครเปลี่ยนแปลงพจนารถของอัลลอฮ์ได้ และแท้จริงนั้นได้มายังเจ้าแล้วจากข่าวคราวของบรรดาผู้ที่ถูกส่งมา

6|35|และหากว่าการผินหลังให้ของพวกเขาเหล่านั้นมันใหญ่โต แก่เจ้าแล้ว หากเจ้าสามารถที่จะแสวงหาช่องใด ๆ ลงในแผ่นดิน หรือบนใต้สุฟากฟ้า แล้วทำสัญญาณหนึ่งมายังพวกเขา และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่อนพระองค์ก็ทรงรวบรวมพวกเขาให้อยู่บนคำแนะนำแล้ว ดังนั้นเจ้าจงอย่าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้มกมายเลย

6|36|แท้จริง ที่ตอบรับ นั้น เพียงบรรดาผู้ที่ฟัง เท่านั้น และบรรดาผู้ที่ตาย นั้น อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาฟื้นคืนชีพ และพวกเขาก็จะถูกนำกลับไปยังพระองค์

6|37|และพวกเขากล่าวว่า โฉนเล่าจึงไม่มีสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของพวกเขาให้ลงมาแก่เขา จงกล่าวเกิด (มุฮัมมัด) แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงสามารถที่จะให้สัญญาณหนึ่งลงมา แต่ทว่าส่วนมากพวกเขานั้นไม่รู้

6|38|และไม่มีสัตว์ใด ๆ ในแผ่นดิน และไม่มีสัตว์ปีกใด ๆ ที่ยืนด้วยสองปีกของมัน นอกจากประหนึ่งเป็นประชาชาติ เยี่ยงพวกเจ้านั้นเอง เรามีได้ให้พวกพระองค์แต่อย่างใดในคัมภีร์ แล้วยังพระเจ้าของพวกเขา นั้น พวกเขาจะถูกนำไปพุ่มนุ

6|39|และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรานั้น คือผู้ที่หุนหุก และเป็นไ้ ซึ่งอยู่ในบรรดาความมืด ผู้ใดที่อัลลอฮ์ ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้เขาหลงทางไป และผู้ใดที่พระองค์ประสงค์ ก็ะทรงให้เขาอยู่บนทางอันเที่ยงตรง

6|40|จงกล่าวเกิด (มุฮัมมัด) ท่านได้เห็นพวกท่านแล้วมิใช่หรือ? หากการลงโทษของอัลลอฮ์มายังพวกท่าน หรือวันกิยามะฮ์ ได้มายังพวกท่านอื่นจากอัลลอฮ์ กระนั้นหรือ ที่พวกท่านจะวิงวอนหากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง

6|41|มิได้ เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกท่านจะวิงวอนขอ แล้วพระองค์ก็จะทรงปลดเปลื้องสิ่งที่พวกท่านวิงวอนให้ช่วยเหลือ หากพระองค์ทรงประสงค์ และพวกเจ้าก็จะลืมนสิ่งที่พวกเจ้าให้มาเกิดขึ้น

6|42|และแท้จริงเราได้ส่งไปยังประชาชาติก่อนหน้าเจ้า แล้วเราก็ได้ลงโทษพวกเขา ด้วยความแร้นแค้น และการเจ็บป่วยเพื่อว่าพวกเขาจะได้นอบน้อม

6|43|แล้วโฉนเล่า พวกเขาจึงไม่นอบน้อม เมื่อการลงโทษของเราได้มายังพวกเขา แต่ทว่าหัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง และชัยฏอนก็ได้ให้เป็นที่สวายนมแก่พวกเขาด้วย ในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

6|44|ครั้นเมื่อพวกเขาลืมนสิ่งที่พวกเขาถูกเตือน ให้รำลึกในสิ่งนั้น เราก็ตเปิดให้แก่พวกเขาซึ่งบรรดาประตูของสิ่ง จนกระทั่งเมื่อพวกเขาเร่งต่อสิ่งที่พวกเขาได้รับ เราก็ตลงโทษพวกเขาโดยกระหนั้น แล้วทันใดนั้นพวกเขาก็หมดหวัง

6|45|แล้วได้ถูกตัดขาด จนคนสุดท้ายของกลุ่มชนที่อธรรม และการสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก

6|46|จงกล่าวเกิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ? หากอัลลอฮ์ทรงเอาหูของพวกท่าน และตาของพวกท่านไป และได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกท่านด้วยแล้ว ใครเล่าคือผู้ซึ่งได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ที่จะนำมันมาให้แก่พวกท่านได้ จงดูเกิดว่า อยางไรเล่าที่เราแจกแจงโองการทั้งหลาย แล้วพวกเขาก็ยังหันเหไปได้

6|47|จงกล่าวเกิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือว่า หากการลงโทษของอัลลอฮ์ มายังพวกท่านโดยกระหนั้นก็ดี หรือโดยเปิดเผย ก็ดีนั้น จะไม่มีใครถูกทำลาย นอกจากกลุ่มชนผู้อธรรมเท่านั้น

6|48|และเราจะไม่ส่งบรรดารือซูลมา นอกจากในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือนเท่านั้น ดังนั้นผู้ใดที่ศรัทธาและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ก็ไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาจะไม่เสียใจ

6|49|และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรานั้น การลงโทษจะประสบแก่พวกเขา เนื่องจากการที่พวกเขาละเมิด

6|50|จงกล่าวเกิด (มุฮัมมัด)ว่า ฉันจะไม่กล่าวแก่พวกท่านว่า ที่ฉันมีบรรดาลัษสมบัติของอัลลอฮ์และทั้งฉันก็มิรู้สิ่งเร้นลับ และฉันก็จะไม่กล่าวแก่พวกท่านว่า ฉันคือมะลัก ฉันจะไม่ปฏิบัติตาม นอกจากสิ่งที่ถูกให้เป็นโองการแก่ฉันเท่านั้นจงกล่าวเกิด คนตาบอดกับคนตาดีนั้นจะเท่าเทียมกันหรือ? พวกท่านไม่ใคร่ครวญดอกหรือ?

6|51|และเจ้าจงตักเตือนด้วย อัลกุรอานแก่บรรดาผู้ที่เกรงกลัวว่าพวกเขาจะถูกนำไปพุ่มนุยังพระเจ้าของพวกเขา โดยที่อื่นจากพระองค์แล้วไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใด และไม่มีผู้ทำการชะฟาอะฮ์ คนใด สำหรับพวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

6|52|เจ้าจงอย่าขับไล่บรรดาผู้ที่วิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเขา ทั้งในเวลาเช้าและเวลาเย็น โดยปรารถนาความโปรดปรานจากพระองค์ ไม่เป็นภัยแก่เจ้าแต่อย่างใด ในการชำระพวกเขาและก็ไม่เป็นภัยแก่พวกเขาแต่อย่างใด จากการชำระเจ้าแล้วเหตุใดเจ้าจึงจะขับไล่พวกเขา? (ถ้าเจ้าทำเช่นนั้นแล้ว) เจ้าก็จะกลายเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้อธรรม

6|53|และในทำนองนั้นเราได้ทดสอบบางคนของพวกเขาด้วยอีกบางคน เพื่อพวกเขาจะได้กล่าวว่า ชนเหล่านี้กระนั้นหรือ ที่อัลลอฮ์ทรงกรุณาแก่พวกเขา ในระหว่างพวกเขา อัลลอฮ์นั้นมิใช่เป็นผู้ทรงรู้ยิ่งต่อบรรดาผู้ที่ก่อกวนญูดอกหรือ?

6|54|และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาตอบบรรดาโองการของเราได้มาหาเจ้า(มุฮัมมัด) ก็จงกล่าวเถิดว่าขอความปลอดภัยจงมีแก่พวกท่านเถิด พระเจ้าของพวกเขาก็ได้กำหนดการเอ็นดูเมตตาไว้บนตัวของพระองค์ว่า ผู้ใดในหมู่พวกเขากะทำความชั่วโดยไม่รู้แล้วเขาสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวหลังจากนั้นและปรับปรุงแก้ไขแล้ว แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงรอบรู้โทษของผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

6|55|และในทำนองนั้นเราจะแจกแจงโองการทั้งหลาย และเพื่อที่วิถีทางของผู้กระทำผิดจะได้ประจักษ์ชัด

6|56|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่าแท้จริงฉันถูกห้ามมิให้เคารพสักการะ บรรดาผู้ที่พวกท่านวิงวอนกันอยู่ อื่นจากอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด ฉันจะไม่ปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเจ้า ถ้าเช่นนั้นแน่นอน ฉันก็ยอมหลงผิดไปด้วย และฉันก็จะไม่ใช่เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ได้รับคำแนะนำ

6|57|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) แท้จริงฉันอยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้ง จากพระเจ้าของฉัน ในขณะที่เดียวกันพวกเขาก็ปฏิเสธหลักฐานนั้น ที่ฉันนั้นไม่มีสิ่งที่พวกเขารังแกหรือด่าว่า แท้จริงการที่ชาตินั้นมิใช่สิทธิของใครอื่น นอกจากเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น โดยที่พระองค์จะทรงแจ้งความจริง และพระองค์เป็นผู้ที่เยี่ยมที่สุดในบรรดาผู้ที่ขาด

6|58|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า หากที่ฉันมีสิ่ง(อำนาจ) ที่พวกเขารังแกกันแล้ว แน่แน่นอนกิจการทั้งหลายก็ถูกชี้ขาดระหว่างฉันกับพวกท่านแล้วและอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรู้ยิ่งต่อผู้ศรัทธาทั้งหลาย

6|59|ขณะที่พระองค์นั้นมีบรรดาญิบแจแห่งความเร้นลับ โดยที่ไม่มีใครรู้ญิบแจเหล่านั้น นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และในทะเล และไม่มีใบบอกไรใด ร่องหล่นลงนอกจากพระองค์จะทรงรู้มัน และไม่มีเมล็ดพืชใด ซึ่งอยู่ในบรรดาความมืดของแผ่นดิน และไม่มีสิ่งที่อ่อนนุ่มใด และสิ่งที่แห้งใด นอกจากจะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง

6|60|และพระองค์คือผู้ที่ทรงให้พวกเขาย้าย ในเวลากลางคืน และทรงรู้สิ่งที่พวกเขาก็ได้กระทำขึ้นในเวลากลางวัน แล้วก็ทรงให้พวกเขาย้ายคืนชีพ ในเวลานั้น เพื่อว่าเวลาแห่งอายุที่ถูกกำหนดไว้แล้วจะได้ถูกใช้ให้หมดไป แล้วยังพระองค์นั้นคือการกลับไปของพวกเขาก็แล้วพระองค์จะทรงบอกแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาก็จะกระทำกัน

6|61|และพระองค์คือผู้ทรงชนะเหนือปาวปาวของพระองค์ และทรงส่งบรรดาผู้บันทึกความดีและความชั่ว มายังพวกเขาด้วย จนกระทั่งเมื่อความตายได้มายังคนใดในพวกเขาแล้ว บรรดาทูตของเรา ก็จะรับชีวิตของพวกเขาไป โดยที่พวกเขาจะไม่ทำให้บกพร่อง

6|62|แล้วพวกเขาก็ถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์ ผู้เป็นนายอันแท้จริงของพวกเขา ฟังรู้เถิดว่า การที่ขาด นั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น และพระองค์เป็นผู้รวดเร็วยิ่งในหมู่ผู้ชำระทั้งหลาย

6|63|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่า ใครเล่าจะช่วยพวกเขาให้พ้นจากบรรดาความมืดของทางบก และทางทะเล โดยที่พวกเขาก็วิงวอนขอต่อเขาด้วยความนอบน้อม และแผ่วเบาว่า ถ้าหากพระองค์ทรงช่วยเราให้รอดพ้นจากสิ่งนี้แล้ว แน่แน่นอนพวกข้าพระองค์ก็จะเป็นผู้ที่อยู่ในหมู่ผู้ก่อกวนญูดอก

6|64|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่าอัลลอฮ์จะช่วยพวกท่านให้รอดพ้นจากมัน และจากความทุกข์ยากทุกอย่างด้วย แต่แล้วพวกท่านก็ให้มีภาคีขึ้นอีก(แก่พระองค์)

6|65|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) พระองค์คือผู้ทรงสามารถที่จะส่งการลงโทษมายังพวกท่าน จากเบื้องบน ของพวกท่านหรือจากใต้เท้าของพวกท่านหรือ ให้พวกท่านปนเปกันโดยมีหลายพวก และให้บางส่วนของพวกท่านลี้มรส ซึ่งการรุกรานของอีกบางส่วน จงดูเถิด(มุฮัมมัด) ว่า เรากำลังแจกแจงโองการทั้งหลายอยู่อย่างไร? เพื่อว่าพวกเขาจะได้เข้าใจ

6|66|และกลุ่มชนของเจ้านั้นได้ปฏิเสธอัลกุรอาน ทั้ง ๆ ที่อัลกุรอานนั้นเป็นสัจธรรม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ฉันมิใช่ผู้พิทักษ์พวกท่านดอก

6|67|สำหรับแต่ละชาวดรานั้น ย่อมมีเวลาที่เกิดขึ้น และพวกเขาก็จะรู้

6|68|และเมื่อเจ้าเห็นบรรดาผู้ซึ่งกำลังวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ในบรรดาโองการของเรา แล้ว ก็จงออกห่างจากพวกเขาเสีย จนกว่าพวกเขาจะวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องอื่นจากนั้น และถ้าชัฏญอนทำให้เจ้าลี้มรสแล้ว ก็จงอย่างนั่งรวมกับพวกที่อธรรมเหล่านั้นต่อไป หลังจากที่มีการนึกขึ้นได้

6|69|และไม่เป็นภัยแก่บรรดาผู้ที่ยำเกรงแต่อย่างใดจากการชำระพวกเขา แต่ทว่าเป็นการตักเตือน (แก่พวกเขา) เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

6|70|และเจ้าจงปล่อยเสีย ซึ่งบรรดาผู้ที่ ยึดเอาศาสนา ของพวกเขาเป็นของเล่น และสิ่งให้ความเพลิดเพลิน และชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขา และเจ้าจงเตือนด้วยอัล-กุรอาน การที่ชีวิตหนึ่งชีวิตใด จะถูกส่งก่อดู กับสิ่งที่ชีวิตได้ชวนหาไว้ โดยที่อื่นจากอัลลอฮ์ แล้วจะไม่มีความช่วยเหลือคนใด และไม่มีผู้ทำการชะพอะฮ์คนใดสำหรับชีวิตนั้นและถ้าชีวิตนั้นจะไถ่ถอนด้วยสิ่งใดถอนทุกอย่าง มันก็จะไม่ถูกรับจากชีวิตนั้น ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่ได้ถูกให้ส่งก่อดูกับสิ่งที่พวกเขาได้แสวงหาไว้ ซึ่งพวกเขาจะได้รับเครื่องดีมจากน้ำที่ร้อนจัด และจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบเนื่องจากที่พวกเขาปฏิเสธการศรัทธา

6|71|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เราจะวิงวอนขอต่อสิ่งที่ไม่ให้คุณแก่เราได้ และไม่โทษแก่เราได้อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? และเราก็จะถูกให้หันหันกลับของเรากลับ หลังจากอัลลอฮ์ได้ทรงแนะนำเราแล้ว ดังผู้ที่พวกเขายกย่องได้ทำให้เขาหลงไปในแผ่นดินในสภาพที่งงวุ่น ซึ่งเขามีเพื่อน ๆ เรียกร้องเขาให้ไปสู่คำแนะนำที่ถูกต้อง ว่า จงหาพวกเราเถิด จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่าแท้จริงคำแนะนำของอัลลอฮ์เท่านั้นคือคำแนะนำ และพวกเราได้รับบัญชาให้เรารู้ว่ามีกัณฑ์แด่พระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้น

6|72|และ(พวกเราได้รับบัญชา) ว่าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจงยำเกรงพระองค์เถิด และพระองค์คือผู้ที่พวกเขาก็จะถูกนำกลับไปสู่หมู่ผู้ยำเกรง

6|73|และพระองค์คือ ผู้ที่ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินด้วยความจริง และวันที่ พระองค์ตรัสว่า เจ้าจงเป็นขึ้น แล้วมันก็จะเป็นขึ้น พระดำรัสของพระองค์คือความจริง และอำนาจทั้งหลายนั้นเป็นของพระองค์ ในวันที่จะถูกเป่าเข้าไปในแตร พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับ และในสิ่งเปิดเผย และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

6|74|และจงรำลึกขณะที่อิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขา คืออาซรว่า ท่านจะยึดถือเอาบรรดาเจว็ดเป็นที่เคารพสักการะกระนั้นหรือ? แท้จริงฉันเห็นว่าท่านและกลุ่มชนของท่านนั้นอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง

6|75|และในทำนองนั้นแหละ เราจะให้อิบรอฮีมเห็นอำนาจอันยิ่งใหญ่ ในบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินและเพื่อเขาจะได้เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เชื่อมั่นทั้งหลาย

6|76|ครั้นเมื่อกลางคืนปกคลุมเขา เขาได้เห็นดาวดวงหนึ่ง เขาก็กล่าวว่า นี่คือพระเจ้าของฉัน แต่เมื่อมันลับไป เขาก็กล่าวว่า ฉันไม่ชอบบรรดาสิ่งที่ลับไป

6|77|ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงจันทร์กำลังขึ้น เขาก็กล่าวว่านี่คือพระเจ้าของฉัน แต่เมื่อมันลับไป เขาก็กล่าวว่านี่คือพระเจ้าของฉัน แต่เมื่อมันลับไป เขาก็กล่าวว่า ถ้าพระเจ้าของฉันมิได้ทรงแนะนำฉันแล้ว แน่แน่นอนฉันก็จะกลายเป็นคนหนึ่งในกลุ่มชนที่หลงผิด

6|78|ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงอาทิตย์กำลังขึ้น เขาก็กล่าวว่า นี่แหละคือพระเจ้าของฉัน นี่แหละใหญ่กว่า แต่เมื่อมันได้ลับไป เขาก็กล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉัน! แท้จริงฉันขอปลีกตัวออก จากสิ่งที่พวกท่านให้มีภาคีขึ้น(แก่อัลลอฮ์)

6|79|แท้จริงข้าพระองค์ขอผินหน้าของข้าพระองค์แด่ผู้ที่สร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินในฐานะผู้ไผ่หาความจริง ผู้สวามิภักดิ์และข้าพระองค์มิได้ซ่อนหนึ่งในหมู่ผู้ให้ภักดีขึ้น

6|80|และกลุ่มชนของเขาได้โต้เถียงเขา เขาได้กล่าวว่า พวกท่านจะโต้เถียงฉันในเรื่องอัลลอฮ์ กระนั้นหรือ? และแท้จริงพระองค์ได้ทรงแนะนำฉันแล้ว และฉันจะไม่กล่าวสิ่งที่พวกท่านให้ฉันนั้นเป็นภักดีขึ้น นอกจากพระองค์เจ้าของข้าพระองค์จะทรงประสงค์สิ่งหนึ่งสิ่งใดเท่านั้น พระเจ้าของฉันนั้นมีความรู้กว้างขวางทั่วทุกสิ่ง แล้วพวกเจ้าไม่รำลึกถึงหรือ?

6|81|และอย่างไรเล่าที่ฉันจะกล่าวสิ่งที่พวกท่านให้ฉันนั้น โดยที่พวกท่านไม่กล่าวที่พวกท่านได้ให้ฉันกับอัลลอฮ์ซึ่งสิ่งที่พระองค์มิได้ทรงให้ฉันหลักฐานใด ๆ ลงมาแก่พวกเจ้าในสิ่งนั้น แล้วฝ่ายใดเล่าในสองฝ่ายนั้น เป็นฝ่ายที่สมควรต่อความปลอดภัย ยิ่งกว่าหากพวกท่านรู้

6|82|บรรดาผู้ที่ศรัทธา โดยที่มิได้ให้การศรัทธาของพวกเขาปะปนกับการอธรรม นั้น ชนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับความปลอดภัย และพวกเขาคือผู้ที่รับเอาคำแนะนำไว้

6|83|และนั่นคือ หลักฐานของเราที่ได้ให้มันแก่อิบรอฮีม โดยมีฐานะเหนือกลุ่มชนของเขา เราจะยกขึ้นหลายชั้น ผู้ที่เราประสงค์แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น เป็นผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงรอบรู้

6|84|และเราได้ให้เขา ซึ่งอิสฮาก และยะอ์กูบ ทั้งหมดยุคเราได้แนะนำแล้ว และนุฮ์เราก็ตอบแนะนำแล้วแต่ก่อนโน้น และจากลูกหลานของเขานั้น คือดาอูด และสุลัยมาน และอียูบและยูซุฟและมุซา และฮารูน และในท่านองนั้นแหละ เราจะตอบแทนแก่ผู้กระทำดีทั้งหลาย

6|85|และซะกะรียา และยะฮียา และอีซา และอิยาซ ทุกคนนั้นอยู่ในหมู่คนดี

6|86|และอิสรออีล และอัล-ยะสะอ์ และยูนุสและอุมม์ และแต่ละคนนั้นเราได้ให้ดีเด่นเหนือกว่าประชาชาติทั้งหลาย

6|87|และ (เราได้ให้ดีเด่นอีก) ซึ่งส่วนหนึ่งจากบรรดาบิดาของพวกเขา และเราได้เลือกพวกเขา และได้แนะนำพวกเขาไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

6|88|นั่นแหละคือ คำแนะนำของอัลลอฮ์ โดยที่พระองค์จะทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในหมู่พวกบ่าวของพระองค์ ด้วยคำแนะนำนั้น และหากเขาได้ให้ภักดีขึ้นแล้ว แนนอนสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำกันมา ก็สูญสิ้นไปจากพวกเขา

6|89|ชนเหล่านี้คือ ผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาและให้คำตัดสิน และให้การเป็นนบีด้วย แต่ถ้านชนเหล่านี้ ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน แนนอนเราได้มอบมันไว้แล้วแก่กลุ่มชนหนึ่งที่พวกเขามิใช่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน

6|90|ชนเหล่านี้ คือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงแนะนำของพวกเขามา เจ้า จงเจริญรอยตามเถิด จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าฉันจะไม่ขอต่อพวกท่านซึ่งคำจ้างใด ๆ ในการให้ ศรัทธาต่ออัลกุรอาน อัลกุรอานนั้น มิใช่อะไรอื่นนอกจากคำตักเตือนสำหรับประชาชาติทั้งหลายเท่านั้น

6|91|และพวกเขา มิได้ให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮ์ตามควรแก่ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ จงรำลึกขณะที่พวกเขา กล่าวว่า อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานสิ่งใดแก่พวกท่านใด จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าผู้ใดเล่าที่ได้ทรงประทานลงมา ซึ่งคัมภีร์ที่มีขานามมาเป็นแสงสว่าง และคำแนะนำแก่มนุษยซึ่งพวกท่านได้บันทึกไว้ในกระดาด โดยที่จะได้เปิดเผยมันและก็ปิดมันไว้มากมาย และพวกเจ้า ถูกสอนในสิ่งที่ทั้งพวกเจ้า และบรรพบุรุษของพวกเจ้ามิได้รู้มาก่อน จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า (ผู้ทรงประทาน) คืออัลลอฮ์นั่นเอง แล้วจงปล่อยพวกเขาสนุกสนามกันในกาวิพากษ์วิจารณ์ของพวกเขาต่อไป

6|92|นี่คือ คัมภีร์ ที่เราได้ให้ลงมาอันเป็นคัมภีร์ที่มีความจำเริญ ที่ยืนยันสิ่ง ซึ่งอยู่เยื้องหน้าคัมภีร์นี้และเพื่อที่เจ้าจะได้ตักเตือนแม่แห่งเมืองทั้งหลาย และผู้ที่อยู่รอบ ๆ แม่เมืองนั้น และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อปรโลกนั้น พวกเขาจะยอมรับศรัทธาต่อคัมภีร์นี้ และขณะเดียวกันพวกเขาก็จะรักษาการละหมาดของพวกเขา

6|93|และใครเล่าคือ ผู้ศรัทธายิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือกล่าวว่าได้ถูกประทานโอองการแก่ฉัน ทั้ง ๆ ที่มิได้มีสิ่งใดถูกประทานให้เป็นโอองการแก่เขา และผู้ที่กล่าวว่า ฉันจะให้ลงมาเช่นเดียวกับสิ่งที่อัลลอฮ์ให้ลงมา และหากเจ้าจะได้เห็นขณะที่บรรดาผู้เออธรรมอยู่ในภาวะคับขันแห่งความตาย และมลาอิกะฮ์ กำลังแบมือของพวกเขา (โดยกล่าวว่า) จงให้ชีวิตของพวกท่านออกมา วันนั้นผลที่ท่านจะได้รับการตอบแทน ซึ่งโทษแห่งการตักเตือน เนื่องจากที่พวกท่านกล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮ์? โดยปราศจากความจริง และเนื่องจากการที่พวกท่านแสดงยะโสต่อบรรดาโอองการของพระองค์

6|94|และแนนอนพวกเจ้าได้มายังเราโดยลำพัง เยี่ยงที่เราได้บังเกิดพวกเจ้ามาในครั้งแรก และพวกเจ้าได้ละทิ้งสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเจ้าไว้เบื้องของพวกเจ้า และเราไม่เห็นอยู่กับพวกเจ้าบรรดาผู้ที่ช่วยเหลือพวกเจ้าได้อย่างไว้ว่า พวกเขาเป็นผู้มีหุ้นส่วนในพวกเจ้า แนนอนได้ขาดเป็นเสี่ยง ๆ แล้วในระหว่างพวกเจ้า และได้หายจากพวกเจ้าสิ่งที่พวกเจ้าได้อ้างไว้

6|95|แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงให้เมล็ดพืชและเมล็ดอินทผลัมปรโลก ทรงให้สิ่งที่มีชีวิตออกจากสิ่งที่ไม่มีชีวิต และทรงให้สิ่งที่ไม่มีชีวิตออกจากสิ่งที่มีชีวิต นั้นแหละคืออัลลอฮ์ แล้วอย่างไรเล่าที่พวกเจ้าถูกหันเหไปได้

6|96|ผู้ทรงเมตตาอันใหญ่ และทรงให้กลางคืนเป็นเวลาพักผ่อน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นการคำนวณ นั่นคือการกำหนดให้มีขึ้นของผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

6|97|และพระองค์คือ ผู้ที่ทรงให้มันแก่พวกเจ้า ซึ่งดวงดาวทั้งหลาย เพื่อพวกเจ้าจะได้รับการชี้แนะด้วยดวงดาวเหล่านั้น ทั้งในความมืดแห่งทางบกและทางทะเล แนนอนเราได้แจกแจงโอองการทั้งหลายไว้แล้ว สำหรับกลุ่มชนที่รู้

6|98|และพระองค์คือ ผู้ที่ทรงให้พวกเจ้าเกิดขึ้นจากชีวิตหนึ่ง โดยให้มีที่พัก และมีที่ฝาก แนนอนเราได้แจกแจงโอองการทั้งหลายไว้แล้วสำหรับกลุ่มชนที่เข้าใจ

6|99|และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงให้น้ำลงมาจากฟากฟ้าแล้วทรงให้ออกมาด้วยน้ำนั้น ซึ่งพันธุ์พืชของทุกสิ่งและเราได้ให้ออกจากพันธุ์พืชนั้นซึ่งสิ่งที่มิใช่พืช จากสิ่งที่มิใช่พืชนั้นเราได้ให้ออกมาซึ่งเมล็ดที่ซ่อนตัวกันอยู่ และจากต้นอินทผลัมนั้น จั่นของมันเป็นทลายต่ำ และทรงให้ออกมาด้วยน้ำนั้นอีก ซึ่งสวนองุ่นและชัยตุณ และทับทิม โดยมีสภาพคล้ายกันและไม่คล้ายกัน “พวกเจ้าจงมองดู ผลของมัน” “เมื่อมันเริ่มออกผลและเมื่อมันแก่สุก แท้จริงในสิ่งเหล่านั้นแนนอน มีสัญญาณมากมาย สำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา”

6|100|และพวกเขาได้ให้มันขึ้นแก่อัลลอฮ์ ซึ่งบรรดาภักดีแห่งญิน ทั้งๆ ที่พระองค์ทรงบังเกิดพวกเขา แต่พวกเขา ได้อุปโลกษ์ให้แก่พระองค์ซึ่งบรรดาบุตรชาย และบรรดาบุตรหญิง โดยปราศจากความรู้ พระองค์ทรงบริสุทธิ์และทรงสูงส่งเกินกว่าที่พวกเขาจะกล่าวให้ลักษณะกัน

6|101|พระผู้ทรงประดิษฐ์ บรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน อย่างไรก็ตามที่พระองค์จะทรงมีพระบุตรโดยที่พระองค์มิได้ทรงมีคู่ครอง? และพระองค์นั้นทรงบังเกิดทุกสิ่งทุกอย่าง และพระองค์ก็ทรงรู้ในทุกสิ่งทุกอย่างด้วย

6|102|นั่นแหละคืออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเจ้า ไม่มีผู้ควรได้รับการเคารพสักการะ นอกจากพระองค์ ผู้ทรงบังเกิดทุกสิ่งทุกอย่างเท่านั้นพวกเจ้าจงเคารพสักการะพระองค์เถิด และพระองค์ทรงเป็นผู้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษาในทุกสิ่งทุกอย่าง

6|103|สายตาทั้งหลายย่อมไม่ถึงพระองค์ แต่พระองค์ทรงถึงสายตาเหล่านั้น และพระองค์ก็คือผู้ทรงปรานี ผู้ทรงรอบรู้อย่างดีถ้วน

6|104|“แท้จริงบรรดาหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเจ้านั้นได้มายังพวกเจ้าแล้ว ดังนั้น ผู้ใดมองเห็น ก็ย่อมได้แก่ตัวของเขา และผู้ใดมองไม่เห็น ก็ย่อมเป็นภัยแก่ตัวของเขา และฉันมิใช่เป็นผู้พิทักษ์รักษาพวกเจ้า

6|105|และในท่านองเดียวกัน เราจะแจกแจงโอองการทั้งหลายไว้ และเพื่อพวกเขาจะได้กล่าวว่า เจ้า (มุฮัมมัด) ได้ศึกษามา และเพื่อ

เราจะได้ให้แจ่มแจ้งแก่กลุ่มชนที่รู้

6|106|จงปฏิบัติสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้าเกิด ไม่มีผู้ใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น และเจ้าจงคืนหลังให้แก่บรรดาผู้ให้มโนคติ เกิด

6|107|และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว พวกเขาก็ยอมมิให้มโนคติขึ้น และเราก็มิได้ให้เจ้าเป็นผู้พิทักษ์รักษาพวกเขา และเจ้าก็มีใช่เป็นผู้รับมอบหมาย ให้คุ้มครองรักษาพวกเขาด้วย”

6|108|และพวกเจ้าจงอย่าตำหนิ บรรดาที่พวกเขาวิงวอนขอ อื่นจากอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็จะตำหนิอัลลอฮ์เป็นการละเมิด โดยปราศจากความรู้ ในทำนองนั้นแหละ เราได้ให้สวามิแก่มแก่ทุกชาติ ซึ่งการงานของพวกเขาก็ยังพระเจ้าของพวกเขา นั่นคือการกลับไปของพวกเขา แล้วพระองค์ก็จะทรงบอกแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน”

6|109|และพวกเขาได้สาบานต่ออัลลอฮ์หนักแน่นอย่างยิ่งว่า ถ้าหากมีสัญญาณหนึ่ง มายังพวกเขา แนนอนพวกเขาจะศรัทธา เนื่องจากสัญญาณนั้น จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงสัญญาณทั้งหลายนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น ซึ่งการงานของพวกเขาก็ยังพระเจ้าของพวกเขา นั่นคือการกลับไปของพวกเขา แล้วพระองค์ก็จะทรงบอกแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน”

6|110|และเราจะพลิกหัวใจของพวกเขา และตาของพวกเขา เช่นเดียวกับที่พวกเขามีได้ศรัทธาต่อสิ่งนั้น ในครั้งแรก และเราจะปล่อยพวกเขาให้ระเห่ร่อนอยู่ในความละเมิดของพวกเขาต่อไป”

6|111|และแม้ว่าเราได้ให้มโนคติอภัยมายังพวกเขา และบรรดาคนตายได้พูดกับพวกเขา และเราได้รวบรวมทุกสิ่งไว้เบื้องหน้าพวกเขา ก็ชี้ว่าพวกเขาศรัทธากัน นอกจากอัลลอฮ์จะทรงประสงค์เท่านั้น แต่ทว่าส่วนมากในหมู่พวกเขานั้นไม่รู้

6|112|และในทำนองนั้นแหละเราได้ให้มโนคติขึ้นแก่ชนบีทุกชน คือ บรรดาที่ยกย่องมนุษย์ และญินโดยที่บางส่วนของพวกเขาก็จะกระหิษกระซิบแก่อีกบางส่วน ซึ่งคำพูดที่ตกแต่งเป็นการหลอกลวง และหากว่าพระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์ แล้วพวกเขาก็มีกระทำมันขึ้นได้ เจ้าจงปล่อยพวกเขาและสิ่งที่พวกเขารูปโลกนี้ ขึ้นเถิด

6|113|และเพื่อที่หัวใจของบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อปรโลกจะได้โน้มน้าวไปสู่คำพูดที่ตกแต่งนั้นและเพื่อที่พวกเขาจะได้พึงพอใจในคำพูดนั้น และเพื่อที่พวกเขาจะได้กระทำในสิ่งที่พวกเขาเป็นผู้กระทำกันอยู่

6|114|อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่นั้นจะแสวงหาผู้ที่ขาด ทั้ง ๆ ที่พระองค์เป็นผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่พวกท่านในสภาพที่ถูกแจ่มแจ้งไว้อย่างละเอียด ? และบรรดาผู้ที่เรา ได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขา นั้น พวกเขารู้ดีว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นถูกประทานลงมาจากพระเจ้าของเจ้า ด้วยความเป็นจริง เจ้าอย่าได้อยู่ในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด

6|115|และถ้อยคำแห่งพระเจ้าของเจ้านั้นครบถ้วนแล้ว ซึ่งความสัจและความยุติธรรมไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงบรรดาถ้อยคำของพระองค์ได้และพระองค์นั้นคือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

6|116|และหากเจ้าเชื่อฟังส่วนมากของผู้คนในแผ่นดินแล้ว พวกเขาก็จะทำให้เจ้าหลงทางจากทางของอัลลอฮ์ไป พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตามนอกจากการนึกคิดเอาเอง และพวกเขาก็ได้ตั้งอยู่บนสิ่งใดนอกจากพวกเขาคาดคะเนเอาเท่านั้น

6|117|แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นคือผู้ที่ทรงรู้ยิ่งต่อผู้ที่กำลังหลงไปจากท้ายของพระองค์ และเป็นผู้ที่ยิ่งต่อบรรดาผู้ที่รับเอาคำแนะนำ”

6|118|“ดังนั้นพวกเจ้าจงบริโภคจากสิ่ง ที่พระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวบนมัน เกิด หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธาต่อบรรดาโอองการของพระองค์”

6|119|“แลมีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ? ที่พวกเขามีบริโภคจากสิ่งที่พระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวบนมัน ทั้งๆ ที่พระองค์ทรงแจ่มแจ้งแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งสิ่ง ที่พระองค์ได้ทรงห้ามแก่พวกเจ้า นอกจากสิ่งที่พวกเจ้าได้รับความยินยอมให้ต้องการ มันเท่านั้น และแท้จริงมีผู้คนมากมายทำให้ผู้อื่นหลงผิดไป ด้วยความโลภใฝ่ตาของพวกเขาโดยปราศจากความรู้แท้จริง พระเจ้าของเจ้านั้นคือผู้ที่ทรงรอบรู้ยิ่งต่อผู้ละเมิดทั้งหลาย”

6|120|“และพวกเจ้าจงละซึ่งบาปที่เปิดเผยและบาปที่ปกปิด แท้จริงบรรดาผู้ที่ชวนชวายกระทำสิ่งที่เป็นบาปกันอยู่นั้น พวกเขาจะได้รับการตอบแทน ตามที่พวกเขากระทำกัน”

6|121|และพวกเจ้าจงอย่าบริโภคจากสิ่งที่พระนามของอัลลอฮ์มิได้ถูกกล่าวบน มัน และแท้จริงมัน เป็นการละเมิดแน่ๆ และแท้จริงบรรดาที่ยกย่องนั้นจะกระหิษกระซิบแก่บรรดาสหาย ของมัน เพื่อพวกเขา จะได้โต้เถียงกับพวกเจ้า และถ้าหากพวกเจ้าเชื่อฟังพวกเขา แนนอนพวกเจ้าก็เป็นผู้ให้มโนคติขึ้น

6|122|และผู้ที่ยึดแล้ว แล้วเราได้ให้เขามีชีวิตขึ้น และเราได้ให้แสงสว่าง แก่เขา ซึ่งเขาใช้แสงสว่างนั้นเดินไปในหมู่มนุษย์นั้น จะเหมือนกับผู้ที่อุปมาของเขาซึ่งอยู่ในบรรดาความมืดโดยที่ไม่ใช่เป็นผู้ที่จะออกมาจากบรรดาความมืดเหล่านั้นได้กระนั้นหรือ ? ในทำนองนั้นแหละได้ถูกประดับให้สวยงาม แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย ซึ่งสิ่งที่พวกเขากระทำกันอยู่

6|123|และในทำนองนั้นแหละ เราได้ให้มันขึ้นในแต่ละเมือง ซึ่งบรรดาบุคคลสำคัญ ๆ เป็นผู้กระทำความผิดแห่งเมืองนั้นๆ เพื่อที่พวกเขาจะได้วางอุบายหลอกลวงในเมืองนั้น และพวกเขาก็ไม่วางอุบายหลอกลวง นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น แต่พวกเขาก็หาวิธีไม่

6|124|และเมื่อได้มีโอองการใดมายังพวกเขาพวกเขาก็กล่าวว่า เราจะไม่ศรัทธาเป็นอันขาด จนกว่าเราจะได้รับ เยี่ยงสิ่งที่บรรดารอซูลของอัลลอฮ์ได้รับมาแล้ว อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ยิ่ง ณ ที่ ที่พระองค์จะทรงให้มีสารของพระองค์ขึ้น บรรดาความต่ำต้อยและการลงโทษอันรุนแรงจากอัลลอฮ์นั้น จะประสบแก่บรรดาผู้ที่กระทำความผิด เนื่องจากการที่พวกเขาวางอุบายหลอกลวงกัน

6|125|ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงต้องการจะแนะนำเขาก็จะทรงให้หัวใจของเขาเบิกบาน เพื่ออิสลาม และผู้ใดที่พระองค์ทรงต้องการจะปล่อยให้เขาหลงทาง ก็ะทรงให้หัวใจของเขาแคบ อึดอัด ประหนึ่งว่าเขากำลังขึ้นไปยังฟากฟ้า ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงให้มีความโลมม แก่บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา

6|126|และนี่แหละคือทางแห่งพระเจ้าของเจ้าโดยมีสภาพอันเที่ยงตรง แท้จริงเราได้แจ่มแจ้งบรรดาโอองการทั้งหลายไว้ แล้ว สำหรับกลุ่มชนที่รำลึก

6|127|สำหรับพวกเขา นั้น คือนิวาสแห่งความปลอดภัย ในพระผู้เป็นเจ้าของพวกเข และขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงเป็นผู้คุ้มครองพวกเขาด้วยเนื่องจากสิ่งที่พวกเขากระทำ

6|128|และวันที่พระองค์จะทรงชุมนุมพวกเขาไว้ทั้งหมด(โดยตรัสขึ้นว่า) หมู่ญินทั้งหลาย ! แท้จริงพวกเจ้าได้กระทำแก่พวกมนุษย์มากมาย และบรรดาสหายของพวกเขาคือหมู่มนุษย์ได้กล่าวว่าข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าแห่งพวกข้าพระองค์บางสสนของพวกข้าพระองค์นั้นได้รับประโยชน์ด้วยอีกบางส่วน และพวกข้าพระองค์ก็ได้ถึงแล้วซึ่งกำหนดเวลา ของพวกข้าพระองค์ที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้แก่พวกข้าพระองค์ พระองค์ตรัสว่านั่นคือที่อยู่ของพวกเจ้า โดยที่จะเป็นผู้ผู้นั้นตลอดกาลนอกจากสิ่ง ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงรอบรู้

6|129|ในทำนองนั้นแหละเราจะให้บางส่วนของผู้ศรัทธาทั้งหลายเป็นสหายกับอีกบางส่วน เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาชวนชวายกัน

6|130|หมู่ญินและมนุษย์ทั้งหลาย! บรรดารอซูลจากพวกเจ้ามิได้มายังพวกเจ้าดอกหรือ? โดยที่พวกเขาจะบอกเล่าแก่พวกเจ้า ซึ่งบรรดาโอองการของข้า และเตือนพวกเจ้า ซึ่งบรรดาโอองการของข้า และเตือนพวกเจ้า ซึ่งการพบกับวัน ของพวกเจ้านี้ พวกเขากล่าวว่าพวกข้าพระองค์ขอยืนยันแก่ตัวของพวกข้าพระองค์เอง และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขา และพวกเขาก็ได้ยืนยันแก่ตัวของพวกเขานี้ว่า แท้จริงพวกเขานั้นเป็นผู้ปฏิเสธการศรัทธา

6|131| นั่นก็เพราะว่า พระเจ้าของเจ้านั้นมิเคยเป็นผู้ทำลายเมืองทั้งหลายด้วยความอธรรม โดยที่ชาวเมืองเหล่านั้นไม่รู้อะไร

6|132| และสำหรับแต่ละคนนั้นมีหลายระดับขึ้น เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาได้ประกอบไว้และพระเจ้าของเจ้านั้นมิใช่ผลอไถลในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

6|133| และพระเจ้าของเจ้านั้นคือผู้ทรงมีผู้ ทรงเอ็นดูเมตตา หากพระองค์ทรงประสงค์พระองค์ก็จะทรงให้พวกเขาหมดสิ้นไป และจะทรงให้สืบ แทนจากพวกเขา ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ดังที่ได้ทรงบังเกิดพวกเขาจากหลุมของกุ่มชนอื่น

6|134| แท้จริงสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาไว้ นั้นจะมานั่นเอง และพวกเขานั้นไม่สามารถที่จะรอดพ้นไปได้

6|135| จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ประชาชาติของฉันทั้งหลาย! จงปฏิบัติตามสภาพ ของพวกท่านเถิด แท้จริงฉันก็จะเป็นผู้ปฏิบัติด้วย และพวกท่านจะได้รู้ว่าใครกัน บั้นปลาย แห่งปรโลกจะเป็นของเขา แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาเหล่านั้นจะได้รับความสำเร็จ

6|136| และพวกเขาได้ให้มีส่วนหนึ่งสำหรับอัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่พระองค์ได้บังเกิดขึ้นนั้นได้แก่พืชและปศุสัตว์ โดยที่พวกเขากล่าวว่า นี่ สำหรับอัลลอฮ์ตามการอ้างของพวกเขา และนี่สำหรับบรรดาภาคีของพวกเขา แล้วส่วนที่เป็นของบรรดาภาคีแห่งพวกท่านนั้นก็จะไม่ถึง อัลลอฮ์ แต่ส่วนที่เป็นของอัลลอฮ์นั้นจะถึงบรรดาภาคีของพวกเขา ช่วงชั่วช้าแท้ ๆ สิ่งที่เขาตัดสินกัน

6|137| และในทำนองนั้นแหละ บรรดาภาคีของพวกเขา นั้น ได้ทำให้สวามิภักดิ์จำนวนมากมายในหมู่ชรีกิน ซึ่งการสาละว ๆ ของพวกเขาเพื่อที่จะทำลายพวกเขา และเพื่อที่จะให้สับสนแก่พวกเขา ซึ่งศาสนา ของพวกเขา และแม้ว่าอัลลอฮ์ประสงค์ แล้วพวกเขาย่อมไม่กระทำมันเจ้า จงปล่อยพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาลอบโลภความเท็จกันเถิด

6|138| และพวกเขากล่าวว่า นี่คือปศุสัตว์ละพืชผลที่หวงห้ามไว้ ซึ่งไม่มีใครจะบริโภคมันได้นอกจากผู้ที่เราประสงค์ เท่านั้น ด้วยการอ้างของพวกเขา และปศุสัตว์ที่หลังของมันถูกห้าม และปศุสัตว์ ที่พวกเขาจะไม่กล่าวพระนามอัลลอฮ์บนมัน ทั้งนั้นเป็นการอุปโลกน์ ความเท็จแก่พระองค์ ซึ่งพระองค์จะทรงตอบแทนลงโทษพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาลอบโลภความเท็จขึ้น

6|139| และพวกเขากล่าวว่า สิ่งที่อยู่ในท้องของปศุสัตว์ เหล่านั้น เฉพาะบรรดาผู้ขายของเราเท่านั้น และเป็นสิ่งที่ต้องห้ามแก่บรรดา ภรรยาของเรา และหากว่ามัน ตาย พวกเขา พวกเขา ก็เป็นผู้มีหุ้นส่วนในมัน และพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขา ในการที่เขาได้ กำหนดลักษณะไว้ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

6|140| แท้จริงได้ขาดทุนแล้ว บรรดาผู้ที่สาละว ๆ ของพวกเขา เพราะความโง่เขลาโดยปราศจากความรู้ และให้เป็นที่ต้องห้ามในสิ่งที่ อัลลอฮ์ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ทั้งนั้นเป็นการอุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ แท้จริงนั้นพวกเขาลงมือไปแล้วพวกเขามิเคยได้รับคำแนะนำ

6|141| และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงให้มันขึ้น ซึ่งสวนทั้งหลายทั้งที่ถูกให้มันขึ้น และไม่ถูกให้มันขึ้น และต้นอินทผลัมและพืช โดยที่ผลของมันต่าง ๆ กัน และต้นชัยตุ้ม และต้นทับทิม โดยที่มันมีความละม้ายคล้ายกัน และไม่ละม้ายคล้ายกัน จงบริโภคจากผลของมันเถิดเมื่อออกผล และจงจ่ายส่วนอันเป็นสิทธิ ในมันด้วย ในวันแห่งการเก็บเกี่ยวมัน และจงอย่าฟุ่มเฟือยทั้งหลาย

6|142| และหลังจากหมู่ปศุสัตว์นั้น (ได้ทรงให้มัน) ที่ใช้บรรทุก และเชือด จงบริโภคจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาเถิดและจงอย่าตามก้าวดำเนิน ของชัยฏอน แท้จริงมันคือศัตรูอันชัดแจ้งของพวกเขาเจ้า

6|143| และ (ได้ทรงให้มัน) สัตว์แปดตัวเป็นคู่ ๆ คือจากแกะสองตัว และจากแพะสองตัว จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ตัวผู้สองตัว นั้นหรือที่พระองค์ทรงห้าม หรือว่าตัวเมียสองตัวนั้น หรือว่าที่มดลูกของตัวเมียทั้งสองนั้นได้คุ้มครองรักษาไว้ พวกท่านจงแจ้งให้ฉันทราบด้วยความรู้อันใดอันหนึ่ง หากพวกท่านพูดจริง

6|144| และจากอูฐสองตัว และจากวัวสองตัวจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ตัวผู้สองตัวนั้น กระนั้นหรือที่พระองค์ทรงห้ามหรือว่าตัวเมียทั้งสอง นั้นหรือที่มดลูกของตัวเมียทั้งสองนั้นได้คุ้มครองรักษาไว้ หรือว่าพวกท่านร่วมอยู่ ขณะที่อัลลอฮ์ได้ทรงรับสั่งแก่พวกท่านด้วยสิ่งนี้ ก็ใครเล่าคือผู้ที่อธรรมยิ่งกว่าผู้ที่ได้อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ เพื่อจะทำให้มนุษย์หลงผิด โดยไม่มีความรู้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่อธรรม

6|145| จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ฉันไม่พบว่าในสิ่งที่ถูกให้เป็นโองการแก่ฉันนั้น มีสิ่งต้องห้ามแก่ผู้บริโภคที่จะบริโภคมัน นอกจากสิ่งนั้นเป็นสัตว์ที่ตายเอง หรือเลือดที่ไหลออก หรือเนื้อสุกร แท้จริงมันเป็นสิ่งโสมม หรือเป็นสิ่งละเมิด ซึ่งถูกเปลี่ยนนามอื่นจากอัลลอฮ์ที่มัน ถ้าผู้ใดได้รับความคับขัน โดยมีใช้เป็นผู้แสวงหา และมีใช้ผู้ละเมิด แล้วไซ้ แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น เป็นผู้ทรงอภัยโทษ เป็นผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

6|146| และแก่บรรดาผู้เป็นยิวนั้น เราได้ห้ามสัตว์ทุกชนิดที่นิ้วตีนไม่แยกจากกัน และจากวัวและแกะนั้น เราได้ห้ามแก่พวกเขา ซึ่งไขมันของมัน นอกจากไขมันที่หลังของมัน หรือสาใส่ได้ดื่มน้ำ หรือที่ปะปนอยู่ที่กระดูกนั้นแหละ เราได้ลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยความ อธรรมของพวกเขา และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้พูดจริง

6|147| หากพวกเขาปฏิเสธเจ้า ก็จงกล่าวเถิดว่าพระเจ้าของพวกเขานั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดูเมตตาอันกว้างขวาง และการลงโทษของพระองค์ นั้นจะไม่ถูกโต้กลับให้พ้นจากกลุ่มชนที่กระทำความผิด

6|148| บรรดาผู้ที่ให้มันภาคีขึ้นนั้นจะกล่าวว่าหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์ แล้วไซ้ พวกเราก็คงยอมไม่ให้มันภาคีขึ้น และทั้งบรรพบุรุษของ พวกเราอีกด้วย และพวกเขาก็ยอมไม่ให้สิ่งใดเป็นที่ต้องห้าม ในทำนองนั้นแหละบรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเขาก็ได้มุสาแล้ว จนกระทั่งพวกเขาได้ล้มระส่ำระสายของเรา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ที่พวกท่านนั้นมีความรู้อันใดกระนั้นหรือ ฉะนั้นพวกเขาก็จะต้องนำมันออกมาให้แก่เรา พวกท่านจะไม่ปฏิบัติตามสิ่งใด นอกจากการคาดคิดเอาเท่านั้น และพวกท่านไม่มีอื่นใด นอกจากจะกล่าวเท็จเท่านั้น

6|149| จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าอัลลอฮ์นั้นทรงมีหลักฐานอันทั่วถึง หากว่าพระองค์ทรงประสงค์แล้ว แน่อนพระองค์ก็ย่อมแนะนำพวกท่านแล้วทั้งหมด

6|150| จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงนำมาซึ่งบรรดาพยานของพวกท่านที่จะยืนยันว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงห้ามสิ่งนี้ แล้วถ้า พวกเขา(เป็นพยาน) ยืนยัน เจ้าก็อย่ายืนยันกับพวกเขาด้วยและอย่าตามความใคร่ใฝ่ต่ำของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา และบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อปกโลก และขณะเดียวกันพวกเขาก็ให้สิ่งอื่นเท่าเทียมกับพระเจ้าของพวกเขา

6|151| จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าท่านทั้งหลายจงมาขึ้นเถิด ฉะนั้นท่านทั้งหลายจะได้ฟังสิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านได้ห้ามไว้แก่พวกท่านคือ พวกเจ้าอย่าให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองจริง ๆ และอย่าสาละวของพวกเจ้า เนื่องจากความจนเราเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และแก่พวกเขา และจงอย่าเข้าใกล้บรรดาสิ่งชั่วช้า ทั้งที่เปิดเผยและที่ปกปิด และอย่าฆ่าชีวิต ที่อัลลอฮ์ ทรงห้ามไว้ นอกจากด้วยสิทธิอันชอบธรรมเท่านั้น นั่นแหละที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียมันไว้แก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะใช้ปัญญา

6|152| และจงอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สินสมบัติของเด็กกำพร้า นอกจากด้วยวิถีทางที่ดียิ่ง จนกว่าเขาจะบรรลุนิติภาวะ และจงให้ครบเต็มซึ่งเครื่องตวงและเครื่องชั่งด้วยความเที่ยงตรง เราจะไม่บังคับชีวิตนั้นมีความสามารถเท่านั้นและเมื่อพวกเขาพูด ก็จงยุติธรรม และแม้ว่าเขาจะเป็นญาติที่ใกล้ชิดก็ตาม และต่อสัญญาของอัลลอฮ์นั้นก็จงปฏิบัติตามให้ครบด้วย นั่นแหละที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียมันไว้แก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รำลึก

6|153| และแท้จริงนี่คือทางของข้าอันเที่ยงตรงพวกเขาจงปฏิบัติตามมันเถิด และอย่าปฏิบัติตามหลาย ๆ ทาง เพราะมันจะทำให้พวก เจ้าแยกออกไปจากทางของพระองค์ นั่นแหละที่พระองค์ได้สั่งเสียมันไว้แก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะยำเกรง

6|154| แล้วเราได้ให้หมักรักแก่พวกเขาทั้งนั้นเป็นการครบถ้วน แก่ผู้ที่กระทำดี และเป็นการแจกแจงในทุกสิ่งทุกอย่าง และเพื่อเป็นการ

แนะนำ และเป็นการเอ็นดูเมตตา เพื่อว่าพวกเขาจะได้ศรัทธาต่อการพบกับพระเจ้าของพวกเขา

6|155|และนี่แหละคือคัมภีร์ ที่มีความจำเริญซึ่งเราได้ให้คัมภีร์ลงมายังเจ้า จงปฏิบัติตามคัมภีร์นั้นเถิด และจงยำเกรง เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับคามกรุณาเมตตา

6|156|(มิเช่นนั้น) พวกเจ้าจะกล่าวว่า แท้จริงคัมภีร์ได้ถูกประทานลงมาให้แก่สองพวก เท่านั้น ก่อนหน้าพวกข้าพระองค์และแท้จริงพวกข้าพระองค์ไม่รู้เรื่องในการอ่านของพวกเขา

6|157|หรือไม่ว่าพวกเขาจะกล่าวว่า แท้จริงพวกข้าพระองค์นั้น หากได้มีคัมภีร์ถูกประทานลงมาแก่พวกข้าพระองค์แล้วไซ้ร้ แน่นอนพวกข้าพระองค์ก็เป็นผู้ที่อยู่ในตำแหน่งยิ่งกว่าพวกเขา แท้จริงนั้นได้มายังพวกเจ้าแล้วจากพระเจ้าของพวกเขา ซึ่งหลักฐานอันชัดแจ้งและคำแนะนำและการเอ็นดูเมตตา ดังนั้นใครเล่าคือผู้ธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่ปฏิบัติบรรดาโอองการของอัลลอฮ์และผินหลังให้แก่โอองการเหล่านั้น เราจะตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่ผินหลังให้แก่โอองการทั้งหลายของเรา ซึ่งการลงโทษอันชั่วช้า เนื่องจากการที่พวกเขาผินหลังให้

6|158|พวกเขามิได้รอคอยอะไร นอกจากการที่มะลาอิกะฮ์มายังพวกเขา หรือการที่พระเจ้าของเจ้าจะมา หรือการที่สัญญาบางอย่างแห่งพระเจ้าของเจ้าจะมา วันที่สัญญาบางอย่างแห่งพระเจ้าของเจ้านั้น จะไม่อันวยประโยชน์แก่ชีวิตหนึ่งชีวิตใด ซึ่งการศรัทธาของเขาโดยที่เขาได้ศรัทธามาก่อน หรือมิได้แสวงหาความดีใด ๆ ไว้ในการศรัทธาของเขา จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงรอคอยเถิด แท้จริงพวกเราก็คือผู้รอคอย

6|159|แท้จริงบรรดาผู้ที่แบ่งแยกศาสนาของพวกเขา และพวกเขาได้กลายเป็นนิกายต่าง ๆ นั้นเจ้า (มุฮัมมัด) หาที่อยู่ในพวกเขาแต่อย่างใดไม่แท้จริงเรื่องราวของพวกเขา นั้น ย่อมไปสู่อัลลอฮ์แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

6|160|ผู้ใดที่นำความดีมา เขาก็จะได้รับสิบเท่าของความดีนั้น และผู้ใดนำความชั่วมาเขาจะไม่ถูกตอบแทน นอกจากเท่าความชั่วนั้นเท่านั้น และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

6|161|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันนั้น พระเจ้าของฉันได้แนะนำฉันไปสู่ทางอันเที่ยงตรง คือศาสนาที่เที่ยงแท้ฉันเป็นแนวทางของอิบรอฮีมผู้ฝืนความจริง และเขา(อิบรอฮีม) ไม่เป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ให้มิกาคีฮ์

6|162|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน และการอิบาดะฮ์ ของฉัน และการมีชีวิตของฉัน และการตายของฉัน นั้นเพื่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้น

6|163|ไม่มีภาคใด ๆ แก่พระองค์ และด้วยสิ่งนั้นแหละข้าพระองค์ถูกใช้ และข้าพระองค์คือคนแรกในหมู่ผู้สามัคคีทั้งหลาย

6|164|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่า อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่ฉันจะแสวงหาพระเจ้า? ทั้ง ๆ ที่พระองค์นั้นเป็นพระเจ้าของทุกสิ่ง และแต่ละชีวิตนั้นจะไม่แสวงหาสิ่งใด นอกจากจะเป็นภาระแก่ชีวิตนั้นเองเท่านั้น และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของผู้อื่นได้แล้ว ยิ่งพระเจ้าของพวกเขา นั้น คือการกลับไปของพวกเขา แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน

6|165|และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงให้พวกเจ้าเป็นผู้สืบแทนในแผ่นดิน และได้ทรงเทิดบางคนของพวกเจ้าเหนือกว่าอีกบางคนหลายชั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงทดสอบพวกเจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่พวกเจ้า แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น เป็นผู้รวดเร็วในการลงโทษ และแท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

7|1|อะลิฟ ลาม มีม สอด

7|2|มีคัมภีร์ฉบับหนึ่ง ซึ่งถูกประทานลงมาแก่เจ้า ดังนั้นจงอย่าให้ความอึดอัดเนื่องจากคัมภีร์นั้นมียู่ในหาวอกของเจ้า ทั้งนี้ เพื่อเจ้าจะได้ใช้คัมภีร์นั้นตักเตือน(ผู้คน) และเพื่อเป็นข้อเตือนใจ แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

7|3|พวกเจ้าจงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเจ้าจากพระเจ้าของพวกเขาเถิด และอย่าปฏิบัติตามบรรดาผู้คุ่มครองใดๆ อื่นจากพระองค์ ส่วนน้อยจากพวกเจ้าเท่านั้นแหละที่จะรำลึก

7|4|และก็เมื่อแล้วที่เราได้ทำลายมัน โดยที่การลงโทษของเราได้มายังเมืองนั้น ในยามค่ำคืนหรือในขณะที่พวกเขาอนพักผ่อนในเวลาบ่าย

7|5|มิปรากฏว่า พวกเขาร้องขออื่นใดขณะที่การลงโทษของเราได้มายังพวกเขา นอกจากการที่พวกเขากล่าว(สาราพ)ว่า แท้จริงพวกข้าพระองค์เป็นผู้ธรรม

7|6|แน่นอนเราจะถามบรรดาผู้ที่ถูกร่อสูดไปยังพวกเขา และแน่นอนเราจะถามบรรดาร่อสูดทั้งหลายด้วย

7|7|แน่นอนเราจะนำความรู้มาเล่าให้พวกเขาฟัง และเราไม่เคยหายไปไหน

7|8|และการตั้ง เป็นความจริงผู้ใดที่ตราฐของเขาหนัก ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่ได้รับความสำเร็จ

7|9|และผู้ใดที่ตราฐของเขาเบา ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่ก่อความขาดทุนให้แก่ตัวของพวกเขาเอง เนื่องจากการที่พวกเขามิได้ให้ความเป็นธรรมแก่บรรดาโอองการของเรา

7|10|และแท้จริงนั้น เราได้ให้พวกเจ้ามีที่พำนักอยู่ในแผ่นดิน และเราได้ให้มีขึ้นแก่พวกเจ้า ซึ่งบรรดาเครื่องยังชีพในผืนแผ่นดินนั้น ส่วนน้อยของพวกเจ้าเท่านั้นที่ชอบคุณ

7|11|และแท้จริงเราได้บังเกิดพวกเจ้า แล้วเราได้ให้พวกเจ้าเป็นรูปร่าง แล้วเราได้กล่าวแก่มาลิกะฮ์ว่า จงสวด แก่อาดัมเถิด แล้วพวกเขาก็สวดกัน นอกจากอิบลิส เท่านั้น มิปรากฏว่ามันอยู่ในหมู่ผู้สวด

7|12|พระองค์ตรัสว่า อะไรที่ขัดขวางเจ้ามิให้เจ้าสวด ขณะที่ข้าได้ใช้เจ้า มันกล่าวว่า ข้าพระองค์ดีกว่าเขา โดยที่พระองค์ทรงบังเกิดข้าพระองค์จำไฟ และได้บังเกิดเขาจากดิน

7|13|พระองค์ตรัสว่า จงลงจากสวน นั้นไปเสีย ไม่สมควรแก่เจ้าที่จะทำโอองนั้นนั้น จงออกไปให้พ้นแท้จริงเจ้านั้นอยู่ในหมู่ผู้ต่ำต้อย

7|14|มันกล่าวว่า โปรดผ่อนผันข้าพระองค์จนถึงวันที่พวกเขา ถูกให้พินคืนชีพด้วยเถิด

7|15|พระองค์ตรัสว่า แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ที่ได้รับการผ่อนผัน

7|16|มันกล่าวว่า ด้วยเหตุที่พระองค์ได้ทรงให้ข้าพระองค์คงอยู่ในความหลงผิด แน่่อนข้าพระองค์จะนั่งขวางกั้นพวกเขา ซึ่งทางอันเที่ยงตรงของพระองค์

7|17|แล้วข้าพระองค์จะมายังพวกเขา จากเบื้องหน้าของพวกเขา และจากเบื้องหลังของพวกเขาและจากเบื้องขวาของพวกเขา และจากเบื้องซ้ายของพวกเขา และพระองค์จะไม่พบว่าส่วนมากของพวกเขา นั้น เป็นผู้ชอบคุณ

7|18|พระองค์ตรัสว่า จงออกจากสวนนั้น ไปในฐานะผู้ถูกตีดเบียน และถูกขับไล่ ข้าสาบานว่า ผู้ใดในหมู่พวกเขาที่ปฏิบัติตามเจ้า ข้าจะบรรจให้เต็มกะยันนั้นทั้งจากพวกเจ้าด้วยทั้งหมด

7|19|และพระองค์ตรัสว่า อาดัมเอ๋ย ! ทั้งเจ้าและคู่ครองเจ้าจงอยู่ในสวนสวรรค์นั้นเถิด แล้วจงบริโภคน ที่ใดก็ได้ที่เจ้าทั้งสองประสงค์และเจ้าทั้งสองอย่าเข้าใกล้ต้นไม้(มิเช่นนั้นแล้ว) เจ้าทั้งสองจะกลายเป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ที่อธรรม

7|20|แล้วชัยฏอนก็ได้กระซิบกระซาบแก่ทั้งสองนั้น เพื่อที่จะเผย แก่เขาทั้งสองซึ่งสิ่งที่ถูกปิดบังแก่เขาทั้งสองไว้ อันได้แก่สิ่งอันถึงละอาย ของเขาทั้งสอง และมันได้กล่าวว่า พระเจ้าของท่านทั้งสองมิได้ทรงหวงห้ามท่านทั้งสอง ซึ่งต้นไม้ต้นนี้(เพราะอันใด) นอกจากการที่ท่านทั้งสองจะกลายเป็นมะลาอิกะฮ์ หรือไม่ก็กลายเป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ที่ยังยืนอยู่ตลอดกาลเท่านั้น

7|21|และมันได้สาบานแก่ทั้งสองนั้นว่าแท้จริง)อยู่ในพวกที่แนะนำท่านทั้งสอง

7|22|แล้วเราก็อำนาจทั้งสองนั้นตกอยู่ในสิ่งที่มันต้องการ อันเนื่องจากการหลอกลวง ครั้นเมื่อทั้งสองได้ลิ้มรสต้นไม้ต้นนั้นแล้ว สิ่งอัน

ฟังละอายของเขทั้งสอง ก็เผยให้ประจักษ์แก่เขทั้งสอง และเขทั้งสองก็เริ่มปกปิดบน (ส่วนที่นาละอาย) ของเขทั้งสองจากไบไม้แห่งสวนสวรรค์ นั้น และพระเจ้าของเขทั้งสองจึงได้เรียกเขทั้งสอง (โดยกล่าวว่า) ข้ามิได้ห้ามเจ้าทั้งสองเกี่ยวกับต้นไม้ดอกหรือ? และข้ามิได้กล่าวแก่เจ้าทั้งสองดอกหรือว่า แท้จริงชัยภูอน นั้นคือศัตรูที่ขัดแย้งแก่เจ้าทั้งสอง

7|23|เขทั้งสองได้กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ พวกข้าพระองค์ได้ธรรมแก่ตัวของพวกข้าพระองค์เอง แลถ้าพระองค์ไม่ทรงอภัยโทษแก่พวกข้าพระองค์และเอ็นดูเมตตาแก่ข้าพระองค์แล้ว แน่อนพวกข้าพระองค์ก็ต้องกลายเป็นพวกที่ขาดทุน

7|24|พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงลง กันไปโดยที่บางส่วนของพวกเจ้า คือ ศัตรูกับอีกบางส่วนและในแผ่นดินนั้นมิที่พำนัก และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับพวกเจ้าจนถึงระยะเวลาหนึ่ง

7|25|พระองค์ตรัสว่า ในแผ่นดินนั้นแหละพวกเจ้าจะมีชีวิตอยู่ และในแผ่นดินนั้นแหละพวกเจ้าจะตาย และจากแผ่นดินนั้นและพวกเจ้าจะถูกออกมาอีก

7|26|ลูกหลานอาดัมเอ๋ย! แท้จริงเราได้ให้ลงมาแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งเครื่องนุ่งห่ม ที่ปกปิดสิ่งที่อันนาละอายของพวกเจ้าและเครื่องนุ่งห่มที่ให้ความสวยงาม และเครื่องนุ่งห่มแห่งความยำเกรง นั้นคือสิ่งที่ดียิ่ง นั้นแหละคือส่วนหนึ่งจากบรรดาโอองการของอัลลอฮ์ เพื่อที่ว่าเขาเหล่านั้นจะได้รำลึก

7|27|ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย! จงอย่าให้ชัยภูอนหลอกลวงพวกเจ้า เช่นเดียวกับที่มันได้ให้พ่อแม่ของพวกเจ้า ออกจากสวนสวรรค์มาแล้ว โดยที่มันได้ล่อเครื่องนุ่งห่ม ของเขทั้งสองออกเพื่อที่จะให้เขทั้งสองเห็นสิ่งที่นาละอาย ของเขทั้งสองแท้จริงทั้งมัน และเผ่าพันธุ์ของมันมองเห็นพวกเจ้าโดยที่พวกเจ้าไม่เห็นพวกมัน แท้จริงเราได้ให้บรรดาชัยภูอนเป็นเพื่อนกับบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา

7|28|และเมื่อพวกเขากระทำการชั่วช้าน่ารังเกียจ พวกเขาก็กล่าวว่า พวกเราได้พบเห็นบรรดาบรรพบุรุษของพวกเราเคยกระทำมา และอัลลอฮ์ก็ทรงใช้พวกเราให้กระทำมันด้วย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงใช้ให้กระทำการชั่วช้าน่ารังเกียจดอก พวกท่านจะกล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้กระนั้นหรือ?

7|29|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พระเจ้าของฉันทรงสั่งให้มีความยุติธรรม และพวกเจ้าจงผินให้ตรงซึ่งใบหน้า ของพวกเจ้า ณ ทุก ทุ่มสยิด และจงไว้วอนต่อพระองค์ในฐานะผู้มอบอิมานะฮ์ทั้งหลายแด่พระองค์โดยบริสุทธิ์ใจ เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบังเกิดพวกเจ้าแต่แรกนั้น พวกเจ้าก็จะกลับไป

7|30|พวกหนึ่งพระองค์ทรงแนะนำให้ และอีกพวกหนึ่งสมควรแก่พวกเขาแล้วซึ่งการหลงผิด แท้จริงพวกเขาได้ยึดเอาบรรดาชัยภูอนเป็นผู้คุ้มครอง อื่นจากอัลลอฮ์ และพวกเขาคิดว่าพวกเขาคือผู้ที่ได้รับคำแนะนำ

7|31|ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย! จงเอา เครื่องประดับกาย ของพวกเจ้า ณ ทุกมัสยิดและจงกินและจงดื่มน และจงอย่าฟุ่มเฟือย แท้จริงพระองค์ไม่ชอบบรรดาผู้ที่ฟุ่มเฟือย

7|32|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าผู้ใดเล่าทำให้เป็นที่ต้องห้าม ซึ่งเครื่องประดับร่างกาย จากอัลลอฮ์ ที่พระองค์ได้ทรงให้ออกมาสำหรับปวงบ่าวของพระองค์ และบรรดาสิ่งดี ๆ จากปัจจัยยังชีพ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าสิ่งเหล่านั้นสำหรับบรรดาผู้ที่ศรัทธา ในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ (และสำหรับพวกเขา) โดยเฉพาะ ในวันกิยามะฮ์ ในทำนองนั้นแหละเราจะแจกแจงโอองการทั้งหลายแก่ผู้ที่รู้

7|33|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงสิ่งที่พระเจ้าของฉันทรงห้ามนั้น คือบรรดาสิ่งที่ชั่วช้าน่ารังเกียจ ทั้งเป็นสิ่งที่เปิดเผยจากมัน และสิ่งที่ไม่เปิดเผย และสิ่งที่เป็นบาป และการชมเชยรังแกโดยไม่เป็นธรรม และการที่พวกเจ้าให้เป็นภาคแก่อัลลอฮ์ซึ่งสิ่งที่พระองค์มิได้ทรงประทานหลักฐานใด ๆ ลงมาแก่สิ่งนั้น และการที่พวกเจ้ากล่าวให้ภัย แก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้

7|34|และสำหรับแต่ละประชาชาตินั้นมิกำหนดเวลาหนึ่ง ครั้นเมื่อกำหนดเวลาของพวกเขามาแล้ว พวกเขาจะขอให้ล่าช้าไปสักชั่วโง่งหนึ่งก็ไม่ได้ และจะขอให้เร็วไป (สักชั่วโง่งหนึ่ง) ก็ไม่ได้

7|35|ลูกหลานอาดัมเอ๋ย! ถ้ามีบรรดาเรือสูไลในหมู่พวกเจ้ามายังพวกเจ้าโดยบอกเล่าโอองการของข้าแก่พวกเจ้าแล้วผู้ใดที่ยำเกรงและปรับปรุงแก้ไขแล้วก็มิมีความหวาดกลัวใดๆแก่พวกเขาและทั้งพวกเขาจะไม่เสียใจ

7|36|และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธโอองการทั้งหลายของเราและแสดงโอหังเหล่านั้นชนเหล่านั้นแหละคือชาวนรกโดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

7|37|แล้วผู้ใดเล่าคือผู้ที่อธรรมยิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือปฏิเสธบรรดาโอองการของพระองค์ ชนเหล่านั้นแหละส่วนของพวกเขาก็ถูกกำหนดไว้แล้ว ก็จะให้แก่พวกเขา จนกว่าบรรดาทูตของเราที่จะเอาชีวิตของพวกเขาได้มายังพวกเขาโดยกล่าวว่า ไหนเล่าสิ่ง ที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์? พวกเขาทั้งหลายว่า เขาเหล่านั้นได้หายหน้าไปจากเราเสียแล้ว และพวกเขาได้ยืนยันแก่ตัวพวกเขาเองว่า พวกเขานั้นเป็นผู้ปฏิเสธการศรัทธา

7|38|พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงเข้าไปในหมู่ประชาชาติที่ได้ล่วงลับมาก่อนพวกเจ้าทั้งที่เป็นญิน (บังเกิดมาจากไฟ) และมนุษย์ ซึ่งอยู่ในไฟนรกนั้นเกิด ทุกครั้งที่กลุ่มชนหนึ่งเข้าไป พวกเขาทั้งหลายแข่งขันกันเพื่อชิงของพวกเขา จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้ไปทันกันในไฟนรกนั้นทั้งหมด แล้ว กลุ่มหลังสุดของพวก เขาก็กล่าวแก่กลุ่มแรกของพวกเขาว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ชนเหล่านั้นแหละได้ทำให้พวกข้าพระองค์หลงผิด ดังนั้นโปรดได้ทรงนำมาแก่พวกเรา ซึ่งการลงโทษสองเท่าจากไฟนรกด้วยเถิด พระองค์ตรัสว่า แต่ละกลุ่มนั้นจะได้รับสองเท่า แต่ทว่าพวกเจ้าไม่รู้

7|39|และกลุ่มแรกของพวกเขาก็ได้กล่าวแก่กลุ่มหลังว่า พวกท่านไม่มีความที่เด่นใด ๆ เหนือพวกเรา ดังนั้นพวกท่านจงชิมการลงโทษ เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเจ้าแสวงหากันไว้เถิด

7|40|แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธโอองการต่าง ๆ ของเรา และได้แสดงโอหังต่อโอองการเหล่านั้น บรรดาประตูแห่งฟากฟ้าจะไม่ถูกเปิดให้แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่ได้เข้าสวรรค์ จนกว่าอุรุจะลดเข้าไปในรูเข็มได้ และในทำนองนั้นแหละ เราจะตอบแทนลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด

7|41|สำหรับพวกเขานั้น คือ ที่นอนจากนรกญะฮันนัม และจากเบื้องบนของพวกเขานั้น มีสิ่งคลุมครอบอยู่ และในทำนองนั้นแหละเราจะตอบแทนลงโทษแก่บรรดาผู้อธรรม

7|42|และบรรดาผู้ที่ศรัทธาและประกอบสิ่งที่ดีทั้งหลายนั้นเราไม่บังคับชีวิตใด นอกจากที่ชีวิตนั้นมีความสามารถเท่านั้น ชนเหล่านั้นแหละคือชาวสวรรค์ โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวรรค์นั้นชั่ววันนิรันดร์

7|43|และเราได้ถอนออก ซึ่งการผูกใจเจ็บที่อยู่ในห้วงของพวกเขาคือ (คือชาวสวรรค์) โดยมีบรรดาแม่น้ำไหลอยู่ภายใต้ของพวกเขาคือ (คือชาวสวรรค์) โดยที่พวกเขาได้กล่าวว่า การสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ผู้ทรงแนะนำพวกเราให้ได้รับสิ่งนี้ และชี้ว่าพวกเราจะได้รับคำแนะนำก็หาไม่ หากว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงแนะนำแก่พวกเรา แน่อนบรรดาเรือสูไลแห่งพระเจ้าของเรานั้นได้นำความจริงมา และพวกเราได้ถูกป่าวร้องว่า นั้นแหละคือสวนสวรรค์โดยที่พวกท่านได้รับมันไว้เป็นมรดก เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำกันไว้

7|44|และชาวสวรรค์ได้ร้องเรียกชวนรว่า แท้จริงพวกเราได้พบแล้วว่าสิ่งที่พระเจ้าของเราได้สัญญาแก่เราไว้เป็นความจริง และพวกท่านได้พบสิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านได้ทรงสัญญาไว้เป็นความจริงไหม? พวกเขากล่าวว่า เป็นความจริงแล้วมีผู้ประกาศคนหนึ่งได้ประกาศขึ้นในระหว่างพวกเขาว่า ขอละอันใด ของอัลลอฮ์จะมีแต่ผู้อธรรมทั้งหลายเถิด

7|45|คือบรรดาผู้ที่ขัดขวางทางของอัลลอฮ์ และปรารถนาให้พวกนั้นคัดเคียว และต่อวันปรโลกนั้นพวกเขาปฏิเสธศรัทธา

7|46|และระหว่างพวกเขานั้นมีกำแพงกัน และบนส่วนสูงของกำแพงนั้นมีบรรดาชายกลุ่มหนึ่ง ซึ่งพวกเขารู้จัก (พวกนั้น) ทั้งหมด

ด้วยเครื่องหมาย ของพวกเขา (ชาวสวรรค์) และพวกเขาได้เรียกชาวสวรรค์ (โดยกล่าวว่า) ขอความปลอดภัยจงมีแก่พวกท่านเกิด โดยที่พวกเขา ยังมีได้เข้าสวนสวรรค์ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาก็ปรารถนาอย่างแรงกล้า

7|47|และเมื่อบรรดาสาวยตาของพวกเขา ถูกหันไปทางชาวนรก พวกเขาก็กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ โปรดอย่าได้ทรงให้ พวกข้าพระองค์ร่วมอยู่กับกลุ่มผู้ธรรมเหล่านั้นเลย

7|48|และบรรดาผู้ที่อยู่บนส่วนสูงของกำแพงนั้นได้ร้องเรียกชายกลุ่มหนึ่งซึ่งพวกเขารู้จักพวกนั้นได้ด้วยเครื่องหมาย ของพวกเขา (ชาวนรก) โดยกล่าวว่ามันย่อมไม่อันนวยประโยชน์แก่พวกท่านเลยซึ่งการสะสม (ทรัพย์) ของพวกท่านและการที่พวกท่านหยิ่งยะโส

7|49|ชนเหล่านั้นใช้ใหม่ คือผู้ที่พวกเจ้าได้สาบานไว้ว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงให้ได้แก่พวกเขาซึ่งความเอ็นดูเมตตาใด ๆ พวกเจ้าจึงเข้า สวรรค์กันเกิด โดยปราศจากความกลัวใด ๆ แก่พวกเจ้า และทั้งพวกเจ้าก็จะไม่เสียใจ

7|50|และชาวนรกได้ร้องเรียกชาวสวรรค์ว่า จงทนเข้ามาให้แก่พวกเราด้วยเกิด หรือไมก็สิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวก ท่าน ด้วย เขาเหล่านั้นกล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงให้สิ่งทั้งสองนั้นเป็นที่ต้องห้ามแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

7|51|คือบรรดาผู้ที่ยึดเอาศาสนาของพวกเขาเป็นสิ่งที่ให้ความเพลิดเพลิน และเป็นของเล่น เลเล่นชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ก็ได้หลอกลวงพวกเขา ด้วย ดังนั้นวันนี้เราจะลิมพวกเข้าบ้าง ดังที่พวกเขาได้ลิมการพบกับวันของพวกเขา และการที่พวกเขาปฏิเสธบรรดา โองการของเขา

7|52|และแท้จริงนั้นเราได้ค้นคัมภีร์ฉบับหนึ่ง มาให้แก่พวกเขาแล้ว ซึ่งเราได้แจกแจงคัมภีร์นั้นด้วยความรอบรู้ ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อแนะนำ และเป็นการเอ็นดูเมตตาแก่กลุ่มชนที่ศรัทธา

7|53|เขาเหล่านั้นมิได้คอยอะไร นอกจากผลสุดท้ายแห่งคัมภีร์นั้นเท่านั้น วันที่ผลสุดท้ายแห่งคัมภีร์จะมานั้น บรรดาผู้ที่ได้ลิมคัมภีร์มา ก่อน จะกล่าวว่า แท้จริงบรรดาเราขอชูลแก่พระเจ้าของเราได้ค้นความจริงมาแล้ว มีบรรดาผู้ที่ขอความช่วยเหลือให้แก่พวกเราบ้างใหม่ ซึ่งพวกเขาคือขอความช่วยเหลือให้แก่พวกเรา หรือไมก็ให้พวกเราถูกนำกลับไปใหม่ แล้วพวกเราจะได้ปฏิบัติอื่นจาก ที่พวกเราเคย ปฏิบัติมา แน่นอนพวกเขาได้ยังความขาดทุนให้แก่ตัวของพวกเขาเอง และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ขึ้นนั้น ได้หายหน้าจากพวกเขาไป

7|54|แท้จริงพระเจ้าของพวกเขา นั้น คือ อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินภายในหกวัน แล้วสถิตย์อยู่บนหลังลังก์พระองค์ ทรงให้กลางคืนครองคลุมกลางวันในสภาพที่กลางคืนไล่ตามกลางวันโดยรวดเร็ว และทรงสร้างดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ และบรรดา ดวงดาวขึ้นโดยถูกกำหนดให้กำหนดทำหน้าที่บริการ ตามพระบัญชาของพระองค์ ทั้งรู้เถิดว่า การสร้างและกิจการทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิ ของพระองค์เท่านั้น มหาบริสุทธิ์อัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก

7|55|พวกเขาจึงวอนต่อพระเจ้าของพวกเขาในสภาพที่ล่อมนอนและปกปิด แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบบรรดาผู้ที่ละเมิด

7|56|และพวกเขาก็ยกมือความเสียหายไว้ในแผ่นดิน หลังจากได้มีการปรับปรุงแก้ไขมันแล้ว และจงวอนขอต่อพระองค์ด้วยความ ยากแกร้ง และความปรารถนาอันแรงกล้า แท้จริงความเอ็นดูเมตตาของอัลลอฮ์นั้นใกล้แก่ผู้กระทำความดีทั้งหลาย

7|57|“และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงส่งลงมาเป็นข่าวดีเบื้องหน้าความเอ็นดูเมตตา ของพระองค์จนกระทั่งเมื่อมันได้แบกเมฆ อันหนักอึ้ง ไว้ เราก็นำมันไปสู่ เมืองที่แห้งแล้ง แล้วเราก็ก็นำน้ำลงสู่ที่เมืองนั้น แล้วเราได้ให้ผลไม้ทุกชนิดออกมาด้วยน้ำนั้น ในทำนองนั้นแหละ เราจะให้บรรดาผู้ที่ตายแล้วออกมา หวังว่าพวกเขาจะได้รำลึก”

7|58|“และเมืองที่ดี นั้นพืชของมันจะงอกออกมา ด้วยอนมัตแก่พระเจ้าของมัน และเมืองที่ไม่ดีนั้นพืชของมันจะไม่ออกนอกจากใน สภาพแกล้ง ในทำนองนั้นแหละ เราจะแจกแจงบรรดาโองการทั้งหลายแก่กลุ่มชนที่ขอบคุณ”

7|59|“และแท้จริงเราได้ส่งนบีไปยังประชาชาติของเขา แล้วเขาได้กล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิดไม่มีผู้ใด รับการเคารพสักการะใด ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอันจากพระองค์ แท้จริงฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะประสบแก่พวกท่าน”

7|60|“บรรดาชนชั้นนำในหมู่ประชาชนของเขา ได้กล่าวว่า แท้จริงเขาเห็นท่านอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง

7|61|“เขากล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน! ไม่มีความหลงผิดใด ๆ อยู่ที่ฉัน แต่ท่านนั้น คือทูตคนหนึ่ง ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก”

7|62|โดยที่ฉันจะประกาศแก่พวกท่าน ซึ่งบรรดาสารแห่งพระเจ้าของฉัน และฉันจะชี้แจงและนำให้แก่พวกท่าน และฉัน รู้จากอัลลอฮ์ สิ่งที่พวกท่านไม่รู้”

7|63|“และพวกท่านแปลกใจกระนั้นหรือ? การที่ได้มีข้อตักเตือนจากพระเจ้าของพวกท่านมายังพวกท่านโดยผ่านชายคนหนึ่งในหมู่ พวกท่านเพื่อเขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน และเพื่อที่พวกท่านจะได้ยากแกร้ง และเพื่อว่าพวกท่านจะได้รับการเอ็นดูเมตตา”

7|64|“แล้วพวกเขาได้ปฏิเสธนบี ภายหลังเรา ได้ช่วยเหลือ และบรรดาผู้ที่อยู่กับเขาในเรือให้รอดพ้น และเราได้ให้บรรดาผู้ที่ปฏิเสธ โองการทั้งหลายของเรามาหน้า แท้จริงพวกเขานั้นเป็นกลุ่มชนที่มืดบอด

7|65|“และยังประชาชาติอาดนั้น เราได้ส่งฮูด ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเราไปเขากล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน! จงเคารพสักการะ อัลลอฮ์เถิด ไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอันจากพระองค์ พวกท่านไม่ยากแกร้งดอกหรือ?”

7|66|“บรรดาชนชั้นนำที่ปฏิเสธการศรัทธาในหมู่ประชาชาติของเขาได้กล่าวว่า แท้จริงเราเห็นท่านอยู่ในความโหลดหลา และแท้จริง พวกเราแน่ใจว่าท่านนั้นเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้มูสา”

7|67|“เขากล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน! ไม่มีความโหลดหลาใด ๆ อยู่ที่ฉัน แต่ท่านนั้นคือร่อซูลคนหนึ่ง ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่ง สากลโลก”

7|68|“โดยที่ฉันจะประกาศแก่พวกท่าน ซึ่งบรรดาสารแห่งพระเจ้าของฉัน และฉันนั้นเป็นผู้แนะนำที่ชัดตรงแก่พวกท่าน”

7|69|“และพวกท่านแปลกใจกระนั้นหรือ? การที่ได้มีข้อตักเตือนจากพระเจ้าของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าโดยผ่านชายคนหนึ่งในหมู่พวก ท่าน เพื่อเขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน และพวกท่านจงรำลึกเถิด ขณะที่พระองค์ได้ทรงให้พวกท่านเป็นผู้สืบช่วงแทน มาหลังจากประชาชาติของนูน และได้ทรงเพิ่มพลังแก่พวกท่านในการบังเกิด ดังนั้นพวกท่านถึงรำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮ์เถิดเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับ ความสำเร็จ”

7|70|“พวกเขากล่าวว่า ที่ท่านมหาพวกเรานั้น เพื่อว่าเราจะได้เคารพสักการะอัลลอฮ์แต่เพียงองค์เดียว และละทิ้งสิ่งที่บรรดา บรรพบุรุษของพวกเราเคยเคารพสักการะมากระนั้นหรือ? จงนำสิ่ง ที่ท่านได้สัญญาแก่พวกเรามาซึ่งพวกเรามาเกิดหากท่านอยู่ในหมู่ผู้พูด จริง”

7|71|“เขากล่าวว่า แน่นอนได้เกิดขึ้นแล้วแก่พวกท่าน ซึ่งการลงโทษ และความกลัวโรคราจากพระเจ้าของพวกท่าน พวกท่านจะได้เถียง ฉันทันบรรดาข้อ ที่พวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่านได้ตั้งมั่นขึ้นมาเอง โดยที่อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานหลักฐานใด ๆ มาสำหรับข้อ เหล่านั้น กระนั้นหรือ? ดังนั้นพวกท่านจงร่อคอยเถิดแท้จริงฉันร่วมกับพวกท่านด้วยในหมู่ผู้รอคอย”

7|72|“แล้วเราได้ช่วยเหลือ และบรรดาผู้ที่ร่วมอยู่กับเขาให้รอดพ้น ด้วยความเอ็นดูเมตตาจากเรา และเราได้ตัดขาด ซึ่งคนสุดท้ายของ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา และมีเคยปรากฏว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา”

7|73|“และยังประชาชาติซุมูดนั้น เราได้ส่งฮุสและฮิซซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเราไป เขากล่าวว่าโอ้ประชาชาติของฉัน! จงเคารพสักการะ อัลลอฮ์เถิด ไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอันจากพระองค์ แน่นอนได้มีหลักฐานอันชัดเจนจาก พระเจ้าของพวกท่านมายังพวกท่านแล้วนี้คืออูฐตัวเมีย ของอัลลอฮ์ในฐานะเป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงปล่อยมัน

กินในแผ่นดินของอัลลอฮ์เกิด และจงอย่าแตะต้องมันด้วยการทำร้ายใด ๆเลยจะเป็นเหตุให้การลงโทษอันเจ็บแสบคร่าพวกท่านเสีย”

7|74|“และพวกท่านจงรำลึกขณะที่พระองค์ได้ทรงให้พวกท่านเป็นผู้สืบช่วงแทนมา หลังจากชาวอาด และได้ทรงให้พวกท่านตั้งหลักแหล่งอยู่ในแผ่นดินส่วนนั้น โดยยึดเอาจากที่ราบของมันเป็นวัง และสักฏูเขาเป็นเป็น พวกท่านพึงรำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮ์เกิด และจงอย่าก่อความในแผ่นดินในฐานะผู้ปองทำลาย”

7|75|“บรรดาชนชั้นหน้าที่แสดงโอหังจากประชาชาติของเขาได้กล่าวแก่บรรดาผู้ที่ถูกนับว่าอ่อนแอ(กล่าวคือ) แก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเขาเหล่านั้นว่าพวกท่านรู้กระนั้นหรือว่า แท้จริงขอและอันนั้นเป็นผู้ถูกส่งมาจากพระเจ้าของเขา พวกเขากล่าวว่าแท้จริงพวกเราเป็นผู้ศรัทธาต่อสิ่งที่เขาถูกส่งให้มาสิ่งนั้นมา”

7|76|“บรรดาผู้ที่แสดงโอหังกล่าวว่า แท้จริงเราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ต่อสิ่งที่พวกท่านได้ศรัทธากัน”

7|77|“และพวกเขาก็ตัดขาดอูฐตัวเมียตัวนั้นและได้ละเมิดคำสั่ง แห่งพระเจ้าของพวกเขา และได้กล่าวว่าไอ้อ้อและฮ์ ! จงนำสิ่ง ที่ท่านได้สัญญาแก่พวกเราไว้มาให้แก่พวกเราเถิด ถ้าหากท่านอยู่ในหมู่ผู้ที่ถูกส่งมาเป็นร่อซูล”

7|78|“และความไว้อย่างแรงของแผ่นดิน ก็ได้คร่าพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้นั่งคุกเข่าตายในบ้านของพวกเขา”

7|79|“แล้วเขา ก็หันออกไปจากพวกนั้น และกล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน แท้จริงฉันได้ประกาศแก่พวกท่านแล้ว ซึ่งสารแห่งพระเจ้าของฉัน และฉันก็ได้ชี้แจงแนะนำแก่พวกท่านด้วย แต่ทว่าพวกท่านไม่ชอบบรรดาผู้ชี้แจงแนะนำ”

7|80|“และจงรำลึกถึงลู่ ขณะที่เขาได้กล่าวแก่ประชาชาติของเขาว่า ท่านทั้งหลายจะประกอบสิ่งชั่วร้ายรังเกียจ ซึ่งจุมมีคนใดในหมู่ประชาชาติทั้งหลายได้ประกอบมันมาก่อนพวกท่านกระนั้นหรือ?”

7|81|“แท้จริงพวกท่านจะสมสู่เพศชายด้วยต้นหาราคะอื่นจากเพศหญิง ยิ่งกว่าพวกท่านยังเป็นพวกที่ละเมิดขอบเขตด้วย

7|82|“และคำตอบแห่งประชาชาติของเขานั้นมิปรากฏเป็นอันใด นอกจากการที่พวกเขาเหล่านั้นกล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงขับไล่พวกเขา ออกไปจากเมืองของพวกท่านเสีย แท้จริงพวกเราเป็นพวกที่บริสุทธิ์”

7|83|“และเรา ได้ช่วยเหลือและครอบครองพวกเขาให้รอดพ้น นอกจากภรรยาของเขาเท่านั้น ซึ่งนางปรากฏอยู่ในหมู่ที่คงอยู่ (เพื่อรับการลงโทษ)

7|84|“และเราได้ให้ฝน ตกลงมาบนพวกเขาแล้วเจ้า จงดูเถิดว่า ผลสุดท้ายของบรรดาผู้กระทำผิดนั้นเป็นอย่างไร?”

7|85|“และยังประชาชาติมิดยันนั้น เราได้ส่งซุฮัยบ์ ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่าโอ้ประชาชาติของฉัน! จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะสำหรับพวกท่านอื่นแล้วอื่นจากพระองค์ แท้จริงหลักฐานอันชัดเจนจากพระเจ้าของพวกท่านนั้นได้มายังพวกท่านแล้ว ดังนั้นจงให้ครบเต็มซึ่งเครื่องตวงและเครื่องชั่งเถิด และจงอย่าให้ขาดแก่เพื่อนมนุษย์ซึ่งบรรดาลิงของของพวกเขาส่งจากที่มารักแล้ว นั้นแหละเป็นสิ่งที่ดียิ่งแก่พวกท่านหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา”

7|86|“และพวกท่านอย่ามั่นในทุกหนทาง โดยทำการซู่และสักฏักันให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ผู้ซึ่งศรัทธาต่อพระองค์ และพวกท่านยังปรารถนาให้ทางของอัลลอฮ์ตัด และจงรำลึกถึงขณะที่พวกท่านมีจำนวนน้อย แล้วพระองค์ได้ทรงให้พวกท่านมีจำนวนมากขึ้น และพวกท่านจงดูเถิดว่าผลสุดท้ายของบรรดาผู้ก่อความเสียหายนั้นเป็นอย่างไร?”

7|87|“และถ้าหากว่ามีกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกท่านศรัทธาต่อสิ่งที่ฉันถูกส่งให้มาสิ่งนั้นมา และอีกกลุ่มหนึ่งได้ศรัทธาแล้วก็จงอดทนไปเถิดจนกว่าอัลลอฮ์จะทรงชี้ขาดระหว่างเรา และพระองค์นั้นคือผู้ที่ดียิ่งในหมู่ผู้ชี้ขาดทั้งหลาย”

7|88|“บรรดาชนชั้นหน้าที่แสดงโอหังจากประชาชาติของเขา ได้กล่าวว่า แนนอนเราจะขับไล่ท่านออกไปไอ้อ้อฮ์! และบรรดาผู้ที่ศรัทธากับท่านด้วยจากเมืองของเรา หรือไม่ก็แนนอนท่านจะต้องกลับมาในลัทธิของเรา เขา กล่าวว่า แม้ว่าพวกเราจะเกลียด ก็ตามกระนั้นหรือ?

7|89|“แนนอนพวกเราก็ได้อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หากพวกเรากลับไปในลัทธิของพวกท่านหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยพวกเราให้พ้นจากลัทธิที่นั้นมาแล้ว และไม่บังคับแก่พวกเราที่จะกลับไปในลัทธิที่นั้นอีก นอกจากอัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเราจะทรงประสงค์เท่านั้น พระเจ้าของพวกเรานั้นทรงมีความรู้กว้างขวางทั่วทุกสิ่งทุกอย่าง แต่อัลลอฮ์เท่านั้นที่พวกเราได้มอบหมายไว้พระเจ้าของเราโปรดชี้ขาดระหว่างพวกเราและประชาชาติของเราด้วยความจริงเถิด และพระองค์นั้นคือผู้ที่ดียิ่งในหมู่ผู้ชี้ขาดทั้งหลาย”

7|90|“และบรรดาบุคคลชั้นหน้าที่ปฏิเสธศรัทธา จากหมู่ประชาชาติของเขา ได้กล่าวว่า แนนอนถ้าหากพวกเจ้าปฏิบัติตามซุฮัยบ์แล้วแนนอนพวกท่านก็เป็นผู้ขาดทุนในทันที”

7|91|“แล้วความไว้อย่างแรงของแผ่นดินก็ได้คร่าพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้นั่งคุกเข่าตายในบ้านของพวกเขา”

7|92|“บรรดาผู้ที่ปฏิเสธซุฮัยบ์ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่เคยอยู่ในหมู่บ้านนั้น บรรดาผู้ที่ปฏิเสธซุฮัยบ์นั้น พวกเขาเป็นผู้ขาดทุน”

7|93|“แล้วเขา ก็หันออกไปจากพวกเขา และกล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน แท้จริงฉันได้ประกาศแก่พวกท่านแล้ว ซึ่งบรรดาสารแห่งพระเจ้าของฉัน และฉันก็ได้ชี้แจงแนะนำแก่พวกท่านแล้วแล้วฉันจะเสียใจต่อกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธาอย่างไร?”

7|94|“และเรามีได้ส่งมิกนใดไปในเมืองหนึ่งเมืองใด นอกจากเราได้ลงโทษชาวเมืองนั้น ด้วยความแค้นแค้น และการเจ็บป่วย เพื่อว่าพวกเขาจะได้นอนหม่อม”

7|95|“ภายหลังเราได้เปลี่ยนความดีแทนที่ความชั่วจนกระทั่งพวกเขามีมาก และพวกเขากล่าวว่า แท้จริงได้ประสบบรรพบุรุษของเรามาแล้วซึ่งความเดือดร้อน และความสุขสบาย แล้วเราจึงได้ลงโทษพวกเขาโดยกระหน่ำหั้นขณะที่พวกเขาไม่รู้ตัว”

7|96|“และหากว่าชาวเมืองนั้นได้ศรัทธากันและมีความยำเกรงแล้วไซ้ร้ แนนอนเราก็คงเปิดให้แก่พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาความเพิ่มพูนจากฟากฟ้า และแผ่นดินแต่ทว่าพวกเขาปฏิเสธ ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาชวนชวายุไว้”

7|97|“แล้วชาวเมืองนั้นปลอดภัยกระนั้นหรือ? ในการที่การลงโทษของเรามาถึงพวกเขาในเวลากลางคืน ขณะที่พวกเขานอนหลับอยู่”

7|98|“และชาวเมืองนั้นปลอดภัยกระนั้นหรือ? ในการที่การลงโทษของเรามาถึงพวกเขาในเวลาสายขณะที่พวกเขากำลังเล่นสนุกสนานกัน อยู่”

7|99|“แล้วพวกเขาปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ไม่มีใครมั่นใจว่าจะปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮ์ นอกจากกลุ่มชนที่ขาดทุนเท่านั้น

7|100|“และก็ยังมิได้ประจักษ์แก่บรรดาผู้ที่ได้รับแผ่นดิน สืบทอดหลังจากเจ้าของมัดดอกหรือว่าหากเราประสงค์แล้ว เราก็ให้ภัยพิบัติประสบแก่พวกเขาแล้ว เนื่องด้วยบรรดาบาปกรรมของพวกเขาและเราจะประทัตราบนหัวใจของพวกเขา แล้วพวกเขาก็จะไม่ได้ยิน

7|101|“บรรดาเมืองเหล่านั้นแหละ เรากำลังเล่าให้เจ้า ทราบถึงชาวราวของมัน และแท้จริงนั้นบรรดาอูฐของพวกเขานั้นนับบรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว แต่แล้วใช้ว่าพวกเขาจะศรัทธาต่อสิ่งที่พวกเขาปฏิเสธมาก่อนก็หาไม่ ในท่านอนนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงประทัตราบนหัวใจของผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

7|102|“และเราไม่พบว่ามีสัญญาณใดๆ สำหรับส่วนมากของพวกเขา และแนนอนเราได้พบว่าส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ละเมิด

7|103|“แล้วหลังจากพวกเขา เราได้ส่งมุซาพร้อมด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของเราไปยังฟิรอาวันและบรรดาบุคคลชั้นนำของเขา แต่พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่อสัญญาณเหล่านั้น ดังนั้นเจ้าจงมองดูเถิดว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ก่อความเสียหายนั้นเป็นอย่างไร ?

7|104|“และมุซาได้กล่าวว่า โอ้ฟิรอาวัน! แท้จริงฉันคือทูตที่มาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

7|105|“เป็นสิ่งที่สมควรในการ ที่ฉันจะไม่กล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์ นอกจากความจริงเท่านั้น แท้จริงฉันได้นำหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเจ้า มายังพวกเจ้าแล้ว ดังนั้นจงส่งศัควานอิสรออิลไปกับฉัน เกิด”

7|106|“เขา กล่าวว่า หากท่านได้นำหลักฐานใด ๆ มาก็จงนำมาเถิด หากท่านอยู่ในหมู่ผู้พูดจริง”

7|107|“แล้วเขาได้ชักมือของเขาออก แล้วหันไ้ม้นก็คืองูขด ๆ

7|108|“และเขาได้ชักมือของเขาออก แล้วหันม้นก็ขาว แต่บรรดาผู้ที่มองดูกัน”

7|109|“บรรดาบุคคลชั้นนำจากประชาชาติของฟิรอวานได้กล่าวว่า แท้จริงผู้นี้คือมายากลที่รอบรู้”

7|110|“เขาต้องการที่จะขับไล่พวกท่านออกจากแผ่นดินของพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจะช่วยให้ทำสิ่งใด ”

7|111|“พวกเขา กล่าวว่า จงประวิงเขาและพี่ชายของเขาไว้ก่อน และจงส่งคนไปรวบรวม ในเมืองต่างๆ

7|112|“พวกเขา ก็ะนำมายังท่าน ซึ่งนักมายากลทุกคนที่รอบรู้”

7|113|“และบรรดานักมายากลก็ได้มายังฟิรอวานโดยกล่าวว่า แนนอนพวกเราจะต้องได้รางวัลถ้าพวกเราเป็นผู้ชนะ”

7|114|“เขา กล่าวว่า ใช่แล้ว และแท้จริงพวกท่านนั้นจะได้อยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิด”

7|115|“พวกเขา กล่าวว่า โอ้มุซา! ท่านจะโยนก่อนหรือว่าพวกเราจะเป็นผู้โยนก่อน”

7|116|“เขา กล่าวว่า พวกท่านจงโยนก่อนเถิดครั้นเมื่อพวกเขาได้โยน ออกไป พวกเขาก็ลงดาบประชาชน และทำให้พวกเขากลัว และพวกเขานั้นได้นำมาซึ่งมายากลอันใหญ่หลวง”

7|117|“และเราได้มีโองการแก่มุซาว่า จงโยนไม้เท้าของเจ้า แล้วทันใด มันก็กลืนสิ่งที่พวกเขาหลงตาไว้

7|118|“และความจริง ก็ได้เกิดขึ้น และสิ่งที่พวกเขากระทำ กันขึ้นก็ตกไป”

7|119|“แล้วที่โหนดและ พวกเข ก็ได้รับความพ่ายแพ้ และกลายเป็นผู้ต่ำต้อย”

7|120|“และบรรดานักมายากลก็ถูกทำให้ล้มตัวลงกราบ ” (โดยความจริง)

7|121|“โดยกล่าวว่า พวกเราได้ศรัทธาแล้วต่อพระเจ้าแห่งสากลโลก”

7|122|“คือพระเจ้าของมุซา และฮารุน”

7|123|“ฟิรอวานกล่าวว่า พวกท่านศรัทธาต่อเขาก่อนที่จะอะนุมัติแก่พวกท่านกระนั้นหรือ ? แท้จริงนี่คืออุบายหนึ่งที่พวกท่าน ได้วางแผนมันไว้ในเมือง เพื่อที่จะขับไล่ชาวเมือง ให้ออกไปจากเมืองเสีย แล้วพวกท่านจะได้รู้ ”

7|124|“ข้าสาบานว่าข้าจะตัดมือของท่านและเท้าของพวกท่านโดยสลับข้างกัน แล้วข้าจะตรึงพวกท่านทั้งหมดไว้ (ที่ลำค่อนอินทผลัม)

7|125|“พวกเขา กล่าวว่า) แท้จริงพวกเราจะเป็นผู้กลับไปยังพระเจ้าของเรา ”

7|126|“และท่าน จะไม่แก้แค้นเรา นอกจากว่าเราศรัทธาต่อบรรดาสัญญาณ แห่งพระเจ้าของเราเท่านั้น เมื่อมันได้มายังเรา โอ้พระเจ้าของเราโปรดเทความอดทน ลงมาบนพวกเรด้วยเถิด และโปรดทรงให้พวกเราตายในฐานะผู้สวามิภักดิ์ด้วย”

7|127|“และบรรดาบุคคลชั้นนำจากประชาชาติของฟิรอวานได้กล่าวว่า ท่านจะปล่อยมุซาและพวกพ้อง ของเขาไว้เพื่อก่อความเสียหายในแผ่นดิน และละเลยท่าน และบรรดาที่เคารพสักการะของท่านกระนั้นหรือ ? เขา กล่าวว่า เราจะฆ่าบรรดาลูกชายของพวกเรา และไว้ชีวิตบรรดาหญิงของพวกเราและแท้จริงเราเป็นผู้มีกำลังอำนาจเหนือพวกเขา”

7|128|“มุซาได้กล่าวแก่พวกพ้องของเขาว่า จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์เถิด และจงอดทนด้วย แท้จริงแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์จะทรงให้มันสืบทอดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ จากปวงบ่าวของพระองค์ และบัดนี้ปลายนั้นย่อมเป็นของผู้ยำเกรงทั้งหลาย

7|129|“พวกเขา กล่าวว่า พวกเราได้รับการทารุณ ทั้งก่อนจากที่ท่าจะมายังพวกเรา และหลังจากที่ท่าได้มายังเราเขา กล่าวว่าหวังว่าพระเจ้าของพวกท่านจะทรงทำลายศัตรูของพวกท่านและจะทรงให้พวกท่านสืบช่วง แทนในแผ่นดินแล้วพระองค์จะทรงดูว่าพวกท่านจะทำอย่างไร?

7|130|“และแนนอนเราได้ลงโทษศัควานของฟิรอวานด้วยความแห้งแล้ง และขาดแคลนผลไม้ต่างๆ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รำลึก”

7|131|“ครั้นเมื่อความดี ได้มายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า นี่คือสิทธิของเรา และหากความชั่วใด ๆ ประสมแก่พวกเขาพวกเขาก็ถือเอาเป็นมุซาเป็นลงร้าย และผู้ที่ร่วมอยู่กับเขาด้วย เพิ่งรู้เถิดว่าที่จริงลงร้ายของพวกเขานั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ต่างหาก แต่ทว่าส่วนมากของพวกเขามิรู้”

7|132|“และพวกเขา กล่าวว่า ท่านจะนำสัญญาณหนึ่งสัญญาณใดมายังพวกเราอย่างไร ก็ตามเพื่อที่จะลงเราให้หลงเชื่อต่อสัญญาณนั้น เราก็จะไม่เป็นศรัทธาต่อท่าน ”

7|133|“แล้วเราได้ส่ง น้ำท่วม และตึกแตนและเหา และกบ และเลือดมาเป็นสัญญาณ อันชัดเจนแก่พวกเขา แต่แล้วพวกเขาก็แสดงโอหังและได้กลายเป็นกลุ่มชนที่กระทำความผิด”

7|134|“และเมื่อมีการลงโทษ เกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า โอ้มุซา! จงขอต่อพระเจ้าของท่านให้แก้เราตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้ที่ท่านเถิด ถ้าหากท่านได้ปลดเปลื้องการลงโทษนั้นให้พ้นจากเราแล้ว แนนอนเราจะศรัทธาต่อท่านและแนนอนเราจะส่งศัควานอิสรออิลไปกับท่าน”

7|135|“ครั้นเมื่อเราได้ปลดเปลื้องการลงโทษนั้นให้พ้นจากพวกเขาไปยังกำหนดหนึ่ง ซึ่งพวกเขาถึงกำหนดไปแล้ว ทันใดพวกเขาก็ผิดสัญญา ”

7|136|“แล้วเราก็ตัดโทษพวกเขา โดยให้พวกเขามจในทะเล เนื่องด้วยพวกเขาได้ปฏิเสธสัญญาณ ต่างๆ ของเรา และพวกเขาก็ได้กลายเป็นที่ไม่ใส่ใจต่อสัญญาณต่างๆ เหล่านั้น”

7|137|“และเราได้ให้เป็นมรดก แก่กลุ่มชนที่ถูกนับว่าอ่อนแอ ซึ่งบรรดาทิศตะวันออกของแผ่นดิน และบรรดาทิศตะวันตกของมัน อันเป็นแผ่นดินที่เราได้ให้มีความจำเริญในนั้น และถ้อยคำแห่งพระเจ้าของเจ้าอันสวยงามยิ่งนั้นครบถ้วนแล้ว แก่ศัควานอิสรออิล เนื่องจากการที่พวกเขามีความอดทน และเราได้ทำลายสิ่งที่ฟิรอวาน และพวกพ้องของเขาได้ทำไว้ และสิ่งที่พวกเขาได้ก่อสร้างไว้”

7|138|“และเราได้ให้ศัควานอิสรออิลข้ามทะเลไปได้ แล้วพวกเขาก็มายังกลุ่มชนหนึ่ง ซึ่งกำลังประจำอยู่ที่บรรดาเจ็ดของพวกเรา พวกเขได้กล่าวขึ้นว่า โอ้มุซา! จงให้มีขึ้นแก่พวกเราด้วยเถิดสิ่งซึ่งเป็นที่เคารพสักการะสักองค์หนึ่ง เช่นเดียวกับที่พวกเขามีสิ่งที่เป็นที่เคารพสักการะหลายองค์เขา กล่าวว่า แท้จริงพวกท่านเป็นพวกที่โหดเหี้ยม”

7|139|“แท้จริงชนเหล่านี้แหละ สิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะกันอยู่นั้นจะถูกทำลาย และสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำกันมาก็ไร้ผล ”

7|140|“เขา กล่าวว่า อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือที่ฉันจะแสวงหาสิ่งที่เคารพสักการะให้แก่พวกท่าน ทั้งๆ ที่พระองค์ได้ทรงเกิดพวกท่านเหนือประชาชาติทั้งหลาย ”

7|141|“และจะรำลึกขณะที่เราได้ช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากพวกพ้องของฟิรอวานด้วยที่พวกเขาบังคับขู่เข็ญพวกเจ้า ซึ่งการทรมานอันร้ายแรง พวกเข่าบารรดาลูกผู้ชายของพวกเจ้า และไว้ชีวิตบรรดาลูกผู้หญิงของพวกเจ้า และในเรื่องนั้น คือการทดสอบอันสำคัญจากพระเจ้าของพวกเจ้า”

7|142|“และเราได้สัญญาแก่มุซาสามสิบคืนแล้วเราได้ให้มันครบอีกสิบ ดังนั้นกำหนดเวลาแห่งพระเจ้าของเราจึงครบสี่สิบคืน และมุซาได้กล่าวแก่ฮารุนพี่ชายของเขาว่า จงทำหน้าที่แทนฉันในหมู่ชนของฉัน และจงปรับปรุงแก้ไข และจงอย่าปฏิบัติตามทางของผู้ก่อความเสีย

หาย "

7|143| "และเมื่อมุซาได้มาตามกำหนดเวลาของเรา และพระเจ้าของเขาได้ตรัสแก่เขา เขา ได้กล่าวขึ้นว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดให้ข้าพระองค์เห็นด้วยเถิด โดยที่ข้าพระองค์จะได้มองดูพระองค์ พระองค์ตรัสว่า เจ้าจะเห็นข้าไม่ได้เป็นอันขาด แต่ทว่าเจ้าจงมองดูเขา นั้นเถิด ถ้าหากมันนั้นอยู่ ณ ที่ของมัน เจ้าก็จะเห็นข้า ครั้นเมื่อพระเจ้าของเขาได้ประจักษ์ที่ภูเขานั้น ก็ทำให้มันทลายตัวลงอย่างราบเรียบ และมุซาก็ล้มลงในสภาพหมดสติ ครั้นเมื่อเขาฟื้นขึ้น เขาก็กล่าววามหาบริสุทธิ์ของพระองค์ท่าน ข้าพระองค์ขอลูกแกะโทษต่อพระองค์ และข้าพระองค์นั้นคือคนแรกในหมู่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย "

7|144| "พระองค์ตรัสว่า โอ้มุซา! แท้จริงข้าได้เลือกเจ้าให้เหนือกว่ามนุษย์ทั้งหลาย เนื่องด้วยบรรดาสารของข้า และด้วยถ้อยคำของ เขา ดังนั้นจงยึดถือสิ่งที่ข้าได้ให้แก่เจ้า และจงอยู่ในหมู่ผู้ชอบคุณ "

7|145| "และเราได้บันทึกคำตักเตือนจากทุกสิ่ง และการแจกแจงในทออย่าง ไว้ให้แก่เขาในบรรดาแผ่นจารึก ดังนั้นเจ้า จงยึดถือมันไว้ด้วยความเข้มแข็ง และจงใช้พวกพ้องของเจ้าเถิด พวกเขาก็จะยึดถือสิ่งที่ดีที่สุดของมัน ข้าจะให้พวกเจ้าได้เห็นที่อยู่ของผู้ละเมิด ทั้งหลาย "

7|146| "ข้าจะหันเห ออกจากบรรดาโองการของข้า ซึ่งบรรดาผู้ที่เยาะโล่นแผ่นดินโดยไม่บังควร และแม้ว่าพวกเขาได้เห็นสัญญาณทุกอย่างพวกเขาก็จะไม่ศรัทธาต่อสัญญาณนั้น และหากพวกเขาเห็นทางแห่งความถูกต้อง พวกเขาก็จะไม่ถือมั่นเป็นทาง และหากพวกเขาเห็นทางแห่งความผิด พวกเขาก็ยึดถือมั่นเป็นทาง นั่นก็เพราะว่าพวกเขาปฏิเสธบรรดาโองการของเราและพวกเขาก็ได้เป็นผู้ละเลย โองการเหล่านั้น "

7|147| "และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา และการพบกับปรโลกนั้น บรรดาการงานของพวกเขาย่อมไร้ผล พวกเขาจะไม่ถูกตอบแทนนอกจากสิ่งที่พวกเขากระทำเท่านั้น "

7|148| "และพวกพ้องของมุซาได้ยึดถือลูกวัวที่เป็นรูปร่าง ซึ่งทำมาจากเครื่องประดับ ของพวกเขา หลังจากเขา ซึ่งลูกวานั้นมีเสียงร้อง พวกเขามิได้เห็นดอกหรือว่าแท้จริงมันพูดกับพวกเขาไม่ได้ และมันก็นำทางไปทางหนึ่งให้แก่พวกเขาไม่ได้ด้วย ? พวกเขาได้ยึดถือลูกวานั้น และพวกเขาก็ได้กลายเป็นผู้ศรัทธา "

7|149| "และเมื่อได้ถูกตกลงในเมืองของพวกเขา และพวกเขาได้เห็นพวกเขาได้หลงผิดไปแล้ว พวกเขาก็ตกใจว่า แนนอนถ้าหากพระเจ้าของเรามิได้เอ็นดูเมตตาแก่เรา และมีไถ่ภัยโทษให้แก่เราแล้ว แนนอนพวกเราจะต้องอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน "

7|150| "และเมื่อมุซาได้กลับมายังพวกพ้องของเขาด้วยความโกรธ และเสียใจเขาได้กล่าวว่า ช่างเลวร้ายจริง ๆ ที่พวกท่านทำหน้าที่แทน นั้น หลังจากนั้น พวกท่านล้วนกระทำก่อน คำสั่งของพระเจ้าของพวกท่าน กระนั้นหรือ? และเขาได้โยนบรรดาแผ่นจารึกลง และจับศีรษะที่ชายของเขา โดยตีมัน มายังเขา เขา กล่าวว่า โอ้อูคูแม แท้จริงพวกพ้องเหล่านั้นเห็นว่าฉันเป็นผู้อ่อนแอ และพวกเขาก็จะสาธยายแล้ว ดังนั้นจงอย่าให้ศัตรูทั้งหลายดีใจ ต่อสิ่งที่ประสมกับฉันเลยและจงอย่าให้ฉันร่วมอยู่ ในกลุ่มชนที่อธรรมเหล่านั้นเลย "

7|151| "เขากล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งข้าพระองค์โปรดไถ่ภัยโทษแก่ข้าพระองค์ และแก่พี่ชายของข้าพระองค์ด้วย และโปรดได้ทรงให้พวกข้าพระองค์เข้าอยู่ในความเอ็นดูเมตตาของพระองค์เถิดและพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงเอ็นดูเมตตายิ่งกว่าผู้เอ็นดูเมตตาทั้งหลาย "

7|152| "แท้จริงบรรดาผู้ที่ยึดถือลูกวานั้นจะได้แก่พวกเขา ซึ่งความกริ้วโกรธจากพระเจ้าของพวกเข และความต่ำช้าในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ และในทำนองเดียวกัน เราจะตอบแทนแก่บรรดาผู้อุปโลกน์ความเท็จขึ้น "

7|153| "และบรรดาผู้ที่กระทำสิ่งที่ชั่ว แล้วสำนึกผิดกลับตัวหลังจากนั้น และศรัทธาแล้วไซ้แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น หลังจากนั้นแล้ว แนนอนย่อมเป็นผู้ทรงไถ่ภัยโทษทรงเอ็นดูเมตตา "

7|154| "และเมื่อความกริ้วโกรธได้สงบลงจากมุซา เขาก็เอาบรรดาแผ่นจารึกนั้นไปและในสิ่งที่ถูกจารึกไว้ในมันนั้นมีคำแนะนำและความเอ็นดูเมตตาแก่บรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขา "

7|155| "และมุซาได้เลือก จากพวกพ้องของเขาซึ่งชายเจ็ดสิบคน สำหรับกำหนดเวลาของ เราครั้นเมื่อความไหวอันรุนแรง ได้คร่าพวกเขา เขา กล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งข้าพระองค์ หากพระองค์ทรงประสงค์แล้ว พระองค์ก็ทรงทำลายพวกเขาไปก่อนแล้ว และข้าพระองค์ด้วย พระองค์จะทรงทำลายพวกข้าพระองค์ เนื่องด้วยสิ่งที่บรรดาผู้โหดเหี้ยมในหมู่ผู้ข้าพระองค์ได้กระทำขึ้น กระนั้นหรือ? มันมิใช่อื่นใดดอก นอกจากการทดสอบของพระองค์เท่านั้นพระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงผิด ไปเนื่องด้วยการทดสอบนั้น และจะทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์นั้นคือผู้ทรงคุ้มครองพวกข้าพระองค์ ดังนั้นโปรดได้ทรงไถ่ภัยโทษให้แก่พวกข้าพระองค์ และเอ็นดูเมตตาพวกข้าพระองค์ด้วยเถิด และพระองค์นั้นคือผู้ทรงเยือกเย็นกว่าในหมู่ผู้ไถ่ภัยโทษทั้งหลาย "

7|156| "และโปรดได้ทรงกำหนด ความดีให้แก่พวกข้าพระองค์ในโลกนี้ และในปรโลกด้วยแท้จริงพวกข้าพระองค์สำนึกผิดและกลับมายังพระองค์แล้ว พระองค์ตรัสว่า การลงโทษของท่านนั้น ข้าจะให้มันประสมแก่ผู้ที่ข้าประสงค์ และการเอ็นดูเมตตาของท่านนั้น กร่างขวางว่าทุกสิ่งซึ่งข้าจะกำหนดมันให้แก่บรรดาผู้ที่ยำเกรง และชำระสะอาด และแก่บรรดาผู้ที่พวกเขาศรัทธาต่อบรรดาโองการของเรา "

7|157| "คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามร่อซูล ผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็นที่พวกเขา พบเขาถูกจารึกไว้ ณ ที่พวกเขา ทั้งในอัล-เตอรอด และในอัล-อินญิลโดยที่เขา จะใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามิให้กระทำในสิ่งที่ไม่ชอบและจะอนุมัติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งดี ๆ ทั้งหลาย และจะให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่เลวทั้งหลาย และจะปลดปล่อยออกจากพวกเขา ซึ่งภาระหนักของพวกเข และห่วงคอ ที่ปรากฏอยู่บนพวกเขา ดังนั้นบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อเขา และให้ความสำคัญแก่เขาและช่วยเหลือเขา และปฏิบัติตามแสงสว่างที่ถูกประทานลงมาแก่เขาแล้วไซ้ ชนเหล่านั้นแหละคือบรรดาผู้ที่สำเร็จ "

7|158| "จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้มนุษย์ทั้งหลาย! แท้จริงฉันคือร่อซูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่านทั้งมวล ซึ่งพระองค์นั้นอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นของพระองค์ ไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย ดังนั้นพวกท่านจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ ผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็น ซึ่งเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และดำรงสัจทั้งหลายของพระองค์ และพวกเจ้าจงปฏิบัติตามเขาเถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับคำแนะนำ "

7|159| "และจากพวกพ้องของมุซานั้นมีกลุ่มหนึ่งที่แนะนำชี้แจงด้วยความจริง และด้วยความจริงนั้นพวกเขาก็ความเที่ยงธรรม "

7|160| "และเราได้แบ่งพวกเขาออกเป็นสิบสองเหล่า คือสิบสองกลุ่ม และเราได้มีโองการแก่มุซาขณะที่พวกพ้องของเขาได้ขออำนาจจากเขาว่า จงตีหินก้อนนั้นด้วยไม้เท้าของเจ้า แล้วตาน้ำสิบสองตาก็พวยพุ่งขึ้นจากก้อนหิน นั้น แท้จริงกลุ่มชนแต่ละเหล่า ย่อมรู้แหล่งน้ำดื่มของตน และเราได้ให้เมฆมาดวยพวกเขา และเราได้ให้ลมมาแก่พวกเขาซึ่งของหวาน และนกคุ้ม พวกเจ้าจงบริโภคละสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากสิ่งที่ดี ๆ เถิดและพวกเขาหาได้อธรรมแก่เราไม่ แต่ทว่าพวกเขาอธรรมแก่ตัวของพวกเขาเองต่างหาก "

7|161| "และเมื่อถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงอยู่ในเมือง นั้นเถิด และจงบริโภคละจากเมืองนั้น ณ ที่ใดก็ได้ที่พวกเขาประสงค์ และจงกล่าวว่า อิฎญะฮ์ และจงเข้าประตู นั้นไปในสภาพผู้ใดไม่ศรัทธาด้วยความนอบน้อม เราก็จะไถ่ภัยโทษให้แก่พวกเจ้าซึ่งบรรดาความผิดของพวกเจ้า และเราจะเพิ่มพูนแก่บรรดาผู้ศรัทธาความดี "

7|162| "แล้วบรรดาผู้ศรัทธาเหล่านั้นได้เปลี่ยนเอาคำพูดหนึ่ง ซึ่งมีใช้คำพูดที่ถูกกล่าวแก่พวกเขาดังนั้นเราจึงได้ส่งการลงโทษจากฟากฟ้ามายังพวกเขาเนื่องจากที่พวกเขาละเมิด "

7|163| "และเจ้าจงถามพวกเขา ถึงเมืองที่เคยอยู่ใกล้ทะเล ชนที่พวกเขา ละเมิดในวันสับปะโต ทั้งนี้ขณะที่บรรดาปลาของพวกเขา มายังพวกเขาในวันสับปะโตของพวกเขาในสภาพลอยตัวให้เห็นบนผิวน้ำ และวันที่พวกเขาไม่ถือว่าเป็นวันสับปะโตนั้น ปลาเหล่านั้นหาได้

มายังพวกเขาไม่ ในทำนองนั้นแหละเราทดสอบพวกเขา เนื่องด้วยการที่พวกเขาละเมิด

7|164|“และจงรำลึกขณะที่กลุ่มหนึ่งในพวกเขาบอกว่า เพราะเหตุใดเล่าพวกท่านจึงตักเตือนกลุ่มชน ที่อัลลอฮ์จะทรงเป็นผู้ทำลายพวกเขาหรือเป็นผู้ลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรง? พวกเขาบอกว่า (การที่เราตักเตือนนั้น) เพื่อเป็นข้ออ้าง ต่อพระเจ้าของพวกเขา และเพื่อว่าพวกเขาจะได้ยาเกรง”

7|165|“ครั้นเมื่อพวกเขาลืม สิ่งที่พวกเขาถูกเตือนในสิ่งนั้น เราก็อพยยอนบรรดาผู้ที่ห้ามปรามการทำชั่วให้รอดพ้น และได้จัดการแก่บรรดาผู้ที่อธรรมเหล่านั้น ด้วยการลงโทษอันรุนแรงเนื่องด้วยการที่พวกเขาละเมิด

7|166|“ครั้นเมื่อพวกเขาละเมิดสิ่งที่พวกเขาถูกห้ามในสิ่งนั้นแล้ว เราก็อประกาศแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงเป็นสิ่งที่ถูกขับไล่ให้ห่างไกล

7|167|“และจงรำลึกขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้แจ้งให้ทราบ ว่า แนอนพระองค์จะส่งมาให้มีอำนาจเหนือพวกเขาจนถึงวันกิยามะฮ์ ซึ่งผู้ที่จะบังคับขู่เข็ญพวกเขา ด้วยการทรมานอันร้ายแรงแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น ทรงเป็นผู้รวดเร็วในการลงโทษและแท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา”

7|168|“และเราได้แยกพวกเขาออกเป็นกลุ่มๆ ในแผ่นดิน จากพวกเขานั้นมีคณิด และจากพวกเขานั้นมีอันจากนั้น และเราได้ทดสอบพวกเขาด้วยบรรดาสิ่งที่ดี และบรรดาสิ่งที่ชั่ว เพื่อว่าพวกเขาจะกลับมา ”

7|169|“แล้วได้มีกลุ่มชั่วกลุ่มหนึ่งสืบแทนหลังจากพวกเขา ซึ่งได้รับช่วงคัมภีร์ไว้ โดยที่พวกเขาได้รับเอาสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ แห่งโลกนี้ และกล่าวว่ามันจะถูกยกย่องให้แก่เรา และหากมีสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เยี่ยงเดียวกันนั้นมายังพวกเขา พวกเขาได้รับเอาอันอื่น มิได้ถูกเอาแก่พวกเขาดอกหรือ ซึ่งข้อสัญญาแห่งคัมภีร์ว่า พวกเขาจะไม่กล่าวพาดพิงเกี่ยวกับอัลลอฮ์ นอกจากความจริงเท่านั้น และพวกเขาก็ได้ศึกษาสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์นั้น แล้ว และที่พำนักแห่งปรโลกนั้นคือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ที่ยาเกรงพวกเจ้าไม่ใช้ปัญญาดอกหรือ?”

7|170|“และบรรดาผู้ที่ยึดถือคัมภีร์ และดำรงไว้ซึ่งการละหมาดนั้น แท้จริงเราจะไม่ให้สูญไปซึ่งรางวัลของผู้ปรับปรุงแก้ไขทั้งหลาย”

7|171|“และจงรำลึกขณะที่เราได้ให้พวกเขาลูกนั้น ไหวตัว และถอนตัวขึ้นเหนือพวกเขา ประหนึ่งมันเป็นสิ่งที่ให้เงาร่ม กระนั้น และพวกเขาคิดว่ามันจะตกลงทับพวกเขา พวกเจ้าจงยึดเอาสิ่ง ที่เราได้ให้ไว้แก่พวกเขาด้วยความเข้มแข็ง และจงรำลึกถึงสิ่ง ที่มีอยู่ในนั้นหวังว่าพวกเจ้าจะเกรงกลัว”

7|172|“และจงรำลึกขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้เอาจากลูกหลานของอาดัม ซึ่งลูก ๆ ของพวกเขาจากหลังของพวกเขา และให้พวกเขายืนยืนแก่ตัวของเขาเอง(โดยตอบคำถามที่ว่า) ข้ามิใช่พระเจ้าของพวกเขาดอกหรือ? พวกเขาบอกว่าใช่ขอรับ พวกข้าพระองค์ขอยืนยืน(มีคณิดนั้น) พวกเจ้าจะกล่าวในวันกิยามะฮ์ว่า แท้จริงพวกข้าพระองค์ไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องนี้”

7|173|“หรือไม่ก็พวกเจ้าจะกล่าวว่า ที่จริงนั้นบรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์ได้ให้ภาคีขึ้นมาก่อนและพวกเราเป็นลูกหลานที่มาหลังจากพวกเขา แล้วพระองค์ทรงทำลายพวกเรา เนื่องด้วยการกระทำของบรรดาผู้ที่ทำให้เสียกระนั้นหรือ ?”

7|174|“และในทำนองนั้นแหละเราแจกแจงโอองการทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเขาจะกลับมา ”

7|175|“และจงอ่านให้พวกเขา ฟัง ซึ่งข่าวของผู้ที่เราได้ให้บรรดาโอองการของเขาแก่เขา แล้วเขาได้ถอนตัวออกจากโอองการเหล่านั้นแล้วซัยยูนก็ติดตามเขา ดังนั้นเขาจึงอยู่ในหมู่ผู้หลงผิด”

7|176|“และหากเราประสงค์แล้ว แนอนเราก็ยกเขาขึ้นและ ด้วยบรรดาโอองการเหล่านั้น แต่ทว่าเขางมงันอยู่กับดิน และปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของเขา ดังนั้นอุปมาของผู้นั้น จึงดังอุปมาของสุนัขหากเจ้าขับไล่มัน มันก็จะหอบแลบลิ้นห้อยลง นั้นแหละคือ อุปมา กลุ่มชนที่ปฏิเสธบรรดาโอองการของเรา ดังนั้นเจ้าจงเล่าเรื่องราวเหล่านั้นเถิด เพื่อว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ”

7|177|“เป็นตัวอย่างที่ชั่วช้าจริง ๆ กลุ่มชนที่ปฏิเสธบรรดาโอองการของเรา และกิตัวของพวกเขาเองพวกเขาอธรรมกันอยู่”

7|178|“ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงแนะนำนั้น เขาก็เป็นผู้รับคำแนะนำ และผู้ที่พระองค์ทรงปล่อยให้หลงผิด นั้นชนเหล่านั้นแหละพวกเขาคือผู้ที่ขาดทุน

7|179|“และแนอนเราได้บังเกิดสำหรับญินนั้น ซึ่งมากมายจากญิน และมนุษย์ โดยที่พวกเขามีหัวใจซึ่งพวกเขาไม่ใช้มันทำความเข้าใจและพวกเขามีตา ซึ่งพวกเขาไม่ใช้มันมอง และพวกเขามีหู ซึ่งพวกเขาไม่ใช้มันฟังชนเหล่านั้นแหละประหนึ่งปศุสัตว์ ใช่แต่เท่านั้น พวกเขาเป็นผู้หลงผิดยิ่งกว่า ชนเหล่านั้นแหละ พวกเขาคือผู้ที่เปลือเรอ

7|180|“และอัลลอฮ์นั้นมีบรรดาพระนามอันสวยงาม ดังนั้นพวกเจ้าจงเรียกหาก พระองค์ด้วยพระนามเหล่านั้นเถิด และจงปล่อยบรรดาผู้ที่ทำให้เห ในบรรดาพระนามของพระองค์เถิด พวกเขานั้นจะถูกตอบแทนในสิ่งที่พวกเขากระทำ

7|181|“และส่วนหนึ่งจากผู้ที่เราได้บังเกิดนั้นคือ คณะหนึ่ง ซึ่งพวกเขาแนะนำ ด้วยความจริง และด้วยความจริงนั้น พวกเขาปฏิบัติโดยเที่ยงธรรม”

7|182|“และบรรดาผู้ปฏิเสธบรรดาโอองการของเรานั้น เราจัดการแก่พวกเขาเป็นขั้นตอน โดยที่พวกเขาไม่รู้

7|183|“และข้าจะประวิงเวลา ให้แก่พวกเขาแท้จริงอุปาย ของข้านั้นเข้มแข็งนัก

7|184|“และพวกเขามิได้ใคร่ครวญดอกหรือว่าที่สหายของพวกเขาในหาได้มีความบ้าใด ๆ ไม่ เขามิใช่ใครอื่นนอกจากผู้ตักเตือนที่ขัดแย้งคนหนึ่งเท่านั้น”

7|185|“และพวกเขามิได้มองดูในอำนาจทั้งหลายแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงบังเกิดขึ้นดอกหรือ ? และแท้จริงอาจเป็นไปได้ว่า กำหนดเวลาแห่งความตายของพวกเขาได้ใกล้มาแล้ว แล้วก็ถ้อยคำใดเล่าที่พวกเขาจะสรีรทากันหลังจากอัล-กุรอาน ”

7|186|“ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้หลงไปแล้ว ก็ไม่มีผู้แนะนำใด ๆ สำหรับเขา พระองค์จะทรงปล่อยพวกเขาให้ระเห่ร่อนอยู่ในการละเมิดของพวกเขา ”

7|187|“พวกเขาจะถามเจ้าถึงยามอาสาน (วันกิยามะฮ์) นั้นว่า เมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น ? จงกล่าวเถิดว่าแท้จริง ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่พระเจ้าของฉันเท่านั้นไม่มีใครจะเผยมันให้ทราบสำหรับเวลาของมัน ได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น มันหนักอึ้ง อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน มันจะไม่มายังพวกเจ้า นอกจากโดยกระหน่ำหน พวกเขากล่าวเจ้ากันประหนึ่งว่าเจ้านั้นเป็นผู้ที่รู้ในเรื่องนั้น ดี จงกล่าวเถิดว่าแท้จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น แต่ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่รู้”

7|188|“จงกล่าวเถิดว่า (มุฮัมมัด) ว่าฉันไม่มีอำนาจที่จะครอบครองประโยชน์ใด ๆ และโทษใด ๆ ไว้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ตัวของฉันได้ นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น และหากฉันเป็นผู้ที่รู้สิ่งเร้นลับแล้ว แนอนฉันก็ยกมือกบไถสิ่งที่ดีไว้มากมายแล้ว และความชั่วร้ายก็ยกมือไม่ต้องฉันได้ ฉันมิใช่ใครอื่น นอกจากผู้ตักเตือนและผู้ประกาศข่าวดีแก่กลุ่มชนที่สรีรทาเท่านั้น”

7|189|“พระองค์นั้นคือผู้ที่ได้ทรงบังเกิดพวกเจ้าจากชีวิตเดียว และได้ทรงให้มีชีวิตจากชีวิตนั้น ซึ่งคู่ครอง ของชีวิตนั้นเพื่อชีวิตนั้นจะได้มีความสงบสุขกับนาง ครั้นเมื่อชีวิตนั้นได้สมสู่กัน นางก็อุ้มครรภ์อย่างเบา ๆ แล้วนางก็ผ่านมันไป ครั้นเมื่อนางอุ้มครรภ์หนัก เขาทั้งสอง ก็วิ่งวนต่ออัลลอฮ์เป็นผู้เป็นพระเจ้าของเขาทั้งสองว่า ถ้าหากพระองค์ทรงประทานบุตรที่สมบูรณ์ให้ข้าพระองค์แล้ว แนอนข้าพระองค์ก็อยู่ในหมู่ผู้ชอบคุณ”

7|190|“ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงประทานให้เขาทั้งสองซึ่งบุตรที่สมบูรณ์ เขาทั้งสอง ก็ให้มีบรรดาภาคีขึ้นแก่พระองค์ ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เขาทั้งสอง อัลลอฮ์นั้นทรงสูงเกินกว่าที่พวกเขาให้มีภาคีขึ้น”

7|191|“พวกเขา จะให้สิ่งที่บังเกิดอันใดมีหุ้นส่วน (กับพระองค์) ทั้ง ๆ ที่พวกมันถูกบังเกิดขึ้น กระนั้นหรือ ?”

7|192|และพวกมัน ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งไม่สามารถช่วยเหลือตัวของพวกมัน เองด้วย

7|193|“และหากพวกเจ้าเชิญชวนพวกเขา ไปสู่คำแนะนำที่ถูกต้อง พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตาม พวกเจ้า ย่อมมีผลเท่ากันแก่พวกเจ้า พวกเจ้าจะเชิญชวนพวกเขา หรือพวกเจ้านิ่งเฉยอยู่ก็ตาม”

7|194|“แท้จริงบรรดาผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขอ อื่นจากอัลลอฮ์นั่นคือ ผู้ที่เป็นปาว เยี่ยงพวกเจ้านั่นเอง จงวิงวอนขอต่อพวกเขาเถิด แล้วจงให้พวกเขาตอบรับพวกเจ้าด้วย หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง ”

7|195|“พวกมัน มีเท่าที่ไขมันเดินกระหน่ำหรือ ? หรือว่าพวกมันมีมันที่ไขมันจัดการอย่างรุนแรง หรือว่าพวกมันมีมันที่ไขมัน หรือว่าพวกมันมีมันที่ไขมันฟัง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงวิงวอนขอต่อบรรดาภาคี ของพวกเจ้าเถิดแล้วจงวางอุบาย แก้นั้นด้วย จงอย่าได้ประวิงเวลาให้แก่ฉันเลย”

7|196|“แท้จริงผู้คุ้มครองฉันนั่นคือ อัลลอฮ์ผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมา และในขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงคุ้มครองบรรดาผู้ประพฤติดีทั้งหลาย”

7|197|“และบรรดาผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขอ อื่นจากพระองค์นั้น พวกมันไม่สามารถจะช่วยเหลือพวกเจ้าได้ และไม่สามารถช่วยเหลือตัวของพวกมันเองด้วย”

7|198|“และหากพวกเจ้าวิงวอนพวกมันให้ช่วยนำไปสู่คำแนะนำที่ถูกต้อง พวกมันก็ไม่ได้ยินและเจ้าจะเห็นพวกมันมองมายังเจ้า ทั้ง ๆ ที่พวกมันมองไม่เห็น”

7|199|“เจ้า (มุฮัมมัด) จงยึดถือไว้ซึ่งการอภัย และจงใช้ให้กระทำการสิ่งที่ชอบ และจงผินหลัง ให้แก่ผู้โหดเหี้ยมทั้งหลายเถิด”

7|200|“และหากมีการข้ายูใด ๆ จากชัยฏอนกำลังข้ายู เจ้าอยู่ ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้”

7|201|“แท้จริงบรรดาผู้ที่ยาเกรงนั้น เมื่อมีคำชี้แนะ ใด ๆ จากชัยฏอนประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็รำลึก ได้แล้วทันใดพวกเขาก็มองเห็น

7|202|“และพี่น้อง ของพวกมันนั้นจะช่วยเหลือพวกมันในการหลงผิด แล้วพวกเขาก็จะไม่ลดละ

7|203|“และเมื่อมีได้มีอายะฮ์ ได้มายังพวกเขา พวกเขา ก็กล่าวว่า โฉนเส้าท่านจึงไม่อุปโลกน์มันขึ้นเอง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันจะปฏิบัติตามเฉพาะสิ่งที่ถูกให้เป็นโองการแก่ฉันจากพระเจ้าของฉันเท่านั้น นี่ คือบรรดาหลักฐาน จากพระเจ้าของพวกเจ้า และ (นี่คือ) ข้อแนะนำและการเฝ้าดูเมตตาแก่กลุ่มชนที่ศรัทธา”

7|204|“และเมื่ออัล-กุรอานถูกอ่านขึ้น ก็จงสดับฟังอัล-กุรอานนั้นเถิด และจงนั่งเงียบ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับการเฝ้าดูเมตตา”

7|205|“และเจ้า (มุฮัมมัด) จงรำลึกถึงพระเจ้าของเจ้าในใจของเจ้าด้วยความนอบน้อมและยำเกรงและโดยไม่ออกเสียงดัง ทั้งในเวลาเช้าและเย็นและจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้ที่เผลอเรอ

7|206|“แท้จริงบรรดา ผู้ที่อยู่ที่พระเจ้าของเจ้านั้น พวกเขาจะไม่ยิ่งต่อการเคารพสักการะพระองค์ และกล่าวให้ความบริสุทธิ์แก่พระองค์และแด่พระองค์เท่านั้น พวกเขากราบกรานกัน”

8|1|พวกเขาจะถามเจ้า เกี่ยวกับบรรดาทรัพย์สินเฉลย "จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาทรัพย์สินเหล่านั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และของร่อซูล ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงปรับปรุงความสัมพันธ์ ระหว่างพวกท่านเถิดหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา”

8|2|“แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธานั้น คือ ผู้ที่เมื่ออัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้นแล้ว หัวใจของพวกเขาก็หวั่นเกรง และเมื่อบรรดาโองการของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา โองการเหล่านั้นก็เพิ่มพูนความศรัทธาแก่พวกเขา และแด่พระเจ้าของพวกเขานั้น พวกเขามอบหมายกัน”

8|3|“คือบรรดาผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา พวกเขาเก็บบริจาค”

8|4|“ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาคือ ผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง โดยที่พวกเขาจะได้รับหลายชั้น ณ พระเจ้าของพวกเขา และจะได้รับการอภัยโทษและปัจจัยยังชีพอันมากมาย ”

8|5|“เช่นเดียวกับที่พระเจ้าของเจ้าให้เจ้าออกไปจากบ้านของเจ้า เนื่องด้วยความจริง และแท้จริงกลุ่มหนึ่งจากบรรดาผู้ศรัทธานั้น รังเกียจ

8|6|“พวกเขาได้เถียงกับเจ้าในความจริง หลังจากที่มันได้ประจักษ์ขึ้น ประหนึ่งว่าพวกเขาถูกต้อนไปสู่ความตายโดยที่พวกเขากำลังมองดูกันอยู่ ”

8|7|“และจงรำลึกขณะที่อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาไว้แก่พวกเจ้า ซึ่งหนึ่งในสองกลุ่ม ว่า มันเป็นของพวกเจ้า และพวกเจ้าชอบที่จะให้กลุ่มที่ไม่มีความสามารถนั้นเป็นของพวกเจ้า แต่อัลลอฮ์ทรงต้องการให้ความจริง ประจักษ์เป็นจริงขึ้นด้วยพจนารถของพระองค์ และจะทรงตัดขาดซึ่งคนสุดท้าย ของผู้ปฏิเสธทั้งหลาย”

8|8|“เพื่อพระองค์ทรงทำให้สิ่งที่เป็ความจริง ได้ประจักษ์เป็นความจริง และให้สิ่งเท็จ ได้ประจักษ์เป็นสิ่งที่เท็จ และแม้ว่าบรรดาผู้กระทำความผิด ไม่พอใจก็ตาม”

8|9|“จงรำลึกขณะที่พวกเจ้าขอความช่วยเหลือยามคับขันต่อพระเจ้าของเจ้า แล้วพระองค์ก็ได้ทรงรับสนองแก่พวกเจ้าว่า แท้จริงข้าจะช่วยพวกเจ้าด้วยมลาอิกะฮ์หนึ่งพันตน โดยทยอยกันลงมา”

8|10|“และอัลลอฮ์นั้นมิได้ทรงให้มัน มีขึ้นนอกจากเป็นชาวดิ เาเท่านั้น และเพื่อว่าหัวใจของพวกเจ้าจะได้สงบขึ้นด้วยสิ่งนั้น และไม่มี การช่วยเหลือ นอกจากที่มาจากที่อัลลอฮ์เท่านั้น แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเจดษานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

8|11|“จงรำลึกขณะที่พระองค์ทรงให้มีการจับหีบครอบงำพวกเจ้า ด้วยความปลอดภัยจากพระองค์ และทรงให้นำลงมาแก่พวกเจ้า จากฟากฟ้าเพื่อทรงชำระพวกเจ้า ด้วยน้ำนั้น และทรงให้หมดไปจากพวกเจ้าซึ่งความโสมม ของชัยฏอน และเพื่อที่จะทรงผูกหัวใจ ของพวกเจ้า และทรงให้เท่ามันคง ด้วยน้ำนั้น”

8|12|“จงรำลึกขณะที่พระเจ้าของเจ้าประทานโองการแก่มลาอิกะฮ์ ว่า แท้จริงข้านี้ร่วมอยู่กับพวกเจ้าด้วย ดังนั้นพวกเจ้าจงทำให้บรรดาผู้ศรัทธามั่นคง เถิด ข้าจะโยน ความกลัวเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา แล้วพวกเจ้าจงฟันลงบนก้านคอ และจงฟันทุก ๆ ส่วนปลายของนิ้วมือ จากพวกเขา”

8|13|“นั่นก็เพราะว่าพวกเขาฝ่าฝืนและต่อต้านอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ และผู้ใดฝ่าฝืนและต่อต้านอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์แล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ”

8|14|“นั่นแหละ พวกเจ้าจงลัสมันเถิด และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น คือ การลงโทษแห่งไฟนรก”

8|15|“บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! เมื่อพวกเจ้าพบบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาเคลื่อน มา พวกเจ้าจงอย่าหันหลังหนีพวกเขา

8|16|“และใครที่หวั่นกลัวของเขานั้นพวกเขา ในวันนั้น ยกเว้นผู้ที่เปลี่ยนที่เพื่อทำการสู้รบหรือผู้ที่ไปร่วมกับอีกกลุ่มหนึ่ง เท่านั้นแน่นอน เขาย่อมมีความกลัวโรคร้ายจากอัลลอฮ์กลับไป และที่อยู่ของเขานั้นคือญะฮันนัม และเป็นที่พักลับไปทีละราย”

8|17|“พวกเจ้ามิได้ฝ่า พวกเขา แต่ทว่า อัลลอฮ์ต่างหากที่ทรงฝ่าพวกเขา และเจ้ามิได้ขว้างดอก ขณะที่เจ้าขว้าง แต่ทว่าอัลลอฮ์ต่างหากที่ขว้างและเพื่อว่าพระองค์จะทรงทดสอบบรรดาผู้ศรัทธาอย่างจริงจังมาจากพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงได้ยินทรงรอบรู้

8|18|“นั่นแหละ และแท้จริงอัลลอฮ์นั้น คือผู้ทำให้อ่อนแอ ซึ่งอุบายของผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย”

8|19|“หากพวกเจ้าขอให้มีการตัดขาด แน่่อนการตัดขาดนั้นก็ได้มายังพวกเจ้าแล้ว และถ้าหากพวกเจ้าหยุดยั้ง มันก็เป็นการดีแก่พวกเจ้า

และหากพวกเจ้ากลับ (ทำการรุกรานอีก) เราก็จะกลับ (ช่วยเหลือให้พวกเจ้าแพ้) พรพของเจ้านั้นไม่สามารถที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่พวกเจ้าได้เลย และแม้ว่าพวกเจ้าจะมากมายก็ตามและแท้จริงอัลลอฮ์นั้น อยู่ร่วมกับผู้ศรัทธาทั้งหลาย”

8|20|“บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์เถิด และจงอย่าได้ฝ่าฝืนสิ่งที่ให้แก่มหาชนที่พวกเจ้าฟังกันอยู่”

8|21|“และพวกเจ้าจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่กล่าวว่า พวกเราได้อินแล้ว ในขณะที่เดียวกับพวกเขาได้อินไม่”

8|22|“แท้จริงสัตว์ที่ชั่วร้ายยิ่ง ณ อัลลอฮ์นั้น คือ ที่หูหนวก ที่เป็นใบ้ ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่มีปัญญา

8|23|“และหากอัลลอฮ์ทรงรู้ว่าในตัวพวกเขานั้นมีความดี แน่แน่นอนก็จะทรงให้พวกเขาได้อิน และหากพระองค์ทรงให้พวกเขาได้อินแล้ว แน่แน่นอนพวกเขาก็ผิดหลังให้ โดยที่พวกเขานั้นเป็นผู้ผิดหลังให้อยู่แล้ว”

8|24|“บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงตอบรับอัลลอฮ์ และร่อซูลเถิด เมื่อเขา ได้เชิญชวนพวกเจ้าสู่สิ่งที่ทำให้พวกเจ้ามีชีวิตชีวา ขึ้น และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะทรงกัน ระหว่างบุคคลกับหัวใจของเขา และแท้จริงยังพระองค์นั้นพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปสู่หนุม”

8|25|“และพวกเจ้าจงระวังการลงโทษ ซึ่งมันจะไม่ประสบแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้าโดยเฉพาะ เท่านั้น และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้รุนแรงในการลงโทษ

8|26|“และพวกเจ้าจงรำลึก ขณะที่พวกเจ้ามีจำนวนน้อยซึ่งเป็นผู้อ่อนแอในแผ่นดินโดยที่พวกเจ้ากลัวว่าผู้คนจะโลภเนื้อ พวกเจ้าไปแล้วพระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้ามีที่พักพิง และได้ทรงสนับสนุนพวกเจ้าด้วยการช่วยเหลือของพระองค์ และได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากสิ่งที่ดี ๆ ทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ”

8|27|“บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงอย่าทุจริต ต่ออัลลอฮ์ และร่อซูล และจงอย่าทุจริตต่อบรรดาของฝาก ของพวกเจ้า โดยที่พวกเจ้ารู้กันอยู่”

8|28|“และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงทรัพย์สินของพวกเจ้า และลูก ๆ ของพวกเจ้านั้น เป็นสิ่งทดสอบ ชนิดหนึ่งเท่านั้น และแท้จริงอัลลอฮ์นั้น ณ พระองค์มีรางวัลอันใหญ่หลวง”

8|29|“บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! หากพวกเจ้ายำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงให้แก่มหาชนซึ่งสิ่งที่จำแนกกระหว่างความจริงและความเท็จและจะทรงลบล้างบรรดาความผิดของพวกเจ้าออกจากพวกเจ้าและจะทรงยกโทษให้แก่พวกเจ้าด้วยและอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงมีบุญคุณอันใหญ่หลวง”

8|30|“และจงรำลึกขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจากอูบายต่อเจ้า เพื่อกักขังเจ้า หรือฆ่าเจ้า หรือขับไล่เจ้าออกไปและพวกเขาวางอุบายกันและอัลลอฮ์ก็ทรงวางอุบาย และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้เยี่ยมกว่าในหมู่ผู้วางอุบาย”

8|31|“และเมื่อบรรดาโองการของเรากล่าวให้แก่พวกเขาฟัง พวกเขาก็กล่าวว่า เราได้อินแล้วหากเราประสงค์ แน่แน่นอนเราก็พูดเช่นนั้นแล้ว สิ่งนี้ไม่ผิดใจใดไม่ นอกจากถ้อยคำที่ถูกขีดเขียนไว้ของคนก่อน ๆ เท่านั้น ”

8|32|“และจงรำลึกขณะที่พวกเขากล่าวว่า ข้าแต่อัลลอฮ์หากปรากฏว่าสิ่งนี้ คือความจริงที่มาจากที่พระองค์แล้วไซ้ก็โปรดได้ทรงให้หินจากฟากฟ้าตกลงมาตบฝ่าเท้าพวกเรานี้เถิด หรือไม่ก็โปรดทรงนำมาจากเรา ซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ”

8|33|“และพระองค์อัลลอฮ์จะไม่ทรงลงโทษพวกเขาขณะที่เจ้า อยู่ในพวกเขาและอัลลอฮ์จะไม่เป็นผู้ทรงลงโทษพวกเขาทั้งๆที่พวกเขาขอภัยโทษกัน

8|34|“และมิอะไร แก่พวกเขากระนั้นหรือที่อัลลอฮ์จะไม่ทรงลงโทษพวกเขาทั้งๆที่พวกเขาขัดขวาง มิให้เข้ามัสยิดละฮรัม และพวกเขาก็มิใช่เป็นผู้ปกครองมัสยิดนั้นด้วยบรรดาผู้ปกครองมัสยิดนั้นไซ้ใครอื่นไม่นอกจากบรรดาผู้ยำเกรงเท่านั้นแต่ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้”คือมีสิ่งใด

8|35|“มิปรากฏว่า การละเมิดของพวกเขานั้น ณ บ้านของอัลลอฮ์ นั้นเป็นอย่างอื่น นอกจากการเป่าเสียงหวีด และการตบมือเท่านั้น ดังนั้นการพวกเจ้า จงลืมหูลงโทษเถิด เนื่องด้วยการที่พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา”

8|36|“แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาระบิการทรยศของพวกเขานี้ เพื่อขัดขวาง(ผู้คน) ให้ออกจากจากการงานของอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็จะบริจาคนั้นต่อไปภายหลังทรัพย์สินนั้นก็จะกลายเป็นความเสียหาย แก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็จะได้รับความปรานีด้วย และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้นพวกเขาก็จะถูกต้อนไปสู่หนุมอันนั้น”

8|37|“เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงแยกคนแล้ว ออกจากคนดี และจะทรงให้คนเลว ซึ่งบางส่วนของพวกเขายูบย่น อีกบางส่วน โดยทรงสุ่มพวกเขาทั้งหมดไว้เป็นกอง แล้วพระองค์จะทรงให้พวกเขายูบย่นในหนุมอันนั้น ชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ที่ขาดทุน”

8|38|“จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาว่า หากพวกเขายึดยัง สิ่งที่ดีแล้วมาก็จะถูกยกให้แก่พวกเขาและหากพวกเขากลับ(ต่อต้าน)อีก แท้จริงนั้นแนวทางของคนก่อน ๆ นั้นได้ผ่านมาแล้ว”

8|39|“และพวกเจ้าจงสู้รบกับพวกเขา จนกว่าจะไม่มีการปฏิเสธศรัทธาใด ๆ ปรากฏขึ้น และการอฆาละฮ์ ทุกชนิดนั้นจะต้องเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น ถ้าหากพวกเขายึดยัง แน่แน่นอนอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขากำลังกระทำ”

8|40|“และหากพวกเขามีผิดหลังให้ ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น คือผู้ทรงคุ้มครองพวกเจ้า ผู้ทรงคุ้มครองที่ดีเลิศและผู้ทรงช่วยเหลือที่ดีเยี่ยม”

8|41|“และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงสิ่งใดที่พวกเจ้าได้มาจากการทำศึก นั้น แน่แน่นอนหนึ่งในห้าของมันนั้นเป็นของอัลลอฮ์ และเป็นของร่อซูล และเป็นของญาติที่ใกล้ชิด และบรรดาเด็กกำพร้า และบรรดาผู้ขัดสน และผู้เดินทาง หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์และสิ่งที่เราได้ลงมาแก่พวกท่านในวันนี้แห่งการจำแนกกระหว่างการศรัทธา และการปฏิเสธ คือวันที่สองฝ่าย เสด็จขึ้น และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง”

8|42|“จงรำลึกขณะที่พวกเจ้าอยู่ด้านหุบเขาที่ใกล้กว่า และพวกเขายูบย่นด้านหุบเขาที่ไกลกว่า และกองคาราวานนั้นอยู่ต่ำกว่าพวกเจ้า และถ้าหากพวกเจ้าต่างได้สัญญา กัน แน่แน่นอนพวกเจ้าก็ยอมขัดแย้งกัน แล้วในสัญญานั้นแต่ทว่าเพื่อที่อัลลอฮ์จะได้ทรงให้งานหนึ่ง เสริ่งสิ้นไป ซึ่งงานนั้นได้ถูกกระทำไว้แล้ว เพื่อว่าผู้พินาศ จะได้พินาศลงโดยหลักฐานอันชัดแจ้ง และผู้มีชีวิตอยู่ จะได้มีชีวิตอยู่โดยหลักฐานอันชัดแจ้ง และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้อินผู้ทรงรอบรู้”

8|43|“จงรำลึกขณะที่อัลลอฮ์ทรงให้เจ้า เห็นพวกเขา มีจำนวนน้อยในความผิดของเจ้า และหากว่าพระองค์ทรงให้เจ้าเห็นพวกเขามีจำนวนมากแล้วไซ้ แน่แน่นอนพวกเจ้า ก็ยอมยอต่อกันและขัดแย้งกันในกิจการนั้น แต่ทว่าอัลลอฮ์ได้ทรงให้ปลอดภัย แท้จริงพระองค์นั้นคือ ผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรงอก”

8|44|“และจงรำลึกขณะที่พระองค์ทรงให้พวกเจ้าเห็นพวกเขามีจำนวนน้อยในสายตาของพวกเขานี้ขณะที่พวกเจ้าได้เผชิญหน้ากัน และทรงให้พวกเจ้ามีจำนวนน้อยในสายตาของพวกเขา เพื่อที่อัลลอฮ์จะได้ทรงให้งานหนึ่ง เสริ่งสิ้นไปซึ่งงานนั้นได้ถูกกระทำไว้แล้ว และยังอัลลอฮ์นั้นกิจการทั้งหลายจะถูกนำกลับไป”

8|45|“บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! เมื่อพวกเจ้าพบกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ก็จงยืนหยัด เถิด และจงรำลึกถึงอัลลอฮ์มาก ๆ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

8|46|“และจงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์เถิด และจงอย่าขัดแย้งกัน จ้าทำให้พวกเจ้าย่อท้อ และทำให้ความเข้มแข็งของพวกเจ้าหมดไป และจงอดทนเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่กับผู้ที่อดทนทั้งหลาย”

8|47| “และจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่ออกจากหมู่บ้านของพวกเขา ไป ด้วยความหึงผยอง และโอ้อวดผู้คน และขัดขวาง ให้เขาออกจากทางของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงลุ่มลึก สิ่งที่พวกเขากระทำกันอยู่”

8|48| “และจงรำลึกขณะที่ชัยฎอน ได้ทำให้สวญามแก่พวกเขา ซึ่งการงานของพวกเขา และมันได้กล่าวว่า วันนี้ไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์ชนะพวกท่านได้ และแท้จริงนั้นฉันคือผู้ช่วยเหลือพวกท่านครั้งเมื่อทั้งสองฝ่าย ต่างมองเห็นกันแล้ว มันก็กลับสั่นเทาทั้งสองของมัน และกล่าวว่าแท้จริงฉันไม่เกี่ยวข้องกับพวกท่าน แท้จริงฉันกำลังเห็นสิ่ง ที่พวกท่านไม่เห็น แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ”

8|49| “จงรำลึกขณะที่บรรดาภูนาฟีก และบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขาเต็มไปด้วยความโกรธแค้น ได้กล่าวกันว่า ที่ใดลางผู้คนเหล่านี้ นั่นนั้น คือศาสนาของพวกเขา และผู้ใดมอบหมายแต่อัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงเดชานุภาพผู้ทรงปรีชาญาณ”

8|50| “และหากว่าเจ้าเห็นขณะที่มลาอิกะฮ์เอาวิญญาณของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่นั้นพวกเขา จะตีใบหน้าของพวกเขา และหลังของพวกเขา และ (กล่าวว่า) พวกเจ้าจงลืมนการลงโทษแห่งการเผาไหม้เถิด

8|51| “นั่นก็เนื่องจากสิ่งที่มือของพวกท่านได้ประกอบไว้ก่อน และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นมีผู้รอบรู้”

8|52| “เช่นเดียวกับสภาพแห่งวงศวานของฟิรอวัน และบรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเขา ซึ่งพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทรงลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยบรรดาความผิดของพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงพลังและผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ”

8|53| “นั่นก็เพราะว่า อัลลอฮ์มิได้ทรงเป็นผู้เปลี่ยนแปลงความกรุณาใด ๆ ที่พระองค์ทรงประทานมันแก่กลุ่มชนหนึ่งกลุ่มชนใดจนกว่าพวกเขาจะได้เปลี่ยนแปลงสิ่งที่อยู่ในตัวของพวกเขานั่นเอง และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไต่ถามผู้ทรงรอบรู้”

8|54| “เช่นเดียวกับสภาพแห่งวงศวานของฟิรอวันและบรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเขา ซึ่งพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการแห่งพระเจ้าของพวกเขา แล้วเราได้ทำลายพวกเขา เนื่องด้วยความผิดของพวกเขา และเราได้ให้วงศวานของฟิรอวันจมน้ำตาย และทั้งหมดนั้นพวกเขาเป็นผู้อธรรม”

8|55| “แท้จริงสัตว์โลกที่ชั่วร้ายยิ่ง ณ อัลลอฮ์นั้นคือบรรดาผู้ที่เนรคุณ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ศรัทธา

8|56| “คือบรรดาผู้ที่เจ้าได้ทำสัญญาไว้ในหมู่พวกเขา แล้วพวกเขาก็ทำลายสัญญาของพวกเขาในทุกครั้ง โดยที่พวกเขาหาเกรงกลัวไม่”

8|57| “ถ้าหากเจ้าจับพวกเขา ไว้ได้ในการรบจึงขับไล่ผู้ที่อยู่ข้างหลัง พวกเขา ด้วยการลงโทษพวกเขา (ให้เป็นเยี่ยงอย่าง) เพื่อว่าพวกเขา จะได้สำนึก”

8|58| “และถ้าหากเจ้าเกรงว่าจะมีการทุจริต จากพวกหนึ่งพวกใด ก็จงโอน (สัญญา) กลับคืนแก่พวกเขาไปโดยตั้งอยู่บนความเท่าเทียม กัน แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้ที่ทุจริต”

8|59| “และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่า พวกเขาได้หนีพ้นไป แล้วแท้จริงพวกเขาไม่ทำให้อัลลอฮ์หมดความสามารถ ได้”

8|60| “และพวกเจ้าจงเตรียมไว้สำหรับ (ป้องกัน) พวกเขา สิ่งที่พวกเจ้าสามารถ อันได้แก่กำลังอย่างหนึ่งอย่างใด และการผูกมัดไว้ โดยที่พวกเจ้าจะทำให้ศัตรูของอัลลอฮ์ และศัตรูของพวกเจ้าหวั่นเกรงด้วยสิ่ง นั้น และพวกอื่น ๆ อีก อื่นจากพวกเขา ซึ่งพวกเจ้ายังไม่รู้จักพวกเขา อัลลอฮ์ทรงรู้จักพวกเขาดี และสิ่งที่พวกเขามิอาจรู้ในทางของอัลลอฮ์นั้นไม่ว่าจะเป็นสิ่งใดก็ตาม สิ่งนั้นจะถูกตอบแทนแก่พวกเจ้าโดยครบถ้วนโดยที่พวกเจ้าจะไม่ถูกอธรรม”

8|61| “และหากพวกเขาโอนอ่อนมาเพื่อการประนีประนอมแล้ว เจ้า ก็จงโอนอ่อนตามเพื่อการนั้น ด้วย และจงมอบหมายแต่อัลลอฮ์เถิด แท้จริงนั้นพระองค์คือผู้ทรงไต่ถามผู้ทรงรอบรู้”

8|62| “และถ้าหากพวกเขาต้องการที่จะหลอกลวงเจ้า ก็แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นที่พอเพียงแก่เจ้าแล้ว พระองค์คือผู้ที่ได้ทรงสนับสนุนเจ้า ด้วยการช่วยเหลือของพระองค์ และด้วยผู้ศรัทธาทั้งหลาย”

8|63| “และได้ทรงให้สิทธิสนมระหว่างหัวใจของพวกเขา หากเจ้าได้จ่ายสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด เจ้าก็ไม่สามารถให้สิทธิสนมระหว่างหัวใจของพวกเขาได้ แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้นได้ทรงให้สิทธิสนมระหว่างพวกเขา และแท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

8|64| “โอ้ นะบี! อัลลอฮ์นั้นเป็นที่พอเพียงแก่เจ้า และแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามเจ้าด้วย อันได้แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย”

8|65| “โอ้ นะบี! จงปลุกใจผู้ศรัทธาทั้งหลาย ในการสู้รบเถิด หากปรากฏว่าในหมู่พวกเจ้ามีผู้สับสนคนใดคนหนึ่ง ก็จะชนะสองร้อยคน และหากปรากฏว่าในหมู่พวกเจ้ามีร้อยคน ก็จะชนะพันคนในหมู่ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา เพราะพวกเขาเป็นพวกที่ไม่เข้าใจ

8|66| “บัดนี้อัลลอฮ์ได้ทรงผ่อนผันแก่พวกเจ้าแล้ว และทรงรู้ว่า แท้จริงในหมู่พวกเจ้านั้นมีความอ่อนแอ ดังนั้นหากในหมู่พวกเจ้ามีร้อยคนที่อดทนก็จะชนะสองร้อยคน และหากในหมู่พวกเจ้ามีพันคนก็จะชนะสองพันคน ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่ร่วมกับผู้อดทนทั้งหลาย”

8|67| “ไม่ว่าจะใครก็ตามที่คิดว่าเขาจะมีชัยศึกไว้ จนกว่าเขาจะได้ประหารประหารอย่างมากมายเสียก่อนในแผ่นดิน พวกเจ้าต้องกริ่งเล็กน้อย แห่งโลกนี้ แต่อัลลอฮ์ทรงต้องการปรโลก และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพผู้ทรงปรีชาญาณ”

8|68| “หากว่าไม่มีพระกำหนด จากอัลลอฮ์ล่วงหน้าอยู่ก่อน แน่อนการลงโทษอันมหัศจรรย์ก็ประสบแก่พวกเจ้าแล้ว เนื่องในสิ่งที่พวกเจ้าเอา ”

8|69| “ดังนั้น พวกเจ้าจงบริโภคสิ่งอนุมัติที่ดีจากสิ่งที่พวกเจ้าได้มาจากการทำศึก และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงไต่ถามผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงปรีชาญาณ

8|70| “โอ้ นะบี! จงกล่าวแก่ผู้ที่อยู่ในมือของพวกเจ้า จากบรรดาผู้เป็นเชลยศึกเถิดว่า หากอัลลอฮ์ทรงรู้ว่ามีชีวิตใด ๆ ในหัวใจของพวกท่านแล้ว พระองค์ก็จะทรงประทานให้แก่พวกท่าน ซึ่งสิ่งที่ดียิ่งกว่าสิ่ง ที่ถูกเอามาจากพวกท่านและจอบทองภัยโทษแก่พวกท่านด้วย และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงปรีชาญาณ”

8|71| “และถ้าหากพวกเขาต้องการจะทุจริตต่อเจ้า ก็แท้จริงนั้นพวกเขาได้ทุจริตต่ออัลลอฮ์มาก่อนแล้ว แล้วพระองค์ก็ทรงให้ชนะพวกเขาได้ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

8|72| “แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา และอพยพและต่อสู้ทั้งด้วยทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่ให้ที่พักอาศัย และช่วยเหลือกัน ชนเหล่านี้แหละคือบางส่วนของพวกเขาย่อมเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และมิได้อพยพนั้นก็เป็นหน้าที่แก่พวกเจ้าแต่อย่างใดในการช่วยเหลือพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะอพยพ และถ้าหากเขาขอให้พวกเจ้าช่วยเหลือในเรื่องศาสนา ก็จงเป็นแก่พวกเจ้าซึ่งการช่วยเหลือนั้น นอกจากในการต่อต้าน พวกที่ระหว่างพวกเจ้ากับพวกเขามีสัญญาอันอยู่ และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน”

8|73| “และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น บางส่วนของพวกเขาย่อมเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน หากพวกเจ้าไม่ปฏิบัติในสิ่งนั้น แล้วความวุ่นวายและความเสียหายอันใหญ่หลวง ก็จะเกิดขึ้นในแผ่นดิน

8|74| “และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และอพยพ และต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่ให้ที่พักอาศัย และช่วยเหลือกัน ชนเหล่านี้แหละ

พวกเขาถือผู้ศรัทธาโดยแท้จริง ซึ่งพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ และเครื่องยังชีพอันมากมาย ”

8|75| “และบรรดาผู้ที่ได้ศรัทธาที่หลัง และได้อพยพ และต่อสู้ร่วมกับพวกเจ้านั้น ชนเหล่านั้นแหละเป็นส่วนหนึ่งของพวกเจ้า และบรรดาญาตินั้น บางส่วนของพวกเขาคือผู้สมควรต่ออีกบางส่วน ในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง ”

9|1| (นี่คือประกาศ) การพ้นข้อผูกพันธิดา ๗ จากอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ แต่บรรดาผู้สัการะเจรีด (มุชริกีน) ที่พวกเจ้าได้ทำสัญญาไว้

9|2| “ดังนั้นพวกท่าน จงท่องเที่ยวไปในแผ่นดินสี่เดือน และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกท่านนั้นมิใช่ผู้ที่ทำให้อัลลอฮ์หมดความสามารถ ก็หาไม่ และแท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายอัปยศ

9|3| “และเป็นประกาศจากอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ कि้นข้อผูกพันนั้นด้วย และหากพวกเจ้า สำนักผิด และกลับตัว มันก็เป็นสิ่งดีแก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้าผินหลังให้ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกเจ้านั้นมิใช่ผู้ที่ทำให้อัลลอฮ์หมดความสามารถ ได้ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นเกิดด้วยการลงโทษอันเจ็บแสบ ”

9|4| “นอกจากบรรดาผู้สัการะเจรีด (มุชริกีน) ที่พวกเจ้าได้ทำสัญญาไว้ แล้วพวกเจ้ามิได้ผิดสัญญาแก่พวกเจ้าแต่อย่างใด และมิได้สนับสนุนผู้ใดต่อต้านพวกเจ้า ดังนั้นจะให้ครอบครัวแก่พวกเจ้าซึ่งสัญญาของพวกเขาคือกำหนดเวลาของพวกเขาคือแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงชอบผู้ที่ยำเกรงทั้งหลาย ”

9|5| “ครั้นเมื่อบรรดาเดือนต้องห้าม เหล่านั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว ก็จงประหัตประหารมุชริกเหล่านั้น ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าพบพวกเขา และจงจับพวกเขาและจงล่อมพวกเขา และจงนั่งสอดส่องพวกเขาทุกจุดที่สอดส่อง แต่ถ้าพวกเขาสำนึกผิดกลับตัว และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระชะกาด แล้วไซ้ร ก็จงปล่อยพวกเขาไป แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตา ”

9|6| “และหากว่ามีคนใดในหมู่มุชริกได้ขอให้เจ้าคุ้มครอง ก็จงคุ้มครองเขาเถิด จนกว่าเขาจะไต่ยืนยันคำรัส ของอัลลอฮ์ แล้วจงส่งเขาไปยังที่ปลอดภัย ของเขา นั้นก็เพราะว่าพวกเขาคือกลุ่มชนที่ไม่รู้

9|7| “จะเป็นไปได้อย่างไรแก่มุชริกีนที่จะมีสัญญาใด ๆ ณ ที่อัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ได้ นอกจากบรรดาผู้ที่พวกเจ้าได้ทำสัญญาไว้ที่ อัล-มศยิดิลอะฮะรอม เท่านั้น ดังนั้นตราบใดที่พวกเขาเที่ยงธรรมต่อพวกเจ้า ก็จงเที่ยงธรรมต่อพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงชอบบรรดาผู้ที่มีความยำเกรง ”

9|8| “(จะมีสัญญาใด) อย่างไรเล่า ? และหากพวกเจ้ามีชัยชนะเหนือพวกเจ้า พวกเขาก็ไม่คำนึงถึงเครือญาติ และพันธะสัญญาใด ๆ ในหมู่พวกเจ้า พวกเจ้าทำให้พวกเจ้าพึงพอใจด้วยลมลปากของพวกเขาคือเท่านั้น โดยที่หัวใจของพวกเขาคือปฏิเสธ และส่วนมากของพวกเขา นั้นเป็นผู้ละเมิด ”

9|9| “พวกเขาได้เอาบรรดาโองการของอัลลอฮ์แลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย แล้วก็ขัดขวาง(ผู้คน) ให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ แท้จริงพวกท่านนั้น สิ่งที่พวกเขาทำอยู่ชั่วช้าจริง ๆ ”

9|10| “พวกเขาจะไม่คำนึงถึงเครือญาติและพันธะสัญญาในผู้ศรัทธาคนหนึ่งคนใด และชนเหล่านั้นแหละพวกเขาถือผู้ละเมิด ”

9|11| “แล้วหากพวกเขาสำนึกผิดกลับตัว และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระชะกาดแล้วไซ้ร ก็เป็นพี่น้องของพวกเจ้าในศาสนา และเราจะแจกแจงบรรดาโองการไว้แก่กลุ่มชนที่รู้ ”

9|12| “และถ้าหากพวกเขาทำลายคำมั่นสัญญาของพวกเขาคือหลังจากที่พวกเขาได้ทำสัญญา ไว้ และใส่ร้ายในศาสนา ของพวกเจ้าแล้วไซ้ร ก็จงต่อสู้บรรดาผู้นำแห่งการปฏิเสธศรัทธา เกิด แท้จริงพวกท่านนั้นหาได้มีคำมั่นสัญญาใด ๆ แก่พวกเขาไม่เพื่อว่าพวกเขาจะหยุดยั้ง ”

9|13| “พวกเจ้าจะไม่ต่อสู้กระนั้นหรือ ซึ่งกลุ่มชนที่ทำลายคำมั่นสัญญาของพวกเขาคือและมุ่งขับไล่ร่อซูลให้ออกไป ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้เริ่มปฏิบัติแก่พวกเจ้าก่อนเป็นครั้งแรก พวกเจ้ากลัวพวกเขากระนั้นหรือ ? อัลลอฮ์ต่างหากเล่า คือผู้ที่สมควรแก่การที่พวกเจ้าจะกลัว หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

9|14| “พวกเจ้าจงต่อสู้พวกเขาเถิด อัลลอฮ์ จะได้ทรงลงโทษพวกเขาด้วยมือของพวกเจ้า และจะได้ทรงห้ามพวกเขา และจะได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าให้ได้รับชัยชนะเหนือพวกเขา และจะได้ทรงบำบด หัวอกของกลุ่มชนที่ศรัทธาทั้งหลาย ”

9|15| “และจะได้ทรงให้หมดไปซึ่งความกลัวโรธแห่งหัวใจของพวกเขาคือและอัลลอฮ์นั้นจะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์ คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ ”

9|16| “หรือพวกเจ้าคิดว่าพวกเจ้าจะถูกปล่อยไว้ โดยที่อัลลอฮ์ยังมิได้ทรงรู้ บรรดาผู้ที่ต่อสู้ในหมู่พวกเจ้า และมีใญ่ยึดถือเพื่อนสนิทอื่นจากอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ และอื่นจากผู้ศรัทธาทั้งหลาย และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ ”

9|17| “ไม่บังควรแก่มุชริกทั้งหลายที่จะบรูณะ บรรดามศยิดของอัลลอฮ์ ในฐานะที่พวกเขายืนยันแก่ตัวของพวกเขาเองแล้ว ซึ่งการปฏิเสธศรัทธา ชนเหล่านั้นแหละบรรดาการงานของพวกเขาคือไร้ผล และในนครนั้นพวกเขาจะอยู่ตลอดกาล ”

9|18| “แท้จริงที่จะบรูณะบรรดามศยิดของอัลลอฮ์นั้นคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และได้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระชะกาด และเขามีได้ยำเกรงนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ดังนั้นจึงหวังได้ว่า ชนเหล่านั้นแหละจะเป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้รับคำแนะนำ

9|19| “พวกเจ้าได้ถือเอาการให้หนี้แก่ผู้ประกอบพิธีฮัจญ์ และการบรูณะมศยิดอัล-อะฮะรอม ตั้งผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ? เขาเหล่านั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน ณ ที่อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่เป็นผู้ธรรม

9|20| “บรรดาผู้ที่ศรัทธา และอพยพและต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ทั้งด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขาและชีวิตของพวกเขา นั้นย่อมเป็นผู้มีระดับชั้นยิ่งใหญ่กว่า ณ ที่อัลลอฮ์ และชนเหล่านั้นแหละพวกเขาถือผู้มีชัยชนะ ”

9|21| “พระเจ้าของพวกเขาทรงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาด้วยความกรุณาเมตตาจากพระองค์ และด้วยความปิตินดี และบรรดาसानสวรรค์ด้วยซึ่งในสวนสวรรค์เหล่านั้น พวกเขาจะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันจีรังยั่งยืน

9|22| “โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ณ ที่พระองค์มีรางวัลอันยิ่งใหญ่ ”

9|23| “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงอย่าได้ถือเอาบิดาของพวกเจ้า และพี่น้องของพวกเจ้าเป็นมิตร หากพวกเขาชอบการปฏิเสธศรัทธา เหนือการอิमान และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าให้พวกเขาเป็นมิตรแล้ว ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาถือผู้ธรรม ”

9|24| “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากบรรดาบิดาของพวกเจ้า และบรรดาลูก ๆ ของพวกเจ้า และบรรดาพี่น้องของพวกเจ้า และบรรดาบุตรของพวกเจ้า และบรรดาญาติของพวกเจ้า และบรรดาทรัพย์สมบัติที่พวกเจ้าแสวงหาไว้ และสินค้าที่พวกเจ้ากลัวว่าจะจำหน่ายไม่ออก และบรรดาที่อยู่อาศัยที่พวกเจ้าพึงพอใจมันนั้น เป็นที่รักใคร่แก่พวกเจ้ายิ่งกว่าอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ และการต่อสู้ในทางของพระองค์แล้วไซ้ร ก็จงรอดอยกันเถิดจนกว่าอัลลอฮ์จะทรงนำมาซึ่งกำลัง ของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงนำทางแก่กลุ่มชนที่ละเมิด ”

9|25| “แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าแล้วในสนามรบอันมากมาย และในวันแห่งสงครามนั้น ด้วย ขณะที่การมีจำนวนมากของพวกเจ้าทำให้พวกเจ้าพึงใจ แล้วมันก็ได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเจ้าแต่อย่างใด และแผ่นดินก็แควบพวกเจ้า ทั้ง ๆ ที่มันกว้างอยู่ แล้วพวกเจ้าก็หันหลังหนี ”

9|26| “และอัลลอฮ์ก็ได้ทรงประทานลงมาซึ่งความสงบใจจากพระองค์แก่ร่อซูลของพระองค์และแก่บรรดาผู้ศรัทธาเหล่านั้น และได้ทรงให้ไฟรพลอง มา ซึ่งพวกเจ้าไม่เห็นพวกเขา และได้ทรงลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น และนั่นคือการตอบแทนแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

9|27| “และพระองค์ก็ทรงอภัยโทษหลังจากนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตา”

9|28| “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! แท้จริงบรรดามุศริกนั้นโสมม ดังนั้นพวกเขาจงอย่าเข้าใกล้อัล-มคียิดิลละฮุม หลังจากปีของพวกเขา นี้ และหากพวกเขากลัวความยากจน อัลลอฮ์ก็จะทรงให้พวกเจ้ามั่งมี จากความกรุณาของพระองค์ หากพระองค์ทรงประสงค์แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

9|29| “พวกเจ้าจงต่อสู้บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และต่อวันปรโลก และไม่งดเว้นสิ่งที่อัลลอฮ์และร่อซูล ห้ามไว้ และไม่ปฏิบัติตามศาสนาแห่งความสัจจะ อันได้แก่บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ จนกว่าพวกเขาจะจ่ายอัล-ญิซยะฮ์ จากมือของพวกเขาเอง ในสภาพที่พวกเขาเป็นผู้ต่ำต้อย”

9|30| “และชาวยิวได้กล่าวว่า อุซัยร เป็นบุตรของอัลลอฮ์ และชาวคริสต์ได้กล่าวว่า อัล-มะซีห์ เป็นบุตรของอัลลอฮ์ นั่นคือถ้อยคำที่พวกเขาถกเถียงด้วยปากของพวกเขาเอง ซึ่งคล้ายกับถ้อยคำของบรรดาผู้ที่ได้ปฏิเสธการศรัทธามาก่อน ขออัลลอฮ์ทรงละอঁدت พวกเขาด้วยเถิด พวกเขาถูกหั่นเห ไปได้อย่างไร?

9|31| “พวกเขาได้ยึดเอาบรรดานักปราชญ์ของพวกเขา และบรรดาบาดหลวงของพวกเขาเป็นพระเจ้า อื่นจากอัลลอฮ์ และยึดเอาอัล-มะซีห์บุตรของมารีย์เป็นพระเจ้าด้วย ทั้ง ๆ ที่พวกเขามีได้ถูกใช้ นอกจากเพื่อเคารพสักการะผู้ที่สมควรได้รับการเคารพสักการะ แต่เพียงองค์เดียว ซึ่งไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกเขาให้มียาคีฮ์”

9|32| “พวกเขาต้องการที่จะดับแสงสว่างของอัลลอฮ์ด้วยปากของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงยินยอม นอกจากจะทรงให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์เท่านั้น และแม้ว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะชิงช้าก็ตาม

9|33| “พระองค์นั้นคือผู้ที่ได้ส่งร่อซูลของพระองค์มาพร้อมด้วยคำแนะนำ และศาสนาแห่งสัจจะ เพื่อที่จะทรงให้ศาสนาแห่งสัจจะนั้นประจักษ์ เหนือศาสนาทุกศาสนา และแม้ว่าบรรดามุศริกจะชิงช้าก็ตาม”

9|34| “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! แท้จริงจำนวนมากมายจากบรรดานักปราชญ์ และบาดหลวงนั้นกินทรัพย์ของประชาชนโดยไม่ชอบ และขัดขวาง(ผู้คน) ให้ออกจากทางของอัลลอฮ์และบรรดาผู้ที่สละมอบและเงิน และไม่จ่ายมันในทางของอัลลอฮ์ นั้น จงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาเถิด ด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด”

9|35| “วันที่นั้น จะถูกเผาไฟนรกแห่งญะฮันนัม แล้วหน้าผากของพวกเขา และลิ้นของพวกเขา และหลังของพวกเขาจะถูกนับด้วยมัน นั้นแหละ คือสิ่งที่พวกเขาได้สะสมไว้ เพื่อ ตัวของพวกเขาเอง ดังนั้นจงลืมนสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้เถิด”

9|36| “แท้จริงจำนวนเดือน ๗ อัลลอฮ์นั้นมีสิบสองเดือน ในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ตั้งแต่วันที่พระองค์ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน จากเดือนเหล่านั้นมีสี่เดือน ซึ่งเป็นเดือนที่ต้องห้าม นั่นคือบัญญัติอันเที่ยงตรง ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าอธรรม แก่ตัวของพวกเขาเองในเดือนเหล่านั้นและจงต่อสู้บรรดามุศริกทั้งหมด เช่นเดียวกับที่พวกเขากำลังต่อสู้พวกเจ้าทั้งหมด และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่ยำเกรง”

9|37| “แท้จริงการเลื่อนเดือนที่ต้องห้ามให้ล่าช้า ไปนั้นเป็นการเพิ่มในการปฏิเสธศรัทธา ยิ่งขึ้นโดยที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นถูกทำให้หลงผิดไป เนื่องด้วยการเลื่อนเดือนต้องห้ามนั้น พวกเขาได้ให้มันเป็นที่ยอนุมัตินึง และให้มันเป็นที่ยอนุมัตินึง เพื่อพวกเขาจะให้พ้องกับจำนวนเดือนที่อัลลอฮ์ได้ทรงห้ามไว้ (มิเช่นนั้นแล้ว) พวกเขา ก็จะให้เป็นที่ยอนุมัตินึงที่อัลลอฮ์ทรงให้เป็นที่ต้องห้ามไป โดยที่ความชั่วแห่งบรรดาการงานของพวกเขาได้ถูกประดับประดาให้สวยงามแก่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงนำทางแก่กลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา”

9|38| “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ ? เมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเจ้าว่า จงออกไปต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ เกิด พวกเจ้าก็แนบหน้อยอยู่กับพื้นดิน พวกเจ้าพึงพอใจต่อชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ แทน ปรโลกกระนั้นหรือ ? สิ่งอำนวยความสะดวกแห่งชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้นั้น ในปรโลกแล้ว ไม่มีอะไรนอกจากสิ่งเล็กน้อยเท่านั้น

9|39| “ถ้าหากพวกเจ้าไม่ออกไป พระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเจ้าอย่างเจ็บปวด และจะทรงให้พวกหนึ่งอื่นจากพวกเจ้ามาแทน และพวกเจ้าไม่สามารถจะยังความเดือดร้อนให้แก่พระองค์ได้แต่อย่างใด และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง”

9|40| “ถ้าหากพวกเจ้าไม่ช่วยเขา ก็แท้จริงนั้นอัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือเขาแล้ว ขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ได้ขับไล่เขาออกไปโดยที่เขาเป็นคนที่สองในสองคน ขณะที่ทั้งสอง อยู่ในถ้ำนั้นคือขณะที่เขา ได้กล่าวแก่สหายของเขา ว่า ท่านอย่าเสียใจ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่กับเรา แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงประทานลงมาแก่เขา ซึ่งความสงบใจจากพระองค์ และได้ทรงสนับสนุนเขาด้วยบรรดาไฟรพล ซึ่งพวกเจ้าไม่เห็นพวกเขา และได้ทรงให้ถ้อยคำ ของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาอยู่ในระดับต่ำสุด และพจนานารถของอัลลอฮ์นั้น คือพจนานารถที่สูงที่สุด และอัลลอฮ์คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

9|41| “พวกเจ้าจงออกไปกันเถิด ทั้งผู้ที่มีสภาพอ่อนแอ และผู้ที่มีสภาพแข็งแรง และจงเสียสละทั้งด้วยทรัพย์ของพวกเขา และชีวิตของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์ นั้นแหละคือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับพวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้”

9|42| “หากมัน เป็นผลได้อันใกล้ และเป็นการเป็นทางที่สะดวกและใกล้แล้วไซ้ แนนอนพวกเขา ก็ปฏิบัติตามเจ้าแล้ว แต่ทว่าระยะทาง อันลำบากนั้นไกลแก่พวกเขา และพวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮ์ ว่า ถ้าหากพวกเราสามารถแล้ว แนนอนพวกเราก็คงออกไปกับพวกท่านแล้ว พวกเขา กำลังทำลายชีวิตของพวกเขาเอง และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ว่าแท้จริงพวกเขานั้นเป็นผู้กล่าวเท็จ”

9|43| “อัลลอฮ์นั้นได้ทรงอภัยโทษให้แก่เจ้า แล้วเพราะเหตุใดเล่าเจ้าจึงอุมัตินให้แก่พวกเขา จนกว่าจะได้ประจักษ์แก่เจ้าก่อน ซึ่งบรรดาผู้ที่พูดจริง และจนกว่าเจ้าจะได้รับบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จ”

9|44| “บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกนั้นจะไม่พออนุมัตินแก่เจ้าในการที่พวกเขาจะเสียสละทั้งด้วยทรัพย์ของพวกเขา และชีวิตของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ต่อบรรดาผู้ที่ยำเกรง”

9|45| “แท้จริงที่จะพออนุมัตินแก่เจ้านั้นคือบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกและหัวใจของพวกเขาสงสัยเท่านั้น แล้วในการสงสัยของพวกเขาเอง พวกเขาจึงสงสัย”

9|46| “และหากพวกเขาต้องการออกไป แนนอนพวกเขาต้องเตรียมสัมภาระ สำหรับการออกไปนั้นแล้ว แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงเกลียดการออกไปของพวกเขาพระองค์จึงได้ทรงกีดขวาง พวกเขาไว้ และได้ถูกกล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงนั่งอยู่กับผู้ที่นั่งทั้งหลายเถิด”

9|47| “หากว่าพวกเขาออกไปในหมู่พวกเจ้าแล้วก็ไม่มีอะไรเพิ่มแก่พวกเจ้า นอกจากความเสียหาย เท่านั้น และแนนนอนพวกเขาก็ยอมฉวยโอกาสแย่งชิงระหว่างพวกเจ้าโดยปรารถนาให้เกิดความวุ่นวายแก่พวกเจ้า และในหมู่พวกเจ้านั้นก็มีพวกที่รับฟังพวกเขาอยู่ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ในผู้ศรัทธาทั้งหลาย”

9|48| “แท้จริงนั้นพวกเขาได้แสงหาความวุ่นวาย มาก่อนแล้ว และวางแผนต่าง ๆ นานา เพื่อต่อต้าน เจ้า จนกระทั่งความจริง ได้มา และพระบัญชาของอัลลอฮ์ได้ประจักษ์ขึ้น ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่พอใจ”

9|49| “และในหมู่พวกเขา นั้นมีผู้ที่กล่าว ว่า จงอนุมัตินแก่ฉันเถิด และอย่าให้ฉันตกอยู่ในการทำความชั่ว เลย พึงรู้เถิดว่า พวกเขาได้ตกอยู่ในการทำความชั่ว นั้นแล้ว และแท้จริงนรกญะฮันนัมนั้นล้อมบรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธาอยู่แล้ว”

9|50|“หากมีความดีใจ ๆ ประสมแก่เจ้าก็ทำให้พวกเขาไม่สบายใจ และหากมีอันตรายใด ๆ ประสมแก่เจ้า พวกเขา ก็กล่าวว่า แท้จริงพวกเราได้ออกจากการของเราไว้ก่อน แล้ว และพวกเขาก็ผินหลังให้ โดยที่พวกเขาเป็นผู้ปิตินดี

9|51|“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า จะไม่ประสมแก่เราเป็นอันตราย นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้กำหนดไว้แก่เราเท่านั้น ซึ่งพระองค์เป็นผู้คุ้มครองเรา และแต่อัลลอฮ์นั้น มุฮัมมัดทั้งหลายจึงมอบหมายเถิด”

9|52|“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าพวกท่านจะไม่คอยดูพวกเรา นอกจากหนึ่งในสองสิ่ง ที่ดีเยี่ยมเท่านั้น และเราก็จะคอยดูพวกท่าน ในการที่อัลลอฮ์จะทรงให้ประสมแก่พวกท่านด้วยการลงโทษที่มาจากที่พระองค์ หรือด้วยมือของพวกเรา ดังนั้นพวกเราจึงคอยดูไปเถิด แท้จริงพวกเราก็จะเป็นผู้คอยดูพร้อมกับพวกท่านด้วย”

9|53|“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าพวกท่านจงบริจาคนั้นเถิด ทั้งด้วยสมัครใจหรือด้วยฝืนใจก็ตาม มัน จะไม่ถูกรับจากพวกท่านเป็นอันตราย แท้จริงพวกท่านนั้นเป็นพวกที่ละเมิด ”

9|54|“ไม่มีสิ่งใดขัดขวางพวกเขา ในการที่บรรดาสิ่งบริจาของพวกเขามิถูกรับจากพวกเขา นอกจากพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และต่อรอซูลของพระองค์เท่านั้น และพวกเขาจะไม่มาละหมาด นอกจากพวกเขาจะมีสภาพเกียจคร้าน แลพวกเขาจะไม่บริจา นอกจากพวกเขาจะมีสภาพผินใจ ”

9|55|“ดังนั้นจงอย่าให้ทรัพย์สินสมบัติพวกเขา และอย่าให้ลูก ๆ ของพวกเขาเป็นที่พึงใจแก่เจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงต้องการที่จะลงโทษพวกเขาด้วยสิ่งเหล่านั้นในชีวิตแห่งโลกนี้ และที่จะให้ชีวิตของพวกเขาออกจากร่างไป ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น

9|56|“และพวกเขา จะสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า แท้จริงพวกเขานั้นเป็นพวกของพวกเจ้า และพวกเขาก็ใช้เป็นพวกของพวกเจ้าไม่ แต่ทว่า พวกเขานั้นคือ พวกที่หาจดกลัว ต่างหาก”

9|57|“หากพวกเขาพบที่พึงพิง หรือบรรดาถ้ำหรือโถง แนนอนพวกเขาจะหนีไปหามัน โดยที่พวกเขาจะไปอย่างรีบด่วน ”

9|58|“และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ตำหนิเจ้าในเรื่องสิ่งบริจา ถ้ำหากพวกเขาได้รับจากสิ่งบริจาคนั้นพวกเขาก็ยินดี และหากพวกเขา มิได้รับจากสิ่งบริจาคนั้น ทนใจพวกเขาก็โกรธ”

9|59|“และหากพวกเขายินดีต่อสิ่ง ที่อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ได้ให้แก่พวกเขา และกล่าวว่า อัลลอฮ์นั้นทรงพอเพียงแก่เรา แล้ว โดยที่อัลลอฮ์จะทรงประทานแก่เราจากความกรุณาของพระองค์และรอซูลของพระองค์ (ก็จะให้ด้วย) แท้จริงแต่อัลลอฮ์เท่านั้นพวกเรา เป็นผู้วิงวอนขอ”

9|60|“แต่จริงท่านทั้งหลาย นั้น สำหรับบรรดาผู้ที่ยากจน และบรรดาผู้ที่ขัดสน และบรรดาเจ้าหน้าที่ในการรวบรวมมัน และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาสนิทสนม และในการไถ่โทษ และบรรดาผู้ที่หนีสินส่วนตัว และในทางของอัลลอฮ์ และผู้ที่อยู่ในระหว่างเดินทาง ทั้งนี้ เป็นบัญญัติอันจำเป็นซึ่งมาจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

9|61|“และในหมู่พวกเขานั้นมีบรรดาผู้ที่ก่อความเดือดร้อนแก่กะบิ โดยที่พวกเขาบอกว่า เขาคือหู จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า คือหูแห่งความดีสำหรับพวกท่าน โดยที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และเชื่อถือต่อผู้ศรัทธาทั้งหลาย และเป็นการเอ็นดูเมตตา แก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกท่านและบรรดาผู้ที่ก่อความเดือดร้อนแก่รอซูลของอัลลอฮ์ นั้นพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด”

9|62|“พวกเขาสาบาน ด้วยอัลลอฮ์แก่พวกเจ้า เพื่อที่จะให้พวกเจ้าพอใจ และอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์นั้นเป็นผู้สมควรยิ่งกว่าที่พวกเขาจะทำให้เขาพึงพอใจ หากพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา

9|63|“พวกเขามิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริงผู้ใดที่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ แนนอนสำหรับเขานั้นคือไฟนรกยะอันนัมโดยที่เขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาลนั้นแหละคือความอัปยศอันใหญ่หลวง”

9|64|“บรรดามุนาฟิก นั้นหัวนเกรงว่า จะมีซูเราะฮ์ หนึ่งถูกประทานลงมาแก่พวกเขา ซึ่งแจ้งให้พวกเขาทราบสิ่งที่อยู่ในใจ ของพวกเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงเย้ยหยัน กันเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะทรงให้ออกมาซึ่งสิ่ง ที่พวกท่านหัวนเกรง

9|65|“และถ้าหากเจ้าได้ถามพวกเขา แนนอนพวกเขาจะกล่าวว่า แท้จริงพวกเราเป็นเพียงแต่พูดสนุก, พูดเล่น, เท่านั้นจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าต่ออัลลอฮ์ และบรรดาโองการของพระองค์และรอซูลของพระองค์กระนั้นหรือที่พวกท่านเย้ยหยันกัน ?”

9|66|“พวกท่านอย่าแก้ตัวเลย แท้จริงพวกท่านได้ปฏิเสธศรัทธา แล้ว หลังจากการมีศรัทธาของพวกท่าน หากเราจะอภัยโทษให้แก่กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเจ้า เราก็จะลงโทษอีกกลุ่มหนึ่ง เพราะว่าพวกเขาเป็นผู้กระทำความผิด”

9|67|“บรรดามุนาฟิก ชาย และบรรดามุนาฟิกหญิงนั้นบางส่วนของพวกเขามาจากอีกบางส่วน ซึ่งพวกเขาจะใช้ให้ปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่ชอบ และกำมือ ของพวกเขาไว้ โดยที่พวกเขาลิမ်อัลลอฮ์ แล้วพระองค์ก็ทรงลิ้มพวกเขา บ้าง แท้จริงบรรดามุนาฟิกนั้นพวกเขาถือผู้ละเมิด”

9|68|“อัลลอฮ์ได้ทรงรู้ไว้แก่บรรดามุนาฟิกชาย และบรรดามุนาฟิกหญิง และผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย ซึ่งไฟนรกยะอันนัมโดยที่พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล มันเป็นสิ่งที่พอเพียงแก่พวกเขาแล้ว และอัลลอฮ์ ก็ได้ทรงให้พวกเขาห่างไกลจากความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ และสำหรับพวกเขานั้นคือ การลงโทษอันจริงยิ่งยง”

9|69|“เช่นเดียวกับบรรดาผู้ที่ก่อหน้าพวกเจ้า ซึ่งพวกเขาเป็นพวกที่มีกำลังแข็งแรงกว่าพวกเจ้า และมีทรัพย์สินสมบัติและลูก ๆ มากกว่าพวกเจ้า แล้วพวกเขาก็ได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ ของพวกเขา พวกเขาก็ได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ของพวกเจ้า เช่นเดียวกับบรรดาผู้ที่ก่อหน้าพวกเจ้าได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ของพวกเขามาแล้ว และพวกเขาก็พูดกันในเรื่องไร้สาระ เช่นเดียวกับพวกเขาพูดคุยกัน ชนเหล่านั้นแหละ บรรดาการงานของพวกเขาก็ไร้ผล ทั้งในโลกนี้และปรโลก และชนเหล่านั้นแหละพวกเขาคือผู้ขาดทุน”

9|70|“มิได้มายังพวกเขาดอกหรือ ซึ่งข่าวคราวของบรรดาผู้ที่ก่อหน้าพวกเขา คือกลุ่มชนของนูอี และของอาด และของษะมูด และกลุ่มชนของอิบรอฮีม และชาวมัคยัน และชาวอัล-มุตะฟีกาต โดยที่บรรดาขอซูลของพวกเขาค้นหาหลักฐานต่าง ๆ อันชัดแจ้งมายังพวกเขา ให้อัลลอฮ์นั้นจะอธรรมแก่พวกเขาก็หาไม่ แต่ทว่าพวกเขาอธรรมแก่ตัวของพวกเขามาเองต่างหาก”

9|71|“และบรรดามุมิน ชาย และบรรดามุมินหญิงนั้น บางส่วนของพวกเขามาเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน ซึ่งพวกเขาจะใช้ให้ปฏิบัติในสิ่งที่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่ไม่ชอบ และพวกเขาจะดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและจ่ายซะกาต และภักดีต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ชนเหล่านั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงเอ็นดูเมตตาแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

9|72|“อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่บรรดามุมินชายและบรรดามุมินหญิง ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล และบรรดาสถานที่พำนัก อันดีซึ่งอยู่ในบรรดาสวนสวรรค์แห่งความวัฒนาสภาพและความปิตินดี จากอัลลอฮ์นั้นใหญ่กว่า นั้นคือ ชัยชนะอันใหญ่หลวง”

9|73|“โอหนะบี ! จงต่อสู้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและบรรดาผู้กลับกลอกในการศรัทธา (มุนาฟิกิน) และจงเจียบขาดแก่พวกเขาและที่อยู่ของพวกเขานั้นคือ นรกยะอันนัม และที่กลับไป นั้น ชั่วช้าจริง ๆ

9|74|“หากพวกเขามาต่ออัลลอฮ์ว่า พวกเขามิได้พูดและแท้จริงนั้น พวกเขาได้พูดซึ่งถ้อยคำแห่งการปฏิเสธศรัทธา และพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว หลังจากการเป็นมุสลิมของพวกเขากับพวกเขาและพวกเขามุ่งกระทำในสิ่งที่พวกเขามิได้รับผล และพวกเขามิได้ปฏิเสธ และจงเกลียดชัง นอกจากว่า อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ได้ทรงให้พวกเขามุ่งชั่งขึ้นจากความกรุณาของพระองค์ และหากพวกเขาสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว ก็เป็นสิ่งที่ดีแก่พวกเขา และหากพวกเขาคิดหลังให้อัลลอฮ์ก็จะทรงลงโทษพวกเขาอย่างเจ็บแสบทั้งในโลกนี้และปรโลก

และพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใด ๆ ในผืนแผ่นดิน”

9|75|“และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ได้สัญญาแก่อัลลอฮ์ว่า ถ้าหากพระองค์ได้ทรงประทานแก่พวกเรา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความกรุณาของพระองค์แล้วไซ้ แนนอนเหลือเกิน พวกเราจะบริจาทันและแนนอนพวกเราจะได้เป็นผู้อยู่ในหมู่คนดี”

9|76|“ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขา ซึ่งส่วนหนึ่งจากความกรุณาของพระองค์พวกเขาก็ตระหนัในส่วนนั้นและได้ผินหลังให้ โดยที่พวกเขาเป็นผู้ผินหลังให้อยู่แล้ว”

9|77|“แล้วพระองค์ก็ทรงให้การกลับกลอกในหัวใจของพวกเขาเป็นผลลัพธ์ แก่พวกเขา จนกระทั่งถึงวันที่พวกเขาจะพบพระองค์ เนื่องจากการที่พวกเขาบิดพริ้วต่ออัลลอฮ์ ในสิ่งที่พวกเขาให้สัญญาไว้แก่พระองค์ และเนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธ ”

9|78|“พวกเขามีได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ความเร้นลับของพวกเขา และการพูดซุบซิบของพวกเขา และแท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ในซึ่งสิ่งเร้นลับทั้งหลาย”

9|79|“พวกที่ต่าหนิ บรรดาผู้ที่สมควรใจจากหมู่ผู้ศรัทธาในการบริจาทัน และต่าหนิผู้ที่ไม่พบสิ่งใด (จะบริจาทัน)นอกจากคำแรงงานอันเล็กน้อยของพวกเขา แล้วเย้ยหยันพวกเขา นั้น อัลลอฮ์ได้ทรงเย้ยหยันพวกเขา แล้วและสำหรับพวกเขานั้น คือการลงโทษอันเจ็บแสบ”

9|80|“เจ้าจงขอร้องโทษให้แก่พวกเขา หรือไม่ก็จงอย่าขอร้องโทษให้แก่พวกเขา หากเจ้าขอร้องให้แก่พวกเขาเจ็ดสิบครั้ง อัลลอฮ์ก็ไม่ทรงร้องโทษให้แก่พวกเขาเป็นอันขาด นั้นก็เพราะว่าพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ และอัลลอฮ์ จะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่ละเมิด”

9|81|“บรรดาผู้ที่ถูกปล่อยให้อยู่เบื้องหลัง นั้นดีใจในการที่พวกเขาหนีอยู่เบื้องหลัง ของร่อซูลุลลอฮ์ และพวกเขาเกลียดในการที่พวกเขาจะต่อสู้ด้วยทรัพย์ของพวกเขา และชีวิตของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์ และพวกเขากล่าวว่า ท่านทั้งหลายอย่าออกไปในความร้อนเลย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ไฟนรกจะไหม้ไหม้ร้อนแรงยิ่งกว่า หากพวกเขาเข้าใจ”

9|82|“พวกเขาหัวเราะแต่น้อย และจ้องมองให้มาก ๆ เถิด ทั้งนี้เป็นการตอบแทนตามที่พวกเขาชวนชวาย ไว้”

9|83|“หากอัลลอฮ์ทรงให้เจ้ากลับไปยังกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขา แล้วพวกเขาจะขออนุมัติเจ้าเพื่อออกไป ก็จงกล่าวเถิดว่า พวกท่านจะไม่ออกไปกับนั้นตลอดกาล และจะไม่ต่อสู้ร่วมกับฉันซึ่งศัตรูใด ๆ เป็นอันขาด แท้จริงพวกท่านพอใจต่อการนั่งอยู่แต่ครั้งแรกแล้ว ดังนั้น จะนั่งอยู่กับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลัง ต่อไปเถิด”

9|84|“และเจ้า จงอย่าละหมาดให้แก่คนใดในหมู่พวกเขาที่ตายไปเป็นอันขาด และจงอย่ายืนที่หลุมศพของเขาด้วย แท้จริงพวกท่านนั้นได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ และพวกเขาได้ตายลง ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ละเมิด”

9|85|“และจงอย่าให้ทรัพย์สมบัติของพวกเขาและลูก ๆ ของพวกเขา เป็นที่พึงใจแก่เจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงต้องการที่จะลงโทษพวกเขาด้วยสิ่งเหล่านั้นในโลกนี้ และที่จะให้ชีวิตของพวกเขาออกจากร่างไป ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น”

9|86|“และเมื่อมีซูเราะฮ์หนึ่งซูเราะฮ์ใด ถูกประทานลงมาว่า พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์เถิด และจงต่อสู้ด้วยทรัพย์สมบัติและชีวิตร่วมกับร่อซูลของพระองค์ ผู้ที่มีทั้งคั่งในหมู่พวกเขา ก็ขออนุญาตต่อเจ้า และกล่าวว่า จงปล่อยพวกเราไว้เถิด พวกเราจะได้อยู่กับบรรดาผู้ที่นั่งอยู่ กัน”

9|87|“พวกเขายินดีในการที่พวกเขาจะอยู่กับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลัง และได้ถูกประทุษตราไว้แล้วบนหัวใจของพวกเขา แล้ว ดังนั้น พวกเขายังไม่เข้าใจ”

9|88|“แต่ทว่าร่อซูล และบรรดาผู้ที่ศรัทธาซึ่งร่วมอยู่กับท่านนั้น ได้ต่อสู้ด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขา และชีวิตของพวกเขา จนเหล่านั้นแหละสำหรับพวกท่านนั้นจะได้รับรางวัลมากมาย และจนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่ได้รับความสำเร็จ”

9|89|“อัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมไว้แล้ว สำหรับพวกเขา ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้ สวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั้นแหละคือชัยชนะอันใหญ่หลวง”

9|90|“และบรรดาผู้ที่แก้ตัว ในหมู่อาหรับชนบทเหล่านั้นได้มา เพื่อจะได้ถูกอนุมัติให้แก่พวกเขา และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธ อัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์นั้นได้นั่งกันอยู่ การลงโทษอันเจ็บแสบจะประทานแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขา”

9|91|“ไม่มีบาปใด ๆ แก่บรรดาผู้ที่อ่อนแอ, และแก่ผู้ที่ป่วยไข้ และแก่บรรดาผู้ที่ไม่พบสิ่งที่จะบริจาทัน เมื่อพวกเขาได้แนะนำตักเตือนให้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ ไม่มีทางใดที่จะกล่าวโทษแก่บรรดาผู้กระทำความดีได้ และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงรอบรู้โทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตา”

9|92|“และไม่มีบาปใด ๆ แก่บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขามาหาเจ้าเพื่อให้เจ้าจัดให้พวกเขา เจ้าได้กล่าวว่า ฉันไม่พบพาหนะที่จะให้พวกท่านขึ้นบนม้านี้ พวกเขาก็ผินหลังกลับโดยที่นัยนาของพวกเขาท่วมท้นไปด้วยน้ำตา เพราะเสียใจที่พวกเขาไม่พบสิ่งที่พวกเขาจะบริจาทัน”

9|93|“แท้จริงทางที่จะกล่าวโทษได้นั้น ก็เพียงแต่บรรดาผู้ที่อนุญาตต่อเจ้า ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นผู้มี ซึ่งยินดีที่จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลัง และอัลลอฮ์ได้ทรงประทุษตราบนหัวใจของพวกเขาแล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงไม่รู้อะไร”

9|94|พวกเขา(ที่ไม่ออกไปสงครามตะบูก)จะแก้ตัวแก่พวกท่าน เมื่อพวกท่านกลับมายังพวกเขาจงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่าพวกท่านอย่าแก้ตัวเลยเราจะไม่เชื่อพวกท่านดอก แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวคราวของพวกท่านแก่เราแล้ว และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นการกระทำของพวกท่าน และร่อซูลของพระองค์ก็เห็นด้วย แล้วพวกท่านก็จะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้แห่งสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์ก็จะทรงแจ้งแก่พวกท่านให้รู้ถึงสิ่งที่พวกท่านกระทำนั้น

9|95|พวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮ์แก่พวกท่านเมื่อพวกท่านได้กลับมายังพวกเขา เพื่อให้พวกท่านยกโทษให้พวกเขา ดังนั้นพวกท่านจงผินหลังให้พวกเขาเถิด แท้จริงพวกท่านนั้นชั่วร้าย และที่พำนักของพวกเขาคือนรก ทั้งนี้เป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาชวนชวายไว้

9|96|พวกเขาจะสาบานแก่พวกท่าน เพื่อให้พวกท่านพอใจต่อพวกเขา แล้วหากพวกท่านพอใจต่อพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงพอพระทัยต่อกลุ่มชนที่ละเมิดฝ่าฝืน

9|97|บรรดาอาหรับชนบทนั้น เป็นพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกกลับกลอกที่ร้ายกาจที่สุด และเป็นการสมควรยิ่งแล้ว ที่พวกเขาจะไม่รู้ขอบเขตในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ร่อซูลของพระองค์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

9|98|และในหมู่อาหรับชนบทนั้น มีผู้ถือเอาสิ่งที่ตนบริจาทันไปเป็นค่าปรับ และถือเอาว่าเป็นการขาดทุนและพวกเขารอคอยเหตุร้ายที่จะเกิดแก่พวกท่าน เหตุร้ายเหล่านั้นจงประสบแก่พวกเขาเถิดและอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยืนทรงรอบรู้

9|99|และในหมู่อาหรับชนบทนั้น มีผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ และถือเอาสิ่งที่ตนบริจาทันไปนั้นเป็นการใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ และเป็นการขอพรของร่อซูล ฟังรู้เถิดว่า แท้จริงมันเป็นการทำให้ใกล้ชิดแก่พวกเขา อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาอยู่ในความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้โทษ ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

9|100|บรรดาบรรพชนแรกในหมู่ผู้เผยพระวจนะ(ชาวมาฏีรีนจากมกกะฮ์) และในหมู่ผู้ให้ความช่วยเหลือ(ชาวอันศอรจากมะดีนะฮ์) และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขาด้วยการทำดีนั้น อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยในพวกเขา และพวกเขาก็พอใจในพระองค์ด้วย และพระองค์ทรงเตรียมไว้ให้พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่างพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาลนั้นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

9|101|และส่วนหนึ่งจากผู้ที่พักอยู่รอบๆ พวกท่านที่เป็นอาหรับชนบทนั้น เป็นพวกกลับกลอก และในหมู่ชาวมะดีนะฮ์ก็เช่นเดียวกัน พวกเขาเหล่านั้นดื้อรั้นในการกลับกลอก เจ้า(มุฮัมมัด) ไม่รู้จักธาตุแท้ของพวกเขาดอก เรา(อัลลอฮ์) รู้จักพวกเขาดี เราจะลงโทษพวกเขาสองครั้ง แล้วพวกเขาจะถูกนำกลับไปสู่การลงโทษอันยิ่งใหญ่ต่อไป

9|102|และมีชนกลุ่มอื่นที่สสารภาพความผิดของพวกเขา โดยที่พวกเขาประกอบกรรมดีปะปนไปกับงานที่ชั่ว หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ ผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

9|103|(มุฮัมมัด) เจ้าจงเอาส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาเป็นทาน เพื่อทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ และล้างมลทินของพวกเขาด้วยส่วนตัวที่เป็นทานนั้น และเจ้าจงขอพรให้แก่พวกเขาเถิด เพราะแท้จริงการขอพรของพวกเจ้านั้น ทำให้เกิดความสุใจแก่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

9|104|พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรับการสำนึกผิดจากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงรับบรรดาสิ่งที่เปื้อนทาน(ต่อตะเกาะฮ์) และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

9|105|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า “พวกท่านจงทำงานเถิด แล้วอัลลอฮ์จะทรงเห็นการงานของพวกท่าน และร่อซูลของพระองค์และบรรดามุอมีนก็จะเห็นด้วย และพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผยแล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกท่านในสิ่งที่พวกท่านทำไว้”

9|106|และมีชนอีกกลุ่มหนึ่งที่ยังรอคำบัญชาของอัลลอฮ์ พระองค์อาจจะทรงลงโทษพวกเขาและพระองค์ก็อาจจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาและอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

9|107|และบรรดาผู้ที่ยึดเอามัสยิดหลังหนึ่งเพื่อก่อให้เกิดความเดือดร้อนและปลิเสศศรัทธาและก่อให้เกิดการแตกแยกระหว่างบรรดามุอมีนด้วยกัน และเป็นแหล่งล่องสุมสำหรับผู้ที่ทำสงครามต่อต้านอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์มาก่อนและแนบนอนพวกเขาจะสาบานว่า เราไม่มีเจตนาอื่นใดนอกจากที่ดี และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นพยานยืนยันว่า แท้จริงพวกเขานั้นเป็นพวกกล่าวเท็จอย่างแนนอน

9|108|เจ้าอย่าไปร่วมยินยอมละเมิดในมัสยิดนั้นเป็นอันขาด แน่นนอน มัสยิดที่ถูกวางรากฐานบนความยำเกรงตั้งแต่วันแรกนั้นสมควรอย่างยิ่งที่เจ้าจะเข้าไปยินยอมละเมิดในนั้น เพราะในมัสยิดนั้นมีคณะบุคคลที่ขอบจะชำระตัวให้บริสุทธิ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงรับบรรดาผู้ที่ชำระตัวให้สะอาดบริสุทธิ์อยู่เสมอ

9|109|ผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขามบนความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ และบนความโปรดยุติธรรมนั้นดีกว่าหรือว่าผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขาบนริษยาและเพื่อที่จะพึงทลายลง แล้วมันก็พัง นำเขาลงไปในนรกและอัลลอฮ์นั้นจะไม่ชี้แนะทางแก่กลุ่มชนที่อธรรม

9|110|อาคารของพวกเขาที่ก่อสร้างขึ้นมานั้นยังคงเป็นที่ระแวงสงสัยอยู่ในจิตใจของพวกเขจนกระทั่งหัวใจเหล่านั้นจะแตกออกเป็นเสี่ยง ๆ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

9|111|แท้จริงอัลลอฮ์นั้นได้ทรงซื้อแล้วจากบรรดาผู้ศรัทธา ซึ่งชีวิตของพวกเขและทรัพย์สินสมบัติของพวกเข โดยพวกเขจะได้รับสวนสวรรค์เป็นการตอบแทน พวกเขจะต้องอยู่ในทางของอัลลอฮ์แล้วพวกเขาก็จะฆ่าและถูกฆ่า เป็นสัญญาของพระองค์เองอย่างแท้จริง ซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์เตอราฮ์ อินญีล และกุรอาน และใครเล่าจะรักษาสัญญาของเขาให้ดียิ่งไปกว่าอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกท่านจงขึ้นชมยินดีในการขายของพวกท่านเถิด ซึ่งพวกท่านได้ขายมันไป และนั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

9|112|บรรดาผู้กลับเนื้อกลับตัว ผู้กระทำการอับาดะฮ์ ผู้กล่าวคำสรรเสริญ ผู้เดินทางเพื่อต่อสู้หรือแสวงหาวิชาความรู้ ผู้รื้อถอน ผู้สู้รบ ผู้กำชับให้ทำความดี ผู้ห้ามปรามให้ละเว้นความชั่วและบรรดาผู้รักษาขอบเขตของอัลลอฮ์และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาเถิด

9|113|ไม่บังคับแก่กะบีและบรรดาผู้ศรัทธาที่จะอภัยโทษให้แก่พวกตั้งภาคี และแม้ว่าพวกเขจะเป็นญาติใกล้ชิดกันก็ตาม ทั้งนี้หลังจากเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว แน่นนอนพวกเขานั้นเป็นชาวนรก

9|114|และการอภัยโทษของอิบรอฮีมให้แก่บิดาของเขาได้ปรากฏขึ้น นอกจากเป็นสัญญาที่เขาได้ให้ไว้แก่บิดาของเขาเท่านั้น แต่เมื่อได้เป็นที่ประจักษ์แก่เขาแล้ว แท้จริงบิดาของเขาเป็นศัตรูของอัลลอฮ์ เขาก็ปลื้มตัวออกจากบิดาของเขา แท้จริงอิบรอฮีมนั้นเป็นผู้ฮั่นอาญ์ โยน และเป็นผู้มีศรัทธา

9|115|และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงให้กลุ่มชนใดหลงผิด หลังจากที่ได้ทรงชี้ทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขาแล้ว นอกจากจะเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่พวกเขายำเกรงเท่านั้น แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

9|116|แท้จริงอัลลอฮ์นั้น อำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้เป็น ทรงให้ตายและนอกจากอัลลอฮ์แล้วก็ไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใด ๆ สำหรับพวกท่าน

9|117|แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอภัยโทษให้แก่ท่านนะบี ซามูอียูรีน และชาวอันศอรแล้ว ซึ่งเขาเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามเขา (นะบี) ในยามลับขึ้นหลังจากที่จิตใจของชนกลุ่มหนึ่งในพวกเขา เกือบจะเหินห่างจากความจริง แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงกรุณาอยู่เสมอ

9|118|และอัลลอฮ์ทรงอภัยโทษให้แก่ชายสามคน (คือ กะอับ อิบน์มาลิก มุรอเราะฮ์ อิบน์ อรฺรอบีอ์ และฮิลาล อิบน์มุฮัมยัฮ์) ที่ไม่ได้ออกไปสงคราม จนกระทั่งแผ่นดินได้ดับแค้นแก่พวกเขาทั้ง ๆ ที่มันกว้างใหญ่ไพศาล และตัวของพวกเขาก็รู้สึกอึดอัดไปด้วย แล้วพวกเขาก็คาดคิดกันว่าไม่มีที่พึ่งอื่นใดเพื่อให้พ้นจากอัลลอฮ์ไปได้ นอกจากกลับไปหาพระองค์ แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้พ้นจากอัลลอฮ์ไปได้ นอกจากกลับไปหาพระองค์ แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้กลับเนื้อกลับตัวสำนึกผิดต่อพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

9|119|โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย พึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่พูดจริง

9|120|ไม่บังคับแก่ชาวมะดีนะฮ์และชาวอาหรับชนบทที่พักอยู่รอบ ๆ จะผินหลังให้กับร่อซูลของอัลลอฮ์ และไม่บังคับแก่เขาเหล่านั้นจะห่างชีวิตของพวกเขามากกว่าชีวิตของท่านร่อซูลทั้งนี้เนื่องจากความกระหายน้ำก็ดี ความทุกข์ยากก็ดีและความหิวโหยก็ดี เพื่อหนทางของอัลลอฮ์นั้นจะไม่สับสนกับพวกเขา และไม่ว่าพวกเขจะเหยียวยางไป ณ ที่ใดที่ ทำให้พวกเขปฏิบัติศรัทธา กร้าวแกร่งก็ตาม และพวกเขาก็จะไม่ได้รับอันตรายจากศัตรูนอกจากการที่ถูกลูกกรากไว้แล้วสำหรับพวกเขาเพราะสิ่งนั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงให้รางวัลของผู้กระทำความดีต้องสูญเสียไปเป็นอันขาด

9|121|และพวกเขาก็จะไม่บริจาคนในการบริจาคใด ๆ ไม่ว่าจะน้อยหรือมากก็ตาม และพวกเขาก็ไม่เดินผ่านหุบเขาใด ๆ นอกจากมันจะถูกบันทึกไว้แก่พวกเขา เพื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงตอบแทนให้แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้

9|122|ไม่บังคับแก่บรรดาผู้ศรัทธาจะออกไปสู้รบกันทั้งหมด ทำให้แต่ละกลุ่มในหมู่พวกเขาก็ไม่ออกไปเพื่อหาความเข้าใจในศาสนา และเพื่อจะได้ตักเตือนหมู่คณะของพวกเข เมื่อพวกเขได้กลับมายังหมู่คณะของพวกเข โดยหวังว่าหมู่คณะของพวกเขจะได้รับมัจร๊ะ

9|123|โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย จงสู้รบกับบรรดาผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเจียงพวกท่าน ที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเสียก่อน และจงให้พวกเขานั้นประสบกับความรุนแรงจากพวกท่าน และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ยำเกรงทั้งหลาย

9|124|และเมื่อมีบทหนึ่งบทใดของอัลกุรอานถูกประทานลงมา ดังนั้น ในหมู่พวกเขามีผู้กล่าวว่า “มีใครบ้างในพวกท่านที่บ่อนทำลายศรัทธาเพิ่มขึ้น ? ” สำหรับบรรดาผู้ที่มีความศรัทธานั้น บทนี้ได้ทำให้การศรัทธาเพิ่มขึ้นแก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็มีความปิติยินดี

9|125|และสำหรับบรรดาผู้ที่มีโรคร้ายในจิตใจของพวกเข บทนี้ก็จะเพิ่มความสกลปรกให้แก่พวกเขามากยิ่งขึ้นไปอีก และพวกเขาก็จะตายไปในสภาพที่เป็นพวกปฏิเสธศรัทธา

9|126|และพวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงพวกเขาจะถูกทดสอบในทุก ๆ ปี ครั้งหนึ่งหรือสองครั้ง แล้วพวกเขาก็ไม่ยอมกลับเนื้อกลับตัวและพวกเขาก็ไม่สำนึกผิดอีกด้วย

9|127|และเมื่อบทหนึ่งบทใดของอัล-กุรอานถูกประทานลงมา บางคนในหมู่พวกเขาต่างก็มองตาซึ่งกันและกัน (แล้วถามขึ้นว่า) “มีใครเห็นพวกท่านบ้างไหม” แล้วพวกเขาก็พากันหันเหออกจากแนวทางที่ถูกต้อง เพราะแท้จริงพวกเขาคือกลุ่มชนที่ไม่มีความเข้าใจอะไรเลย

9|128|แท้จริงมีร้อยละหนึ่งของพวกเขาคือผู้ที่ได้มาหาพวกท่านแล้ว เป็นที่ลำบากใจแก่เขาในสิ่งที่พวกท่านได้รับความทุกข์ยาก เป็นผู้ทวงไถยเยาะเย้ย เป็นผู้เมตตา ผู้กรุณาสงสาร ต่อบรรดาผู้ศรัทธา

9|129|พวกพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า “อัลลอฮ์นั้นเป็นที่พอเพียงแก่นั่นแล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น แต่พระองค์เท่านั้นที่ฉันขอมอบหมาย และพระองค์คือเจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่”

10|1|อะลีฟ ลาม ร่อ เหล่านี้คือบรรดาโองการ แห่งคัมภีร์ที่ชัดแจ้ง

10|2|เป็นการประหลาดแก่มนุษย์หรือ ที่เราได้ให้วะฮีย์แก่ชายคนหนึ่งจากพวกเขา ให้เตือนส่าหับมนุษย์ และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าแท้จริงสำหรับพวกท่านนั้น จะได้รับตำแหน่งอันสูง ฎ ที่พระเจ้าของพวกเขาคือ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า “แท้จริงนี่คือนักมายากลอย่างแน่นอน”

10|3|แท้จริงพระเจ้าของพวกท่านคืออัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในเวลา 6 วันแล้วพระองค์ทรงประทับบนบัลลังก์ทรงบริหารกิจการ ไม่มีผู้ให้ความช่วยเหลือคนใด เว้นแต่ต้องได้รับอนุมัติจากพระองค์ นั่นคืออัลลอฮ์พระเจ้าของพวกท่าน พวกท่านจงเคารพภักดีต่อพระองค์เถิด พวกท่านมิได้ใคร่ครวญกันดอกหรือ?

10|4|ยังพระองค์เท่านั้นคือทางกลับของพวกท่านทั้งหลาย สัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริงเสมอแท้จริงพระองค์นั้นทรงเริ่มการสร้าง แล้วพระองค์ก็ทรงให้มันบังเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เพื่อทรงตอบแทนบรรดาผู้ศรัทธา และผู้ประกอบความดี โดยเที่ยงธรรม ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับเครื่องทรมานที่ร้อนจัด และการลงโทษอันเจ็บแสบ เพราะพวกเขาคือผู้ปฏิเสธ ไม่ยอมศรัทธา

10|5|พระองค์ทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้าและดวงจันทร์มีแสงนวล และทรงกำหนดให้มันมีทางโคจร เพื่อพวกท่านจะได้รู้จำนวนปีและการคำนวณ อัลลอฮ์มิได้ทรงสร้างสิ่งเหล่านี้ เว้นแต่ด้วยความจริง พระองค์ทรงจำแนกสัญญาณต่าง ๆ สำหรับหมู่ชนที่มีความรู้

10|6|แท้จริงการเปลี่ยนแปลงของกลางวันและกลางคืน และที่อัลลอฮ์ทรงสร้างในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้น แน่แน่นอนเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนที่มีความยำเกรง

10|7|แท้จริงบรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเรา และพวกเราพอใจต่อชีวิตในโลกดุนยา และพวกเขาดีใจต่อมัน และบรรดาผู้ละเลยต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา

10|8|ชนเหล่านั้น ที่พำนักของพวกเขาคือนครเนื่องด้วยพวกเขาชวนชวายเอาไว้

10|9|แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและผู้ประกอบความดี พระเจ้าของพวกเขาคือพระองค์ที่แต่งตั้งให้แก่วางพวกเขา เนื่องด้วยการศรัทธาของพวกเขา ภายใต้พวกเขามีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านซึ่งอยู่ในสวนสวรรค์อันเกษมสำราญ

10|10|การขอพรของพวกเขาคือในสวนสวรรค์คือ “มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ท่าน ข้าแต่พระเจ้าของเรา” และคำพิพากษาของพวกเขาคือในนั้นคือ “ความสันติสุข” (อัซซะลาม) และสุดท้ายแห่งการขอพรของพวกเขาคือ “การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก”

10|11|และหากอัลลอฮ์ทรงเร่งตอบรับความชั่วของมนุษย์ เช่นเดียวกับการเร่งของพวกเขาก็เพื่อขอความดีแล้ว แน่แน่นอนความตายของพวกเขาก็จะถูกกำหนดแก่พวกเขา แล้วเราจะปล่อยบรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเราให้อยู่ในความมั่งงาย เพราะการอวดดีของพวกเขาคือ

10|12|และเมื่ออันตรายประสบกับมนุษย์ เขาก็จะวิงวอนขอเราในสภาพนอนตะแคง หรือนั่งหรือยืน ครั้นเมื่อเราปลดปล่อยอันตรายของเขาให้พ้นจากเขาไปแล้ว เขาก็มีเคล็ดลับกับว่าเขามีได้วิงวอนขอเราให้พ้นจากอันตรายที่ได้ประสบแก่เขา เช่นนั้นแหละ ถูกทำให้สวยงามแก่บรรดาผู้ละเมิดขอบเขตในสิ่งที่พวกเขากระทำ

10|13|และโดยแน่นอน เราได้ทำลายประชาชาติจากศตวรรษก่อนพวกท่านไปแล้ว เมื่อผู้เขาเป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้อาวุโสของพวกเขาก็ได้มายังพวกเขา พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง แล้วพวกเขาก็ไม่ศรัทธา เช่นนั้นแหละ เราได้ตอบแทนแก่หมู่ชนที่เป็นอาชญากร

10|14|แล้วเราก็ได้แต่งตั้งพวกท่านให้เป็นตัวแทนในแผ่นดิน หลังจากพวกเขาเหล่านั้น เพื่อเราจะดูว่าพวกท่านจะปฏิบัติอย่างไร

10|15|และเมื่อบรรดาโองการอันชัดแจ้งของเราถูกอ่านแก่พวกเขา บรรดาผู้ไม่หวังที่จะพบเรา ก็กล่าวว่า “ท่านจงนำกุรอานอื่นจากนี้มาที่เราหรือเปลี่ยนแปลงเสีย” จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ไม่บังควรแก่นั่นที่จะเปลี่ยนแปลงโดยพลการจากตัวฉัน ฉันจะไม่ปฏิบัติตาม เว้นแต่สิ่งที่ถูกประทานมาให้แก่นั่นเท่านั้น แท้จริงฉันกลัวว่า หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉันแล้ว จะได้รับการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่”

10|16|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ ฉันจะไม่อ่านอัลกุรอานแก่พวกท่าน และพระองค์จะไม่ให้พวกท่านได้รู้อัลกุรอานนั้น แน่แน่นอนฉันได้มีอายุอยู่ในหมู่พวกท่านมาก่อนนั้น พวกท่านมิใช่สติปัญญาคิดบ้างหรือ?”

10|17|ดังนั้น ผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ หรือผู้ปฏิเสธต่อบรรดาโองการของพระองค์ แท้จริงบรรดาผู้ทำผิดนั้นย่อมไม่บรรลุความสำเร็จ

10|18|และพวกเขาก็เคารพภักดีสิ่งอื่นไปจากอัลลอฮ์ ที่มีได้ให้โทษแก่พวกเขา และมีได้ให้ประโยชน์แก่พวกเขา และพวกเขาก็กล่าวว่า “เหล่านี้คือผู้ช่วยเหลือเรา ณ ที่อัลลอฮ์” จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “พวกท่านจะแจ้งข่าวแก่อัลลอฮ์ด้วยสิ่งที่พระองค์ไม่ทรงรู้ ในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดินกระนั้นหรือ? พระองค์ทรงมหามหาบริสุทธิ์และทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกท่านตั้งภาคีขึ้น”

10|19|และมนุษย์นั้นไม่ใช่ชนิดใด นอกจากเป็นประชาชาติเดียวกัน และพวกเขาก็แตกแยกกัน และหากมิใช่ชีวิตได้บันทึกไว้ที่พระเจ้าของพวกเขาก็แล้วแน่นอนก็คงถูกตัดสินระหว่างพวกเขา ในเรื่องซึ่งพวกเขาคิดแย้งกัน

10|20|และพวกเขากล่าวว่า “ทำไมอิหร่านจากพระเจ้าของเขา จึงไม่ถูกประทานมาให้เขา” จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “แท้จริงสิ่งเร้นลับนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พวกท่านจงคอยดูเถิด แท้จริงฉันนั้นอยู่กับพวกท่านในหมู่ผู้คอยดู”

10|21|และเมื่อเราให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาหลังจากภัยอันตรายได้ประสบแก่พวกเขา ดังนั้นพวกเขาก็มีอุบายต่อโองการต่าง ๆ ของเรา จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “อัลลอฮ์ทรงรวดเร็วยิ่งในการแก้อุบาย” แท้จริงบรรดาเหล่าอิกะฮ์ของเรา จะบันทึกสิ่งที่พวกท่านกำลังทำอุบายอยู่

10|22|พระองค์ผู้ทรงให้พวกท่านเดินทางโดยทางบกและทางทะเล จนกระทั่งเมื่อพวกท่านอยู่ในเรือและมันได้นำพวกท่านแล่นไปด้วยลมที่ดี และพวกเขาก็ดีใจกับมัน ทันใดนั้นลงพายุได้พัดกระหน่ำและคลื่นซัดเข้ามายังพวกเขา จากทุกด้าน และพวกเขาคิดว่า แท้จริงพวกเขากำลังจมน้ำด้วยสิ่งเหล่านี้พวกเขาก็วิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ว่า “หากพระองค์ทรงให้พวกเราพ้นจากภัยอันตรายนี้ โดยแน่นอนนี้ พวกเราจะอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย”

10|23|ครั้นเมื่อเพื่อพระองค์ทรงให้พวกเขารอดมาแล้วพวกเขาก็ทำความเสียหายในแผ่นดิน โดยปราศจากความเป็นธรรม โฉมมนุษย์เอ๋ย แท้จริงการทำความเสียหายของพวกท่านนั้น มันเป็นอันตรายต่อตัวของพวกท่านเอง เป็นความพลัดพลินของชีวิตในโลกนี้เท่านั้น แล้วในที่สุดพวกเขาก็จะกลับไปหาเรา แล้วเราจะแจ้งข่าวให้พวกเขารู้ถึงสิ่งที่พวกเขาคิดกระทำไว้

10|24|แท้จริง อุมาชีวิตในโลกนี้ ดังนั้นแผ่นดินที่เราได้ส่งมันลงมาจากฟากฟ้า พืชของแผ่นดินได้คลละเคล้ากับน้ำนั้น บางส่วนของมนุษย์และปศุสัตว์ใช้กินเป็นอาหาร จนกระทั่งเมื่อแผ่นดินได้เริ่มปรากฏความมั่งคั่งของมัน และถูกประดับด้วยพืชผลอย่างสวยงาม

เจ้าของของมันก็คิดว่าแท้จริงพวกเขามิอำนาจเหนือมัน คำบัญชาของเราได้มายังมันในเวลากลางคืนหรือเวลากลางวัน แล้วเราได้ทำให้มันถูกเก็บเกี่ยว เหมือนกับว่าไม่มีการหว่านมาแต่वनาน เช่นนั้นแหละ เราได้จำแนกโองการต่าง ๆ แก่หมู่ชนผู้ใดครวญ

10|25|และอัลลอฮ์ทรงเรียกร่องไปสู่สถานที่แห่งศานติ และทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่ทางที่เที่ยงธรรม

10|26|สำหรับบรรดาผู้กระทำความดี จะได้รับความดี และได้เพิ่มขึ้นอีก ความหมองคล้ำและความต่ำต้อยจะไม่ปกคลุมใบหน้าของพวกเขา เช่นเหล่านั้นคือชาวสวรรค์ พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล

10|27|และบรรดาผู้ชานชาวยุททำความชั่ว การตอบแทนความชั่วด้วยความชั่วเช่นเดียวกัน ความต่ำต้อยจะปกคลุมพวกเขา ไม่มีผู้คุ้มกัน พวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้ เหมือนว่าใบหน้าของพวกเขาถูกคลุมไว้ด้วยส่วนหนึ่งของกลางคืนอันมืดทึบ เช่นเหล่านั้นคือชาวนรก พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล

10|28|และวันที่เราชุมนุมพวกเขาทั้งหมด แล้วเราจะกล่าวแก่บรรดาผู้ตั้งภาคีว่า “จงอยู่ ณ สถานที่ของพวกเจ้า พวกเจ้าและบรรดาภาคีของพวกเจ้า” แล้วเราได้แยกพวกเขาออกจากกัน และบรรดาภาคีของพวกเขาจะกล่าวว่า “ไมควรรเลยที่พวกท่านจะเคารพสักการะต่อเรา !”

10|29|“ดังนั้น จึงพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน ระกว่างเรากับพวกท่าน แน่نونเรา(บรรดาภาคี) ไม่รู้เลยในการเคารพสักการะของพวกท่านต่อเรา”

10|30|ขณะนั้นทุกชีวิตจะถูกสอบถึงสิ่งที่กระทำไว้ก่อน และพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์พระเจ้าที่แท้จริงของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกขึ้นมาจะหนีไปจากพวกเขา

10|31|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “ใครเป็นผู้ประทอนปัจจัยยังชีพที่มาจากฟากฟ้า และแผ่นดินแด่พวกท่าน หรือใครเป็นเจ้าของการไถ่เงินและการมอง และใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังจากการตายและเป็นผู้ให้ตายหลังจากมีชีวิตมา และใครเป็นผู้บริหารกิจการ” แล้วพวกเขาจะกล่าวกันว่า “อัลลอฮ์” ดังนั้นจงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “พวกท่านไม่ยำเกรงหรือ?”

10|32|นั่นแหละอัลลอฮ์ พระเจ้าที่แท้จริงของพวกเขา ฉะนั้นหลังจากความจริงแล้วจะมีอะไรอีกเล่า นอกจากความหลงผิดเท่านั้น แล้วทำไมเล่าพวกท่านจึงถูกให้หันเหออกไปอีก?

10|33|เช่นนั้นแหละ ลิขิตของพระเจ้าของเจ้าย่อมเป็นจริงแก่บรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนว่า แน่แท้พวกเขาจะไม่ศรัทธา

10|34|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “มีใครบ้างในหมู่ภาคีของพวกเขา ที่เป็นผู้เริ่มแรกในการให้บังเกิดอีก?” จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “อัลลอฮ์ทรงเริ่มแรกในการให้บังเกิด แล้วทรงให้มันบังเกิดอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นทำไมพวกท่านจึงหันเหออกจากความจริงไป (สู่ความเท็จ) เล่า?”

10|35|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “มีใครบ้างในหมู่ภาคีของพวกเขา เป็นผู้ชี้แนะทางสู่สัจธรรม?” จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางสู่สัจธรรม ดังนั้นผู้ที่ชี้แนะทางสู่สัจธรรมสมควรกว่าที่จะได้รับการปฏิบัติตาม(อิมานะฮ์) หรือว่าผู้ที่ไมอาจจะชี้แนะผู้อื่นได้ เว้นแต่จะถูกชี้แนะ ทำไมพวกท่านจึงตัดสินใจเช่นนั้น?”

10|36|และส่วนใหญ่ของพวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งใด นอกจากการนึกคิด แท้จริงการนึกคิดนั้นไมอาจจะแทนความจริงได้แต่อย่างใด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

10|37|และอัลกุรอานนี้มิใช่จะถูกปั้นแต่งขึ้นโดยผู้ใดนอนจากอัลลอฮ์ แต่เป็นการยืนยันคัมภีร์ที่มีมาก่อน และเป็นการจำแนก ข้อบัญญัติต่าง ๆ ในนั้น ไม่มีข้อสงสัยในคัมภีร์นั้น ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

10|38|หรือพวกเขาเถลไถลว่า “เขา(มุฮัมมัด) เป็นผู้ปั้นแต่งขึ้น” จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “พวกท่านจงนำกลับมาสักบทหนึ่งเถียงนั้น และจงเรียกร่องผู้ที่พวกท่านสามารถนำมาได้ นอกจากอัลลอฮ์ หากพวกท่านเป็นผู้สัจจริง”

10|39|แต่ว่าพวกเขาปฏิเสธสิ่งที่พวกเขายังไม่รู้มาก่อน และสัญญาร้ายยังมิได้มายังพวกเขา เช่นนั้นแหละ บรรดาชนรุ่นก่อนจากพวกเขาได้ปฏิเสธมาแล้ว ดังนั้น เจ้าจงดูเถิดว่า ผลสุดท้ายของพวกเขาจะเป็นอย่างไร?

10|40|และในหมู่พวกเขามีศรัทธาในอัลกุรอานและในหมู่พวกเขามีผู้ไม่ศรัทธา และพระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่ง ต่อบรรดาผู้บ่อนทำลายทั้งหลาย

10|41|และถ้าพวกเขาปฏิเสธ(ไม่ยอมศรัทธา)จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “การงานของฉันทก็เป็นของฉันท และการงานของพวกท่านก็เป็นของพวกท่าน พวกท่านจงปลีกตัวออกจากสิ่งที่ฉันทกระทำและฉันทก็จะปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านกระทำ”

10|42|และในหมู่พวกเขามีผู้ฟัง (การอ่านอัลกุรอาน) ของเจ้า เจ้าจะให้คนหูหนวกได้ยินกระนั้นหรือ? และถึงแม้พวกเขาหูหนวกแต่ก็มิใช่ปัญญา

10|43|และในหมู่พวกเขามีผู้มองไปยังเจ้า เจ้าจะชี้แนะทางให้คนตาบอดกระนั้นหรือ? และถึงแม้พวกเขาตาบอดแต่ก็มิใช่สายตาที่จะมองดู

10|44|แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงอธรรมแก่มนุษย์แต่อย่างใด แต่ว่ามนุษย์ต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

10|45|และวันที่พระองค์ทรงชุมนุมพวกเขาประหนึ่งว่าพวกเขามีได้พานักอยู่บน(ในโลกนี้) เว้นแต่เพียงชั่วครู่เดียวในเวลากลางวัน พวกเขาทั้งหลายซึ่งกันและกัน แน่نونบรรดาผู้ปฏิเสธต่อการพบอัลลอฮ์ย่อมขาดทุน และพวกเขามีได้เป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

10|46|และบางทีเราจะให้เจ้าได้เห็นบางส่วนของ(ของการลงโทษ) ซึ่งเราสัญญาแก่พวกเขา หรือเราจะให้เจ้าตายเสียก่อนดังนั้น ทางกลับของพวกเขาย่อมไปหาเรา แล้วอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ

10|47|และทุกประชาชาติมีร่อซูลถูกส่งมา ดังนั้นเมื่อร่อซูลของพวกเขาได้มาแล้ว ก็มีการระหว่างพวกเขาก็ถูกตัดสินโดยเที่ยงธรรม และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

10|48|และพวกเขาจะกล่าวว่า “เมื่อใดเล่าสัญญาณ(จะปรากฏ) หากพวกท่านสัจจริง?”

10|49|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “ฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่ตัวฉัน เว้นแต่ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ สำหรับทุกประชาชาติ ย่อมมีเวลากำหนด เมื่อเวลาของพวกเขามาถึง พวกเขาจะขอผ่อนผันให้ล่าช้ากระชั้นหนึ่งไม่ได้ และจะร่นเวลาให้เร็วเข้าก็ไม่ได้”

10|50|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ? หากการลงโทษของพระองค์ประสบแก่พวกท่าน ในเวลากลางคืน หรือเวลากลางวัน ทำไมพวกท่านชวยุทกระทำเช่นนั้นจึงชอร่นเวลา!”

10|51|ครั้นเมื่อมันเกิดขึ้น พวกท่านก็ศรัทธาต่อพระองค์กระนั้นหรือ? ขณะนั้น (พวกท่านศรัทธา) ก่อนหน้านั้นพวกท่าน(เยาะเย้ย)ชอร่นเวลา

10|52|แล้วมีเสียงกล่าวแก่พวกอธรรมว่า “พวกท่านจงลี้มรสการลงโทษอันจริงเถิด พวกท่านจะไม่ถูกตอบแทน เว้นแต่สิ่งที่พวกท่านชวยุทชวยุทไว้เท่านั้น”

10|53|และพวกเขาจะสอบถามเจ้าว่า “(การลงโทษ) จะเกิดขึ้นจริงหรือ?” จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “แน่อนทีเดียว ขอสาบานต่อพระเจ้าของฉันท แท้จริงมันจะเกิดขึ้นอย่างแน่อน และพวกท่านไม่สามารถจะรอดไปได้”

10|54|หากทุกชีวิตที่อธรรม (ครอบครองคสังสมบัติ) ที่อยู่ในแผ่นดินมันก็จะยอมไถ่ตน และพวกเขาก็จะชอนความเสียใจเมื่อได้เห็นการลงโทษ และถูกตัดสินระหว่างพวกเขาอย่างเที่ยงธรรม และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแต่อย่างใด

10|55| ฟิงทราบเกิด ! แท้จริงในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ฟิงทราบเกิด ! แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้น
จะเกิดขึ้นจริง แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่รู้

10|56| พระองค์ทรงให้เป็นและให้ตาย และยิ่งพระองค์เท่านั้นพวกท่านจะได้ถูกนำกลับไป

10|57| โอ้มนุษย์เอ๋ย ! แท้จริงข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) จากพระเจ้าของพวกท่าน ได้มายังพวกท่านแล้ว และ(มัน) เป็นการ
บำบัดสิ่งที่มีอยู่ในทรวงอก และเป็นการชี้แนะทาง และเป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา

10|58| จงกล่าวเกิด (มุฮัมมัด) “ด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และด้วยความเมตตาของพระองค์ ดังกล่าวนั้นพวกเขาจงดีใจ
เกิด” ซึ่งมันดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาจะสมได้

10|59| จงกล่าวเกิด (มุฮัมมัด) “พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ ซึ่งเครื่องยังชีพที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกท่านแล้วพวกท่านก็
ทำให้บางส่วนเป็นที่ต้องห้าม (หะรอม) และบางส่วนเป็นที่อนุมัติ(หะلال)” จงกล่าวเกิด (มุฮัมมัด) “อัลลอฮ์ทรงอนุมัติให้แก่พวก
ท่าน หรือพวกท่านป็นแต่ให้แก่อัลลอฮ์”

10|60| และบรรดาผู้ที่ป็นแต่แสดงความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ จะนึกคิดอย่างไรในวันกิยามะฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้มีบุญคุณต่อมนุษย์
แต่ว่าส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่ขอบคุณ

10|61| และเจ้ามิได้อยู่ในเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเจ้ามิได้อ่านบางส่วนจากมันในอัลกุรอาน และพวกท่านมิได้กระทำการใดๆ เว้นแต่เรา
ได้เป็นพยานแก่พวกท่าน ในขณะที่พวกท่านกำลังจ้วงว้อยในเรื่องนั้น และจะไม่รอดพ้นจากพระเจ้าของเจ้า (การกระทำใด ๆ) ที่มีน้ำ
หนักเท่าธุลี ทั้งในแผ่นดินและในชั้นฟ้า และที่เล็กกว่านั้นและที่ใหญ่กว่านั้นเว้นแต่อยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งทั้งสิ้น

10|62| ฟิงทราบเกิด ! แท้จริง บรรดาคนที่อัลลอฮ์รักนั้น ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขาและพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ

10|63| คือบรรดาผู้ศรัทธา และพวกเขามีความยำเกรง

10|64| สำหรับพวกเขาจะได้รับซาดี ในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้และในโลกหน้า ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในลิขิตของอัลลอฮ์ นั่นคือชัยชนะ
อันยิ่งใหญ่

10|65| และคำพูดของพวกท่าน จะไม่ทำให้เจ้าเสียใจ แท้จริงอำนาจทั้งมวลนั้นเป็นของอัลลอฮ์พระองค์เป็นผู้ทรงไฉน ผู้ทรงรอบรู้

10|66| ฟิงทราบเกิด ! แท้จริงทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินนั้น เป็นของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้วิงวอนขอสิ่งอื่นจาก
อัลลอฮ์นั้น จะไม่ปฏิบัติตามภาคีเหล่านั้น พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตาม เว้นแต่การคิดเท่านั้น และพวกเขามีได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด นอกจากจะ
คาดคะเนขึ้น

10|67| พระองค์ผู้ทรงบันดาลกลางคืนให้แก่พวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้พักผ่อนในมัน และกลางวันเพื่อจะได้มองเห็น แท้จริงในการ
นั้นแน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนที่ไฉน เพื่อใครครวญ

10|68| พวกเขากล่าวว่า “อัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งพระบุตร” มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน ทรงพอเพียงจากสิ่งใด ๆ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นของพระองค์ พวกท่านไม่มีหลักฐานใด ๆ ในการกล่าวเช่นนั้น พวกท่านจะกล่าวร้ายต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกท่าน
ไม่รู้กระนั้นหรือ?

10|69| จงกล่าวเกิด (มุฮัมมัด) “แท้จริงบรรดาผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะไม่ประสบความสำเร็จดอก !”

10|70| ความเพเลิดเพลินในโลกนี้ แล้วพวกเขาก็กลับคืนมาสู่เรา แล้วเราจะให้พวกเขาลืมรสการลงโทษอย่างหนัก เพราะเหตุที่พวกเขา
ปฏิเสธศรัทธา

10|71| และเจ้าจงอ่านให้พวกเขาฟังถึงเรื่องราวของนะบีนุหฺ เมื่อเขา(นุหฺ) กล่าวแก่ประชาชนของเขาว่า “โอ้หมู่ชนของฉัน !
หากว่าการพำนักอยู่ของฉันและการตัดเดือนของฉัน ด้วยโอองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกท่านแล้ว ดังนั้นฉันขอมอบ
หมายแด่อัลลอฮ์เท่านั้นพวกท่านจงร่วมกันวางแผนของพวกท่าน พร้อมกับบรรดาภาคีของพวกท่านเกิด แล้วอย่าให้แผนของพวกท่านเป็น
ที่ปิดบังแก่พวกท่าน แล้วจงดำเนินการต่อฉันทันทีและอย่าได้ลังเลเลย

10|72| “หากพวกท่านผินหลังให้ ฉันมิได้ขอคำตอบแทนใดๆ จากพวกท่าน แต่รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์ และฉันถูกใช้ให้อยู่ในหมู่ผู้
นอบน้อม”

10|73| แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธเขา (นุหฺ) เราได้ช่วยให้เขาและผู้อยู่กับเขารอดพ้นไว้ในเรือ และเราได้ให้พวกเขาเป็นตัวแทน (ในเวลา
ต่อมา) และเราได้ให้บรรดาผู้ปฏิเสธโอองการทั้งหลายของเรามาถึงดังนั้น เจ้าจงดูเถิดว่า ผลสุดท้ายของพวกที่ถูกเตือนนั้นเป็นอย่างไร?

10|74| หลังจากเขา (นุหฺ) แล้ว เราได้ส่งบรรดารอซูลไปยังประชาชาติของพวกเขา แล้วบรรดารอซูลเหล่านั้นได้นำหลักฐานอย่างชัด
แจ้งมายังพวกเขา แต่พวกเขามิได้ศรัทธาในสิ่งที่พวกเขาได้เคยปฏิเสธต่อนูหฺมาก่อนแล้ว เช่นนั้นแหละ เราได้ประหารบาบหน้าหัวใจของ
บรรดาผู้ฝ่าฝืนเหล่านั้น

10|75| หลังจากพวกเขาเหล่านั้นแล้ว เราได้ส่งมุซาและฮารูนไปยังฟิรเอาน์และบรรดาผู้นำของเขา ด้วยสัญญาณทั้งหลายของเรา พวก
เขาก็เยาะหยิงโอหัง โดยพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่มีความผิด

10|76| ครั้นเมื่อความจริงจากเราได้มายังพวกเขาแล้ว พวกเขากล่าวว่า “แท้จริงนี่คือวิทยาการอันชัดแจ้ง

10|77| มุซาได้กล่าวว่า “พวกท่านกล่าวร้ายต่อความจริง เมื่อมันได้มายังพวกท่านเช่นนั้นหรือ? นี่หรือวิทยาการ และนักวิทยาการ
และนักวิทยาการนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จดอก !”

10|78| พวกเขากล่าวว่า “ท่านมาหาเราเพื่อที่จะหันเหเรา ออกจากสิ่งที่เราได้พบเห็น (ศาสนา) ของบรรพบุรุษของเราและเพื่อที่
ความยิ่งใหญ่ในแผ่นดินจะได้เป็นของท่านทั้งสองกระนั้นหรือ และเราจะไม่ศรัทธาต่อท่านทั้งสองเป็นแน่ !”

10|79| และฟิรเอาน์ได้กล่าวว่า “พวกท่านจงนำมาให้ฉัน นักวิทยาการผู้เชี่ยวชาญทุกคน”

10|80| เมื่อนักวิทยาการมาแล้ว มุซาได้กล่าวกับพวกเขาว่า “พวกท่านจงโยนสิ่งที่พวกท่านนำมาเพื่อจะโยนเกิด”

10|81| เมื่อพวกเขาได้โยนไปแล้ว มุซาได้กล่าวว่า “สิ่งที่พวกท่านนำมานั้นคือวิทยาการ แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงทำลายมัน แท้จริง
อัลลอฮ์จะทรงทำลายมัน แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้การงานของบรรดาผู้บ่อนทำลายดีขึ้น”

10|82| “และอัลลอฮ์จะทรงให้สาธุกรรมยืนหยัดอยู่ ด้วยคำกล่าวของพระองค์ และแม้ว่าบรรดาคนชั่วจะเกลียดชังก็ตาม

10|83| ไม่มีใครศรัทธาต่อมุซา นอกจากลูกหลานบางคนจากกลุ่มชนของเขา (บะนีอิสรออีล) เนื่องจากความกลัวต่อฟิรเอาน์ และ
หัวหน้าของพวกเขาก็หาความวุ่นวายแก่พวกเขา และแท้จริงฟิรเอาน์นั้นเป็นเป็นผู้ที่ยังผยองในแผ่นดิน และแท้จริงเขาอยู่ในหมู่ผู้
ละเมิด

10|84| และมุซากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน ! หากพวกท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์ พวกท่านก็จะมอบหมายต่อพระองค์ หากพวกท่านเป็น
ผู้ยอมจำนน

10|85| พวกเขาบอกว่า “แต่อัลลอฮ์เราขอมอบหมาย ข้าแต่พระเจ้าของเราได้ทรงโปรดอย่าให้เราเป็นเครื่องทดลองสำหรับหมู่ชนผู้
อธรรมเลย”

10|86| “และได้ทรงโปรดช่วยเราให้พ้นจากหมู่ชนผู้ปฏิเสธศรัทธา ด้วยพระเมตตาของพระองค์ด้วยเกิด”

10|87| และเราได้วะฮียายังมุซาและพี่ชายของเขา(ฮารูน) ให้จัดสร้างบ้านให้แก่กลุ่มชนของเจ้าทั้งสองในอียิปต์ และจงทำบ้านของ
พวกท่านเป็นกิบละฮ์ และจงดำรงการละหมาด และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา

10|88|และมุซาได้กล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของเรา แท้จริงพระองค์ทรงประทานความสำราญและทรัพย์สิน แก่ฟิโรเอานและหัวหน้าของ เขา ในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ ข้าแต่พระเจ้าของเรา โดยพวกเขาจะทำให้(กลุ่มชน) หลงจากแนวทางของพระองค์ ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงทำลายทรัพย์สินของพวกเขา และทรงโปรดทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง เพื่อมิให้พวกเขาศรัทธา จนกว่าพวกเขาจะ เห็นการลงโทษอย่างเจ็บปวด”

10|89|พระองค์ตรัสว่า “การวิงวอนของเจ้าทั้งสองถูกรับแล้ว เจ้าทั้งสองจงดำเนินตามแนวทางที่เที่ยงธรรม และอย่าปฏิบัติตาม แนวทางของบรรดาผู้ไม่รู้”

10|90|และเราได้ให้บะนีอิสรออีลข้ามทะเลเหาะไป ดังนั้น ฟิโรเอานและพลพรรคของเขาได้ติดตามพวกเขา (บะนีอิสรออีล) ไปโดย อธรรมและเป็นศัตรู จนกระทั่งเมื่อการจมน้ำมาถึงเขาแล้ว เขากล่าวว่า “ฉันศรัทธาแล้วว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากผู้ซึ่งบะนี อิสรออีลได้ศรัทธาต่อพระองค์ และฉันคือคนหนึ่ง ในหมู่ผู้บ่อน้อม”

10|91|บัดนี้ และแน่นอนเจ้าเป็นผู้ทรยศก่อนหน้านี้ และเจ้าเป็นคนหนึ่ง ในหมู่ผู้บ่อนทำลาย

10|92|ดังนั้น วันนี้เราจะให้ร่างของเจ้าออกจากทะเล เพื่อจักได้เป็นสัญญาณแก่ชนรุ่นหลังจากเจ้า และแท้จริงส่วนใหญ่ของมนุษย์ เหมยเมยต่อสัญญาณต่างๆ ของเรา

10|93|และโดยแน่นอน เราได้ให้บะนีอิสรออีลพำนักอาศัยอยู่ ณ สถานที่อันดี และเราได้ให้ปัจจัยยังชีพที่มากมายแก่พวกเขา ดังนั้น พวกเขา มิได้แยกแตกกัน จนกระทั่งคัมภีร์ได้มายังพวกเขา แท้จริงพระเจ้าของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันกิยามะฮ์ ในสิ่ง ที่พวกเขาขัดแย้งกัน

10|94|หากเจ้าอยู่ในการสงสัย ในสิ่งที่เราได้ให้แก่เจ้า ก็จงถามบรรดาผู้อ่านคัมภีร์ก่อนเจ้า(เตารอฮ์) โดยแน่นอน สัจธรรมได้มายัง เจ้าจากพระเจ้าของเจ้า ดังนั้นเจ้าจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้สงสัย

10|95|และเจ้าอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ปฏิเสธโอ้อวดการทั้งหลายของอัลลอฮ์ ดังนั้นเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน

10|96|แท้จริง บรรดาผู้ที่พระดำรัส(การลงโทษ) ของพระเจ้าของเจ้า ได้บัญญัติแก่พวกเขาแล้วพวกเขาจะไม่ศรัทธา

10|97|และแม้ว่าทุกสัญญาณได้มายังพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะแลเห็นการลงโทษอย่างเจ็บปวด

10|98|ทำไมถึงไม่มีหมู่บ้านซึกแห่งหนึ่งศรัทธา โดยที่การศรัทธาของพวกเขาจะอำนวยความสะดวกแก่พวกเขา นอกจากกลุ่มชนของยูนุส เมื่อพวกเขาศรัทธา เราได้ปลดเปลื้องการลงโทษอันอับยัสจากพวกเขา ในการมีชีวิตในโลกนี้และเราได้ยืดเวลาระยะหนึ่ง แก่พวกเขา

10|99|และหากพระเจ้าของเจ้าประสงค์แน่นอนผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งมวลจะศรัทธา เจ้าจะบังคับมวลชนจนกว่าพวกเขาจะเป็นผู้ศรัทธา กระนั้นหรือ?

10|100|และมีเคยปรากฏว่าชีวิตใดจะศรัทธาเว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และพระองค์จะทรงลงโทษแก่บรรดาผู้ไม่ใช้สติปัญญา

10|101|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “พวกท่านจงดูว่ามีอะไรในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน” และสัญญาณทั้งหลาย และการตักเตือน ทั้งหลาย จะไม่อำนวยความสะดวกแก่กลุ่มชนที่ไม่ศรัทธา

10|102|พวกเขาจะไม่คอยดูสิ่งใด ๆ นอกจากการคอยดูเพียงวันทั้งหลายของบรรดาผู้ที่ล่วงลับไปก่อนพวกเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “พวกท่านจงคอยดูเถิด แท้จริงฉันจะเป็นคนหนึ่ง ในหมู่ผู้คอยดู”

10|103|แล้วเราจะช่วยบรรดาเรือทูลของเราและบรรดาผู้ศรัทธาให้รอดพ้น เช่นนั้นแหละเป็นหน้าที่เรา ที่เราจะช่วยเหลือบรรดามุอมีน ให้รอดพ้น

10|104|จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “โอ้มนุษย์เอ๋ย ! หากพวกท่านสงสัยในศาสนาของฉัน ดังนั้นฉันจะไม่เคารพภักดีต่อบรรดาที่พวก ท่านเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์ แต่ฉันจะเคารพภักดีอัลลอฮ์ผู้ทรงทำให้พวกท่านตาย และฉันได้รับบัญชาให้เป็นคนหนึ่ง ในหมู่ผู้ศรัทธา”

10|105|และว่า จงมุ่งหน้าของเจ้าเพื่อศาสนาอย่างเที่ยงตรง และอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

10|106|และเจ้าอย่าวิงวอนสิ่งใดอื่นจากอัลลอฮ์ที่ไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้า และไม่ให้โทษแก่เจ้า หากเจ้ากระทำเช่นนั้น แท้จริงเจ้า จะอยู่ในหมู่ผู้อธรรม

10|107|และหากอัลลอฮ์จะทรงให้ทุกภัย ประสพแก่เจ้าแล้ว ก็ไม่มีผู้ใดปลดเปลื้องมันได้ นอกจากพระองค์ และหากพระองค์ทรง ปราบปรามความดีแก่เจ้าแล้ว ก็จะไม่ผู้ใดกีดกันความโปรดปรานของพระองค์ได้ พระองค์จะทรงให้ประสพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จาก ปวงปาวของพระองค์ และพระองค์จะเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

10|108|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “โอ้มนุษย์เอ๋ย ! แน่แน่นอน สัจธรรม จากพระเจ้าของพวกท่านได้มายังพวกท่านแล้ว ดังนั้นผู้ใด ปฏิบัติตามแนวทางถูกต้อง แท้จริงเขาดำเนินตามแนวทางถูกต้องเพื่อตัวของเขา และผู้ใดหลงทางแท้จริงเขาก็หลงทางเพื่อตัวของเขา และ ฉันไม่ได้เป็นผู้คุมกั้นพวกท่าน”

10|109|และเจ้าจงปฏิบัติตามที่ถูกระบุไว้แก่เจ้าและจงอดทน จนกว่าอัลลอฮ์จะทรงตัดสิน และพระองค์ทรงเป็นผู้ตัดสินที่ดีเยี่ยม

11|1|อะลีฟ ลาม รอ คัมภีร์ที่โอ้อวดการทั้งหลายของมันเป็นถูกทำให้รัดกุมมีระเบียบ แล้วถูกจำแนกเรื่องต่างๆ อย่างชัดเจน จากพระผู้ทรง ปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้เชี่ยวชาญ

11|2|เพื่อพวกท่านต้องไม่เคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงฉันได้รับการแต่งตั้งจากพระองค์มายังพวกท่าน เพื่อเป็นผู้ตักเตือน และผู้แจ้งข่าว

11|3|และพวกท่านจงขอโทษจากพระเจ้าของพวกท่าน แล้วจงกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์ พระองค์จะทรงทไ้ปัจจัยแก่พวกท่านซึ่ง ปัจจัยที่ไปจนถึงวาระหนึ่งที่กำหนดไว้ และพระองค์จะทรงประทานแก่ทุก ๆ ผู้ทำความดีซึ่งความดีของเขาและหากพวกท่านผินหลังให้ แท้จริงฉันกลัวแทน พวกท่านซึ่งการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่

11|4|การกลับของพวกท่านยอมไปสู่อัลลอฮ์และพระองค์เป็นผู้ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่ง

11|5|พึงรู้เถิด แท้จริงพวกเขาปกปิดความลับในทรวงอกของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะซ่อนความความ เป็นศัตรูจากพระองค์ พึงรู้เถิด ขณะที่พวกเขาเอาเสื้อผ้าของพวกเขาปกคลุมตัวนั้น พระองค์ทรงรู้สิ่งที่พวกเขาปกปิด และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผยแท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรง รอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก

11|6|และไม่ว่าสัตว์ตัวใดที่เหยียบย่ำอยู่ในแผ่นดิน เว้นแต่เครื่องยังชีพของมันเป็นที่ของอัลลอฮ์ และพระองค์ทรงรู้ที่พำนักของมัน และที่พักชั่วคราวของมัน ทุกสิ่งอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง

11|7|และพระองค์คือผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในระยะเวลา 6 วัน และบัลลังก์ของพระองค์อยู่เหนือเขา เพื่อพระองค์จะทรง ทดสอบพวกท่านว่า ผู้ใดในหมู่พวกท่านมีกรงานที่ดีเยี่ยม และหากเจ้า (มุฮัมมัด) กล่าวว่า “แท้จริงพวกท่านจะถูกให้เห็นคืนชีพขึ้นมา หลังจากที่ได้ตายไปแล้ว” แน่แน่นอนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า “นี่มิใช่อื่นใดเลย นอกจากเสกหลอกลวงชัดแจ้ง”

11|8|และหากเรายืดเวลาการลงโทษพวกเขาออกไปอีกระยะเวลาหนึ่งที่ได้กำหนดไว้ แน่แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า “อะไรหรือได้ยับยั้ง มันไว้” พึงรู้เถิด ! วันซึ่งการลงโทษจะมายังพวกเขา มันจะไม่ละเว้นไปจากพวกเขา และมันจะห้อมล้อมพวกเขา ตามที่พวกเขาได้ เยาะเย้ยมัน

11|9|และถ้าเราได้ให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาจากเรา แล้วเราได้ดึงมันกลับมาจากเขา แท้จริงเขาเป็น ผู้หมดหวังและสิ้นศรัทธา

11|10|และถ้าเราได้ให้เขาลิ้มรสความโปรดปรานหลังจากความทุกข์ยากได้ประสพกับเขา แน่แน่นอนเขาจะกล่าวว่า “ความชั่วร้ายต่างๆ

ได้ผ่านพ้นจากฉันไปแล้ว” แท้จริง เขาเป็นผู้นึกคะนองหยิ่งยะโส

11|11| เว้นแต่บรรดาผู้อดทนและบรรดาผู้ปฏิบัติความดีทั้งหลาย ชนเหล่านั้นแหละ สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันยิ่งใหญ่

11|12| และบางทีเจ้าจะทิ้งบางส่วนของลูกอะฮ์ยาฮ์ และหัวอกของเจ้าจะอดอดต่อสิ่งนั้น โดยที่พวกเขาถามกันว่า “ทำไมเล่า ทูมหารัยจึงไม่ถูกส่งลงมา หรือทำไมละเลย จึงไม่ถูกส่งลงมาพร้อมกับเขา?” แท้จริงเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงคุ้มครองรักษาทุกสิ่ง

11|13| หรือพวกเขาบอกว่า “เขา(มุฮัมมัด) ได้ปลอมแปลงอัลกุรอานขึ้นมา” (มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิด “ดังนั้น พวกท่านจงนำมาสักสิบซูเราะฮ์ที่ถูกปลอมแปลงขึ้นให้ได้อย่างอัลกุรอาน และพวกท่านจงเรียกผู้ที่มีความสามารถในหมู่พวกท่านอื่นจากอัลลอฮ์(ให้มาช่วย) ถ้าพวกท่านเป็นผู้สัจจริง

11|14| หากพวกเขาไม่ตอบสนองการเรียกร้องของพวกท่าน ก็จงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลกุรอานถูกประทานลงมาด้วยวะฮีย์ของอัลลอฮ์ และนั่นคือไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้วพวกเจ้า(มุชริกีน) ยังมิชอบน้อมอีกหรือ?”

11|15| ผู้ใดปรารถนากรรมชั่วใดในโลกนี้และความแค้นแค้นของมัน เราก็จะตอบแทนให้พวกเขาอย่างครบถ้วน ซึ่งการงานของพวกเขานี้ในโลกนี้เท่านั้น และพวกเขาก็ไม่ถูกรีดรอนในการงานนั้นแต่อย่างใด

11|16| ชนเหล่านั้น พวกเขาจะไม่ได้รับการตอบแทนอันใดในโลกอาคิเราะฮ์ นอกจากไฟนรกและสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ในโลกดุนยา ก็จะไร้ผลและสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็จะสูญเสียไป

11|17| ดังนั้น ผู้ที่อยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของเขา และผู้เป็นพยานจากพระองค์จะสาธยายมัน และก่อนหน้านั้นมีคัมภีร์ของมุซาเป็นแนวทางและเป็นเมตตา ชนเหล่านั้นศรัทธาต่อมันและผู้ใดจากพรรคต่าง ๆ ปฏิเสธศรัทธาต่อมันไฟนรกคือสัญญาของเขา ดังนั้น เจ้าอย่าได้อู้อ้อในการสงสัยมันเลย แท้จริงมันเป็นสัจธรรมจากพระเจ้าของเขา แต่ทว่ามนุษย์ส่วนใหญ่จะไม่ศรัทธา

11|18| และผู้ใดเล่าที่จะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จต่ออัลลอฮ์ ชนเหล่านั้นจะถูกนำมาเสนอต่อพระเจ้าของพวกเขาและบรรดาพยานจะกล่าวว่า “พวกเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จต่อพระเจ้าของพวกเขา ฟังรู้เถิด! การสาปแช่งของอัลลอฮ์จะได้แก่บรรดาผู้อธรรม

11|19| บรรดาผู้คิดขวางทางอัลลอฮ์ และพวกเขาใคร่จะให้มันคลี่คลาย และพวกเขาสำหรับโลกอาคิเราะฮ์นั้นพวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา

11|20| ชนเหล่านี้จะไม่รอดพ้น(จากการลงโทษ)ในแผ่นดินนี้ และสำหรับพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ การลงโทษแก่พวกเขาจะถูกเพิ่มเป็นทวีคูณ พวกเขาไม่สามารถที่จะฟังได้และจะไม่เห็น

11|21| ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่ทำให้ชีวิตของพวกเขาขาดทุน และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ขึ้นนั้นก็ได้ผลิตหนีไปจากพวกเขา

11|22| โดยแน่นอน แท้จริงพวกเขาเป็นผู้ขาดทุนยิ่งในอาคิเราะฮ์

11|23| แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและผู้ปฏิบัติความดีและสำรวมตนต่อพระเจ้าของพวกเขา ชนเหล่านั้นคือชาวสวรรค์ ซึ่งพวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล

11|24| อุปมาของทั้งสองฝ่าย ดังเช่นคนตาบอดและหูหนวก กับคนมองเห็นและได้ยิน ทั้งสองนี้จะเท่าเทียมกันหรือ พวกท่านมิได้ไตร่ตรองหรือ?

11|25| และโดยแน่นอน เราได้ส่งนุห์ไปยังกลุ่มชนของเขา (โดยกล่าวว่า) “แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอันแน่ชัดแก่พวกท่านแล้ว

11|26| คือพวกท่านอย่าเคารพพินาศอะฮ์ดีนนอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่านถึงการลงโทษในวันอันเจ็บปวด

11|27| แล้วบรรดาบุคคลชั้นนำซึ่งปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชนของพวกเขาบอกว่า “เรามิเห็นท่านเป็นอื่นใด นอกจากสามัญชนเช่นเรา และเรามิเห็นผู้ใดปฏิบัติตามท่าน นอกจากบรรดาผู้ต่ำช้าของพวกเราที่มีความคิดเห็นตื้น ๆ และเรามิเห็นว่าพวกท่านประเสริฐกว่าพวกเรา แต่เราคิดว่าพวกท่านเป็นพวกโกหก

11|28| เขา(นุห์) กล่าวว่า “โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ! พวกท่านเห็นแล้วใช่ไหมว่า หากฉันมีหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของฉัน และพระองค์ทรงประทานแก่ฉันซึ่งความเมตตาจากพระองค์ แล้วได้ถูกทำให้มีดมนแก่พวกท่าน เราจะบังคับพวกท่านให้รับมันทั้ง ๆ ที่พวกท่านเกลียดชังมันกระนั้นหรือ?

11|29| และโอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ! ฉันมิได้ร้องขอทรัพย์สินใดสำหรับการเยาะแหย่ แต่รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์ และฉันจะไม่เป็นผู้ขับไล่บรรดาผู้ศรัทธาใด ๆ แท้จริงพวกเขาจะเป็นผู้พบพระเจ้าของพวกเขา แต่ฉันเห็นว่าพวกท่านเป็นหมู่ชนผู้มั่งงาย

11|30| และโอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ! ผู้ใดจะช่วยฉัน ณ ที่อัลลอฮ์หากฉันขับไล่พวกเขา พวกท่านไม่คิดบ้างดอกหรือ?

11|31| ฉันมิได้กล่าวแก่พวกท่านว่า ฉันมีขุมคลังของอัลลอฮ์ และฉันไม่รู้ถึงสิ่งพ้นญาณวิสัยและฉันมิได้กล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นملك และฉันมิได้กล่าวแก่บรรดาผู้ที่ส่ายตาของพวกท่านเหยียดหยามว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงประทานความดีแก่พวกท่าน อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกท่าน แท้จริง ถ้าเป็นเช่นนั้น ฉันจะอยู่ในหมู่ผู้อธรรมทั้งหลาย”

11|32| พวกเขาบอกว่า “โอ้นุห์เอ๋ย ! แน่แน่นอนท่านได้โต้เถียงของเรามากเรื่องขึ้น ดังนั้น จงนำมาให้เราเกิดสิ่งที่สัญญาแก่เราไว้ ถ้าท่านอยู่ในหมู่ผู้สัจจริง”

11|33| เขา(นุห์) กล่าวว่า “แท้จริงอัลลอฮ์เท่านั้นที่จะทรงนำมันมายังพวกท่าน หากพระองค์ทรงประสงค์ และพวกท่านจะไม่ใช่ผู้รอดไปได้”

11|34| และคำสั่งสอนของฉันจะไม่เกิดประโยชน์แก่พวกท่าน ตามที่ฉันปรารถนาจะสั่งสอนพวกท่านถ้าอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะให้พวกท่านหลงผิด พระองค์คือพระเจ้าของพวกเขา และพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์”

11|35| หรือพวกเขา(กุฟฟารุเรซ) กล่าวว่า “เขา (มุฮัมมัด) ได้อุปโลกน์มันขึ้นมา” (มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิดว่า “ถ้าฉันได้อุปโลกน์มันขึ้นมา ความผิดของฉันย่อมอยู่ที่ฉัน และฉันปลื้มตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านกระทำผิด”

11|36| และได้มีวะฮีย์แก่เขาว่า “แท้จริงจะไม่มีการลงโทษแก่ผู้ใดจากหมู่ชนของเจ้าศรัทธา เว้นแต่ผู้ที่ได้ศรัทธาแล้ว ดังนั้น เจ้าอย่าเศร้าหมองในสิ่งที่พวกเขากระทำ

11|37| และจงสร้างเรือต่อหน้าเราและตามคำบัญชาของเรา และอย่ามาดูดกับข้า ถึงบรรดาผู้อธรรม แท้จริงพวกเขาจะถูกจมน้ำตาย

11|38| และเขาได้สร้างเรือ และคราใดที่บุคคลชั้นนำจากหมู่ชนของเขา(นุห์) พวกเขาภิเษกเยาะเย้ยเขา เขาก็จะกล่าวว่า “หากพวกท่านเยาะเย้ยพวกเรา แท้จริงเราก็จะเยาะเย้ยพวกท่านเช่นเดียวกับที่พวกท่านเยาะเย้ย

11|39| แล้วพวกท่านก็จะรู้ว่าผู้ใดที่การลงโทษอันอัปยศมาซึ่งเขา และการลงโทษอันยิ่งยงจะประสบแก่เขา

11|40| จนกระทั่งเมื่อคำบัญชาของเราได้มา และบนพื้นแผ่นดินน้ำได้พวยพุ่งขึ้น เรากล่าวว่า “จงบรรทุกไว้ในเรือจากทุกชนิดเป็นคู่ ๆ และครอบครัวของเจ้าด้วย เว้นแต่ผู้ที่พระดำรัสได้กำหนดแก่เขาไว้ก่อน และผู้ศรัทธา แต่ไม่มีผู้ศรัทธาร่วมกับเขา นอกจากจำนวนเล็กน้อย

11|41| และเขาบอกว่า “พวกท่านจงลงไปในเรือด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ทั้งในยามแล่นของมันและในยามจอดของมัน แท้จริงพระเจ้าของฉันเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

11|42| และมันแล่นพาพวกเขาไปท่ามกลางคลื่นลูกเท่าภูเขา และนุห์ได้ร้องเรียกลูกชายของเขาซึ่งอยู่อย่างโดดเดี่ยว “โอ้ลูกของฉันเอ๋ย ! จงมาโดยสารเรือกับเราเถิด และเจ้าอย่าอยู่ร่วมกับผู้ปฏิเสธศรัทธาเลย”

11|43|เขา(ลูกชาย) กล่าวว่า “ฉันจะไปอาศัยอยู่กับเขาคนหนึ่ง มันจะคุ้มครองฉันจากน้ำนี้ได้” เขา(นุห์) กล่าวว่า “ไม่มีผู้ใดคุ้มครองในวันนี้จากพระบัญชาของอัลลอฮ์ เว้นแต่ผู้ที่พระองค์ทรงเมตตา” และคลื่นได้พัดเข้ามาระหว่างเขาทั้งสอง และเขา(ลูกชาย) ได้อยู่ในหมู่ผู้มน้ำ

11|44|และได้มีเสียงกล่าวว่า “แผ่นดินเอ๋ย! จงกลืนน้ำของเจ้า และฟ้าเอ๋ย ! จงหยุด” และน้ำได้ลดลงและกิจการได้ถูกตัดสิน และมันได้จดเทียบอยู่ที่ภูเขาอูดีย และได้มีเสียงกล่าวว่า “ความหมายนี้จะประสบแก่หมู่ชนผู้ธรรมเกิด”

11|45|และนุห์ได้ร้องเรียนต่อพระเจ้าของเขาโดยกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์แท้จริงลูกชายของข้าพระองค์เป็นคนหนึ่งในครอบครัวของข้าพระองค์ และแท้จริงสัญญาณของพระองค์นั้นเป็นความจริง และพระองค์ท่านนั้นทรงตัดสินเที่ยงธรรมยิ่ง ในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลาย

11|46|พระองค์ทรงตรัสว่า “โอ้นุห์เอ๋ย ! แท้จริงเรามีได้เป็นคนหนึ่งในครอบครัวของเจ้า แท้จริงการกระทำของเขาไม่ดี ดังนั้นเจ้าอย่าร้องเรียนต่อข้าในสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ แท้จริงข้าขอเตือนเจ้าที่เจ้าอยู่ในหมู่ผู้มกมาย

11|47|เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ท่าน ให้พ้นจากการร้องเรียนต่อพระองค์ท่านในสิ่งที่ข้าพระองค์ไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น และหากพระองค์ไม่ทรงอภัยแก่ข้าพระองค์ และไม่ทรงเมตตาข้าพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ก็จะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

11|48|ได้มีเสียงกล่าวว่า “โอ้นุห์เอ๋ย ! จงลงไป(จากเรือ) ด้วยความศานติจากเรา และความจำเริญแก่เจ้า และแก่กลุ่มชนที่อยู่กับเจ้า และกลุ่มชนอื่นที่เราจะให้พวกเขาหลงระเห็จ แล้วการลงโทษอย่างเจ็บปวดจากเราก็จะประสบแก่พวกเขา

11|49|เหล่านั้นคือส่วนหนึ่งจากเรื่องราวอันเร้นลับที่เราได้วะอิมาย์แก่เจ้า(มุฮัมมัด) เจ้าไม่รู้เรื่องนี้และกลุ่มชนของเจ้าก็ไม่รู้มาก่อนเลย ดังนั้นเจ้าจงอดทน แท้จริงบันปลายที่ดีนั้นสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง

11|50|และยังอาด (เราได้ส่ง) พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาชื่อฮูด เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย! พวกท่านจงเคารพอิบะดะฮ์อัลลอฮ์เกิดพวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พวกท่านมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นพวกอุปลักษณ์เท่านั้น

11|51|โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย! ฉันมิได้ขอร้องต่อพวกท่านซึ่งรางวัลในการนี้เลย รางวัลของฉันนั้นอยู่กับพระผู้ให้บังเกิดฉัน พวกท่านไม่ใช่ปัญหาหรือ?

11|52|และโอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย ! จงขอภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกท่าน แล้วจงกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์ พระองค์จะส่งเมฆ(น้ำฝน) มาเหนือพวกท่าน ให้หิ้งน้ำฝนลงมาอย่างหนัก และจะทรงเพิ่มพลังเป็นทวีคูณให้แก่พวกท่าน และพวกท่าน และพวกท่านอย่าฝืนหลังโดยเป็นผู้กระทำผิด”

11|53|พวกเขากล่าวว่า “โอ้อูษเอ๋ย! ท่านมิได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมาให้แก่เรา และพวกเราจะไม่ละทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของเรา เพราะคำกล่าวของท่าน และพวกเราจะไม่ศรัทธาในตัวท่าน

11|54|เราจะไม่กล่าวอย่างใด เว้นแต่พระเจ้าบางองค์ของเราได้นำความชั่วเข้าไปสิงในตัวท่าน” เขา (ฮูด) กล่าวว่า “แท้จริงฉันให้อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน แล้วพวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่าแท้จริงฉันปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านตั้งภาคี

11|55|อื่นจากพระองค์ ดังนั้นพวกท่านทั้งหมดจงวางแผนทำร้ายฉันเกิด แล้วพวกท่านอย่าได้ให้ฉันต้องรอคอยเลย

11|56|แท้จริงฉันมอบหมายต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกท่าน ไม่มีสัตว์เลื้อยคลานใด ๆ เว้นแต่พระองค์ทรงกำชับมัน แท้จริงพระเจ้าของฉันอยู่บนทางที่เที่ยงตรง

11|57|หากพวกท่านฝืนหลังให้แล้วไซ้ร้ แนนอนฉันได้แจ้งข่าวแก่พวกท่านแล้ว ตามที่ฉันได้ถูกส่งมายังพวกท่านเพื่อมัน และพระเจ้าของฉันจะทรงแต่งตั้งกลุ่มชนอื่นจากพวกท่านเป็นตัวแทน และพวกท่านจะไม่อันตรายต่อพระองค์แต่อย่างใด แท้จริงพระเจ้าของฉันเป็นผู้ทรงพิพากษาทุกสิ่ง”

11|58|และเมื่อปัญหาของเรา ได้มาถึง เราได้ช่วยฮูดและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาให้รอดพ้น ด้วยความเมตตาจากเรา และเราได้ช่วยให้พวกเขาพ้นจากการลงโทษอันโหดร้าย

11|59|และนั่นคือกลุ่มชนอาด พวกเขาปฏิเสธโองการทั้งหลายของพระเจ้าของพวกเข และฝ่าฝืนต่อบรรดารัฐของพระองค์ และปฏิบัติตามคำสั่งของผู้หิยังมยของผู้ตัดสินทุกคน

11|60|และพวกเขาถูกติดตามด้วยการสาปแช่งในโลกุนยานี้และวันกิยามะฮ์ ฟิงทราบเกิด! แท้จริงกลุ่มชนอาดปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเข ฟิงทราบเกิด! จงห่างไกลจากความเมตตาเกิดอาดกลุ่มชนของฮูด

11|61|และยังษะมูด (เราได้ส่ง) พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาชื่อฮอและฮี เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย! พวกท่านจงเคารพอิบะดะฮ์อัลลอฮ์เกิด พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงบังเกิดพวกท่านท่านอยู่ในนั้น อังนั้น พวกท่านจงขอภัยต่อพระองค์ และจงกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์ แท้จริงพระเจ้าของฉันนั้นทรงอยู่ใกล้ทรงตอบรับเสมอ”

11|62|พวกเขากล่าวว่า “โอ้ ฮอและฮีเอ๋ย ! แนนอนท่านเคยเป็นความหวังในหมู่พวกเรามาก่อน บัดนี้ ท่านจะห้ามมิให้เราเคารพอิบะดะฮ์สิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคารพอิบะดะฮ์อยู่กระนั้นหรือ? และแท้จริงพวกเราอยู่ในการสงสัยต่อสิ่งที่ท่านเรียกร้องเชิญชวนเรายังสิ่งนั้น”

11|63|เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย ! พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ หากฉันมีหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของฉัน และพระองค์ทรงประทานความเมตตา จากพระองค์แก่ฉัน ดังนั้นผู้ใดเล่าจะช่วยฉันให้พ้นจากอัลลอฮ์ หากฉันฝ่าฝืนพระองค์ ดังนั้น พวกท่านจะไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่ฉันเลยนอกจากการขาดทุนเท่านั้น

11|64|และโอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย! นี่คือการตัวเมียของอัลลอฮ์ เป็นสัญญาณหนึ่งแก่พวกท่านดังนั้นพวกท่านจงปล่อยมันให้หากินตามลำพังในแผ่นดินของอัลลอฮ์ และอย่าก่อความทุกข์ยากแก่มัน มิฉะนั้นแล้ว การลงโทษอันรวดเร็วจะประสบแก่พวกท่าน”

11|65|ต่อมาพวกเขาได้ฝ่า ดังนั้นเขา(ฮอและฮี) กล่าวว่า “พวกท่านจงสุสาธุภายในบ้านของพวกท่านสามวัน นั่นคือสัญญาณที่ไม่โกหก”

11|66|ดังนั้น เมื่อพระบัญชาของเราได้มาถึง เราได้ช่วยฮอและฮีและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาให้รอดพ้น ด้วยความเมตตาจากเรา และจากความอดสูของวันนั้น แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ

11|67|และเสียงกัมปนาท ได้คร่าบรรดาผู้ธรรม แล้วพวกเขาได้กลายเป็นผู้นอนฟังกาบตายในบ้านของพวกเขา

11|68|ประหนึ่งว่า พวกเขามีได้เคยอยู่ในนั้นมาก่อน ฟิงทราบเกิด! แท้จริงษะมูดนั้นปฏิเสธศรัทธาพระเจ้าของพวกเข ฟิงทราบเกิด! จงห่างไกลจากความเมตตาเกิดสำหรับษะมูด

11|69|และแนนอนบรรดาทูตของเราได้มายังอิบรอฮีมพร้อมทั้งชาวดี พวกเขากล่าวว่า “ขอความศานติจงมีแด่ท่าน” เขา(อิบรอฮีม) กล่าวว่า “ขอความศานติจงมีแด่พวกท่าน” ดังนั้นเรามีได้รื้อที่จะนำลูกวัวย่างออกมา

11|70|ครั้นเมื่อเขาเห็นว่ามือของพวกเขาไม่ถึงมัน เขาไม่พอใจและรู้สึกกลัวพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “อย่ากลัวเลย แท้จริงเราถูกส่งมายังกลุ่มชนของลูก”

11|71|และภริยาของเขายืนอยู่แล้ว นางก็หัวเราะเราจึงแจ้งข่าวดีแก่นางด้วย(การได้บุตรชื่อ) อิสฮาก และหลังจากอิสฮากก็อียะฮ์กูบ

11|72|นางกล่าวว่า “โอ้ แปลกแท้ ๆ ฉันจะมีบุตรหรือ ขณะที่ฉันแก่แล้ว และนี้สามีของฉันก็แก่หง่อมแล้ว แท้จริงนี้เป็นเรื่อง

ประหลาดแท้”

11|73| พวกเขากล่าวว่า “เธอแปลกใจต่อพระบัญชาของอัลลอฮ์หรือ? ความเมตตาของอัลลอฮ์และความจำเริญของพระองค์จงประสบแด่พวกท่านโอ้ครอบครัว (ของอิบรอฮีม) แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ได้รับการสรรเสริญ ผู้ทรงประเสริฐยิ่ง”

11|74| ครั้นเมื่อความตระหนักได้คลายไปจากอิบรอฮีมแล้ว และชาวดีได้มายังเขา เขาก็ได้เถียงเราในเรื่องของกลุ่มชนลุ่ม

11|75| แท้จริงอิบรอฮีมนั้นเป็นผู้อดทนขัณติ จิตใจอ่อนโยน หันหน้าเข้าหาอัลลอฮ์เสมอ

11|76| โอ้อิบรอฮีมเอ๋ย! จงคืนหลังจากเรื่องที่เกิดขึ้น แท้จริงพระบัญชาของพระเจ้าของเจ้าได้มาถึงแล้ว และแท้จริงพวกเขาเหล่านั้นการลงโทษที่ไม่เปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นจะมายังพวกเขาอย่างแน่นอน

11|77| และเมื่อบรรดาทูตของเรา (มะลาอิกะฮ์) ได้มายังลุ่ม เขาเป็นทุกข์ต่อพวกเขาและหนักใจในพวกเขา และกล่าวว่า “นี่เป็นอันชั่วร้ายที่สุด”

11|78| และกลุ่มชนของเขาได้มาหาเขา พวกเขารับรื้อนมายังเขา และก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยทำความชั่ว เขากล่าวว่า “กลุ่มชนของนีนอยะ! เหล่านี้คือลูกสาวของนีน พวกนางนั้นบริสุทธิ์สำหรับพวกท่าน ดังนั้น พวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิดและอย่าทำให้นินชายหน้าต่อแขกของนีนเลย ไม่มีคนที่มีสติสัมปชัญญะในหมู่พวกท่านบ้างหรือ?”

11|79| พวกเขากล่าวว่า “โดยแน่นอน ท่านรู้ดีว่า เราไม่มีสิทธิ์ในโลกสาวของท่าน และแท้จริงท่านรู้ดีถึงสิ่งที่เราปรารถนา”

11|80| เขากล่าวว่า “หากว่านีนมีกำลังปราบพวกท่าน หรือนีนหันไปพึ่งที่พึ่งที่อันแข็งแรง”

11|81| พวกเขา (มะลาอิกะฮ์) กล่าวว่า “โอ้อลุ่มเอ๋ย! พวกเราเป็นทูตของพระเจ้าของท่าน พวกเหล่านั้นจะไม่ถึงท่านได้เลย ดังนั้น ท่านจงเดินทางไปในเวลากลางคืนพร้อมกับครอบครัวของท่านและคนใดในหมู่พวกท่านอย่าได้เหลียวหลังมองวันแต่กริยาของท่าน แท้จริงจะประสบแก่ท่านเช่นเดียวกับที่ได้ประสบแก่พวกเขา แท้จริงสัญญาของพวกเขาคือเวลาเช้า เวลาเช้านั้นใกล้เข้ามาแล้วมิใช่หรือ?”

11|82| ดังนั้น เมื่อพระบัญชาของเรามาถึง เราได้ทำให้ข้างบนของมันเป็นข้างล่าง และเราได้ ให้ก้อนหินแกร่งหล่นพูลงมา

11|83| ถูกตราเครื่องหมายไว้ ณ ที่พระเจ้าของท่าน และมัน ไม่ไกลไปจากบรรดาผู้ธรรม

11|84| และยังกลุ่มชนของมดัยน เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือฮุัยบ์ เขากล่าวว่า “โอ้อลุ่มชนของนีนอยะ! พวกท่านจงเคารพอิบรอฮีมเถิดอัลลอฮ์เถิด พวกท่านนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ และพวกท่านอย่าให้การตวง และการชั่งบกพร่อง แท้จริงนีนเห็นพวกท่านยังอยู่ในความดี และแท้จริงนีนกลัวแทนพวกท่านต่อการลงโทษในวันที่ถูกห้อมล้อมไว้

11|85| และโอ้อลุ่มชนของนีนอยะ! พวกท่านจงให้ครบสมบูรณ์ไว้ซึ่งการตวงและการชั่งโดยเที่ยงธรรม และอย่าให้บกพร่องแก่มนุษย์สิ่งต่าง ๆ ของพวกเขา และอย่าก่อความในแผ่นดินโดยเป็นผู้บ่อนทำลาย

11|86| สิ่งที่เหลืออยู่ของอัลลอฮ์นั้น ดียิ่งสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา และนีนมิใช่ผู้คุ้มกันพวกท่าน”

11|87| พวกเขากล่าวว่า “โอ้อุัยบ์เอ๋ย! การละหมาดของท่านสั่งสอนท่านว่า ให้พวกเราละทิ้งสิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคารพบูชา หรือว่าให้เรากระทำต่อทรัพย์สินของเราตามที่เรต้องการกระนั้นหรือ? แท้จริงท่านนั้นเป็นผู้อดทนขัณติ เป็นผู้ที่มีสติปัญญา”

11|88| เขากล่าวว่า “โอ้อลุ่มชนของนีนอยะ! พวกท่านมิเห็นดอกหรือ หากนีนมีหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของนีน และพระองค์ได้ประทานริศกีแก่นีน ซึ่งเป็นริศกีที่ดีจากพระองค์ และนีนมิปรารถนาที่จะขัดแย้งกับพวกท่าน ในสิ่งที่นีนได้ห้ามพวกท่านให้ละเว้น นีนมิปรารถนาสิ่งใดนอกจากการปฏิบัติให้ดีขึ้นเท่าที่นีนสามารถ และความสำนึกของนีนจะไม่เกิดขึ้น เว้นแต่ด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ แต่พระองค์นั้นขอมอบหมายและยังพระองค์ท่านนั้นนีนกลับไปหา

11|89| และโอ้อลุ่มชนของนีน อย่าให้การแตกแยกของนีนทำให้พวกท่านกระทำผิด ซึ่งจะประสบแก่พวกท่านเช่นที่ได้ประสบแก่กลุ่มชนของนูห์หรือกลุ่มชนของฮูด หรือกลุ่มชนของศอและฮ์ และกลุ่มชนของลูฏีมได้อยู่ห่างไกลจากพวกท่าน

11|90| และพวกท่านจงขอยกโทษต่อพระเจ้าของพวกท่าน แล้วจงกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์ แท้จริงพระเจ้าของนีนนั้นเป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงรักใคร่”

11|91| พวกเขากล่าวว่า “โอ้อุัยบ์เอ๋ย! เราไม่เข้าใจส่วนมากที่ท่านกล่าว และแท้จริงเราเห็นว่าท่านเป็นคนอ่อนแอในหมู่พวกเรา ถ้ามิใช่เพราะครอบครัวของท่านแล้ว เราจะไม่เอาหินขว้างท่าน และท่านก็มิได้เป็นผู้มีเกียรติเหนือพวกเรา”

11|92| เขากล่าวว่า “โอ้อลุ่มชนของนีนอยะ! ครอบครัวของนีนเป็นที่นับถือแก่พวกท่านมากยิ่งขึ้นกว่าอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? และพวกท่านได้เอาพระองค์ไว้เบื้องหลังพวกท่าน แท้จริงพระเจ้าของนีนทรงรอบรู้สิ่งที่พวกท่านกระทำ

11|93| และโอ้อลุ่มชนของนีนอยะ! พวกท่านจงกระทำตามแนวทางของพวกท่าน นีนก็จะกระทำ (ตามแนวทางของนีน) แล้วพวกท่านก็จะรู้ว่าผู้ใดที่การลงโทษจะประสบแก่เขา จะทำให้เขาอดสูและผู้ใดที่เขาเป็นคนโกหก และพวกท่านจงคอยเฝ้าดูเถิด แท้จริงนีนก็ร่วมกับพวกท่านคอยเฝ้าดูอยู่ด้วย”

11|94| และเมื่อพระบัญชาของเรามาถึง เราได้ช่วยฮุัยบ์และบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาให้รอดพ้น ด้วยความเมตตาจากเรา และเสี่ยงกัมปนาทได้รบบรรดาผู้ธรรม แล้วพวกเขาได้กลายเป็นผู้นอนหลับตายในบ้านของพวกเขา

11|95| ประหนึ่งว่าพวกเขามิได้เคยอยู่ในนั้นมาก่อน ทั้งทราบเถิด! จงห่างไกลจากความเมตตาเกิดสำหรับมดัยน เช่นเดียวกับที่ชะมูดได้ห่างไกลมาแล้ว

11|96| และโดยแน่นอนเราได้ส่งมุซา พร้อมด้วยสัญญาณต่างๆ ของเราและหลักฐานอันชัดแจ้ง

11|97| ยังฟิโรอาน์ และบรรดาบุคลชั้นนำของเขา พวกเขาได้ปฏิบัติตามคำสั่งของฟิโรอาน์ และคำสั่งของฟิโรอาน์ นั้นไม่เหมาะสม

11|98| เขาจะนำหน้ากลุ่มชนของเขาในวันกิยามะฮ์ และนำพวกเขาลงในไฟนรก และมันเป็นทางลงที่ชั่วช้าที่พวกเขาได้ลงไป

11|99| และพวกเขาลูกติดตามด้วยการถูกสาปแช่งในโลกนี้และวันกิยามะฮ์ มันเป็นการช่วยเหลือที่ชั่วช้าที่พวกเขาได้รับความช่วยเหลือ

11|100| นั่นคือส่วนหนึ่งจากเรื่องราวของเมืองต่างๆ เราได้บอกเล่ามันแก่เจ้า ส่วนหนึ่งของมันยังคงอยู่ และส่วนหนึ่งก็เสื่อมโทรมไปแล้ว

11|101| และเรามีต่อธรรมต่อพวกเขา แต่ว่าพวกเขาดูธรรมต่อตัวของพวกเขเอง และบรรดาพระเจ้าของพวกเขาที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์นั้น จะไม่อำนวยประโยชน์อันใดให้แก่พวกเขาเลย เมื่อพระบัญชาของพระเจ้าของท่านได้มาถึง และพระเจ้าเหล่านั้นมิได้เพิ่มอันใดแก่พวกเขา นอกจากความพินาศ

11|102| และเช่นนั้นแหละคือการลงโทษของพระเจ้า เมื่อพระองค์ทรงลงโทษหมู่บ้านซึ่งเป็นหมู่บ้านที่อธรรม แท้จริงการลงโทษของพระองค์นั้นเจ็บแสบสาหัส

11|103| แท้จริง ในการนั้นเป็นสัญญาณสำหรับผู้ที่ถูกการลงโทษในวันอาดิเราะฮ์ นั่นคือวันแห่งการรวบรวมปวงมนุษย์สำหรับพระองค์ และนั่นคือวันแห่งการอยู่ร่วมกันอย่างพร้อมรัก

11|104| และเรามีได้หนทางมัน เว้นแต่เพื่อวาระที่ถูกกำหนดไว้

11|105| วันที่เมื่อมันมาถึงไม่มีชีวิตใดจะพูดได้เว้นแต่โดยอนุมัติของพระองค์ ดังนั้น ในหมู่พวกเขามีผู้เป็นทุกข์และผู้เป็นสุข

11|106| ดังนั้น สำหรับบรรดาผู้ที่มิทุกข์ก็จะอยู่ในนรก สำหรับพวกเขาที่อยู่ในนั้นคือ การถอนหายใจและการสะอื้น

11|107| พวกเขากลับมานั่งอยู่ในนั้นตลอดกาล ตราบเท่าที่ขึ้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินยินยง เว้นแต่ที่พระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์ แท้จริงพระเจ้าของเจ้าเป็นผู้กระทำโดยเด็ดขาดตามที่พระองค์ทรงประสงค์

11|108|และสำหรับบรรดาผู้เป็นสุขก็จะอยู่ในสวนสวรรค์ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาลตราบเท่าที่ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินยืน
ยัง เว้นแต่ที่พระเจ้าของของเจ้า ทรงประสงค์ เป็นการประทานให้โดยปราศจากการตัดทอน

11|109|ดังนั้น เจ้าอย่าอยู่ในการสงสัย จากการที่เขาส่งนั้นเคารพบูชาเลย พวกเขามีได้เคารพบูชาสิ่งใด เว้นแต่เช่นเดียวกับที่
บรรพบุรุษของพวกเขาได้เคารพบูชามาก่อนแล้ว และแท้จริงเราจะให้สมบูรณ์แก่พวกเขาซึ่งส่วนของพวกเขา โดยปราศจากการบกพร่อง

11|110|และโดยแน่นอน เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขา แล้วได้เกิดการขัดแย้งกันขึ้นในนั้น และหากมิใช่สิ่งที่ได้บันทึกไว้ที่พระเจ้าของเจ้า
แล้วแน่นอนก็จะต้องตัดสินระหว่างพวกเขา และแท้จริงพวกเขานั้นเป็นผู้สงสัย ย่อมอยู่ในการสงสัยจากมัน (คัมภีร์)

11|111|และแท้จริงพวกเขาทั้งหมด พระเจ้าของเจ้าจะทรงตอบแทนแก่พวกเขาอย่างครบถ้วนซึ่งการงานของพวกเขา แท้จริงพระองค์
ทรงรู้ทุกสิ่งที่พวกเขากระทำ

11|112|เจ้าจงอยู่ในความเที่ยงธรรมเช่นที่ถูกบัญชา และผู้ที่ขอลูโทษแก่เจ้า และพวกท่านอย่าได้ละเมิด แท้จริงพระองค์ทรงรู้เห็นสิ่งที่
พวกท่านกระทำ

11|113|และพวกท่านอย่าเห็นชอบไปกับบรรดาผู้อธรรม โฟนระจะสัมผัสพวกท่านได้ และสำหรับพวกท่านไม่มีผู้คุ้มครองใด ๆ
นอกจากอัลลอฮ์แล้วพวกท่านจะไม่ช่วยเหลือ

11|114|และเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด ตามปลายช่วงทั้งสองของกลางวัน และยามต้นจากกลางคืน แท้จริงความดีทั้งหลายย่อม
ลบล้างความชั่วทั้งหลายนั้นคือข้อเตือนสำหรับบรรดาผู้ที่รำลึก

11|115|และเจ้าจงอดทน เพราะแท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้รางวัลของผู้ทำความเสียหาย

11|116|ทำไมในศตวรรษก่อนจากพวกเจ้าจึงไม่มีปัญญาชนช่วยกันห้ามปรามการบ่อนทำลายในแผ่นดิน เว้นแต่จำนวนน้อยเท่านั้นจาก
ผู้ที่เราได้ช่วยพวกเขาให้รอดพ้น และบรรดาผู้อธรรมได้ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาถูกให้อยู่ในความสำราญ พวกเขาจึงเป็นผู้กระทำผิด

11|117|และพระเจ้าของเจ้าจะไม่ทรงทำลายหมู่บ้านโดยยุติธรรม โดยที่ประชากรของหมู่บ้านนั้นเป็นผู้ฟื้นฟูความดี

11|118|และหากพระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์แน่นอนพระองค์จะทรงทำให้พวกมนุษย์เป็นประชาชาติเดียวกัน แต่พวกเขาก็ยังคง
แตกแยกกัน

11|119|เว้นแต่ผู้ที่พระเจ้าของเจ้ามีเมตตา และเช่นนั้นแหละพระองค์ทรงบังเกิดพวกเขาและลิขิตของพระเจ้า ทรงกำหนดไว้สมบูรณ์
แล้วแน่นอนข้าจะให้หนกนั้นเต็มไปด้วยพวกญินและมนุษย์ทั้งหมด

11|120|และทั้งหมดนี้เราได้บอกเล่าแก่เจ้า จากเรื่องราวของบรรดารอซูล เพื่อทำให้จิตใจของเจ้าหนักแน่น และได้มายังเจ้าแล้ว
ใน (เรื่องราวเหล่านี้) ซึ่งความจริงและข้อเตือน และข้อรำลึกสำหรับผู้ศรัทธาทั้งหลาย

11|121|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดแก่บรรดาผู้ไม่ศรัทธาว่า “พวกท่านจงกระทำตามแนวทางพวกท่าน แท้จริงเราก็คงกระทำเช่นนั้น”

11|122|และพวกท่านจงคอยดูเถิด แท้จริงเราก็คงเป็นผู้คอยดู”

11|123|และกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์คือ สิ่งพิ้นฐานวิสัยแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และยิ่งพระองค์ทรงงานทั้งมวลจะถูกนำกลับไป
ดังนั้นเจ้าจงเคารพอิบาดะฮ์พระองค์ และจงมอบหมายต่อพระองค์และพระเจ้าของเจ้าจะไม่เป็นผู้ทรงผลอนในสิ่งที่พวกท่านกระทำ

12|1|อะลีฟ ลาม รอ เหล่านี้คือโองการทั้งหลายแห่งคัมภีร์ที่ชัดแจ้ง

12|2|แท้จริงพวกเราได้อัลกุรอ่านแก่เขาเป็นภาษาอาหรับ เพื่อพวกเขาจะใช้ปัญญาคิด

12|3|เราจะเล่าเรื่องราวที่ดีถึงแก่เจ้า ตามที่เราได้วะฮีย์อัลกุรอ่านนี้แก่เจ้า และหากว่าก่อนหน้านี้เจ้าอยู่ในหมู่ผู้ไม่รู้เรื่องราว

12|4|จงรำลึกขณะที่ยูซุฟกล่าวแก่พ่อของเขาว่า “โอ้พ่อเจ้า! แท้จริงฉันได้ฝันเห็นดวงดาวสิบเอ็ดดวง และดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์
ผันผืนเห็นพวกมันสujudต่อฉัน”

12|5|เขา (ยะอฺอุบ) กล่าวว่า “โอ้อัลลูกรักเอ๋ย ! เจ้าอย่าเล่าความฝันของเจ้าแก่พี่น้องของเจ้า เพราะพวกเขาจะวางอุบายแก่เจ้าอย่างมี
เล่ห์เหลี่ยม แท้จริงชัยฏอนนั้นเป็นศัตรูที่ชัดแจ้งกับมนุษย์”

12|6|และเช่นนั้นแหละพระเจ้าของเจ้าทรงเลือกเจ้า และทรงสอนเจ้าให้รู้วิชาท่านายฝัน และทรงให้สมบูรณ์ซึ่งความโปรดปรานของ
พระองค์แก่เจ้าและวงศานของยะอฺอุบ เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงให้สมบูรณ์ ซึ่งความโปรดปรานแก่ปู่ทั้งสองของเจ้าแต่ก่อน คืออิ
บรอฮีมและอิสฮาก แท้จริงพระเจ้าของเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

12|7|แท้จริงเกี่ยวกับยูซุฟและพี่น้องของเขานั้น มีสัญญาณทั้งหลายสำหรับผู้สอถาม

12|8|จงรำลึกขณะที่พวกเขาบอกว่า “แน่นอนยูซุฟและน้องของเขาเป็นที่รักแก่พ่อของเรายิ่งกว่าพวกเราทั้ง ๆ ที่พวกเรามีจำนวนมาก
และจริงพ่อของเราอยู่ในการหลงผิดจริง ๆ

12|9|“พวกท่านจงฆ่ายูซุฟ หรือเอาไปทิ้งในที่เปลี่ยวเสีย เพื่อความเอาใจใส่ของพ่อของพวกท่านจะเกิดขึ้นแก่พวกท่าน และพวกท่าน
จะเป็นกลุ่มชนที่ดีหลังจากเขา”

12|10|คนหนึ่งของพวกเขาบอกว่า พวกท่านอย่าฆ่ายูซุฟ แต่จงโยนเขาลงในบ่อลึก เพื่อผู้เดินทางบางคนจะได้เอาเขาออกมา หากพวก
ท่านจำต้องกระทำเช่นนั้น”

12|11|พวกเขาบอกว่า “โอ้อัลลูกรักของเรา! ทำไมท่านจึงไม่ไว้ใจเราที่มีต่อยูซุฟ และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ใจต่อเขา”

12|12|พรุ่งนี้ขอให้ส่งเขาไปกับเรา เพื่อเขาจะกินให้อิ่มและเล่นอย่างสนุก และแท้จริงเรานั้นจะเป็นผู้คุ้มกันเขา”

12|13|เขาบอกว่า “แท้จริงมันจะทำให้ฉันเศร้าใจ เมื่อพวกเขาจะเอาเขาไป และฉันกลัวว่า สุนัขป่าจะกินเขา ขณะที่พวกเขามีได้
เอาใจใส่ต่อเขา”

12|14|พวกเขาบอกว่า “หากสุนัขป่ากินเขาทั้ง ๆ ที่พวกเรามีจำนวนมาก ดังนั้นแท้จริงพวกเราเป็นผู้ขาดทุนแน่นอน”

12|15|เมื่อพวกเขาพาเขาไป พวกเขาตกลงกันว่าเอาเขาไปโยนในบ่อลึก และเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า “แน่นอน เจ้าจะได้เล่าแก่พวกเขา
ถึงการกระทำของพวกเขาในครั้งนี้ โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกละ”

12|16|และพวกเขาได้กลับมาหาพ่อของพวกเขาเวลาค่ำ พลงร้องไห้

12|17|พวกเขาบอกว่า “โอ้อัลลูกรักของเรา ! พวกเราได้ออกไปวิ่งแข่งกัน และเราได้ปล่อยยูซุฟไว้เฝ้าสิ่งของ ๆเรา แล้วสุนัขป่าได้มา
กินเขาและท่านยอมไม่เชื่อเราทั้ง ๆ ที่เราเป็นผู้สัตย์จริง”

12|18|และพวกเขาได้นำเสื้อของเขาไป มีเลือดปลอมติดอยู่ “แต่ว่าพวกเจ้าได้แต่งเรื่องขึ้นเพื่อพวกเจ้า ดังนั้น การรอดพ้นเป็นสิ่งที่ดี
และอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในสิ่งที่พวกเจ้ากล่าวอ้าง”

12|19|และคณะเดินทางได้มาถึง ดังนั้นพวกเขาได้ส่งคนแบกน้ำหนักของพวกเขา (ไปตักน้ำจากบ่อ) เขาได้หย่อนถึงของเขาลงไป (ใน
บ่อ) เขาบอกว่า “โอ้อัลลูกรัก! นี่มันเด็กนี้ และพวกเขาได้ซ่อนเขาไว้เป็นสินค้า และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

12|20|และพวกเขาได้ขายเขาด้วยราคาถูก นับได้ไม่กี่ดริฮัม และพวกเขาเป็นผู้มักน้อย

12|21|และผู้ที่ซื้อเขามาจากอียิปต์ กล่าวกับภริยาของเขาว่า “จงให้ที่พักแก่เขาอย่างมีเกียรติ บางทีเขาจะทำประโยชน์ให้เราได้บ้างหรือ
รับเขาเป็นบุตร” และเช่นนั้นแหละเราได้ทำให้ยูซุฟมีอำนาจในแผ่นดิน และเพื่อเราจะได้สอนให้เขารู้วิชาท่านายฝัน และอัลลอฮ์ทรงเป็น
ผู้พิชิตในกิจการของพระองค์ และแต่ว่าส่วนใหญ่ของมนุษย์ไม่รู้

12|22|และเมื่อเขาบรรลุนิติภาวะแล้วมารดาของเขา เราได้ให้ความสุขุมรอบคอบและวิชาการแก่เขาและเช่นนั้นแหละ เราตอบแทนแก่บรรดา

ผู้กระทำผิด

12|23|และนางได้ยั่ววนเขาโดยที่เขาอยู่ในบ้านของนาง และนางได้ปิดประตูอย่างแน่นและกล่าวว่า“มานี่ซิ!” เขากล่าวว่า “ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ แท้จริงเขาเป็นนายของฉัน ให้ที่פקפיתที่ดียิ่งแก่ฉัน แท้จริงบรรดาผู้ธรรมะจะไม่บรรลุความสำเร็จ”

12|24|และแท้จริง นางได้ตั้งใจมั่นในตัวเขาและเขาก็ตั้งใจในตัวนาง หากเขาไม่เห็นหลักฐานแห่งพระเจ้าของเขา เช่นนั้นแหละเพื่อเรา จะให้ความชั่วและการลามทางไกลจากเขา แท้จริงเขาคือคนหนึ่งเ็นปวงบ่าวของเราที่สุจริต

12|25|และทั้งสองได้วิ่งไปที่ประตู และนางได้ดึงเสื้อของเขาขาดทางด้านหลัง และทั้งสองได้พบสามีของนางที่ประตู นางกล่าวว่า“อะไรคือการตอบแทนของผู้ประสงค์ร้ายต่อกริยาของท่านนอกจากการจำคุกหรือการลงโทษอย่างเจ็บปวด”

12|26|เขากล่าวว่า “นางได้ยั่ววนฉันใจฉัน” และพยานคนหนึ่งในบ้านของนางได้เป็นพยาน “หากเสื้อของเขาถูกดึงขาดทางด้านหน้า ดังนั้นนางก็พูดจริง และเขาอยู่ในหมู่ผู้กล่าวเท็จ”

12|27|และหากว่าเสื้อของเขาถูกดึงขาดทางด้านหลัง นางก็กล่าวเท็จ และเขาอยู่ในหมู่ผู้พูดจริง”

12|28|ดังนั้น เมื่อเขาเห็นเสื้อของเขาถูกดึงขาดทางด้านหลัง เขากล่าวว่า “แท้จริงมันเป็นอุบายของพวกเขาและแท้จริงอุบายของพวกเขาเท่านั้นยิ่งใหญ่”

12|29|ยูซุฟ จึงฝันหลังให้เรื่องนี้เกิด และเธอจึงขอภัยโทษในความผิดของเธอ แท้จริงเธออยู่ในหมู่ผู้กระทำผิด”

12|30|และพวกผู้หญิงในเมืองกล่าวว่า กริยาของผู้ว่าฯ ได้ยั่ววนเด็กรับใช้ของนาง แนนอนเขาทำให้นางหลงรัก แท้จริงเราเห็นว่านางอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน”

12|31|เมื่อนางได้ยินเสียง(กล่าวหา) โจษจรรย์ของนางเหล่านั้น นางจึงส่งคนไปยังนางเหล่านั้นและนางได้เตรียมที่פקפיתสำหรับนางเหล่านั้นและได้นำมิดมาให้ทุกคนในหมู่นางเหล่านั้น และนางกล่าว (แก่ชาวว่า) “จงออกไปหานางเหล่านั้น” เมื่อนางเหล่านั้นเห็นเขาก็ให้การสรรเสริญและเชื่อนมือของพวกนาง และเขากล่าวว่า “เป็นไปไม่ได้ นี่ไม่ใช่มนุษย์เป็นแน่ มีผู้อื่นใดนอกจากมะลักผู้มีเกียรติ”

12|32|นางกล่าวว่า “นั่นคือสิ่งที่พวกเธอประณามฉันเกี่ยวกับเขา และแนนอนฉันได้ยั่ววนเขาแต่เขาขัดขวางอย่างแข็งขัน และหากเขาไม่ปฏิบัติตามที่ฉันสั่งเขา แนนอนเขาจะถูกจำคุกและจะอยู่ในหมู่ผู้ยอมจำนน”

12|33|เขากล่าวว่า “โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ คุณนั้นเป็นที่รักยิ่งแก่ข้าพระองค์กว่าสิ่งที่พวกนางเรียกร้องข้าพระองค์ไปสู่ฝัน และหากพระองค์มีทรงให้อุบายของพวกนางพ้นไปจากข้าพระองค์แล้ว ข้าพระองค์อาจจะโหมเอียงไปหาพวกนาง และข้าพระองค์จะเป็นคนหนึ่งเ็นหมู่ผู้โง่เขลา”

12|34|ดังนั้น พระเจ้าของเขาได้ตอบรับเขาแล้วพระองค์ทรงให้อุบายของพวกนางหันห่างไปจากเขา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยินผู้ทรงรอบรู้

12|35|เมื่อเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาหลังจากที่ได้พบเห็นหลักฐาน (ก็ลงความเห็นว่า) ต้องสั่งเขาไว้ระยะหนึ่ง

12|36|และชายหนุ่มสองคน(มหาดเล็ก) ได้เข้าคุกพร้อมกับเขา หนึ่งในสองคนกล่าวว่า “แท้จริงฉันฝันเห็นว่าฉันขึ้นค้ำเหล่า” และอีกคนหนึ่งกล่าวว่า “แท้จริงฉันฝันเห็นว่าฉันแบกขนมปังไว้บนศีรษะของฉัน แล้วนกได้มากินมัน จงบอกเราด้วยการทำนายฝัน แท้จริงเราเห็นท่านอยู่ในหมู่ผู้ทำผิด”

12|37|เขากล่าวว่า “อาหารที่ท่านทั้งสองจะได้รับจะยังไม่มาถึงท่านทั้งสอง เว้นแต่ฉันจะบอกกับท่านทั้งสองเป็นการทำนายฝัน ก่อนที่มันจะมาถึงท่านทั้งสอง นั่นแหละคือสิ่งที่พระเจ้าของนันทรงสอนฉัน แท้จริงฉันได้ละทิ้งแนวทางของกลุ่มชนผู้ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และพวกเขาเป็นพวกที่ปฏิเสธศรัทธาต่อวันปรโลก

12|38|และฉันได้ดำเนินตามแนวทางของบรรพบุรุษของฉัน คือ อิบรอฮีมและอิสฮากและยะอูบ ไม่เป็นการบังควรแก่เราที่จะตั้งภาคีด้วยสิ่งใดต่ออัลลอฮ์ นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่เราและมนุษยชาติ แต่ส่วนใหญ่ของมนุษย์ไม่ชอบคุณ

12|39|“โอ เพื่อนร่วมคุกทั้งสองของฉันเอ๋ย! พระเจ้าหลายองค์ดีกว่า หรือว่าอัลลอฮ์เอกองค์ผู้ทรงอนุภาพ

12|40|สิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาอะละอื่นจากพระองค์ มีผู้อื่นใดนอกจากบรรดาชื่อที่พวกท่านและบรรดาบรรพบุรุษของพวกท่านใช้เรียกมัน อัลลอฮ์มิได้ประทานหลักฐานในเรื่องนี้ลงมา การตัดสินมิได้เป็นสิทธิของใครนอกจากอัลลอฮ์พระองค์ทรงให้มิให้พวกท่านเคารพบูชาอะละสิ่งใด นอกจากพระองค์เท่านั้น นั่นคือศาสนาที่เที่ยงธรรมแต่ส่วนใหญ่ของมนุษย์ไม่รู้

12|41|“โอเพื่อนร่วมคุกทั้งสองของฉันเอ๋ย ! ส่วนคนหนึ่งของท่านทั้งสองเขาจะรินเหล้าให้นายของเขาและส่วนอีกคนหนึ่งจะถูกแขวนตรึง แล้วนกจะกินศีรษะของเขา เรื่องถูกกำหนดไว้ตามที่ท่านทั้งสองขอความเห็น”

12|42|และเขากล่าวแก่คนที่เขาคิดว่าจะพ้นโทษในสองคนว่า “จงเล่าเรื่องของฉันแก่นายของท่านด้วย” แล้วซัยยูนได้ทำให้เขาสัมเรื่องราวของเขา(ยูซุฟ) ณ ที่นายของเขา เขาจึงอยู่ในคุกอีกหลายปี

12|43|และกษัตริย์ได้ตรัสว่า “แท้จริงฉันฝันเห็นว่าตัวเมียอ้วนเจ็ดตัวถูกตัวเมียอ้วนเจ็ดตัวกินพวกมัน และรวงข้าวเขียวเจ็ดรวงถูกรวงข้าวแห้งเจ็ดรวงรัดกินมัน โอขุนนางทั้งหลายเอ๋ย! จงอธิบายแก่ฉันในการฝันของฉันนี้ หากพวกท่านเป็นผู้ทำนายฝันได้”

12|44|พวกเขากล่าวว่า “เป็นการฝันที่สับสนและพวกเรามีผู้รู้ในการทำนายฝัน”

12|45|เขาผู้รอดพ้นคนหนึ่งเ็นสองคนรำลึกขึ้นมาได้หลังจากช่วงเวลาหนึ่ง กล่าวว่า “ฉันจะบอกพวกท่านซึ่งการทำนายฝัน พวกท่านจงส่งฉันไปสิ”

12|46|“ยูซุฟผู้ซื่อสัตย์เอ๋ย! จงอธิบายแก่เราเรื่องวัวตัวเมียอ้วนเจ็ดตัวถูกวัวตัวเมียอ้วนเจ็ดตัวกินมัน และรวงข้าวเขียวเจ็ดรวงถูกรวงข้าวแห้งเจ็ดรวงรัดกินมัน หวังว่าฉันจะกลับไปหามวลชน เพื่อพวกเขาจะได้รู้เรื่อง”

12|47|เขากล่าวว่า “พวกท่านจะเพาะปลูก 7 ปีต่อเนื่องกัน สิ่งที่พวกท่านเก็บเกี่ยวได้จงปล่อยมันไว้ในรวงของมัน เว้นแต่ส่วนน้อยที่ท่านจะกินมัน

12|48|หลังจากนั้น 7 ปีแห่งความแร้นแค้นจะติดตามมา มันจะกินสิ่งที่พวกท่านสะสมไว้สำหรับมัน นอกจากส่วนน้อยที่พวกท่านจะเก็บไว้ทำพันธุ์

12|49|“หลังจากนั้นปีที่มวลชนจะได้รับฝนติดตามมา และในปีนั้นพวกเขาจะได้ค้ำนอง”

12|50|และกษัตริย์ตรัสว่า “จงนำเขามาหาฉันซิ!” เมื่อคนนำเขามาหาเขา เขากล่าวว่า “จงกลับไปหานายของท่าน แล้วถามพระองค์ถึงเรื่องของพวกผู้หญิงที่เชื่อนมือของนาง แท้จริงพระเจ้าของนันทรงรอบรู้ถึงอุบายของนางเหล่านั้น”

12|51|กษัตริย์ตรัสว่า “เรื่องราวของพวกเธอเป็นเช่นไร เมื่อพวกเธอยั่ววนยูซุฟ” พวกนางกล่าวว่า “ขออัลลอฮ์ทรงคุ้มครอง เราไม่รู้มาก่อนเลยว่าเขาทำชั่ว” กริยาของผู้ว่าฯ กล่าวว่า “บัดนี้ความจริงได้ปรากฏขึ้นแล้ว ฉันได้ยั่ววนเขาและแท้จริงเขาคือผู้หนึ่งในหมู่ผู้สัตย์จริงอย่างแน่นอน

12|52|“ทั้งนี้เพื่อให้เขารู้ว่า แท้จริงฉันมิได้ทรยศต่อเขาโดยลับหลัง และแท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะแนวการวางแผนของพวกทรยศ

12|53|“และฉันไม่อาจชำระจิตใจของฉันให้สะอาดบริสุทธิ์ได้ แท้จริงจิตใจนั้นถูกรอรับไว้ด้วยความชั่วนอกจากที่พระเจ้าของนันทรงเมตตา แท้จริงพระเจ้าของนันทนเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

12|54|และกษัตริย์ตรัสว่า “จงนำเขามาหาฉันซิ! ฉันจะแต่งตั้งเขาให้เป็นผู้ใกล้ชิดของฉัน” เมื่อยูซุฟได้สนทนากับพระองค์แล้วพระองค์ตรัสว่า “แท้จริงท่านอยู่ต่อหน้าเราวันนี้ เป็นผู้มิตาแหน่งสูงเป็นที่ไว้วางใจ”

12|55| เขากล่าวว่า “ได้โปรดแต่งตั้งฉันให้ควบคุมการคลังของประเทศ แท้จริงฉันเป็นผู้ซื้อสัตย์ผู้รู้”
12|56| และเช่นนั้นแหละ เราได้ให้ยูซุฟมีอำนาจในแผ่นดิน เขาจะพำนักอยู่ที่ใดก็ตามต้องการ เราให้ความเมตตาของเราแก่ผู้ที่เรา
ประสงค์ และเราจะมิให้รางวัลของบรรดาผู้หาความดีสูญหาย
12|57| และแน่นอน รางวัลในปรโลกนั้นดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและพวกเขายาเกรง
12|58| และพี่น้องของยูซุฟได้มา แล้วเขาไปหาเขา ยูซุฟจำพวกเขาได้ แต่พวกเขาจำยูซุฟไม่ได้
12|59| และเมื่อเขาได้จัดเตรียมให้แก่พวกเขาซึ่งเสบียงอาหารของพวกเขาแล้ว เขากล่าวว่า “จงนำน้องชายของพวกท่านจากพ่อของ
พวกท่านมาหาฉันด้วย พวกท่านไม่เห็นหรือว่าแท้จริงฉันได้ดวงใจอย่างครบถ้วน และฉันนั้นดียิ่งในหมู่ผู้ให้การต้อนรับ
12|60| “หากพวกท่านไม่นำเขามาหาฉัน จะไม่มีการตรวจจากฉันให้พวกท่านอีก และพวกท่านอย่าเข้ามาใกล้ฉัน”
12|61| พวกเขากล่าวว่า “เราจะเกลี้ยกล่อมบิดาของเราให้เขายอมให้เรา และแท้จริงเราจะทำได้อย่างแน่นอน”
12|62| และเขากล่าวแก่พวกคนใช้ของเขาว่า จงใส่เงินของพวกเขาไว้ในย่ามของพวกเขา หวังว่าพวกเขาจะจำไม่ได้ เมื่อพวกเขากลับ
ไปหาครอบครัวของพวกเข เพื่อพวกเขาจะได้กลับมามีอีก
12|63| เมื่อพวกเขากลับไปหาพ่อของพวกเข พวกเขากล่าวว่า “โอ้พ่อของเรา! การตรวจถูกห้ามแก่เรา จงส่งน้องของเราไปกับเราเพื่อ
เราจะมีส่วนดวง และแท้จริงเราจะเป็นผู้คุ้มกันเขา”
12|64| เขา (พ่อ) กล่าวว่า “ฉันจะไม่ไว้ใจพวกเจ้าที่มีต่อเขามาก นอกจากว่าฉันได้ไว้ใจพวกเจ้าที่มีต่อพี่ของเขาเมื่อก่อนนี้
ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้คุ้มกันที่ดียิ่ง และพระองค์เท่านั้นทรงเมตตาสิ่งในหมู่ผู้เมตตาทั้งหลาย”
12|65| และเมื่อพวกเขากลับมาเยี่ยมเยียนของพวกเขาก็เห็นเงินของพวกเขาลูกคิดกลับมาซึ่งพวกเขาดำเนินการจึงกล่าวว่า “โอ้พ่อของ
เรา! เราต้องการอะไรอีกเล่า? นี่เงินของเราถูกคิดกลับมาซึ่งเรา แล้วเรายังได้นำเสบียงมาซึ่งครอบครัวของเราอีก และเราจะคุ้มกันน้อง
ของเรา และเราจะได้เพิ่มการตรวจอีกหนึ่งตัวแล้ว นั่นเป็นการตรวจที่ง่าย”
12|66| เขา (พ่อ) กล่าวว่า “ฉันจะไม่ส่งเขาไปกับพวกเจ้า จนกว่าพวกเจ้าจะนำสัญญาจากอัลลอฮ์ให้แก่ฉันเสียก่อนว่า พวกเจ้าจะนำ
เขากลับมาอย่างแน่นอน เว้นแต่พวกเจ้าจะถูกปิดล้อม” เมื่อพวกเขาก็ได้ให้สัญญาของพวกเขากับเขาแล้ว (พ่อ) กล่าวว่า “อัลลอฮ์ทรง
เป็นพยานต่อสิ่งที่เราสัญญาไว้”
12|67| และเขากล่าวว่า “โอ้ลูกเอ๋ย! พวกเจ้าอย่าเข้าเมืองทางเดียวกัน แต่พวกเจ้าจงเข้าเมืองต่างทางกัน และฉันไม่อาจให้ความคุ้ม
กันพวกเจ้าจากอัลลอฮ์ได้ การตัดสินเป็นสิทธิของอัลลอฮ์นั้นชอบอบการไว้ใจแก่พระองค์และขอให้บรรดาผู้มอบการไว้ใจจงไว้ใจแก่
พระองค์”
12|68| และเมื่อได้เข้าเมืองตามที่พ่อของพวกเขาสั่งไว้ ไม่มีสิ่งใดที่จะช่วยพวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้ เว้นแต่ความต้องการในจิตใจ
ของยะอกูบซึ่งเขาได้ปฏิบัติไป และแท้จริงเขาเป็นผู้มีความรู้ซึ่งเราได้สอนเขา แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้
12|69| และเมื่อพวกเขาก็ได้เข้าไปหายูซุฟ เขารับน้องชายของเขาไปอยู่กับเขา เขากล่าวว่า “แท้จริงฉันเป็นที่ชายของเจ้า ดังนั้นเจ้าอย่า
เสียใจในสิ่งที่พวกเขากระทำ”
12|70| เมื่อเขาได้จัดเตรียมเสบียงอาหารของพวกเขาก็ให้แก่พวกเขาก็แล้ว เขาได้ใส่ขันน้ำลงในย่ามของน้องชายเขา แล้วผู้ประกาศได้
ประกาศว่า “โอ้คณะเดินทางทั้งหลายเอ๋ย! แท้จริงพวกท่านเป็นพวกขโมย”
12|71| พวกเขากล่าวพลางหันไปทางพวกเขา (ผู้ประกาศ) ว่า “มีอะไรหายไปจากพวกท่าน?”
12|72| พวกเขากล่าวว่า “ขันน้ำของกษัตริย์หายไปจากเรา และผู้ใดนำมันมาคืนแก่เราจะได้รับเสบียงเป็นรางวัลหนึ่งตัวแล้ว และฉันเป็น
ผู้รับรอง”
12|73| พวกเขากล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์โดยแน่นอนพวกท่านทราบดีว่า เราไม่ได้มาที่นี่เพื่อทำความเสียหายในแผ่นดิน และเราก็
มิใช่พวกขโมย”
12|74| พวกเขากล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้นโทษของมันเป็นเช่นใด หากพวกท่านเป็นผู้กล่าวเท็จ”
12|75| พวกเขากล่าวว่า “โทษของมันคือ ผู้ใดถูกค้นพบในย่ามของเขา ดังนั้นเขาก็รับโทษของมัน เช่นนั้นแหละเราลงโทษบรรดาผู้
อธรรม”
12|76| ดังนั้น เขาได้เริ่มค้นในย่ามของพวกเขาก่อนย่ามของน้องชายของเขา แล้วเขาก็ได้เอามันออกมาจากย่ามของน้องชายของเขา
เช่นนั้นแหละเราได้ถูกยูซุฟไขลึกลับ เขาจะเอาน้องชายของเขาไว้ไม่ได้ในศาสนาของกษัตริย์ นอกจากว่าอัลลอฮ์จะทรงประสงค์ เราจะ
เชิดชูฐานะหลายชั้นแก่ผู้ที่เราประสงค์ และเหนือทุก ๆ ผู้ที่มีความรู้คือผู้ทรงรอบรู้
12|77| พวกเขากล่าวว่า “หากเขาขโมยแน่นอนพี่ชายของเขาก็ได้ขโมยมาก่อน” แต่ยูซุฟได้ซ่อนความรู้สึกไว้ในใจของเขา และไม่
เปิดเผยมันแก่พวกเขา เขากล่าว “พวกท่านมีสถานะที่เลวมาก และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ดียิ่งที่พวกท่านกล่าวหา”
12|78| พวกเขากล่าวว่า “โอ้ท่านผู้ว่าฯ เรามีพ่อที่แก่ชราแล้ว ขอได้โปรดเอาคนหนึ่งมาในพวกเราไว้แทน แท้จริงเราเห็นว่าท่านนั้น
อยู่ในหมู่ผู้ทำความดี”
12|79| เขากล่าวว่า “เราขอความคุ้มครองด้วยอัลลอฮ์ ที่เราจะเอาคนอื่น นอกจากผู้ที่เราพบทรัพย์สินของเราอยู่ที่เขา ดังนั้น แท้จริง
เราก็เป็นผู้ธรรมอย่างแน่นอน”
12|80| ดังนั้น เมื่อพวกเขามาหาจากเขาพวกเขาก็หันหน้าเข้าปรึกษากันตามลำพัง ที่คนโตของพวกเขากล่าวว่า “พวกท่านไม่รู้
ดอกหรือว่าพ่อของพวกท่านได้เอาสัญญาอย่างมั่นคงจากอัลลอฮ์แก่พวกท่าน และก่อนนี้พวกท่านก็ได้ทำผิดพลาดในเรื่องของยูซุฟ มาแล้ว
ฉันจะไม่ออกจากดินแดนนี้จนกว่าพ่อของฉันจะอนุญาตแก่ฉัน หรืออัลลอฮ์จะทรงตัดสินแก่ฉัน และพระองค์ทรงเป็นผู้ตัดสินที่ดียิ่ง
12|81| พวกท่านจงกลับไปยังพ่อของพวกท่านแล้วกล่าวว่า โอ้คุณพ่อของเรา! แท้จริงลูกของท่านขโมยและเราไม่เป็นพยานเว้นแต่ใน
สิ่งที่เรารู้และเรามีผู้เก็บความลับ
12|82| และจงถามชาวเมืองซึ่งเราพำนักอยู่ในนั้นและกองคาราวานซึ่งเราเดินทางร่วมกับมัน และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้สัตย์จริงอย่าง
แน่นอน”
12|83| เขากล่าวว่า “แต่ว่าจิตใจของพวกเจ้าได้ตกแต่งเรื่องขึ้นเพื่อพวกเจ้า ดังนั้นการรอดพ้นเป็นสิ่งที่ดี หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงนำพวก
เขาทั้งหมดมาหาฉัน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ”
12|84| และเขาพินหลังให้พวกเขา และกล่าวว่า “โอ้อินจา ยูซุฟเอ๋ย!” และดาทั้งสองข้างของเขาม้วนเนื่องจากความเศร้าโศก และเขา
เป็นผู้อดกลั้น
12|85| พวกเขากล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ท่านยังคงรำลึกถึงยูซุฟอยู่ จนกระทั่งท่านเจ็บจนจะตายหรือท่านจะพินาศไป”
12|86| เขากล่าวว่า “แท้จริงฉันร้องเรียนความเศร้าสลดของฉันและความทุกข์ระทมของฉันต่ออัลลอฮ์ และฉันรู้ (เรื่องความ
เมตตา) จากอัลลอฮ์ซึ่งพวกเจ้าไม่รู้”
12|87| “โอ้ลูกรัก พวกเจ้าจงไปสืบข่าวของยูซุฟ และน้องของเขา และพวกเจ้าอย่าเบื่อหน่ายต่อความเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงไม่มีผู้
ใดเบื่อหน่ายต่อความเมตตาของอัลลอฮ์ นอกจากหมู่ชนผู้ปฏิเสธ”
12|88| ดังนั้น เมื่อพวกเขาก็ได้เข้ามาหาเขา (ยูซุฟ) พวกเขากล่าวว่า “โอ้ท่านข้าหลวง ความทุกข์ได้ประสบกับเราและครอบครัวของ

เราและได้นำสินค้าราคาต่ำมา ดังนั้นขอท่านได้โปรดตวงให้เราอย่างครบถ้วน และโปรดบริจาคให้เราด้วย แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตอบแทนผู้บริจาคท่าน”

12|89|เขากล่าวว่า “พวกท่านทราบไหม สิ่งที่พวกท่านได้ทำกับยูซุฟและน้องชายของเขา เมื่อพวกท่านเป็นผู้มั่งมัย”

12|90|พวกเขากล่าวว่า “แน่นอน ท่านคือยูซุฟใช่ไหม?” เขากล่าวว่า “นั่นคือยูซุฟและนี่คือน้องของฉัน แนนอนอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานเรา แท้จริงผู้ใดที่ยำเกรงและอดทน แนนอนอัลลอฮ์จะมีทรงให้รางวัลของบรรดาผู้ทำความดีสูงใหญ่”

12|91|พวกเขากล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์โดยแนนอนอัลลอฮ์ทรงให้เกียรติท่านเหนือพวกเรา โดยที่พวกเราเป็นผู้ผิดอย่างแนนอน”

12|92|เขากล่าวว่า “วันนี้ไม่มีการประชุมพวกท่าน อัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษพวกท่าน และพระองค์ทรงเมตตายิ่งในบรรดาผู้เมตตา

12|93|“พวกท่านจงนำเสื้อของฉันตัวนี้ไปวางไว้ที่ข้างหน้าพ่อของฉัน เขาจะกลับเป็นผู้มองเห็น และจงนำครอบครัวของพวกท่านทั้งหมดมาด้วยฉัน”

12|94|เมื่อกองคาราวานได้ออกมา (จากอียิปต์) พ่อของพวกเขากล่าวว่า “แท้จริงฉันได้กลิ่นของยูซุฟ หากพวกท่านไม่กล่าวหาฉันว่าเหลวไหล”

12|95|พวกเขากล่าวว่า “ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์แท้จริงท่านนั้นยังอยู่ในการหลงของท่านเช่นเดิม”

12|96|เมื่อผู้นำชาวดีมาถึง เขาได้วางเสื้อของยูซุฟไว้ที่ข้างหน้าเขา ดังนั้นเขาจึงกลับเป็นผู้มองเห็นเขากล่าวว่า “ฉันมิได้บอกพวกเจ้าหรือว่า แท้จริงฉันรู้จากอัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้”

12|97|พวกเขากล่าวว่า “โอ้พ่อของเรา! โปรดขออภัยโทษความผิดของเราให้แก่เรา แท้จริงเราเป็นผู้ผิด”

12|98|เขากล่าวว่า “ฉันจะขออภัยโทษต่อพระเจ้าของฉันให้พวกเจ้า แท้จริงพระองค์ท่านนั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

12|99|ดังนั้นเมื่อพวกเขาเข้าไปหายูซุฟ เขาได้สวมกอดพ่อแม่ของเขาและกล่าวว่า “พวกท่านจงเข้ามาในอียิปต์โดยปลอดภัยเถิด อินชาอัลลอฮ์”

12|100|และเขาได้ยกย่องพ่อแม่ของเขาขึ้นบนบัลลังก์แล้วพวกเขาก็มั่งคั่งอุดม (การวะ) เขา และกล่าวว่า “โอ้พ่อของฉัน นี่คือการท่านายฝันของฉันแต่ครั้งก่อน พระเจ้าของฉันทรงทำให้เป็นจริง และพระองค์ทรงให้เกียรติฉัน โดยพระองค์ทรงให้ฉันออกจากคุก และนำพวกท่านมาจากชนบท หลังจากที่ย้ายถอนไถ่ถอนให้เกิดการแตกแยกระหว่างฉันกับพี่น้องของฉัน แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงโปรดปรานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์ท่านนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

12|101|“โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์ทรงได้ประทานอำนาจบางส่วนแก่ข้าพระองค์และทรงสอนข้าพระองค์ให้รู้การทำนายฝัน พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์เป็นผู้คุ้มครองข้าพระองค์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้าและอาดิเราะฮ์ ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์ตายในสภาพเป็นผู้มอบน้อม และทรงให้ข้าพระองค์รวมอยู่ในหมู่คนดีทั้งหลาย”

12|102|นั่นคือส่วนหนึ่งจากข่าวเร้นลับที่เราได้วะฮีย์แก่เจ้า และเจ้ามิได้อยู่กับพวกเขา ขณะที่พวกเขาตกลงกันในเรื่องของพวกเขาและพวกเขาวางแผน

12|103|และส่วนใหญ่ของมนุษย์จะไม่ศรัทธาต่อเจ้า ถึงแม้เจ้าปรารถนาอย่างยิ่งก็ตาม

12|104|และเจ้ามิได้ขอรางวัลพวกเขาในเรื่องนี้มัน (อัลกุรอาน) มิใช่อื่นใด นอกจากเป็นการพักผ่อนแก่ปวงมนุษย์

12|105|และก็มากน้อยแล้ว จากสัญญาณในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ที่พวกเขาผ่านมันไปโดยที่พวกเขาฝันหลังให้

12|106|และส่วนใหญ่ของพวกเขาก็ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ เว้นแต่พวกเขาเป็นผู้ตั้งภาคี

12|107|พวกเขาจะปลอดภัยละหรือ เมื่อการครอบคลุมแห่งการลงโทษของอัลลอฮ์มาซึ่งพวกเขา หรือเมื่อวันอาสานะมาซึ่งพวกเขาอย่างฉับพลัน โดยที่พวกเขาไม่รู้สีกตัว

12|108|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “นี่คือแนวทางของฉัน ฉันเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์อย่างประจักษ์แจ้งทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน และมหาบิรุตแห่งอัลลอฮ์ ฉันมิได้อยู่ในหมู่ตั้งภาคี”

12|109|และเรามีได้ส่งผู้ใดมาก่อนเจ้า นอกจากบรรดาบุรุษจากชาวเมืองที่เราให้วะฮีย์แก่พวกเขา พวกเขามีได้ตระเวนไปในแผ่นดินดอกหรือ เพื่อพวกเขาจะเห็นบันปลายของบรรดาผู้มาก่อนพวกเขาว่าเป็นอย่างไร และแนนอนโลกอาดิเราะฮ์อันนี้ดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง พวกท่านมิได้ใช้สติปัญญาดอกหรือ?

12|110|จนกระทั่งเมื่อบรรดาเรือซุลหมัดหวัง และคิดว่าพวกเขา(มุหริกัน) ปฏิเสธศรัทธา แล้วการช่วยเหลือของเราได้มายังพวกเขา ดังนั้นผู้ที่เราประสงค์ (บรรดาเรือซุลและบรรดามุมิน) ก็ถูกช่วยเหลือให้รอด และการลงโทษของเรายังไม่ถูกผลัดออกจากหมู่ชนผู้กระทำความผิด

12|111|โดยแนนอนยิ่ง ในเรื่องราวของพวกเขา เป็นบทเรียนสำหรับบรรดาผู้สติปัญญา มิใช่เป็นเรื่องราวที่ถูกปั้นแต่งขึ้น แต่ว่าเป็นการยืนยันความจริงที่อยู่ต่อหน้าเขา และเป็นการแจกแจงทุกอย่าง และเป็นการชี้ทางที่ถูกต้อง และเป็นการเมตตาแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา

13|1|อะลีฟ ลาม มีม รอ เหล่านี้คือบรรดาโองการแห่งคัมภีร์ และสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นสัจธรรม และแต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่ศรัทธา

13|2|อัลลอฮ์คือผู้ทรงยกชั้นฟ้าทั้งหลายไว้โดยปราศจากเสาตั้งขึ้น ซึ่งพวกเจ้ามองเห็นมัน แล้วทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์ และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ ทรงบริหารกิจการทรงจำแนกโองการทั้งหลายให้ชัดแจ้ง เพื่อพวกเจ้าจะได้เชื่อมั่นในการพบพระเจ้าของพวกเจ้า

13|3|และพระองค์คือผู้ทรงแผ่แผ่นดิน และในนั้นทรงทำให้มันมีภูเขามั่นคง และลำน้ำมากหลาย และจากพืชผลทุกชนิดทรงให้มีจำนวนคู่ ทรงให้กลางวันครอบคลุมกลางวัน แท้จริงในการนั้นแนนอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใดระวญ

13|4|และในแผ่นดินมีเขตแดนติดต่อใกล้เคียงกัน และมีสวนพฤกษา เช่น ต้นองุ่น และต้นที่มีเมล็ด และต้นอินทผลัมที่มาจากรากเดียวกัน และมีไร่รากลเดียวกัน ได้รับแหล่งน้ำเดียวกัน และเราได้ให้บางชนิดดีเด่นกว่าอีกบางชนิดในรสชาติ แท้จริงในการนั้น แนนอนเป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใช้ปัญญา

13|5|และหากเจ้า (มุฮัมมัด) จงน ดังนั้นคำกล่าวของพวกเขาก็น่าฉงน (ที่ว่า) “เมื่อเรากลายเป็นผุยผงไปแล้ว แท้จริงเราจะเกิดใหม่กระนั้นหรือ?” ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา และชนเหล่านั้นคือชาวรกร พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล

13|6|และพวกเขาเร่งรีบเจ้า ขอความชั่ว (การลงโทษ) ก่อนความดี (ความสุข) และแนนอนได้มีหลายตัวอย่างเกิดขึ้นก่อนหน้าพวกเขาแล้ว และแท้จริงพระเจ้าของเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยโทษแก่มนุษย์ต่อการอธรรมของพวกเขา และแท้จริงพระเจ้าของเจ้าเป็นผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ

13|7|และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า “ทำไมจึงไม่มีปาฏิหาริย์จากพระเจ้าของเราถูกประทานลงมาให้แก่เรา?” แท้จริงเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น และสำหรับทุกๆ หมู่ชนย่อมมีผู้ชี้แนะแนวทาง

13|8|อัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่ผู้หญิงทุกคนอุ้มครรภ์ และที่บรรดามดลูกคลอดก่อนกำหนดและที่เกินกำหนด และทุกสิ่ง ณ ที่พระองค์

นั้นมีการกำหนดภาวะไว้

13|9|ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผยผู้ทรงเกรียงไกร ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง

13|10|เท่าเทียมกันในหมู่พวกเจ้า ผู้ที่ปกปิดคำพูด และผู้ที่เปิดเผยมัน และผู้ที่ซ่อนการกระทำในเวลากลางคืนและผู้ที่เดินไปอย่างเปิดเผยในเวลากลางวัน

13|11|สำหรับเรามีมะลาอิกะฮ์ผู้เฝ้าติดตามทั้งข้างหน้าและข้างหลังเขา รักษาเขาตามพระบัญชาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะมีทรงเปลี่ยนแปลงสภาพของชนกลุ่มใด จนกว่าพวกเขาจะเปลี่ยนแปลงสภาพของพวกเขาเอง และเมื่ออัลลอฮ์ทรงปรารถนาความทุกข์แก่ชนกลุ่มใดก็จะไม่มีผู้ตอบโต้พระองค์ และสำหรับพวกเขาไม่มีผู้ช่วยเหลือนอกจากพระองค์

13|12|พระองค์คือผู้ทรงให้พวกเจ้าเห็นฟ้าแลบ เพื่อความกลัวและความหวัง และทรงให้เกิดเมฆทึบ

13|13|และฟ้าแลบนั้นจะแซ่ซ้อง สดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ และมะลาอิกะฮ์จะสดุดีด้วย เพราะความกลัวพระองค์ และพระองค์ทรงให้ฟ้าผ่าแล้วมันจะฟาดไปยังผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ โดยพวกเขาโต้เถียงกันในเรื่องของอัลลอฮ์ และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจยิ่ง

13|14|สำหรับพระองค์นั้นคือการวิงวอนที่แท้จริง และบรรดาผู้วิงวอนอื่นจากพระองค์ มัน(เจร็ด) จะไม่สนองตอบใดๆแก่พวกเขา เว้นแต่เสมือนกับผู้ที่ไม่ขอทั้งสองไปยังน้ำเพื่อให้ไหลสู่ปากของเขา และมันจะไม่ไหลถึงไม่ได้ และการวิงวอนของพวกเขาปฏิเสธศรัทธาอันหาใช้อื่นใด นอกจากอยู่ในการหลงผิด

13|15|และผู้อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างก็สujudต่ออัลลอฮ์ด้วยความภักดีและด้วยความจำยอม และเงาของมันจะสujudด้วย ทั้งยามเช้าและยามเย็น

13|16|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ใครคือพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน?” จงกล่าวเถิด “อัลลอฮ์” จงกล่าวเถิด “พวกท่านได้ยึดเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? ซึ่งพวกเขาไม่มีอำนาจให้คุณและให้โทษแก่ตัวของพวกเขาเอง” จงกล่าวเถิด “คนตาบอดกับคนตาดีจะเหมือนกันหรือ? หรือความมืดจะเหมือนกับแสงสว่างหรือ?” หรือพวกเขาได้ตั้งเสภาภาวขึ้นเพื่ออัลลอฮ์นั้น เพื่อให้ได้สร้างเช่นกับการสร้างของพระองค์ แล้วการสร้างนั้นได้คล้ายคลึงแก่พวกเขากระนั้นหรือ? จงกล่าวเถิด “อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์คือผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิสดาร”

13|17|พระองค์ทรงประทานน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วลำน้ำต่าง ๆ ก็ไหลไปตามปริมาณของมัน กระแสน้ำได้พัดพาเอาฟองลอยอยู่เหนือน้ำ และจากสิ่งที่พวกเขาหลอมลงไปในไฟ เพื่อหวังทำเครื่องประดับหรือเครื่องใช้จะมีฟองเช่นนั้นในทำนองนั้นอัลลอฮ์ทรงยกตัวอย่างความจริงและความเท็จสำหรับฟองนั้นก็จะออกไปเป็นสิ่งที่เหลือเดน ส่วนที่เป็นประโยชน์แก่มนุษย์ก็จงจะอยู่ในแผ่นดิน ในทำนองนั้น อัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ทั้งหลาย

13|18|สำหรับบรรดาผู้ตอบสนองต่อพระเจ้าของพวกเขา คือการได้รับความดี และบรรดาผู้ไม่ตอบสนองต่อพระองค์ แม้ว่าพวกเขาจะมีทั้งหมดที่มีอยู่ในแผ่นดินและมีอีกเยี่ยงนั้น พวกเขาจะยอมเอามาไถ่โทษอย่างแน่นอน ชนเหล่านั้นสำหรับพวกเขาคือการมีบุญชี้ที่ชั่ว และที่พำนักของพวกเขาคือนรกยะอันนั้น มันเป็นที่พำนักที่ชั่วร้ายยิ่ง

13|19|ดังนั้น ผู้ที่รู้ว่าแท้จริงสิ่งที่ถูกประทานแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นความจริง จะเหมือนกับผู้ที่ตาบอดกระนั้นหรือ? แท้จริงบรรดาผู้มีสติปัญญาเท่านั้นที่จะใคร่ครวญ

13|20|บรรดาผู้ให้ครบถ้วนซึ่งสัญญาณของอัลลอฮ์และไม่บิดพริ้วข้อตกลง

13|21|และบรรดาผู้เชื่อมสัมพันธ์ที่อัลลอฮ์ทรงบัญชาให้เขาเชื่อมสัมพันธ์ และยำเกรงพระเจ้าของพวกเขา และกลัวการมีบุญชี้ที่ชั่ว

13|22|และบรรดาผู้อดทนโดยหวังพระพักตร์ (ความโปรดปราน) ของพระเจ้าของพวกเขา และดำรงการละหมาดและบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา โดยซ่อนเร้นและเปิดเผย และพวกเขาหาจัดความชั่วด้วยความดี ชนเหล่านั้นสำหรับพวกเขาคือที่พำนักในปั้นปลายที่ดี

13|23|สวนสวรรค์ทั้งหลายอันสถาพร พวกเขาจะเข้าไปอยู่พร้อมกับผู้ทำดีจากบรรพบุรุษของพวกเขา และคูครองของพวกเขา และบรรดาภูตหลานของพวกเขา และมะลาอิกะฮ์จะเข้ามาหาพวกเขาจากทุกประตู (ของสวนสวรรค์)

13|24|(พร้อมกับกล่าวว่า) “ความศานติจงมีแก่พวกท่าน เนื่องด้วยพวกท่านได้อดทน มันช่างดีเสียนี้กระไรที่พำนักปั้นปลายนี้”

13|25|และบรรดาผู้ทำลายพันธะของอัลลอฮ์ หลังจากที่ได้อำนาจสัญญาณแก่พระองค์ และพวกเขาตัดขาดสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงใช้ให้เขาต่อและบ่อนทำลายในแผ่นดิน ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาจะได้รับการสาปแช่ง และจะได้ที่พำนักอันชั่วช้า

13|26|อัลลอฮ์ทรงให้กว้างขวางและทรงให้คับแคบซึ่งปัจจัยยังชีพ แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพวกเขาดีใจต่อชีวิตในโลกนี้ และชีวิตของโลกนี้เมื่อเทียบกับโลกอาคิเราะฮ์แล้ว หาใช้อื่นใดไม่ นอกจากความเพลิดเพลินเท่านั้น

13|27|และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า “ทำไมสัญญาณจากพระเจ้าของพวกเขาจึงไม่ถูกประทานให้แก่เขา?” จงกล่าวเถิด “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงให้หลงทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงนำทางสู่พระองค์แก่ผู้ที่สำนึกตัว

13|28|“บรรดาผู้ศรัทธา และจิตใจของพวกเขาสงบด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์ พึงทราบเถิด! ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์เท่านั้นทำให้จิตใจสงบ

13|29|“บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี ความผาสุกย่อมได้แก่พวกเขา และเป็นการกลับไปที่ดียิ่ง”

13|30|ในทำนองนี้เราได้ส่งเจ้านายกลุ่มชนหนึ่ง ซึ่งก่อนหน้านั้นมีกลุ่มชนอื่นได้ส่งลับไปแล้ว เพื่อเจ้าจะได้บอกกล่าวแก่พวกเขาถึงสิ่งที่เราได้วะฮีย์ แก่เจ้า โดยที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี จงกล่าวเถิด “พระองค์คือพระเจ้าของฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เฉพาะพระองค์เท่านั้นฉันมอบความไว้วางใจ และยังพระองค์คือการกลับไปของฉัน”

13|31|และมาตรว่าอัลกุรอาน โดยมันนั้นถูกเขาถูกทำให้เคลื่อนที่ได้ หรือโดยมันนั้นแผ่นดินถูกทำให้แยกออกจากกันได้ หรือโดยมันนั้นคนตายถูกทำให้พูดได้ แต่ทว่าพระบัญชาทั้งมวลเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ บรรดาผู้ศรัทธายังมีรู้ตอกหรือว่า มาตรว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์ แน่نونพระองค์จะทรงชี้แนะทางแก่มนุษย์ทั้งมวลก็ได้ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ความพินาศจะจงจะประสบแก่พวกเขาเนื่องด้วยพวกเขาได้กระทำไว้ หรือจะเกิดขึ้นใกล้ที่พำนักของพวกเขา จนกระทั่งสัญญาณของอัลลอฮ์จะมาถึง แท้จริงอัลลอฮ์มีทรงพิสดารสัญญาณ

13|32|และโดยแน่นอน บรรดาเรือซูลก่อนหน้าเจ้าได้ถูกเอี้ยหย่นมาแล้ว ข้าได้ประวิงเวลาแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้วข้าได้คร่ำพวกราเขา ดังนั้นการลงโทษของข้าเป็นเช่นใด?

13|33|ดังนั้น พระองค์ผู้ทรงเฝ้ามองทุกชีวิตที่มันได้ชวนชวายเป็นเอาไว้ (จะเหมือนกับเจร็ดทั้งหลาย) กระนั้นหรือ? และพวกเขาได้ตั้งภาคีเทียมอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “พวกท่านจงกล่าวชื่อพวกมัน หรือพวกท่านจะบอกพระองค์ในสิ่งที่พระองค์ไม่รู้ในแผ่นดิน หรือเป็นเพียงคำพูดที่กล่าวขึ้นมลาย่อยๆ กระนั้นหรือ? เปล่าเลย! ได้ถูกทำให้เพริศแพร้วแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ ซึ่งแผนการอันของพวกเขา และถูกปิดกั้นจากแนวทาง (ของอัลลอฮ์) และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ให้เขาหลงทางสำหรับเขาจะไม่มีความช่วยเหลือ

13|34|สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษในชีวิตของโลกนี้ และแน่นอนการลงโทษในปรโลกนั้นร้ายแรงกว่า และสำหรับพวกเขาไม่มีผู้คุ้มกันจาก (การลงโทษของ) อัลลอฮ์ได้

13|35|อุปมาสวนสวรรค์ซึ่งบรรดาผู้ยำเกรงได้ถูกสัญญาไว้คือ มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านภายใต้มัน ผลไม้และเงามียอยู่ตลอดกาล นั่นคือปั้นปลายของบรรดาผู้ยำเกรง และปั้นปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ก็คือไฟนรก

13|36|และบรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาต่างก็ดีใจ ต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานให้แก่เจ้า (อัลกุรอาน) และส่วนหนึ่งจากกลุ่มชนต่าง ๆ มีผู้ปฏิเสธบางส่วนของมัน (อัลกุรอาน) จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “แท้จริงฉันถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และฉันจะไม่ตั้งภาคีเท่าเทียมพระองค์ และยิ่งพระองค์นั้นจะเชิญชวน และยิ่งพระองค์เท่านั้นคือการกลับไปของฉัน”

13|37|และในทำนองนั้น เราได้ให้อัลกุรอานแก่เขาไว้เป็นข้อชี้ขาดที่เป็นภาษาอาหรับ และหากเจ้าปฏิบัติตามความใคร่ของพวกเขา หลังจากหลักฐานได้มายังเจ้าแล้ว สำหรับเจ้าจะไม่มีผู้ช่วยเหลือและผู้คุ้มกันจากการลงโทษของอัลลอฮ์

13|38|และโดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดารอซูลมาก่อนหน้าเจ้า และเราได้ให้พวกเขามีกริยาและลูกหลาน และไม่บังคับแก่รอซูลที่จะนำมาซึ่งสัญญาณ (ปาฏิหาริย์) ใดๆ เว้นแต่โดยอนุมัติของอัลลอฮ์ สำหรับทุกสิ่งอย่างนั้น มีบันทึกไว้แล้ว

13|39|อัลลอฮ์ทรงยกเลิกละสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงยืนหยัดให้มัน (สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์) และที่พระองค์คือแม่บทแห่งคัมภีร์ (อัลลูลุมะฮ์สุฟุฮ)

13|40|และหากเราจะให้เจ้าเห็นบางสิ่ง ซึ่งเราสัญญาแก่พวกเขา (ถึงการลงโทษ) หรือเราจะให้เจ้าตาย แท้จริงหน้าที่ของเจ้าคือการเผยแพร่ และหน้าที่ของเราคือการชำระบัญชี

13|41|พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงเขาขยายพื้นที่ แล้วเราให้มันลดน้อยลงจากอาณาเขตของมัน และอัลลอฮ์ทรงตัดสิน ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงการตัดสินของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงจับพยานในการคิดบัญชี

13|42|และโดยแน่นอน บรรดาผู้ที่มาก่อนหน้า พวกเขาได้วางแผนมาก่อนแล้ว ดังนั้นแผนการณ์ทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่ทุกชีวิตแสวงหาเอาไว้ และพวกปฏิเสธศรัทธาจะรู้ว่าจะได้แก่ผู้ใดบ้างที่พำนักที่ดีในบั้นปลาย

13|43|และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า “ท่านมิใช่เป็นผู้ได้รับแต่งตั้ง” จงกล่าวเถิด “เพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน และผู้ที่เขามีความรู้ในคัมภีร์ (ก็เป็นพยานด้วย)

14|1|อะลีฟ ลาม ร่อ คัมภีร์ที่เราได้ประทานลงมาแก่เจ้า เพื่อให้เจ้านำมนุษย์ออกจากความมืดมนทั้งหลาย สู่ความสว่าง ด้วยอนุมัติของพระเจ้าของพวกเขา สู่ทางของพระเจ้าเดชานุภาพ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

14|2|(คือ) ทางของอัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน เป็นของพระองค์และความหายนะจากการลงโทษอย่างสาหัส จงประสบแก่พวกปฏิเสธศรัทธา

14|3|บรรดาผู้พอใจเลือกเอาชีวิตในโลกนี้เหนือปรโลก และปิดกั้นจากทางของอัลลอฮ์ และต้องการที่จะให้มันคงเดี่ยว ชนเหล่านั้นอยู่ในการหลงทางที่ห่างไกล

14|4|และเรามีได้ส่งร่อซูลคนใด นอกจากด้วยการพูดภาษาชนชาติของเขา เพื่อจะได้ชี้แจงอย่างชัดแจ้งแก่พวกเขา อัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ทาง และทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

14|5|และโดยแน่นอน เราได้ส่งมุซาพร้อมด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของเราว่า “จงนำกลุ่มชนของเจ้าออกจากความมืดมนทั้งหลายสู่ความสว่าง และจงเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงวัน (แห่งความโปรดปราน) ของอัลลอฮ์” แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่ผู้ออกหน้าผู้ชอบคุณทุกคน

14|6|และจงรำลึกขณะที่มุซาได้กล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า “จงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกท่าน เมื่อพระองค์ทรงให้พวกท่านรอดพ้นจากวงศาวงศ์ของฟิรอาอน โดยให้พวกท่านได้มีรสการทรมานอันชั่วช้า และสาบสูญของพวกท่าน และไว้ชีวิตผู้หญิงของพวกท่าน และในการนั้นย่อมเป็นการทดสอบอย่างใหญ่หลวง จากพระเจ้าของพวกท่าน”

14|7|“และจงรำลึกขณะที่พระเจ้าของพวกเจ้าได้ประกาศว่า หากพวกเจ้าชอบคุณ ข้าก็จะเพิ่มพูนให้แก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้าเนรคุณ แท้จริงการลงโทษของข้ามันสาหัสยิ่ง”

14|8|และมุซาได้กล่าวว่า “หากพวกท่านและผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมดปฏิเสธศรัทธา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงพอเพียงและทรงได้รับการสรรเสริญอย่างแน่นอน”

14|9|เรื่องราวของบรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเจ้า เช่นกลุ่มชนของนูห อัด และหะมุด และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา มิได้มาถึงพวกเจ้าดอกหรือ? ไม่มีผู้ใดรู้เรื่องของพวกเขา นอกจากอัลลอฮ์ บรรดารอซูลของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง พวกเขาได้เอามือปิดปากของพวกเขาเอง และกล่าวว่า “แท้จริงเราได้ปฏิเสธศรัทธาในสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมา (คืออัลกุรอาน) และแท้จริงพวกเราอยู่ในการสงสัยอย่างแน่นอนต่อสิ่งที่พวกท่านเรียกร้องเรา”

14|10|บรรดารอซูลของพวกเขาได้กล่าวว่า “มีการสงสัยในอัลลอฮ์ พระผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินกระนั้นหรือ? พระองค์ทรงเรียกร้องพวกท่านเพื่อทรงยกโทษในความผิดของพวกท่านและทรงผ่อนผันพวกท่าน จนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้” พวกเขา กล่าวว่า “พวกท่านมิใช่อื่นใด นอกจากเป็นปลุกชนเยี่ยงเรา พวกท่านประสงค์ที่จะกีดกันพวกเราจากสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเราเคยเคารพบูชา ดังนั้นพวกท่านจงนำหลักฐานอันชัดแจ้งมาให้พวกเราสิ”

14|11|บรรดารอซูลของพวกเขาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกเรามีชี้อื่นใด นอกจากเป็นปลุกชนเยี่ยงพวกท่าน แต่หาอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ จากปวงบ่าวของพระองค์ ไม่บังคับแก่เราที่จะนำหลักฐานมาแสดงแก่พวกท่าน เว้นแต่โดยอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น และแต่อัลลอฮ์เท่านั้น บรรดาผู้มูมินพึงมอบความไว้วางใจเถิด”

14|12|“และทำไมเล่าเราจึงไม่มอบความไว้วางใจแต่อัลลอฮ์ และแน่นอนพระองค์ทรงชี้แนะแนวทางทั้งหลายแก่เรา และเราจะอดทนต่อการที่พวกท่านทำร้ายเรา และบรรดาผู้มอบความไว้วางใจพึงไว้วางใจแต่อัลลอฮ์เท่านั้น”

14|13|และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดารอซูลของพวกเขาว่า “แน่นอนเราจะขับพวกท่านออกจากแผ่นดินของเรา หรือว่าพวกท่านจะกลับไปยังศาสนาของเรา” ดังนั้นพระเจ้าของพวกเขาทรงจะชี้ให้แก่พวกเขา (บรรดารอซูล) ว่า “แน่นอน เราจะทำลายพวกอธรรม”

14|14|“และแน่นอน เราจะให้พวกท่านพำนักในแผ่นดิน หลังจากพวกเขา” นั้นสำหรับผู้ที่ถูกกล่าวโทษการเผชิญหน้าข้า และกล่าวต่อสัญญาณการลงโทษของข้า”

14|15|และพวกเขา(บรรดารอซูล) ขอต่อพระองค์ให้ได้รับชัยชนะ และให้ผู้ที่ยังผยองที่ต่อต้านทุกคนประสบความพินาศ

14|16|จากเบื้องหลังของเขาคือนรกอันนัม และจะได้ดื่มน้ำจากน้ำหนอง

14|17|เขาจับมันแต่ไม่อาจจะกลืนมันได้ และความตายมาหาเขาจากทุกทิศทาง โดยที่เขาจะไม่ตาย และเบื้องหลังของเขาคือการลงโทษที่รุนแรง

14|18|อุปมาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ต่อพระเจ้าของพวกเขา การงานของพวกเขาแสวงหาไว้แต่อย่างใด นั่นคือการหลงทางที่ไกลลิบ

14|19|ดูเจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้พวกเขาสู่สุสานไป และจะทรงนำมาซึ่งกลุ่มชนรุ่นใหม่

14|20|และในการนั้นมิใช่เป็นการยากแก่อัลลอฮ์

14|21|และพวกเขาได้ออกมาพร้อมกันต่อหน้าอัลลอฮ์ พวกอันแอกล่าวกับพวกหัวหน้าว่า “แท้จริงพวกเราเป็นผู้ตามพวกท่าน พวกท่านจะช่วยเหลือพวกเราได้อย่างไร ให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์?” พวกเขา กล่าวว่า “หากอัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางแก่เรา แน่แน่นอนเราก็จะชี้แนะทางแก่พวกท่าน มีผลเท่ากันสำหรับเรา ถึงแม้ว่าเรากระวนกระวายหรือเราอดทน สำหรับพวกเรานั้นไม่มีทางรอดไปได้”

14 | 22 | และชัยฉนวนได้กล่าวเมื่อการงานได้ถูกตัดสินแล้วว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาพวกท่านซึ่งเป็นสัญญาแห่งความจริง และฉันได้สัญญาพวกท่านแล้วฉันได้บิดพลิ้วพวกท่าน ฉันไม่มีอำนาจใดๆ เหนือพวกท่าน นอกจากฉันได้เรียกร้องพวกท่าน แล้วพวกท่านก็ตอบสนองฉัน ดังนั้นพวกท่านอย่าได้ประณามฉัน แต่ทว่าจงประณามตัวพวกท่านเอง ฉันไม่อาจร้องทุกข์แทนพวกท่านได้ และพวกท่านก็ไม่อาจ ร้องทุกข์แทนฉัน (จากการลงโทษของอัลลอฮ์) ได้ แท้จริงฉันได้ปฏิเสธต่อสิ่งที่พวกท่านตั้งฉันให้เป็นภาคี (กับอัลลอฮ์) แต่ก่อนนี้ แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธมนั้น สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอย่างเจ็บปวด”

15 | 3 | เจ้าจึงปล่อยพวกเขาบริโภคน้ำและเครื่องดื่มและทำให้พวกเขาลืม แล้วพวกเขาก็รู้
15 | 4 | เราไม่ได้ทำลายเมืองใด นอกจากว่าได้มีกำหนดเป็นที่รู้กันแก่กันแล้ว
15 | 5 | ไม่มีประชาชนใดจะร่ำเร่กันหาการลงโทษได้ และไม่อาจจะทำให้สาธึกว่ากำหนดได้
15 | 6 | และพวกเขากล่าวว่า “โอ้ผู้ซึ่งขี้อัดเคืองถูกประทานแก่เขา แท้จริงท่านเป็นคนบาปอย่างแน่นอน
15 | 7 | “ทำไมท่านไม่นำมะลาอิกะฮ์มาที่เรา หากท่านอยู่ในหมู่ผู้สัจจริง”
15 | 8 | เราจะส่งมะลาอิกะฮ์ลงมา เว้นแต่ด้วยความจริง และดังนั้นพวกเขาไม่ต้องคอย
15 | 9 | แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นอน
15 | 10 | และโดยแน่นอน ก่อนหน้าเจ้านั้นเราได้ส่ง (บรรดาเราะซูล) มาในหมู่คณะต่างๆ เมื่อครั้งสมัยก่อน ๆ
15 | 11 | และไม่มีเราะซูลคนใดมายังพวกเขา เว้นแต่พวกเขาจะต้องเย้ยหยัน
15 | 12 | ในงานของนั้น เราได้ทำให้มัน อยู่ในจิตใจของพวกเขาอาชญากร
15 | 13 | พวกเขาจะไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอาน และแน่นอนแบบอย่างของคนรุ่นก่อน ๆ ได้ล่วงลับไปแล้ว
15 | 14 | และหาเราเปิดประตูแห่งชั้นฟ้าแก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็ขึ้นต่อไปเรื่อยๆ
15 | 15 | แน่แน่นอนพวกเขากล่าวว่า “แท้จริงสายตาของพวกเขาถูกปิดกั้น ไม่แต่เพียงเท่านั้นพวกเขายังเป็นกลุ่มชนที่ถูกเวทมนตร์อีก
ด้วย”
15 | 16 | และโดยแน่นอน เราให้มีหมู่ดวงดาวในท้องฟ้า และเราได้ประดับมันให้สวยงามแก่บรรดาผู้เฝ้ามอง
15 | 17 | และเราได้รักษามันให้พ้นจากชัยฏอนทุกตัวที่ถูกสาปแช่ง
15 | 18 | เว้นแต่ผู้ที่แอบฟัง ดังนั้นดวงดาวที่ถูกโชติช่วงจะตามติดเฝ้ามัน
15 | 19 | และแผ่นดินนั้นเราได้แผ่มันออกไป และเราได้ทำให้มันเยือกเขาคือเย็นอย่างมั่นคง และเราได้ให้ทุกสิ่งออกเงยอย่างสมดุล
15 | 20 | และในแผ่นดินนั้นเราได้ทำให้เครื่องยังชีพแก่พวกเขา และแก่ผู้ที่พวกเขามีได้เป็นผู้ให้ชีวิตแก่เขา
15 | 21 | และไม่มีสิ่งใด (เครื่องยังชีพ) เว้นแต่ที่เรานั้นมีคลังของมัน และเราจะไม่ให้มันลงมาจากตามสภาวะที่ได้ถูกกำหนดไว้
แล้ว
15 | 22 | และเราได้ส่งลมผสมเกสร แล้วเราได้ให้น้ำลงมาจากฟ้า แล้วเราได้ให้พวกเขาดื่มน้ำ และพวกเขาก็มิได้เป็นผู้สะสมมันไว้
15 | 23 | และโดยแน่นอนเราเป็นผู้ให้ชีวิต และเราเป็นผู้ให้ตาย และเราเป็นผู้คงอยู่แต่ผู้เดียว
15 | 24 | และโดยแน่นอน เราครอบงำกลุ่มชนก่อนพวกเขา และโดยแน่นอนเราครอบงำกลุ่มชนรุ่นหลัง
15 | 25 | และแท้จริง พระเจ้าของเจ้าคือผู้ทรงข่มนามพวกเขา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงรอบรู้
15 | 26 | และโดยแน่นอน เราได้สร้างมนุษย์จากดินแห้ง จากดินดำเป็นตม
15 | 27 | และญินนั้น เราได้สร้างมันมาก่อนจากไฟของลมร้อน
15 | 28 | และจงรำลึกเมื่อพระเจ้าของเจ้าตรัสแก่มะลาอิกะฮ์แก่ “แท้จริงข้าเป็นผู้สร้างมนุษย์จากดินแห้ง จากดินดำเป็นตม
15 | 29 | “ดังนั้น เมื่อข้าได้ทำให้เขามีรูปร่างสมส่วนและเป่าวิญญาณจากข้าเข้าไปในตัวเขา ฉะนั้นพวกเขาก็กล่มลงสู่ต่อข้า”
15 | 30 | ดังนั้น มะลาอิกะฮ์ทั้งหมดได้ก้มลงสujud
15 | 31 | เว้นแต่อิบลิส มันปฏิเสธที่จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้สujud
15 | 32 | พระองค์ตรัสว่า “โอ้อิบลิส ทำไมเจ้าจึงไม่อยู่ร่วมกับบรรดาผู้สujud ?”
15 | 33 | มันกล่าวว่า “ข้าพระองค์จะไม่สujudต่อมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างเขาจากดินแห้ง จากดินดำเป็นตม”
15 | 34 | พระองค์ตรัสว่า “ดังนั้นเจ้าจงออกไปจากที่นี่ แท้จริงเจ้าเป็นผู้ถูกขับไล่
15 | 35 | และแท้จริง การสาบแช่งจงประสบแก่เจ้า จนกระทั่งวันแห่งการตอบแทน”
15 | 36 | มันกล่าวว่า “โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ได้โปรดประวิงเวลาให้แก่ข้าพระองค์จนถึงวันฟื้นคืนชีพด้วยเถิด”
15 | 37 | พระองค์ตรัสว่า “ดังนั้น แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ถูกประวิงเวลา”
15 | 38 | จนกระทั่งวันแห่งเวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้ว”
15 | 39 | มันกล่าวว่า “โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์โดยที่พระองค์ทรงให้ข้าพระองค์หลงผิดไปแล้วแน่นอน ข้าพระองค์ก็จะทำให้เป็นที่เฟริศ
แพร่แก่พวกเขาในแผ่นดินนี้ และแน่นอนข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิด
15 | 40 | “เว้นแต่พวกบ่าวของพระองค์ ในหมู่พวกเขาที่มีใจบริสุทธิ์เท่านั้น”
15 | 41 | พระองค์ตรัสว่า “นี่คือทางอันเที่ยงธรรมของข้า”
15 | 42 | “แท้จริงพวกบ่าวของข้า เจ้าจะไม่มีความผิด ใดๆ เหนือพวกเขา เว้นแต่ผู้ที่เชื่อฟังเจ้าในหมู่ผู้หลงผิดเท่านั้น”
15 | 43 | และแท้จริงนรกของอันนั้น แน่แน่นอนคือสัญญาของพวกเขาทั้งหมด
15 | 44 | มันมีเจ็ดประตู สำหรับทุกประตูมีส่วนที่ถูกจัดไว้แล้ว
15 | 45 | แท้จริง บรรดาผู้ยำเกรงอยู่ในสวนสวรรค์มากมาย และตาน้ำพุ
15 | 46 | พวกเขาจะเข้าไปในนั้นด้วยความศานติและปลอดภัย
15 | 47 | และเราได้จัดความรื่นเริงที่มีอยู่ในห้วงของพวกเขาคือ ให้กลายเป็นพี่น้องกัน โดยพำนักร่วมเตียงหันหน้าเข้าหากัน
15 | 48 | ความเหน้อยยากจะไม่ประสบแก่พวกเขาในนั้น และพวกเขาจะไม่ถูกนำออกจากที่นั่น
15 | 49 | จงแจ้งแก่พวกบ่าวของข้าว่า แท้จริงข้าคือผู้ถือชัย ผู้เมตตาเสมอ
15 | 50 | และแท้จริงการลงโทษของข้านั้น เป็นการลงโทษที่เจ็บแสบ
15 | 51 | และจงแจ้งพวกเขาให้ทราบถึงบรรดาแขกของอิบรอฮีม
15 | 52 | เมื่อพวกเขาเข้าไปหาเขา (อิบรอฮีม) แล้วกล่าวว่า “ศานติ” เขากล่าวว่า “แท้จริงเรากลัวพวกท่าน”
15 | 53 | พวกเขาบอกว่า “ท่านอย่ากลัว แท้จริงเราขอแจ้งข่าวดีแก่ท่าน เกี่ยวกับเด็กคนหนึ่งที่มีความรู้”
15 | 54 | เขากล่าวว่า “พวกท่านมาแจ้งข่าวดีแก่ฉันเมื่อความศราภาพได้ประสบแก่ฉันแล้วกระนั้นหรือ? แล้วเรื่องอะไรเล่าที่พวกท่าน
จะแจ้งข่าวดีแก่ฉัน!?”
15 | 55 | พวกเขาบอกว่า “เราขอแจ้งข่าวดีแก่ท่านด้วยความจริง ดังนั้นท่านอย่าอยู่ในหมู่ผู้สับสนหวัง”
15 | 56 | เขากล่าวว่า “และจะไม่ผู้ใดที่สับสนหวังในพระเมตตาของพระเจ้าของเขา นอกจากพวกหลงผิด”
15 | 57 | เขากล่าวว่า “ดังนั้น ศุระฮันใดเล่าของพวกท่าน โอ้ทูตทั้งหลาย !?”
15 | 58 | พวกเขาบอกว่า “แท้จริงเรากล่าวส่งมายังกลุ่มชนผู้ทำผิด”
15 | 59 | “นอกจากบิรารของลู่ แท้จริงเราจะเป็นผู้ช่วยพวกเขาให้รอดทั้งหมด”
15 | 60 | “เว้นแต่กริยาของเขา เราได้กำหนดไว้แล้วว่า แท้จริงนางจะอยู่ในหมู่ผู้ล่วงไปแล้ว”
15 | 61 | ครั้นเมื่อพวกเขาพูดได้มายังบิรารของลู่
15 | 62 | เขา (บิรารของลู่) กล่าวว่า “แท้จริงพวกท่านเป็นกลุ่มชนที่ไม่คุ้นหน้า”

15|63| พวกเขากล่าวว่า “แต่ว่าเรามาหาท่าน (ลู่) ด้วยเรื่องที่พวกเราสงสัยกันอยู่
15|64| “และเรามาหาท่านด้วยเรื่องจริง และแท้จริงเราเป็นผู้ถือสัตย์อย่างแน่นอน
15|65| “ดังนั้น ท่านจงเดินทางไปกับครอบครัวของท่าน ในช่วงเวลากลางคืน และจงตามหลังพวกเรา และอย่าให้ผู้ใดในหมู่พวก
ท่านเหลียวหลัง และจงเดินต่อไปตามที่เราบอกท่านลูกบุญชา”
15|66| และเราได้แจ้งแก่เขาถึงเรื่องนั้นว่า จนสุดท้ายของพวกเราเหล่านี้จะถูกตัดขาดในยามเช้า
15|67| และชาวเมือง ได้มาหาอย่างดีใจ
15|68| เขา (ลู่) กล่าวว่า “แท้จริง เขาเหล่านั้นคือแขกของฉัน ดังนั้น พวกท่านอย่าทำให้ฉันอัปยศ
15|69| “และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์ และอย่าทำให้ฉันได้รับความละอาย”
15|70| พวกเขากล่าวว่า “และเราได้ห้ามท่านเกี่ยวกับการต้อนรับแขกดอกหรือ?”
15|71| ลู่กล่าวว่า “เขาเหล่านั้นคือลูกสาวของฉันหากพวกท่านจำเป็นต้องกระทำ?”
15|72| ขอสาบานด้วยชีวิตของเจ้า แน่หนอนแท้จริงพวกเขาอยู่ในการมีนเมาหลงทาง
15|73| ดังนั้น เสียงกัมปนาทได้คร่าพวกเขาเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น
15|74| แล้วเราได้พลิกกลับส่วนบนของมันเป็นส่วนล่าง และได้ให้หินจากนรกหล่นลงมาทับพวกเขา
15|75| แท้จริงในการนั้น แน่หนอนเป็นสัญญาณแก่บรรดาผู้พินิจที่เคราะห
15|76| และแท้จริง มัน (สถานที่นั้น) ยังคงเป็นเส้นทางที่ห่ออาศัยอย่างแน่หนอน
15|77| แท้จริงในการนั้น แน่หนอนย่อมเป็นสัญญาณแก่บรรดาผู้มูมิน
15|78| และกระนั้นก็ดี ชาวอัลอัยกะฮ์ เป็นผู้ธรรมะอย่างแน่หนอน
15|79| ดังนั้นเราได้ลงโทษพวกเขา และแท้จริงทั้งสองพวก อยู่บนเส้นทางที่ชัดแจ้งอย่างแน่หนอน
15|80| และโดยแน่หนอน ชาวอัลอัยเราะได้ปฏิเสธบรรดาร่ำอูซูล
15|81| และเราได้ให้สัญญาณต่างๆ ของเราแก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็ผินหลังให้มัน
15|82| และพวกเขาได้สะกิดภูเขาเป็นบ้านพักอย่างปลอดภัย
15|83| ดังนั้น เสียงกัมปนาทได้คร่าชีวิตพวกเขาในยามเช้า
15|84| ฉะนั้น สิ่งที่เรากระทำเอาไว้ ไม่ให้ประโยชน์แก่พวกเขาได้เลย
15|85| และเราได้สร้างขึ้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้น เพื่ออื่นใดเว้นแต่เป็นความจริง และแท้จริงวันกิยามะฮ์จะมามีอย่างแน่หนอน ดังนั้นเจ้าจงอย่ากังวลด้วยการอภัยที่ดี
15|86| แท้จริงพระเจ้าของเจ้า (มุฮัมมัด) ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงรอบรู้
15|87| และโดยแน่หนอน เราได้ให้แก่เจ้าเจ็ดอายาตที่ถูกอ่านซ้ำ และอัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่
15|88| อย่าทอดสายตาทั้งสองของเจ้าไปยังชนชั้นต่างๆ ของพวกเขา และอย่าเสียใจแทนพวกเขา และจงลดปีของเจ้าให้ต่ำต่อบรรดาผู้ศรัทธา
15|89| และมุฮัมมัดจงกล่าวเถิดว่า “แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างชัดแจ้ง”
15|90| เช่นเดียวกับที่เราได้ให้แก่พวกแบ่งการศรัทธา
15|91| (คือ) บรรดาผู้แบ่งแยกอัลกุรอานเป็นส่วน ๆ
15|92| ดังนั้น ขอสาบานด้วยพระเจ้าของเจ้าแน่หนอนเราจะถามพวกเขาทั้งหมด
15|93| ถึงที่พวกเขาได้กระทำไว้
15|94| ดังนั้น จงประกาศอย่างเปิดเผยในสิ่งที่เจ้าถูกบัญชา และจงผินหลังให้พวกมุชริกีน
15|95| แท้จริง เราได้ให้ความพอเพียงแก่เจ้าต่อพวกเย้ยหยันแล้ว
15|96| (คือ) บรรดาผู้ตั้งพระเจ้าอื่นเป็นภาคีกับอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเขาจะรู้
15|97| และโดยแน่หนอน เรารู้ว่าแท้จริงเจ้านั้นหัวอกของเจ้าอัดอัดต่อสิ่งที่พวกเขากล่าว
15|98| ดังนั้น จงกล่าวสวดด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า และจงร่วมอยู่ในหมู่ผู้ศุญูด
15|99| และจงเคารพภักดีพระเจ้าของเจ้า จนกว่าความแน่หนอน (ความตาย) จะมาหาเจ้า
16|1| พระบัญชา ของอัลลอฮ์ได้มาแล้ว ดังนั้นเจ้าอย่าได้เร่งมัน มหาบริสุทธิ์แต่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือที่พวกเขาตั้งภาคี
16|2| พระองค์ทรงส่งมาอีกะฮ์ลงมาพร้อมด้วยวะฮีย์ ตามพระบัญชาของพระองค์ แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ จากปวงบ่าวของพระองค์ โดยให้พวกเขาตักเตือนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าเกรงต่อข้าเกิด
16|3| พระองค์ทรงสร้างขึ้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง พระองค์ทรงสูงส่งเหนือที่พวกเขาตั้งภาคี
16|4| พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากน้ำอสุจิแล้วเขาก็เป็นปรปักษ์อย่างชัดแจ้ง
16|5| และปศุสัตว์ พระองค์ทรงสร้างมันในตัวมันมีความมอบอุ่นสำหรับพวกเจ้า และประโยชน์มากมาย และในส่วนหนึ่งจากมันนั้น พวกเจ้าเอามาบริโภคได้
16|6| และในตัวมันมีความสง่างามสำหรับพวกเจ้า ขณะที่มันกลับจากทุ่งหญ้าและขณะที่นำมันออกไปเลี้ยง
16|7| และมันแบกสัมภาระหนักของพวกเจ้าไปยังเมืองไกล ๆ โดยที่พวกเจ้าจะไปถึงมันไม่ได้เว้นแต่ด้วยความเหนื่อยยากลำบากใจ แท้จริงพระเจ้าของพวกเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ
16|8| และม้า และส่อ ละลา เพื่อพวกเจ้าจะได้ขี่มันและเป็นเครื่องประดับ และพระองค์ยังทรงสร้างสิ่งอื่นๆ ที่พวกเจ้าไม่รู้
16|9| และเป็นหน้าที่เหนืออัลลอฮ์คือการชี้แนะทางที่เที่ยงตรง และจากมัน (ทางต่าง ๆ) นั้น ก็มีทางคดเคี้ยวและหากพระองค์ทรงประสงค์แน่หนอนพระองค์ก็จะทรงชี้แนะทางแก่พวกเจ้าทั้งหมด
16|10| พระองค์คือ ผู้ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าสำหรับพวกเจ้า ส่วนหนึ่ง เป็นเครื่องดื่มและอีกส่วนหนึ่ง (ทำให้) พลุกพล่าน (เจริญเติบโต) เพื่อพวกเจ้าใช้เลี้ยงสัตว์
16|11| ด้วยมัน (น้ำ) พระองค์ทรงให้พืชผลและผลไม้ และอินทผลัม และองุ่น งอกงามสำหรับพวกเจ้า และจากผลไม้ทั้งหลายชนิด แท้จริงในการนั้น แน่หนอน ย่อมเป็นสัญญาณสำหรับกลุ่มชนที่ตักตรง
16|12| และพระองค์ทรงให้กลางคืนและกลางวันและดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า และหมู่ดาวถูกใช้ให้เป็นประโยชน์โดยพระบัญชาของพระองค์ แท้จริงในการนั้น แน่หนอนย่อมเป็นสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนที่ใช้ปัญญา
16|13| และสิ่งที่พระองค์ทรงให้มากขึ้นมากมายสำหรับพวกท่านในแผ่นดินนั้น ชนิดของมันแตกต่างกันไป แท้จริงในการนั้น แน่หนอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับกลุ่มชนผู้ใคร่ครวญ
16|14| และพระองค์คือผู้ทรงทำให้ทะเลเป็นประโยชน์ เพื่อพวกเจ้าจะได้กินเนื้อนุ่มสดจากมัน และพวกเจ้าเอาเครื่องประดับออกจากมัน สำหรับใช้ประดับราคา และเจ้าเห็นเรือแล่นฝ่าคลื่นในท้องทะเล และเพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ

16|15|และพระองค์ทรงให้มิเทือกเขามั่นคงในแผ่นดิน เพื่อมิให้มันสั่นสะเทือนแก่พวกเจ้า และ(ทำให้มิ) ลำน้ำและหนทาง เพื่อ
พวกเจ้าจะได้บรรลุสู่เป้าหมาย
16|16|เครื่องมือต่าง ๆ และด้วยดวงดาว พวกเขาค้นหาทาง
16|17|ดังนั้น ผู้ทรงสร้างย่อมไม่เหมือนกับผู้ที่ถูกสร้าง พวกเจ้าไม่มีใครตรวจดอกหรือ?
16|18|และหากพวกเจ้าจะนับความโปรดปรานของอัลลอฮ์ พวกเจ้าก็ไม่สามารถจะคำนวณมันได้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงภัย
ผู้ทรงเมตตาอย่างแน่นอน
16|19|และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกท่านปิดบังและสิ่งที่พวกท่านเปิดเผย
16|20|และบรรดาสิ่งที่พวกเขาวิงวอนอื่นจากอัลลอฮ์นั้น พวกมันไม่ได้สร้างสิ่งใดเลย แต่พวกมันถูกสร้าง
16|21|พวกมันตาย ปราศจากชีวิต และพวกมันไม่รู้ด้วยว่า เมื่อใดจะถูกให้ฟื้นขึ้นมาอีก
16|22|พระเจ้าของพวกเจ้านั้นคือพระองค์เดียว ดังนั้น บรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกหัวใจของพวกเขาก็มืดมิดไม่รู้ และพวกเขายัง
หยิ่งผยอง
16|23|โดยแน่นอน แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขาปิดบัง และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผยแท้จริงพระองค์มีทรงรักพวกที่ยังผยอง
16|24|และเมื่อใดถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า “พระเจ้าของพวกเจ้าได้ประทานอะไรลงมา? พวกเขากล่าวว่า “นิยายสมัยก่อน”
16|25|พวกเขางบแกวความผิดอย่างครบครันในวันกิยามะฮ์เกิด และ(จงแบก) ความผิดของบรรดาผู้ที่พวกเขาคิดว่าเขาเหล่านั้น
หลงผิดโดยไม่รู้ หิงทราบเกิด! สิ่งที่พวกเขาคิดนั้นชั่วช้ายิ่ง
16|26|แน่นอน บรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเขาได้วางแผน ดังนั้น อัลลอฮ์ทำลายอาคารของพวกเขามาจากรากฐาน (ของมัน) ฉะนั้น
หลังจากที่อยู่เหนือพวกเขาได้หล่นลงมาทับพวกเขา และการลงโทษได้มายังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว
16|27|แล้วในวันกิยามะฮ์พระองค์ทรงให้พวกเขายับยศ และตรัสว่า “โหนเสาหลักของข้าที่พวกเจ้าได้เถียงกันในเรื่องของพวกเขา”
บรรดาผู้รู้กล่าวว่า “แน่แท้ วันนั้นความยับยศและความชั่วช้าจะประสบแก่พวกปฏิเสธศรัทธา
16|28|“(คือ) บรรดาผู้ที่ละเลยเอาชีวิตของพวกเขา โดยที่พวกเขาชอบธรรมต่อตัวเอง” ดังนั้นพวกเขายอมจำนน (พลงกล่าว
ว่า) “เรามีได้กระทำความชั่วใด ๆ ? เปล่าเลย! แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ
16|29|ดังนั้น พวกเจ้าจงเข้าประตูนรกเพื่ออยู่ในนั้นตลอดกาล ฉะนั้น ที่พำนักของพวกที่ยังผยองมันชั่วช้ายิ่ง
16|30|และได้ถูกกล่าวแก่บรรดาผู้ยาเกรงว่า “พระเจ้าของพวกเจ้าได้ทรงประทานอะไรลงมา?” พวกเขากล่าวว่า “ความดีทั้งนั้น”
สำหรับบรรดาผู้ที่ในโลกนี้คือความดี และแน่นอนในปรโลกนั้นย่อมดีกว่า และที่พำนักของบรรดาผู้ยาเกรงนั้นช่างดีเลิศ
16|31|สวนสวรรค์ที่พำนักที่พวกเขาจะเข้าไปในนั้น มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างสำหรับพวกเขาที่อยู่ในนั้นจะได้สิ่งที่
ต้องการ ในที่นั้นนั้น อัลลอฮ์ทรงตอบแทนบรรดาผู้ยาเกรง
16|32|บรรดาผู้ที่ละเลยเอาชีวิตของพวกเขาโดยที่พวกเขาเป็นคนดี พลงกล่าวว่า “สวนดัจมีมีแต่พวกเจ้า จงเข้าไปในสวนสวรรค์
เนื่องจากสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้”
16|33|พวกเขามิได้คอยสิ่งใด นอกจากจะให้มะลาอิกะฮ์มาหาพวกเขา หรือพระบัญชาของพระเจ้าจะมา ในที่นั้นนั้นแหละ บรรดาผู้
มาก่อนหน้าพวกเขาได้กระทำ และอัลลอฮ์มิได้ทรงรอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาได้รอธรรมต่อตัวของพวกเขางเอง
16|34|ดังนั้น ความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ ก็จะประสบแก่พวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคยเหยียดหยันไว้ ก็จะห้อมล้อมพวกเขา
16|35|และบรรดาผู้ตั้งภาคีดังกล่าว”หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พวกเราจะไม่เคารพบูชาผู้ใดอื่นจากพระองค์ ทั้งพวกเราและบรรพบุรุษ
ของพวกเราและพวกเราจะไม่ห้ามสิ่งใดอื่นจากที่พระองค์ (ทรงห้ามไว้) ในที่นั้นนั้นแหละบรรดาผู้มาก่อนหน้าพวกเขาได้กระทำ ดังนั้น
บรรดาเรอซูลมิได้มีหน้าที่อื่นใด นอกจากการประกาศอันชัดแจ้งเท่านั้น
16|36|และโดยแน่นอน เราได้ส่งร่อซูลมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญชาว่า) “พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงหลีกเลี่ยงให้ห่าง
จากพวกเจรีด” ดังนั้น ในหมู่พวกเขามีผู้ที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางให้และในหมู่พวกเขามีการหลงผิดคู่ควรแก่เขา ฉะนั้น พวกเจ้าจงตระเวน
ไปในแผ่นดิน แล้วจงดูว่าบ้านปลายของผู้ปฏิเสธนั้นเป็นเช่นใด!
16|37|หากเจ้าหวังใยต่อการชี้แนะทางของพวกเขา ดังนั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงแนะทางแก่ผู้ที่พระองค์จะให้เขาหลง และสำหรับ
พวกเขาจะไม่มิผู้ช่วยเหลือใด ๆ
16|38|และพวกเขาได้สอบถามต่ออัลลอฮ์ พวยการสาบานอย่างแข็งขันว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงให้ผู้ตายฟื้นขึ้นมาอีก มิใช่เช่นนั้น! สัญญา
นั้นย่อมเป็นจริงแก่พระองค์เสมอ แต่มนุษย์ส่วนมากไม่รู้
16|39|เพื่อพระองค์จะทรงชี้แจงแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น และเพื่อพระองค์จะทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้รู้
ว่าแท้จริงพวกเขานั้นเป็นผู้โง่ทก
16|40|แท้จริงเมื่อเราปรารถนาคำตรัสของเราแก่สิ่งใด เราก็จักกล่าวแก่มันว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้น
16|41|และบรรดาผู้ที่อพยพในเรื่องของอัลลอฮ์หลังจากที่พวกเขาถูกข่มเหง และแน่นอนเราจะให้ที่พำนักที่ดีแก่เขาในโลกนี้ และ
แน่นอนรางวัลของวันปรโลกนั้นยิ่งใหญ่มากกว่า หากพวกเขาเชื่อ
16|42|บรรดาผู้ออกทน และพวกเขามอบความไว้วางใจต่อพระเจ้าของพวกเข
16|43|และเรามีได้ส่งผู้ใดมาก่อนหน้าเจ้า นอกจากเป็นผู้ชายที่เราได้วะฮีย์แก่พวกเขา ดังนั้น พวกเจ้าจงถามบรรดาผู้รู้ หากพวกเจ้า
ไม่รู้
16|44|ด้วยหลักฐานทั้งหลายที่ชัดแจ้ง และคัมภีร์ต่างๆ ที่ศักดิ์สิทธิ์ และเราได้ให้อัลกุรอานแก่เจ้าเพื่อเจ้าจะได้ชี้แจง(ให้กระจ่าง)แก่
มนุษย์ซึ่งสิ่งที่ได้ถูกประทานมาแก่พวกเขา และเพื่อพวกเขาจะได้ไตร่ตรอง
16|45|บรรดาผู้วางแผนชั่วร้ายทั้งหลายจะปลดปล่อยกระนั้นหรือ จากการที่อัลลอฮ์จะทรงให้รณิสุบพวกเขา หรือการลงโทษที่จะมาหา
พวกเขาโดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว
16|46|หรือพระองค์จะทรงคร่าชีวิตพวกเขาขณะที่พวกเขาเดินทาง ดังนั้น พวกเขาคงไม่สามารถหักห้าม(พระองค์)ได้
16|47|หรือพระองค์พวกเขาให้ตายที่ละน้อย ดังนั้น แท้จริงพระเจ้าของพวกเจ้านั้น แน่แน่นอนเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ
16|48|และพวกเขามีได้มองไปยังสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง บ้างดอกหรือว่า เงาของมันจะทอดไปทางขวาและทางซ้าย เพื่อสูดต่ออัลลอฮ์
โดยที่พวกมันนอนบ่ม
16|49|และสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน ที่เป็นสัตว์โลกทั้งหลายและมะลาอิกะฮ์จะสูดต่ออัลลอฮ์ โดยที่พวกมันจะ
ไม่หยิ่งผยอง
16|50|พวกเขาจะกล่าวพระเจ้าของพวกเข ผู้ทรงอำนาจเหนือพวกเขา ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาถูกบัญชา
16|51|และอัลลอฮ์ตรัสว่า “พวกเจ้าอย่ายึดถือพระเจ้าสององค์ แท้จริงพระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวเท่านั้น ดังนั้น เฉพาะข้า
เท่านั้นที่พวกเจ้าต้องเกรงกลัว”
16|52|และเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และการภักดีต่อพระองค์เท่านั้นจำเป็นต้องมีประจำ ดัง
นั้นพวกเจ้าจะยาเกรงผู้ใดอื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ?

16|53|และไม่มีความโปรดปรานใด ๆ ที่พวกเจ้าได้รับ นอกจากมันย่อมมาจากอัลลอฮ์ ดังนั้น เมื่อความทุกข์ร้ายประสบแก่พวกเจ้า พวกเจ้าก็จะคร่ำครวญขอพรต่อพระองค์

16|54|แล้วเมื่อพระองค์ทรงปลดปล่อยความทุกข์ยากออกจากพวกเจ้า ขณะนั้นกลุ่มหนึ่งจากพวกเจ้าก็จะตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกเขา

16|55|ก็ให้พวกเขานครุ่นต่อสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเขา ดังนั้นจงร่ำร้องไปเถิด แล้วพวกเจ้าก็จะรู้

16|56|และพวกเขาดังสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้ (ให้เป็นจริง) อันเป็นส่วนได้จากสิ่งที่เราได้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ พวกเจ้าจะถูกสอบสวนอย่างแน่นอน เกี่ยวกับสิ่งที่พวกเจ้าทำขึ้น

16|57|และพวกเขาดังบุตรีให้แก่อัลลอฮ์ มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ และสำหรับพวกเขามิสิ่งที่พวกเขาโคระมี(บุตรชาย

16|58|และเมื่อผู้ใดในหมู่พวกเขาได้รับข่าวว่าได้ถูกผู้หญิง โบกหน้าของเขากลายเป็นหมองคล้ำและเศร้าสลด

16|59|เขาจะซ่อนตัวเองจากกลุ่มชน เนื่องจากความอับอายที่ได้ถูกแจ้งแก่เขา เขาจะเก็บเอาไว้ด้วยความอับอายหรือฝังมันในดิน ฟังรู้เถิด ! สิ่งที่พวกเขาตัดสินใจนั้นมันชั่วแท้ ๆ

16|60|สำหรับบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกเป็นตัวอย่างที่ชั่ว และสำหรับอัลลอฮ์มีตัวอย่างอันสูงส่ง และพระองค์คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

16|61|และหากอัลลอฮ์จะทรงเอาโทษมนุษย์เนื่องจากความอธรรมของพวกเขา พระองค์จะไม่ทรงให้เหลือทิ้งไว้บนมัน (แผ่นดิน) ซึ่งสัตว์โลกใด ๆ แต่พระองค์ทรงประวิงเวลาให้แก่พวกเขาได้มาถึง พวกเขาจะประวิงเวลาให้ช้าสักชั่วโมงหนึ่งก็ไม่ได้ และพวกเขาจะเร่งให้เร็ว(สักชั่วโมงหนึ่ง) ก็ไม่ได้

16|62|และพวกเขาดังสิ่งที่พวกเขาซึ่งจะให้อัลลอฮ์ และสิ้นของพวกเขากล่าวเท็จขึ้นว่า สำหรับพวกเขานั้นดีเยี่ยม โดยแน่นอน แท้จริงสำหรับพวกเขาคือไฟนรก และพวกเขาจะถูกส่งลงหน้าไปก่อน

16|63|ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ โดยแน่นอนเราได้ส่ง(บรรดารอซูล) ไปยังประชาชาติต่าง ๆ ก่อนเจ้า แล้วชัยฏอนได้ทำให้การทำงานของพวกเขาเพริศแปร้วแก่พวกเขา ดังนั้น มันเป็นผู้คุ้มครองพวกเขาในวันนี้ และสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด

16|64|และเราได้ให้คัมภีร์นี้ลงมาแก่เจ้า เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อให้เจ้าชี้แจง ให้แก่جمیعแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน และเพื่อเป็นการชี้แนวทางและเป็นความเมตตาแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา

16|65|และอัลลอฮ์ทรงประทานน้ำลงมาจากฟากฟ้า เพื่อให้แผ่นดินมีชีวิตด้วยมัน หลังจากการแห้งแล้งของมัน แท้จริงในการนี้แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนผู้รับฟัง (การตักเตือนเพื่อนำมาโคระจรรยา)

16|66|และแท้จริงในที่สุดแล้ว ย่อมมีบทเรียนอย่างแน่นอนแก่พวกเจ้า เราให้พวกเจ้าดื่มจากสิ่งที่อยู่ในท้องของมัน จากระหว่างมูลและเลือดเป็นน้ำนมบริสุทธิ์ เป็นที่โอชะแก่ผู้ดื่ม

16|67|และจากผลของต้นอินทผลัมและองุ่นพวกเจ้าได้จากมันมาเป็นทั้งของมีนเมา และอาหารที่ดี แท้จริงในการนี้แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนผู้ใช้ปัญญา

16|68|และพระเจ้าของเจ้า ทรงดลใจ แก่ผึ้งว่าจงทำรังตามภูเขาและตามต้นไม้ และตามที่พวกเขาทำรำนขึ้น

16|69|แล้วเจ้า(ผึ้ง) จงกินจากผลไม้ทั้งหลาย แล้งจงดำเนินตามทางของพระเจ้าของเจ้า โดยสะดวกสบาย มีเครื่องดื่มที่มีรสต่าง ๆ ออกมาจากท้องของมัน ในนั้นมีสิ่งบำบัดแก้ปวงมนุษย์แท้จริงในการนี้แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนผู้ตริตรอง

16|70|และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกเจ้า แล้วทรงให้พวกเจ้าตาย และบางคนในหมู่พวกเจ้ามีผู้ถูกนำกลับไปยังวัยต่ำสุดของชีวิต เพื่อมิให้เขารู้อะไรหลังจากที่เคยมีความรู้ แม้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอานุภาพ

16|71|และอัลลอฮ์ทรงให้บางคนในหมู่พวกเจ้า ตีเต็นกว่าอีกบางคนในเรื่องปัจจัยยังชีพ แล้วทำไมบรรดาผู้ที่ได้รับความตีเต็น จึงไม่แบ่งปัจจัยยังชีพของพวกเขา แก่บรรดาผู้ที่มือขวาของพวกเขารอบครอง เพื่อพวกเขาจะได้เท่าเทียมกัน ในเรื่องนั้น ดังนั้น ต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์พวกเขาออกตัญญูกระนั้นหรือ?

16|72|และอัลลอฮ์ทรงกำหนดคู่ครองแก่พวกเจ้าซึ่งมาจากหมู่พวกเจ้า และทรงทำให้พวกเจ้ามีลูกและหากนจากคู่ครองของพวกเจ้าและทรงประทานรัชกิจจากสิ่งใด ๆ แก่พวกเจ้า ดังนั้น ต่อสิ่งที่เจ้าพวกเขาศรัทธาและต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์พวกเขานครุ่นกระนั้นหรือ?

16|73|และพวกเขาเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์คือสิ่งที่ไม่มีอำนาจให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาจากชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินแต่อย่างใด และพวกมันก็ไม่สามารถกระทำได้

16|74|ดังนั้น พวกเจ้าย่ายกอุทาหรณ์ทั้งหลายกับอัลลอฮ์เลย แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ และพวกเจ้าไม่รู้เท่าพระองค์

16|75|อัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ถึงบ่าวผู้เป็นทาสไม่มีอำนาจในสิ่งใด กับผู้ที่เราได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีจากเราแก่เขา แล้วก็เขาบริจาคนั้นโดยทางลับและเปิดเผย พวกเขาจะเท่าเทียมกันละหรือ? บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ แต่ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

16|76|และอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ถึงชายสองคน หนึ่งในสองคนเป็นใบ้ เขาไม่สามารถในสิ่งใด และเขาเป็นภาระแก่นายของเขาอีก ด้วยไม่ว่าแห่งใดที่นายจะส่งเขาไป เขาจะไม่นำความดีใด ๆ มาเลยเขาจะเท่าเทียมกับผู้กำชับในทางที่เที่ยงธรรม และเขาอยู่ในทางที่เที่ยงตรงกระนั้นหรือ?

16|77|และเฉพาะอัลลอฮ์(ทรงรู้) สิ่งพินญาณวิสัยแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวันสิ้นโลกนั้นมิใช่อื่นใด นอกจากเพียงชั่วพริบตาเดียวหรือมันใกล้(เร็ว) ยิ่งกว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง

16|78|และอัลลอฮ์ทรงให้พวกเจ้าออกจากกรรมรดาของพวกเจ้า โดยพวกเจ้าไม่รู้อะไรเลย และพระองค์ทรงทำให้พวกเจ้าได้ยินและเห็นและมีหัวใจ (สำหรับนึกและคิด) เพื่อพวกเจ้าจะได้ชอบคุณ

16|79|พวกเขาไม่เห็นฝูงนกดอกหรือว่า พวกมันได้รับความสะดวกในห้วงอากาศแห่งชั้นฟ้า ไม่มีผู้ใดติ่งพวกมันไว้ได้นอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงในการนี้แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณมากหลายสำหรับกลุ่มชนผู้ศรัทธา

16|80|และอัลลอฮ์ทรงทำให้มีที่พำนักในบ้านของพวกเจ้า และทรงทำให้พวกเจ้ามีบ้านท่าจากหนึ่งปศุสัตว์ ซึ่งทำให้พวกเจ้ารู้สึกเบาในยามเดินทางของพวกเจ้า และในยามพักของพวกเจ้า และจากชนของมันและปุยของมันและผมของมัน ทำเป็นเครื่องใช้และมีประโยชน์ชั่วเวลาหนึ่ง

16|81|และอัลลอฮ์ทรงทำจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง ให้เป็นที่ร่มแก่พวกเจ้า และพระองค์ทรงทำที่พิงพิงจากภูเขา ให้แก่พวกเจ้าและพระองค์ทรงทำเครื่องนุ่มห่ม ให้พวกเจ้า เพื่อป้องกันพวกเจ้าให้พ้นจากความร้อน และเลือกเถาะเพื่อป้องกันพวกเจ้าให้พ้นจากอันตรายในยามสงคราม เช่นนั้นแหละ พระองค์ทรงให้ความโปรดปรานของพระองค์อย่างครบถ้วนแก่พวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้นอนนอน

16|82|ดังนั้นหากพวกเขาผิดหลังกลับ แท้จริงหน้าที่ของเจ้าคือการแจ้งข่าวอย่างชัดแจ้งเท่านั้น

16|83|พวกเขาตระหนักดีในความโปรดปรานของอัลลอฮ์ แต่แล้วพวกเขาปฏิเสธมัน และส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา

16|84|และวันที่เราจะตั้งพยานขึ้นจากทุกประชาชาติ แล้วบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ถูกอนุญาต และพวกเขาจะไม่ถูกขอร้องให้รำพันถึงความผิด

16|85|และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาได้เห็นการลงโทษมันจะไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา และผลกเขาจะไม่ถูกพิจารณาให้ผ่อนปรน

16|86|และเมื่อบรรดาผู้ตั้งภาคีได้มองเห็นเจ็ดของพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “โอ้พระเจ้าของเราเหล่านี้คือเจ็ดของพวกเรา ซึ่งพวก

เราได้เรียกร้อง(ให้บูชา) อื่นจากพระองค์” ดังนั้น พวกมันได้กล่าวตอบว่า “แท้จริงพวกท่านนั้นเป็นผู้โกหก”

16|87|และในวันนั้นพวกเขาจะยอมจำนนต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่พวกเขาเคยยกขึ้นมาก็จะสูญหายไปจากพวกเขา

16|88|บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นทางของอัลลอฮ์ เราได้เพิ่มการลงโทษแก่พวกเขาให้มากขึ้น เนื่องจากพวกเขาได้ก่อความเสียหาย

16|89|และวันที่เราจะตั้งพยานขึ้นจากทุกประชาชาติ (เพื่อเป็นพยาน) ต่อพวกเขาจากหมู่พวกเขาเอง และเราก็จะนำเจ้ามาเป็นพยานต่อเขาเหล่านั้นและเราได้ให้คัมภีร์แก่เจ้าเพื่อชี้แจงแก่ทุกสิ่ง และเพื่อเป็นทางนำและเป็นความเมตตา และเป็นข่าวดีแก่บรรดามุสลิม

16|90|แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้ให้รักษาความยุติธรรมและทำดี และการบริจาคนั้นดีเลิศและให้ละเว้นจากการทำลามกและการชั่วช้า และการอธรรม พระองค์ทรงตั้งเตือนพวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจักได้รำลึก

16|91|และพวกเจ้าจงปฏิบัติให้ครบตามพันธสัญญาของอัลลอฮ์ เมื่อพวกเจ้าได้ให้สัญญาไว้ และพวกเจ้าอย่าได้ทำลายคำสาบานหลังจากได้ยืนยันมัน และแน่นอน พวกเจ้าได้ตั้งอัลลอฮ์เป็นพยานแก่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

16|92|และพวกเจ้าอย่าเป็นชนนางที่คล้อยตามของนาง หลังจากที่ได้ปิ่นในให้มันแน่นแล้ว โดยถือเอาการสาบานของพวกเจ้าเป็นการล่อลวงระหว่างพวกเจ้า เพื่อที่จะให้ชาติหนึ่งเข้มแข็งกว่าอีกชาติหนึ่ง แท้จริง อัลลอฮ์ทรงทดลองพวกเจ้าด้วยการสาบาน และแน่นอน พระองค์จะทรงชี้แจงแก่พวกเจ้าในวันกิยามะฮ์ ถึงสิ่งที่พวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องนั้น

16|93|และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ แน่แน่นอนพระองค์จะทรงทำให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติเดียวกัน แต่พระองค์จะให้ผู้ที่พระองค์ประสงค์หลงทาง และจะทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และแน่นอน พวกเจ้าจะถูกสอบสวนถึงสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

16|94|และพวกเจ้าอย่าถือเอาการสาบานของพวกเจ้า เป็นการล่อลวงระหว่างพวกเจ้า แล้วหากจะกล่าวพลัดได้หลังจากที่มันมั่นคงแล้ว และพวกเจ้าจะได้ลิ้มรสความชั่ว เพราะพวกเจ้าได้ปิดกั้นทางของอัลลอฮ์ และสำหรับพวกเจ้าจะได้รับการลงโทษอย่างหนัก

16|95|และพวกเจ้าอย่าแลกเปลี่ยนข้อตกลงของอัลลอฮ์กับราคาเพียงเล็กน้อย แท้จริง ณ ที่อัลลอฮ์ ย่อมดีกว่าสำหรับพวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้

16|96|สิ่งที่อยู่กับพวกเจ้าย่อมอันตราย และสิ่งที่อยู่กับอัลลอฮ์นั้นย่อมจีรัง และแน่นอน เราจะตอบแทนบรรดาผู้อดทนซึ่งรางวัลของพวกเขาก็ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้

16|97|ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา ดังนั้นเราจะให้เขาดำรงชีวิตที่ดี และแน่นอน เราจะตอบแทนพวกเขาซึ่งรางวัลของพวกเขาก็ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้

16|98|ดังนั้น เมื่อเจ้าอ่านอัลกุรอาน ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากชัยฏอนที่ถูกสาปแช่ง

16|99|แท้จริงมันไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือบรรดาผู้ศรัทธา โดยที่พวกเขาได้มอบหมาย(การงาน) ต่อพระเจ้าของพวกเขา

16|100|แท้จริงอำนาจของมันจะมีเหนือบรรดาผู้เป็นมิตรกับมัน และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้ตั้งภาคีกับพระองค์

16|101|และเมื่อเราได้เปลี่ยนโองการหนึ่งแทนอีกโองการหนึ่ง และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมา พวกเขากล่าวว่า “แท้จริงท่านเป็นผู้ขึ้น” เปล่าเลย! ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

16|102|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด วิญญานบริสุทธิ์ ได้นำมัน(โองการอัลกุรอาน) ลงมาจากพระเจ้าของเจ้าด้วยความจริง เพื่อให้บรรดาผู้ศรัทธามีความมั่นคง และเป็นทางนำ และข่าวดีแก่บรรดามุสลิม

16|103|และโดยแน่นอนเรารู้ที่พวกเขาเหล่านั้นว่า “แท้จริงสามัญชนคนหนึ่งสอนเขา” ภาษาที่พวกเขาพูดฟังไปถึงนั้นเป็นภาษาต่างถิ่น และนี่เป็นภาษาอาหรับที่ชัดแจ้ง

16|104|แท้จริง บรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์จะไม่ชี้แนะทางแก่พวกเขา และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

16|105|แท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์นั้น ญะฮันนัมยิ่ง และชนเหล่านั้นคือผู้กล่าวเท็จ

16|106|ผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์หลังจากที่เขาได้รับศรัทธาแล้ว(เขาจะได้รับความกริ้วจากอัลลอฮ์) เว้นแต่ผู้ที่ถูกบังคับทั้งๆ ที่หัวใจของเขาเปี่ยมไปด้วยศรัทธา แต่ผู้ใดเปิดหอกของเขาด้วยการปฏิเสธศรัทธา พวกเขาก็จะได้รับความกริ้วจากอัลลอฮ์และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างหนัก

16|107|ทั้งนี้เพราะว่าพวกเขาพอใจเลือกเอาชีวิตในโลกนี้เหนือปรโลก และแท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางแก่กลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธา

16|108|ชนเหล่านั้นคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงประหารบาปหัวใจของพวกเขา และบนหูของพวกเขาและบนตาของพวกเขา และชนเหล่านั้นคือผู้พลัดเรือ

16|109|โดยแน่นอน แท้จริงพวกเขาในปรโลกจะเป็นผู้ขาดทุน

16|110|แต่ แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น สำหรับบรรดาผู้อพยพหลังจากถูกทดสอบแล้ว พวกเขาก็ต่อสู้ดิ้นรนและอดทน แท้จริงพระเจ้าของเจ้าหลังจากนั้น แน่แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ

16|111|วันที่ทุกชีวิตจะมาได้แย้งแทนชีวิตของมัน และทุกชีวิตจะถูกตอบแทนจนครบถ้วนตามที่ได้กระทำไว้ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

16|112|และอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ เมืองหนึ่งซึ่งปลอดภัยและสงบ ปัจจัยยังชีพของมันมีมาอย่างอุดมสมบูรณ์ทุกแห่งหน แล้วมันก็ปฏิเสธต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ดังนั้น อัลลอฮ์จึงทรงให้มันลิ้มรสความรู้สึก แห่งความหิวและความกลัว ตามที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้

16|113|และโดยแน่นอน ได้มีโรคชรา, ท่านหนึ่งจากหมู่พวกเขามายังพวกเขา แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อเขา ดังนั้น การลงโทษได้คร่าพวกเขาโดยที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม

16|114|พวกเจ้าจงบริโภคน้ำในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า ซึ่งเป็นที่อนุมัติที่ดี และพวกเจ้าจงขอบคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ หากพวกเจ้าเคารพภักดีเฉพาะพระองค์เท่านั้น

16|115|แท้จริง พระองค์ทรงห้ามพวกเจ้าเพียงแต่สัตว์ที่ตายเอง และเลือด และเนื้อสุกร และสัตว์ที่ถูกเป่าเสียงที่มันเพื่ออื่นจากอัลลอฮ์ ดังนั้นผู้ใดที่อยู่ในสภาพคัมฮัน โดยหลีกเลี่ยงไม่ได้และไม่เป็นผู้ละเมิดแล้ว แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ

16|116|และพวกเจ้าอย่ากล่าวตามที่ลื่นของพวกเจ้ากล่าวเท็จขึ้นว่า “นี่เป็นที่อนุมัติและนี่เป็นที่ต้องห้าม” เพื่อที่พวกเจ้าจะกล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ แท้จริงบรรดาผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์นั้น พวกเขาคงไม่ได้รับความสำเร็จ

16|117|ผลประโยชน์เพียงเล็กน้อย และสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด

16|118|และแก่บรรดาซอญายิว เราได้ห้ามสิ่งที่เราได้บอกแก่เจ้ามาแต่ก่อนแล้ว และเรามีคดียุติธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาได้อธรรมต่อตัวพวกเขาเอง

16|119|แต่แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น สำหรับบรรดาผู้กระทำการชั่วโดยไม่รู้ แล้วพวกเขาก็ถูกลงโทษหลังจากนั้น และฟื้นฟูแก้ไขให้ดี แท้จริงพระเจ้าของเจ้าหลังจากนั้น แน่แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ

16|120|แท้จริง อิบรอฮีมนั้นเป็นแบบอย่างอันดีเลิศ เป็นผู้ภักดีต่ออัลลอฮ์ เป็นผู้เที่ยงธรรม และเขามีศรัทธาในหมู่ผู้ตั้งภาคี

16|121|เป็นผู้ตักตวงความโปรดปรานของพระองค์ พระองค์ทรงเลือกเขา และทรงชี้แนะทางแก่เขาสู่ทางที่เที่ยงตรง
16|122|และเราได้ให้ความดี แก่เขาในโลกนี้และแท้จริงในปรโลกนั้น เขาจะอยู่ในหมู่คนดี ๆ อย่างแน่นอน
16|123|แล้วเราได้วะอีแก่เจ้าว่า “จงปฏิบัติตามศาสนาของอิบรออิมผู้เที่ยงธรรม และเขามีได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี”
16|124|แท้จริง วันเสาร์ได้ถูกกำหนดขึ้นแก่บรรดาผู้ขัดแย้งกันในเรื่องนั้น และแท้จริงพระเจ้าของเจ้าจะตัดสินระหว่างพวกเขาอย่าง
แน่นอนในวันกิยามะฮ์ ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น
16|125|จงเรียกร้องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของเจ้าโดยสุจริต และการตักเตือนที่ดี และจงโต้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่า แท้จริงพระเจ้า
ของพระองค์และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่อยู่ในทางที่ถูกต้อง
16|126|และหากพวกเขาลงโทษ(ฝ่ายปรีกษา) ก็จงลงโทษเยี่ยงที่พวกเขาได้รับโทษ และหากพวกเขาดอนทน แน่نون มัน
เป็นการดียิ่งสำหรับบรรดาผู้อดทน
16|127|และจงอดทนเถิด และการอดทนของเจ้าจะมีขึ้นไม่ได้ เว้นแต่ด้วย(การเตาฟีกของ) อัลลอฮ์ และอย่าเศร้าโศกต่อพวกเขา
และอย่าคับใจในสิ่งที่พวกเขาวงกลอุบาย
16|128|แท้จริง อัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ยำเกรง และบรรดาผู้กระทำความดี
17|1|มหาบรุษที่ผู้ทรงนำบ่าวของพระองค์เดินทางในเวลากลางคืน จากมัสยิดอัลหะรอมไปยังมัสยิดอัลอักซอ ซึ่งบริเวณรอบม่นเราได้
ให้ความจำเริญ เพื่อเราจะให้เขาเห็นบางอย่างจากสัญญาณต่างๆของเรา แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น
17|2|และเราได้ให้คัมภีร์แก่มูซา และเราได้ทำให้มันเป็นทางนำแก่วงศ์วานของอิสรออิลว่าอย่ายึดถือผู้ใดอื่นจากข้าเป็นผู้คุ้มครองอย่าง
เด็ดขาด
17|3|โอ้ เผ่าพันธุ์ของเราได้บรรทุก (ไว้ในเรือ) กับนุหฺเอ๋ย! แท้จริงเขาเป็นบ่าวผู้กตัญญู
17|4|และเราได้แจ้งแก่วงศ์วานของอิสรออิลในคัมภีร์ว่า พวกเจ้าจะก่อการเสียหายในแผ่นดินสองครั้ง และแน่นอน พวกเจ้าจะโอบ
ยโสยิ่ง
17|5|ดังนั้น เมื่อสัญญาณหนึ่งในสองครั้งได้มาถึง เราได้ส่งบรรดาบ่าวของเราผู้มีอำนาจเข้มแข็งเข้าครอบครอง พวกเจ้า แล้วพวกเขาได้
บุกเข้าค้นตามบ้านเรือน และมันเป็นสัญญาณที่ได้เกิดขึ้นแล้ว
17|6|และเราได้ให้พวกเขากลับมามีอำนาจเหนือพวกเขา และเราได้ให้พวกเขามีทรัพย์สินและบุตรหลาน และเราได้ทำให้พวกเขามีทรัพย์
มากมาย
17|7|หากพวกเขำทำความดี พวกเจ้าก็ทำเพื่อตัวของเจ้าเอง และหากว่าพวกเขำทำความชั่วก็เพื่อตัวเอง ดังนั้น เมื่อสัญญาณอีกข้อหนึ่ง
ได้มาถึง เพื่อพวกเขาจะก่อความอับอายขายหน้าแก่พวกเจ้า และเพื่อเข้าไปในมัสยิดเช่นที่พวกเขาได้เข้าไปแล้วในครั้งแรก และเพื่อทำลาย
สิ่งที่พวกเขาได้ชัยชนะอย่างหมดสิ้น
17|8|หวังว่าพระเจ้าของพวกเขำจะทรงเมตตาแก่พวกเขำ และหากพวกเขำกลับมา (ก่อนวัน)อีกเราก็คงกลับ และเราได้ให้นรกเป็นที่
คุมขังสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา
17|9|แท้จริง อัลลอฮ์นั้นนาสุตทางที่เที่ยงตรงยิ่ง และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ประกอบความดีทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขานั้นจะได้
รับการตอบแทนอันยิ่งใหญ่
17|10|และแท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อโลกหน้านั้น เราได้เตรียมไว้สำหรับพวกเขาแล้วซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ
17|11|และมนุษย์นั้นวิงวอนขอความชั่ว เยี่ยงการวิงวอนขอของเขาเพื่อความดี และมนุษย์นั้นเป็นผู้รับร้อนเสมอ
17|12|และเราได้ทำให้กลางวันและกลางคืนเป็นสองสัญญาณ ดังนั้น เราทำให้สัญญาณของกลางวันมืดมน และเราได้ทำให้สัญญาณ
ของกลางวันมีแสงสว่าง เพื่อพวกเขำจะได้แสวงหาความโปรดปรานจากพระเจ้าของพวกเขำ และเพื่อพวกเขำจะได้รู้จำนวนปีทั้งหลายและ
การคำนวณและทุกสิ่งเราได้แจกแจงมันอย่างละเอียดแล้ว
17|13|และมนุษย์ทุกคน เราได้ให้การงานของเขาแขวนติดไว้ที่ติดไว้ที่คอของเขา และในวันกิยามะฮ์ เราจะเอามันที่ออกมาให้เขาพบ
มันในสภาพที่กางแผ่
17|14|เจ้าจงอ่านบันทึกของเจ้า พอเพียงแก่ตัวเจ้าแล้ววันนี้ที่จะเป็นผู้ชำระของตัวเจ้าเอง
17|15|ผู้ใดได้พบแนวทางที่ถูกต้อง แท้จริงเขาจะอยู่ในทางนั้นเพื่อตัวเขาเอง และไม่มีผู้แบกภาระใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้ และ
เรามิเคยลงโทษผู้ใด จนกว่าเราจะแต่งตั้งร่อซูลมา
17|16|และเมื่อเราปรารภณาทะทำลายหมู่บ้านใด เราได้บัญชาให้พวกฟุมเฟียของมันเป็น แล้วพวกเขำก็ฝ่าฝืน ดังนั้น พระดำรัส(การ
ลงโทษ)สมควรแล้วแก่มัน ฉะนั้นเราจะได้ทำลายมันอย่างพินาศ
17|17|และกิตติธรรมแล้วหลังจากนั้นที่เราได้ทำลาย และพอเพียงกับพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงรอบรู้ ทรงเห็นความผิดของปวงบ่าวของ
พระองค์
17|18|ผู้ใดปรารภณาวีชีวิตชั่วคราว (ในโลกนี้) เราก็คงเร่งให้เขาได้รับมัน ตามที่เราประสงค์แก่ผู้ที่เราปรารภณา แล้วเราได้เตรียม
นรกไว้สำหรับเขา เขาจะเข้าไปอย่างถูกเหยียดหยามถูกขับไล่
17|19|และผู้ใดปรารภณาปรโลก และชวนชวายเป็นอย่างจริงจัง โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธาชนเหล่านั้น การชวนชวาของพวกเขำ
จะได้รับการชมเชย
17|20|ทั้งหมด เราช่วยเหลือเหล่านี้และเขาเหล่านั้น จากการประทธานโทษของพระเจ้าของเจ้า และการประทธานโทษของพระเจ้าของเจ้านั้น
มิถูกห้าม (แก่ผู้ใด)
17|21|จงดูเถิด ! เราได้ทำให้บางคนในหมู่พวกเขำดีเด่นกว่าอีกบางคนอย่างไร? และแน่นอนปรโลกนั้นมีฐานะยิ่งใหญ่กว่าหลายชั้น
และยิ่งใหญ่มากกว่าในทางดีเด่น
17|22|เจ้าอย่าตั้งพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์มิฉะนั้นเจ้าจะกลายเป็นผู้ถูกเหยียดหยามถูกทอดทิ้ง
17|23|และพระเจ้าของเจ้าบัญชาว่า พวกเจ้าอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้นและจงทำดีต่อบิดามารดา เมื่อผู้ใดในทั้งสอง
หรือทั้งสองบรรลู่สุวัยชวายุกับเจ้า ดังนั้นอย่ากล่าวแก่ทั้งสองว่า อุฟ ! และอย่าชูเชือกท่านทั้งสอง และจงพูดแก่ท่านทั้งสองด้วยถ้อยคำ
ที่อ่อนโยน
17|24|และจงนอบน้อมแก่ท่านทั้งสอง ซึ่งการถ่อมตนเนื่องจากความเมตตา และจงกล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของนนั้น ทรงโปรดเมตตา
แก่ท่านทั้งสองเช่นที่ทั้งสองได้เลี้ยงดูฉันเมื่อเยาว์วัย”
17|25|พระเจ้าของพวกเขำทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเขำ หากพวกเขำเป็นคนดี ดังนั้นพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยแก่บรรดาผู้
กลับเนื้อกลับตัวอย่างแน่อน
17|26|และจงให้สิทธิแก่ญาติที่ใกล้ชิด และผู้ขัดสน และผู้เดินทาง และอย่าสุรุ่ยสุร่ายอย่างฟุ่มเฟือย 27. แท้จริง บรรดาผู้สุรุ่ยสุร่าย
นั้นเป็นพวกพ้องของเหล่าชัยฏอน และชัยฏอนนั้นเผลอต่อพระเจ้าของมัน
17|27|แท้จริงบรรดาผู้สุรุ่ยสุร่ายนั้นเป็นพวกพ้องของเหล่าชัยฏอน และชัยฏอนนั้นเผลอต่อพระเจ้าของมัน
17|28|และหากเจ้าผินหลังให้พวกเขา เพื่อแสวงหาความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า โดยหวังมันอยู่ ดังนั้น จงกล่าวแก่พวกเขำด้วย

ด้อยค่าที่นั่นมา

17|29|และอย่าให้มือของเจ้าถูกตรึงอยู่ที่คอของเจ้า และอย่าแบมันจนหมดสิ้น มิฉะนั้นเจ้าจะกลายเป็นผู้ถูกประณาม เศร้าโศกเสียใจ

17|30|แท้จริง พระเจ้าของเจ้าทรงเพิ่มพูนปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงให้คัมภีร์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ เป็นผู้ทรงเห็นปวงปาวของพระองค์

17|31|และพวกเจ้าอย่าฆ่าลูกๆ ของพวกเจ้าเพราะกลัวความยากจน เราให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาและแก่พวกเจ้าโดยเฉพาะ แท้จริง การฆ่าพวกเขานั้นเป็นความผิดอันใหญ่หลวง

17|32|และพวกเจ้าอย่าเข้าใกล้การผิดประเวณี แท้จริงมันเป็นการลามกและทางอันชั่วช้า

17|33|และพวกเจ้าอย่าฆ่าชีวิตที่อัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ เว้นแต่ด้วยความที่เที่ยงธรรม และผู้ใดถูกฆ่าอย่างอยุติธรรม ดังนั้น เราได้ให้อำนาจแก่ผู้ปกครองของเขา ฉะนั้น อย่าได้ล่วงเกินขอบเขตในเรื่องการฆ่า แท้จริงเขา (ผู้ถูกอธรรม) จะได้รับความช่วยเหลือ

17|34|และพวกเจ้าอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สินของเด็กกำพร้า เว้นแต่โดยวิธีที่ดียิ่ง จนกว่าเขาจะบรรลุนิติภาวะ และจงให้ครบตามสัญญา (เพราะ) แท้จริงสัญญานั้นจะถูกสอบสวน

17|35|และจงตวงให้เต็ม เมื่อพวกเจ้าตวงและจงชั่งด้วยตาชั่งที่เที่ยงตรง นั่นเป็นการดียิ่งและเป็นงานที่ดีสินใจที่ดีกว่า

17|36|และอย่าติดตามสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น แท้จริงหู และตา และหัวใจ ทุกสิ่งเหล่านั้นจะถูกสอบสวน

17|37|และอย่าเดินบนแผ่นดินอย่างเย่อหยิ่งแท้จริงเจ้าจะแยกแผ่นดินไม่ได้เลย และจะไม่บรรลุลูกความสูงของภูเขา

17|38|ทั้งหมดนั้น ความเลวของมันเป็นที่รังเกียจยิ่ง ณ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

17|39|นั่นคือส่วนหนึ่งจากที่พระเจ้าของเจ้าทรงประทานอีกมอแก่เจ้า และเจ้าอย่าตั้งพระเจ้าอื่นใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์ มิฉะนั้นเจ้าจะถูกโยนลงในนรกญะฮันนัม เป็นผู้ถูกครหา ถูกขับไล่

17|40|พระเจ้าของพวกเจ้าทรงเลือกลูกผู้ชายให้แก่พวกเจ้า และพระองค์ทรงเลือกเอามะลาอิกะฮ์เป็นลูกผู้หญิงกระนั้นหรือ ? แท้จริง พวกเจ้านั้นกำลังกล่าวคำพูดที่ร้ายกาจอย่างแน่นอน

17|41|และโดยแน่นอน เราได้ชี้แจงในอัลกุรอานนี้ เพื่อพวกเขาจะได้รำลึก แต่มันมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขา นอกจากการเตลิดหนี

17|42|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด หากมีพระเจ้ามากหลายคู่เคียงกับพระองค์เช่นที่พวกเขากล่าวเมื่อนั้นแน่นอนพวกมันจะแสวงหาทางไปสู่พระผู้ทรงครองบัลลังก์

17|43|มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากที่พวกเขากล่าว ทรงสูงส่งอย่างใหญ่หลวง

17|44|ชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดินและที่อยู่ในนั้นสุดดีสรรเสริญแด่พระองค์ และไม่มีสิ่งใดเว้นแต่จะสัจดีด้วยการสรรเสริญพระองค์แต่ว่า พวกเจ้าไม่เข้าใจคำสัจดีของพวกเขา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงหนักแน่น ผู้ทรงอภัยเสมอ

17|45|และเมื่อเจ้าอ่านอัลกุรอาน เราได้ทางมานที่ลูกซ่อนไว้ กั้นระหว่างเจ้าและบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลก

17|46|และเราได้ทำฝาปิดบนหัวใจของพวกเขาเพื่อมิให้พวกเขาเข้าใจมัน (อัลกุรอาน) และในหูของพวกเขาเหล่านั้นหนวก และเมื่อเจ้ากล่าวถึงพระเจ้าของเจ้าในอัลกุรอานเพียงองค์เดียว พวกเขาก็ผินหลังของพวกเขาเตลิดหนี

17|47|เรารู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเขาฟังมัน ขณะที่พวกเขาเจ้หูฟังเจ้า และขณะที่พวกเขาปรึกษากันลับๆ โดยพวกอธรรมกล่าวว่า“พวกท่านมิได้ตามผู้ใด นอกจากผู้ถูกเวทมนต์เท่านั้น”

17|48|จงดูเถิด ! พวกเขายกอุทาหรณ์แก่เจ้าอย่างไร ดังนั้นพวกเขาได้หลงแล้ว พวกเขาไม่สามารถหาทางใดๆ ได้

17|49|และพวกเขากล่าวว่า “เมื่อเราเป็นกระดูกและร่วนยุ่ยแล้ว แท้จริงเราจะถูกให้ฟื้นขึ้นเพื่อกำเนิดใหม่แน่หรือ ?

17|50|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “หากพวกท่านเป็นหินหรือเหล็ก”

17|51|”หรือกำเนิดใหม่จากที่แท้จริงในห้วงอกของพวกท่านก็ตาม” ดังนั้นพวกเขาจะกล่าวว่า “ผู้ใดเล่าจะให้เรากลับขึ้นมาอีก ?” จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “พระองค์ผู้ทรงบังเกิดพวกท่านเป็นครั้งแรก” แล้วพวกเขาก็สั่นศีรษะของพวกเขาแก่เจ้าฟละงกล่าวว่า“เมื่อใดเล่า ?” จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “หวังว่ามันใกล้เข้ามาแล้ว”

17|52|วันที่พระองค์จะทรงเรียกร้องพวกเจ้าและพวกเจ้าจะตอบสนองด้วยการสรรเสริญพระองค์และพวกเจ้าจะนึกว่ามีได้อยู่ (ในโลกนี้) เว้นแต่เพียงชั่วครู่เท่านั้น

17|53|และจงกล่าวแก่ปวงปาวของข้าที่พวกเขากล่าวแต่คำพูดที่ดียิ่งว่า แท้จริงชัยฏอนนั้นมันยุแหยะระหว่างพวกเขา แท้จริงชัยฏอนนั้นเป็นศัตรูที่เปิดเผยของมนุษย์

17|54|พระเจ้าของพวกเจ้าทรงรู้จักพวกเจ้าดียิ่ง หากพระองค์ทรงประสงค์พระองค์ก็จะทรงเมตตาพวกเจ้า หรือหากพระองค์ทรงประสงค์พระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเจ้า และเรามีได้ส่งเจ้ามาเป็นผู้คุมครองพวกเขาแต่ประการใด

17|55|และพระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และโดยแน่นอนเราได้เลือกนะบีมุฮัมมัดให้ดีเด่นกว่าอีกบางคน และเราได้ให้พระบารมีแก่ตัว

17|56|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “พวกท่านจงเรียกร้องบรรดาสิ่งที่พวกท่านกล่าวอ้างอื่นจากพระองค์4 พวกมันไม่มีอำนาจที่จะปลดปล่อยความทุกข์ยากและเปลี่ยนแปลงมันจากพวกท่านได้”

17|57|เหล่านั้นที่พวกเขาวิงวอนนั้น พวกมันก็ยั้งหว้งที่จะหาทางเข้าสู่พระเจ้าของพวกมันว่า ผู้ใดในหมู่พวกมันจะเข้าใกล้ที่สุดและพวกมันยังหว้งในความเมตตาของพระองค์ และกล่าวการลงโทษของพระองค์ แท้จริงการลงโทษของพระเจ้าของเจ้านั้นควรน่าระวัง

17|58|และไม่มีหมู่บ้านใดเว้นแต่เราเป็นผู้ทำลายมันก่อนถึงวันกิยามะฮ์ หรือเป็นผู้ลงโทษมันด้วยการลงโทษอย่างสาหัส นั่นมันได้ถูกบันทึกไว้แล้วในบันทึก

17|59|ไม่มีสิ่งใดที่ยิ่งใหญ่กว่าเราโดยที่เราจะส่งสัญญาณต่าง ๆ เว้นแต่ว่าพวกสมย์ก่อน ๆ ได้ปฏิเสธมัน และเราได้ให้รู้ตัวเมื่อยเป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่พวกพะมุด แต่พวกเขาได้ทারণมัน และเรามีได้ส่งสัญญาณต่างๆ เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเป็นการเตือนสาปแช่งเท่านั้น

17|60|และจงรำลึกเมื่อเรากล่าวแก่เจ้าว่า แท้จริงพระเจ้าของเจ้าทรงรอบรู้ในเรื่องของมนุษย์และมิได้ทำให้การฝืนซึ่งเราได้เจ้าเห็นเพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเป็นการทดสอบแก่มนุษย์ และต้นไม้ (ซักกูม) ที่ถูกสาปในอัลกุรอาน และเราได้ทำให้พวกเขาหวาดกลัว ดังนั้น มันมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขา นอกจากการต้อร้นมาก

17|61|และจงรำลึกเมื่อเรากล่าวแก่มะลาอิกะฮ์ว่า “จงสุญูดต่ออาดัม” ดังนั้นพวกเขาได้สุญูดเว้นแต่ฮิลีส มันกล่าวว่า “ฉันจะสุญูดต่อผู้ที่พระองค์ทรงสร้างจากดินกระนั้นหรือ ?”

17|62|มันกล่าวว่า “พระองค์ทรงเห็นแล้วมิใช่หรือ เขาผู้นี้ที่พระองค์ทรงให้เกียรติมากกว่าฉันหากพระองค์ทรงโปรดประวิงเวลาแก่ฉันจนถึงวันกิยามะฮ์ แน่หนอนฉันจะทำลายล้างลูกหลานของเขาให้หมดสิ้น เว้นแต่เพียงเล็กน้อย”

17|63|พระองค์ตรัสว่า “เจ้าจงไปให้พ้น ! ดังนั้นผู้ใดในหมู่พวกเขาปฏิบัติตามเจ้า แท้จริงนรกคือการตอบแทนของพวกเจ้า เป็นการตอบแทนที่สมบูรณ์

17|64|”และเจ้าจงย้ายวนผู้ที่เจ้าสามารถทำให้เขาหลงในหมู่พวกเขาด้วยเสียงของเจ้า และชักชวนพวกเขาให้เห็นพ้องด้วยด้วยม้าของเจ้าและด้วยเท้าของเจ้า และจงร่วมกับพวกเขาในทรัพย์สินและลูกหลาน และจงสัญญาพวกเขา”และชัยฏอนมิได้ให้สัญญาณใดๆ แก่พวกเขา เว้นแต่เป็นการหลอกลวงเท่านั้น

17|65|“แท้จริงปวงปาวของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่มีอำนาจใดๆ เหนือพวกเขา และพอเพียงแล้วที่พระเจ้าของข้าพเจ้าเป็นผู้คุ้มครอง”

17|66|พระเจ้าของพวกเขาคือผู้ทรงให้เรือแล่นตามท้องทะเล เพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตาแก่พวกเขาเสมอ

17|67|และเมื่อทุกขภัยประสบแก่พวกเขาในท้องทะเล ผู้ที่พวกเขาวิงวอนขอก็จะสูญหายไปวันแต่พระองค์เท่านั้น ต่อมาเมื่อพระองค์ทรงช่วยให้พวกเขารอดพ้นขึ้นบก พวกเขาก็นั่งหลังออกไป และมนุษย์นั้นเป็นผู้เนรคุณเสมอ

17|68|พวกเขาจะปลอดภัยหรือ หากพระองค์จะทรงให้ริมฝั่งนั้นกล่มลงไปกับพวกเขา หรือจะทรงส่งลมหอบกรวดกระหน่ำลงมาใส่พวกเขาแล้วพวกเขาจะไม่พบผู้ใดเป็นผู้คุ้มครองพวกเขาเลย

17|69|หรือพวกเขาจะปลอดภัยหรือ หากพระองค์จะทรงนำพวกเขากลับไปในนั้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วทรงส่งลมพายุร้ายกระหน่ำพวกเขา แล้วให้พวกเขามันตายเพราะพวกเขาเนรคุณ หลังจากนั้นพวกเขาก็จะไม่พบผู้ใดแก้แค้นแทนเรา

17|70|และโดยแน่นอน เราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัม และเราได้บรรเทาพวกเขาทั้งทางบกและทางทะเล และได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีทั้งหลายแก่พวกเขา และเราได้ให้พวกเขาดีเด่นอย่างมีเกียรติเหนือกว่าผู้ที่เราได้ให้บังเกิดมาเป็นส่วนใหญ่

17|71|วันที่เราจะเรียกพร้อมหาชนทั้งหลาย พร้อมด้วยบันทึกของพวกเขา ดังนั้นผู้ใดที่บันทึกของเขาถูกยื่นให้ทางขวาของเขา เขาเหล่านั้นก็จะได้อ่านบันทึกของพวกเขา โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแม้แต่น้อย

17|72|และผู้ใดบอดในโล่นั้น ดังนั้นเขาก็จะบอดในปรโลกด้วย และหลงทางอย่างไกลยิ่ง

17|73|และหากว่าพวกเขาจะทำให้เจ้าหลงไปจากที่เราได้วะอีแก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้คู่สิ่งอื่นขึ้นแก่เรา และเมื่อนั้นแหละพวกเขาก็จะคบเจ้าเป็นเพื่อนสนิท

17|74|และหากว่าเราได้ให้เจ้าตั้งมั่นอยู่บนความจริงแล้ว โดยแน่นอนยิ่ง เจ้าอาจจะโน้มเอียงไปทางพวกเขาบ้างเล็กน้อย

17|75|ถ้าเช่นนั้น แน่หนอนเราก็คงจะให้เจ้าล้มรส (การลงโทษ) สองเท่าในชีวิตนี้ และสาบสูญเมื่อยามตาย แล้วเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือแก่เจ้าให้พ้นจาก (การลงโทษของ) เรา

17|76|และหากพวกเขาแห้วให้เจ้าออกจากแผ่นดิน เพื่อขับไล่เจ้าออกไป และเมื่อนั้นพวกเขาจะไม่พำนักอยู่นานหลังจากเจ้า(ออกไปแล้ว) เว้นแต่ช่วงเวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

17|77|นี่คือแนวทางของผู้ที่เราได้ส่งเขามาก่อนเจ้าจากบรรดาอรุสของเรา และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงในแนวทางของเราแต่ประการใด

17|78|จึงดำรงการละหมาดไว้ตั้งแต่ตะวันคล้อยจนพลบค่ำ และการอ่านยามรุ่งอรุณ จริการอ่านยามรุ่งอรุณนั้นเป็นพยานยืนยันเสมอ

17|79|และจากบางส่วนของกลางคืนเจ้าจงตื่นขึ้นมาละหมาดในเวลาของมัน เป็นการสมควรสำหรับเจ้า หวังว่าพระเจ้าของเจ้าจะทรงให้เจ้าได้รับตำแหน่งที่ถูกสรรเสริญ

17|80|และจงกล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ได้ทรงโปรดนำข้าพระองค์เข้าตามทางเข้าที่ชอบธรรม และได้ทรงโปรดนำข้าพระองค์ออกตามทางออกที่ชอบธรรม และทรงโปรดให้ข้าพระองค์มีอำนาจที่เข้มแข็ง ซึ่งได้รับการช่วยเหลือจากพระองค์”

17|81|และจงกล่าวเถิด “เมื่อความจริง” ปรากฏขึ้นและความเท็จย่อมมลายไป แท้จริงความเท็จนั้นย่อมมลายไปเสมอ”

17|82|และเราได้ให้ส่วนหนึ่งจากอัลกุรอานลงมา ซึ่งเป็นการบำบัดและความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา และมันมิได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรม นอกจากการขาดทุนเท่านั้น

17|83|และเมื่อเราให้ความโปรดปรานแก่มนุษย์เขาเห็นห้วงและปลื้มตัวออกไปต่าง ๆ และเมื่อความชั่วประสบแก่เขาเขาก็เบื่อหน่ายหมดอาลัย

17|84|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ทุกคนจะกระทำตามรูปแบบของเขา ฉะนั้น พระเจ้าของพวกท่านทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่เขาได้รับแนวทางอย่างถูกต้อง”

17|85|และพวกเขาจะถามเจ้า เกี่ยวกับวิญญาณจงกล่าวเถิดว่า “เรื่องวิญญาณนั้นเป็นไปตามพระบัญชาของพระเจ้าของฉันทัน และพวกท่านจะไม่ได้รับความรู้ใดๆ เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น”

17|86|และหากเราประสงค์ แน่หนอนเราจะเอาสิ่งซึ่งเราได้วะอีแก่เจ้าไปเสีย และเจ้าจะไม่พบผู้คุ้มครองคนใดเหนือเราในเรื่องนี้สำหรับเจ้า

17|87|แต่ว่ามันเป็นพระเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า แท้จริงความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อเจ้านั้นใหญ่หลวงนัก

17|88|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แน่หนอนหากมนุษย์และญินรวมกันที่จะนำมาเช่นอัลกุรอานนี้ พวกเขาไม่อาจจะนำมาเช่นนั้นได้ และแม้ว่าบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางคนก็ตาม

17|89|และโดยแน่นอนเราได้อธิบายแก่มนุษย์แล้ว จากทุกอุทาหรณ์ในอัลกุรอานนี้ แต่ส่วนมากของมนุษย์ปฏิเสธไม่ยอมรับนอกจากการไม่ศรัทธา

17|90|และพวกเขากล่าวว่า “เราจะไม่ศรัทธาต่อท่าน จนกว่าท่านจะทำให้แผ่นดินแตกออกเป็นลำธารแก่เรา”

17|91|“หรือให้ท่านมีส่วนอินทผลัม และองุ่นให้มันแยกเป็นลำน้ำหลายสาย พวยพุ่งออกมาท่านกลางมัน

17|92|“หรือท่านทำให้ขึ้นฟ้าหล่นลงมาบนพวกเราเป็นเสียงๆ ตามที่ท่านอ้าง หรือนำอัลลอฮ์และมะลาอิกะฮ์มาให้เราเห็นต่อหน้า

17|93|“หรือให้ท่านมีบ้านที่ประดับประดาไว้หนึ่งหลัง หรือท่านขึ้นไปบนชั้นฟ้า และเราจะไม่ศรัทธาสำหรับการขึ้นไปของท่านจนกว่าท่านจะนำคัมภีร์เล่มหนึ่งลงมาให้เราได้อ่าน” จงกล่าวเถิด “มหาบรียูตแห่งพระเจ้าของฉันทัน ฉันทันมิได้เป็นอันใด นอกจากเป็นมนุษย์เป็นร่อซูล”

17|94|และไม่มีสิ่งใดที่จะห้ามมนุษย์ให้พวกเขาศรัทธา เมื่อแนวทางที่ถูกต้องมายังพวกเขาแล้ว นอกจากพวกเขากล่าวว่า “อัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งมนุษย์ธรรมดาเป็นร่อซูลกระนั้นหรือ?”

17|95|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “หากมะลาอิกะฮ์เดินสัจจอย่างสงบในแผ่นดิน แน่หนอนเราจะส่งมะลักหนึ่งลงมาจากฟากฟ้า เป็นร่อซูลแก่พวกเขา”

17|96|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “พอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน ระหว่างฉันและพวกท่าน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ทรงมองเห็นปวงปาวของพระองค์”

17|97|และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงแนะแนวทาง เขาก็จะเป็นผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้หลงทางแล้ว ดังนั้นผู้เจ้าจะไม่พบอีกเลยสำหรับพวกเขา ซึ่งบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากพระองค์และเราจะชุมนุมพวกเขาในวันกิยามะฮ์ ถูกลากค้ำหน้า โดยมีสภาพเป็นคนตาบอด เป็นใบ้และหูหนวก ที่พำนักของพวกเขาเดือนรอกฎะฮ์นั้นมอดทุกครั้งที่มันมอดเราได้เพิ่มการเผาไหม้ลูกโซนแก่พวกเขา

17|98|นั่นคือการตอบแทนของพวกเขา โดยเขาปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์และการทั้งหลายของเรา และพวกเขากล่าวว่า“เมื่อเราเป็นกระดุกและรวนยุ่ยแล้ว แท้จริงเราจะถูกให้ฟื้นขึ้นเพื่อกำเนิดใหม่ได้อย่างไร ?”

17|99|พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์เป็นผู้ทรงอนุภาพที่จะสร้างเยี่ยงพวกเขา และทรงกำหนดเวลาหนึ่งสำหรับพวกเขา ไม่มีการสงสัยใดๆ ในนั้น แต่พวกอธรรมปฏิเสธไม่ยอมรับนอกจากการไม่ศรัทธา

17|100|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “หากพวกท่านครอบครองชุมแห่งความเมตตาของพระเจ้าของฉันทันเมื่อนั้นพวกท่านก็จะทวงหนี้ยามนั้นไว้

เพราะกลัวการบริจา และมนุษย์นั้นเป็นคนตระหนี่”

17|101|และโดยแน่นอน เราได้ให้แก่ฆราวาสสัญญาต่าง ๆ อันแจ่มชัด 9 ประการ ดังนั้น เจ้าจึงถามถึงความของอิสรออีลเมื่อเขา (มุซา) มายังพวกเขาฟิโรเอาน์ได้พูดกับเขาว่า “โอ้ มุซาเอ๋ย แท้จริงฉันคิดว่าท่านถูกเวทมนตร์อย่างแน่นอน”

17|102|เขากล่าวว่า “โดยแน่นอนท่านย่อมรู้ดีว่าไม่มีผู้ใดประทุษร้ายสิ่งเหล่านี้ นอกจากพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่อเป็นพยาน และแท้จริงฉันคิดว่าแน่นอนท่าน โอ้ฟิโรเอาน์เอ๋ย เป็นผู้ทายนะแล้ว”

17|103|ดังนั้น เขา (ฟิโรเอาน์) ต้องการที่จะย้ายพวกเขาออกไปจากแผ่นดิน ฉะนั้น เราจึงให้เขามาน้ำตายและผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาทั้งหมด

17|104|และเราได้กล่าวแก่หัวหน้าของอิสรออีลหลังจากเขาว่า “จงพำนักอยู่ในดินแดนนี้” ดังนั้นเมื่อสัญญาแห่งวันอาดิเรอะฮ์ได้มาถึง เราจะนำพวกเขาทั้งหมดมารวมไว้ด้วยกัน”

17|105|และด้วยความจริง เราได้ประทานมัน (อัลกุรอาน) ลงมา และด้วยความจริงมันได้ลงมาและเราได้ส่งเจ้าเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อเป็นผู้แจ้งข่าวดี และเป็นผู้ตักเตือน

17|106|และอัลกุรอาน เราได้แยกมันไว้อย่างชัดเจน เพื่อเจ้าจะได้อ่านมันแก่มนุษย์อย่างช้าๆ และเราได้ประทานมันลงมาเป็นขั้นตอน

17|107|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “พวกท่านจะศรัทธาในมันหรือไม่ศรัทธาก็ตาม แท้จริง บรรดาผู้ได้รับความรู้ก่อนหน้ามันนั้นเมื่อมันได้ถูกอ่านแก่พวกเขาพวกเขาจะหมอบราบลง ใบหน้าจรดพื้นเพื่อสujud”

17|108|และพวกเขาจะกล่าวว่า “มหาบริสุทธิ์แก่พระเจ้าของเรา สัญญาของพระเจ้าของเรานั้นแน่นอน ย่อมถูกปฏิบัติให้ครบถ้วน”

17|109|และพวกเขาจะหมอบราบลงใบหน้าจรดพื้นพลาญร้องไห้ และมันจะเพิ่มการสำรวมแก่พวกเขา

17|110|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “พวกท่านจงเรียกอัลลอฮ์หรือจงเรียกอิสระเราะห์มาเกิด อันใดก็ตามที่เจ้าเรียก สำหรับพระองค์นั้น พระนามสวยงามยิ่ง และอย่ายกเสียงดังในเวลาละหมาดของเจ้า และอย่าลดให้ค่อยเช่นนั้น แต่จงแสวงหาทางระหว่างนั้น (ปานกลาง)”

17|111|และจงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “การสรรเสริญทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ ซึ่งไม่ทรงตั้งพระบุตรและไม่มีความภาคภูมิใจ ร่วมกับพระองค์ในอำนาจ และไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ แก่พระองค์ให้พ้นจากความต่ำต้อยและจงให้ความเกรียงไกรแด่พระองค์อย่างกึกก้อง”

18|1|บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ผู้ทรงประทานคัมภีร์แก่ปาวของพระองค์ และพระองค์มิได้ทรงทำให้มันมีการบิดเบือนแต่อย่างใด

18|2|เป็นคัมภีร์ที่เที่ยงธรรม เพื่อเตือนสัจธรรมถึงการลงโทษอย่างสาหัสจากพระองค์ และเพื่อแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่กระทำความดีทั้งหลาย สำหรับพวกเขาเหล่านี้จะได้รับรางวัลอันดีงาม (คือสวนสวรรค์)

18|3|เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

18|4|และเพื่อเตือนสัจธรรมแก่บรรดาผู้ที่กล่าวว่า “อัลลอฮ์ทรงตั้งพระบุตรขึ้น”

18|5|พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆ ในเรื่องนี้ และบรรดาบุตรของพวกเขาก็เช่นกัน เป็นคำกล่าวที่นอกลูญ์ที่ยังที่ออกจากปากของพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่ได้กล่าวอันใดนอกจากความเท็จ

18|6|ดังนั้น บางทีเจ้าอาจเป็นผู้ทำลายชีวิตของเจ้าด้วยความเสียใจ เนื่องจากการผินหลังของพวกเขา หากพวกเขาไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอาน

18|7|แท้จริง เราได้ทำให้สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินเป็นที่ประดับสำหรับมัน เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาว่า ผู้ใดในหมู่พวกเขามีผลงานที่ดีเยี่ยม

18|8|และแท้จริง แน่แน่นอนเราเป็นผู้ทำให้สิ่งที่อยู่บนพื้นดินเป็นผุยผงแห้งแล้ง

18|9|เจ้าคิดหรือว่า ชาวถ้ำและแผ่นจารึก เป็นส่วนหนึ่งจากสัญญาณมหัศจรรย์ของเรากระนั้นหรือ ?

18|10|จงรำลึกขณะที่พวกเขาหลบหนีหลบเข้าไปในถ้ำแล้วพวกเขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงโปรดประทานความเมตตาจากพระองค์แก่เรา และทรงทำให้การทำงานของเรายูอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง”

18|11|แล้วเราได้ถอดหูพวกเขา (ให้นอนหลับ) ในถ้ำ เป็นเวลาหลายปี

18|12|แล้วเราได้ให้พวกเขาลุกขึ้น เพื่อเราจะได้ว่าผู้ใดในสองพวกนั้น นับเวลาที่พวกเขาพำนักอยู่ได้ถูกต้องกว่า

18|13|เราจะเล่าเรื่องราวของพวกเขาแก่เจ้าตามความเป็นจริง แท้จริงพวกเขาเป็นชายหนุ่มที่ศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา และเราได้เพิ่มแนวทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขา

18|14|และเราได้ให้ความเข้มแข็งแก่หัวใจของพวกเขา ขณะที่พวกเขายืนขึ้นประกาศว่า “พระเจ้าของเราคือพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินเราจะไม่วิงวอนพระเจ้าอื่น จากพระองค์ มิเช่นนั้นเราก็กลัวเกิดความจริงอย่างแน่นอน

18|15|กลุ่มชนของเราเหล่านั้นได้ยึดเอาพระเจ้าต่างๆ อื่นจากพระองค์ ทำไมพวกเขาจึงไม่นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายืนยันเล่า ดังนั้นจะมีผู้ใดอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์

18|16|และเมื่อพวกเขาปลุกตัวออกจากพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์แล้ว ดังนั้นพวกเขาก็งอกราบเข้าไปในถ้ำ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาจะทรงแผ่ความเมตตาของพระองค์แก่พวกเขา และจะทรงทำให้กิจการของพวกเขาดำเนินไปอย่างสะดวกสบาย

18|17|และเจ้าจะเห็นดวงอาทิตย์ เมื่อมันขึ้น มันจะคล้อยจากถ้ำของพวกเขาไปทางขวา และเมื่อมันตก มันจะเบนออกไปทางซ้าย โดยพวกเขาอยู่ในที่โล่งกว้างของมัน นั่นคือส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของอัลลอฮ์ ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงแนะทางที่ถูกต้องแก่เขา เขาก็คือผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง และผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เขาหลง เขาจะไม่พบ

18|18|และเจ้าคิดว่าพวกเขาตื่นทั้งๆ ที่พวกเขานอนหลับ และเราพลิกพวกเขาไปทางขวาและทางซ้ายและสุนัขของพวกเขาเหยียดขาหน้าทั้งสองของมันไปทางปากถ้ำ หากเจ้าร้องมองพวกเขา แน่แน่นอนเจ้าจะเห็นหลังเตลิดหนึ่งจากพวกเขา และเจ้าจะเต็มไปด้วยความตกใจเพราะพวกเขา

18|19|และในท่านอนนั้นเราได้ให้พวกเขาลุกขึ้นเพื่อพวกเขาจะถามซึ่งกันและกัน คนหนึ่งในพวกเขากล่าวว่า “พวกท่านพำนักอยู่นานเท่าใด ?” พวกเขาบอกว่า “เราพักอยู่วันหนึ่งหรือส่วนหนึ่งของวัน” พวกเขาบอกว่า “พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาทรงทราบดีว่าพวกท่านพำนักอยู่นานเท่าใด ดังนั้นจงส่งคนหนึ่งไปในเมือง พร้อมด้วยเหรียญเงินของพวกเขา เพื่อเลือกอาหารที่ดีที่ยัง และให้เขาซื้อมาให้แก่พวกท่าน และให้เขาประพฤติอย่างสุภาพ และอย่าให้ผู้ใดรู้เรื่องของพวกท่าน”

18|20|แท้จริงพวกเขานั้น หากพวกเขาไม่รู้เรื่องของพวกท่าน พวกเขาจะเอาก่อนหินขว้างพวกท่านหรือนำพวกท่านกลับไปนับถือศาสนาของพวกเขา และเมื่อئนั้นพวกท่านจะไม่บรรลุความสำเร็จเลย”

18|21|และในท่านอนนั้นเราได้เปิดเผยแก่พวกเขาเพื่อพวกเขาจะรู้ว่าสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง และแท้จริงวันสิ้นโลกนั้นมิจริงไม่ต้องสงสัยเลย เมื่อพวกเขาได้เถียงกันในหมู่พวกเขาถึงเรื่องของพวกเขา(ชาวถ้ำ) แล้ว พวกเขาบอกว่า “จงสร้างอาคารที่ปากถ้ำให้แก่พวกเขา” พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาทรงรู้ดียิ่งขึ้นในเรื่องของพวกเขา ฝ่ายบรรดาผู้มิเลียงข้างมากในเรื่องของพวกเขาบอกว่า “แน่นอนเราจะสร้างมัสยิดที่ปากถ้ำให้แก่พวกเขา”

18|22|พวกเขาจะกล่าวกันว่า ชาวถ้ำนั้นมีสามคน ที่ลี้ภัยคือสุนัขของพวกเขา และอีกกลุ่มจะกล่าวว่า มีห้าคน ที่หกลี้ภัยคือสุนัขของพวกเขา ทั้งนี้เป็นการเดาในสิ่งที่ไม่รู้ และอีกกลุ่มหนึ่งจะกล่าวว่ามิมีเจ็ดคน และที่แปดคือสุนัขของพวกเขา จงกล่าวเถิด “พระผู้เป็นเจ้าของนักรู้ดียิ่งถึงจำนวนของพวกเขา ไม่มีผู้ใดรู้เรื่องของพวกเขาวุ่นแต่ส่วนน้อย” ดังนั้น เจ้าอย่าได้เถียงกันในเรื่องของพวกเขา

นอกจากการโต้เถียงที่ประจักษ์แจ้ง และอย่าสอบถามผู้ใดในเรื่องของพวกเขาเลย

18|23|และเจ้าอย่ากล่าวเกี่ยวกับสิ่งใดว่า “แท้จริงฉันจะเป็นผู้ทำสิ่งนั้นในวันพรุ่งนี้”

18|24|เว้นแต่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ จงรำลึกถึงพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเมื่อลืม และจงกล่าวว่า “บางทีพระผู้เป็นเจ้าของฉันจะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องที่ใกล้กว่านี้แก่ฉัน”

18|25|และพวกเขาพำนักอยู่ในถ้ำของพวกเขาสามร้อยปี และเพิ่มอีกเก้าปี

18|26|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งว่าพวกเขาพำนักอยู่นานเท่าใด สำหรับพระองค์นั้นทรงรู้สิ่งพ้นญาณวิสัย ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินพระองค์ทรงเห็นชัดและทรงฟังชัดทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีผู้คุ้มครองใดสำหรับพวกเขาอื่นจากพระองค์พระองค์ไม่ทรงรับรู้ผู้ใด เข้าร่วมภาคีในการปกครองของพระองค์”

18|27|และจงอ่านสิ่งที่ถูกวะฮีย์แก่เจ้า จากคัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงคำกล่าวของพระองค์ และเจ้าจะไม่พบที่พึงใจ ใดๆ เลยนอกจากพระองค์

18|28|และจงจดบันทึกตัวของเจ้า ร่วมกับบรรดาผู้วิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ทั้งยามเช้าและยามเย็น โดยปรารถนาความโปรดปรานของพระองค์ และอย่าให้สายตาของเจ้าหันเหออกไปจากพวกเขา ขณะที่เจ้าประสงค์ความสวยงามแห่งชีวิตของโลกนี้ แลเจ้าอย่าเชื่อฟังผู้ที่เราทำให้หัวใจของเขาละเลยจากการรำลึกถึงเรา และปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของเขา และกิจการของเขาพินาศสูญหาย

18|29|และจงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “สัจธรรมนั้นมาจากพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา” ดังนั้น ผู้ใดประสงค์ก็จงศรัทธา และผู้ใดประสงค์ก็จงปฏิเสธ แท้จริง เราได้เตรียมไฟนรกไว้สำหรับพวกอธรรมซึ่งก้าวก่ายของมันล้อมรอบพวกเขา และถ้าพวกเขาร้องขอความช่วยเหลือ ก็จะถูกช่วยเหลือด้วยน้ำเสมือนน้ำทองแดงเดือดลาวาไหม้หน้า มันเป็นน้ำดื่มที่ชั่วช้าและเป็นพิษที่พ่นที่เลวร้าย

18|30|แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย เราจะไม่ให้การตอบแทนของผู้กระทำความดีสูญหายอย่างแน่นอน

18|31|ชนเหล่านั้นแหละ สำหรับพวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์หลากหลายเป็นที่พำนัก มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างของพวกเขา ในสวนสวรรค์พวกเขาได้ประดับกำไลทอง และสวมอาภรณ์สีเขียวทอด้วยผ้าไหมละเอียดและผ้าไหมหยานนอนเอกเขนกบนเตียงในสวรรค์ เป็นการตอบแทนที่ดีเยี่ยมและเป็นพำนักที่ดีเยี่ยม

18|32|และจงเปรียบเทียบอาหารหนึ่งแก่พวกเขา คือชายสองคน เราให้สวนองุ่นสองแห่งแก่คนหนึ่ง ในสองคน และเราได้ล้อมสวนทั้งสองไว้ด้วยต้นอินทผลัม และเราได้ทำให้มีพืชพันธุ์ระหว่างสวนทั้งสองด้วย

18|33|แต่ละสวนทั้งสองแห่งนี้ได้ออกผลิตผลของมันอย่างสมบูรณ์ ไม่เคยลดน้อยแต่อย่างใดและเราได้ให้ลำน้ำไหลท่ามกลางสวนทั้งสอง

18|34|และเขาได้รับผลิตผล ดังนั้นเขาจึงกล่าวแก่เพื่อนของเขา ขณะที่กำลังโต้เถียงกันอยู่ว่า “ฉันมีทรัพย์สินมากกว่าท่าน และมีข้าบริพารมากกว่า”

18|35|เขาได้เข้าไปในสวนของเขาโดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธาแก่ตัวเขาเอง เขากล่าวว่า “ฉันไม่คิดว่าสวนนี้จะพินาศไปได้เลย”

18|36|“และฉันไม่คิดว่าวันอาสานของโลกจะมีขึ้น และหากว่าฉันจะถูกกลับไปยังพระผู้เป็นเจ้าของฉัน แน่نون ฉันจะพบที่กลับที่ดียิ่งขึ้นกว่านี้”

18|37|เพื่อนของเขากล่าวแก่เขาขณะที่กำลังโต้เถียงกันอยู่ว่า “ท่านแนรคุณต่อพระผู้สร้างท่านจากดิน แล้วจากเชื้อสุจิ แล้วพระองค์ทรงทำให้ท่านเป็นคนโดยสมบูรณ์ กระนั้นหรือ?”

18|38|“แต่ฉันเชื่อว่าพระองค์คืออัลลอฮ์ พระผู้เป็นเจ้าของฉัน และฉันจะไม่ตั้งผู้ใดร่วมเป็นภาคีกับผู้เป็นเจ้าของฉันเลย”

18|39|“และทำไมเล่าเมื่อท่านเข้าไปในสวนของท่าน ท่านควรกล่าวว่า สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์(ยอมเกิดขึ้น) ไม่มีพียงใด ใดๆ(ที่จะช่วยเราได้) นอกจากที่อัลลอฮ์ หากท่านเห็นว่าฉันด้อยกว่าท่านทางด้านทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน

18|40|ดังนั้น บางทีพระผู้เป็นเจ้าของฉันจะทรงประทานให้ฉันดีกว่าสวนของท่าน และจะทรงส่งสายฟ้าฟาดลงที่สวนของท่าน แล้วมันจะกลายเป็นที่ดินโล่งเตียน

18|41|“หรือน้ำของมันกลายเป็นเหือดแห้งแล้วท่านไม่สามารถจะพบมันได้เลย”

18|42|และผลิตผลของเขาถูกทำลายหมด แล้วเขาก็ประกบฝ่ามือทั้งสองด้วยความเสียใจต่อสิ่งที่เขาก็ประกบฝ่ามือทั้งสองด้วยความเสียใจต่อสิ่งที่เขาได้จับจ่ายไป และมันพังพาบลงมา และเขากล่าวว่า “โอ้ ! หากฉันไม่เอาผู้ใดมาตั้งภาคีกับพระผู้เป็นเจ้าของฉัน”

18|43|และเขาไม่มีพรรคพวกจะช่วยเขาได้ นอกจากอัลลอฮ์ และเขาก็มิได้เป็นผู้ช่วยเหลือ

18|44|ด้วยเหตุนี้ การคุ้มครองช่วยเหลือเป็นของอัลลอฮ์ผู้ทรงสร้าง และพระองค์ทรงดียิ่งในการตอบแทน และทรงดียิ่งในบันปลาย

18|45|และจงเปรียบเทียบการดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้แก่พวกเขา ประหนึ่งน้ำที่เราหลั่งมันลงมาจากฟากฟ้า ดังนั้นพืชผลในแผ่นดินก็จะคลุกเคล้าไปกับน้ำ แล้วมันก็แห้งกรังเป็นเศษเป็นชิ้นซึ่งลมจะพัดมันให้ปลิวว่อน และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง

18|46|ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานคือ เครื่องประดับแห่งการดำรงชีวิตในโลกนี้ และความดีทั้งหลายที่จริงนั้น เป็นการตอบแทนที่ดีเยี่ยมที่พระเจ้าของเจ้า และเป็นความหวังที่ดีเยี่ยม

18|47|และ(จงรำลึก) วันที่เราให้เทือกเขาเคลื่อนย้ายไป และเจ้าจะเห็นแผ่นดินราบเรียบและเราจะชุมนุมพวกเขา ดังนั้น เราจะไม่ให้ผู้ใดออกไปจากพวกเขาเลย

18|48|และพวกเขาจะถูกนำมารวมเป็นแถวต่อหน้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า โดยแน่นอน พวกเขาจะถูกนำมาซึ่งเราดังที่เราให้บังเกิดพวกเขาในครั้งแรก แต่พวกเขาอ้างว่าเราไม่ได้กำหนดเวลาสำหรับพวกเขา

18|49|และบันทึกจะถูกวางไว้ ดังนั้น เจ้าจะเห็นผู้กระทำความผิดทั้งหลายหวนกลับสิ่งที่มิอยู่ในบันทึกและพวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้ความวิบัติของเราเอ๋ย! บันทึกอะไรกันนี้ มันมิได้ละเว้นสิ่งเล็กน้อยและสิ่งใหญ่โตเลย เว้นแต่ได้บันทึกไว้ครบถ้วน” และพวกเขาได้พบสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ปรากฏอยู่ต่อหน้าและพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ามีทรงอธรรมต่อผู้ใดเลย

18|50|และเมื่อเราได้กล่าวแก่มะลาอิกะฮ์ว่า “จงสุญูดวาระต่ออาดัม” พวกเขาก็แสดงการวาระเว้นแต่ฮิบลิส มันอยู่ในจำพวกญิน ดังนั้น มันจึงฝ่าฝืนคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้าของมัน แล้วพวกเขาจะยึดเอามันและวงศ์วานของมัน เป็นผู้คุ้มครองอื่นจากข้ากระนั้นหรือหรือ? ทั้งๆ ที่พวกมันเป็นศัตรูกับพวกเขา มันช่างชั่วช้าแท้ๆ ในการแลกเปลี่ยนสำหรับพวกอธรรม”

18|51|ข้ามิได้เอาพวกมันมาเป็นพยาน ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แม้ในการสร้างตัวพวกมันเอง และข้ามิได้เอาพวกที่ทำให้ผู้อื่นหลงผิดมาให้ความช่วยเหลือ

18|52|และ(จงรำลึก) วันที่พระองค์ตรัสว่าพวกเขาจงเรียกคูภาคีของข้าที่พวกเขากล่าวอ้างนั้น” แล้วพวกเขาก็ร้องขอให้พวกมันช่วยเหลือ แต่พวกมันจะไม่ตอบรับพวกเขา และเราได้กำหนดให้มิหล่งพินาศระหว่างพวกมันเอง”

18|53|และพวกกระทำความผิดมองเห็นไฟนรกพวกเขารู้ว่า แน่نونพวกตนจะตกลงไปในนั้นและพวกเขาจะไม่พบทางรอดจากมันไปได้เลย

18|54|และเราได้ชี้แจงแก่นมนุษย์ในอัลกุรอานนี้แต่ละตัวอย่าง แต่มนุษย์นั้นชอบโต้เถียงในเรื่องต่างๆ เป็นส่วนใหญ่

18|55|และไม่มีสิ่งใดที่จะยับยั้งมนุษย์จากการศรัทธา เมื่อแนวทางที่ถูกต้องได้มายังพวกเขา และการขอภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกเขา เว้นแต่จะให้แบบอย่างแต่เก่าก่อน(การลงโทษ) มายังพวกเขาหรือจะให้การลงโทษมายังพวกเขาต่อหน้าต่อตา

18|56|และเราได้ส่งบรรดาเรือขุดมาเพื่ออื่นใดวันแต่เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือน และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะโต้แย้งด้วยความเท็จ เพื่อทำลายล้างสังคมด้วยมัน (ความเท็จ) และพวกเขายึดเอาโครงการทั้งหลายของข้าและสิ่งที่ถูกตักเตือนเป็นการล้อเลียน

18|57|และผู้ใดจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่ถูกตักเตือนให้รำลึก ด้วยโครงการทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเขา แล้วเขาก็หันหลังห่างออกไป แล้วลืมนสิ่งที่มือทั้งสองของเขาประกอบไว้ แท้จริงเราได้ทำฝ่าปิดบนหัวใจของพวกเขา ในการที่พวกเขาจะเข้าใจมัน และในหูของพวกเขา นั้นหนวก และถ้าเจ้าเรียกร้องพวกเขาไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง พวกเขาจะไม่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องนั้นเลย

18|58|และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ หากพระองค์จะทรงเอาโทษพวกเขา ตามที่พวกเขาได้สะสมเอาไว้ แนนอนพระองค์จะทรงเร่งการลงโทษแก่พวกเขา แต่สำหรับพวกเขามีกำหนดเวลา ซึ่งพวกเขาจะไม่พบที่พึงอื่นใดนอกจากพระองค์

18|59|และเมืองเหล่านั้น เราได้ทำลายพวกเขาเมื่อพวกเขาอยู่ดีธรรม และเราได้กำหนดกำหนดเวลาสำหรับความพินาศของพวกเขาไว้แล้ว

18|60|และจงรำลึกเมื่อมุซาได้กล่าวแก่คนใช้ทุม (ยูฮัย อิบน์ฮุน) ของเขาว่า “ฉันจะยังคงเดินต่อไปจนกว่าจะบรรลุสู่ทางแห่งสองทะเลหรือฉันจะเดินต่อไปอีกหลายปี”

18|61|ดังนั้น เมื่อทั้งสองถึงชุมทางระหว่างสองทะเลแล้ว ทั้งสองลืมน้ำของเขา ดังนั้นมันจึงหาวิธีของมันลงทะเลไปตามทาง

18|62|ครั้นเมื่อทั้งสองเดินเลยต่อไปอีก เขาได้กล่าวแก่คนใช้ทุมของเขาว่า “จงนำอาหารกลางวันของเราออกมา โดยแนนอน เราได้รับความลำบากจากการเดินทางของเรา”

18|63|เขากล่าวว่า “ท่านไม่เห็นดอกหรือ เมื่อเราพักอยู่ที่ก้อนหิน แท้จริงฉันลืมน้ำที่จะพูดถึงเรื่องปลาและไม่มีผู้ใดที่ทำให้ฉันลืมน้ำถึงฉันนอกจากชัยฏอน และมันก็หาทางลงทะเลไปอย่างน่าประหลาดแท้ ๆ”

18|64|เขากล่าวว่า “นั่นแหละคือสิ่งที่เราต้องการหา” ดังนั้น ทั้งสองจึงหวนกลับตามร่องรอยไปที่เดิม”

18|65|แล้วทั้งสองได้พบปาวคนหนึ่งจากปวงปาวของเรา ที่เราได้ประทานความเมตตาจากเราให้แก่เขา และเราได้สอนความรู้จากเราให้แก่เขา

18|66|มุซาได้กล่าวแก่เขาว่า “จะให้ฉันติดตามท่านไปได้ไหม? โดยท่านจะต้องสอนฉันจากสิ่งที่ท่านได้เคยเรียนรู้มา ตามแนวทางที่เที่ยงตรง”

18|67|เขากล่าวว่า“แท้จริง ท่านจะไม่สามารถมีความอดทนร่วมกันฉันได้”

18|68|“และท่านจะอดทนได้อย่างไร ในสิ่งที่ท่านไม่มีความรู้อย่างละเอียดลออ?”

18|69|เขากล่าวว่า “หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ท่านจะพบฉันเป็นผู้อดทน และฉันจะไม่ฝ่าฝืนคำสั่งของท่าน”

18|70|เขากล่าวว่า “ดังนั้น ถ้าท่านติดตามฉันก็อย่าได้ถามฉันถึงสิ่งใด จนกว่าฉันจะเล่าเรื่องนั้นแก่ท่าน”

18|71|ดังนั้นทั้งสองจึงออกเดินทาง จนกระทั่งเมื่อทั้งสองลงเรือเขา(เกาะกูร์) จึงเจาะรูมัน เขา(มุซา) กล่าวว่า “ท่านเจาะรูมันเพื่อให้ผู้ที่อยู่ในเรือจมน้ำกรนั้นหรือ? โดยแนนอนท่านได้นำมาซึ่งสิ่งที่อันตรายยิ่ง”

18|72|เขากล่าวว่า “ฉันมิได้บอกหรือว่า แท้จริงท่านจะไม่สามารถมีความอดทนร่วมกับฉันได้”

18|73|เขา(มุซา) กล่าวว่า “โปรดอย่าเอาโทษกับฉันเลยในสิ่งที่ฉันลืมน้ำ และอย่าบังคับฉันให้ลำบากใจเรื่องของฉันเลย”

18|74|ดังนั้นเขาทั้งสองจึงออกเดินทางต่อไปจนกระทั่งเมื่อทั้งสองพบเด็กคนหนึ่ง เขา(เกาะกูร์)จึงสาเด็กคนนั้น เขา(มุซา)กล่าวว่า “ท่านสาชีวิตบริสุทธิ์โดยมิได้ทำผิดต่อชีวิตอื่นกระนั้นหรือ? โดยแนนอน ท่านทำสิ่งที่ร้ายแรงยิ่ง”

18|75|เขากล่าวว่า “ฉันมิได้บอกหรือว่า แท้จริงท่านจะไม่สามารถมีความอดทนร่วมกับฉันได้”

18|76|เขา(มุซา) กล่าวว่า “หากฉันถามสิ่งใดจากท่านหลังจากนี้ท่านอย่าคบฉันเป็นเพื่อร่วมทางอีกเลย แนนอน ท่านมีข้อแค้นตัวจากฉันพอแล้ว”

18|77|ดังนั้นทั้งสองจึงออกเดินทางต่อไป จนกระทั่งเมื่อทั้งสองพบชาวเมืองหนึ่ง ทั้งสองได้ขออาหารจากชาวเมืองนั้น แต่พวกเขาปฏิเสธที่จะต้อนรับเขาทั้งสองต่อมาเขาทั้งสองได้พบกำแพงแห่งหนึ่งกำลังจะพังลงมาแล้วเขาก็ทำให้มันตรงเขา(มุซา)กล่าวว่า “ถ้าท่านประสงค์ แนนอนท่านจะเอาค่าแรงตอบแทนสำหรับมันได้”

18|78|เขากล่าวว่า “นี่คือการแยกกันระหว่างฉันกับท่าน ฉันจะบอกท่านถึงความหมายที่ท่านไม่สามารถมีความอดทนในสิ่งนั้น ๆ ได้”

18|79|“ส่วนหนึ่งของเรือเดินทะเลนั้น มันเป็นของพวกผู้ศดสนทำงานอยู่ในทะเล ฉันตั้งใจจะทำให้มันมีต่าหน เพราะเบื้องหลังพวกเขานั้นมีกษัตริย์องค์หนึ่งคอยยึดเรือดี ๆ ทุกลำโดยใช้อำนาจ

18|80|“และส่วนเรื่องของเด็กนั้นก็คือ พ่อแม่ของเขาเป็นผู้ศรัทธา เรากล่าวว่า เขาจะเคี่ยวเข็ญให้ทั้งสองตกอยู่ในการละเมิดและปฏิเสธศรัทธา”

18|81|“ดังนั้นเราปรารถนา(ฝ่าเขาโดยหวัง) ว่าพระผู้เป็นเจ้าของทั้งสองจะทรงเปลี่ยนลูกที่ติกว่าให้แก่ทั้งสอง ม้ความบริสุทธิ์ก็ว่าและใกล้ชิดต่อความเมตตา(แก่ทั้งสอง)

18|82|“และส่วนเรื่องของกำแพงนั้น มันเป็นของเด็กผู้ชายกำพร้าสองคนที่อยู่ในเมือง และได้กำแพงนั้นมีชุมทรัพย์ของเขาทั้งสอง และพ่อของเด็กทั้งสองก็เป็นคนดี ดังนั้น พระผู้เป็นเจ้าของท่านทรงประสงค์ที่จะให้เด็กทั้งสองบรรลุสู่ความเป็นผู้ใหญ่และจะให้เด็กทั้งสองเอาชุมทรัพย์ของทั้งสองออกมาเอง เป็นความเมตตาจากพระผู้เป็นเจ้าของท่าน และฉันมิได้ทำสิ่งนั้นตามความพอใจของฉัน นั่นคือความหมายที่ท่านไม่สามารถมีความอดทนในสิ่งนั้นๆ ได้”

18|83|และพวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับซุลกีรณัณห์ จงกล่าวเถิด “ฉันจะเล่าเรื่องของเขาแก่พวกท่าน”

18|84|แท้จริงเราได้ให้อำนาจแก่เขาในแผ่นดิน และเราให้เขาทุกสิ่งที่เขาต้องการ

18|85|ดังนั้น เขาจึงมุ่งไปทางหนึ่ง (ทางทิศตะวันตก)

18|86|จนกระทั่งเมื่อเขาไปถึงดินแดนที่ดวงอาทิตย์ตก เขาพบลงในน้ำซุนตา และพบ ณ ที่นั้นชนหมู่หนึ่ง เรากล่าวว่า(อัลลอฮ์ทรงดลใจเขา) “โอ้ ซุลกีรณัณห์ เจ้าจะลงโทษพวกเขา หรือทำความดีต่อพวกเขา”

18|87|เขากล่าวว่า “ส่วนผู้ที่อธรรมนั้นเราจะลงโทษเขา แล้วเขาจะถูกกลับไปยังพระผู้เป็นเจ้าของเขา ดังนั้นพระองค์จะทรงลงโทษเขาซึ่งการลงโทษอย่างรุนแรง

18|88|“และส่วนผู้ศรัทธาและประกอบความดีนั้น สำหรับเขาคือการตอบแทนที่ดี และเราจะพูดกับเขาในกิจการงานของเราอย่างง่าย ๆ”

18|89|แล้วเขาได้มุ่งไปอีกทางหนึ่ง(ทางตะวันออก)

18|90|จนกระทั่งเมื่อเขาไปถึงดินแดนที่ตะวันออก เขาพบมันขึ้นเหนือกลุ่มชนหนึ่ง เราได้ทำที่กำบังแดดให้แก่พวกเขา

18|91|เช่นนั้นแหละ เราหยั่งรู้อาการที่เกี่ยวกับเขา

18|92|แล้วเขาได้มุ่งไปอีกทางหนึ่ง(ไปทางเหนือ)

18|93|จนกระทั่งเมื่อเขาไปถึงบริเวณหว่างภูผาทั้งสอง เขาได้พบชนกลุ่มหนึ่งที่เชิงภูผาทั้งสองนั้นซึ่งพวกเขาเกือบจะไม่เข้าใจคำพูดกันเลย

18|94|พวกเขา กล่าวว่า “โอ้ซุลกีรณัณห์ แท้จริงยะฮ์ญุกและมะฮ์ญญันเป็นผู้บ่อนทำลายในแผ่นดินนี้ ดังนั้น เราขอมอบบรรดา

การแก้ทาน เพื่อท่านจะได้สร้างกำแพงกันระหว่างพวกเรากับพวกเขา”

18|95|เขากล่าวว่า “สิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าของฉันทได้ให้อ่านจากแก่นั้นดียิ่งกว่า ดังนั้นพวกท่านจงช่วยฉันด้วยกำลัง ฉันจะสร้างกำแพงแน่นหนาขึ้นระหว่างพวกท่านกับพวกเขา”

18|96|“พวกท่านจงเอาเหล็กท่อนใด ๆ มาให้ฉัน” จนกระทั่งเมื่อเขาทำให้บริเวณภูเขาทั้งสองราบเรียบเขาก็ก้าวว่า “จงเป่ามันด้วยเครื่องเป่าลม” จนกระทั่งเมื่อเขาทำให้มันร้อนเป็นไฟ เขากล่าวว่า “ปล่อยให้มันเททองแดงหลอมลงไปบนมัน”

18|97|ดังนั้น พวกเขา (ยะฮอชัวและมะฮอชัว) ไม่สามารถจะข้ามมันได้ และไม่สามารถจะชุดไฟร่งผ่านมาได้

18|98|เขากล่าวว่า “นี่คือความเมตตาจากพระผู้เป็นเจ้าของฉันท ดังนั้น เมื่อสัญญาของพระผู้เป็นเจ้าของฉันทมาถึง พระองค์จะทรงทำให้มันพังทลาย และสัญญาของพระผู้เป็นเจ้าของฉันทนั้นเป็นจริงเสมอ”

18|99|และวันนั้นเราได้ปล่อยให้บางส่วนของพวกเขาปะทะกับอีกบางส่วน และสิ่งที่จะถูกเป่าขึ้น แล้วเราจะรวมพวกเขาทั้งหมด

18|100|และวันนั้นเราจะนำนรกยะอันนั้น มาเปิดเผยแก่พวกปฏิเสศศรัทธา

18|101|คือบรรดาผู้ที่ดวงตาของพวกเขาถูกปิดจากการรำลึกถึงข้า และพวกเขาไม่สามารถจะได้ยิน

18|102|บรรดาผู้ปฏิเสศศรัทธาได้คิดแล้วหรือว่าพวกเขาจะยึดเอาปวงบ่าวของข้าอื่นจากข้าเป็นผู้คุ้มครองได้ แท้จริงเราได้เตรียมนรกยะอันนั้นไว้เป็นที่พำนัก สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสศศรัทธาแล้ว

18|103|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “เราจะแจ้งแก่พวกท่านใหม่ ถึงบรรดาผู้ที่ขาดทุนยิ่งในการงาน?”

18|104|“คือบรรดาผู้ที่การชวชนของพวกเขาสู่สูญสิ้นไป ในการมีชีวิตในโลกนี้ และพวกเขาคิดว่าแท้จริงพวกเขาปฏิบัติความดีแล้ว”

18|105|เขาเหล่านั้นคือบรรดาผู้ปฏิเสศศรัทธาต่อโอองการทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของพวกเข และการพบปะกับพระองค์ ดังนั้นการงานของพวกเขาจึงไร้ผล และในวันที่ยามะฮ์เราจะไม่ให้มันมีค่าแก่พวกเขาเลย

18|106|นั่นแหละการตอบแทนของพวกเขาคือนรกยะอันนั้น เนื่องจากพวกเขาปฏิเสศศรัทธา และพวกเขายึดเอาโอองการทั้งหลายของข้า และบรรดาเรือซูลของข้า เป็นที่ล้อเล่น

18|107|แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติความดีสำหรับพวกเขานั้นคือสวนสวรรค์ชั้นฟิรเดาส เป็นที่พำนัก

18|108|พวกเขาพำนักอย่างถาวรอยู่ในนั้น พวกเขาไม่ประสงค์จะเปลี่ยนที่จากมัน

18|109|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “หากว่าทะเลเป็นน้ำหมึกสำหรับบันทึกพจนานุกรมของพระผู้เป็นเจ้าของฉันท แนนอน ทะเลจะเหือดแห้ง ก่อนที่คำกล่าวของพระผู้เป็นเจ้าของฉันทหมดสิ้นไป และแม้ว่าเราจะนำมันเยี่ยงนั้นมาเป็นน้ำหมึกอีกก็ตาม

18|110|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “แท้จริง ฉันทเป็นเพียงสามัญชนคนหนึ่งเยี่ยงพวกท่าน มีวะฮีย์แก่ฉันทว่าแท้จริง พระเจ้าของพวกท่านนั้นคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น ผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้เป็นเจ้าของเขา ก็ให้เขาประกอบกรงานที่ดี และอย่างตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาเลย”

19|1|กาฟ ฮา ยา อัยน์ สอด

19|2|(นี่คือ) การกล่าวถึงเมตตาธรรมแห่งพระเจ้าของเจ้า ที่มีต่อชะกะรียาปาวของพระองค์

19|3|เมื่อเขาวิงวอนต่อพระเจ้าของเขา ด้วยการวิงวอนอย่างค่อย ๆ

19|4|เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงกระดูกของข้าพระองค์อ่อนแล้ว และศีรษะก็มีประกายทองแล้ว และมีเคยปรากฏเลยว่าการวิงวอนของข้าพระองค์ต่อพระองค์นั้นไร้ผล โอ้ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์

19|5|“และแท้จริงข้าพระองค์กลัวลูกหลานของข้าพระองค์ ภายหลัง (การตายของ) ข้าพระองค์ และภริยาของข้าพระองค์ก็เป็นหมันด้วย ดังนั้นขอพระองค์ทรงโปรดประทานทายาทที่ดีจากพระองค์แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด”

19|6|“ผู้ซึ่งจะสืบทายาทแทนข้าพระองค์ และสืบทายาทจากตระกูลของยะฮอชัว และขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาเป็นที่โปรดปรานด้วยเถิด ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์”

19|7|โอ้ ชะกะรียาเอ๋ย ! แท้จริงเราจะแจ้งข่าวดีแก่เจ้าซึ่งลูกคนหนึ่ง ชื่อของเขาคือยะฮียา เรามิเคยตั้งชื่อผู้ใดมาก่อนเลย

19|8|เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะมีลูกได้อย่างไร ในเมื่อภริยาของข้าพระองค์ก็เป็นหมัน และข้าพระองค์ได้บรรลूसู่ความแก่ชราแล้ว !”

19|9|เขา (มลัก) กล่าวว่า “กระนั้นก็ดี พระเจ้าของเจ้าได้ตรัสว่า มันง่ายสำหรับข้า และแนนอนข้าได้บังเกิดเจ้ามาก่อน เมื่อเจ้ายังมีได้เป็นสิ่งใด”

19|10|เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดทำให้มีสัญญาณ แก่ข้าพระองค์ด้วย” พระองค์ตรัสว่า สัญญาณของเจ้าคืออย่าพูดกับผู้คนเป็นเวลาสามคืน ทั้ง ๆ ที่เจ้าอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์”

19|11|แล้วเขาได้ออกจากเต็นท์มาอย่างหมั่นเข้านของเขา และเขาได้ชี้ไปแก่พวกของเขาว่า พวกท่านจงกล่าวสวดในยามเช้าและยามเย็น

19|12|โอ้ ยะฮียาเอ๋ย ! เจ้าจงยึดมั่นในคัมภีร์ (เตอรอฮ์) อย่างมั่นคง และเราได้ประทานความเฉลียวฉลาดให้เขา ตั้งแต่วัยเป็นเด็กอยู่

19|13|และความน่าสงสารจากเรา และความบริสุทธิ์แก่เขา และเขาเป็นผู้ยำเกรง

19|14|และเป็นผู้กระทำความดีต่อบิดามารดาของเขา และเขามีได้เป็นผู้ที่ยังเยะโส ผู้ฝ่าฝืน

19|15|และความศานติจงมีแด่เขา วันที่เขาถูกคลอด และวันที่เขาตาย และวันที่เขาถูกฟื้นขึ้นให้มีชีวิตใหม่

19|16|และจงกล่าวถึง (เรื่องของ) มรียัมที่อยู่ในคัมภีร์ (เตอรอฮ์) เมื่อนางได้ปลีกตัวออกจากหมู่ญาติของนาง ไปยังมุมหนึ่งทางตะวันออก(ของบัยตุลมักดิส)

19|17|แล้วนางได้ให้มานกขึ้นให้ห่างพ้นจากพวกเขาแล้วเราได้ส่งวิญญาณของเรา (ญิบริล) ไปยังนางแล้วนางได้จำแลงตนแก่นาง ให้เป็นชายอย่างสมบูรณ์

19|18|นางกล่าวว่า “แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานีให้พ้นจากท่าน หากท่านเป็นผู้ยำเกรง”

19|19|เขา (ญิบริล) กล่าวว่า “แท้จริงฉันเป็นเพียงทูตแห่งพระเจ้าของเธอ เพื่อฉันจะให้ลูกชายผู้บริสุทธิ์แก่เธอ”

19|20|นางกล่าวว่า “ฉันจะมีลูกได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่ไม่มีชายใดมาแตะต้องฉันเลย และฉันก็มีได้เป็นหญิงชั่ว”

19|21|เขา (ญิบริล) กล่าวว่า “กระนั้นก็ดีเกิด พระเจ้าของเธอตรัสว่า มันง่ายสำหรับข้า และเพื่อเราจะทำให้เขาเป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับมนุษย์และเป็นความเมตตาจากเรา และนั่นเป็นกิจการที่ถูกกำหนดไว้แล้ว

19|22|แล้วนางได้ตั้งครุภร์ และนางได้ปลีกตัวออกไปพร้อมกับบุตรในครรภ์ ยังสถานที่ไกลแห่งหนึ่ง

19|23|ความเจ็บปวดใกล้คลอดทำให้นางหลบไปที่โคนต้นอินทผลัม นางได้กล่าวว่า “โอ้ ! หากฉันได้ตายไปเสียก่อนหน้านั้น และฉันเป็นคนไร้ค่าถูกลืมเสียก็จะดี”

19|24|ดังนั้น เขา (มะลัก) ได้เรียกนางทางเบื้องล่างต้นอินทผลัมว่า “อย่าได้เศร้าเสียใจ แนนอน พระเจ้าของเธอทรงจัดลำธารไว้เบื้องล่างเธอแล้ว

19|25|“และจงเขย่งต้นอินทผลัม ให้มันเอนมาทางตัวเธอ มันจะหล่นลงมาที่ตัวเธอเป็นอินทผลัมที่สุกน่ากิน”

19|26| “ฉะนั้น จงกิน จงดื่ม และจงทำจิตใจให้เบิกบานเถิด หากเธอเห็นมนุษย์คนใดก็จงกล่าวว่า ฉันได้พบการสงบหนึ่งไว้ต่อพระ
ผู้ทรงกรุณาปรานีฉันจะไม่พูดกับผู้อื่นเลยวันนี้ ”

19|27| แล้วนางไดพาเขามายังหมู่ญาติของนางโดยอุ้มเขามา พวกเขากล่าวว่า “โอ้ มรยัมเอ๋ย ! แท้จริงเธอได้เล่าเรื่องประหลาดมา
แล้ว ”

19|28| “โอ้ น้องหญิงของฮารุน พ่อของเธอมิได้เป็นชายชั่ว และแม่ของเธอก็มิได้เป็นหญิงไม่บริสุทธิ์ ”

19|29| นางชี้ไปทางเขา พวกเขากล่าวว่า “เราจะพูดกับผู้ที่อยู่ในเปลที่เป็นเด็กได้อย่างไร ? ”

19|30| เขา (อิซา) กล่าวว่า “แท้จริงฉันเป็นปาวของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงประทานคัมภีร์แก่ฉันและทรงให้ฉันเป็นนะบี ”

19|31| “และพระองค์ทรงให้ฉันได้รับความจำริญ ไม่ว่าฉันจะอยู่ ณ ที่ใด และทรงสั่งเสียให้ฉันทำการละหมาดและจ่ายซะกาตตาม
ที่ฉันมีชีวิตรอยู่ ”

19|32| “และทรงให้ฉันทำดีต่อมารดาของฉันและจะไม่ทรงทำให้ฉันเป็นผู้หยิ่งยะโส ผู้เลวทรามต่ำช้า ”

19|33| “และความศานติจงมีแด่ฉัน วันที่ฉันถูกคลอด และวันที่ฉันตาย และวันที่ฉันถูกพินาศให้ฉันมีชีวิตใหม่ ”

19|34| นั่นคืออิซาบุตรของมรยัม มันเป็นคำบอกเล่าที่จริง ซึ่งพวกเขายังมีความสงสัยกันอยู่

19|35| ไม่เป็นการบังควรสำหรับอัลลอฮ์ ที่พระองค์จะทรงตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร มหาบริสุทธิ์แก่พระองค์ท่าน ! เมื่อพระองค์ทรง
กำหนดกิจการใด พระองค์จะตรัสแก่มันว่า “จงเป็น ” แล้วมันก็จะเกิดขึ้นมา

19|36| และแท้จริงอัลลอฮ์คือพระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้น พวกท่านจงเคารพภักดีพระองค์เถิด นี่คือทางอันเที่ยง
ตรง

19|37| คณะต่าง ๆ ได้ขัดแย้งระหว่างกันเองดังนั้น ความหายนะจึงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เมื่อมีการชุมนุมแห่งวันอันยิ่ง
ใหญ่เถิด

19|38| พวกเขาจะได้ฟังอย่างชัดแจ้งและเห็นอย่างชัดอะโรยารันั้น ! วันที่พวกเขาจะมาหาเรา แต่วันนั้นบรรดาผู้ศรัทธามอยู่ในการหลง
ผิดที่ชัดแจ้ง

19|39| และเจ้าจงเตือนส่าห์พวกเขาถึงวันแห่งความเสียใจ เมื่อกิจการนั้นถูกตัดสิน และพวกเขาอยู่ในหลุมลึก และพวกเขาไม่ศรัทธา

19|40| แท้จริง เราเป็นผู้ครอบครองมรดกแผ่นดินและที่อยู่บนแผ่นดิน และพวกเขาจะถูกนำกลับมายังเรา

19|41| และจงกล่าวถึง (เรื่องของ) อิบรอฮีมที่อยู่ในคัมภีร์ แท้จริงเขาเป็นผู้ซื่อสัตย์ เป็นนะบี

19|42| และจงรำลึกถึงเมื่อเขากล่าวแก่บิดาของเขาว่า “โอ้อพเจ้า ทำไมท่านจึงเคารพบูชาสิ่งที่ไม่ได้อินและไม่เห็น และไม่ให้เป็นประโยชน์
อันใดแก่ท่านเลย ?

19|43| “โอ้อพเจ้า แท้จริงความรู้ได้มีมายังฉันแล้ว ซึ่งมิได้มีมายังท่าน ดังนั้น จงเชื่อฟังปฏิบัติตามฉันเถิด ฉันจะชี้แนะท่านสู่ทาง
ที่ราบรื่น ”

19|44| “โอ้อพเจ้า ! อย่าเคารพบูชาชัยฎอนเป็นอันขาด แท้จริงชัยฎอนนั้นมันดื้อรั้นต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี

19|45| “โอ้อพเจ้า ! แท้จริง ฉันกลัวว่าการลงโทษจากพระผู้ทรงกรุณาปรานีจะประสบแก่ท่านแล้วท่านก็จะกลายเป็นสหายของชัยฎอน ”

19|46| เขา (บิดา) กล่าวว่า “เจ้าเร่งกิจพระเจ้าทั้งหลายของฉันกระนั้นหรือ โอ้อิบรอฮีมเอ๋ย ! หากเจ้าไม่หยุดยั้ง (จากการ
ต่ำหน) แน่ฉันจะขึงขว้างเจ้า (ด้วยก้อนหิน) และเจ้าจะไปให้พ้นจากฉันตลอดไป ”

19|47| เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า “ขอความศานติจงมีแด่ท่าน ฉันจะขอภัยโทษจากพระเจ้าของฉันให้แก่ท่าน แท้จริงพระองค์เป็น
ผู้ทรงเมตตากรุณาแก่ฉันมาก

19|48| “และฉันจะปลื้มตัวออกจากพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ และฉันจะวิงวอนขอพระเจ้าของฉัน หวังว่า
ด้วยการวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉัน จะไม่ทำให้ฉันได้รับความทุกข์ ”

19|49| ครั้นเมื่อเขาปลื้มตัวออกไปจากพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์แล้ว เราได้ให้แก่เขา อิสฮาก และยะฮูบ
และแต่ละคนเราได้แต่งตั้งให้เป็นนะบี

19|50| และเราได้ให้ความเมตตาของเราแก่พวกเขา และเราได้ทำให้พวกเขาได้รับการกล่าวขวัญที่ดี (ในหมู่มวลมนุษย์)

19|51| และจงกล่าวถึงเรื่องมุซาที่อยู่ในคัมภีร์ แท้จริงเขาเป็นผู้ได้รับคัดเลือก และเขาเป็นร่อซูลเป็นนะบี

19|52| และเราได้ร้องเรียกเขาจากทางด้านขวาของภูเขาซีนาย และเราได้ให้เขาเข้ามาใกล้ชิดเพื่อบอกความลับ

19|53| และเราได้ให้ความเมตตาของเราแก่เขาของภูเขาซีนาย และเราได้ให้เขาเข้ามาใกล้ชิดเพื่อบอกความลับ

19|54| และจงกล่าวถึงเรื่องของอิสมาอีลที่อยู่ในคัมภีร์ แท้จริงเขาเป็นผู้ซื่อสัตย์ต่อสัญญา และเขาเป็นร่อซูลเป็นนะบี

19|55| และเราได้ให้หมู่ญาติของเขาให้ปฏิบัติละหมาดและจ่ายซะกาต และเขาเป็นที่โปรดปราน ณ ที่พระเจ้าของเขา

19|56| และจงกล่าวถึงเรื่องของอดريسที่อยู่ในคัมภีร์ แท้จริงเขาเป็นผู้ซื่อสัตย์ เป็นนะบี

19|57| และเราได้เทิดเกียรติเขาซึ่งตำแหน่งอันสูงส่ง

19|58| ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานพวกเขาให้เป็นนะบี ที่มีเชื้อสายจากอาดัม และจากเชื้อสายผู้ที่เราบรรทุกไว้ใน
เรือกับนูห์ และจากเชื้อสายของอิบรอฮีม และอิสรออิล และจากเชื้อสายผู้ที่เราได้ชี้แนะทางและเราได้คัดเลือกไว้ เมื่อบรรดาโองการของ
พระผู้ทรงกรุณาปรานีถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขาจะก้มลงสujudและร้องไห้

19|59| ภายหลังจากพวกเขา ชนรุ่นชั่วก็ได้สืบต่อมา พวกเขาได้ทั้งละหมาด และปฏิบัติตามความใคร่ ต่อมาพวกเขาก็จะประสบความ
หายนะ

19|60| เว้นแต่ผู้ซออุแก่โทษและศรัทธา และกระทำความดี ชนเหล่านั้นจะได้เข้าสวนสวรรค์และพวกเขาจะไม่ได้รับความอธรรมแต่
อย่างใด

19|61| สวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร ซึ่งพระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงสัญญาแก่ปวงบ่าวของพระองค์ด้วยความร่ำลับ แท้จริงสัญญา
ของพระองค์นั้นจะมีมาอย่างแน่นอน

19|62| พวกเขาจะไม่ได้ยินสิ่งไร้สาระในนั้น นอกจากคำทักทายที่เป็นศานติ และสำหรับพวกเขาจะได้รับเครื่องยังชีพของพวกเขาในนั้น
ทั้งในยามเช้าและยามเย็น

19|63| นั่นคือสวนสวรรค์ที่เราให้เป็นมรดกแก่ปวงบ่าวของเรา ผู้ที่มีความยำเกรง

19|64| และเรา (ญิบริล) มิได้ลงมา เว้นแต่ด้วยพระบัญชาของพระเจ้าของท่าน สำหรับพระองค์นั้น สิ่งที่อยู่ระหว่างเบื้องหน้าของเรา
และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของเรา และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองและพระเจ้าของท่านนั้นมีทรงหลงลืมสิ่งใดเลย

19|65| พระเจ้าแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง ดังนั้นจงเคารพภักดีต่อพระองค์ และจงอดทนต่อการเคารพ
ภักดีพระองค์สู่เจ้ารู้หรือว่ามีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์ ?

19|66| และมนุษย์ (กาฟิร) กล่าวว่า “เมื่อฉันตายไปแล้ว ฉันจะถูกให้ออกมา ในสภาพมีชีวิตจริงหรือ ? ”

19|67| มนุษย์ไม่คิดบ้างหรือว่า แท้จริงเราได้บังเกิดเขามาแต่กาลก่อน โดยที่เขามิได้เป็นสิ่งใดมาก่อนเลย

19|68| ดังนั้นด้วยพระนามของพระเจ้าของเจ้าแน่นอนเราจะชุมนุมพวกเขาพร้อมด้วยบรรดาชัยฎอนแล้วเราจะนำพวกเขาให้มาคุกเข่าอยู่

รอบ ๆ นรก

19|69|แล้วแน่นอนที่สุดเราจะดึงออกจากทุก ๆ คณะ ใครในหมู่พวกเขาที่ दौरानที่สุดต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี
19|70|แล้วแน่นอนที่สุด เรารู้ดีถึงบรรดาผู้ที่เหมาะสมยิ่งที่จะเข้าไปอยู่ในนรก
19|71|และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเขา นอกจากจะเป็นผู้ผ่านเข้าไปในมัน มันเป็นเรื่องที่กำหนดไว้แน่นอนแล้วสำหรับพระเจ้าของเจ้า
19|72|แล้วเราจะให้บรรดาผู้ยาเเกรงรอดพ้นแล้วเราจะปล่อยให้บรรดาผู้อธรรมคุกเข่าอยู่ในนั้น
19|73|และเมื่อโอกาสทั้งหลายอันแจ่มแจ้งของเรา ถูกอันขึ้นแก่พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า “ฝ่ายใด
ในสองฝ่ายนี้จะมีฐานะดีกว่า และมีเกียรติทางสังคมมากกว่า ?”
19|74|และก็นั่นแหละแล้วประชาชาติก่อนพวกเขาได้ทำลายพวกเขา โดยที่พวกเขามีสิ่งของ เครื่องใช้และรูปร่างลักษณะดีกว่า
19|75|จงกล่าวเถิด ผู้ที่อยู่ในความหลงผิดนั้น พระผู้ทรงกรุณาปรานีจะทรงผ่อนผันให้เขาระยะหนึ่ง จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้เห็นสิ่งที่
พวกเขาถูกสัญญาไว้ว่า จะเป็นการลงโทษในโลกนี้หรือจะเป็นการลงโทษในโลก แล้วพวกเขาก็รู้ว่าใครจะมีฐานะชั่วร้ายกว่าและมี
กำลังพลน้อยกว่า
19|76|และอัลลอฮ์จะทรงเพิ่มแนวทางที่ถูกต้องให้แก่ผู้ที่อยู่ในแนวทางนั้น และการงานที่ดีที่ยังยืนนั้นดียิ่ง ณ ที่พระเจ้าของเจ้า ใน
การตอบแทนรางวัล และดียิ่งในการกลับ (ไปสู่พระองค์)
19|77|เจ้าเห็นหรือไม่ว่า ผู้ที่ปฏิเสธโอกาสทั้งหลายของเรา แล้วเขากล่าวอ้างว่า ฉันจะได้รับทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานนั้น
19|78|เขาส่งรู้ในสิ่งเร้นลับหรือว่าเขาได้รับคำมั่นสัญญา จากพระผู้ทรงกรุณาปรานี ?
19|79|เปล่าเลย ! เราจะบันทึกสิ่งที่เขากล่าวและเราจะเพิ่มการลงโทษแก่เขาอีกระยะหนึ่ง
19|80|และเราจะรับช่วงจากเขาสิ่งที่เขากล่าวไว้ และเขาจะมาหาเราอย่างโดดเดี่ยว
19|81|และพวกเขาได้ยึดเอารูปปั้นต่าง ๆ เป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ เพื่อที่จะเป็นพลังอำนาจแก่พวกเขา
19|82|เปล่าเลย ! รูปปั้นเหล่านั้นจะปฏิเสธการเคารพบูชาของพวกเขา และพวกมันจะเป็นปฏิปักษ์ต่อพวกเขา
19|83|เจ้าเห็นดอกหรือว่า แท้จริงเราได้ปล่อยให้ชายผู้นั้นมีอำนาจเหนือพวกที่ปฏิเสธศรัทธาเพื่อมันจะได้ช่วยพวกเขาอย่างจริงจัง
19|84|ดังนั้น เจ้าอย่าได้เร่งร้อนต่อพวกเขา แท้จริงเราได้นับวันที่เหลือสำหรับพวกเขาไว้แล้วด้วยการนับที่แน่นอน
19|85|วันที่เราจะรวมบรรดาผู้ยาเเกรง ให้มาชุมนุมต่อหน้าพระผู้ทรงกรุณาปรานีเป็นกลุ่ม ๆ
19|86|และเราจะไล่ต้อนบรรดาผู้มีความผิดไปยังนรก อย่างสัตว์ที่กระหายน้ำเป็นฝูง ๆ
19|87|พวกเขาไม่มีอำนาจในการชะพาอะฮ์ นอกจากผู้ที่ได้ทำสัญญาไว้กับพระผู้ทรงกรุณาปรานี
19|88|และพวกเขากล่าวว่า “พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงตั้งพระบุตรขึ้นเพื่อพระองค์”
19|89|แน่นอนที่สุด พวกเจ้าได้นำมาซึ่งสิ่งร้ายแรงยิ่งใหญ่อ
19|90|ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะพังทลายลงมาและแผ่นดินก็แตกสลายกลิ้งไป และขุนเขาทั้งหลายก็แตกจะยุบถล่มลงมาเป็นเสี่ยง ๆ
19|91|ที่พวกเขาอ้างพระบุตรแก่พระผู้ทรงกรุณาปรานี
19|92|และไม่ใช่การบังควรแก่พระผู้ทรงกรุณาปรานี ที่พระองค์จะทรงตั้งพระบุตรขึ้น
19|93|ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเว้นแต่เขาจะมายังพระผู้ทรงกรุณาปรานีในฐานะปาวคนหนึ่ง
19|94|แน่นอนที่สุด พระองค์ทรงรอบรู้ถึงพวกเขาและทรงนับพวกเขาอย่างถี่ยิบแล้ว
19|95|และทุกคนในพวกเขาจะมายังพระองค์ในวันกิยามะฮ์อย่างโดดเดี่ยว
19|96|แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบคุณงามความดีทั้งหลายนั้น พระผู้ทรงกรุณาปรานีจะทรงโปรดปรานความรักใคร่แก่พวก
เขา
19|97|แท้จริง เราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นภาษาที่ง่ายแก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้ นำมันไปแจ้งเป็นข่าวดีแก่บรรดาผู้ยาเเกรง และเจ้าจะได้ นำ
มันไปตักเตือนหมู่ชนที่ दौरान
19|98|และก็นั่นแหละแล้วจากประชาชาติในอดีต เราได้ทำลายพวกเขา เจ้าได้เห็นผู้ใดในหมู่พวกเขาหรือได้ยินเสียงกระซิบของพวกเขา
บ้างไหม ?
20|1|กุฮฮา
20|2|เรามีได้ให้อัลกุรอานลงมาแก่เจ้า เพื่อให้เจ้าลำบาก
20|3|เว้นแต่เป็นการตักเตือนแก่ผู้ที่ยาเเกรง
20|4|เป็นการประจานลงจากพระผู้สร้างแผ่นดินและชั้นฟ้าทั้งหลายอันสูงส่ง
20|5|ผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์
20|6|กรรมสิทธิ์ของพระองค์นั้นคือ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง และสิ่งที่อยู่ใต้พื้น
ดิน
20|7|และหากว่าเจ้ากล่าวเสียงดัง เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และสิ่งซ่อนเร้น
20|8|อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์สำหรับพระองค์นั้นทรงพระนามอันสวยงาม
20|9|และเรื่องราวของมุซาได้มีมาถึงเจ้าบ้างไหม ?
20|10|เมื่อเขาเห็นไฟ เขาจึงกลัวแก่ครอบครัวของเขาว่า “พวกท่านจงหยุดอยู่ที่นี้ เพราะฉันเห็นไฟ บางทีฉันจะนำคบเพลิงจากที่นั่น
มาให้พวกท่าน หรือฉันอาจจะพบผู้นำทางที่กองไฟนั้น
20|11|ครั้นเมื่อเขามาถึงกองไฟนั้น มีเสียงเรียกขึ้นว่า “โอ้ มุซาเอ๋ย !
20|12|“แท้จริงข้าคือพระเจ้าของเจ้า จงถอดรองเท้าทั้งสองข้างของเจ้าออก แท้จริงเจ้ากำลังอยู่ ณ หุบเขาอันศักดิ์สิทธิ์ (มีชื่อว่า) ฏ
ว่า
20|13|“และข้าได้เลือกเจ้า ฉะนั้น จงตั้งใจฟังสิ่งที่ลูกจะเอื้อ”
20|14|“แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้าและจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด เพื่อรำลึกถึง
ข้า
20|15|“แท้จริงวันอาสานของโลกนั้นกำลังมาถึงข้าปกปิดมันไว้เพื่อทุกชีวิตจะถูกตอบแทนตามที่มีมันได้แสวงหาไว้
20|16|“ดังนั้น ผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อมันจะต้องไม่ทำให้เจ้าเห็นห่างจากมัน และปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของเขา แล้วเจ้าจะพินาศ”
20|17|“และอะไรที่อยู่ในมือข้าขอเจ้าเล่า โอ้มุซา เอ๋ย !
20|18|เขากล่าวว่า “มันคือไม้เท้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ใช้มันสำหรับย่น และข้าพระองค์ใช้มันตีบนพุ่มไม้เพื่อเป็นอาหารสำหรับ
แกะของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ใช้มันในประโยชน์อื่น ๆ อีก”
20|19|พระองค์ตรัสว่า “จงโยนมันไปสิ โอ้มุซาเอ๋ย”
20|20|เขาจึงโยนมันลงไป แล้วมันก็แตกกลายเป็นงูเลื้อย
20|21|พระองค์ตรัสว่า “จงจับมันขึ้นมาและอย่ากลัว เราจะให้มันกลับมาเป็นไม้เท้าตามสภาพก่อนของมัน”

20|22| “และจงเอามือของข้าซุกเข้าไปใต้รักแร้แล้วเอามันออกมา มันจะมีสภาพขาวประกาย ปราศจากอันตรายใด ๆ มันเป็นอีก
สัญญาณหนึ่ง

20|23| “เพื่อเราจะให้เขาได้เห็นบางส่วนจากสัญญาณทั้งหลายอันยิ่งใหญ่ของเรา”

20|24| “จงไปหาฟิโรอัน เพราะเขาได้ละเมิดฝ่าฝืน”

20|25| เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดเปิดดอกของข้าพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด”

20|26| “และทรงโปรดทำให้การงานของข้าพระองค์ ง่ายดายแก่ข้าพระองค์ด้วย

20|27| “และทรงโปรดแก้ปม จากลิ้นของข้าพระองค์ด้วย”

20|28| “เพื่อให้พวกเขาเข้าใจคำพูดของข้าพระองค์”

20|29| “และทรงโปรดให้คนในครอบครัวของข้าพระองค์ เป็นผู้ช่วยแก่ข้าพระองค์ด้วย”

20|30| “ฮารุนพี่ชายของข้าพระองค์”

20|31| “ได้โปรดให้เขาเพิ่มความเข้มแข็งแก่ข้าพระองค์ด้วย”

20|32| “และให้เขามีส่วนร่วมในกิจการของข้าพระองค์ด้วย”

20|33| “เพื่อเรายังได้ถวายการแซ่ซ้องสดุดีต่อพระองค์ท่านอย่างมากมาย”

20|34| “และเรายังได้รำลึกถึงพระองค์ท่านอย่างมากมาย”

20|35| “แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงเห็นเรา”

20|36| พระองค์ตรัสว่า “แน่นอน เราได้ให้ตามคำขอของเจ้าแล้ว โอ้ มูซาเอ๋ย”

20|37| และโดยแน่นอน เราได้ให้ความโปรดปรานแก่เจ้ามาครั้งหนึ่งก่อนหน้านี้แล้ว

20|38| โดยที่เราได้คลายให้มารดของเจ้าถึงสิ่งที่ถูกดลใจ

20|39| โดยให้นางวางเขาลงในหีบ แล้วเอาไปปล่อยในแม่น้ำ (ไนล์) แล้วแม่น้ำก็พัดพาไปติดที่ชายฝั่ง (จากนั้น) ศัตรูของข้าและ
ศัตรูของเขาก็จะเก็บเอาเขาไป และเขาก็ได้ให้ความรักจากข้าแก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้รับการเลี้ยงดู ภายใต้การดูแลของข้า

20|40| เมื่อพี่สาวของเจ้าเดินไป เธอได้พูด (กับพวกนั้น) ว่า “ฉันจะชี้แนะผู้ที่เลี้ยงดูเขาแก่พวกท่านไหม? แล้วเราให้เจ้ากับไปหา มารดา
ของเจ้า เพื่อที่จะได้เป็นที่รื่นรมย์แก่สายตาของนางและไม่เศร้าโศกและเจ้าได้ฆ่าชายคนหนึ่ง แล้วเราได้ช่วยเจ้าให้พ้นจากความหนักใจ
และเราได้ทดสอบเจ้าด้วยการทดสอบนานาชนิด แล้วเจ้าได้พำนักอยู่กับชาวมิดยันเป็นเวลาหลายปี ภายหลังเจ้าได้กลับมาตามกำหนด โอ้
มูซาเอ๋ย !

20|41| และเราได้เลือกเจ้าเพื่อทำหน้าที่ของข้า

20|42| เจ้าจงไปพร้อมกับพี่ชายของเจ้า พร้อมด้วยสัญญาณทั้งหลายของข้า และเจ้าทั้งสองอย่าเหนื่อยในการรำลึกถึงข้า

20|43| เจ้าทั้งสองจงไปหาฟิโรอัน แท้จริงเขาจะโลโอ้หึงมาก

20|44| แล้วเจ้าทั้งสองจงพูดกับเขาด้วยคำพูดที่อ่อนโยน บางทีเขาอาจจะรำลึกขึ้นมา หรือเกิดความยำเกรงขึ้น

20|45| เขาทั้งสองได้กล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา แท้จริงเรากลัวว่า เขาจะล่วงเกินเรา

20|46| พระองค์ตรัสว่า “เจ้าทั้งสองอย่ากลัว แท้จริงข้าอยู่กับเจ้าทั้งสอง ข้าได้ยินและได้เห็น (ทุกสิ่งทุกอย่าง)

20|47| ดังนั้น เจ้าทั้งสองจงไปหาเขาแล้วกล่าวว่า “แท้จริงเราเป็นร่อซูลของพระเจ้าของท่าน ฉะนั้นท่านจงปล่อยวางความอิจฉาริษยา
กับเราเถิด และอย่าได้ทรมาณพวกเขาเลย แน่แน่นอน เราได้นำสัญญาณ จากพระเจ้าของท่านมายังท่านแล้วและความปลอดภัย (จากการ
ลงโทษของอัลลอฮ์) จงมีแก่ผู้ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกดลใจ

20|48| “แท้จริงได้มีอะมีมายังเราว่า แท้จริงการลงโทษจะประสบแก่ผู้ที่ปฏิเสธ (บรรดานะบีของอัลลอฮ์) และหันหลัง (ให้กับการอ
มาน)

20|49| เขากล่าวว่า “ดังนั้น ใครเล่าคือพระเจ้าของท่านทั้งสอง โอ้ มูซาเอ๋ย”

20|50| มุซากล่าวว่า “พระเจ้าของเราคือ ผู้ทรงประทานทุกอย่างแก่สิ่งที่พระองค์ทรงสร้างแล้วพระองค์ก็ทรงชี้แนะแนวทางให้”

20|51| เขากล่าวว่า “แล้วสภาพของคนรุ่นก่อน ๆ นั้นเป็นเช่นไร ?”

20|52| มุซากล่าวว่า “ความรู้ในเรื่องนั้น อยู่ที่พระเจ้าของฉัน ในบันทึกของพระองค์ พระเจ้าของฉันจะไม่ทรงผิดพลาด และไม่ทรง
หลงลืม”

20|53| พระผู้ทรงทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบ สำหรับพวกท่าน และทรงทำให้เป็นถนนหนทางสำหรับพวกท่าน และทรงหลั่งน้ำฝน
มาจากฟากฟ้าและเราได้ให้พืชผลนานาชนิดออกมาเป็นคู่ ๆ

20|54| พวกเจ้าจงกิน และจงเลี้ยงปศุสัตว์ของพวกเจ้า แท้จริงในการนั้น แน่แน่นอน ย่อมเป็นสัญญาณมากมายสำหรับปัญญาชน

20|55| จากแผ่นดินเราได้บังเกิดพวกเจ้า และ ณ แผ่นดินนั้นเราจะให้พวกเจ้ากลับคืนไป และจากแผ่นดินนั้น เราจะให้พวกเจ้ากลับ
ออกมาอีกครั้งหนึ่ง

20|56| และแน่นอน เราได้ให้เขาเห็นสัญญาณทั้งหมดของเรา แต่เขาได้ปฏิเสธและดื้อดึง

20|57| เขากล่าวว่า “เจ้ามาหาเราเพื่อที่จะเอาเราออกจากแผ่นดินของเรา ด้วยเล่ห์กลของเจ้ากระนั้นหรือ โอ้ มูซาเอ๋ย !”

20|58| “ดังนั้น เราก็จะนำสิ่งเล่ห์กลนั้นเจ้าเช่นเดียวกัน ฉะนั้น เจ้าจงกำหนดวันขึ้นระหว่างเรากับท่าน ณ สถานที่ที่แน่นอน
โดยที่เราจะไม่ผิดสัญญาและตัวท่านด้วย”

20|59| มุซากล่าวว่า “กำหนดวันของพวกท่านคือวันอีดวันรื่นเริง โดยให้ประชาชนมาร่วมชุมนุมกันในตอนสาย”

20|60| ฟิโรอันได้กลับออกไป เพื่อไปรวมมือกับวางแผนการของเข แล้วได้มายังที่นัดหมาย

20|61| มุซาได้กล่าวแก่พวกเขา “ความหายนะจะประสบแก่พวกท่าน พวกท่านอย่าได้เสกสรรปั้นแต่งการมุสาต่ออัลลอฮ์ มิฉะนั้น
พระองค์จะทรงทำลายพวกท่านด้วยการลงโทษ และแน่นอนผู้ปั้นแต่งการมุสานั้น ได้ประสบความผิดหวังมาแล้ว”

20|62| พวกเขาได้โต้แย้งกันในเรื่องของพวกเขา และได้มีการพูดกันอย่างลับ ๆ

20|63| พวกเขา กล่าวว่า “สองคนนี้มีได้เป็นอื่นใด นอกจากเป็นนักมายากลอย่างแน่นอน ต้องการที่จะเอาพวกท่านออกจากแผ่นดินของ
พวกท่านด้วยเล่ห์กลของเขทั้งสอง และต้องการจะลบล้างขนบธรรมเนียมอันดีงามของพวกท่าน

20|64| “ดังนั้น พวกท่านจงรวบรวมแผนการของพวกท่าน แล้วเดินออกมาเป็นแถว และวันนี้ผู้ใดเหนือกว่า ก็จะได้รับชัยชนะอย่าง
แน่นอน”

20|65| พวกเขา กล่าวว่า “โอ้ มูซาเอ๋ย ! ท่านจะเป็นผู้โยนหรือว่าพวกเราจะเป็นผู้โยนก่อน”

20|66| มุซากล่าวว่า “แต่พวกท่านจงโยนก่อนเถิด” ณ บัดนั้น เขือกและไม้เท้าของพวกเขาดูประหนึ่งว่ามันเลื้อยคลานไปมาเพราะ
เล่ห์กลของพวกเขา

20|67| มุซาจึงรู้สึกกลัวขึ้นในตัวของเขา

20|68| เรากล่าวว่า “เจ้าอย่ากลัว แท้จริง เจ้าอยู่ในสภาพที่เหนือกว่า”

20|69| “และเจ้าจงโยนสิ่งที่อยู่ในมือขวาของเจ้า มันจะกลืนสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น แท้จริงสิ่งที่พวกเขาทำขึ้นนั้นเป็นแผนของนักมายากล

และนักมายากลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ ไม่ว่าเขาจะมาจากทางไหนก็ตาม”

20|70| ดังนั้น พวกมายากลได้ก้มลงสujud โดยกล่าวว่า “เราขอศรัทธาต่อพระเจ้าของฮารุนและมูซา”

20|71| เขา (ฟิโรเอาน์) กล่าวว่า “พวกท่านศรัทธาต่อเขา ก่อนที่ฉันจะขออนุญาตให้แก่พวกท่านกระนั้นหรือ ? แท้จริงเขาต้องเป็นหัวหน้าของพวกท่าน ซึ่งได้สอนวิชามายากลแก่พวกท่าน ฉะนั้น ฉันจะตัดมือและเท้าของพวกท่านสลับข้างกัน และฉันจะเอาพวกท่านไปตรึงไว้ที่ต้นอินทผลัม และพวกท่านก็จะรู้อย่างแน่ชัดว่า ผู้ใดในหมู่พวกเราที่จะให้การลงโทษที่สาหัสกว่า และยาวนานยิ่งกว่า”

20|72| พวกเขากล่าวว่า “เราจะไม่ฝึกฝนท่านมากกว่าหลักฐานที่ชัดเจนซึ่งเราได้มาซึ่งเรา ขอสาบานต่อพระเจ้าให้บังเกิดเรา ท่านจงกระทำตามสิ่งที่ท่านต้องการจะกระทำผิด แท้จริงท่านจะกระทำได้ในชีวิตแห่งโลกนี้เท่านั้น

20|73| “แท้จริง เราได้ศรัทธาต่อพระเจ้าของเราเพื่อพระองค์จะทรงอภัยความผิดต่าง ๆ ของเราให้แก่เรา และทรงอภัยสิ่งที่ท่านได้บังคับให้เรากระทำเกี่ยวกับเรื่องมายากล และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้ดีเลิศยิ่งและทรงยังยืนตลอดไป”

20|74| ความจริงนั้น ผู้ใดมาหาพระเจ้าของเขาในสภาพของผู้กระทำผิด แน่นอน เขาจะได้รับนรกเป็นการตอบแทน โดยที่เขาจะไม่ตายและไม่เป็นในนั้น

20|75| และผู้ใดมาหาพระองค์โดยเป็นผู้ศรัทธาเขาได้กระทำความผิดต่าง ๆ ไว้ ชนเหล่านี้แหละสำหรับพวกเขานั้นจะมีสถานะอันสูงส่ง

20|76| สวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล และนั่นคือการตอบแทนสำหรับผู้ซื่อสัตย์ตนเอง (ให้พ้นจากความชั่ว)

20|77| และโดยแน่นอน เราได้วะฮีย์แก่มูซาว่า “จงเดินทางในเวลากลางคืนพร้อมด้วยปวงบ่าวของข้าแล้วฟาดลงในทะเล ให้เป็นทางเดินแห่งแก่พวกเขา เจ้าอย่าได้กลัวว่าจะถูกตามทัน และเจ้าอย่าได้กลัวจมน้ำ”

20|78| ฟิโรเอาน์พร้อมด้วยไพร่พลของเขาได้ตามมาทันพวกเขา แล้วน้ำจากทะเลได้ท่วม ทำให้พวกเขามจมน้ำ

20|79| และฟิโรเอาน์ได้ทำให้กลุ่มชนของเขาหลงผิด และมีได้แนวทางที่ถูกต้องให้

20|80| โอ้ วงศ์วานของอิสรออิลเอ๋ย ! แน่แน่นอนเราได้ช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากศัตรูของพวกเจ้า และเราได้สัญญาพวกเจ้าทางด้านขวาของภูเขาอูร และเราได้ให้อาหารหวานและนกกุ่มแก่พวกเจ้า

20|81| พวกเจ้าจงกินจากสิ่งที่ดีทั้งหลาย ที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และพวกเจ้าอย่าได้ฝ่าฝืน มิฉะนั้น ความกริ้วของข้าจะเกิดขึ้นแก่พวกเจ้า และผู้ใดที่ความกริ้วของข้าจะเกิดขึ้นแก่เขาแน่นอนเขาจะประสบความพินาศ

20|82| และแท้จริง ข้าเป็นผู้อภัยอย่างมากหลายแก่ผู้ลุ่มหลง และศรัทธา และประกอบความดีแล้วยึดมั่นอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

20|83| และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารีบเร่งออกจากกลุ่มชนของเจ้า โอ้ มูซาเอ๋ย !

20|84| เขากล่าวว่า “พวกเขาเหล่านั้นตามหลังข้าพระองค์มาอยู่แล้ว และข้าพระองค์ได้รับแรงมายังพระองค์เท่านั้น โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ก็เพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัยเท่านั้น”

20|85| พระองค์ตรัสว่า “แท้จริงเราได้ทดสอบกลุ่มชนของเจ้า หลังจากที่เจ้าได้จากมา และซามิรีย์ก็ได้ทำให้พวกเขาหลงทาง”

20|86| มูซาได้กลับมายังกลุ่มชนของเขาด้วยความกริ้วโกรธเสียใจ เขากล่าวว่า “โอ้อัลลอฮ์ของข้าพระองค์ พระเจ้าของพวกท่านมิได้ทรงสัญญาแก่พวกท่านด้วยสัญญาที่ดีดอกหรือ คำมั่นสัญญานั้นนานเกินไปสำหรับพวกท่านกระนั้นหรือ ? หรือว่าพวกท่านประสงค์ที่จะให้ความกริ้วจากพระเจ้าของพวกท่าน เกิดขึ้นแก่พวกท่าน ? พวกท่านจึงได้บีบรัดสัญญาของข้า”

20|87| พวกเขากล่าวว่า “เรามีได้บีบรัดสัญญาของท่าน ตามความสมัครใจของเราดอก แต่ว่าเราต้องแบกน้ำหนักเครื่องประดับของพรรคพวกอย่างมากมาย เราจึงโยนมันลงไป เช่นเดียวกัน ซามิรีย์ก็ได้โยนมันลงไปด้วย”

20|88| แล้วซามิรีย์ก็ได้ทำลูกวัวออกมาเป็นรูปร่างมีเสียงร้อง พวกเขาก็จึงกล่าวว่า “นี่คือพระเจ้าของพวกท่าน และพระเจ้าของมูซา แต่เขาล้มเสีย”

20|89| พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า มันไม่อาจจะให้คำตอบพวกเขา และมันไม่สามารถจะให้โทษและให้โทษแก่พวกเขาเลย

20|90| และโดยแน่นอน ฮารุนกล่าวกับพวกเขาก่อนว่า “โอ้อัลลอฮ์ของข้าพระองค์ แท้จริงพวกท่านถูกทดสอบให้หลงเสียแล้ว และแท้จริงพระเจ้าของพวกท่านนั้นคือพระผู้ทรงกรุณาปรานี ดังนั้นพวกท่านจงปฏิบัติตามฉัน และจงเชื่อฟังคำสั่งของฉัน

20|91| พวกเขากล่าวว่า “เรายังคงจะบูชามันโดยจะจงรักภักดี (ต่อมัน) จนกว่ามูซายกกลับมาหาพวกเรา”

20|92| (เมื่อมูซากลับมาแล้ว) เขากล่าวว่า “โอ้อฮารุนเอ๋ย อันใดเล่าที่ยับยั้งท่าน เมื่อท่านเห็นพวกเขาหลงผิด”

20|93| “ทำไมท่านจึงไม่ปฏิบัติตามฉัน” ท่านฝ่าฝืนคำสั่งของข้ากระนั้นหรือ ?”

20|94| ฮารุน กล่าวว่า “โอ้อัลลอฮ์ของข้าพระองค์ อยู่ดั่งเคราและศีร์ษะของข้าฉันซี แท้จริงฉันกลัวว่า ท่านจะกล่าว(แก่ฉัน) ว่า ท่านได้ก่อการแตกแยกขึ้นในหมู่วงศ์วานอิสรออิล และท่านไม่คอยฟังคำสั่งของข้า”

20|95| มูซากล่าวว่า “เจ้าต้องการอะไร โอ้อซามิรีย์เอ๋ย !”

20|96| เขากล่าวว่า “ฉันเห็นในสิ่งที่พวกเขามองไม่เห็น ดังนั้น ฉันจึงกำเอาก้อนหนึ่งจากรอยของร่อซูล (หมายถึงญิบรีล) แล้วฉันได้โยนมันลงไปแล้วเช่นนั้นแหละจิตใจของข้าฉันได้เห็นดีเห็นงาม”

20|97| มูซากล่าวว่า “ท่านจงออกไป แท้จริงสำหรับท่านในชีวิตนี้จะได้รับการลงโทษโดยท่านกล่าวว่า อยู่มาแต่ต้องฉัน และแท้จริงสำหรับท่านนั้นมีสัญญาหนึ่ง ท่านจะไม่ถูกทำให้ผิดสัญญาและจงดูพระเจ้าของท่านซึ่งท่านยึดถือบูชามันแน่นอนเราจะเผามัน แล้วเราจะโปรยมันลงในทะเลให้กระจาย”

20|98| แท้จริง พระเจ้าของพวกท่านนั้นคือ อัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงแผ่ความรอบรู้ในยังทุกสิ่ง

20|99| เช่นนี้แหละ เราได้บอกเล่าข่าวคราวที่ได้เกิดขึ้นแต่กาลก่อนแก่เจ้า และแน่นอน เราได้ให้ข้อเตือนสติ จากเราแก่เจ้า

20|100| ผู้ใดหันหลังให้อัลลอฮ์แล้ว แท้จริงเขาจะแบกโทษหนักในวันกิยามะฮ์ (อยู่ในนรก)

20|101| พวกเขาจะพำนักอย่างถาวรอยู่ในนั้น และโทษหนักนั้นเป็นความชั่วช้าสำหรับพวกเขาในวันกิยามะฮ์เสียนี้กระไร !

20|102| วันซึ่งสิ่งจะถูกเป่า และในวันนั้นเราจะรวมนักโทษทั้งหลายที่มีตาสีฟ้าไว้ด้วยกัน

20|103| พวกเขาจะกระซิบกระซาบระหว่างกันว่า “พวกท่านมิได้พักในโลกนี้นอกจากเพียง 10 วัน เท่านั้น”

20|104| เรารู้อยู่ในสิ่งที่พวกเขากล่าวกัน เมื่อผู้มีความคิดที่ดียิ่งกล่าวว่า “พวกท่านมิได้พักอยู่ นอกจากเพียงวันเดียวเท่านั้น”

20|105| และพวกเขายกถามเจ้าเกี่ยวกับภูเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “พระเจ้าของข้าฉันจะทรงทำให้มันแตกออกเป็นผุยผง ”

20|106| “แล้วจะทรงปล่อยให้มันเป็นที่ราบโล่งเตียน (ไม่มีต้นไม้อะไรและสิ่งก่อสร้าง)”

20|107| “ผู้เจ้าจะไม่เห็น ณ ที่นั้น ที่ลุ่มและที่ดอน”

20|108| วันนั้นพวกเขาจะติดตามผู้ร้องเรียกไปโดยไม่มีกรอดี้อื่นแต่ประการใด เสียงทั้งหลายก็จะลดค่อยลงต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี เจ้าจะไม่ได้ยินเสียงใด นอกจากเสียงแผ่วเบา

20|109| วันนั้น การชะพาะฮ์ จะไม่เกิดประโยชน์อันใด นอกจากผู้ที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงอนุญาตแก่เขา และพระองค์ทรงพอพระทัยในคำพูดของเขาเท่านั้น

20|110| พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ข้างหน้าพวกเขา และสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่หลังพวกเขาและความรู้ของพวกเขาก็จะไม่อาจจะเท่าเทียมความรู้ของพระองค์ได้

20|111|และใบหน้าที่หลาย ได้สยบลงต่อพระผู้ทรงเป็นอยู่เสมอ พระผู้ทรงอมตะ และแน่นอน ผู้ที่แบกเอาความอธรรมไว้ (อิริก) ต้องประสบกับการขาดทุนอย่างแน่นอน

20|112|และผู้ใดปฏิบัติคุณงามความดีทั้งหลายโดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา เขาจะไม่กลัวความอธรรมและการบั่นทอนใด ๆ

20|113|และเช่นนั้นแหละ เราได้ให้กุรอ่านเป็นภาษาอาหรับลงมาแก่เขา และเราได้กล่าวซ้ำในนั้นซึ่งข้อตักเตือน หวังว่าพวกเขาจะมีความยำเกรงหรือเกิดข้อเตือนใจแก่พวกเขา

20|114|ดังนั้น อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงสูงส่งยิ่ง พระผู้ทรงอำนาจอันแท้จริง และเจ้าอย่ารีบเร่งในการอ่านอัลกุรอ่าน ก่อนที่อะอีย์ของพระองค์จะจบลง และจงกล่าวเถิด “ข้าแต่พระเจ้าของข้า พระองค์ขอพระองค์ทรงโปรดเพิ่มพูนความรู้แก่ข้าพระองค์ด้วย”

20|115|และโดยแน่นอน เราได้ให้คำมั่นสัญญาแก่อาดัมแต่กาลก่อน แต่เขาได้ลืมน และเราไม่พบความมั่นใจจดทนในตัวเขา

20|116|และเมื่อเรากล่าวแก่บรรดามะลาอิกะฮ์ว่า “จงสujudคารวะแก่อาดัม” และพวกเขาได้สujudนอกจากอิบลีส มันได้ต้อดถึง

20|117|แล้วเราได้กล่าวว่า “โออาดัมเอ๋ย ! แท้จริงนี่คือศัตรูของเจ้าและของภริยาของเจ้า ดังนั้นอย่าให้มันทำให้เจ้าทั้งสองออกจากสวนสวรรค์ แล้วเจ้าจะได้รับความลำบาก”

20|118|“แท้จริงในสวนสวรรค์นั้น เจ้าจะไม่หิวและจะไม่ต้องเปลือยกาย”

20|119|“และแท้จริงในสวนสวรรค์นั้น เจ้าจะไม่กระหายน้ำ และจะไม่ตากแดด”

20|120|ต่อมาชัยฏอนมารร้ายได้กระซิบกระซาบเขา มันกล่าวว่า “อาดัมเอ๋ย มันจะชี้แนะแก่ท่านไปยังต้นไม้อยู่เป็นนิจตลอดกาล และการมีอำนาจที่ไม่สูญสลายเอาไหม?”

20|121|ดังนั้น เขาทั้งสองจึงกินจากต้นไม้ซึ่งพึงสงวนของทั้งสองจึงถูกเผยแก่เขาทั้งสอง เขาทั้งสองจึงเริ่มเอาใบไม้ของสวนนั้นมาปกปิดบนตัวของเขาทั้งสอง และอาดัมได้ฝ่าฝืนพระเจ้าของเขา เขาจึงหลงผิด

20|122|ภายหลัง พระเจ้าของเขาทรงคัดเลือกเขาแล้วทรงยกยโห้ให้แก่เขา และทรงแนะทางที่ถูกต้องให้เขา

20|123|พระองค์ตรัสว่า “เจ้าทั้งสองจงออกไปจากสวนสวรรค์ทั้งหมด โดยบางคน (ลูกหลาน) ในหมู่พวกเจ้าเป็นศัตรูกับอีกบางคน บางทีเมื่อมีคำแนะนำ (อิติยาฮ์) จากข้ามายังพวกเจ้า แล้วผู้ใดปฏิบัติตามคำแนะนำ (อิติยาฮ์) ของข้า เขาก็จะไม่หลงผิด และจะไม่ได้รับความลำบาก”

20|124|“และผู้ใดผินหลังจากการรำลึกถึงข้า แท้จริงสำหรับเขาคือ การมีชีวิตอยู่อย่างคับแคบ และเราจะให้เขาพินคืนชีพในวันกียามะฮ์ในสภาพของคนที่ตาบอด”

20|125|เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมพระองค์จึงทรงให้ข้าพระองค์พินคืนชีพขึ้นมาในสภาพของคนที่ตาบอดเล่า ทั้งๆที่ข้าพระองค์เคยเป็นคนตาดี มองเห็น”

20|126|พระองค์ตรัสว่า “เช่นนั้นแหละ เมื่อโองการทั้งหลายของเราได้มีมายังเจ้า เจ้าก็ทำเป็นลืมน และในทำนองเดียวกัน วันนี้เจ้าก็จะถูกลืม”

20|127|และเช่นนั้นแหละ เราจะตอบแทนผู้ที่ล่วงละเมิดขอบเขต และไม่ศรัทธาต่อโองการทั้งหลายของพระเจ้า และแน่นอน การลงโทษในปรโลกนั้นสาหัสยิ่ง และยาวนานยิ่ง

20|128|ยังมีเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่พวกเขาตลอดหรือว่า ก็มาน้อยแล้ว เราได้ทำลายประชาชาติก่อนหน้าพวกเขาหลายชั่วศตวรรษ โดยที่พวกเขา (กุฟรุมักกะฮ์) ได้ไปพบเห็นมาในที่พำนักอาศัยของพวกเขา แท้จริง ในการลงโทษเช่นนั้นแหละเป็นนิทัศน์อุทาหรณ์สำหรับบรรดาผู้มึนสติปัญญา

20|129|และหากมิใช่ลิขิตจากพระเจ้าของเจ้า ถูกบันทึกไว้ล่วงหน้าก่อนแล้ว แน่อน การลงโทษจะเกิดขึ้นทันทีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

20|130|ดังนั้น เจ้าจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขา กล่าวร้าย และจงแช่ซึ้งสุดดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า ก่อนตะวันขึ้นและก่อนตะวันลับลงไป และส่วนหนึ่งจากเวลากลางคืน ก็จงแช่ซึ้งสุดดีและปลายช่วงของเวลากลางวัน เพื่อเจ้าจะได้พอกพอกใจ

20|131|และเจ้าจงอย่าทอดสายตาสงสัยไปยังสิ่งที่เราได้ให้ความเพลิดเพลินแก่บุคคลประเภทต่าง ๆ ของพวกกุฟรุมักกะฮ์ ซึ่งความสุขสำราญในโลกดุนยา เพื่อเราจะได้ทดสอบพวกเขาในการนี้ และการตอบแทนของพระเจ้านั้น ดียิ่งกว่าและจีรังยิ่งกว่า

20|132|และเจ้าจงใช้ครอบครัวของเจ้า ให้ทำละหมาด และจงอดทนในการปฏิบัติ เรามีได้ขอเครื่องยังชีพจากเจ้า เราต่างหากเป็นผู้ให้เครื่องยังชีพแก่เจ้า และบั้นปลายนั้นสำหรับผู้ที่มีความยำเกรง

20|133|และพวกเขา กล่าวว่า “ทำไมเราจึงไม่นำสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของเขามาให้เรา” หรือว่าหลักฐานอันชัดแจ้งที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ต่าง ๆ สมัยก่อนนั้น มิได้มีมายังพวกเขาตลอดหรือ?

20|134|และหากเราทำลายพวกเขาด้วยการลงโทษก่อนการให้อัลกุรอ่านลงมา แน่อนพวกเขาก็กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราทำไมพระองค์ท่านจึงไม่ส่งร่อซูลมายังพวกเรา เพื่อเราจะได้ปฏิบัติตามโองการของพระองค์ท่าน ก่อนที่เราจะได้รับความต่ำต้อยและความอัปยศ

20|135|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ทุกคนเป็นผู้คอย ดังนั้น พวกท่านจงคอยเถิด แล้วพวกท่านจะได้รู้ว่าใครคือ พวกที่อยู่ในแนวทางอันเที่ยงตรง และใครคือผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง”

21|1|เวลาแห่งการคิดบัญชีของมนุษย์ได้ใกล้เข้ามาแล้ว โดยที่พวกเขาอยู่ในสภาพหลงลืม เป็นผู้ผินหลังให้

21|2|ไม่มีข้อตักเตือนใหม่ ๆ จากพระเจ้าของเขามายังพวกเขา เว้นแต่ว่าพวกเขาจับฟังมันและพวกเขาล้อเล่นไปด้วย

21|3|จิตใจของพวกเขาเหลวเรือ และบรรดาผู้ธรรมต่างกระซิบกระซาบระหว่างกันว่า เขา (มุฮัมมัด) นี้มิใช่ใครอื่น นอกจากเป็นสามัญชนเยี่ยงพวกท่าน พวกท่านจะยอมรับมายากล ทั้ง ๆ ที่พวกท่านรู้เห็นอยู่ว่ามันเป็นมายากลกระนั้นหรือ ?

21|4|เขา (มุฮัมมัด) กล่าวว่า “พระเจ้าของฉันทรงรอบรู้ทุกคำพูด ทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน เป็นผู้ทรงรอบรู้”

21|5|แต่ทว่าพวกเขา กล่าวว่า “มันเป็นความฝันที่สับสน หากแต่เราได้เสกสรรปั้นแต่งมันขึ้นหากแต่เขาเป็นกวี ถ้าเช่นนั้น ให้เขานำหลักฐานหนึ่งมาแสดงแก่เรา เช่นเดียวกับบุคคลในยุคก่อน ๆ ได้ถูกส่งมา”

21|6|ไม่มีชาวเมืองใดก่อนหน้าพวกเขา (มุชรีกีนมักกะฮ์) ซึ่งเราได้ทำลายมัน (ชาวเมืองนั้น) ได้ศรัทธาแล้วพวกเขา (มุชรีกีนมักกะฮ์) จะศรัทธากระนั้นหรือ?

21|7|และพวกเขาราวรอนหาที่จะวางแผนร้ายแก่เขา แต่เราได้ทำให้พวกเขาประสบกับความสูญเสียมากยิ่งขึ้น

21|8|และเรามีได้ทำให้พวกเขา(บรรดานะบี) มีร่างกายที่ไม่ต้องการอาหาร (เช่นมะลาอิกะฮ์) และพวกเขามีได้เป็นผู้มีชีวิตยั่งยืน

21|9|และเรามีได้ทำให้สัญญาณเป็นที่ประจักษ์จริงแก่พวกเขา และเราได้ให้พวกเขารอดพ้น และผู้ที่ประสพ และเราได้ทำลายผู้ปฏิเสธละเมิดฝ่าฝืน

21|10|เรขอสาบานว่า แท้จริงเราได้ให้คัมภีร์อัลกุรอ่านมายังพวกเจ้า ในนั้นมีข้อเตือนสติแก่พวกเจ้า พวกเจ้ามิใช่สติปัญญาคิดบ้างตลอดหรือ

21|11|และก็มาน้อยแล้วที่เราได้ทำลายหมู่บ้านที่อธรรม (ปฏิเสธการศรัทธา) และเราได้ให้หมู่ชนอื่นเกิดขึ้นมาแทนที่หลังจากนั้น

21|12|เมื่อพวกเขาเริ่มกล่าวว่า การลงโทษของเราเกิดขึ้นแล้ว พวกเขาจึงวิ่งหนีออกไป

21|13|(มะลาอิกะฮ์พูดกับพวกนั้นว่า) “พวกท่านอย่าวิ่งหนี และจงกลับไปยังสิ่งที่พวกท่านได้รับความสำราญ และยังที่พักของพวก

ท่าน เพื่อว่าพวกท่านจะได้ถูกสอบถามสิ่งที่เกิดขึ้นแก่ท่าน”

21|14| พวกเขากล่าวว่า “โอ้ ความหายนะที่เกิดขึ้นแก่เรา แท้จริงเรานั้นเป็นผู้อธรรม”

21|15| ไม่ทันที่คำพูดของพวกเขาจะสิ้นสุดลง เราก็ได้ทำลายพวกเขา เสมือนพืชที่ถูกเก็บเกี่ยวมอดไหม้ไป

21|16| และเราได้สร้างขึ้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง เพื่อการสนุกสนานอย่างไรประโยชน์

21|17| หากเราปรารถนาที่จะเอาเป็นเครื่องเล่นสนุกสนาน เราก็จะเอามันจากที่มีอยู่ที่เรา หากเราปรารถนาจะกระทำเช่นนั้น

21|18| แต่ที่เราได้ให้ความจริงทำลายความเท็จแล้วเราก็ให้มันเสียหายไป แล้วมันก็จะมลายสิ้นไป และความหายนะจะประสบแก่พวกเจ้า ในสิ่งที่พวกเจ้า กล่าวเสกสรรปั้นแต่งต่ออัลลอฮ์

21|19| และเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และผู้ที่อยู่ ณ ที่พระองค์ (มะลาอิกะฮ์) พวกเขาจะไม่ล่าพองตนในการเคารพภักดีพระองค์ และพวกเขาจะไม่เหน็ดเหนื่อย

21|20| พวกเขาจะแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ในเวลากลางคืน และกลางวัน โดยไม่ขาดระยะ

21|21| แต่ทว่าพวกเขา (มุรริกัน) ได้ยึดถือบรรดาพระเจ้าจากพื้นดิน โดยคิดว่าสิ่งเหล่านั้นสามารถให้คนตายฟื้นคืนชีพมาได้ กระนั้นหรือ

21|22| หากในชั้นฟ้าและแผ่นดินมีพระเจ้าหลายองค์ นอกจากอัลลอฮ์แล้ว ก็จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างแน่นอน อัลลอฮ์พระเจ้าแห่งบัลลังก์ทรงบริสุทธิจากสิ่งที่พวกเขาเสกสรรปั้นแต่งขึ้น

21|23| พระองค์จะไม่ทรงถูกสอบถามในสิ่งที่พระองค์ทรงปฏิบัติ และพวกเขาต่างหากที่จะถูกสอบถาม

21|24| พวกเขาได้ยึดถือบรรดาพระเจ้า นอกจากพระองค์กระนั้นหรือ? จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ขอให้พวกท่านนำหลักฐานของพวกท่านมา นี่คือคัมภีร์ที่อยู่กับฉัน (อัลกุรอาน) และคัมภีร์ที่มีอยู่ก่อนหน้าฉัน (เตวารอตและอินญิล)” แต่ว่าส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่มีความจริง พวกเขาจึงผินหลังมีนหาง

21|25| และเราได้ส่งร่อซูลคนใดก่อนหน้าเจ้านอกจากเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า “แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า”

21|26| และพวกเขา (มุริกัน) กล่าวว่า พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงยึดมะลาอิกะฮ์เป็นพระบุตร” มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ แต่ว่าพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) เป็นบ่าวผู้มีเกียรติ

21|27| พวกเขาจะไม่ชิงกล่าวคำพูดก่อนพระองค์ และพวกเขาปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์

21|28| พระองค์ทรงรอบรู้ สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และพวกเขาจะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใด นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัย และเนื่องจากความกลัวพวกเขาจึงเนื้อตัวสั่น

21|29| และผู้ใดในหมู่พวกเขาที่กล่าวว่า “แท้จริงฉันคือพระเจ้าอื่นจากพระองค์” เขาผู้นั้นเราจะตอบแทนลงโทษด้วยนรก เช่นนั้นแหละเราตอบแทนบรรดาผู้อธรรม”

21|30| และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นแต่ก่อนนี้รวมติดเป็นอันเดียวกัน แล้วเราได้แยกมันทั้งสองออกจากกัน และเราได้ทำให้ทุกสิ่งมีชีวิตมาจากน้ำ ดังนั้นพวกเขาจะยังไม่ศรัทธาอีกหรือ

21|31| และเราได้ทำให้เทือกเขามั่นคงในแผ่นดินเพื่อมันจะมีได้หวนไหวไปกับพวกเขา และเราได้ทำให้ภูเขาเป็นทางกว้างในแผ่นดินนั้น เพื่อว่าพวกเขาได้ใช้เป็นทางเดินอย่างถูกต้อง

21|32| และเราได้ทำให้ชั้นฟ้าเป็นหลังคา ถูกรักษาไว้ไม่ให้ห่นลงมา และพวกเขาก็ยังผินหลังให้สัญญาณต่าง ๆ ของมัน

21|33| และพระองค์ผู้ทรงสร้างกลางวันและกลางคืน และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ แต่ละหน่วยโคจรตามจักรราศี

21|34| และเราได้ทำให้บุคคลใดก่อนหน้าเจ้าอยู่ยั่งยืนนาน หากเจ้าตายไปพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ยงคงต่อไปกระนั้นหรือ

21|35| ทุกชีวิตย่อมลี้มรสความตาย และเราจะทดสอบพวกเจ้าด้วยความชั่วและความดี และพวกเจ้าจะต้องกลับไปหาเราอย่างแน่นอน

21|36| และเมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา (กุฟฟารัมกะฮ์) พบเห็นเจ้า พวกเขาก็ถือเอาเจ้าเป็นที่ล้อเลียน “คนนั้นะหรือที่กล่าวต่าหนิพระเจ้าของพวกท่าน” ทั้ง ๆ ที่พวกเขาก็กล่าวต่าหนิพระผู้ทรงกรุณาปรานี โดยพวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา

21|37| มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาจากความริบรอน ข้าจะแสดงสัญญาณต่าง ๆ ของข้าให้พวกเจ้าเห็น ฉะนั้นพวกเจ้าอย่าได้เร่งข้าเลย

21|38| และพวกเขากล่าวว่า “เมื่อใดเล่าสัญญาณนี้จะเกิดขึ้น หากพวกท่าน เป็นผู้สัตย์จริง”

21|39| หากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธารู้ว่า พวกเขาไม่สามารถที่จะป้องกันไฟจากทางด้านหน้าของพวกเขาและทางด้านหลังของพวกเขา และพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

21|40| แต่ว่ามันจะมาถึงพวกเขาโดยฉับพลันไม่รู้ตัว แล้วจะทำให้พวกเขาตกใจ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่สามารถที่จะผลักดันให้พ้นไปได้ และพวกเขาก็ไม่อาจจะประวิงเวลาต่อไปได้

21|41| และโดยแน่นอน บรรดา ร่อซูลก่อนหน้าเจ้าได้ถูกเย้ยหยันมาแล้ว แล้วการลงโทษได้ประสบแก่บรรดาผู้ที่เย้ยหยันต่อบรรดา ร่อซูล ในสิ่งที่พวกเขาได้เย้ยหยัน

21|42| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ใครเล่าจะคุ้มกันรักษาพวกท่าน ในเวลากลางคืนและกลางวัน จากพระผู้ทรงกรุณาปรานี” แต่ทว่าพวกเขาเป็นผู้ผินหลังให้การรำลึกถึงพระเจ้าของพวกเข

21|43| หรือว่าพวกเขามีพระเจ้าหลายองค์ นอกไปจากเรา คอบป้องกันพวกเขา ทั้ง ๆ ที่พระเจ้าเหล่านั้นไม่สามารถที่จะช่วยเหลือตัวเอง และไม่สามารถป้องกันตัวเองให้พ้นจากการลงโทษของเราได้

21|44| แต่ทว่า เราได้ให้ความสุขสำราญแก่พวกเขาและบรรพบุรุษของพวกเขา จนกระทั่งพวกเขามีอายุยืนนัก พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงเราได้มายังแผ่นดินเพื่อทำให้มันกลับแคบลงจากขอบเขตของมัน แล้วพวกเขาจะเป็นผู้ชนะอีกหรือ?

21|45| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “แท้จริงฉันเพียงตักเตือนพวกท่านด้วยวะฮีย์เท่านั้น” แต่คนหูหนวกไม่ได้ยินเสียงเรียกร้อง เมื่อพวกเขาถูกตักเตือน

21|46| และหากการลงโทษเพียงเล็กน้อยจากพระเจ้าของเจ้าประสบกับพวกเขา แน่แน่นอนพวกเขาก็จะกล่าวว่า “โอ้ความหายนะแก่เรา แท้จริงเราเป็นผู้อธรรม”

21|47| และเราตั้งตราฐูที่เที่ยงธรรมสำหรับวันกิยามะฮ์ ดังนั้นจะไม่มีชีวิตใดถูกอธรรมแต่อย่างใดเลย และแม้ว่ามันเป็นเพียงน้ำหยกเท่าเมล็ดพืชเล็ก เราก็จะนำมาแสดง และเป็นการพอเพียงแล้วสำหรับเราที่เป็นผู้ชำระสอบสวน

21|48| และแท้จริง เราได้ให้แก่มุซาและฮารูน (ซึ่งคัมภีร์เตวารอต) ที่แยกกระหว่างความจริงกับความเท็จและเป็นแสงสว่างแห่งดวงประทีปและข้อตักเตือนสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง

21|49| บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขโดยที่พวกเขาไม่เห็น และพวกเขายังหันกลับต่อวันอาสานด้วย

21|50| และนี่คืออัลกุรอาน เป็นการตักเตือนที่จำเริญซึ่งเราได้ให้มันลงมา แล้วพวกเจ้ายังจะปฏิเสธมันอีกหรือ

21|51| และโดยแน่นอน เราได้ให้ความเฉลียวฉลาดแก่อิบรอฮีม แต่ครั้งก่อน โดยที่เรารู้จักเขาดี

21|52| ขณะที่เขากล่าวแก่บิดาของเขาและกลุ่มชนของเขาว่า “รูปปั้นอะไรกันนี้ที่พวกท่านเฝ้าบูชากัน ”

21|53| พวกเขากล่าวว่า “เราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเรา เป็นผู้สืบทอดบูชามันก่อน”

21|54| เขากล่าวว่า “โดยแน่นอน พวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่าน อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน”
21|55| พวกเขากล่าวว่า “ท่านได้นำความจริงมาเสนอแก่เรา หรือท่านเป็นแต่เพียงคนหนึ่งพวกล้อเล่น”
21|56| เขากล่าวว่า “แต่ที่แท้จริงพระเจ้าของพวกท่าน คือพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ซึ่งพระองค์ทรงเนรมิตมัน และนั่นเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เป็นพยานต่อการนี้”
21|57| “และขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ แท้จริง ฉันจะวางแผนต่อต้านรูปปั้นทั้งหลายของพวกท่าน หลังจากที่พวกท่านผินหลังกลับออกไป”
21|58| ดังนั้น เขาได้ทำให้มันแหลกลาญ เหลือไว้เพียงรูปปั้นตัวใหญ่สำหรับพวกเขา หวังว่าพวกเขาจะได้กลับไปสอบถามมัน
21|59| พวกเขากล่าวว่า “ใครกระทำเช่นนั้นกับพระเจ้าของเรา แท้จริง เขาผู้นั้นอยู่ในหมู่ธรรมอย่างแน่นอน”
21|60| พวกเขากล่าวว่า “เราได้ยินเด็กหนุ่มคนหนึ่งกล่าวคำหยาบคายเหล่านี้ เขามีชื่อว่าอิบรอฮีม”
21|61| พวกเขากล่าวว่า “พวกท่านจงนำเขามาท่ามกลางสายตาของประชาชน หวังว่าเขาทั้งหลายจะได้เป็นพยาน”
21|62| พวกเขากล่าวว่า “เจ้าเป็นผู้กระทำเช่นนั้นต่อพระเจ้าเหล่านั้นของเรานั้นหรือ อิบรอฮีมเอ๋ย! W
21|63| เขากล่าวว่า “แต่ว่าพระเจ้าตัวใหญ่ของพวกท่านนี้ต่างหากเป็นผู้กระทำมัน พวกท่านจงถามพระเจ้าเหล่านั้นสิ พวกท่านพูดได้”
21|64| ดังนั้น พวกเขาก็กลับมาคิดถึงตัวของพวกเขาเอง แล้วกล่าวว่า “แท้จริงพวกท่านนั้นแหละเป็นผู้ธรรม”
21|65| ครั้นแล้วศีรษะของพวกเขาก็ตกลงมา (อยู่ในสภาพตก) แล้วกล่าวว่า “ท่าน ก็รู้ดีอยู่แล้วว่ารูปปั้นเหล่านั้นพูดไม่ได้”
21|66| เขากล่าวว่า “พวกท่านเคารพภักดีสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ที่มันไม่ให้คุณแก่พวกท่านและไม่ให้โทษแก่พวกท่านแต่อย่างใดเลย กระนั้นหรือ?”
21|67| “เป็นที่น่ารังเกียจแก่พวกท่าน และสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ พวกท่านไม่มีสติปัญญาหรือ?”
21|68| พวกเขากล่าวว่า “จงเผาเขาเสีย” และจงช่วยเหลือพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่าน หากพวกท่านจะกระทำเช่นนั้น”
21|69| เรา (อัลลอฮ์) กล่าวว่า “ไฟเอ๋ย ! จงเย็นลง และให้ความปลอดภัยแก่อิบรอฮีมเถิด”
21|70| และพวกเขาปรารถนาที่จะวางแผนร้ายแก่เขา แต่เราได้ทำให้พวกเขาประสบกับความสูญเสียมากยิ่งขึ้น
21|71| และเราได้ให้เขา (อิบรอฮีม) และลูฏ (หลายชาย-ลูกของพี่ชาย) รอดพ้นไปสู่แผ่นดินซึ่งเราได้ให้มีความจำเริญอุดมสมบูรณ์ในแผ่นดินนั้นแก่บรรดาชาติต่าง ๆ
21|72| และเราได้ให้บุตรชื่ออิสฮากแก่เขา และยะอ์กูบ (หลาน) เป็นการเพิ่มพูน และทั้งหมดนั้นเราได้ให้เป็นคนดีมีคุณธรรม
21|73| และเราได้แต่งตั้งพวกเขาให้เป็นผู้นำเพื่อชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องโดยคำสั่งของเรา และเราได้วะฮีย์แก่พวกเขาให้ปฏิบัติความดีและชำระการละเมิด แล้วบริจาคทานซะกาต และพวกเขาก็เป็นผู้เคารพภักดีต่อเราเท่านั้น
21|74| และลูฏนั้นเราได้ให้การเป็นนะบี และวิชาความรู้แก่เขา และเราได้ให้เขารอดพ้นจากหมู่บ้านนั้น ซึ่งชาวบ้านได้กระทำความชั่ว แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่มนุษย์ที่ชั่วช้าและฝ่าฝืน
21|75| และเราได้ให้เขาเข้าไปในความเมตตาของเรา แท้จริงเขาเป็นคนหนึ่งคนดี
21|76| และจงรำลึกถึงเรื่องราวของนูห์ เมื่อเขาได้ร้องเรียน (ต่ออัลลอฮ์) ก่อนหน้านั้น แล้วเราได้ตอบรับการร้องเรียกแก่เขา และเราได้ช่วยให้เขาและพรรคพวกของเขา รอดพ้นจากความทุกข์ระทมอันใหญ่หลวง
21|77| และเราได้ช่วยให้เขาหนีรอดพ้นจากหมู่มนุษย์ที่ปฏิเสธต่อโอองการของเรา แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่มนุษย์ที่ชั่วช้า แล้วเราได้ให้พวกเขาทั้งหมดจมน้ำตาย
21|78| และจงรำลึกถึงเรื่องราวของดาอูดและสุลัยมาน เมื่อเขาทั้งสองได้ตัดสินใจเรื่องไถ่ถอนเมื่อฝูงแกะของชนหมู่มนุษย์ได้หลบเข้าไปกินพืชในเวลากลางคืน และเราเป็นพยานต่อการตัดสินของพวกเขา
21|79| ดังนั้น เราได้ดลใจให้สุลัยมานเข้าใจการตัดสินนั้น และเราได้ให้ความเฉลียวฉลาดและวิชาความรู้ที่หลักแหลมแก่แต่ละคน และเราได้ทำให้ภูเขาและนกแซ่ร้องสรรเสริญกับดาอูด และเราเป็นผู้กระทำสิ่งเหล่านี้
21|80| และเราได้สอนเขาให้รู้การทะเลาะวิวาทแก่พวกเจ้า เพื่อป้องกันเจ้าจากการรบพุ่งกัน แล้วพวกเจ้าจะเป็นผู้ตัดสินชอบคุณบ้างไหม ?
21|81| และสำหรับสุลัยมาน เราได้ทำให้ลมกลายเป็นพาหุ ตามคำบัญชาของเขา ไปยังดินแดนซึ่งเราได้ให้ความจำเริญ ณ ที่นั้น และเราเป็นผู้รอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง
21|82| และเราได้ให้ชัยฏอนบางตัวต่ำนำให้สุลัยมาน และพวกเขาทำงานอื่นจากนั้น และเราเป็นผู้คุ้มกันรักษาพวกเขาเหล่านั้น
21|83| และจงรำลึกถึงเรื่องราวของฮียูบ เมื่อเขาได้ร้องเรียนพระเจ้าของเขาว่า “แท้จริงข้าพระองค์นั้น ความทุกข์ยากได้ประสบแก่ข้าพระองค์และพระองค์ท่านนั้นเป็นผู้ทรงเมตตาอย่างยิ่ง ในหมู่ผู้เมตตาทั้งหลาย
21|84| ดังนั้น เราได้ตอบรับการร้องเรียนของเขาแล้วเราได้ปลดปล่อยสิ่งที่เป็นความทุกข์ยากแก่เขา และเราได้ให้ครอบครัวของเขาแก่เขา และเช่นเดียวกับที่เขาได้เคยมีมาก่อน (เช่น บุตรหลานและพวกพ้อง) เป็นความเมตตาจากเรา และเป็นข้อตักเตือนแก่บรรดาผู้ที่เคารพภักดี
21|85| และจงรำลึกถึงเรื่องราวของอิสมาอีลและอิเดรีส และซัลกิฟิ แต่ละคนอยู่ในหมู่ผู้อดทนขันติ
21|86| และเราได้ให้พวกเขาเข้าไปในความเมตตาของเรา แท้จริงพวกเขาอยู่ในหมู่คนดีมีคุณธรรม
21|87| และจงรำลึกถึงเรื่องราวของชั้นนูน (นะบียูนุส) เมื่อเขาจากไปด้วยความโกรธพรรคพวกของเขา แล้วเขาคิดว่าเราจะไม่ทำให้เขาได้รับความลำบาก แล้วเขาก็ร้องเรียนท่านกลางความมืดที่บะมินว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ท่าน มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน แท้จริงข้าพระองค์เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย”
21|88| ดังนั้นเราได้อตอบรับการร้องเรียนของเขาและเราได้ช่วยให้เขารอดพ้นจากความทุกข์ระทมและเช่นเดียวกันนี้ เราช่วยบรรดาผู้ศรัทธา
21|89| และจงรำลึกถึงเรื่องราวของกะรียาเมื่อเขาได้ร้องเรียนพระเจ้าของเขาว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ของพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้ข้าพระองค์อยู่อย่างเดียวดาย และพระองค์ท่านเท่านั้นเป็นผู้สืบมรดกอันดี”
21|90| ดังนั้นเราได้อตอบรับการร้องเรียนแก่เขา และเราได้ประทานบุตรแก่เขาชื่ออิสฮาก และเราได้ปรับปรุงแก้ไขกริยาของเขาให้เป็นปกติแก่เขา แท้จริงพวกเขา แข่งขันกันในการทำความคิดและพวกเขาวางใจด้วยความหวังในการลงโทษของเรา และพวกเขาเป็นผู้ถ่อมตัวเกรงกลัวต่อเรา
21|91| และจงรำลึกถึงสตรีที่รักษาความบริสุทธิ์ของนางเอาไว้ แล้วเราได้เป่าวิญญาณของเราเข้าไปในนาง และเราได้ทำให้นางและบุตรของนางเป็นสัญญาณหนึ่งแก่มวลมนุษย์
21|92| แท้จริง นี่คือประชาชาติของพวกเจ้า ซึ่งเป็นประชาชาติเดียวกัน และข้าเป็นพระเจ้าของพวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีข้าเถิด
21|93| และพวกเขาได้แตกแยกกันในเรื่องของศาสนาระหว่างเขาตนเอง ทั้งหมดนี้พวกเขาจะเป็นผู้กลับไปหาเรา
21|94| ดังนั้นผู้ใดประกอบกรรติทั้งหลาย โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา สำหรับการอุทิศหาวิถีของเขาคงไม่ถูกปฏิเสธ และแท้จริงเราเป็น

ผู้บันทึกความดีสำหรับเขา

21|95|และเป็นที่ห้ามแก่ชาวเมือง ที่เราได้ทำลายเมืองนั้นแล้วว่า แนนอนพวกเขาจะไม่กลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก

21|96|จนกระทั่งเมื่อเยเรมีย์ และเยเรมีย์ถูกปล่อยออกมาจากกำแพง และพวกเขาจะหลั่งไหลกันลงมาจากทุกทิศทาง

21|97|และเมื่อสัญญาแห่งความจริงได้ใกล้เข้ามา ขณะนั้นเรื่องของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาคือสายตาของบรรดาผู้ปฏิเสธจะจ้องเขม็งแล้วกล่าวว่า "โอ้ความหายนะของเรา ! แนนอนยิ่งเราอยู่ในความหลงลืม (จากทางหลังที่นรกแล้ว) ยิ่งกว่านั้นเรายังเป็นผู้ธรรมอีกด้วย

21|98|แต่จริงพวกเจ้า (มุขรีกัน) และสิ่งที่พวกเจ้าเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์นั้น ทั้งหมดนั้นเป็นเชื้อเพลิงของนรก โดยพวกเจ้าจะเข้าไปอยู่ในนั้น

21|99|หากมันเหล่านั้นเป็นพระเจ้าจริงแล้วมันจะไม่เข้าไปอยู่ในนั้น และทั้งหมดจะเข้าอยู่ในนั้นอย่างถาวร

21|100|สำหรับพวกเขาในนรกนั้นมีแต่เสียงครวญครางและพวกเขาในนรกนั้นจะไม่ได้ยินมันเลย

21|101|แต่จริงบรรดาผู้ที่ความดีจากเราได้ประสบแก่พวกเขามาก่อนนั้น ชนเหล่านั้นเป็นผู้ที่อยู่ห่างไกลจากมัน

21|102|พวกเขาจะไม่ได้ยินแม้แต่เสียงแผ่วเบาของมันและพวกเขาจะอยู่ในสวนสวรรค์อย่างถาวรตามที่จิตใจของพวกเขารารถนา

21|103|ความตื่นตระหนกอันยิ่งใหญ่จะไม่ทำให้พวกเขาเศร้าโศก และมะลาอิกะฮ์จะพบพวกเขา แล้วกล่าวว่า "นี่คือวันของพวกท่าน ซึ่งพวกท่านได้ถูกสัญญาไว้"

21|104|วันซึ่งเราจะม้วนขึ้นฟ้า ประหนึ่งการม้วนแผ่นกระดาษสำหรับการบันทึก ดังเช่นที่เราได้เริ่มให้มีการบังเกิดครั้งแรก เราจะให้มันกลับเป็นต้นมาอีก เป็นสัญญาผูกพันกับเรา แท้จริงเราเป็นผู้กระทำอย่างแนนอน

21|105|และแท้จริงนั้นเราได้บันทึกไว้ในคัมภีร์อิซซะฮูร หลังจากที่เราได้บันทึกไว้ในลูหะห์หะฟุซว่า แผ่นดินนั้นปวงปาวของเราที่ดีมีคุณธรรมจะเป็นผู้สืบมรดกมัน

21|106|แต่จริงในการกล่าวไว้เช่นนั้น เป็นการเพียงพอสสำหรับหมู่ชนที่เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์

21|107|และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย

21|108|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด "แท้จริงฉันได้รับวะฮีย์มา ให้ประกาศว่า แท้จริงพระเจ้าของพวกท่านนั้นคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้นพวกท่านยังมียอมอนน้อมอีกหรือ?"

21|109|หากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า "ฉันได้ประกาศแจ้งให้พวกท่านทราบแล้วโดยถ้อยคำ และฉันไม่รู้ว่าสิ่งที่พวกท่านถูกสัญญาไว้ นั้น จะอยู่ใกล้หรือไกล"

21|110|"แต่จริงพระองค์ทรงรอบรู้คำพูดที่เปิดเผยและทรงรอบรู้สิ่งที่พวกท่านปิดบังไว้"

21|111|"และฉันก็ไม่รู้ ทว่าถ้าการประวิงเวลา อาจจะเป็นการทดสอบแก่พวกท่าน และอาจจะเป็นการร่ำเร่ชิงช่วงหนึ่ง "

21|112|เขา (มุฮัมมัด) กล่าวว่า "ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงชี้ขาดตัดสินแก่เราด้วยความจริง และพระเจ้าของเรา คือ พระผู้ทรงกรุณา ประณีต ผู้ทรงถูกขอความช่วยเหลือต่อสิ่งที่พวกท่านกล่าวหา"

22|1|โอ้ มุฮัมมัดเอ๋ย ! พวกเจ้าจงยำเกรง พระเจ้าของพวกเจ้าเถิด เพราะแท้จริง การสั่นสะเทือนของวันอาสานั้น เป็นสิ่งที่ร้ายแรงยิ่งนัก

22|2|วันที่พวกเจ้าจะเห็นมันคือ แม่นมทุกคนจะตกตะลึงลึ้มสิ่งที่นางกำลังให้นมแก่ลูกอ่อน และหญิงตั้งครรภ์ทุกคนจะคลอดลูกที่อยู่ในครรภ์ของนางออกมา และเจ้าจะเห็นมนุษย์อยู่ในสภาพผืนเมา ทั้ง ๆ ที่พวกเขามีได้เมา และแต่ว่าการลงโทษของอัลลอฮ์นั้นรุนแรงยิ่งนัก

22|3|และในหมู่มนุษย์บางคนมีผู้โต้เถียงในเรื่องของอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้ และเขาจะปฏิบัติตามชัยฏอนทุกตัวที่ชั่วร้าย

22|4|ได้มีกำหนดไว้กับมันว่า แท้จริงผู้ใดยึดมั่นเป็นมิตรสหายแล้ว แนนอน มันจะทำให้เขาหลงทางและจะนำเขาไปสู่การลงโทษที่มีเปลวลุกโชน

22|5|โอ้ มุฮัมมัดเอ๋ย ! หากพวกเจ้ายังอยู่ในการสงสัยแคลงใจ เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพแล้วไซ้ แท้จริงเราได้บังเกิดพวกเจ้าจากดิน แล้วจากเชื้อสุจิ แล้วจากก้อนเนื้อ ทั้งที่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ และไม่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ เพื่อเราจะได้ชี้แจงเคล็ดลับแห่งเดชานุภาพแก่พวกเจ้า และเราให้การตั้งครุฑเป็นที่แนนอนอยู่ในมดลูกตามที่ประสงค์ จนถึงเวลาที่กำหนดไว้แล้วเราให้พวกเจ้าคลอดออกมาเป็นทารก แล้วเพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลุสู่ยัคนรรจ์ของพวกเจ้า และในหมู่พวกเจ้ามีผู้เสียชีวิตในวัยหนุ่ม และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ถูกนำกลับสู่วัย

ต่ำต้อย วัยชรา เพื่อเขาจะไม่รู้อะไรเลยหลังจากมีความรู้ และเจ้าจะเห็นแผ่นดินแห้งแล้ง ครั้นเมื่อเราได้หลั่งน้ำฝนลงมาจากบนมัน มันก็จะเคลื่อนไหวขยายตัวและพองตัวและงอกเงยออกมาเป็นพืช ทุกอย่างเป็นคู่ ๆ ดูสวยงาม

22|6|นั่นก็เพราะว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นพระองค์คือผู้ทรงสร้าง และแท้จริงพระองค์ทรงให้ผู้ตายมีชีวิตขึ้น และแท้จริงพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง

22|7|และแท้จริงวันอาสานจะมาได้อย่างแนนอน ปราศจากข้อสงสัยในมัน และแท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่อยู่ในสุสานฟื้นคืนชีพขึ้นมา

22|8|และในหมู่มนุษย์บางคนมีผู้โต้เถียงในเรื่องของอัลลอฮ์ โดยปราศจากความรู้และโดยปราศจากแนวทางที่ถูกต้อง และปราศจากคัมภีร์ที่มีหลักฐานชัดเจน

22|9|เขาจะเอี้ยวตัวของเขาไปอย่างหึงหึงโสเพื่อให้ผู้คนหลงจากทางอัลลอฮ์ สำหรับเขาจะได้รับความอับอายในโลกนี้และเราจะให้เขาลิ้มรสการลงโทษที่มีไฟลุกไหม้ในวันกิยามะฮ์

22|10|นั่นเพราะว่า มือทั้งสองของเจ้าได้ก่อกรรมทำไว้มาก และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงอภัยโทษต่อปวงปาว

22|11|และในหมู่มนุษย์บางคน มีผู้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์บนขอบทางของศาสนา หากความดีประสบแก่เขา เขาก็พออกพอใจต่อสิ่งนั้น หากความทุกข์ยากประสบแก่เขา เขาก็จะผินหน้าของเขากลับสู่การปฏิเสธ เขาขาดทุนทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า นั่นคือการขาดทุนอย่างชัดเจน

22|12|เขาวิงวอนสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งมันไม่ให้โทษแก่เขาและมันก็ไม่ให้คุณแก่เขา นั่นคือการหลงผิดที่ไกลลิบ

22|13|เขาวิงวอนต่อผู้ที่โทษของมันจะมีขึ้นเร็วกว่าคุณประโยชน์ของมัน แนนอนมันเป็นผู้คุมครองที่ชั่วช้าแท้ ๆ และมันเป็นสหายที่ชั่วช้าจริง ๆ

22|14|แต่จริงอัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาและผู้กระทำความดีทั้งหลาย เข้าสวนสวรรค์หลากหลาย ณ เบื้องล่างของมันมีสำน้ำหลายสายไหลผ่านแต่จริงอัลลอฮ์ทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์

22|15|ผู้ใดคิดว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงช่วยเหลือเขา (มุฮัมมัด) ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ก็จงให้เขาผู้นั้นต่อเชื้อกขึ้นสู่ท้องฟ้า แล้วให้เขาตัดมันออก (ผูกคอตาย) แล้วให้เขาเฝ้าดูว่าแผนการอันของเขา จะทำให้สิ่งที่เขาเคียดแค้นหมดสิ้นไปไหม ?

22|16|และเช่นนั้นแหละ เราได้ให้อัลกุรอานลงมาเป็นโอองการทั้งหลายที่ชัดเจน และอัลลอฮ์นั้นทรงชี้แนะทางให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

22|17|แต่จริงบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาซาวีย และพวกศอบีฮีน และพวกนะศอรอ และพวกบูซาไฟ และบรรดาผู้ตั้งภาคี แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงตัดสินใจในระหว่างพวกเขาในวันกิยามะฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง

22|18|เจ้ามิได้เห็นหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์เท่านั้นผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และผู้ที่อยู่ในแผ่นดิน และดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์และ

ดวงดาวทั้งหลาย และภูเขาทั้งหลาย และต้นไม้ และสัตว์ ทั้งหลาย และส่วนมากของมนุษย์ ต่างก็สujudนอบน้อมต่อพระองค์ แต่ส่วน
มากการลงโทษจะเหมาะสมสมควรแก่เขา และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงทำให้อัปยศก็ไม่มีผู้ใดให้เกียรติเขาแท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงกระทำสิ่งที่

22|19|ผู้ใดเถียงทั้งสองฝ่ายนี้ต่างก็ได้เถียงกันเกี่ยวกับพระเจ้าของพวกเขา สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น มีอาภรณ์ที่ทำด้วยไฟถูก
ตัดไว้สำหรับพวกเขา น้ำร้อนเดือดจะถูกเทราดลงบนศีรษะของพวกเขา

22|20|สิ่งที่อยู่ในท้องของพวกเขาและหนึ่งจะถูกละลายด้วยน้ำร้อนเดือดร้อน

22|21|และสำหรับพวกเขา จะถูกทุบเข่าซ้อนเหล็ก

22|22|ทุกครั้งที่พวกเขาต้องการจะออกไปจากนครเนื่องจากความทุกข์ยาก พวกเขาจะถูกให้กลับไปในนั้นอีก (มีเสียงกล่าวแก่พวกเขา
ว่า) “พวกเจ้าจงลี้ภัยการลงโทษที่มีไฟลุกไหม้”

22|23|แท้จริง อัลลอฮ์จะทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาและทำความดีทั้งหลาย เข้าสวนสวรรค์ทั้งหลายหลาย ๗ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำ
หลายสายไหลผ่านในนั้น พวกเขาจะถูกสวมใส่ผ้าไหมที่ทอจากทองคำและไข่มุก และเสื้อผ้าของพวกเขาที่สวมใส่นั้นก็เป็นผ้าไหม

22|24|และพวกเขาจะถูกนำสู่คำพูดที่ดีมีประโยชน์ และจะถูกนำสู่ทางที่ได้รับการสรรเสริญ คือ สวนสวรรค์

22|25|แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และขัดขวางทางอัลลอฮ์ และมัสยิดอัลหะรอม ซึ่งเราได้ทำมันไว้ สำหรับมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน
ทั้งผู้ที่พำนักอยู่ในนั้นและที่มาจากภายนอก และถ้าผู้ใดปรารถนาที่จะออกนอกทางด้วยความอธรรม เราก็จะให้เขาลี้ภัยการลงโทษอย่าง
เจ็บปวด

22|26|และจงรำลึกเมื่อเราได้ชี้แนะสถานอัลบัยต์ แก้อิบรอฮีมว่า “เจ้าอย่าตั้งภาคีต่อข้าแต่อย่างใด และจงทำบ้านของข้าให้สะอาด
สำหรับผู้มาเวียนรอบ ผู้ยืนละหมาด ผู้รูกะอะ และผู้สujud

22|27|“และจงประกาศแก่มนุษย์ทั่วไปเพื่อการทำฮัจญ์ พวกเขาจะมาหาเจ้าโดยทางเท้า และโดยทางอูฐเพรียวทุกตัว จะมาจากทาง
ไกลทุกทิศทาง

22|28|“เพื่อพวกเขาจะได้มาร่วม เป็นพยานในผลประโยชน์ของพวกเขา และกล่าวพระนามอัลลอฮ์ในวันที่รู้กันอยู่แล้ว คือวันเชือด
ตามทีพระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาจากสัตว์สี่เท้า ดังนั้นพวกเขาจึงกินเนื้อมัน และจงให้อาหารแก่ผู้ยากจนขัดสน

22|29|“แล้วให้พวกเขาชำระทำความสะอาดด้วยการโกนหรือตัด และให้พวกเขาทำให้ครบถ้วนในเรื่องบนบานทั้งหลายของพวกเขา
เขา(เป็นการจรรโลงศักดิ์ต่ออัลลอฮ์) และจงให้พวกเขาอุอาฟ (เดินเวียน) รอบบ้านอันเก่าแก่”

22|30|เช่นนั้นแหละ และผู้ใดให้เกียรติต่อข้อห้ามทั้งหลายของอัลลอฮ์ มันก็เป็นการดีแก่เขา ณ ที่พระเจ้าของเขา และปศุสัตว์ทั้ง
หลายได้เป็นเพื่อนสนิทแก่พวกเขาในวันแต่บางสิ่งที่ถูกบอกกล่าวไว้แก่พวกเขา ดังนั้น พวกเจ้าจงปลีกตัวให้พ้นจากความโลภ ซึ่งหมายถึง
เจริตทั้งหลาย และจงออกห่างจากการกล่าวคำเท็จ

22|31|โดยเป็นผู้ยึดมั่นความเป็นจริง เพื่ออัลลอฮ์ไม่เป็นผู้ตั้งภาคีใด ๆ ต่อพระองค์ และผู้ใดตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เสมือนว่าเขาสร้างลง
มาจากชั้นฟ้า แล้วนรกก็บีบเค้นเอาเขาไป หรือลมได้พัดพาเขาไปยังดินแดนอันไกลโพ้น

22|32|ฉะนั้น ผู้ใดที่ให้เกียรติแก่พระบัญญัติของอัลลอฮ์ แท้จริงมันเป็นส่วนหนึ่งแห่งการยำเกรงของจิตใจ

22|33|ในปศุสัตว์เหล่านั้นมีคุณประโยชน์มากมายสำหรับพวกเขา จนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้ และสถานที่เชือดของมันคือบริเวณบ้าน
อันเก่าแก่

22|34|และสำหรับทุก ๆ ประชาชาติเราได้กำหนดสถานที่ทำพิธีกรรม เพื่อพวกเขาจักได้กล่าวพระนามของอัลลอฮ์ ต่อสิ่งที่พระองค์ทรง
ประทานให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา คือสัตว์สี่เท้า (เช่น อูฐ วัว แพะ แกะ) ฉะนั้นพระเจ้าของพวกเขาคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น
สำหรับพระองค์เท่านั้น พวกเจ้าจงนอบน้อมและจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้จงรักภักดีนอบน้อมต่อมตนเกิด

22|35|คือบรรดาผู้ที่เมื่อพระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้น หัวใจของพวกเขาทวีนเกรง และบรรดาผู้ต่อต้านสิ่งที่ประสมกับพวกเขาและ
บรรดาผู้ดำรงการละหมาด และจากสิ่งที่เราได้ให้เป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา พวกเขาภิรจาด

22|36|และอูฐที่อ้วนพีเราได้กำหนดมันให้มีขึ้นสำหรับพวกเขา ถือเป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของอัลลอฮ์ เพราะในตัวมันมี
ของดีสำหรับพวกเขา ดังนั้นพวกเจ้าจงกล่าวพระนามของอัลลอฮ์ (เมื่อเวลาเชือด) ขณะที่มันยืน ฉะนั้นเมื่อมันล้มลงนอนตะแคงแล้ว
พวกท่านก็จงบริโภคมัน และจงแจกจ่ายเป็นอาหารแก่คนที่ไม่เอ่ยชื่อ และคนที่เอ่ยชื่อ เช่นนั้นแหละเราได้ทำให้มันยอมจำนน แก่พวก
เจ้า เพื่อพวกเขาจักได้ขอบคุณอัลลอฮ์

22|37|เนื้อของมันและเลือดของมันจะไม่ถึงอัลลอฮ์แต่อย่างใด แต่การยำเกรงของพวกเขาก็ถึงพระองค์ เช่นนั้นแหละเราได้ทำให้มัน
ยอมจำนนต่อพวกเขา เพื่อพวกเขาจักได้แช่หรืออัลลอฮ์อย่างเกรียงไกรต่อการที่พระองค์ทรงชี้แนะแก่พวกเขา และจงแจ้งข่าวดีแก่
บรรดาผู้ทำความดีเถิด

22|38|แท้จริงอัลลอฮ์ทรงปกป้องบรรดาผู้ศรัทธาให้พ้นจากศัตรู แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงโปรดปรานทุกคนที่ทรยศเนรคุณ

22|39|สำหรับบรรดาผู้ (ที่ถูกโจมตีนั้น) ได้รับอนุญาตให้ต่อสู้ได้ เพราะพวกเขาถูกข่มเหง และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงสามารถที่จะช่วย
เหลือพวกเขาได้อย่างแน่นอน

22|40|บรรดาผู้ที่ถูกขับไล่ออกจากบ้านเรือนของพวกเขา โดยปราศจากความยุติธรรม นอกจากพวกเขากล่าวว่า “อัลลอฮ์คือพระเจ้า
ของเราเท่านั้น” และหากว่าอัลลอฮ์ทรงขัดขวางมิให้มนุษย์ต่อสู้ซึ่งกันและกันแล้ว บรรดาทอฮาด และโบสต์ (ของพวกคริสต์) และ
สถานที่สวด (ของพวกยิว) และมัสยิดทั้งหลายที่พระนามของอัลลอฮ์ ถูกกล่าวรำลึกอย่างมากมาย ต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน และแน
นอนอัลลอฮ์ จะทรงช่วยเหลือผู้ที่สนับสนุนศาสนาของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงเดชานุภาพอย่างแท้จริง

22|41|บรรดาผู้ที่เราให้พวกเขามีอำนาจในแผ่นดิน คือบรรดาผู้ที่ดำรงการละหมาด และบริจาดชะกาดและใช้กันให้กระทำความดี และ
ห้ามปรามกันให้ละเว้นความชั่ว และบั้นปลายของกิจการทั้งหลายย่อมกลับไปที่อัลลอฮ์

22|42|และหากพวกเขา (มุชริกีนมักกะฮ์) ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟังเจ้า แม้จริงชนชาติของนุห์และอาดและษะมุด ได้ปฏิเสธไม่เชื่อฟังนะ
บิของพวกเขามาก่อนหน้าพวกเขาแล้ว

22|43|และชนชาติของอิบรอฮีม และชนชาติของอุลู

22|44|และชาวมัดยัน และมูซา ก็ได้ถูกปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟังเช่นกัน แต่เราได้ประวิงเวลาให้แก่วรรณกรรมและเราก็ได้
ลงโทษพวกเขา ดังนั้น เป็นเช่นใดเล่าการลงโทษของเรา

22|45|ฉะนั้นก็เมื่อมาแล้ว เราได้ทำลายมันโดยที่ชาวเมืองนั้นอธรรม และมันได้พังพาลงมาและก็บ่อน้ำที่ถูกทอดทิ้ง และก็
ปราสาทสูงที่มั่นคง

22|46|พวกเขามิได้ออกเดินทางไปในแผ่นดินดอกหรือ เพื่อหาวิญญูจะได้พิจารณาเพื่อพวกเขาเอง หรือมีหมู่เพื่อสดับฟังมัน เพราะแท้จริง
การมองของนัยตานั้นมิได้บอกดอก แต่ว่าหัวใจที่อยู่ในทรงอกต่างหากที่บอก

22|47|และพวกเขาเร่งเต้เข้า ให้มีการลงโทษต่ออัลลอฮ์ นั้นจะไม่ทรงผิดสัญญาของพระองค์เป็นอันขาด และแท้จริงวันหนึ่ง ณ
ที่พระเจ้าของเขาแน่นอนเท่ากับหนึ่งพันปี ตามที่พวกเขาคำนวณนับ

22|48|และก็เมื่อมาแล้ว เราได้ประวิงเวลากการลงโทษมัน โดยที่ชาวเมืองนั้นอธรรม แล้วเราได้ลงโทษทำลายมัน และยัรเรานั้นคือ

ทางกลับ

22|49| จงกล่าวเกิดมูฮัมมัด “โอมนุซัยเอ๋ย ! แท้จริงฉันนั้นคือผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งแก่พวกท่านเท่านั้น”

22|50| ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาและทำความดีทั้งหลาย สำหรับพวกเขาเหล่านั้นจะได้รับการภัยโทษและปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติ คือสวนสวรรค์

22|51| “และบรรดาผู้ที่เพียรพยายามอย่างผู้รู้ความสามารถเพื่อลบล้างโองการทั้งหลายของเรานั้น ชนเหล่านั้นคือชาวรอก

22|52| และเราได้ส่งร่อซูลคนใด และนะบีนใดก่อนหน้าเจ้า เว้นแต่ว่าเมื่อเขาหวังตั้งใจ ชัยฏอนก็จะเข้ามาอุบายให้หันเหออกจากความหวังตั้งใจของเขา แต่อัลลอฮ์ก็ทรงทำลายล้างสิ่งที่ชัยฏอนอุบาย แลแล้วอัลลอฮ์ ก็ทรงทำให้โองการทั้งหลายของพระองค์มั่นคง และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทรงปรีชาญาณ

22|53| เพื่อพระองค์ทรงทำให้สิ่งที่ชัยฏอนอุบายนั้น เป็นการทดสอบสำหรับบรรดาผู้ที่ในจิตใจของพวกเขามีโรค และจิตใจของพวกเขาแข็งกระด้าง และแท้จริงบรรดาผู้ศรัทธานั้นอยู่ในการแตกแยกที่ห่างไกล

22|54| และเพื่อบรรดาผู้รู้จะตระหนักว่า แท้จริงอัลกุรอาน นั้นคือสัจธรรมจากพระเจ้าของเจ้า เพื่อพวกเขาจะได้ศรัทธาต่อมัน (อัลกุรอาน) แลแล้วจิตใจของพวกเขาจะได้มอบน้อมต่อมัน (อัลกุรอาน) และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ชี้แนะบรรดาผู้ศรัทธาสู่แนวทางอันเที่ยงตรง

22|55| และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นยังคงอยู่ในการสงสัยอัลกุรอานจนกระทั่งวันอาสานเกิดขึ้นแก่พวกเขาโดยฉับพลัน หรือการลงโทษแห่งวันกียามะฮ์ จะเกิดขึ้นแก่พวกเขา

22|56| อำนาจในวันนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงตัดสินระหว่างพวกเขา ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายจะอยู่ในสวนสวรรค์หลากหลายแห่งความโปรดปราน

22|57| ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และไม่เชื่อฟังโองการทั้งหลายของเรานั้น ชนเหล่านั้นพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างอัปยศ

22|58| และบรรดาผู้อพยพในทางของอัลลอฮ์แล้วพวกเขาถูกหรือตาย แน่นนอนอัลลอฮ์ จะทรงประทานปัจจัยยังชีพที่ดี และแท้จริงอัลลอฮ์ นั้นพระองค์ทรงเป็นผู้ดีเลิศแห่งบรรดาผู้ประทานปัจจัยยังชีพ

22|59| พระองค์จะทรงให้พวกเขาเข้าไปในสถานที่ที่พวกเขาพอใจ คือสวนสวรรค์ และแท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงขันติ

22|60| เช่นนั้นแหละ และผู้ใดตอบโต้เยี่ยงที่เขาถูกรังแก แลแล้วเขาก็ยังถูกข่มเหงอีก อัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือเขาอย่างแน่อนแท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ยิ่ง ผู้ทรงยกโทษ

22|61| เช่นนั้นแหละ เพราะอัลลอฮ์ ทรงให้กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน และพระองค์ทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวไปในกลางคืน และแท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น

22|62| เช่นนั้นแหละ เพราะว่าอัลลอฮ์ คือผู้ทรงสั่งจะ และแท้จริงสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่

22|63| เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงให้น้ำหลังลงมาจากฟากฟ้า แลแล้วแผ่นดินก็กลายเป็นเขียวสดชื่น แท้จริง

อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงรอบรู้ยิ่ง

22|64| สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์ และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงพอเพียงจากสิ่งทั้งหลาย ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

22|65| เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอำนวยความสะดวกให้แก่พวกเขาสิ่งที่มีอยู่ในแผ่นดิน และเรือแล่นไปตามท้องทะเลโดยบัญชาของพระองค์ และทรงยึดชั้นฟ้ามิให้มันตกลงมาบนแผ่นดิน เว้นแต่โดยอนุมัติของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอต่อมนุษย์

22|66| และพระองค์คือผู้ทรงให้พวกเขาเป็น แลแล้วทรงให้พวกเขาตาย หลังจากนั้นก็ทรงให้พวกเขาเป็นอีก แท้จริงมนุษย์นั้นช่างเนรคุณยิ่ง

22|67| สำหรับทุก ๆ ประชาชาติเราได้กำหนดพิธีทางศาสนาขึ้นโดยที่พวกเขาปฏิบัติพิธีนั้น ดังนั้นคนหนึ่งคนใดอย่าได้โต้แย้งเจ้าในกิจการนั้น และจงเรียกร้องเชิญชวนไปสู่พระเจ้าของเจ้า แท้จริงเจ้านั้นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรม

22|68| และหากพวกเขาโต้แย้งเจ้า ก็จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ยิ่งในสิ่งที่พวกท่านกระทำอยู่”

22|69| “อัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกท่านในวันกียามะฮ์ ในสิ่งที่พวกท่านได้ขัดแย้งกันในเรื่องนั้น”

22|70| เจ้ามิรู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน แท้จริงสิ่งนั้นอยู่ในบันทึกแล้ว” แท้จริงในการนั้นเป็นการง่ายดายสำหรับอัลลอฮ์

22|71| และพวกเขาแสวงหาสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์มิได้ประทานลงมาให้เป็นหลักฐาน และสำหรับพวกเขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ และสำหรับพวกอธรรมนั้นไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ

22|72| และเมื่อโองการทั้งหลายอันชัดแจ้งของเราได้ถูกนำมาอ่านแก่พวกเขา เจ้าจะสังเกตเห็นอาการบอกรู้ไม่ยอมรับบนใบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาเกือบจะเข้าไปทำร้ายบรรดาผู้อ่านโองการทั้งหลายของเราให้พวกเขาฟัง จงกล่าวเกิดมูฮัมมัด “ฉันจะแจ้งให้พวกท่านทราบถึงสิ่งที่เลวร้ายยิ่งกว่านี้ไหม มันคือไฟนรกโง่แล้ว อัลลอฮ์ทรงสัญญาฉันไว้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง”

22|73| โอมนุซัยเอ๋ย ! อุทาหรณ์หนึ่งถูกยกมากล่าวไว้แล้ว ดังนั้นพวกเจ้าจงฟังมันให้ดี แท้จริงบรรดาที่พวกเจ้าวิงวอนขอความช่วยเหลืออื่นจากอัลลอฮ์นั้น พวกมันไม่สามารถจะให้บังเกิดแม้แต่แมลงวันสักตัวหนึ่ง หากว่าพวกมันจะรวมหัวกันเพื่อการนั้นก็ตาม และถ้าแมลงวันพาสิ่งใดหนีไปจากพวกมัน พวกมันก็ไม่สามารถจะเอามันกลับคืนมาได้จากแมลงวันทั้งผู้ขอและผู้ถูกขอ อ่อนแอแท้ ๆ

22|74| พวกเขามีได้ให้เกียรติอัลลอฮ์ ตามที่ควรจะให้เกียรติต่อพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงเดชานุภาพโดยแท้จริง

22|75| อัลลอฮ์ทรงคัดเลือกบรรดาทูตจากหมู่ละอิกะฮ์และจากหมู่มนุษย์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น

22|76| พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เบื้องหน้าพวกเขา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และกิจการทั้งหลายจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์

22|77| โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! พวกเจ้าจงรู้กัวะ จงสujud และจงเคารพภักดีต่อพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด และจงประกอบความดี หวังว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ

22|78| และจงต่อสู้เพื่ออัลลอฮ์ ซึ่งเป็นการต่อสู้ที่แท้จริงเพื่อพระองค์ พระองค์ทรงคัดเลือกพวกเจ้า และพระองค์มิได้ทรงทำให้เป็นการลำบากแก่พวกเจ้าในเรื่องของศาสนา ศาสนา (ที่ไม่ลำบาก) คือศาสนาของอับรอฮีม บรรพบุรุษของพวกเจ้า พระองค์ทรงเรียกชื่อพวกเจ้าว่ามุสลิมิน ในคัมภีร์ก่อน ๆ และในอัลกุรอานเพื่อรอซูลจะได้เป็นพยานต่อพวกเจ้า และพวกเจ้าจะได้เป็นพยานต่อมนุษย์ทั่วไป ดังนั้นพวกเจ้าจงดำรงการละหมาด และบริจาคซะกาต และจงยึดมั่นต่ออัลลอฮ์ พระองค์เป็นผู้คุ้มครองพวกเจ้า เพราะพระองค์คือผู้คุ้มครองที่ดีเลิศ และผู้ทรงช่วยเหลือที่ดีเยี่ยม

23|1| แน่นนอนบรรดาผู้ศรัทธาได้ประสบความสำเร็จแล้ว

23|2| บรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้มอบน้อมต่อตนในเวลาละหมาดของพวกเข

23|3| และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้ผินหลังให้จากเรื่องไร้สาระต่าง ๆ

23|4| และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้บริจาคซะกาต

23|5|และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้รักษา (ไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ของ) ทวารของพวกเขา
23|6|เว้นแต่บรรดาภรรยาของพวกเขา หรือที่มือขวาของพวกเขาครอบครอง (คือทาสี) ในกรณีเช่นนั้นพวกเขาจะไม่ถูกตำหนิ
23|7|ฉะนั้นผู้ใดแสวงหาอื่นจากนั้น ชนเหล่านั้นพวกเขาก็เป็นผู้ละเมิด
23|8|และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้เอาใจใส่ต่อสิ่งที่ได้รับมอบหมายของพวกเขา และสัญญาของพวกเขา
23|9|และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้รักษาการละเมิดของพวกเขา
23|10|ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาเป็นทายาท
23|11|ซึ่งพวกเขา จะได้รับมรดกสวนสวรรค์ชั้นฟิเรดาส พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
23|12|และขอสาบานว่า แน่แน่นอนเราได้สร้างมนุษย์มาจากธาตุแท้ของดิน
23|13|แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้อสุจิ อยู่ในที่พักอันมั่นคง (คือมดลูก)
23|14|แล้วเราได้ทำให้เชื้อสุจิลายเป็นก้อนเลือดแล้วเราได้ทำให้ก้อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อแล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูก แล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเราได้เป่าวิญญาณให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงจำเรดียิ่ง ผู้ทรงเลิศแห่งปวงผู้สร้าง
23|15|หลังจากนั้น แท้จริงพวกเจ้าต้องตายอย่างแน่นอน
23|16|แล้ว แท้จริงพวกเจ้าจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้น ในวันกิยามะฮ์
23|17|และแน่นอนยิ่งเราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดไว้เบื้องบนพวกเจ้า และเรามีได้เพิกเฉย ทอดทิ้งระบบการสร้าง
23|18|และเราได้ส่งน้ำให้ลงมาจากฟากฟ้าตามปริมาณ แล้วเราได้ให้มันซึ่งอยู่ในแผ่นดิน และแท้จริงเราเป็นผู้สามารถอย่างแน่นอนที่จะให้มันเหือดหายไป
23|19|และด้วยน้ำนั้นเราทำให้มันเป็นสวนหลากหลายแก่พวกเจ้ามีต้นอินทผลัม และต้นองุ่นสำหรับพวกเจ้าในสวนนั้นมีผลไม้มากมาย และส่วนหนึ่งพวกเจ้าก็บริโภคมัน
23|20|และเราได้ทำให้มันเป็นต้นไม้ (ไซตูน) ที่ภูเขาชั้นนาย ซึ่งมันได้ผลิดอกมาเป็นน้ำมันและน้ำแกง สำหรับผู้บริโภคร
23|21|และแท้จริงในเรื่องปศุสัตว์ (อูฐ วัว แพะ แกะ) นั้นเป็นบทเรียนสำหรับพวกเจ้า เราให้พวกเจ้าดื่ม สิ่งที่อยู่ในท้องของมัน (น้ำนม) และในตัวมันมีประโยชน์มากมาย สำหรับพวกเจ้าและบางชนิดพวกเจ้าก็บริโภคมัน
23|22|และพวกเจ้าได้บรรทุกบนหลังมัน เช่นเดียวกับได้บรรทุกบนเรือ
23|23|และเป็นที่แน่นอนยิ่ง เราได้ส่งन्ह์ ไปยังหมู่ชนของเขา ดังนั้นเขาได้กล่าวว่า “โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์สำหรับพวกท่านนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรง (การลงโทษของพระองค์) หรือ?”
23|24|แล้วหัวหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชนของเขาได้กล่าวว่า “เขาผู้ที่มีใช้ใครอื่นนอกจากเป็นปลุชนคนธรรมดาเช่นเดียวกับพวกท่านเพียงแต่เขาต้องการที่จะทำตัวให้ดีเด่นเหนือพวกท่าน และหากอัลลอฮ์ ทรงประสงค์แล้ว แน่แน่นอนพระองค์จะทรงส่งมะลาอิกะฮ์ลงมา เราไม่เคยได้ยินคำพูดเช่นนั้นในสมัยบรรพบุรุษของเราแต่กาลก่อนเลย
23|25|“เขามีได้เป็นอะไรนอกจากเป็นคนบ้า ดังนั้นพวกท่านจงอดทนคอยเขาสักระยะเวลาหนึ่ง”
23|26|न्ह์ ได้กล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยเหลือข้าพระองค์ด้วย เพราะพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อข้าพระองค์”
23|27|ดังนั้น เราจึงวะฮีย์แก่เขาให้ต่อเรือภายใต้การคุ้มครองของเราและคำสั่งสอนของเรา และเมื่อคำบัญชาของเราได้มาถึง น้ำในเตา ก็เดือดพุ่ง เจ้าจงบรรทุกทุกชนิดของสัตว์เป็นคู่ ๆ และครอบครัวของเจ้าด้วย นอกจากผู้ที่ศำรัสได้บันทึกไว้ก่อนแล้ว (ให้หายนะ) ในหมู่พวกเขา (ที่ไม่ยอมศรัทธา) และเจ้าอย่าได้ขอช่วยเหลือเขา ในบรรดาผู้ที่อธรรม แท้จริงพวกเขาจะถูกให้จมน้ำตาย
23|28|ครั้นเมื่อเจ้า และผู้ที่อยู่ร่วมกับเจ้าได้ขึ้นไปยังบนเรือแล้ว ก็จงกล่าวเถิดว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งทรงให้เรารอดพ้นจากหมู่ชนผู้อธรรม”
23|29|และจงกล่าวเถิดว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์ลงจากเรือด้วยการลงที่มีความจำเรียว และพระองค์ท่านนั้นเป็นผู้เลิศยิ่งแห่งบรรดาผู้ให้ลงจากเรือ”
23|30|แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณข้อเตือนสติมากมาย และถึงแม้ว่าเราเป็นผู้ทดสอบปวงบ่าวของเรา
23|31|แล้วหลังจากพวกเขา เราได้บังเกิดชนอีกกลุ่มหนึ่ง (พวกอ้อด)
23|32|ดังนั้นเราได้ส่งร่อซูลคนหนึ่ง (ฮูด) ของพวกเขาไปยังพวกเขา โดยกล่าวว่า “พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์เถิด สำหรับพวกท่านนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรง (การลงโทษของ) พระองค์หรือ ?”
23|33|แล้วหัวหน้าหมู่ชนของเขา คือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปฏิเสธไม่ยอมเชื่อการมีวันปรโลก และเราได้ให้ความสำราญแก่พวกเขาในโลกนี้ กล่าวว่า “เขาผู้ที่มีใช้ใครอื่น นอกจากเป็นปลุชนคนธรรมดาเช่นเดียวกับพวกท่านเขากินอาหารเช่นเดียวกับที่พวกท่านกิน และเขาดื่มเช่นเดียวกับพวกท่านดื่ม
23|34|“และหากพวกท่านเชื่อฟังปฏิบัติตามมนุษยธรรมเช่นเดียวกับพวกท่าน ดังนั้นแน่นอนพวกท่านเป็นผู้ขาดทุน
23|35|“เขาสัญญากับพวกท่านกระนั้นหรือว่าแท้จริงเมื่อพวกท่านได้ตายไปแล้ว และพวกท่านกลายเป็นดิน และกระดูกแล้ว แน่แน่นอนพวกท่านจะถูกนำให้ออกมาฟื้นขึ้นอีก ?”
23|36|“ไกลเสียจริง ไกลเสียจริง ในสิ่งที่พวกท่านถูกสัญญาไว้”
23|37|“ไม่มีชีวิต นอกจากการดำรงชีวิตของเราในโลกนี้ เราจะตายไป และ (บางคนในพวก) เราก็คจะมีชีวิตอยู่ และพวกเราจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพอีก”
23|38|“เขามีใช้ใครอื่น นอกจากเป็นคนธรรมดาที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ และเราไม่ยอมศรัทธาต่อเขาเป็นอันขาด”
23|39|เขา (ฮูด) กล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยเหลือข้าพระองค์ด้วย เพราะพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อข้าพระองค์”
23|40|พระองค์ ตรัสว่า “หลังจากช่วงเวลาอีกเล็กน้อยพวกเขาจะกลายเป็นผู้เศร้าโศกเสียใจอย่างแน่นอน”
23|41|ดังนั้นเสียงกัมปนาทได้ผลาญชีวิตพวกเขาอย่างยุติธรรม แล้วเราได้ทำให้พวกเขากลายเป็นเศษขยะ ฉะนั้น (ความหายนะ) ความท่างไกล (จากเมตตาของอัลลอฮ์) จึงประสบแก่หมู่ชนผู้อธรรม
23|42|แล้วหลังจากพวกเขา เราได้บังเกิดหมู่ชนอีกหลายกลุ่ม
23|43|ไม่มีประชาชาติใดที่จะได้รับการลงโทษก่อนกำหนดของมัน และก็จะไม่ล่าช้ากว่ากำหนดเช่นกัน
23|44|แล้วเราได้ส่งบรรดา ร่อซูลของเราอย่างต่อเนื่องกัน ทุกครั้งที่ร่อซูลของพวกเขาได้มายังชนชาติหนึ่งพวกเขาก็ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อเขา ดังนั้นเราจึงให้บางกลุ่มของพวกเขาติดตามอีกบางกลุ่ม (ด้วยความหายนะพิณศ) แล้วเราได้ทำให้พวกเขาเป็นเรื่องบอกเล่าต่อกันมา ฉะนั้น (ความหายนะ) ความท่างไกล (จากเมตตาของอัลลอฮ์) จึงประสบแก่บรรดาผู้ไม่ยอมศรัทธา
23|45|แล้วเราได้ส่งมุซา และพี่ชายของเขาคือฮารูน พร้อมด้วยสัญญาณทั้งหลาย ของเราและหลักฐานอันชัดแจ้ง
23|46|ไปยังฟิรเออน และบุคคลชั้นหัวหน้าของเขา แต่พวกเขาก็อวดใหญ่โอวดโต และพวกเขาเป็นหมู่ชนที่เยอหยิ่งจองทง

23|47| พวกเขากล่าวว่า “จะให้พวกเราศรัทธาต่อบุคคลทั้งสองที่มีสภาพเช่นเดียวกับเราและทั้ง ๆ ที่พวกพ้องของเขาทั้งสองก็เป็นทาสรับใช้เรา”

23|48| ฉะนั้นพวกเขาจึงปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟังเขาทั้งสอง พวกเขายังอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลายจนหน้าตาย

23|49| และแท้จริงเราได้ให้คัมภีร์ (เตารอฮ์) แก่มูซา เพื่อพวกเขาจะได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

23|50| และเราได้ทำให้อิซาบุตรของมัรยัม และแม่ของเขาสัญญาคณหนึ่ง (ปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่) และเราได้ให้ที่พักพิงแก่เขาทั้งสอง ณ ที่ราบสูงแห่งหนึ่ง (บัยตุลมักดิส) เป็นที่พักอย่างสะดวกสบาย และมีธารน้ำไหล

23|51| โอ บรรดารอซูลเอ๋ย ! พวกเจ้าจงบริโภคส่วนที่ดี (ชะลาล) และจงกระทำความดีเถิดเพราะแท้จริง ช้ารอบรู้สิ่งพวกเจ้ากระทำ

23|52| แท้จริงนี่คือประชาชาติของพวกเจ้า เป็นประชาชาติเดียวกัน และข้าคือพระเจ้าของพวกเจ้า ฉะนั้นพวกเจ้าจงยำเกรงต่อข้า

23|53| พวกเขาได้แตกแยกกันในเรื่องของพวกเขา ระหว่างพวกเขากันเอง แต่ละฝ่ายก็พอใจในสิ่งที่ตนเองยึดถือ

23|54| ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงปล่อยพวกเขาให้อยู่ในความมกมายของพวกเขา สักระยะเวลาหนึ่ง

23|55| พวกเขาคิดหรือว่า แท้จริงสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเขา เช่น ทรัพย์สมบัติ และลูกหลานนั้น

23|56| เราได้รับแรงให้ความดีต่าง ๆ แก่พวกเขากระนั้นหรือ ? เปล่าเลย แต่ทว่าพวกเขาไม่มีความรู้สึกหรือ

23|57| แท้จริงบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้มีจิตใจยำเกรงเนื่องจากความกลัวต่อพระเจ้าของพวกเข

23|58| และบรรดาผู้ที่พวกเขาศรัทธาต่อสัญญาณต่าง ๆ แห่งพระเจ้าของพวกเข

23|59| และบรรดาผู้ที่พวกเขามิตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกเข

23|60| และบรรดาผู้ที่บริจาคสิ่งที่พวกเขามีได้มา โดยที่จิตใจของเขาเปี่ยมด้วยความหวั่นเกรงว่าแท้จริงพวกเขจะต้องกลับไปหาพระเจ้าของพวกเข

23|61| ชนเหล่านั้น พวกเขารับแรงในการประกอบความดีทั้งหลาย และพวกเขเป็นผู้เหมาะสมสมควรเป็นผู้รุดหน้าไปก่อน

23|62| และเราได้บังคับผู้ใด เว้นแต่ความสามารถของเขา และ ณ ที่เรานั้นมีบันทึก ที่บันทึกแต่ความจริง โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกยุติธรรม

23|63| แต่ว่าจิตใจของพวกเขอยู่ในปลักแห่งความมกมายจากอัลกุรอาน และสำหรับพวกเขามีการงานอื่นอีกจากนั้น โดยที่พวกเขาต้องปฏิบัติมัน

23|64| จนกระทั่งเมื่อเราได้คร่ำเอาชีวิตพวกที่อยู่ในความสุขสำราญของพวกเขด้วยการลงโทษ เมื่อนั้นพวกเขาก็ตะโกนร้องขอความช่วยเหลือ

23|65| พวกเจ้าอย่าได้ตะโกนร้องขอความช่วยเหลือเลยในวันนี้ แท้จริงพวกเจ้าจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากเราดอก

23|66| แนนอนโองการทั้งหลายของเราถูกนำมาอ่านแก่พวกเจ้า แล้วพวกเจ้าก็หันส้นเท้าของพวกเจ้ากลับ

23|67| พวกเขายังจงท่องต่ออัลกุรอาน พวกเจ้าจับกลุ่มสนทนากันในเวลากลางคืน

23|68| พวกเขามีได้พิจารณา พระตำราสอดหรือ ? หรือว่าได้มีมายังพวกเข สิ่งที่ได้มีมายังบรรพบุรุษของเขารุ่นก่อน ๆ

23|69| หรือว่าพวกเขามิรู้จักรอซูลของเขาดังนั้นพวกเขาก็ปฏิเสธต่อต้านเขา

23|70| หรือพวกเขากล่าวหาเขาว่าเป็นบ้า มิใช่เช่นนั้นดอก เขาได้นำความจริงมาให้พวกเขาแล้ว แต่ส่วนมากของพวกเขเป็นผู้เกลียดความจริง

23|71| และหากว่าความจริงนั้นสอดคล้ออามณ์ไฟต่ำของพวกเขแล้ว ชันฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ในนั้นต้องเสียหายอย่างแน่นอน แต่ทว่าเราได้นำข้อเตือนสติของพวกเข (คืออัลกุรอาน) มาให้พวกเขาแล้ว แต่พวกเขเป็นผู้หันหลังให้กับข้อเตือนสติของพวกเข

23|72| หรือเจ้าขอคำจ้าง (ในการเผยแพรศาสนา) จากพวกเขานั้นหรือ? แต่การให้คำจ้างของพระเจ้าของเจ้านั้นเลิศยิ่งกว่า และพระองค์เท่านั้นทรงเป็นเลิศยิ่งในหมู่ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ

23|73| และแท้จริงเจ้านั้นเป็นพวกชักชวนพวกเขาย่างแน่นอนไปสู่แนวทางอันเที่ยงธรรม

23|74| และแท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น พวกเขเป็นผู้ห่างจากแนวทางอันเที่ยงธรรม

23|75| และหากเราเมตตาพวกเข และเราได้ปลดปล่อยความทุกข์ยากออกจากพวกเขแล้ว แนนอนพวกเขาก็ยังคงมัวสุมอยู่ในความผยองของพวกเขเช่นเดียวกับคนตาบอด

23|76| และโดยแน่แท้เราได้ทดสอบพวกเขด้วยการลงโทษ แต่พวกเขาก็หาได้นอบน้อมต่อพระเจ้าของพวกเขไม่ และพวกเขาก็ไม่ยอมถ่อมตน

23|77| จนกระทั่งเมื่อเราเปิดประตูแห่งการลงโทษอันสาหัสแก่พวกเข เมื่อนั้นแหละพวกเขาก็เป็นผู้ทอดทิ้งหมดหวังเสียแล้ว

23|78| และพระองค์เป็นผู้สร้างสัมผัสการฟังและการเห็น และหัวใจเพื่อเข้าใจแก่พวกเข แต่เพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเขำชอบคุณ

23|79| และพระองค์เป็นผู้ทรงแพร่พันธุ์ของพวกเขในแผ่นดิน และพวกเขำจะถูกรวบรวมให้กลับไปหาพระองค์

23|80| และพระองค์เป็นผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย และพระองค์ทรงสิทธิในการสับเปลี่ยนหมุนเวียนกลางคืนกลางวัน พวกเขามีได้ใช้สติปัญญาพิจารณาหรือ ?

23|81| แต่ทว่าพวกเขำได้กล่าวเช่นเดียวกับชนชาติสมัยก่อน ๆ ได้กล่าวไว้

23|82| พวกเขำได้กล่าวว่า “เมื่อเราได้ตายไปแล้ว และเราได้กลายเป็นผืนดินและกระดูกป่นเราจะถูกให้ฟื้นคืนชีพครั้งหนึ่งหรือ ?”

23|83| “แท้จริงเราและบรรพบุรุษของเราได้ถูกสัญญามาก่อนแล้วในเรื่องนี้ มันมิใช่อะไรอื่นนอกจากเป็นนิยายเหลวไหล สมัยก่อนเท่านั้น”

23|84| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “แผ่นดินนี้ และผู้ที่อยู่ในนั้นเป็นของใคร หากพวกท่านรู้”

23|85| พวกเขำจะกล่าวว่า “มันเป็นของอัลลอฮ์” จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ถ้าเช่นนั้น พวกท่านจะไม่พิจารณาใคร่ครวญหรือ ?”

23|86| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ใครเป็นเจ้าของชันฟ้าทั้งเจ็ด และเป็นผู้สร้างบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ ?”

23|87| พวกเขำจะกล่าวว่า “มันเป็นของอัลลอฮ์” จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ถ้าเช่นนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรง (การลงโทษของ) พระองค์หรือ ?”

23|88| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “อำนาจอันกว้างใหญ่ไพศาลทุกสิ่งอย่างนี้อยู่ในพระหัตถ์ของผู้ใด ?” และพระองค์เป็นผู้ทรงปกป้องคุ้มครอง และจะไม่มีใครปกป้องคุ้มครองพระองค์ หากพวกท่านรู้”

23|89| พวกเขำจะกล่าวว่า “มันเป็นของอัลลอฮ์” จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ดังนั้นพวกท่านถูกหลอกลวงได้อย่างไร ?”

23|90| แต่ทว่า เราได้นำเอาสารธรรมมาให้แก่พวกเขแล้ว และแท้จริงพวกเขำเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแน่นอน

23|91| อัลลอฮ์มิได้ทรงตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร และไม่มีพระเจ้าอื่นใดคู่เดียวกับพระองค์ ถ้าเช่นนั้นพระเจ้าแต่ละองค์ก็จะเอาสิ่งที่ตนสร้างไปเสียหมด และแนนอนพระเจ้าบางพระองค์ในหมู่พวกเขำก็จะมีอำนาจเหนือกว่าอีกบางองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแห่งอัลลอฮ์ ให้พ้นจากที่พวกเขำกล่าวหา

23|92| พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งพ้นญาณวิสัยและสิ่งที่มองเห็นได้ พระองค์ทรงสูงส่งยิ่งจากสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคี
23|93| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ หากพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์ได้เห็นสิ่งที่พวกเขาถูกกล่าวเตือนส่ำทับไว้แล้ว”
23|94| “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ของพระองค์ทรงอย่าให้ข้าพระองค์อยู่ในหมู่พวกอธรรมเลย”
23|95| และแท้จริงเราเป็นผู้มีอำนาจพออย่างแน่นอนที่จะให้เขาได้เห็นสิ่งที่เราได้สัญญาพวกเขาไว้
23|96| เจ้าจงปราบความชั่ว ด้วยสิ่งที่ดียิ่ง เรารู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขากล่าวหา
23|97| และจงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ให้พ้นจากเสียงกระซิบกระซาบของชัยฏอน
23|98| “และข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ข้าแต่พระองค์ของข้าพระองค์ ให้พ้นจากการที่พวกมันจะนำความชั่วร้ายมาสู่ข้าพระองค์”
23|99| จนกระทั่งเมื่อความตายได้มาหาคนใดในพวกเขา เขาก็จะกล่าวขึ้นว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์กลับไปมีชีวิตอีกครั้งหนึ่งเถิด”
23|100| “เพื่อข้าพระองค์จะได้กระทำความดีในสิ่งที่ข้าพระองค์ปล่อยทิ้งไว้” เปล่าเลย ! มันเป็นเพียงถ้อยคำที่เขากล่าวมันไว้เท่านั้น และเบื้องหน้าของพวกเขาไม่มีโลกบรีซัด จนกระทั่งถึงวันที่พวกเขาจะถูกฟื้นคืนชีพขึ้นมา
23|101| ดังนั้นเมื่อสิ่งที่ได้ถูกเป่าขึ้น ดังนั้นจะไม่มีความสัมพันธ์ทางเครื่องมือการชั่งตวงวัดระหว่างพวกเขาในวันนั้น และพวกเขาจะไม่โต้ถามซึ่งกันและกัน
23|102| ดังนั้นผู้ใดตราฐูของเขานั้น ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้ประสพชัยชนะ
23|103| และผู้ใดตราฐูของเขา ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขาสดทน พวกเขาจะพำนักอยู่ในนรกตลอดกาล
23|104| โฟนรจะเผาไหม้ใบหน้าของพวกเขา และพวกเขาจะมีใบหน้าที่ถูกเผาไหม้ในนรกนั้น
23|105| โองการทั้งหลายของเรามีได้ถูกนำมาอ่านแก่พวกเขาจากดอกหรือ แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อมั่น
23|106| พวกเขาบอกว่า “ข้าแต่พระเจ้าของเราความชั่วช้าเลวทรามของพวกเขาได้เข้ามาครอบงำพวกเขา และพวกเขาก็เป็นหมู่ชนหลงทาง”
23|107| “ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงโปรดเอาพวกเขาออกจากนรกด้วยเถิด ถ้าหากเรากลับไปทำความชั่วซ้ำอีก แน่แน่นอนเราก็เป็นพวกอธรรม
23|108| พระองค์ ตรัสว่า “พวกเขาจะตะเิดไปจมอยู่ในนั้นเถิด และพวกเขาก็จะได้มาพบกับข้าเลย”
23|109| แท้จริงมีหมู่ชนกลุ่มหนึ่งจากปวงปาวของเรา พวกเขาบอกว่า “ข้าแต่พระเจ้าของเรา พวกเราได้ศรัทธาต่อพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยโทษให้แก่เรา และทรงเมตตาต่อเราด้วย และพระองค์ท่านเท่านั้น ทรงเป็นผู้เมตตาที่ดีเยี่ยม”
23|110| พวกเขาได้ถูกเหยียดหยามพวกเขา จนกระทั่ง (การกระทำเช่นนั้นแก่พวกเขา) ทำให้พวกเขาลืมนึกถึงข้า และพวกเขาก็หัวเราะเยาะเย้ยพวกเขา
23|111| แท้จริงข้าได้ตอบแทนรางวัลให้แก่พวกเขาแล้วในวันนี้ เพราะพวกเขาอดทน แท้จริงพวกเขาเท่านั้นเป็นผู้ได้รับชัยชนะ
23|112| พระองค์ตรัสว่า “พวกเขาพำนักอยู่ในแผ่นดินเป็นจำนวนกี่ปี ?”
23|113| พวกเขาตอบว่า “เราพำนักอยู่วันหนึ่งหรือส่วนหนึ่งของวัน ขอพระองค์โปรดถามนักคำนวณที่เชี่ยวชาญเถิด”
23|114| พระองค์ตรัสว่า “พวกเขามีได้พำนักอยู่เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น หากพวกเขารู้
23|115| “พวกเขาคิดว่า แท้จริงเราได้ให้พวกเขายังเกิดมาโดยไร้ประโยชน์ และแท้จริงพวกเขาจะไม่กลับไปหาเรากระนั้นหรือ ?”
23|116| อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงสัจจะ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระเจ้าแห่งบัลลังก์อันทรงเกียรติ
23|117| และผู้ใดวิงวอนขอพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์ โดยไม่มีหลักฐานพิสูจน์แก่เขาในการนี้ แท้จริงการคิดบัญชีของเขายู่ที่พระเจ้าของเขา แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ประสบความสำเร็จ
23|118| และจงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยและทรงเมตตา และพระองค์ท่านเท่านั้น ทรงเป็นผู้เมตตาที่ดีเยี่ยม”
24|1| นี่คือการะฮ์หนึ่งที่เราได้ประทานมันลงมา และเราได้กำหนดเป็นข้อบังคับสิ่งที่มีอยู่ในมัน และเราได้ประทานโองการต่าง ๆ ที่มีอยู่ในนั้นให้เป็นบทบัญญัติอันชัดแจ้ง เพื่อพวกเขาจักได้รำลึกใคร่ครวญ
24|2| แท้จริงมีผู้และชายมีผู้ พวกเจ้าจงโอบอ้อมใคร่ครวญในสองคนนั้นคนละหนึ่งร้อยที่ และอย่าให้ความสงสัยยังการกระทำของพวกเขาต่อคนทั้งสองนั้น ในบัญญัติของอัลลอฮ์เป็นอันขาด หากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก และจงให้กลุ่มหนึ่งของบรรดาผู้ศรัทธาเป็นพยานในการลงโทษเขาทั้งสอง
24|3| ชายมีผู้จะไม่สมรสกับใคร นอกจากกับหญิงมีผู้หรือหญิงมุฮริกฮ์ และหญิงมีผู้จะไม่ใคร่สมรสกับเธอ นอกจากกับชายมีผู้หรือชายมุฮริก และ (การมีผู้) เช่นนั้นเป็นสิ่งที่ต้องห้ามแก่บรรดาผู้ศรัทธา
24|4| และบรรดาผู้กล่าวโทษบรรดาหญิงบริสุทธิ์ แล้วพวกเขาก็ได้นำพยานสี่คนมา พวกเขาจึงโอบอ้อมพวกเขาแปลสับที และพวกเขาก็อย่ารับการเป็นพยานของพวกเขาเป็นอันขาด ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน
24|5| นอกจากบรรดาผู้กล่าวโทษเหล่านั้น และพวกเขาปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ
24|6| และบรรดาผู้กล่าวโทษภรรยาของพวกเขา และสำหรับพวกเขาไม่มีพยานนอกจากตัวของพวกเขาเอง ก็ให้การเป็นพยานของคนหนึ่งในพวกเขา กล่าวสาบานสี่ครั้ง ด้วยพระนามของอัลลอฮ์แท้จริงเขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้พูดจริง
24|7| และครั้งที่ทำให้เขาบอกว่า แท้จริงการสาปแช่งของอัลลอฮ์ยังมีแต่เขา หากเขาเป็นผู้ที่กล่าวเท็จ
24|8| และพวกเขาก็ทำให้นางพ้นจากการลงโทษ ต่อเมื่อนางกล่าวสาบานสี่ครั้งด้วยพระนามอัลลอฮ์ว่าเขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้กล่าวเท็จ
24|9| และครั้งที่ทำให้นางกล่าวว่า แท้จริงความกริ้วของอัลลอฮ์ยังมีแต่นาง หากเขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้พูดจริง
24|10| และหากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่พวกเขา และความเมตตาของพระองค์แล้ว และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้มีโทษผู้ทรงปรีชาญาณ
24|11| แท้จริงบรรดาผู้นำชาวเทีมานนั้น เป็นบุคคลกลุ่มหนึ่งจากพวกเขา พวกเขาอย่าได้คิดว่ามันเป็นการชั่วแก่พวกเขา แต่ว่ามันเป็นการดีแก่พวกเขา สำหรับทุกคนในพวกเขานั้น คือสิ่งที่เขาได้ชวนช่วยไว้จากการทำบาปส่วนผู้ที่มิมีบทบาทมากในเรื่องนี้ในหมู่พวกเขานั้น เขาผู้นั้นจะได้รับลงโทษอย่างมหันต์
24|12| เมื่อพวกเขาได้ยินข่าวเท็จนี้ ทำไมบรรดามุฮัมมิดและบรรดามุฮัมมิดะฮ์ จึงไม่คิดเปรียบเทียบกับตัวของพวกเขาเองในทางที่ดี และกล่าวว่า “นี่เป็นเรื่องโกหกอย่างชัดแจ้ง”
24|13| ทำไมพวกเขาจึงไม่นำพยานสี่คนมาเพื่อมัน หากพวกเขาไม่นำพยานเหล่านั้นมาแล้ว ดังนั้นชนเหล่านั้น ณที่อัลลอฮ์พวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จ
24|14| และหากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่พวกเขา และความเมตตาของพระองค์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้าแล้ว แน่แน่นอนการ

ลงโทษอย่างมหัศจรรย์จะประสบแก่พวกเจ้า ในสิ่งที่พวกเจ้ากำลังงานกันอยู่

24 | 15 | ขณะที่พวกเจ้าได้รับชวานั้น ด้วยการพูดกันระหว่างพวกเจ้า และพวกเจ้าพูดกันในสิ่งที่พวกเจ้าไม่มีความรู้ และพวกเจ้าคิดว่ามันเป็นเรื่องเล็ก แต่ ณ ที่อัลลอฮ์นั้นมันเป็นเรื่องใหญ่

24 | 16 | เมื่อพวกเจ้าได้ยินมัน ทำไมพวกเจ้าจึงไม่กล่าวว่า “ไม่บังควรที่เราจะพูดถึงเรื่องนี้ มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่านที่มันเป็นการกล่าวร้ายอย่างมหัศจรรย์ !”

24 | 17 | อัลลอฮ์ทรงตักเตือนพวกเจ้า เพื่อมิให้กลับไปประพฤติเช่นนี้อีกเป็นอันขาด หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

24 | 18 | และอัลลอฮ์ทรงชี้แจงโอการทั้งหลายอย่างชัดเจนแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

24 | 19 | แท้จริงบรรดาผู้ชอบที่จะให้เรื่องบัดสีแพร่หลายไปในหมู่ผู้ศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวด ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้และพวกเจ้าไม่รู้

24 | 20 | และหากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่พวกเจ้า และความเมตตาของพระองค์แล้ว และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดูผู้ทรงเมตตาเสมอ

24 | 21 | โอ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! พวกเจ้าอย่าติดตามทางเดินของชัยฏอน และผู้ใดติดตามทางเดิมของชัยฏอน แท้จริงมันจะทำให้ทำการลามกและความชั่ว และหากมิใช่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่พวกเจ้า และความเมตตาของพระองค์แล้ว ก็จะไม่มีความผิดเลยหมู่พวกเจ้าบริสุทธิ์ แต่อัลลอฮ์ทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์บริสุทธิ์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยินผู้ทรงรอบรู้

24 | 22 | และผู้มิกระทำความผิดและผู้มั่งคั่งในหมู่พวกเจ้าอย่าได้สาบานที่จะไม่ให้ (ความช่วยเหลือ) แก่ญาติมิตร และคนยากจน และผู้อพยพในหนทางของอัลลอฮ์ และพวกเขาจงอภัย และยกโทษ (ให้แก่พวกเขาเถิด) พวกเจ้าจะไม่ชอบหรือที่อัลลอฮ์จะทรงอภัยให้แก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

24 | 23 | แท้จริงบรรดาผู้กล่าวโทษบรรดาหญิงบริสุทธิ์ หญิงไม่รู้เรื่องอะไร หญิงผู้ศรัทธา พวกเขาถูกสาปแช่งทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างมหัศจรรย์

24 | 24 | วัน ที่สิ้นของพวกเข และมือของพวกเข และเท้าของพวกเข จะเป็นพยานปรักปรำพวกเขา ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้

24 | 25 | วันนั้นอัลลอฮ์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาอย่างครบถ้วน ตามส่วนแห่งการตอบแทนของพวกเขอย่างแท้จริง และพวกเขารู้ว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้น พระองค์คือผู้ทรงสำแดง ผู้ทรงเปิดเผย

24 | 26 | หญิงชั่วย่อมคู่ควรกับชายชั่ว และชายชั่วย่อมคู่ควรกับหญิงชั่ว และหญิงดีย่อมคู่ควรกับชายดี และชายดีย่อมคู่ควรกับหญิงดี เช่นเหล่านั้นเป็นผู้บริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกเขากล่าวร้าย สำหรับพวกเขา (ผู้ถูกกล่าวร้าย) จะได้รับการอภัยโทษ และเครื่องยังชีพอันมีเกียรติ

24 | 27 | โอ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าเข้าไปในบ้านใดอื่นจากบ้านของพวกเจ้า จนกว่าจะขออนุญาตและให้สลามแก่เจ้าของบ้านเสียก่อน เช่นนั้นแหละจะเป็นการดีสำหรับพวกเจ้า หวังว่าพวกเจ้าจะใคร่ครวญ

24 | 28 | เมื่อพวกเจ้าไม่พบผู้ใดในบ้านนั้นก็อย่าเข้าไป จนกว่าจะได้รับอนุญาตแก่พวกเจ้า และเมื่อมีการกล่าวแก่พวกเจ้าว่า จงกลับไปก็จงกลับไปมันเป็นการเหมาะสมยิ่งแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

24 | 29 | ไม่ถือเป็นความผิดแก่พวกเจ้าที่จะเข้าไปในสถานที่ใด ที่มีใช่เป็นที่พักอาศัย ซึ่ง ณ ที่นั้นมีสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีสิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผยและสิ่งที่พวกเจ้าปกปิด

24 | 30 | จงกล่าวถ้อยถนอมกับบรรดามุอฺมิน ให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขาลงต่ำ และให้พวกเขารักษาอาหารของพวกเขา นั่นเป็นการบริสุทธิ์ยิ่งแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขาก่อทำ

24 | 31 | และจงกล่าวถ้อยถนอมกับบรรดามุอฺมินะฮ์ให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขาลงต่ำ และให้พวกเขารักษาอาหารของพวกเขา และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเขารอ เว้นแต่สิ่งที่พึงเปิดเผยได้ และให้เธอปิดด้วยผ้าคลุมศีรษะของเธอลงมาถึงหน้าอกของเธอ และอย่าให้เธอเปิดเผยเครื่องประดับของเธอรอ เว้นแต่แก่สามีของเธอรอ หรือบิดาของสามีของเธอรอ หรือลูกชายของเธอรอ หรือลูกชายสามีของเธอรอ หรือพี่ชายน้องชายของเธอรอ หรือลูกชายของพี่ชายน้องชายของเธอรอหรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของเธอรอ หรือพวกผู้หญิงของเธอรอ หรือที่มือขวาของเธอรอครอบครอง (ทาสและทาสี) หรือคนใช้ผู้ชายที่ไม่มีความรู้ลึกทางเพศ หรือเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องเพศสวานของผู้หญิง และอย่าให้เธอกระเทียมเท้าของเธอรอ เพื่อให้ผู้อื่นรู้สิ่งที่เธอควรปกปิดในเครื่องประดับของเธอรอ และพวกเจ้าทั้งหลายจงขอลอโทษต่ออัลลอฮ์เถิด โอ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ

24 | 32 | และจงให้พวกเจ้าแต่งงานกับผู้เป็นโสดในหมู่พวกเจ้า และกับคนใด ๆ จากปวงบ่าวผู้ชายของพวกเจ้า และปวงผู้หญิงของพวกเจ้า หากพวกเขายากจน อัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาร่ำรวยขึ้นจากความโปรดปรานของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้

24 | 33 | และบรรดาผู้ที่ยังไม่โอกาสแต่งงานก็จงให้เขาห่มความใคร่ จนกว่าอัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาร่ำรวยขึ้นจากความโปรดปรานของพระองค์ และบรรดาผู้ที่ต้องการจะไถ่ตัวให้เป็นอิสระจากผู้ที่มีอาชญากรรมของพวกเขารอครอบครอง พวกเจ้าจงทำสัญญากับพวกเขา หากพวกเจ้ารู้ว่าเป็นการดีกับพวกเขา และจงบริจาคแก่พวกเขาซึ่งทรัพย์สินสมบัติของอัลลอฮ์ ที่พระองค์ทรงประทานแก่พวกเจ้า และพวกเจ้าอย่าบังคับบรรดาทาสีของพวกเจ้าให้ผิดประเวณี หากนางประสงค์จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่พวกเจ้าต้องการผลประโยชน์แห่งการดำรงชีวิตในโลกนี้ และผู้ใดบังคับพวกนางเช่นนั้น ดังนั้นหลังจากการบังคับพวกนาง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

24 | 34 | และโดยแน่นอน เราได้ประทานโอการต่าง ๆ อันชัดแจ้งแก่พวกเจ้าแล้ว และอุทาหรณ์จากบรรดาผู้ได้ล่วงลับไปก่อนพวกเจ้า และข้อตักเตือนแก่บรรดาผู้เฝ้าครอง

24 | 35 | อัลลอฮ์ทรงเป็นดวงประทีปแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน อุปมาดวงประทีปของพระองค์เสมือนดังช่องตามผนังที่มีตะเกียงตะเกียงนั้นอยู่ในโคมแก้ว โคมแก้วเป็นเสมือนดวงดาวที่ประกายแสง ถูกจุดจากน้ำมันของต้นไม้ที่มีความจำเริญลือต้นมะกอก มันมิได้อยู่ทางตะวันออก และมีได้อยู่ทางตะวันออก น้ำมันของมันแทบประกายแสงออกมา แม้ว่ามันไม่ได้กระทบมัน ดวงประทีปที่ซ่อนดวงประทีป อัลลอฮ์ทรงนำทางด้วยดวงประทีปของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ทั้งหลายนี้เพื่อมนุษย์ชาติ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

24 | 36 | ในบรรดาบ้าน (หมายถึงมัสยิด) อัลลอฮ์ทรงอนุญาตให้เกิดพระเกียรติ และให้พระนามของพระองค์ถูกรำลึกอยู่เสมอ เพื่อที่จะแช่สร้อยสุดดีแด่พระองค์ในนั้น ทั้งในยามเช้าและยามพลบค่ำ

24 | 37 | บรรดาชายผู้ทำการค้าและการขายมิได้ทำให้พวกเขาห่างออกจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์และการดำรงละหมาด และการจ่ายซะกาต เพราะพวกเขากลัววันที่หัวใจและสายตาจะเหลือกลานในวันนั้น

24 | 38 | เพื่ออัลลอฮ์จะทรงตอบแทนพวกเขาอย่างดียิ่งเยี่ยม ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ และพระองค์จะทรงเพิ่มให้พวกเขามากจากความโปรดปรานของพระองค์ และอัลลอฮ์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ โดยปราศจากการคำนวณ

24 | 39 | และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น การงานของพวกเขาเปรียบเสมือนภาพลวงตาในที่ราบโล่งเตียน คนกระหายน้ำคิดว่ามันเป็นแอ่งน้ำ เมื่อเขามาถึงมันเขาจะไม่พบสิ่งใดเลย แต่เขาได้พบอัลลอฮ์ทรงอยู่ประจักษ์หน้าเขา แล้วพระองค์ทรงตอบแทนบุญการงานของเขาอย่างครบครัน และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้รับแรงในการตอบแทน

24 | 40 | หรือเปรียบเสมือนความมืดมนทั้งหลายในท้องทะเลลึก มีคลื่นซ้อนคลื่นท่วมมิดตัวเขาและเบื้องบนของมันก็มืดมนหาที่ขึ้นลงกันขึ้นแล้วขึ้นเล่า เมื่อเขาเอามือของเขาออกมาเขาแทบจะมองไม่เห็นมัน และผู้ใดที่อัลลอฮ์ไม่ทรงทำให้เขาได้รับแสงสว่าง เขาก็จะไม่ได้รับ

แสงสว่างเลย

24|41|เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และนกที่กางปีกอยู่ ต่างก็แซ่ซ้องสดุดีพระองค์ ทั้งหมดนั้นต่างก็รู้การสวดขอพระของเขและการแซ่ซ้องสดุดีของเขา และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

24|42|และอำนาจอันเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้น เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และยังอัลลอฮ์คือจุดหมายปลายทาง

24|43|เจ้ามิได้เห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงให้เมล็ดลอย แล้วทรงทำให้ประสานตัวกันแล้วทรงทำให้รวมกันเป็นกลุ่มก้อน แล้วเจ้าก็จำเห็นฝนโปรยลงมาจากกลุ่มเมฆนั้น และพระองค์ทรงให้มันตกลงมาจากฟากฟ้า มีขนาดเท่าภูเขา ในนั้นมีลูกเห็บ แล้วพระองค์ทรงให้มันหล่นลงมาโดนผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์ทรงให้มันผ่านพ้นไปจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แสงประกายของสายฟ้าแลบเกือบจะฉีกสายตาผู้มอง

24|44|อัลลอฮ์ทรงให้กลางคืนและกลางวันหมุนเวียนกลับไปกลับมา แท้จริงในลักษณะเช่นนั้นแน่นอนมันเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มีสายตาพิจารณา

24|45|และอัลลอฮ์ทรงให้บังเกิดสิ่งมีชีวิตทุกชนิดจากน้ำ ดังนั้นในหมู่พวกมัน มันจะเคลื่อนย้ายด้วยท้องของมัน และในหมู่พวกมัน มันจะเดินด้วยเท้าทั้งสี่ และในหมู่พวกมัน มันจะเดินด้วยเท้าทั้งสี่ อัลลอฮ์ทรงบังเกิดสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง

24|46|โดยแน่นอน เราได้ประทานโองการต่าง ๆ อันชัดแจ้ง และอัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ยิ่งทางที่เที่ยงตรง

24|47|และพวกเขากล่าวกันว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์และอัลร่อซูล และเราเชื่อฟังปฏิบัติตามแล้วส่วนหนึ่งจากพวกเขาก็หันหลังกลับไป หลังจากนั้น และพวกเหล่านั้นมิใช่ผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง

24|48|และเมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ เพื่อให้ตัดสินระหว่างพวกเขา เมื่อนั้นฝ่ายหนึ่งจากพวกเขาพากันฉกฉวยให้

24|49|และหากว่าความจริงอยู่ข้างพวกเขาแล้ว พวกเขารับมาหาเขา (มุฮัมมัด) อย่างนอบน้อม

24|50|ในหัวใจของพวกเขามิโรคกระนั้นหรือ หรือว่าพวกเขาสย หรือว่าพวกเขากลัวอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์จะสาเอียงออกจากพวกเขา ห้ามมิได้ พวกเขเหล่านั้นเป็นผู้ธรรมต่างหาก

24|51|แท้จริงคำกล่าวของบรรดาผู้ศรัทธา เมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์เพื่อให้ตัดสินระหว่างพวกเขา พวกเขากล่าวว่า "เราได้ยินแล้ว และเราเชื่อฟังปฏิบัติตาม" และชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ

24|52|และผู้ใดที่เชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ และเกรงกลัวอัลลอฮ์และยำเกรงพระองค์แล้ว ดังนั้น ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ได้รับชัยชนะ

24|53|และพวกเขาได้สาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ โดยการสาบานอย่างแข็งขันของพวกเขาวา หากเจ้ามีคำสั่งแก่พวกเขาแน่นอน พวกเขาก็จะออกไป จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด "พวกเจ้าอย่าสาบานเลย การเชื่อฟัง (ของพวกเจ้านั้น) เป็นที่รู้กันดี แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ"

24|54|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด "พวกเจ้าจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลร่อซูล หากพวกเขาฉกฉวยให้ แท้จริงหน้าที่ของพวกเขา (ร่อซูล) คือสิ่งที่ได้ถูกมอบหมาย และหน้าที่ของพวกเจ้าคือสิ่งที่ได้ถูกมอบหมายเช่นกัน และหากพวกเจ้าเชื่อฟังปฏิบัติตามเขาแล้ว พวกเจ้าก็จะอยู่ในทางที่ถูกต้อง (อิดาเยฮฺ) และหน้าที่ของอัลร่อซูลไม่มีอื่นใด นอกจากการเผยแพร่อันชัดแจ้ง

24|55|อัลลอฮ์ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้กระทำความดีทั้งหลายว่า แน่อนพระองค์ทรงให้พวกเขาเป็นตัวแทนสืบช่วงในแผ่นดิน เสมือนดังที่พระองค์ทรงให้บรรดาชนก่อนพวกเขา เป็นตัวแทนสืบช่วงมาก่อนแล้ว และพระองค์ทรงทำให้ศาสนาของพวกเขาซึ่งพระองค์ทรงโปรดปราน เป็นที่มั่นคงเป็นเกียรติแก่พวกเขา และแน่นอนพระองค์ทรงเปลี่ยนแปลงให้พวกเขาได้รับความปลอดภัย หลังจากความกลัวของพวกเขา โศกที่พวกเขาจะต้องเคารพภักดีข้าไม่ตั้งภาคีอื่นใดต่อข้า และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาหลังจากนั้น ชนเหล่านั้นพวกเขาคือผู้ฝ่าฝืน

24|56|และพวกเจ้าจงดำรงละหมาด และจงบริจาคซะซะกาต และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลร่อซูล เพื่อพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา

24|57|และเจ้า (มุฮัมมัด) อย่าคิดว่า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นพวกเขาจะรอดพ้นไปในแผ่นดินนี้ และที่ฟานักของพวกเขาคือไฟนรก และมันเป็นทางกลับที่ชั่วช้า

24|58|โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงให้บรรดาผู้ที่มีขอหาของพวกเจ้าครอบครอง และบรรดาผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะในหมู่พวกเจ้า ขออนุญาตจากพวกเจ้าสามเวลา คือ ก่อนเวลาละหมาดฟัจญริ และเวลาพวกเจ้าเปลื้องเสื้อผ้าในเวลากลางวัน และหลังจากเวลาละหมาดอิชอาห์ สามนี้เป็นเวลาส่วนตัวสำหรับพวกเจ้า หลังจากนั้นแล้วไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกเจ้าและแก่พวกเขา เพราะพวกเขาเรียนรู้ใช้บางคนในหมู่พวกเจ้า เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงชี้แจงโองการทั้งหลายให้เป็นที่ชัดแจ้งแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปริศนาญาณ

24|59|และเมื่อเด็ก ๆ ในหมู่พวกเจ้าบรรลุนิติภาวะ ก็จงให้พวกเขาขออนุญาตเช่นเดียวกับบรรดาชนก่อนหน้าพวกเขาได้ขออนุญาต เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงชี้แจงโองการทั้งหลายของพระองค์ให้เป็นที่ชัดแจ้งแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปริศนาญาณ

24|60|และบรรดาหญิงวัยชราซึ่งพวกนางไม่ปรารถนาที่จะสมรสแล้ว ไม่เป็นที่ตำหนิแก่พวกนางที่จะเปลื้องเสื้อผ้าของนางออก โดยไม่เปิดเผยส่วนงดงาม และหากพวกนางงดเว้นเสียก็จะเป็นการดีแก่พวกนาง และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

24|61|ไม่เป็นการลำบากใจอันใด แก่คนตาบอดและไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่คนพิการ และไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่คนป่วย และไม่เช่นนั้นแก่ตัวของพวกเจ้า ที่จะรับประทานที่บ้านของพวกเจ้า หรือบ้านของพ่อ ๆ ของพวกเจ้า หรือบ้านของแม่ ๆ ของพวกเจ้า หรือบ้านของพี่ชายน้องชายของพวกเจ้า หรือบ้านของพี่สาวน้องสาวของพวกเจ้าหรือบ้านของลุง อา ของพวกเจ้า หรือบ้านของป้า อาสาของพวกเจ้า หรือบ้านของลุง น้า ของพวกเจ้า หรือบ้านของป้า น้าสาวของพวกเจ้า หรือบ้านที่พวกเจ้าครอบครองดูแลของมรดก หรือบ้านของเพื่อน ๆ ของพวกเจ้าไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่พวกเจ้า ที่จะร่วมรับประทานกันเป็นหมู่หรือแยกกัน เมื่อพวกเจ้าเข้าไปในบ้านก็จงกล่าวสามไม้ให้แก่ตัวของพวกเจ้าเอง เป็นการคำนับอันจำเริญยิ่งจากอัลลอฮ์ เช่นนั้นแหละ อัลลอฮ์ทรงชี้แจงโองการทั้งหลายให้เป็นที่ชัดแจ้งแก่พวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญาพิจารณา

24|62|แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา (ที่แท้จริง) นั้น คือบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์และเมื่อพวกเขามารวมกันอยู่กับเขา (มุฮัมมัด) ในกิจการที่สำคัญ พวกเขาคงไม่ละออกไป จนกว่าพวกเขาจะขออนุญาตจากเขา(มุฮัมมัด) เสียก่อน แท้จริงบรรดาผู้ที่ขออนุญาตต่อเจ้านั้น เขาเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ ดังนั้น เมื่อพวกเขาขออนุญาตต่อเจ้าเพื่อกิจการบางอย่างของพวกเขาแล้ว ก็จงอนุญาตแก่ผู้ที่เจ้าพึงประสงค์ในหมู่พวกเขาเถิด และจงขอกลับต่ออัลลอฮ์ให้แก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้ถูกยกย่อง ผู้เมตตาเสมอ

24|63|พวกเจ้าอย่าทำให้การร้องเรียกของอัลร่อซูลในหมู่พวกเจ้า เป็นเช่นเดียวกับการร้องเรียกในระหว่างพวกเจ้าด้วยกันเอง แน่อน อัลลอฮ์ทรงรับบรรดาผู้ที่แอบหนีออกไปในหมู่พวกเจ้า ดังนั้นบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเข (มุฮัมมัด) จงระวังตัวเถิดว่า เคาระหักรรมจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา หรือว่าการลงโทษอันเจ็บปวดจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาเช่นกัน

24|64| ฟังรู้เถิดว่า แท้จริงสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้น เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ แนนอน อัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ามีสภาพเป็นอยู่ และวันที่พวกเขาจะถูกนำกลับไปสู่พระองค์ ดังนั้น พระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

25|1| ความจำเริญยิ่งแก่พระองค์ ผู้ทรงประทานอัลฟุรกอน แก่ปาวของพระองค์(มุฮัมมัด) เพื่อเขาจะได้เป็นผู้ตักเตือนแก่ปวงปาวทั้งมวล

25|2| สำหรับพระองค์ เป็นผู้ครอบครองบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์จะไม่ตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร และสำหรับพระองค์นั้น ไม่มีหุ้นส่วนร่วมกับการครองอำนาจ และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง แล้วทรงกำหนดมันให้เป็นไปตามกฎสภาวะ

25|3| พวกเขาได้เคารพบูชาพระเจ้าอื่นๆ จากพระองค์ โดยที่พระเจ้าเหล่านั้นมิได้สร้างสิ่งใดทั้ง ๆ ที่พวกเขาถูกสร้างขึ้นมา และพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คนแก่ตัวเองได้ และพวกเขาไม่มีอำนาจควบคุมความตายและความเป็นและการฟื้นคืนชีพ

25|4| และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า “แท้จริงอัลกุรอานนี้มีโชอันใด นอกจากการโกหกที่มุฮัมมัดได้กุขึ้นเอง และหมู่ชนอื่นๆ ได้ช่วยเขาในเรื่องนี้” ดังนั้น แนนอนพวกเขาได้นำมาซึ่งความมอยดิธรรมและการโกหก

25|5| และพวกเขา กล่าวว่า “อัลกุรอานเป็นนิยายของประชาชาติสมัยก่อน ๆ ที่เขียนกันขึ้นแล้วถูกนำมาอ่านให้ตื่นใจ ทั้งเวลาเช้าและเวลาเย็น”

25|6| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ผู้ทรงรอบรู้ความลับในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นผู้ประทานมันลง แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภิเษกผู้ทรงเมตตาเสมอ”

25|7| และพวกเขา กล่าวว่า “อะไรกันกับร่อซูลคนนี้ ! เขากินอาหารและเดินในตลาด ทำไมจึงไม่มีมะลักถูกส่งมากับเขา เพื่อจะได้เป็นผู้ตักเตือนร่วมกับเขา

25|8| “หรือมีคัมภีร์ลับที่ถูกโยนลงมาให้เขา หรือให้เขามีสวนแห่งหนึ่ง เพื่อเขาจะได้กินสิ่งที่มีอยู่ในนั้นจากมัน” และบรรดาผู้อธรรมกล่าวว่า “พวกท่านมิได้ปฏิบัติตามผู้ใด นอกจากชายผู้ถูกอาคมเท่านั้น”

25|9| จงดูเถิด! พวกเขาได้เปรียบเทียบตัวอย่างต่างๆ แก่เจ้า (มุฮัมมัด) อย่างไร? พวกเขาลงทางแล้วพวกเขาก็ไม่สามารถจะพบทางแห่งความจริงได้

25|10| ความจำเริญยิ่งแก่พระองค์ ผู้ซึ่งหากพระองค์ทรงประสงค์จะให้เจ้ามีดียิ่งกว่านั้น คือมีสวนกลากหลาย ณ เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน และทรงให้เจ้ามีวังหลายหลัง

25|11| แต่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา และเราได้เตรียมไฟอันร้อนแรงไว้สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา

25|12| เมื่อแรกญะฮันนัมเป็นพวกเขาจากที่ไกล ๆ พวกเขาก็จะได้ยินเสียงคูหิมและเสียงเดือดพล่านของมัน

25|13| และเมื่อพวกเขาถูกโยนลงไปในสถานที่แฉก ในสภาพที่ถูกมัดมือติดกับสาคอ ณ ที่นั้นพวกเขาจะวิงวอนขอความพินาศให้แก่ตัวเขา

25|14| “ในวันนี้เจ้าอย่าได้วิงวอนขอความพินาศเพียงครั้งเดียว แต่จงวิงวอนขอความพินาศหลายๆ ครั้ง”

25|15| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “สิ่งนั้น ดีกว่าหรือว่าสวนสวรรค์ชั้นรันดร์ ที่บรรดาผู้ยำเกรงถูกสัญญาไว้ว่า สำหรับพวกเขาจะได้รับการตอบแทนและทางกลับที่ดี

25|16| “สำหรับพวกเขาในสวนสวรรค์นั้น จะได้รับสิ่งที่พวกเขาประสงค์ โดยพำนักอยู่ตลอดกาล มันเป็นสัญญาที่ถูกมอบต่อพระเจ้าของเจ้า”

25|17| และวันที่พระองค์ทรงรวบรวมพวกเขาและบรรดาผู้ที่พวกเขาเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์ แล้วพระองค์ตรัสขึ้นว่า “พวกเจ้าทำให้บรรดาปาวของข้าเหล่านั้นหลงทางกระนั้นหรือ? หรือว่าพวกเขาหลงทางกันเอง?”

25|18| พวกเขากล่าวว่า “มหาบรสิฐิ์พระองค์ท่านการบังคับแก่พวกเรา ที่พวกเราจะยึดถือผู้คุ้มครองอื่นๆ นอกจากพระองค์ แต่ทว่าพระองค์ได้ทรงประทานปัจจัยให้แก่พวกเรา และบรรดาบุตรของพวกเรา จนกระทั่งพวกเราได้ลืมต่อการรำลึก และพวกเราได้เป็นหมู่ชนที่วิบัติ”

25|19| แนนอนพวกเขาได้ปฏิเสธพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้ากล่าว ดังนั้น พวกเจ้าจึงไม่สามารถเลี้ยมีให้มีการลงโทษ และไม่สามารถจะให้ความช่วยเหลือได้ และผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากระทำความผิด เราจะให้เขาลืมรสการลงโทษอันมหันต์

25|20| และเรามีได้ส่งคนใดจากบรรดาร่อซูลก่อนหน้าเจ้า นอกจากพวกเขาจะรับประทานอาหารอย่างสามัญชน และเดินท่องเที่ยวในตลาด และเราได้ทำให้บางคนในพวกเจ้าเป็นการทดสอบแก่อีกบางคน เพื่อดูว่าพวกเจ้าจะอดทนไหม ? และพระเจ้าของเจ้านั้นทรงเห็นทุกอย่าง

25|21| และบรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเรากล่าวว่า “ไฉนเล่ามะลาอิกะฮ์จึงไม่ถูกส่งลงมายังพวกเราหรือเราไม่เห็นพระเจ้าของเรา” แนนอนพวกเขาที่ยังโยโสในตัวของพวกเขา และพวกเขาได้ละเมิดขอบเขตอย่างมาก

25|22| วันที่พวกเขาเห็นมะลาอิกะฮ์ ในวันนั้นจะไม่มีชาวดีสำหรับบรรดาผู้กระทำความผิด และมะลาอิกะฮ์จะกล่าวว่า “สวรรค์จะถูกห้ามอย่างเด็ดขาดสำหรับพวกเขา”

25|23| และเรามุ่งสู่ส่วนหนึ่งของการงานที่พวกเขาได้ปฏิบัติไป แล้วเราจะทำให้มันไร้คุณค่ากลายเป็นละอองฝุ่นที่ปลิวว่อน

25|24| ชาวสวนสวรรค์ในวันนั้นจะอยู่ในที่พำนักอันดี และที่พักผ่อนอันสบายยิ่ง

25|25| และวันที่ท้องฟ้าจะแตกออกจากก้อนเมฆ และมะลาอิกะฮ์จะถูกส่งทยอยลงมา

25|26| ในวันนั้น อำนาจอันแท้จริงเป็นสิทธิ์ของพระผู้ทรงกรุณาปรานี และมันเป็นวันที่ลำบากแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา

25|27| และวันที่ผู้อธรรมจะกัดมือของเขาแล้วกล่าวว่า “ไอ้! ถ้าฉันได้ยึดแนวทางร่วมกับอัลร่อซูลก็จะเป็นการดี”

25|28| “โอ้ความวิบัติแก่ฉัน ! หากฉันไม่คบคนนั้นเป็นเพื่อน”

25|29| แนนอน เขาได้ทำให้ฉันหลงผิดจากการตักเตือน หลังจากที่มันได้มันมายังฉัน และชัยฏอนมารร้ายนั้น มันเป็นผู้เยียดหยามมนุษย์เสมอ”

25|30| และอัลร่อซูลได้กล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงชนชาติของข้าพระองค์ได้ยึดเอาอัลกุรอานนี้เป็นที่ทอดทิ้งเสียแล้ว”

25|31| และเช่นนั้นแหละ เราได้ทำได้ทำให้มีศัตรูผู้กระทำความผิดแก่ะบิฏกอน และพอเพียงแล้วที่พระเจ้าของเจ้าเป็นผู้แนะทางฮิยาะฮ์ และทรงเป็นผู้ช่วยเหลือ

25|32| และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา กล่าวว่า “ทำไมอัลกุรอานจึงไม่ถูกประทานลงมาแก่เขาครั้งเดียวกันทั้งหมด?” เช่นนั้นแหละเพื่อเราจะทำให้หัวใจของเจ้ามั่นคงหนักแน่น และเราได้จัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อย

25|33| และพวกเขาจะไม่นำข้อเปรียบเทียบ(ข้อสงสัย) ใด ๆ มายังเจ้า เว้นแต่เราจะได้นำความจริงมาให้เจ้า และการอธิบายอย่างดียิ่ง

25|34| บรรดาผู้ที่ถูกลากให้มาชุมนุมกัน จะใช้ใบหน้าของพวกเขาเดินไปยังนรกญะฮันนัม ชนเหล่านั้นจะอยู่ในสถานที่ที่เลว และหลงทางยิ่ง

25|35|และแน่นอน เราได้ประทานคัมภีร์(เตารอตซ์) แก่มุซา และเราได้ให้พี่ชายของเขาชื่อฮารุนเป็นผู้ช่วยเหลือ
25|36|แล้วเราได้กล่าวว่า “เจ้าทั้งสองจงออกไปยังหมู่ชนที่ปฏิเสธ ไม่เชื่อใ้้องการทั้งหลายของเรา” และเราได้ทำลายพวกเขาอย่าง
พิณาศยยับยั้ง
25|37|และหมู่ชนของนูห์ เมื่อพวกเขาปฏิเสธไม่เชื่อฟังบรรดาราชูล เราได้ให้พวกเขาจมน้ำตายและเราได้ทำให้พวกเขาเป็นสัญญาณ
หนึ่งแก่มนุษยชาติ และเราได้เตรียมการลงโทษอย่างเจ็บปวดไว้สำหรับบรรดาผู้อธรรม
25|38|และเราได้ทำลายพวกอาดัม และพวกษะมูด และชาวบ่อน้ำ และชนชาติอีกมากมายระหว่างนั้น
25|39|และชนชาติแต่ละสมัยเราได้นำหลักฐานมาชี้แจงแก่เขา และชนชาติแต่ละสมัยนั้นเราก็คงทำลายอย่างสิ้นซาก
25|40|และแน่นอน พวกเขาได้ผ่านมายังหมู่บ้านซึ่งถูกทำลายโดยก้อนหินจากฟ้าแล้วพวกเขาไม่เห็นมันดอกหรือ ? เปล่า
หรือ! พวกเขาไม่หวังที่จะกลับคืนชีพอีกต่างหาก
25|41|และเมื่อพวกเขาเห็นเจ้า(มุฮัมมัด) พวกเขาก็จะไม่ถือเอาเจ้าเป็นอย่างอื่น นอกจากเพื่อเป็นที่ล้อเลียน “นี่แหละหรือที่อัลลอฮ์
ทรงส่งมาให้เป็นร่อซูล?”
25|42|“เขาเกือบจะทำให้พวกเขาหลงทางไปจาก(การสักการะบูชา) บรรดาพระเจ้าของเรา หากว่าเราไม่อดทนยึดมั่นต่อพระเจ้าเหล่า
นั้น” และพวกเขารู้เมื่อพวกเขาได้พบเห็นการลงโทษว่าผู้ใดจะหลงทางกันแน่
25|43|เจ้าไม่เห็นดอกหรือ ผู้ที่ยึดเอาอารมณ์ต่ำของเขาเป็นพระเจ้าของเขา แล้วเจ้าจะเป็นผู้คุ้มครองเขากระนั้นหรือ?
25|44|หรือเจ้าจะคิดว่า ส่วนใหญ่ของพวกเขาจะได้ยินหรือใช้สติปัญญา พวกเขามีใช้อื่นใดดอก นอกจากเป็นเช่นปศุสัตว์ ยิ่งไปกว่า
นั้น พวกเขายังจะหลงทางเสียอีก
25|45|เจ้ามิได้พิจารณาถึง(อานาภาพแห่ง) พระเจ้าของเจ้าดอกหรือว่า พระองค์ทรงแผ่เงาออกอย่างไร และหากพระองค์ทรงประสงค์
แน่นอนพระองค์จะทรงให้มันหยุดนิ่ง แล้วเราได้ทำให้ดวงอาทิตย์เป็นสัญญาณหนึ่งในการนี้
25|46|แล้วเราได้ให้แสงสุกสว่างไปยังเราที่ละน้อย ๆ
25|47|และพระองค์คือผู้ทรงทำให้กลางวันเป็นเวลากลางคืนและกลางคืนเป็นเวลากลางวัน และให้กลางวันเป็นการ
เคลื่อนไหว
25|48|และพระองค์คือผู้ส่งลม เป็นการนำข่าวดีสู่ดวงหน้า ท่ามกลางความเมตตาของพระองค์ และเราได้ประทานน้ำบริสุทธิ์ลงมาจาก
ฟากฟ้า
25|49|เพื่อเราจะให้มีชีวิตด้วยมัน (น้ำ) แก่แผ่นดินที่แห้งแล้ง และเราจะให้สิ่งที่เราสร้างมันขึ้นมา เช่น ปศุสัตว์ และมนุษย์
มากมาย ดื่มน้ำ
25|50|และโดยแน่นอนเราได้ชี้แจงมัน(อัลกุรอาน) ระหว่างพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้พิจารณา แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่ยอมรับ
นอกจากการตื้อดื้อและปฏิเสธ
25|51|และหากเราประสงค์ แน่แน่นอนเราก็จะส่งผู้ตักเตือนไปยังทุก ๆ เมือง
25|52|ดังนั้น เจ้าอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธาและจงต่อสู้ดิ้นรนกับพวกเขาด้วยมัน(อัลกุรอาน) โดยการต่อสู้ดิ้นรนอันยิ่งใหญ่
25|53|และพระองค์คือผู้ทรงทำให้ทะเลทั้งสองบรรจบติดกัน อันนี้จิตสนิทและอันนี้เต็มจัดและทรงทำที่คั่นระหว่างมันทั้งสอง และที่คั่น
ขวางอันแน่นอนหนา
25|54|และพระองค์คือผู้ทรงบังเกิดมนุษย์จากน้ำ(อสุจิ) และทรงทำให้มีเชื้อสายและเครือญาติ และพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรง
อานาภาพ
25|55|และพวกเขาเคารพบิดาซึ่งมีอำนาจเหนืออัลลอฮ์ซึ่งมันไม่ให้คุณแก่พวกเขาและไม่ให้โทษแก่พวกเขา และผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นเป็นผู้ช่วย
เหลือ (ชัยฏอน) ให้ฝ่าฝืนพระเจ้าของเขา
25|56|และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด นอกจากเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน
25|57|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ฉันมิได้ขอค่าจ้างจากพวกท่านในการเผยแผร์ เว้นแต่ว่าผู้ใดประสงค์ก็ให้เขายึดเป็นแนวทางไปสู่พระเจ้า
ของเขา”
25|58|และเจ้าจงมอบหมายต่อพระผู้ทรงดำรงชีวิตตลอดกาล ไม่ตาย และจงแช่ซึ้งสุดดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ และพอเพียงแล้ว
สำหรับพระองค์ ผู้ทรงรอบรู้ในความผิดทั้งหลายของปวงปาวของพระองค์
25|59|พระผู้ทรงสร้างขึ้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่มีอยู่ในระหว่างสองนั้น ในระยะเวลา 6 วัน แล้วพระองค์ทรงสถิตย์อยู่บน
บัลลังก์ พระผู้ทรงกรุณาปรานี ดังนั้นจงถามผู้รู้เกี่ยวกับพระองค์
25|60|และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงสujudต่อพระผู้ทรงปรานี” พวกเขาได้กล่าวว่า “ใครคือพระผู้ทรงกรุณาปรานี จะให้เรา
สujudตามที่ท่านสั่งเรานั้นหรือ?” และมันได้เพิ่มการหันห่างออกไปแก่พวกเขา
25|61|ความจำเริญยังแด่พระผู้ทรงทำให้ชั้นฟ้ามีหมู่ดวงดาว และได้ทรงทำให้มีตะเกียง ในนั้น และดวงจันทร์มีแสงนวล
25|62|และพระองค์คือผู้ทรงบันดาลให้มีกลางวันและกลางคืน หมุนเวียนแทนที่กัน สำหรับผู้ที่ปรารถนาจะใคร่ครวญ หรือปรารถนา
จะขอบคุณ
25|63|และปวงปาวของพระผู้ทรงกรุณาปรานีคือ บรรดาผู้ที่เดินบนแผ่นดินด้วยความสงบเสงี่ยม และเมื่อพวกเขาโง่เขลาแล้วพวกเขาก็พากัน
พวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า ศานติ หรือสลาม
25|64|และบรรดาผู้ใช้เวลากลางคืนทำการสujudและนิน(ละหมาด) เพื่อพระเจ้าของพวกเขา
25|65|และบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงเปิดปากการลงโทษของนรกให้พ้นไปจากเรา แท้จริงการ
ลงโทษของมันนั้นมันคงอยู่ตลอดกาล
25|66|“แท้จริงมันเป็นที่อยู่และที่พำนักอันเลวร้ายยิ่ง”
25|67|และบรรดาผู้ที่ไม่ยอมให้พวกเขาใช้จ่าย พวกเขาก็ไม่สุ่ยสุราย และไม่ตระหนี่ และระหว่างทั้งสองสภาพนั้น พวกเขาย่อยสลายกลาง
25|68|และบรรดาผู้ที่ไม่ไว้วางใจขอพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์ และพวกเขาไม่ฝ่าชีวิตซึ่งอัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ เว้นแต่
25|69|การลงโทษในวันกิยามะฮ์จะถูกเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าสำหรับเขา และเขาจะอยู่ในนั้นอย่างอัปยศ
25|70|เว้นแต่ผู้ที่กลับเนื้อกลับตัว และศรัทธาและประกอบกิจการงานที่ดี เขาเหล่านั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงเปลี่ยนความชั่วของพวกเขาเป็น
ความดี และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงเมตตาเสมอ
25|71|และผู้ใดกลับเนื้อกลับตัวและกระทำความดี แท้จริงเรากลับเนื้อกลับตัวเข้าหาอัลลอฮ์อย่างจริงจัง
25|72|และบรรดาผู้ที่ไม่เป็นพยานในการเท็จ และเมื่อพวกเขาผ่านเรื่องไร้สาระ พวกเขาก็ดำเนินไปอย่างมีเกียรติ
25|73|และบรรดาผู้ที่ไม่ถูกกล่าวเตือนให้รำลึกถึงใ้้องการทั้งหลายของพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาก็ดำเนินไปอย่างมีเกียรติให้เป็นสภาพเช่นคนหู
หนวกตาบอด
25|74|และบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา ขอพระองค์โปรดประทานแก่เรา ซึ่งคู่ครองของเราและลูกหลานของเรา
ให้เป็นที่รื่นรมย์แก่สายตาของเรา และทรงทำให้เราเป็นแบบอย่างแก่บรรดาผู้ยำเกรง”

25|75|เขาเหล่านั้นจะได้รับการตอบแทน ในการที่พวกเขาอดทน และพวกเขาจะได้พบการกล่าวคำต้อนรับและสลาม
25|76|โดยฟานักอยู่ในนั้นอย่างถาวร เป็นที่พำนักและที่อาศัยที่น่ายกย่องแท้ ๆ
25|77|จงกล่าวเถิด “พระเจ้าเป็นเจ้าของนั้นจะไม่ยุติต่อพวกท่าน หากไม่มีการวิงวอนกักตึงของพวกท่าน เพราะแน่นอน พวกท่านได้
ปฏิเสธไม่รับฟัง ดังนั้น การลงโทษจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน”
26|1|ภู อีน มิม
26|2|เหล่านี้คือโครงการทั้งหลายอันขัดแย้ง
26|3|บางที่เจ้า (มุฮัมมัด) เป็นผู้ทำลายชีวิตของเจ้า เพราะพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา
26|4|หากเราประสงค์ เราจะให้มีสัญญาณหนึ่งจากฟากฟ้ามายังพวกเขา แล้วคอของพวกเขาก็ยอมก้มลงต่อมัน
26|5|และไม่มีข้อโต้เถียงใหม่ อันใดจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี เว้นแต่พวกเขาจะผินหลังให้กับมัน
26|6|แล้วแน่นอนพวกเขาได้ปฏิเสธ ดังนั้นชาวคราวที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยมันนั้นก็จะมายังพวกเขา
26|7|พวกเขามิได้มองไปยังแผ่นดินดอกหรือว่าที่มากมายแล้วที่เราได้ให้มันงอกเงยออกมาจากทุกชนิดที่ดีมีประโยชน์
26|8|แท้จริงในการนี้ยอมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา
26|9|และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ
26|10|และจงรำลึก เมื่อพระเจ้าของเจ้าทรงเรียกมุซาว่า จงไปยังหมู่ชนผู้ศรัทธา
26|11|คือหมู่ชนของฟิรเอาน์ พวกเขาไม่ยำเกรงดอกหรือ?
26|12|เขา (มุซา) กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของนฉันแท้จริงฉันกลัวว่า พวกเขาจะปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฉัน
26|13|และหัวอกของนฉันจะอัดอั้น และลิ้นของนฉันจะไม่คล่อง ดังนั้นพระองค์ทรงโปรดส่งฮารูนมาช่วยฉันด้วยเถิด!
26|14|และพวกเขามิได้กลัวว่าพวกเขาจะสาธิน
26|15|พระองค์ตรัสว่า ไม่ดอก! ดังนั้นเจ้าทั้งสองจงไปเกิดพร้อมด้วยสัญญาณทั้งหลาย ของเราแท้จริงเราอยู่กับพวกเจ้า เป็นผู้ฟัง
26|16|ดังนั้นเจ้าทั้งสองจงไปหาฟิรเอาน์ แล้วจงกล่าวว่าเราเป็นทูตของพระเจ้าแห่งสากลโลก
26|17|แล้วขอให้ส่งวงศาวานของอิสรออิลไปพร้อมกับเราเถิด
26|18|เขา (ฟิรเอาน์) กล่าวว่า เรามิได้เล็งดูเจ้าเมื่อขณะเป็นเด็กอยู่กับพวกเราดอกหรือ? และเจ้าได้อยู่กับเราหลายปี ในช่วงชีวิต
ของเจ้า
26|19|และเจ้าได้ทำการกระทำของเจ้าซึ่งเจ้าได้กระทำไปแล้ว และเจ้าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เนรคุณ
26|20|เขา (มุซา) กล่าวว่า ฉันได้กระทำมันโดยที่ฉันไม่รู้
26|21|ดังนั้น ฉันได้หนีไปจากพวกท่าน เมื่อฉันกลัวพวกท่านแล้วพระเจ้าของนฉันได้ทรงประทานอิมะฮ์แก่ฉัน และทรงแต่งตั้งฉันให้
เป็นร่อซูลคนหนึ่ง
26|22|และนี่คือบุญคุณที่ท่านรำลึกมันต่อนฉันโดยท่านทำให้งวงศาวานอิสรออิลเป็นทาส
26|23|ฟิรเอาน์ได้กล่าวว่า “และใครคือพระเจ้าแห่งสากลโลก”
26|24|เขา (มุซา) กล่าวว่า “พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธาเชื่อ
มัน”
26|25|เขาได้กล่าวแก่ผู้รอบ ๆ เขาว่า “พวกท่านได้ยินไหม?”
26|26|เขา (มุซา) กล่าวว่า “พระเจ้าของพวกท่าน และของบรรพบุรุษสมัยก่อน ๆ นั้นด้วย”
26|27|เขา (ฟิรเอาน์) กล่าวว่า “แท้จริงร่อซูลของพวกท่านซึ่งได้ถูกส่งมายังพวกท่านนั้นเป็นคนบ้าอย่างแน่นอน”
26|28|เขา (มุซา) กล่าวว่า “พระเจ้าแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตก และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง หากพวกท่านใช้สติปัญญา
พิจารณา
26|29|เขากล่าวว่า “หากเจ้ายึดถือพระเจ้าอื่นจากฉัน ฉันจะให้เจ้ายืนในหมู่ผู้ต้องขัง”
26|30|เขา (มุซา) กล่าวว่า “แม้ว่าฉันจะนำสิ่งที่ขัดแย้งมายังท่านกระนั้นหรือ?”
26|31|เขากล่าวว่า “ก็จงนำมันมาสิ หากเจ้าเป็นคนจริง”
26|32|ดังนั้น เขาได้โยนไม้เท้าของเขา มันคือ งูอย่างขัดแย้ง
26|33|และได้ดึงมือของเขาออกมาเป็นสีขาวยกบรรดาผู้มองดู
26|34|เขาได้กล่าวแก่ชนนางชั้นผู้ใหญ่รอบ ๆ เขาว่า “แท้จริงเขาคือนักเล่นกลอย่างต่ำของ
26|35|เขาต้องการให้พวกท่านออกจากดินแดนของพวกท่านด้วยเล่ห์กลของเขา ดังนั้นพวกท่านจะตื่นตระหนกประการใด”
26|36|พวกเขากล่าวว่า “จงหน่วงเหนี่ยวเขาและพี่ชายของเขาไว้ก่อน และจงส่งคนไปตามหัวเมืองให้มาชุมนุมกัน
26|37|เพื่อที่นักเล่นกลผู้ชั่วของทุกคนจะได้มาหาท่าน”
26|38|แล้วบรรดานักเล่นกลได้มาชุมนุมกันตามวันเวลาที่กำหนดไว้
26|39|และได้มีประกาศแก่มหาชน พวกท่านจะไปร่วมชุมนุมด้วยไหม?
26|40|เพื่อพวกเขาจะได้ตามบรรดานักเล่นกลหากพวกเขาเป็นผู้ชนะ
26|41|เมื่อพวกนักเล่นกลมาถึง เขากล่าวแก่ฟิรเอาน์ว่า “พวกเราจะมีรางวัลแน่นอนหรือถ้าพวกเราเป็นผู้ชนะ
26|42|เขากล่าวว่า “ถูกแล้ว และพวกท่านขณะนั้นจะอยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิดอย่างแน่นอน”
26|43|มุซาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “จงโยนสิ่งซึ่งพวกท่านจะต้องโยน”
26|44|แล้วพวกเขาก็ได้โยนเชือกหลายเส้นของพวกเขาและไม่ทำหลายอันของพวกเขา และพวกเขากล่าวว่า “ด้วยเกียติยศของฟิรเอ
นแท้จริงเราเป็นผู้ชนะอย่างแน่นอน”
26|45|ครั้นแล้วมุซาก็ได้โยนไม้เท้าของเขา ณ บัดนั้นมันได้กลืนสิ่งซึ่งพวกเขาได้ลองมันขึ้น
26|46|พวกนักเล่นกลจึงก้มหัวลงกราบสujud
26|47|พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาต่อพระเจ้าแห่งสากลโลก”
26|48|พระเจ้าของมุซา และฮารูน
26|49|เขากล่าวว่า พวกท่านศรัทธาต่อเขาก่อนที่ฉันจะอนุญาตแก่พวกท่านกระนั้นหรือ? แน่นอนเขาต้องเป็นหัวหน้าของพวกท่านซึ่ง
ได้สอนการเล่นกลแก่พวกท่าน แล้วพวกท่านจะรู้ แน่แน่นอนฉันจะตัดมือของพวกท่านและเท้าของพวกท่านสลับข้างกัน และแน่นอนฉันจะ
แขวนตรึงไว้ทั้งหมด
26|50|เขากล่าวว่า ไม่เป็นไรหรอกแท้จริงเรานั้นต้องเป็นผู้กลับไปยังพระเจ้าของเรา
26|51|แท้จริงเราปรารถนาที่จะให้ พระเจ้าของเราทรงยกโทษแก่เรา เพราะเราเป็นกลุ่มแรกที่เป็นผู้ศรัทธา
26|52|แล้วเราได้ตั้งใจให้มุซาออกเดินทาง ในเวลากลางคืนพร้อมกับกับปวงปาวของข้า แท้จริงพวกเจ้ากำลังถูกติดตาม
26|53|แล้วฟิรเอาน์ได้ส่งคนไปตามหัวเมืองต่างๆ ให้มารวมชุมนุม

26 54 | (และว่า) แท้จริงเขาเหล่านั้นเป็นหมู่น้อย
26 55 | และแท้จริงพวกเขาทำให้เราเกิดโทษะ
26 56 | และแท้จริงพวกเราทั้งหมดอยู่ในสภาพเตรียมพร้อม
26 57 | ดังนั้น เราได้ให้พวกเขา ออกจากเรือสวนและสาธารน้ำ
26 58 | และทรัพย์สินอันมากมายหลาย และที่พำนักอันโอ้อ่า
26 59 | เช่นนั้นแหละ และเราได้ให้วงศ์วานอิสราเอล ได้รับมรดกครอบครองมัน
26 60 | แล้วพวกเขา(ฟิโรเอห์) ได้ติดตามพวกเขา(วงศ์วานอิสราเอล) เมื่อเวลาตะวันขึ้น
26 61 | ครั้นเมื่อแต่ละฝ่ายได้มองเห็นกัน พวกฟองของมุซาได้กล่าวว่า “แท้จริงเราถูกตามทันแล้ว”
26 62 | เขา (มุซา) ได้กล่าวว่า “ไม่หรอก แท้จริงพระเจ้าของนันทรงอยู่กับฉัน พระองค์ทรงชี้แนะทางแก่ฉัน
26 63 | ดังนั้นเราได้ดลใจมุซาว่า “จงฟาดทะเลด้วยไม้เท้าของเจ้า” แล้วมันก็ได้แยกออก แต่ละข้างมีสภาพเหมือนภูเขาใหญ่
26 64 | และเราได้ให้พวกอื่น ให้เข้ามาใกล้ ณ ที่นั้น
26 65 | และเราได้ให้มุซาและผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาทั้งหมดถรุดพันไป
26 66 | แลเราได้ให้พวกอื่น จมน้ำตาย
26 67 | แท้จริงในการนั้นเป็นสัญญาณอย่างแน่นอน แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา
26 68 | และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ
26 69 | และจงเล่าเรื่องราวของอิบรอฮีม ให้แก่พวกเขา
26 70 | ขณะที่เขากล่าวแก่บิดาของเขา และพวกฟองของเขาว่า “พวกท่านเคารพภักดีอะไร?”
26 71 | พวกเขาบอกว่า “เราเคารพภักดีรูปปั้นแล้วเราจะเป็นผู้ยึดมั่นต่อมันตลอดไป”
26 72 | เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า “เมื่อพวกท่านวิงวอนขอ พวกมันได้ยินพวกท่านหรือ?”
26 73 | “หรือมันให้คุณให้โทษแก่พวกท่านไหม?”
26 74 | พวกเขาบอกว่า “แต่เราได้พบบรรพบุรุษของเราปฏิบัติกันมาเช่นนั้น”
26 75 | เขากล่าวว่า “พวกท่านไม่เห็นดอกหรือสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีอยู่”
26 76 | ด้วยตัวของพวกท่านเอง และบรรพบุรุษของพวกท่านแต่กาลก่อน
26 77 | แท้จริงพวกเขาคือศัตรูของฉัน นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก
26 78 | ซึ่งพระองค์ทรงสร้างฉัน แล้วพระองค์ทรงชี้แนะทางแก่ฉัน
26 79 | และพระองค์ทรงประทานอาหารให้ฉันและทรงให้น้ำดื่มแก่ฉัน
26 80 | และเมื่อนั้นป่วย ดังนั้นพระองค์ทรงให้ฉันหายป่วย
26 81 | และผู้ทรงให้ฉันตายแล้วทรงให้ฉันมีชีวิต
26 82 | และผู้ที่ฉันหวังว่า จะทรงอภัยแก่ฉันซึ่งความผิดพลาดในวันแห่งการตอบแทน
26 83 | ข้าแต่พระเจ้าของฉัน! ขอพระองค์ทรงประทานความรู้และทรงให้ฉันอยู่ร่วมกับหมู่คนดีทั้งหลาย
26 84 | และทรงทำให้ฉันได้รับการรำลึกอย่างดีในหมู่นรุ่นต่อ ๆ ไป
26 85 | และทรงทำให้ฉันอยู่ในหมู่ผู้รับมรดกแห่งสวนสวรรค์ อันร่มรื่น
26 86 | และทรงประทานอภัยให้แก่บิดาของฉันด้วย แท้จริงเขาอยู่ในหมู่ผู้หลงผิด
26 87 | และทรงอย่าให้ฉันได้รับความอับอายในวันที่พวกเขาถูกให้พินดินชีพ
26 88 | วันที่ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานจะไม่อำนวยประโยชน์ได้เลย
26 89 | เว้นแต่ผู้มาหาอัลลอฮ์ด้วยหัวใจที่บริสุทธิ์ผ่องใส
26 90 | และสวนสวรรค์จะถูกนำให้มาใกล้แก่บรรดาผู้ยำเกรง
26 91 | และนรกจะถูกเผยให้เห็นแก่บรรดาผู้หลงผิดคิดชั่ว
26 92 | และมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า ไหนเล่าที่ พวกท่านเคารพภักดี
26 93 | อื่นจากอัลลอฮ์ พวกมันจะช่วยเหลือพวกท่าน หรือจะช่วยเหลือตัวมันเองได้ไหม?
26 94 | แล้วพวกมันจะถูกโยนทิ้งหัวลงไปในนรกพวกมันและพวก หลงผิด
26 95 | และไฟรฟล ของอิบลิสทั้งหมด
26 96 | พวกเขากล่าวขณะที่พวกเขาได้เถียงกันอยู่ในนั้น
26 97 | ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ แท้จริงพวกเราอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน
26 98 | ขณะที่พวกเราทำให้พวกเจ้าเท่าเทียมกับพระเจ้าแห่งสากลโลก
26 99 | และไม่มีผู้ใดทำให้พวกเขาหลงผิด นอกจากพวกอาชญากร เท่านั้น
26 100 | ดังนั้นจึงไม่มีผู้ใดโทษแก่เรา
26 101 | และไม่มีมิตรผู้รักใคร่ด้วย
26 102 | ฉะนั้น หากเราได้กลับไปสักครั้ง เราก็จะอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา
26 103 | แท้จริงในการนี้ ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน แต่ส่วนมากของพวกเขา ไม่เป็นผู้ศรัทธา
26 104 | และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่แน่นอนพระองค์คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตาเสมอ
26 105 | หมู่ชนของนูห์ ได้ปฏิเสธบรรดาร่อซูล
26 106 | ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือ นูห์ ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้พวกท่านอย่าเกรงบ้างหรือ?
26 107 | แท้จริงฉันคือร่อซูลผู้สื่อสารสำหรับพวกท่าน
26 108 | ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน
26 109 | และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จากพวกท่าน ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใดนอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก
26 110 | ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิดและจงเชื่อฟังฉัน
26 111 | พวกเขาบอกว่า จะให้พวกเราศรัทธาต่อท่านกระนั้นหรือ? ในเมื่อพวกท่านด้อยกว่าที่เชื้อฟิปฏิบัติตามท่าน
26 112 | เขา (นูห์) กล่าวว่า ฉันไม่มีความรู้อันใดเลยในสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติกัน
26 113 | การตอบแทนของพวกเขามิได้อยู่ที่ผู้ใดเลยนอกจากที่พระเจ้าของฉัน หากพวกท่านมีความรู้สึก
26 114 | และฉันจะไม่เป็นผู้ขับไล่บรรดาผู้ศรัทธา
26 115 | ฉันมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นผู้ตักเตือนอันชัดเจน
26 116 | พวกเขาบอกว่า โอ้นูห์ หากท่านไม่หยุดยั้ง แน่แน่นอนท่านจะอยู่ในหมู่ผู้ถูกขว้างด้วยก้อนหิน
26 117 | เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของฉัน แท้จริงหมู่ชนของฉันปฏิเสธฉัน

26 | 118 | ดังนั้นขอพระองค์ทรงตัดสินระหว่างฉันกับพวกเขาโดยยุติธรรมเถิด และทรงโปรดช่วยฉัน และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่ร่วมกับฉัน
ให้รอดพ้นด้วยเถิด

26 | 119 | ดังนั้นเราได้ช่วยเขาและผู้อยู่ร่วมกับเขาให้อยู่ในเรือที่เต็มเปี่ยม

26 | 120 | แล้วเราได้ให้พวกที่เหลืออยู่จมน้ำตาย

26 | 121 | แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่ง อย่างแน่นอน แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา

26 | 122 | และแท้จริงพระเจ้าของสุเจ้านั้น แน่แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

26 | 123 | หมู่ชนของอาดได้ปฏิเสธบรรดารอซูล

26 | 124 | ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือฮูดได้กล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้พวกท่านไม่ยำเกรงบ้างหรือ?

26 | 125 | แท้จริงฉันคือ ร่อซูลผู้สื่อสารสำหรับพวกท่าน

26 | 126 | ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน

26 | 127 | และฉันมิได้ขอคำตอบแทนในการนี้จากพวกท่าน คำตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใดนอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

26 | 128 | พวกท่านสร้างอนุสาวรีย์ไว้บนที่สูงทุกแห่งเพื่อโอ้อวดกระนั้นหรือ?

26 | 129 | และพวกท่านสร้างจุหาสน์เหมือนกับว่าพวกท่านจะอยู่อย่างตลอดกาลกระนั้นหรือ?

26 | 130 | และเมื่อพวกท่านทำร้าย (ผู้ใด) พวกท่านกระทำอย่างทารุณโหดร้าย

26 | 131 | ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน

26 | 132 | และพวกท่านจงยำเกรงผู้ทรงประทานแก่พวกท่าน สิ่งซึ่งพวกท่านรู้ดีอยู่แล้ว

26 | 133 | พระองค์ทรงประทานแก่พวกท่านด้วยปศุสัตว์และลูกหลาน

26 | 134 | และสวนอันหลากหลาย และลำธารหลายแห่ง

26 | 135 | แท้จริงฉันกลัวว่าพวกท่าน จะได้รับการลงโทษในวัน อันยิ่งใหญ่

26 | 136 | พวกเขากล่าวว่า มีผลเท่ากันที่เรา ท่านจะตักเตือนหรือไม่เป็นผู้ตักเตือนเราก็ดำ

26 | 137 | นี้ไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากเป็นเรื่องโกหกในสมัยก่อน ๆ

26 | 138 | และพวกเราจะไม่อยู่ในหมู่ผู้ถูกลงโทษ

26 | 139 | พวกเขาได้ปฏิเสธไม่เชื่อฟังเขา ดังนั้นเราจึงทำลายล้างพวกเขา แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน แต่ส่วน
มากของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา

26 | 140 | และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

26 | 141 | หมู่ชนของชะมูดได้ปฏิเสธบรรดารอซูล

26 | 142 | ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือฮอดและฮี ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้พวกท่านไม่ยำเกรงบ้างหรือ?

26 | 143 | แท้จริงฉันคือร่อซูลผู้สื่อสารสำหรับพวกท่าน

26 | 144 | ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน

26 | 145 | และฉันมิได้ขอคำตอบแทนในการนี้จากพวกท่าน คำตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใด นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

26 | 146 | พวกท่านจะถูกปล่อยให้อยู่อย่างสงบปลอดภัย ณ ที่นี้หรือ?

26 | 147 | ในสวนอันหลากหลาย และลำธารหลายแห่ง

26 | 148 | และไร่นา และต้นอินทผลัม ซึ่งกิ่งก้านของมันสูงอม

26 | 149 | และพวกท่านสะกดภูเขามันเป็นท่อยู่อาศัยอย่างชานาญ

26 | 150 | ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน

26 | 151 | และอย่าเชื่อฟังคำสั่งใช้ของพวกฝ่าฝืน

26 | 152 | พวกที่ปอนทำลายในแผ่นดิน และไม่เป็นพวกพัฒนา

26 | 153 | พวกเขากล่าวว่า แท้จริงทำเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ถูกอาคม

26 | 154 | ท่านมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นสามัญชนเช่นเรา ดังนั้นจงนำมาสักสัญญาณหนึ่ง หากท่านเป็นหนึ่งในหมู่ผู้สัตย์จริง

26 | 155 | เขากล่าวว่า นี่คืออูฐตัวเมีย สำหรับมันดื่มน้ำวันหนึ่ง และสำหรับพวกท่านก็ดื่มน้ำวันหนึ่งที่รู้กัน

26 | 156 | และพวกท่านอย่าก่อความทุกข์ยากแก่มัน มิฉะนั้นการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะคร่าพวกท่าน

26 | 157 | แล้วพวกเขาได้ฝ่าฝืน พวกเขายังอยู่ในสภาพเป็นผู้ศรัทธาเสียใจ

26 | 158 | ดังนั้นการลงโทษได้คร่าพวกเขา แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา

26 | 159 | และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

26 | 160 | หมู่ชนของลูฏ ได้ปฏิเสธบรรดารอซูล

26 | 161 | ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือลูฏได้กล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้พวกท่านไม่ยำเกรงบ้างหรือ?

26 | 162 | แท้จริงฉันคือร่อซูลผู้สื่อสารสำหรับพวกท่าน

26 | 163 | ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน

26 | 164 | และฉันมิได้ขอคำตอบแทนในการนี้จากพวกท่าน คำตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใด นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

26 | 165 | พวกท่านเข้าหาผู้ชายในหมู่ผู้คนทั้งหลายกระนั้นหรือ?

26 | 166 | และพวกท่านปล่อยทิ้ง สิ่งซึ่งพระเจ้าของพวกท่านทรงบังเกิดมาสำหรับพวกท่าน คือภรรยาของพวกท่าน แน่แน่นอนพวกท่านเป็น
หมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

26 | 167 | พวกเขากล่าวว่า โอ้อูฐเอ๋ย! หากท่านไม่หยุดยั้ง แน่แน่นอนท่านเป็นผู้หนึ่งที่จะถูกขับไล่ให้ออกไป

26 | 168 | เขากล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นผู้ที่เกลียดชังต่อการกระทำของพวกท่าน

26 | 169 | ข้าแต่พระเจ้าของฉันขอพระองค์ทรงช่วยฉัน และบริวารของฉันให้พ้นจากที่พวกเขากระทำกัน

26 | 170 | ดังนั้นเราได้ช่วยเขา และบริวารของเขาทั้งหมดให้รอดพ้น

26 | 171 | นอกจากหญิงแก่คนหนึ่ง ซึ่งนางอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลาย

26 | 172 | แล้วเราได้ทำลายพวกคนอื่น

26 | 173 | และได้ให้หาฝนตกลงมาบนพวกเขา ดังนั้นฝนของบรรดาผู้ถูกตักเตือนมันชั่วร้ายเสียนี้กระไร !

26 | 174 | แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา

26 | 175 | และแท้จริงพระเจ้าของสุเจ้านั้นแน่แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

26 | 176 | ชาวปาทีบได้ปฏิเสธบรรดารอซูล

26 | 177 | ขณะที่ฮุโยบได้กล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้พวกท่านไม่ยำเกรงบ้างหรือ?

26 | 178 | แท้จริงฉันคือร่อซูลผู้สื่อสารสำหรับพวกท่าน

26|179| ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์และเชื่อฟังฉัน
 26|180| และฉันมิได้ขอคำตอบแทนในการนี้จากพวกท่าน คำตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใด นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก
 26|181| จงตวงให้ครบเต็ม และอย่าเป็นผู้ที่ขาดพร่อง
 26|182| และจงชั่งด้วยตาชั่งอย่างเที่ยงตรง
 26|183| และอย่าให้ขาดพร่องแก่มหาชนซึ่งสิ่งต่าง ๆ ของพวกเขา และอย่าก่อความในแผ่นดินเป็นผู้บ่อนทำลาย
 26|184| และจงยำเกรงผู้ซึ่งบังเกิดพวกท่าน และประชาชาติสมัยก่อน ๆ
 26|185| พวกเขากล่าวว่า แท้จริงท่านเป็นคนหนึ่งในกลุ่มผู้ถูกอาคม
 26|186| และท่านมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นสามัญชนเช่นเรา และเราคิดว่าท่านเป็นผู้กล่าวเท็จคนหนึ่ง
 26|187| ดังนั้นให้ส่วนต่างๆ จากท้องฟ้า หล่นลงมาบนพวกเรา หากท่านเป็นผู้สัตย์จริงคนหนึ่ง
 26|188| เขากล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกท่านกระทำ
 26|189| พวกเขาได้ปฏิเสธไม่เชื่อเขาดังนั้นการลงโทษแห่งวันเมฆครอบคลุมได้คร่าพวกเขา แท้จริงมันเป็นการลงโทษแห่งวันยิ่งใหญ่
 26|190| แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้ศรัทธา
 26|191| และแท้จริงพระเจ้าทรงเจ้านั้น แน่แน่นอนพระองค์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตาเสมอ
 26|192| และแท้จริงมัน เป็นการประทานลงมาของพระเจ้าแห่งสากลโลก
 26|193| อีรรูห์ ผู้ซื่อสัตย์ ได้นำมันลงมา
 26|194| ยังหัวใจของเจ้าเพื่อเจ้าจักได้เป็นผู้ตักเตือนคนหนึ่ง
 26|195| เป็นภาษาอาหรับอันชัดแจ้ง
 26|196| และแท้จริงมันมีอยู่ในคัมภีร์สมัยก่อนๆ
 26|197| และมันมิได้เป็นเครื่องหมายแก่พวกเขา ดอกหรือว่า บรรดาผู้มีความรู้ของวงศาวานอิสรออีลก็รู้ดีในเรื่องนี้
 26|198| และหากว่าเราประทานมันลงมาแก่บางคนในกลุ่มชาวต่างชาติ
 26|199| แล้วเขาอ่านมันแก่พวกเขา พวกเขาก็จะไม่เป็นผู้ศรัทธาต่อมัน
 26|200| เช่นเดียวกับเราได้ให้มันเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้กระทำความผิด
 26|201| พวกเขาก็จะไม่ศรัทธา มันจนกว่าพวกเขาจะได้เห็นการลงโทษอันเจ็บปวด
 26|202| แล้วมัน จะมาหาพวกเขาอย่างกะทันหันโดยที่พวกเขาไม่รู้สีกตัว
 26|203| พวกเขาก็จะกล่าวว่าให้ผลเราได้รับการประวิงบังได้ไหม?
 26|204| ทำไมพวกเขาจึงเร่งการลงโทษของเราอีกเล่า?
 26|205| เจ้าไม่เห็นดอกหรือ หากเราให้พวกเขารื่นเริงไปอีกเป็นปี ๆ
 26|206| แล้วสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาไว้ ก็ได้เกิดขึ้นแก่พวกเขา
 26|207| สิ่งที่พวกเขาได้ถูกให้รื่นเริงนั้นจะไม่อำนวยความสะดวกอันใดให้แก่พวกเขา
 26|208| และเรามีได้ทำลายชาวเมืองใด เว้นแต่ได้มีผู้ตักเตือนแก่มัน แล้ว
 26|209| เพื่อเป็นข้อตักเตือน และเรามีได้เป็นผู้ธรรม
 26|210| และพวกมารชัยฎอรมิได้นำมัน ลงมา
 26|211| และไม่เป็นการเหมาะสมแก่พวกมันและพวกมันก็ไม่สามารถด้วย
 26|212| แท้จริงพวกมันเป็นผู้คิดกัน อย่างแน่นอนจากการฟัง
 26|213| ดังนั้นเจ้าอย่าได้วิงวอนพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์ มิฉะนั้นเจ้าจะเป็นหนึ่งในหมู่ผู้ถูกทำโทษ
 26|214| จงตักเตือนนางสาวคนาญาติของเจ้าที่ใกล้ชิด
 26|215| และจงลดปีก ของเจ้าแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติตามเจ้า
 26|216| หากพวกเขาฝ่าฝืนเจ้า ก็จงกล่าวเถิดแท้จริงฉันขอปลีกตัวให้พ้นจากสิ่งที่พวกท่านปฏิบัติกันอยู่
 26|217| และจงมอบหมายต่อพระเจ้าผู้ทรงเดชานุภาพผู้ทรงเมตตาเสมอ
 26|218| ผู้ทรงเห็นเจ้าขณะที่เจ้ายืนอยู่
 26|219| และการเคลื่อนไหวของเจ้าในหมู่ผู้สุญูด
 26|220| แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้เสมอ
 26|221| ฉันจะบอกแก่พวกท่านไหมว่า? พวกมารชัยฎอนลงมาจากผู้ใด?
 26|222| พวกมันลงมาจากทุกคนที่เป็นผู้โกหกผู้ทำบาปมาก
 26|223| พวกมันจะเจียหูฟัง และส่วนมากพวกมันเป็นผู้โกหก
 26|224| และพวกกวินั้น พวกหลงผิดจะปฏิบัติตามพวกเขา
 26|225| เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงพวกเขานั้นเร่ร่อนไปในทุกหนแห่ง
 26|226| และแท้จริงพวกเขานั้นพูดในสิ่งที่พวกเขาไม่ทำกระ
 26|227| นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติความดีทั้งหลายและรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมาก และตอบโต้ป้องกันหลังจากที่พวกเขาถูก
 26|228| ช่มแวง และบรรดาผู้ธรรมจะรู้ว่า ทางกลับอันใดที่พวกเขาจะกลับคืนสู่
 27|1| ภูอ ซีน เหล่านี้คือโองการทั้งหลายของอีรรูฮาน และคัมภีร์อันชัดแจ้ง
 27|2| เป็นแนวทางที่ถูกต้อง และข่าวดีสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา
 27|3| บรรดาผู้ที่ดำรงการละหมาดและบริจาคซะกาต และต่อวันปรโลกพวกเขาเชื่อมั่น
 27|4| แท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น เราได้ทำการงานของพวกเขาสวยงามแก่พวกเขา ดังนั้นพวกเขาจะระเห่ร่อน
 27|5| ชนเหล่านั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันชั่วช้า และในวันปรโลกพวกเขาเป็นผู้ขาดทุนยิ่ง
 27|6| และแท้จริง เจ้าจะได้รับอัลกุรอานอย่างแน่นอน จากพระเจ้าผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้
 27|7| จงรำลึก เมื่อมุซาลกล่าวแก่ครอบครัวของเขา ว่า “แท้จริงฉันเห็นไฟ ฉันจะนำข่าวจากที่นั่นมาให้พวกท่านหรือฉันจะนำคานเพลิง
 27|8| มาให้พวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้ทำให้มันอุ่น”
 27|9| ครั้นเมื่อเขามาถึงที่นั่น ได้มีเสียงเรียกขึ้นว่า “ผู้ที่อยู่ในไฟและผู้ที่อยู่รอบ ๆ มัน จะได้รับความจำเริญ และมหาบริสุทธิ์แห่ง
 27|10| อัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก
 27|11| “โอมุซาเอ๋ย ! แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
 27|12| “และจงโยนไม้เท้าของเจ้า” เมื่อเขาเห็นมันเคลื่อนไหวคล้ายกับว่ามันเป็นงู เขาก็กลับหลังหันและไม่หันกลับมาอีก “โอมุซา
 27|13| เอ๋ย ! เจ้าอย่ากลัว แท้จริงบรรดาเรอซูลนั้นจะไม่กลัวเมื่ออยู่ต่อหน้าข้า”
 27|14| “เว้นแต่ผู้ธรรม แล้วเขาได้เปลี่ยนมาทำความดี หลังจากที่ได้ทำความชั่ว เพราะแท้จริงข้านี้เป็นผู้อภัย ผู้เมตตาเสมอ”

27|12|“และจงสอดมือของเจ้าเข้าไปในอกเสื้อของเจ้า มันจะออกมาขาวปราศจากอันตรายใด ๆ (นี่คือสอง) ในเก้าสัญญาณ (ที่
เจ้าจะนำไป) ยัง फिरเอนและพวกพ้องของเขา แท้จริงพวกเขาเป็นหมูชนผู้ฝ่าฝืน”
27|13|เมื่อสัญญาณของเราได้มาปรากฏชัดแจ้งแก่พวกเขา พวกเขา ก็กล่าวว่า “นี่คือเวทมนต์คาถาอันแจ่มแจ้ง”
27|14|และพวกเขาได้ปฏิเสธมันอย่างยุติธรรมและเยื่อหยิ่ง ทั้ง ๆ ที่จิตใจของพวกเขาเชื่อมั่นมันตั้งนั้นจึงดูเถิดว่า บั้นปลายของบรรดา
ผู้บ่อนทำลายนั้นจะเป็นเช่นไร ?
27|15|และโดยแน่นอนเราได้ให้ความรู้แก่ดาวิดและสูลัยมาน และเขาทั้งสองกล่าวว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรง
โปรดปรานแก่เรา เหนือส่วนมากของปวงปาวของพระองค์ผู้สุจริตทั้งหลาย”
27|16|และสูลัยมานเป็นทายาทของดาวิด และเขากล่าวว่า “มหาชนทั้งหลายเอ๋ย ! เราได้รับความรู้ในภาษาของนก และเราได้รับทุก
ๆ สิ่ง แท้จริง นี่คือการโปรดปรานอันแท้จริงแน่นอน”
27|17|และไฟรพลของเขาที่เป็นญินมนุษย์และนก ได้ถูกให้มาชนนมต่อหน้าสูลัยมาน และพวกเขาถูกจัดให้เป็นระเบียบ
27|18|จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้มาถึงทุ่งที่มีมดมาก มดตัวหนึ่งได้พูดว่า “โอพวกมดเอ๋ย ! พวกเจ้าจงเข้าไปในรังของพวกเจ้าเกิด
เพื่อว่าสูลัยมานและไฟรพลของเขาจะได้ไม่บดขยี้พวกเจ้า โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว”
27|19|เขา (สูลัยมาน) ยืมแกมหัวเราะต่อคำพูดของมัน และกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรด
ประทานแก่ข้าพระองค์ เพื่อให้ข้าพระองค์ขอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ท่าน ซึ่งพระองค์ท่านได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าพระองค์
และบิดามารดาของข้าพระองค์ และให้ข้าพระองค์กระทำความดีเพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัยมัน และทรงให้ข้าพระองค์เข้าอยู่ในความ
เมตตาของพระองค์ ในหมู่ปวงปาวของพระองค์ที่ดีทั้งหลาย”
27|20|และเขาได้ตรวจดูฝูงนกแล้วกล่าวว่า “ทำไมฉันจึงไม่เห็นที่สุดสุด แต่มันหายไปไหน ?
27|21|“แน่นอน ฉันจะลงโทษมันด้วยการลงโทษอย่างสาหัส หรือนั่นจะฆ่ามันอย่างแน่นอนหรือให้มันนำหลักฐานอันชัดแจ้งมาให้
ฉัน”
27|22|มันหายไปชั่วครู่ (แล้วกลับมา) มันได้กล่าวว่า “ฉันได้ไปตรวจพบสิ่งที่ท่านไม่รู้ และฉันได้นำข่าวอันแน่นอนจากสะบะ
มายังท่าน
27|23|“ฉันได้พบหญิงคนหนึ่ง ปกครองพวกเขา และนางมีทุกสิ่ง และนางมีบัลลังก์อันใหญ่โต”
27|24|“และฉันได้พบนางและหมูชนของนางสักการะบูชาดวงอาทิตย์อื่นจากอัลลอฮ์ และมารชัยลอนได้ทำให้การทำงานของพวกเขากลายเป็น
ของตีมงแก่พวกเขา และได้กีดกันพวกเขาออกจากแนวทางที่ถูกต้อง ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง”
27|25|ทำไมพวกเขาไม่สละจุดต่ออัลลอฮ์ ผู้นำออกมาซึ่งสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขาปิดบัง
และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย
27|26|อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระเจ้าแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่
27|27|เขากล่าวว่า “เราจะคอยดูว่าเจ้าพูดจริงหรือเจ้าอยู่ในหมู่ผู้กล่าวเท็จ”
27|28|“เจ้าจงนำสารของฉันนี้และส่งมันให้พวกเขา แล้วคอยออกห่างจากพวกเขา ดังนั้นจงคอยดูว่าพวกเขาจะตอบกลับมามีอย่างไร
?”
27|29|(พระราชนิ) ทรงกล่าวว่า “โอ้หมูบริวารทั้งหลายเอ๋ย ! แน่แท้สารอันมีเกียรติถูกนำมาให้ฉัน”
27|30|“แท้จริงมันมาจากสูลัยมาน และแท้จริงมันเริ่มว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ”
27|31|“พวกท่านอย่าเยื่อหยิ่งต่อฉัน และจงมาหาฉันอย่างนอบน้อม”
27|32|พระนางทรงกล่าวว่า “โอ้หมูบริวารทั้งหลายเอ๋ย ! จงให้ข้อชี้ขาดแก่ฉันในเรื่องของฉัน ฉันไม่อาจจะตัดสินใจในกิจการใด
จนกว่าพวกท่านจะอยู่ร่วมด้วย”
27|33|พวกเขา กล่าวว่า “เราเป็นพวกที่มีพลังและเป็นพวกที่มีกำลังรบเข้มแข็ง สำหรับพระบัญชาอันเป็นของพระนางดังนั้น พระนาง
ได้โปรดตรัสทรงดูสิ่งใดที่พระนางจะทรงบัญชา”
27|34|พระนางทรงกล่าวว่า “แท้จริงเหล่ากษัตริย์นั้น เมื่อเข้าไปในเมืองใดก็ทำลายมัน และทำให้บรรดาผู้มีอำนาจของเมืองนั้นเป็นผู้
ต่ำต้อย และเช่นนั้นแหละพวกเขากระทำกัน”
27|35|“และแท้จริงฉันจะส่งของกำนัลไปให้พวกเขา แล้วฉันจะเฝ้าคอยดูว่า ผู้ที่ถูกส่งไปนั้นจะกลับมามีอย่างไร ?”
27|36|เมื่อพวกเขาได้เข้าพบสูลัยมานแล้ว เขา (สูลัยมาน) กล่าวว่า “พวกท่านจะนำทรัพย์สินมากำนัลแก่เราหรือ ? สิ่งที่ยัลลอฮ์
ทรงประทานให้แก่ฉันนั้น ดียิ่งกว่าสิ่งที่พระองค์ประทานให้แก่พวกเขา แต่พวกท่านตั้งใจต่อของกำนัลของพวกท่าน
27|37|“จงกลับไปยังพวกเขา เพราะแน่นอนเราจะนำไฟรพลไปยังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่มีกำลังที่จะต่อต้านมันได้ และแน่นอน
เราจะให้พวกเขาออกจากที่นั้นอย่างอัปยศ และพวกเขาจะเป็นผู้ต่ำต้อย
27|38|เขา (สูลัยมาน) กล่าวว่า “โอ้หมูบริวารทั้งหลายเอ๋ย ! ผู้ใดในหมู่พวกท่านจะนำบัลลังก์ของนางมายังฉัน ก่อนที่พวกเขา
จะมาหาฉันอย่างนอบน้อม”
27|39|ผู้ปริชาสามารถเล่าเลศคนหนึ่งของพวกญินได้กล่าวว่า “ฉันจะนำมันมาเสนอท่าน ก่อนที่ท่านจะลุกขึ้นจากที่นั่งของท่าน และ
แท้จริงฉันเป็นผู้มีพลังและไว้วางใจได้ในเรื่องนี้”
27|40|ผู้ที่มีความรู้ในเรื่องคัมภีร์ กล่าวว่า “ฉันจะนำมันมาเสนอท่านชั่วพริบตาเดียว” เมื่อเขา (สูลัยมาน) เห็นมันวางมันคงอยู่ต่อ
หน้าเขา เขากล่าวว่า “นี่เนื่องจากความโปรดปรานของพระเจ้าของฉัน เพื่อพระองค์จะได้ทรงทดสอบฉันว่าฉันกตัญญูหรือเนรคุณ และผู้
ใดกตัญญูแท้จริงเขาก็กตัญญูต่อตัวเขาเอง และผู้ใดเนรคุณแท้จริงพระเจ้าของฉันนั้นเป็นผู้ทรงมี ผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ยิ่ง”
27|41|เขากล่าวว่า “พวกท่านจงตัดแปลงบัลลังก์ของพระนาง เพื่อดูว่าพระนางจะจำมันได้หรือพระนางจะอยู่ในหมู่ผู้จำมันไม่ได้”
27|42|ครั้นเมื่อพระนางได้มาถึงก็ได้ทูลพระนางว่า “บัลลังก์ของพระนางเหมือนอย่างนี้หรือ ?” พระนางตรัสว่า “มันคล้ายอย่างนี้
แหละ” และเราได้รับความรู้มาก่อนนาง และเราได้เป็นมุสลิมมาก่อนนาง
27|43|และการที่นางได้สักการะบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ ได้หันห่างนางออกไป แท้จริงนางอยู่ในหมูชนผู้ปฏิเสธ
27|44|ได้มีเสียงกล่าวแก่นางว่า “โปรดเข้าไปในรังเกิด” ครั้นเมื่อนางเห็นมันนางคิดว่า มันเป็นสระที่เป็นท่วงน้ำ และนางได้เลิก
หน้าแข็งของนาง เขา (สูลัยมาน) กล่าวว่า “มันเป็นวังทำให้ราบเรียบด้วยกระจาก” นางได้กล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของฉัน แท้จริง
ฉันได้ธรรมแก่ตัวฉันเอง และฉันขอนอบน้อมปฏิบัติตามสูลัยมาน เพื่ออัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลก”
27|45|และโดยแน่นอน เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาเพื่ออัลลอฮ์ไปยัง (หมูชนของ) สะมุคโดยให้พวกเขาเคารพภักดี
ต่ออัลลอฮ์ แล้วพวกเขาได้แบ่งออกเป็นสองพวกแล้วโต้เถียงกัน
27|46|เขา (ศอและฮ์) กล่าวว่า “โอ้หมูชนของฉันเอ๋ย ! ทำไมพวกท่านจึงรีบเร่งหาความชั่วก่อนความดีเล่า ? ทำไมพวกท่านจึง
ไม่ขอภัยต่ออัลลอฮ์เพื่อพวกท่านจะได้รับความเมตตา”
27|47|พวกเขา กล่าวว่า “พวกเราได้ประสบโชคร้ายเพราะท่าน และผู้ที่ร่วมกับท่าน” เขา (ศอและฮ์) กล่าวว่า “โชคร้ายของพวก
ท่านอยู่ที่อัลลอฮ์ ยิ่งกว่านั้นพวกท่านเป็นหมูชนที่ถูกทดสอบ”

27|48|และในเมืองนั้นมีเก้าคนที่เป็นผู้บ่อนทำลายในแผ่นดิน และพวกเขาไม่เป็นผู้ฟื้นฟูการทำดี

27|49|พวกเขาบอกว่า “จงร่วมกันสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ แน่แน่นอนพวกเราเตรียมที่จะทำร้ายเขาและครอบครัวของเขาในเวลา
กลางคืนแล้วเราก็จะกล่าวแก่ทายาทของเขาว่า เราไม่รู้เห็นความพินาศของครอบครัวของเขา และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้สัตย์จริง”

27|50|และพวกเขาได้วางแผน และเราก็ได้วางแผนโดยที่พวกเขาไม่รู้ลึกลับ

27|51|ดังนั้นจึงออกดูเกิด ผลสุดท้ายแห่งแผนการของพวกเขาจะเป็นเช่นไร กล่าวคือเราได้ทำลายล้างพวกเขา และหมู่ชนของพวกเขา
เขารวมทั้งหมด

27|52|ดังนั้น นั่นคือบ้านของพวกเขาที่ว่างเปล่า ทั้งนี้เพราะพวกเขาอธรรม แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน
สำหรับหมู่ชนที่รู้

27|53|และเราได้ช่วยบรรดาผู้ศรัทธา และพวกเขาก็เป็นผู้ยำเกรง ให้รอดพ้น

27|54|และ (จงรำลึกถึง) ลุฏ เมื่อเขากล่าวแก่หมู่ชนของเขา ว่า “พวกท่านกระทำการลามก ทั้งๆ ที่พวกท่านรู้เห็นอยู่กระนั้นหรือ
?”

27|55|“แท้จริงพวกท่านสมควรแก่ผู้ชายด้วยตัวตนหา แทนพวกผู้หญิงกระนั้นหรือ ? ยิ่งกว่านั้นพวกท่านเป็นหมู่ชนที่โง่เขลา”

27|56|ดังนั้น คำตอบของหมู่ชนของเขาไม่เป็นอย่างอื่น นอกจากกล่าวว่า “จงให้ตระกูลของลุฏออกจากหมู่บ้านของพวกท่าน แท้จริง
พวกเขาเป็นหมู่ชนผู้บริสุทธ์”

27|57|แล้วเราได้ช่วยเหลือเขาและบริวารของเขา ให้รอดพ้น เว้นแต่ภรรยาของเขา เราได้กำหนดให้นางอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลาย

27|58|และเราได้ให้ห่าฝน ตกลงมาบนพวกเขา ดังนั้น ฝนของบรรดาผู้ถูกตักเตือนมันชั่วช้าเลวี่นี้กระไร

27|59|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) บรรดาการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และความศานติจงมีแต่ปวงปาวของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์
ทรงคัดเลือกแล้ว อัลลอฮ์ดีกว่าหรือสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคี (เจร็ด)

27|60|หรือผู้ใดเล่าที่สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทรงหลั่งน้ำจากฟากฟ้าแก่พวกเขาแล้วเราได้ให้สวนต่าง ๆ จงก่อย่าง
สวยงาม พวกเจ้า ก็ไม่สามารถที่จะทำให้ต้นไม้งอกเงยขึ้นมาได้จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ ? เปล่าดอก! พวกเขาเป็นหมู่ชน
ผู้ตั้งภาคี

27|61|หรือผู้ใดเล่าที่ทำให้แผ่นดินเป็นที่พำนักและทรงให้มีลำน้ำหลายสายไหลระหว่างมัน และทรงทำให้ภูเขาอุดมสำหรับมัน และ
ทรงทำให้มีที่กั้นระหว่างน้ำทั้งสอง จะมีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ เปล่าดอก ! ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

27|62|หรือผู้ใดเล่าจะตอบรับผู้ร้องทุกข์ เมื่อเขาวิงวอนขอต่อพระองค์ และทรงปลดเปลื้องความชั่วร้ายนั้น และทรงทำให้พวกเขา
เป็นหมู่ชนผู้ศรัทธา จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ ? ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเขาจะใคร่ครวญ”

27|63|หรือผู้ใดเล่าจะชี้แนะทางแก่พวกเขาในความมืดมิดของแผ่นดินและน่านน้ำ และผู้ใดทรงส่งลมแจ้งข่าวดี ท่ามกลางความมืดมิด
ของพระองค์ จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ ? อัลลอฮ์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี

27|64|หรือผู้ใดเล่าจะเริ่มในการสร้าง แล้วทรงให้มันเกิดขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และผู้ใดทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา จากฟากฟ้า
และแผ่นดิน จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ? จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “จงนำหลักฐานของพวกท่านมา หากพวกท่านเป็นผู้
สัตย์จริง”

27|65|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะรู้ในสิ่งพ้นญาณวิสัย นอกจากอัลลอฮ์ และพวกเขาก็ไม่รู้
ว่า เมื่อใดพวกเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ”

27|66|แต่ความรู้ของพวกเขาก็เกี่ยวกับปรโลกนั้น ได้ถึงที่สุดแล้วหรือ ? ทั้ง ๆ ที่พวกเขาอยู่ในการสงสัยในเรื่องของมันยิ่งกว่านั้น
พวกเขายังตามอดต่อเรื่องนั้นอีกด้วย

27|67|บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวกันว่า “ในเมื่อเราและบรรพบุรุษของเราเป็นดินแล้วจะให้ถูกออกมาอีกอย่างแน่นอนกระนั้นหรือ
?”

27|68|โดยแน่นอน เราได้ถูกสัญญาในเรื่องนี้มาก่อน ทั้งเราและบรรพบุรุษของเรา เรื่องนี้มิใช่อะไรอื่น นอกจากเป็นนิทานโกหก
สมัยก่อน ๆ”

27|69|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “พวกท่านจงท่องเที่ยวไปในแผ่นดิน แล้วจงดูว่าผลสุดท้ายของผู้กระทำความผิดนั้นเป็นอย่างไร”

27|70|และเจ้าอย่าเศร้าใจต่อพวกเขา และเจ้าอย่าศัปใจ ในสิ่งที่พวกเขาวางแผนอุบาย

27|71|และพวกเขากล่าวว่า “เมื่อใดเล่าสัญญาณนี้ (จะมาถึง) หากพวกท่านสัตย์จริง”

27|72|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “แท้จริงบางสิ่งที่พวกท่านร่ำร่ำ (ให้มันเกิดขึ้น) นั้น กำลังตามหลังใกล้พวกท่านเข้ามาแล้ว”

27|73|และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่แน่นอนพระองค์ทรงเป็นผู้โปรดปรานต่อปวงมนุษย์ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่เป็นผู้ขอบคุณ

27|74|และแท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น แน่แน่นอนพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่ห้วงของพวกเขากำลังปิดอยู่และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย

27|75|และไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดิน เว้นแต่ว่ามันอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง

27|76|แท้จริงอัลกุรอานนี้จะบอกเล่าแก่วงศ์วานของอิสราอีล ส่วนมากซึ่งพวกเขาขัดแย้งกัน

27|77|และแท้จริงมัน (อัลกุรอาน) เป็นแนวทางที่ถูกต้องและความเมตตา แก่บรรดาผู้ศรัทธา

27|78|แท้จริงพระเจ้าของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขา ด้วยข้อวินิจฉัย (ที่ยุติธรรม) ของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงรอบรู้

27|79|ดังนั้น เจ้าจงมอบหมายต่ออัลลอฮ์ แท้จริง เจ้านั้นอยู่บนสัจธรรมอันชัดแจ้ง

27|80|แท้จริงเจ้าจะไม่ทำให้คนตายไดยิน และจะไม่ทำให้คนหูหนวกไดยินการเรียกร้องเชิญชวนเมื่อพวกเขาหันหลังกลับ

27|81|และเจ้ามิได้เป็นผู้ชี้แนะแนวทางแก่คนตาบอด ให้ออกจากความหลงผิดของพวกเขา เจ้าจะไม่ทำให้ผู้ใดไดยินนอกจากผู้ศรัทธา
ต่อโอองการต่าง ๆ ของเรา โดยที่พวกเขาเป็นผู้มอบน้อม

27|82|และเมื่อพระดำรัสเกิดขึ้นแก่พวกเขา เราได้ให้สัตว์รอกออกมาจากแผ่นดินแก่พวกเขา เพื่อกล่าวแก่พวกเขาว่า แท้จริงปวงมนุษย์นั้น
ไม่ยอมเชื่อมั่นต่อโอองการทั้งหลายของเรา

27|83|และ (จงรำลึกถึง) วันที่เราจะเรียกจากทุก ๆ ชชาติ มาชุมนุมกันเป็นหมู่คณะ จากผู้ที่ปฏิเสธโอองการทั้งหลายของเราโดยที่
พวกเขาจะถูกจัดเป็นกลุ่ม ๆ

27|84|จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้มาถึง พระองค์ตรัสว่า “พวกเจ้าได้ปฏิเสธโอองการทั้งหลายของเรากระนั้นหรือ ? โดยที่พวกเจ้ามิได้
รอบรู้มันเลยหรือว่าอะไรเล่าที่พวกเจ้ากระทำไป ?”

27|85|และหลักฐานได้ปรากฏขึ้นแก่พวกเขาเนื่องจากพวกเขาได้อธรรม ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได

27|86|พวกเขาได้พิจารณาดูหรือว่า แท้จริงเราได้ให้กลางคืนไว้สำหรับพวกเขาได้พักผ่อน และกลางวันให้เห็นแสงสว่าง แท้จริงใน
การนี้ย่อมเป็นสัญญาณมากหลายสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา

27|87|และ (จงรำลึกถึง) วันที่สิ่งจะถูกเป่าขึ้น ดังนั้นผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและผู้ที่อยู่ในแผ่นดินจะตื่นตระหนก เว้นแต่ผู้ที่
พระองค์ทรงประสงค์ และทั้งหมดได้มาหาพระองค์ในสภาพผู้ถ่อมตน

27|88|และเจ้าจะเห็นขุนเขาทั้งหลาย เจ้าจะเกิดว่ามันติดแน่นอยู่กับที่ แต่มันล่องลอยไปเช่นการล่องลอยของเมฆ (นั่นคือ)การงานของอัลลอฮ์ซึ่งพระองค์ทรงทำทุกสิ่งอย่างเรียบร้อย แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงตระหนักในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

27|89|ผู้ใดนำมาซึ่งความดี เขาจะได้รับค่าตอบแทนมากกว่านั้น และในวันนั้น พวกเขาจะเป็นผู้ปลอดภัยจากการตื่นตระหนก

27|90|และผู้ใดนำมาซึ่งความชั่ว ใบหน้าของพวกเขาจะถูกโยนกลับลงไปในไฟนรก พวกเจ้าจะไม่ถูกตอบแทน นอกจากสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติเอาไว้

27|91|(จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด) “แท้จริงฉันได้รับบัญชาว่า จงเคารพภักดีพระเจ้า แห่งเมืองนี้ซึ่งพระองค์ทรงทำให้มันเป็นที่ต้องห้าม และทุกสิ่งทุกอย่างเป็นสิทธิของพระองค์ และฉันได้รับบัญชาให้อยู่ในหมู่ผู้มอบน้อม”

27|92|และฉันได้รับพระบัญชาให้อ่านอัลกุรอาน” ดังนั้นผู้ใดได้ตามแนวทางที่ถูกต้อง แท้จริงเขาก็ดำเนินตามแนวทางที่ถูกต้องเพื่อตัวของเขาเอง และผู้ใดหลงผิดก็จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “แท้จริงฉันเป็นเพียงผู้หนึ่งในหมู่ผู้ตักเตือน”

27|93|และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงให้พวกเจ้าเห็นสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ แล้วพวกเจ้าก็จะรู้สึกกัน” และพระเจ้าของเจ้ามิได้เป็นผู้ทรงเพิกเฉย ต่อสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

28|1|ถู อีน มิม

28|2|เหล่านี้คือโองการทั้งหลายแห่งคัมภีร์อันชัดแจ้ง

28|3|เราอ่าน แก่เจ้า บางส่วนแห่งเรื่องราวของมุซาและฟิรอาอนด้วยความจริง เพื่อหมู่ชนผู้ศรัทธา

28|4|แท้จริงฟิรอาอนหยิ่งผยองในแผ่นดิน และทำให้ประชาชนนั้นแตกแยกเป็นกลุ่ม ๆ เขาทำให้ชนกลุ่มหนึ่งในพวกเขาอ่อนแอ โดยฆ่าลูกหลานผู้ชายของพวกเขาและไว้ชีวิตเหล่าสตรีของพวกเขา แท้จริงเขาเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้บ่อนทำลาย

28|5|และเราปรารถนาที่จะให้ความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ที่อ่อนแอในแผ่นดิน และเราจะทำให้พวกเขากลายเป็นหัวหน้า และทำให้พวกเขากลายเป็นผู้รับมรดก

28|6|และเราได้ให้พวกเขาคบครองในแผ่นดิน และเราจะให้ฟิรอาอนและฮามานตลอดจนไพร่พลของเขาทั้งสอง ได้เห็นสิ่งที่พวกเขามีความกลัว

28|7|และเราได้ดลใจแก่มารดาของมุซา “จงให้นมแก่เขา เมื่อเจ้ากลัวแทนเขาก็จงโยนเขาลงไปในแม่น้ำ และเจ้าอย่าได้กลัวและอย่าได้เศร้าโศก แท้จริงเราจะให้เขากลับไปหาเจ้า และเราจะทำให้เขาเป็นหนึ่งในบรรดาสาวบุรุษ”

28|8|ดังนั้นบริวารของฟิรอาอนได้เก็บเขาขึ้นมาเพื่อให้เขากลายเป็นศัตรู และความเศร้าโศกแก่พวกเขา แท้จริงฟิรอาอน และฮามาน และไพร่พลของเขาทั้งสองเป็นพวกที่มีความผิด

28|9|และภริยาของฟิรอาอนกล่าวว่า “(เขาเป็น) น้าชายของฉันดีแก่มันและแก่ท่าน อย่าฆ่าเขาเลย บางทีเขาจะเป็นประโยชน์แก่เรา หรือเราจะถือเขาเป็นลูก” และพวกเขาทราบดีอยู่แล้ว

28|10|และจิตใจของมารดาของมุซาได้คลายความวิตกกังวลลง นางเกือบจะเปิดเผยกับเขาหากเรามีได้ทำให้จิตใจของนางมั่นคง เพื่อที่นางจะเป็นหนึ่งในหมู่ผู้ศรัทธา

28|11|และนางได้กล่าวแก่พี่สาวของเขา “จงติดตามไปดูเขา” ดังนั้นเธอ (พี่สาวของมุซา) ได้เห็นเขาแต่ไกล โดยที่พวกเขาไม่รู้

28|12|และเราได้ห้ามเขาไว้ก่อนแล้วเรื่องแม่มน ดังนั้นเธอ (พี่สาวของมุซา) กล่าวว่า “นั่นจะชี้แนะชาวบ้านให้แก่พวกท่านเอาไหม? เพื่อคุ้มครองเขาแทนพวกท่าน และพวกเขาคือผู้ให้คำแนะนำอย่างดี”

28|13|ดังนั้น เราจึงให้เขากลับไปหามารดาของเขา เพื่อที่จะเป็นน้าชายของฉันดีแก่นางและนางจะไม่เศร้าโศก และเพื่อนนางจะรู้ว่า แท้จริงสัญญาณของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง แต่ส่วนมากพวกเขารู้

28|14|และเมื่อเขาบรรลุความเป็นหนุ่มและเติบโตเต็มที่แล้ว เราได้ให้ความเข้าใจ และความรู้แก่เขา และเช่นนั้นแหละ เราจะตอบแทนแก่บรรดาผู้กระทำความดี

28|15|และเขา (มุซา) ได้เข้าไปในเมือง ขณะที่ชาวเมืองกำลังพักผ่อน เขาได้เห็นชายสองคนต่อสู้กันอยู่ในนั้น คนหนึ่งมาจากพวกพ้องของเขา และอีกคนหนึ่งมาจากฝ่าย (ที่เป็น) ศัตรูของเขา ดังนั้น คนที่มาจากพวกพ้องของเขาได้ร้องขอความช่วยเหลือ เพื่อให้ปราบฝ่ายที่เป็นศัตรูของเขา มุซาได้ตบเขาแล้วได้ฆ่าเขา เขากล่าวว่า “นั่นมันเป็นการกระทำของชัยฏอน แท้จริงมันเป็นศัตรูที่ทำให้หลงผิดอย่างแรงชัด”

28|16|เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ได้อธรรมต่อตนเอง ดังนั้นขอพระองค์ทรงอภัยให้แก่ข้าพระองค์ด้วย ” แล้วพระองค์ก็ได้อภัยให้เขา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

28|17|เขาได้กล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ การที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่เป็นผู้สนับสนุนผู้กระทำความผิดอีกต่อไป”

28|18|เมื่อเขามาอยู่ในเมือง เขากล่าวว่าจะเกิดภัยแก่เขา ขณะนั้นผู้ที่เคยขอร้องเขาให้ช่วยเหลือเมื่อวานนี้ กำลังร้องเรียกให้ช่วยเขาอีก มุซาจึงพูดกับเขาว่า “แท้จริงเจ้าเป็นผู้หลงผิดอย่างแน่นอน”

28|19|เมื่อเขาต้องการที่จะปราบผู้ที่เป็นศัตรูกับเขาทั้งสอง เขากล่าวว่า “โอมุซาเอ๋ย ! ท่านต้องการที่จะฆ่าฉันดังที่ท่านได้ฆ่าคนหนึ่งไปแล้วเมื่อวานนี้หรือ ? ท่านไม่ปรารถนาสิ่งใดนอกจากเป็นผู้ก่อความทารุณในแผ่นดิน และท่านไม่ปรารถนาที่จะเป็นผู้ปรองดองให้ดีต่อกัน”

28|20|และชายคนหนึ่ง ได้มาจากชนเมืองอย่างรีบเร่ง เขากล่าวว่า “โอมุซาเอ๋ย ! พวกขุนนางชั้นผู้ใหญ่กำลังปรึกษากันเกี่ยวกับเรื่องของท่าน เพื่อจะฆ่าท่าน ดังนั้น จงออกไปเถิด แท้จริงฉันเป็นผู้หวังดีต่อท่าน”

28|21|ดังนั้น เขาจึงออกจากเมืองนั้นในสภาพหวาดกลัวว่าจะเกิดภัย เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดช่วยข้าพระองค์ให้รอดพ้นจากหมู่ผู้อธรรม”

28|22|และเมื่อเขามุ่งหน้าไปยัง (เมือง) มดีน เขากล่าวว่า “หวังว่าพระเจ้าของฉันจะทรงชี้แนะแก่ฉันสู่ทางอันเที่ยงตรง”

28|23|และเมื่อเขาพบบ่อน้ำแห่ง (เมือง) มดีน เขาได้พบฝูงชนกลุ่มหนึ่งกำลังตักน้ำ และนอกจากพวกเขาเหล่านั้น เขายังได้พบหญิงสองคนคอยห้าม (ฝูงแกะ) เขา (มุซา) กล่าวถามว่า “เรื่องราวของเธอสองเป็นมาอย่างไร ?” นางทั้งสองกล่าวว่า “เราไม่สามารถตักน้ำได้ จนกว่าคนเลี้ยงแกะเหล่านั้นจะล่องลอยออกไป และบิดาของเราเป็นคนแก่มากแล้ว”

28|24|ดังนั้น เขาจึงตักน้ำให้แก่ทั้งสองแล้วก็กลับไปพักได้ร่ม และกล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์อยากได้อิสรภาพที่ดีที่พระองค์ทรงประทานลงมาให้แก่ข้าพระองค์”

28|25|นางคนหนึ่งทั้งสองคนได้มาหาเขา เดินมาอย่างขวยเขิน แล้วกล่าวว่า “คุณพ่อของฉันขอเชิญท่านไป เพื่อจะตอบแทนค่าแรงแก่ท่านที่ได้ช่วยตักน้ำให้เรา” ครั้นเมื่อเขา (มุซา) ได้มาหาเขา (นบีศุไอบ) และได้เล่าเรื่องราวแก่เขา เขากล่าวว่า “ท่านไม่ต้องกลัว ท่านได้หนีพ้นจากหมู่ชนผู้อธรรมแล้ว”

28|26|นางคนหนึ่งทั้งสองคนกล่าวว่า “โอคุณพ่อจ๋า! จ้างเขาไว้สิ แท้จริงคนดีที่ท่านควรจ้างเขาไว้คือ ผู้ที่แข็งแรง ผู้ที่ซื่อสัตย์”

28|27|เขา (ศุไอบ) กล่าวว่า “แท้จริง ฉันต้องการที่จะให้ท่านสมรสกับลูกสาวคนหนึ่งทั้งสองคนนี้ โดยท่านจะต้องทำงานให้ฉัน 8 ปี และถ้าท่านทำได้ครบ 10 ปี ก็เป็นความดีที่มาจากท่าน ฉันไม่ต้องการที่จะทำความลำบากให้ท่าน อินชาอัลลอฮ์ ท่านจะพบฉัน

อยู่ในหมูนคดี”

28|28|เขา (มุซา) กล่าวว่า “นั่นคือ (ข้อสัญญา) ระหว่างฉันกับท่าน ฉันจะปฏิบัติให้ครบหนึ่งในกำหนดทั้งสอง จะไม่เกิดโทษแก่ฉัน และอัลลอฮฺทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่เรากล่าวเป็นสัญญา”

28|29|ครั้นเมื่อมุซาปฏิบัติครบกำหนดแล้ว และได้เดินทางไปพร้อมกับครอบครัวของเขา เขาได้มองเห็นไฟลุกอยู่ข้างภูเขาฏูร เขาจึงพูดกับครอบครัวของเขาว่า “จงอยู่ที่นี้ก่อน แท้จริงฉันเห็นไฟ”

28|30|เมื่อเขาได้มาที่นั่น (ไฟ) ได้มีเสียงเรียกจากริมที่ลุ่มทางด้านขวา ในสถานที่ที่มีความจำเริญ ณ ที่ต้นไม้นี้ว่า “โอ้มุซาเอ๋ย ! แท้จริงข้าคืออัลลอฮฺพระเจ้าแห่งสากลโลก

28|31|และจงโยนไม้เท้าของเจ้า” เมื่อเขาเห็นมันเคลื่อนไหวคล้ายกับงู เขาก็ผินหลังกลับและไม่กลับมามองอีก “โอ้มุซาเอ๋ย ! จงเข้าไปใกล้เกิดและอย่าหวาดกลัว แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ปลอดภัย”

28|32|จงสอดมือของเจ้าเข้าไปในอกเสื้อของเจ้า มันจะออกมาขาว ปราศจากอันตรายใด ๆ และจงเอามือแนบตัวเจ้าไว้เพื่อให้คลายความตกใจ ดังนั้นนั่นคือหลักฐานทั้งสอง จากพระเจ้าของเจ้าไปยังฟิรเอานและบุคคลชั้นหัวหน้าของเขา แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน”

28|33|เขา (มุซา) กล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ได้ฝากคนหนึ่งจากพวกเขา ดังนั้นข้าพระองค์กลัวว่าพวกเขาจะฆ่าข้าพระองค์

28|34|และพี่ชายของข้าพระองค์คือฮารุน เขาพูดจาคล่องแคล่วกว่าข้าพระองค์ ดังนั้น ขอได้โปรดส่งเขาเป็นผู้ช่วยร่วมกับข้าพระองค์ ด้วยเถิด เพื่อเขาจะได้ยืนยันให้แก่ข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์กลัวว่าพวกเขาจะปฏิเสธข้าพระองค์”

28|35|พระองค์ตรัสว่า “เราจะให้เจ้ามีความเข้มแข็งด้วยพี่ชายของเจ้า และเราจะให้เจ้าทั้งสองมีอำนาจ ดังนั้นพวกเขาจะเข้าไม่ถึงเจ้า ทั้งสองดอกเพราะสัญญาณต่าง ๆ ของเรา เจ้าทั้งสองและผู้ตามเจ้าทั้งสองเป็นผู้ชนะ”

28|36|ดังนั้น เมื่อมุซาได้มาหาพวกเขาพร้อมด้วยสัญญาณทั้งหลายอันชัดแจ้งของเรา พวกเขากล่าวว่า “มันมิใช่อะไรอื่น นอกจากเวทมนตร์ที่ถูกขโมย และเราไม่เคยได้ยินชื่อกล่าวอ้างเช่นนั้นในสมัยบรรพบุรุษของเราแต่กาลก่อนเลย”

28|37|และมุซากล่าวว่า “พระเจ้าของฉันทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่นำเอาแนวทางที่ถูกต้องมาจากพระองค์และผู้ที่ยืนกรานแห่งที่พำนักจะเป็นของเขา แท้จริงพวกอธรรมนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ”

28|38|และฟิรเอานกล่าวว่า “โอ้ปวงบริวารเอ๋ย ! ฉันไม่เคยรู้จักพระเจ้าอื่นใดของพวกท่านนอกจากฉัน โอ้อฮามานเอ๋ย ! จงเผาดินให้ฉันด้วยแล้วสร้างโครงสูงระฟ้า เพื่อที่ฉันจะได้ขึ้นไปดูพระเจ้าของมุซา และแท้จริงฉันคิดว่า เขานั่นอยู่ในหมู่ผู้กล่าวเท็จ”

28|39|และเขา (ฟิรเอาน) และไพร่พลของเขาได้หยั่งผยอง ในแผ่นดินโดยอธรรม และพวกเขาคิดว่า แท้จริงพวกเขานั้นจะไม่ถูกนำกลับไปยังเรา

28|40|ดังนั้น เราได้ลงโทษเขาและไพร่พลของเขาเราได้โยนพวกเขาลงไปในทะเล แล้วจึงพิจารณาเกิด บันปลายของพวกอธรรมเป็นเช่นไร

28|41|และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นหัวหน้า เรียกร้องไปสู่รกรากอันหิม และในวันกียามะฮ์ พวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

28|42|และเราได้ให้การสาปแช่งตามติดพวกเขาในโลกนี้ และในวันกียามะฮ์พวกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ถูกขับไล่ออกจากความเมตตา

28|43|และโดยแน่นอนเราได้ประทานคัมภีร์แก่มุซา หลังจากที่เรได้ทำลายชนชาติในรุ่นก่อน ๆ เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่ปวงมนุษย์ และเป็นแนวทางที่ถูกต้อง และเป็นความเมตตา หวังว่าพวกเขาจะได้พิจารณาใคร่ครวญ

28|44|และเจ้า (มุฮัมมัด) มิได้ปรากฏอยู่ทางด้านข้างทิศตะวันตก เมื่อเราได้กำหนดกิจการแก่มุซา และเจ้ามิได้ปรากฏอยู่ในหมู่ผู้ร่วมเป็นพยาน

28|45|และแต่ทว่าเราได้บังเกิดอีกหลายศตวรรษ แล้วการมีชีวิตอยู่ก็ยืนยาวแก่พวกเขา และเจ้ามิได้ปรากฏอยู่ร่วมกับกลุ่มชนมดฺยัน เพื่อสาธยายโอองการทั้งหลายของเราแก่พวกเขา แต่ตัวแท้จริงเราเป็นผู้ส่ง (เจ้ามา)

28|46|และเจ้า (มุฮัมมัด) มิได้ปรากฏอยู่ทางด้านข้างของภูเขาฏูร เมื่อเราได้ร้องเรียก แต่มันเป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้าเพื่อเจ้าจักได้ตักเตือนกลุ่มชนหนึ่ง ที่มีได้มีผู้ตักเตือนคนใดมาซึ่งพวกเขาท่อนหน้าเจ้า หวังว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

28|47|และหากมิใช่เคราะห์กรรมหนึ่งประสบแก่พวกเขา เนื่องด้วยน้ำมือของพวกเขาที่ได้กระทำไว้ก่อน แล้วพวกเขาจะพูดขึ้นว่า “ข้าแต่พระเจ้าของเรา เหตุใดพระองค์จึงไม่ส่งรื้อผู้คนหนึ่งมายังพวกเรา เพื่อจะได้ปฏิบัติตามโอองการทั้งหลายของพระองค์ท่านและเราจะได้อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา”

28|48|ครั้นเมื่อสาธุกรรมจากเราได้มายังพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “ทำไมเขา (มุฮัมมัด) จึงมิได้รับเยี่ยงกับที่มุซาได้รับเล่า ?” ก็พวกเขามิได้ปฏิเสธสิ่งที่ถูกประทานให้แก่มุซามาก่อนดอกหรือ ? พวกเขากล่าวว่า “ทั้งสองคือเวทมนตร์ที่สนับสนุนซึ่งกันและกัน” และว่า “เราเป็นผู้ปฏิเสธทั้งสิ้น”

28|49|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “ดังนั้น พวกท่านจงนำคัมภีร์สักเล่มหนึ่งจากอัลลอฮ์ ที่ถูกต้องเหมาะสมยิ่งกว่าทั้งสอง เพื่อฉันจะได้ปฏิบัติตามมัน หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง”

28|50|หากพวกเขาไม่ยอมสนองตอบเจ้า ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกเขาปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขาเท่านั้น และผู้ใดเสาะจะหลงผิด ยิ่งไปกว่าผู้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของเขา โดยปราศจากแนวทางที่ถูกต้องจากอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่กลุ่มชนผู้อธรรม

28|51|และโดยแน่นอน เราได้ให้พระดำรัส (อัลกุรอาน) สืบต่อเนื่องกันแก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

28|52|บรรดาผู้ที่เราประทานคัมภีร์แก่พวกเขามาก่อนมัน (อัลกุรอาน) พวกเขาศรัทธาในมัน (อัลกุรอาน)

28|53|และเมื่อ (อัลกุรอาน) ได้ถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาในมัน แท้จริงมันคือสาธุกรรมมาจากพระเจ้าของเรา แท้จริงเราเป็นผู้มอบน้อมมาก่อน”

28|54|ชนเหล่านั้นจะได้รับรางวัลของพวกเขาสองครั้ง เนื่องจากเขาได้อดทน และพวกเขาป้องกันความชั่วด้วยความดี และพวกเขาบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา

28|55|และเมื่อพวกเขาได้ยินเรื่องราวไรสาระ พวกเขา ก็ผินหลังออกห่างไปจากมัน และกล่าวว่า “การงานของเราก็จะได้แก่เรา และการงานของพวกเขาจักได้แก่พวกเขา สำนัดแต่พวกเขา เราจะไม่ขอร่วมกับพวกมงาย”

28|56|แท้จริง เจ้าไม่สามารถที่จะชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่เจ้ารักได้ แต่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

28|57|และพวกเขากล่าวว่า “หากเราปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้องร่วมกับท่าน พวกเราจะถูกจุดกระชากออกจากแผ่นดินของเรา”

และเราได้ตั้งหลักแหล่งแก่พวกเขาในเขตหวงห้ามอันปลอดภัยดอกหรือ? ซึ่งผลไม้มากมายถูกนำมาซึ่งที่นั่น เป็นเครื่องยังชีพที่มาจากเรา แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้อ

28|58|และก็มาน้อยแล้วที่เราได้ทำลายเมืองซึ่งผยองสาพองในความเป็นอยู่ของมัน ดังนั้นนั่นคือที่พำนักของพวกเขา จะไม่มีใครพักอยู่หลังจากพวกเขาวันแต่เพียงเล็กน้อย และเราเป็นผู้รับทนายา

28|59|และพระเจ้าของเจ้ามิได้เป็นผู้ทำลายเมืองทั้งหลาย จนกว่าพระองค์จะทรงแต่งตั้งร่อซูลขึ้นในเมืองเหล่านั้น โดยสาธยายโอองการ
ทั้งหลายของเราแก่พวกเขา และเรามีได้เป็นผู้ทำลายเมืองทั้งหลาย เว้นแต่ชาวเมืองนั้นเป็นผู้ธรรม
28|60|และสิ่งใดที่พวกเขาได้รับนั้น มันเป็นเพียงปัจจัยแห่งชีวิตของโลกนี้ และเป็นเครื่องประดับของมัน แต่ที่อัลลอฮ์นั้นดีกว่าและ
จริงกว่า พวกเขาไม่ใช่ปัญญาใครครวญดอกหรือ ?
28|61|ดังนั้นผู้ใดที่เราได้ให้สัญญาแก่เขาซึ่งเป็นสัญญาอันดีงาม เขาก็จะเป็นผู้พบมัน จะเหมือนกับผู้ที่เราได้ให้ปัจจัยแก่เขาซึ่งปัจจัย
แห่งชีวิตของโลกนี้ แล้วในวันกียามะฮ์เขาจะเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ถูกนำมายู่ต่อหน้ากระนั้นหรือ ?
28|62|และ (จงรำลึกถึง) วันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาแล้วตรัสว่า “โหนเล้าเหล่าภาคีของข้าที่พวกเขากล่าวอ้าง”
28|63|บรรดาผู้ที่พระองค์ตรัสแล้วแก่พวกเขา กล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของเรา เหล่านี้คือบรรดาผู้ที่เราทำให้หลงผิด เราได้ทำให้พวก
เขาหลงผิดเช่นเดียวกับที่เราได้หลงผิดเอง เราขอปลีกตัวออกแต่พระองค์ และพวกเขามิได้เคารพภักดีต่อเราจริง ๆ ดอก”
28|64|และจะมีเสียงกล่าวว่า “จงเรียกร้องภาคีของพวกเขา” พวกเขาก็เรียกร้องพวกมัน แต่พวกมันไม่มารับพวกเขา และเมื่อพวก
เขาได้เห็นการลงโทษ พวกเขาก็คาดหวังว่าหากพวกเขาได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง
28|65|และวันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาแล้วตรัสว่า “พวกเขาได้ตอบแก่บรรดา ร่อซูลว่าอย่างไร ?”
28|66|ดังนั้น ข้อแก้ตัวได้ทำให้พวกเขามึนตึนในวันนั้น ฉะนั้น พวกเขาก็จึงไม่ได้ตามซึ่งกันและกัน
28|67|ส่วนผู้ลี้ภัย และศรัทธา และประกอบความดี บางทีเขาจะอยู่ในหมู่ผู้บรรลุความสำเร็จ
28|68|และพระเจ้าของเจ้าทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงเลือก สำหรับพวกเขาไม่มีสิทธิในการเลือก มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่
อัลลอฮ์ และพระองค์ทรงส่งจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี
28|69|และพระเจ้าของเจ้านั้น ทรงรอบรู้สิ่งที่หัวอกของพวกเขาปิดปดอยู่ และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย
28|70|และพระองค์คืออัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ สำหรับพระองค์เท่านั้นบรรดาการสรรเสริญในโลกหน้า และการ
ชีชาตนั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น และยิ่งพระองค์เท่านั้นพวกเขาก็จะถูกนำกลับ
28|71|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ หากอัลลอฮ์ทรงทำให้กลางวันมืดมิดไปแก่พวกท่านจนถึงวันกียามะฮ์
พระเจ้าองค์ใดเล่าอื่นจากอัลลอฮ์ที่จะนำแสงสว่าง มาให้แก่พวกท่าน พวกท่านไม่รับฟังบ้างหรือ ?
28|72|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ หากอัลลอฮ์ทรงทำให้กลางวันมืดมิดไปแก่พวกท่านจนถึงวันกียามะฮ์
พระเจ้าองค์ใดเล่าอื่นจากอัลลอฮ์ ที่จะนำกลางวันมาให้พวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้พักผ่อนในเวลานั้น พวกท่านไม่พิจารณาไตร่ตรองดู
บ้างหรือ ?
28|73|และเพราะความเมตตาของพระองค์ พระองค์ทรงทำให้กลางวันและกลางคืน เพื่อพวกเขาจะได้พักผ่อนในเวลานั้น และเพื่อ
พวกเขาจะได้แสวงหาจากความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเขาจะได้ขอบคุณ
28|74|และ (จงรำลึกถึง) วันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาแล้วตรัสว่า “โหนเล้าเหล่าภาคีของข้า ที่พวกเขากล่าวอ้าง”
28|75|และเราได้เอายานออกมาจากทุก ๆ ประชาชาติ แล้วเราได้กล่าวว่า “จงนำหลักฐานของพวกเขามา” ดังนั้นพวกเขาก็จึงรู้ว่า
แท้จริงสาธุกรรมนั้นเป็นของอัลลอฮ์ และสิ่งที่พวกเขาได้ถูกขึ้นนั้นได้สูญหายไปจากพวกเขา
28|76|แท้จริงกุรอนมาจากพวกพ้องของมุซา เขาได้กดขี่ต่อพวกเขา และเราได้ประทานทรัพย์สมบัติมากมายแก่เขา จนกระทั่ง
ลูกกุญแจทั้งหลายของมันนั้น เมื่อคนแข็งแรงกลุ่มหนึ่งยกแบกด้วยความยากลำบาก เมื่อพวกพ้องของเขากล่าวแก่เขาว่า “อย่าได้หยิ่งผยอง
เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงโปรดบรรดาผู้หยิ่งผยอง”
28|77|และจงแสวงหาสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ประทานแก่เจ้าเพื่อปรโลก และอย่าลืมนส่วนของเจ้าแห่งโลกนี้ และจงทำความดี เสมือนกับที่
อัลลอฮ์ได้ทรงทำความดีแก่เจ้า และอย่าแสวงหาความเสียหายในแผ่นดิน แท้จริง อัลลอฮ์ไม่ทรงโปรดบรรดาผู้พองพ่ายทำลาย
28|78|เขา (กอรูน) กล่าวว่า “ฉันได้รับมันเพราะความมั่งคั่งของฉัน” ก็เขา (กอรูน) ไม่รู้ดอกหรือว่า แน่نون อัลลอฮ์ได้ทรง
ทำลายผู้ที่มีพลังยิ่งกว่าและมีพรรคพวกมากกว่า ก่อนหน้าเขาในศตวรรษก่อน ๆ และบรรดาผู้กระทำความผิดจะไม่ถูกสอบสวนเกี่ยวกับ
ความผิดต่าง ๆ ของพวกเขาดอกหรือ ?
28|79|ดังนั้น เขาได้ออกไปหาพวกพ้องของเขาด้วยเครื่องประดับอย่างโอ้อวดของเขา บรรดาผู้ปรารถนาชีวิตแห่งโลกนี้ กล่าวว่า
“โอ้ หากเราไม่มีเช่นที่กอรูนได้ถูกประทานมา แท้จริงเขาเป็นผู้มีโชคสาวยิ่งใหญ่จริง ๆ”
28|80|และบรรดาผู้ได้รับความรู้ กล่าวว่า “ความวิบัติแก่พวกท่าน ! ผลบุญแห่งอัลลอฮ์นั้นดีกว่าแก่ผู้ศรัทธาและกระทำความดีและ
ไม่มีผู้ใดได้รับมันนอกจากบรรดาผู้อดทนเท่านั้น”
28|81|ดังนั้น เราจึงให้ธรณีสู่เขาและเกาะสถานของเขา สำหรับเขาไม่มีผู้ใดจะช่วยเหลือเขาได้นอกจากอัลลอฮ์ และเขาก็มิใช่เป็นผู้
ช่วยเหลือตนเองได้
28|82|และบรรดาผู้ยากมีฐานะเยี่ยงเขาเมื่อวานนี้ จะกล่าวในวันพรุ่งนี้ว่า “พึงทราบเถิด! เป็นที่แน่นอนว่าอัลลอฮ์นั้นทรงให้กว้าง
ขวางและทรงให้คับแคบซึ่งเครื่องยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ หากมิใช่ อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานแก่เรา
แน่นอนพระองค์ก็จะทรงให้ (ธรณีสู่) สู่เราลงไป พึงทราบเถิด! แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ประสบชัยชนะ”
28|83|นั่นคือที่พำนักแห่งปรโลก เราได้เตรียมมันไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ไม่ปรารถนาที่ยิ่งผยองในแผ่นดิน และไม่ก่อการเสียหาย และ
มันปลายยอมเป็นของบรรดาผู้ยำเกรง
28|84|ผู้ใดนำเอาความดีมา เขาก็จะได้รับที่ดียิ่งกว่า และผู้ใดนำความชั่วมา บรรดาผู้กระทำความชั่วทั้งหลายนั้นจะไม่ถูกตอบแทน
นอกจากที่พวกเขาได้กระทำไว้
28|85|แท้จริง พระผู้ทรงประทานอัลกุรอานให้แก่เจ้า แน่نون ย่อมทรงนำเจ้ากลับสู่ถิ่นเดิม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “พระเจ้าของ
ฉันทรงรู้ดียิ่งกว่า ผู้ใดอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องและผู้ใดอยู่ในการหลงผิดที่ชัดแจ้ง”
28|86|และเจ้ามิได้หวังมาก่อนเลยว่า คัมภีร์นี้จะถูกประทานให้แก่เจ้า เว้นแต่ว่ามันเป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า ดังนั้น เจ้า
อย่าเป็นผู้สนับสนุนแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเลย
28|87|และอย่าให้พวกเขาหันเหเจ้าจากโอองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ หลังจากที่มีนได้ถูกประทานลงมาแก่เจ้า และจงเชิญชวนไปสู่
พระเจ้าของเจ้าและอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี
28|88|และอย่าวิงวอนขอต่อพระเจ้าอื่นคู่เดียวกับอัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ทุกสิ่งย่อมพินาศนอกจากพระพักตร์ของ
พระองค์
29|1|อะลีฟ ลาม มีม
29|2|มนุษย์คิดหรือว่า พวกเขาจะถูกทอดทิ้งเพียงแต่พวกเขากล่าวว่าเราศรัทธา และพวกเขาก็ไม่ถูกทดสอบ กระนั้นหรือ ?
29|3|และโดยแน่นอน เราได้ทดสอบบรรดาก่อนหน้าพวกเขา แล้ว ดังนั้นอัลลอฮ์จะทรงจำแนกให้รู้แจ้งถึงบรรดาผู้สัตย์จริง และจะ
ทรงจำแนกให้รู้แจ้งถึงบรรดาผู้กล่าวเท็จ
29|4|หรือบรรดาผู้กระทำความชั่วทั้งหลายคิดว่าพวกเขารอดพ้นไปจากเรา ชั่วช้าแท้ ๆ สิ่งที่พวกเขาตัดสินกัน
29|5|ผู้ใดหวังที่จะพบ อัลลอฮ์ ดังนั้นแท้จริงกำหนดของอัลลอฮ์ย่อมมาถึงแน่นอน และพระองค์เป็นทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

29|6|และผู้ใดต่อสู้ดิ้นรน แท้จริงเขาย่อมต่อสู้ดิ้นรนเพื่อตัวของเราเอง แท้จริงอัลลอฮ์นั้น แน่نون ทรงมีเหนือประชาชาติทั้งหลาย
29|7|และบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายนั้น แน่نونเราจะลบล้างความชั่วทั้งหลายของพวกเขาไปจากพวกเขา และแน่نون
เราจะตอบแทนพวกเขาสิ่งที่ดียิ่ง ซึ่งพวกเขาได้กระทำไว้
29|8|และเราได้ส่งเสียงมนุษย์ให้ท้อปิตามารดาของเขา และถ้าทั้งสองบังคับเจ้าเพื่อให้ตั้งภาคีในสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ เจ้าก็อย่าปฏิบัติ
ตามเขาทั้งสอง ยังซ้ำคือการกลับของพวกเจ้า ดังนั้นข้าจะแจ้งแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้
29|9|และบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีนั้น แน่نونเราจะให้พวกเขาเข้าอยู่ในหมู่คนดีทั้งหลาย
29|10|และในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้กล่าวว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ครั้นเมื่อเขาถูกทำร้ายในทางของอัลลอฮ์ เขาก็ถือเอาการทดสอบของ
มนุษย์ประการหนึ่งการลงโทษของอัลลอฮ์ และเมื่อการช่วยเหลือจากพระเจ้าของเจ้ามาถึง แน่نونพวกเขาจะกล่าวว่าแท้จริงเราจะร่วมกับพวก
ท่าน และมีใช้อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่อยู่ในห้วงอก ของประชาชาติทั้งหลายดอกหรือ ?
29|11|และแน่نون อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ศรัทธา และแน่نونพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงพวกมุนาฟิกัน
29|12|และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า จงปฏิบัติตามแนวทางของเราและเราจะแบกรับความผิดของพวกท่าน
และพวกเขามีได้แบกรับความผิดของเขาเหล่านั้นแต่อย่างใด แท้จริงพวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแน่نون
29|13|และแน่نون พวกเขาจะแบกรับความผิดของพวกเขาคความผิดอื่น ๆ รวมกับความผิดของพวกเขาค และแน่نونพวกเขาค
ถูกสอบสวนในวันกิยามะฮ์ในสิ่งที่พวกเขาได้ก่อกำ
29|14|และโดยแน่نونเราได้ส่งนุห้ไปยังหมู่ชนของเขา และเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปีเว้นห้าสิบปี (950 ปี)
29|15|ดังนั้นเราได้ช่วยเขาและพวกพ้องในเรือ ให้รอดพ้น และเราได้ทำให้มันเป็นสัญญาณหนึ่งแก่ประชาชาติ
29|16|และ (จงรำลึกถึง) อิบรอฮีม เมื่อเขากล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า จงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์และจงอย่าเกรงต่อพระองค์ นั้นแหละ
เป็นการดีว่าสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านรู้อัลลอฮ์นั้น มันไม่มีอำนาจที่จะให้เครื่องยังชีพแก่พวกท่าน ดังนั้นจงขอเครื่องยังชีพจาก
อัลลอฮ์เถิด
29|17|แท้จริงพวกท่านบูชารูปปั้น อื่นจากอัลลอฮ์และพวกท่านการมุสาขึ้น แท้จริงบรรดาที่พวกท่านบูชานอกจากอัลลอฮ์นั้น มันไม่มี
อำนาจที่จะให้เครื่องยังชีพแก่พวกท่าน ดังนั้นจงขอเครื่องยังชีพจากอัลลอฮ์เถิด และจงเคารพภักดีพระองค์และจงขอบคุณต่อพระองค์ ยัง
พระองค์เท่านั้นพวกท่านจะถูกนำกลับไ
29|18|และหากพวกท่านปฏิเสธ แน่نونประชาชาติทั้งหลายก่อนพวกท่านก็ได้ปฏิเสธมาแล้ว หน้าที่ของร่อซูลนั้นมีใช้ไ
นอกจากการเผยแผร์อันชัดแจ้ง
29|19|และพวกเขามีเห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงเริ่มการบังเกิดอย่างไร แล้วทรงให้เขากลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก แท้จริงนั้นเป็นการง่าย
แก่อัลลอฮ์
29|20|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) จงท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินแล้วพิจารณาว่าพระองค์ทรงให้บังเกิดอย่างไร แล้วอัลลอฮ์ทรงให้ฟื้น
คืนชีพในโลก แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง
29|21|พระองค์ทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงเมตตาผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และยังพระองค์เท่านั้นพวกท่านจะถูกนำ
กลับไ
29|22|และพวกท่านไม่สามารถจะรอดพ้น ไ้ได้ทั้งในแผ่นดินและในฟากฟ้า และอื่นจากอัลลอฮ์ สำหรับพวกท่านไม่มีผู้คุ้มครอง
และไม่มีผู้ช่วยเหลือ
29|23|และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ และการพบพระองค์ ชนเหล่านั้น พวกเขาท้อแท้ต่อความเมตตาของข้า
และชนเหล่านั้น สำหรับพวกเขาคคือการลงโทษอันเจ็บปวด
29|24|ดังนั้น คำตอบของหมู่ชนของเขามีใช้ไนอกจากกล่าวว่า จงฆ่าเขาหรือเผาเขาเสีย แต่อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือให้พ้นจากไฟ
แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณมากมายสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา
29|25|และเขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า แท้จริงพวกท่านได้ยึดเอารูปปั้นต่าง ๆ อื่นจากอัลลอฮ์เพื่อให้เป็นที่รักไระหว่างพวกท่านใน
ชีวิตแห่งโลกนี้ และในวันกิยามะฮ์บางคนในหมู่พวกท่านก็จะปฏิเสธอีกบางคน และบางคนในหมู่พวกท่านก็จะแช่งด่าอีกบางคน
29|26|ดังนั้นลู่ ได้ศรัทธาต่อเขา และเขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า แท้จริงฉันอพยพไปหาพระเจ้าของฉัน แท้จริงพระองค์คือผู้ทรง
อำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
29|27|และเราได้ให้อิสฮากแก่เขา และเราได้ให้การเป็นนะบี และคัมภีร์แก่ลูกหลานของเขา และเราได้แก่เขาซึ่งรางวัลของเขาในโลก
นี้ และแท้จริงเขาในปรโลกจะอยู่ในหมู่คนดี
29|28|และ (จงรำลึกถึง) ลู่ เมื่อเขากล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า แท้จริงพวกท่านได้กระทำการลามกซึ่งไม่มีผู้ใดในหมู่มวลชนกระทำ
มาก่อนพวกท่านเลย
29|29|แท้จริงพวกท่านสมสู่พวกผู้ชาย และปล้นบนทางหลวงกระนั้นหรือ ? และกระทำการอนาจารในที่ชุมชนของพวกท่าน แต่คำตอบ
ของหมู่ชนของเขามีใช้ไนอกจากกล่าวว่า จงนำการลงโทษของอัลลอฮ์มาให้แก่พวกเราสิ หากท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง
29|30|เขา (ลู่) กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้อยู่เหนือหมู่ชนผู้บ่อนทำลายด้วยเถิด
29|31|และครั้นเมื่อทูตของเรา (มะลาอิกะฮ์) ได้มาหาอิบรอฮีมพร้อมด้วยข่าวดี พวกเขา กล่าวว่า แท้จริงเราเป็นผู้ทำลายชาวเมืองนี้
เพราะว่าชาวเมืองของมันเป็นผู้ศรัทธา
29|32|เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า แท้จริงในเมืองนั้นมีลู่อยู่ด้วย พวกเขา กล่าวว่า เรารู้ดีว่ามีใครอยู่ในนั้น แน่نونเราจะช่วยเขา
และบริวารของเขาให้รอดพ้น เว้นแต่กริยาของเขาเพราะนางอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลาย
29|33|และเมื่อทูตของเรา (มะลาอิกะฮ์) ได้มาหาลู่ เขาเป็นทุกข์เพราะพวกเขา และกล่าวที่จะให้ความคุ้มครองไม่ได้ ดังนั้น (มะ
ลาอิกะฮ์) จึงกล่าวว่า อย่างกลัวและเศร้าโศกเสียใจ แท้จริงเราเป็นผู้ช่วยเหลือท่านและบริวารของท่านเว้นแต่กริยาของท่าน เพราะนางอยู่
ในหมู่ผู้ถูกทำลาย
29|34|แท้จริงเราเป็นผู้นำการลงโทษจากฟากฟ้าสู่ชาวเมืองนี้ เนื่องจากพวกเขาฝ่าฝืน
29|35|และโดยแน่نون เราได้ทั้งสัญญาณอันชัดแจ้งของเมืองนี้ ไว้สำหรับหมู่ชนผู้มีปัญญาพิจารณา
29|36|และยัง (หมู่ชน) มัดยัน (เราได้ส่ง) พี่น้องของพวกเขาคือสุไอบ เขากล่าวขึ้นว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ! จงเคารพสักการ
ะอัลลอฮ์เถิด และจงกลัววันสุดท้าย และอย่ามุ่งทำความเสียหายในแผ่นดิน โดยเป็นผู้บ่อนทำลาย !
29|37|แต่พวกเขาได้ปฏิเสธเขา ดังนั้นแผ่นดินไหวอย่างรุนแรงได้คร่าพวกเขา แล้วพวกเขาได้ประสบความหายนะนอนพึงพาทายใน
บ้านของพวกเขา
29|38|และอาดและษะมูด และได้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเจ้าแล้ว จากที่พำนักของพวกเขา และมารซัยยูนได้ทำให้การงานของพวกเขา
เป็นที่เพริศแพร้วแก่พวกเขา แล้วมันได้เห็นพวกเขาออกจากแนวทางโดยที่พวกเขาเป็นผู้มีสติปัญญาพิจารณา
29|39|และ (เราได้ทำลาย) กอรูน และฟิรเออนและฮามาน และโดยแน่نونมุซาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง แต่
พวกเขายังผยองในแผ่นดิน และพวกเขาก็หาได้รอดพ้นไปจากเราไม

29|40|และแต่ละคนเราได้ลงโทษด้วยความผิดของเขา เช่น บางคนในหมู่พวกเขาเราได้ส่งลมพายุร้ายทำลายเขา และบางคนในหมู่พวกเขา เราได้ลงโทษเขาด้วยเสียงกัมปนาท และบางคนในหมู่พวกเขา เราได้ให้แผ่นดินสูบเขา และบางคนในหมู่พวกเขา เราได้ให้เขาจมน้ำตาย และอัลลอฮ์มีได้ทรงอธรรมแก่พวกเขา แต่พวกเขาต่างหากที่อธรรมต่อพวกเขาเอง

29|41|อุปมาบรรดาผู้ที่ยึดเอาอื่นจากอัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครองอุปมาดังแมงมุมที่ชักใยทำรัง และแท้จริงรังที่บอบบางที่สุดคือรังของแมงมุมหากพวกเขาเรียนรู้

29|42|แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งใด ๆ ที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

29|43|และเหล่านี้คืออุปมาทั้งหลายที่เราได้เปรียบเทียบมัน สำหรับพวกมนุษย์ แต่ไม่มีผู้ใดตระหนักมันหรอก นอกจากผู้มีความรู้

29|44|อัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริงที่แน่นอน แท้จริงในการนี้แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่บรรดาผู้ศรัทธา

29|45|เจ้าจงอ่านสิ่งที่ถูกวะฮีย์แก่เจ้าจากคัมภีร์ และจงดำรงการละหมาด (เพราะ) แท้จริงการละหมาด นั้นจะยับยั้งการทำลามกและความชั่วและการรำลึกถึงอัลลอฮ์นั้น ยิ่งใหญ่มาก และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

29|46|และพวกเจ้าอย่าโต้เถียงกับพวกอะฮ์ลุลกิตาบเว้นแต่ด้วยวิธีที่ดีกว่า นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเขา และพวกเจ้าจงกล่าวว่ เราศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานแก่เราและสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่พวกเจ้า และพระเจ้าของเราและพระเจ้าของพวกเขาเป็นเอกะ และเราเป็นผู้มอบน้อมต่อพระองค์

29|47|และเช่นนั้นแหละ เราได้ประทานคัมภีร์แก่เจ้า ดังนั้นบรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์แก่พวกเขา พวกเขาก็ศรัทธาต่อมัน (อัลกุรอาน) และในหมู่เขาเหล่านั้นมีผู้ศรัทธาต่อมัน และไม่มีผู้ใดปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา นอกจากผู้ปฏิเสธศรัทธา

29|48|และก่อนหน้านั้นเจ้ามิได้อ่านคัมภีร์ใด ๆ และเจ้ามิได้เขียนมันด้วยมือขวาของเจ้า มิฉะนั้นแล้วพวกกล่าวความเท็จจะสงสัยอย่างแน่นอน

29|49|มิใช่เช่นนั้นดอก มันคือโองการทั้งหลายอันแจ่มชัดอยู่ในห้วงของบรรดาผู้ได้รับความรู้ และไม่มีผู้ใดปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรานอกจากพวกอธรรม

29|50|และพวกเขากล่าวว่า ทำไมสัญญาณ ต่าง ๆ จากพระเจ้าของเขาจึงมิถูกประทานมายังเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงสัญญาณเหล่านั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ และฉันเป็นผู้ตักเตือนอันกระจำจรัสเท่านั้น

29|51|มิเพียงพอแก่พวกเขาดอกหรือที่เราได้ประทานคัมภีร์ให้แก่เจ้าซึ่งได้ถูกอ่านให้แก่พวกเขาฟัง แท้จริงในการนี้แน่นอนย่อมเป็นความเมตตาและเป็นการตักเตือนแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา

29|52|จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานระหว่างฉันและพวกท่าน พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และบรรดาผู้เชื่อในความเท็จและปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาเป็นผู้ขาดทุน

29|53|และพวกเขาเร่งเร้าเจ้า ในเรื่องการลงโทษ และหากมิใช่เวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้ว การลงโทษก็จะเกิดขึ้นแก่พวกเขาอย่างแน่นอน และมันจะเกิดขึ้น แก่พวกเขาโดยฉับพลันอย่างแน่นอนโดยที่พวกเขาไม่รู้สีกตัว

29|54|พวกเขาเร่งเร้าเจ้าในเรื่องการลงโทษและแท้จริงนรกญะฮันนัมนั้นเป็นที่สะกดล้อมพวกปฏิเสธศรัทธาไว้อย่างแน่นอน

29|55|วันซึ่งการลงโทษจะครอบคลุมพวกเขาจากข้างบนพวกเขาและจากใต้เท้าของพวกเขา และพระองค์จะตรัสว่า พวกเจ้าจงลิ้มรสสิ่งที่พวกเจ้าได้ก่อกรรมกระทำไว้

29|56|โอ้ปวงปวงของข้า บรรดาผู้ที่ศรัทธาเอ๋ย ! แท้จริงแผ่นดินของข้านั้นกว้างใหญ่ไพศาล ดังนั้นเฉพาะข้าเท่านั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดี

29|57|ทุก ๆ ชีวิตเป็นผู้ลี้มรสความตาย แล้วพวกเจ้าจะถูกนำกลับยังเรา

29|58|และบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย แน่แน่นอนเราจะให้พวกเขาพำนักอยู่ในห้องพิเศษแห่งสวนสวรรค์ ณ เบื้องล่างมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล รางวัลของผู้กระทำความดีข้างประเสริฐแท้ ๆ

29|59|บรรดาผู้อดทนขันติ และพวกเขามอบหมายไว้ว่าใจแต่พระเจ้าของพวกเขา

29|60|และสัตว์ดังที่ชนิดที่มันมีสามารถแสวงหาเครื่องยังชีพของมัน อัลลอฮ์ ทรงประทานเครื่องยังชีพแก่พวกมัน และแก่พวกเจ้า และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

29|61|และถ้าเจ้าถามพวกเขา ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และเป็นผู้ทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ แน่แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่าอัลลอฮ์ แล้วทำไมเล่าพวกเขาจึงหันเหออกไปทางอื่น !?

29|62|อัลลอฮ์ทรงให้เครื่องยังชีพกว้างขวางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงป่าวของพระองค์และทรงให้ดับแค้นแก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

29|63|และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเล่าทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าแล้วทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาหลังจากความแห้งแล้งของมัน แน่แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) บรรดาการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ แต่ว่าส่วนมากพวกเขาไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ

29|64|และการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้มีโช้อื่นใด เว้นแต่เป็นการละเล่นและการสนุกสนานร่าเริง และแท้จริงสถานที่ในปรโลกนั้น แน่แน่นอนมันคือชีวิตที่แท้จริงหากพวกเขาได้รู้

29|65|ดังนั้นเมื่อพวกเขาขึ้นขึ้นเรือ พวกเขาวิงวอนต่ออัลลอฮ์เป็นผู้บริสุทธ์ใจในการขอพรต่อพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้ขึ้นบก แล้วพวกเขาก็ตั้งภาคีต่อพระองค์

29|66|เพื่อพวกเขาจะเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา และเพื่อพวกเขาจะได้หลงประทานแก่พวกเขา และเพื่อพวกเขาจะได้หลงเร่รังแล้วพวกเขาก็จะได้รู้

29|67|พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า เราได้ทำเขตหวงห้ามให้เป็นทีปลอดภัย ขณะที่ประชาชนรอบ ๆ พวกเขาถูกฆ่า ถูกลักพาตัวไปแล้วพวกเขาย่ำจะศรัทธาต่อความเท็จ และพวกเขายังจะเนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์อีกหรือ ?

29|68|และใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้กล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือปฏิเสธสัจธรรมเมื่อมันได้มายังเขา ที่พำนักในนรกญะฮันนัมมิใช่สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาดอกหรือ ?

29|69|และบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนในทางของเราแน่อนเราจะชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาสู่ทางของเรา และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับผู้กระทำความดีทั้งหลาย

30|1|อะลีฟ ลาม มีม

30|2|พวกโรมันถูกพิชิตแล้ว

30|3|ในดินแดนอันใกล้นี้ แต่หลังจากการปราชัยของพวกเขาแล้วพวกเขาจะได้รับชัยชนะ

30|4|ในเวลาไม่กี่ปีต่อมา พระบัญชาเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ทั้งก่อนและหลัง (ชัยชนะ) และวันนั้นบรรดาผู้ศรัทธาจะดีใจ

30|5|ด้วยการช่วยเหลือของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงช่วยเหลือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

30|6|(นั่นคือ) สัญญาของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์จะไม่ทรงบิดพลิ้วสัญญาของพระองค์แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้

30|7|พวกเขารู้แต่เพียงผิวเผินในเรื่องการดำรงชีวิตในโลกนี้ และพวกเขาไม่คำนึงถึงการมีชีวิตในปรโลก

30|8| พวกเขามิได้ใคร่ครวญ ในตัวของพวกเขาตอหรือว่า อัลลอฮฺมิได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง เพื่อสิ่งอื่นใดเลย เว้นแต่เพื่อความจริงและเวลาที่ถูกกำหนดไว้ และแท้จริงส่วนมากของมนุษย์เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อการพบพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา

30|9| พวกเขามิได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินตอหรือ แล้วพิจารณาว่าบ้านปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขาเป็นเช่นใด เขาเหล่านั้นมีพลังที่เข้มแข็งกว่าพวกเขา เขาเหล่านั้นขุดพรวนดินและก่อสร้าง (เคหสถาน) มากกว่าพวกเขาก่อสร้างมัน และบรรดารัฐลของพวกเขาก็ได้มาหาพวกเขาด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง ดังนั้น แน่หนอนอัลลอฮฺมิได้ทรงรอธรรมต่อพวกเขา แต่ว่าพวกเขารอธรรมต่อตัวของพวกเขเองต่างหาก

30|10| แล้วบ้านปลายของบรรดาผู้กระทำความชั่วก็คือความชั่ว โดยที่พวกเขาปฏิเสธต่อสัญญาณทั้งหลายของอัลลอฮฺและพวกเขายั้ยหยันมัน

30|11| อัลลอฮฺทรงเริ่มการบังเกิด (มนุษย์) แล้วทรงให้มันกลับมาเกิดอีก แล้วพวกเขาก็จะถูกนำกลับไปยังพระองค์

30|12| และวันที่วาระสุดท้ายจะเกิดขึ้น พวกท่านก็จะต้องหวัง

30|13| และจะไม่มีความใดจากบรรดาภาคีของพวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือพวกเขา และพวกเขาก็เป็นผู้ปฏิเสธบรรดาภาคีของพวกเขาด้วย

30|14| และวันที่วาระสุดท้ายจะเกิดขึ้น วันนั้นพวกเขาจะแยกออกจากกัน

30|15| ดังนั้น สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี พวกเขา ก็จะขึ้นชมยินดีอยู่ในสวนสวรรค์

30|16| และส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและไม่ยอมเชื่อต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา และการพบ (เรา) ในวันปรโลก ชนเหล่านั้นแหละเป็นผู้ที่อยู่ในการลงโทษอย่างถาวร

30|17| ดังนั้น มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่อัลลอฮฺ เมื่อพวกเขาย่างเข้าสู่ยามเย็น และพวกเขาย่างเข้าสู่ยามเช้า

30|18| มวลการสรรเสริญในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และในยามพลบค่ำ และเมื่อพวกเขาย่างเข้าสู่ยามบ่าย

30|19| พระองค์ทรงให้มีชีวิตหลังจากการตาย และทรงให้ตายหลังจากมีชีวิต และทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาขึ้น หลังจากการแห้งแล้งของมัน และเช่นนั้นแหละพวกเขาก็จะถูกนำออกมา

30|20| และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ทรงสร้างพวกเจ้าจากดิน แล้วพวกเขาก็เป็นมนุษย์แพร่กระจายออกไป

30|21| และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ทรงสร้างคูคลองให้แก่วกเจ้าจากตัวของพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้มีความสุขอยู่กับนาง และ ทรงมีความรักใคร่และความเมตตาระหว่างพวกเจ้า แท้จริงในการนี้ แน่หนอน ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

30|22| และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และการแตกต่างของภาษาของพวกเจ้าและผิวพรรณของพวกเจ้า แท้จริงในการนี้แน่หนอน ย่อมเป็นสัญญาณสำหรับผู้มีความรู้

30|23| และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ การลั่นนอนของพวกเจ้าในกลางคืนและกลางวัน และการแสวงหาของพวกเจ้าซึ่งความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริงในการนี้ แน่หนอน ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ฟังเพื่อใคร่ครวญ

30|24| และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ทรงให้พวกเจ้าเห็นสายฟ้าแลบเป็นที่หวาดกลัว และเป็นความหวัง และทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า และทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาด้วยมัน (น้ำฝน) หลังจากการแห้งแล้งของมัน แท้จริงในการนี้แน่หนอน ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ใช้สติปัญญา

30|25| และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ชั้นฟ้าและแผ่นดินมันคงอยู่ตามพระบัญชาของพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงร้องเรียกพวกเจ้าอีกครั้งหนึ่งให้ออกจากแผ่นดิน เมื่อนั้นพวกเจ้าก็จะออกมา

30|26| และผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ทั้งมวลเป็นผู้จงรักภักดีต่อพระองค์

30|27| และพระองค์คือผู้ทรงเริ่มแรกในการสร้าง แล้วทรงให้มันกลับขึ้นมามีอีก และมันเป็นการง่ายยิ่งแก่พระองค์ และคุณลักษณะอันสูงส่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

30|28| พระองค์ทรงยกอุทราหระณแก่พวกเจ้าที่มาจากตัวของพวกเจ้าเอง จะมีบ้างไหมสำหรับพวกเจ้า (ที่จะยอมให้) ในหมู่ผู้ที่มีชาวของพวกเจ้าครอบครอง (บ่าวทาส) มีหุ้นส่วนในสิ่งที่เราได้ให้เครื่องยังชีพแก่พวกเจ้า แล้วพวกเจ้า (กับพวกเขา) มามีส่วนเท่ากันโดยพวกเจ้ากลัวพวกเขาเหมือนกับกลัวของพวกเจ้าด้วยกันเอง เช่นนั้นแหละ เราจำแนกสัญญาณทั้งหลายแก่หมู่ชนผู้ใช้ปัญญาเพื่อไตร่ตรอง

30|29| เปล่าเลย ! แต่ว่าบรรดาผู้ศรัทธาได้ปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขาโดยปราศจากความรู้ แล้วผู้ใดเล่าจะแนะแนวทางแก่ผู้ที่อัลลอฮฺทรงปล่อยให้เขาหลงทางไปแล้ว และสำหรับพวกเขาไม่มีผู้ช่วยเหลือ

30|30| ดังนั้น เจ้าจงพิจารณาหน้าของเจ้าผู้ศรัทธาที่เที่ยงแท้ (โดยเป็น) ธรรมชาติของอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการสร้างของอัลลอฮฺ นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้

30|31| และจงยำเกรงพระองค์ และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด โดยเป็นผู้ผินหน้ากลับไปสู่พระองค์ และอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

30|32| (คือ) ในหมู่ผู้แบ่งแยกศาสนาของพวกเขาออกเป็นนิกายต่าง ๆ และแต่ละหมู่คณะก็พอใจต่อสิ่งที่พวกเขามีอยู่

30|33| และเมื่อทุกขภัยอันใดประสบแก่มนุษย์ พวกเขาก็วิงวอนขอต่อพระเจ้าของพวกเข โดยเป็นผู้ผินหน้ากลับไปสู่พระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงให้พวกเขาลืมรสความเมตตาจากพระองค์ ณ บัดนั้นหมู่หนึ่งจากพวกเขาก็ตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกเข

30|34| ก็จงเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ให้แก่วกเขา แล้วก็จะร่ำเร่ร่อนต่อไปเกิด แล้วพวกเขาก็จะได้อรู้

30|35| หรือว่าเราได้ให้หลักฐานอันใดแก่พวกเขา เพื่อมันจะได้พูดในสิ่งที่พวกเขที่ตั้งภาคีต่อพระองค์

30|36| และเมื่อเราได้ให้มนุษย์ลืมรสความเมตตา พวกเขาก็ตั้งใจต่อมัน และเมื่อทุกขภัยอันใดประสบแก่พวกเขา เนื่องด้วยสิ่งที่มือของพวกเขประกอบไว้ แล้วพวกเขาก็หมดอาลัย B30:036:1B อิมญะฮ์กรกล่าววว่า อันนี้เป็นการกล่าวถึงข้อเท็จจริงของมนุษย์ นอกจากผู้ที่อัลลอฮฺทรงคุ้มครองเขาคือเมื่อเขาได้รับความโปรดปรานเขาก็ดีใจและลิ้มตัว แต่เมื่อประสบกับความทุกข์ยาก เขาก็หมดอาลัยและสิ้นหวัง

30|37| แท้จริงในการนี้ แน่หนอน ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา

30|38| จงบรีจาดแก่ญาติสนิทซึ่งสิทธิของเขา และแก่ผู้ขัดสนและผู้เดินทางนั้นแหละเป็นการดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ปรารถนาพระพักตร์ของอัลลอฮฺ และชนเหล่านั้นแหละพวกเขาก็เป็นผู้ประสบชัยชนะ

30|39| และสิ่งที่พวกเจ้าจ่ายออกไปจากทรัพย์สิน (ดอกเบี้ย) เพื่อให้มันเพิ่มพูนในทรัพย์สินของมนุษย์ มันจะไม่เพิ่มพูน ณ ที่อัลลอฮฺ และสิ่งที่พวกเจ้าจ่ายไปจากชะกาต โดยพวกเจ้าปรารถนาพระพักตร์ของอัลลอฮฺ ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาคือผู้ได้รับการตอบแทนอย่างทวีคูณ

30|40| อัลลอฮฺคือผู้ทรงสร้างพวกเจ้า แล้วทรงให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า แล้วทรงให้พวกเจ้าตาย แล้วทรงให้พวกเจ้าเป็น จะมีผู้ใดบ้างในหมู่ภาคีของพวกเขากระทำสักอย่างหนึ่งจากสิ่งเหล่านั้น มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งจากสิ่งที่พวกเขที่ตั้งภาคี

30|41| การบ่อนทำลาย ได้เกิดขึ้นทั้งทางบกและทางน้ำ เนื่องจากสิ่งที่มือของมนุษย์ได้ขวานขวายไว้เพื่อที่พระองค์จะให้พวกเขาลืมรสบางส่วนที่พวกเขประกอบไว้ โดยที่หวังจะให้พวกเขากลับเนื้อกลับตัว

30|42|จงกล่าวเกิดมูฮัมมัด “พวกเจ้าจงท่องเที่ยวไปตามแผ่นดิน แล้วจงพิจารณาดูว่าบ้านปลายของกลุ่มชนในอดีตเป็นเช่นไร ส่วนมากของพวกเขาคือเป็นผู้ตั้งภาคี”

30|43|ดังนั้น จงมุ่งหน้าของเจ้าเพื่อศาสนาอันเที่ยงธรรม ก่อนที่วันหนึ่งของอัลลอฮ์จะมาถึง ซึ่งไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ วันนั้นพวกเขาจะแตกแยกกัน (เป็นสองฝ่าย)

30|44|ผู้ใดปฏิเสธศรัทธา การปฏิเสธศรัทธาก็ตกอยู่กับเขา และผู้ใดกระทำความดี พวกเขาเตรียมที่พักไว้สำหรับตัวของพวกเขาเอง

30|45|เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย ด้วยความดีของพระองค์ แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบพวกปฏิเสธศรัทธา

30|46|และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ พระองค์ทรงส่งลมเป็นการแจ้งข่าวดีทั้งหลาย และเพื่อพระองค์จะทรงให้พวกเจ้าได้ลิ้มรสความเมตตาของพระองค์ และเพื่อเรื่อเดินทะเลจะได้แล่นไปโดยพระบัญชาของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาจากความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้ชอบคุณ

30|47|และโดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดาอรุสก่อนหน้าเจ้าไปยังหมู่ชนของพวกเขา และเขาเหล่านั้นได้นำหลักฐานต่าง ๆ มาให้ พวกเขารู้แล้ว ดังนั้น เราได้ตอบแทนบรรดาผู้กระทำความผิดอย่างสามม และหน้าที่ของเราคือการช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธา

30|48|อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ส่งลมทั้งหลาย แล้วมันได้รวมตัวกันขึ้นเป็นเมฆ แล้วพระองค์ทรงให้มันแผ่กระจายไปตามท้องฟ้า เท่าที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์ทรงทำให้มันเป็นกลุ่มก้อน แล้วเจ้าจะเห็นฝนตกลงมาจากท่ามกลางมัน เมื่อมันได้ตกลงมายังผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ เมื่อนั้นพวกเขาก็ดีใจ

30|49|และทั้ง ๆ ที่พวกเขา ก่อนที่ฝนจะตกลงมาแก่พวกเขา พวกเขาก็เป็นผู้หมดหวัง

30|50|ดังนั้น เจ้าจงพิจารณาดูร่องรอยแห่งความเมตตาของอัลลอฮ์ว่า พระองค์ทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาหลังจากความแห้งแล้งของมันอย่างไร แท้จริงในการนั้น แนนอน พระองค์ย่อมเป็นผู้ทรงให้มีชีวิตแก่คนที่ตายไปแล้ว และพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

30|51|และหากเราได้ส่งลมไป แล้วพวกเขาได้เห็นมัน (พืชผล) เป็นสีเหลือง แนนอนพวกเขาจะกลายเป็นผู้เนรคุณหลังจากนั้น

30|52|ดังนั้น แท้จริงเจ้าจะไม่ทำให้คนตายได้ขึ้น และเจ้าจะไม่ทำให้คนหูหนวกได้ยินการเรียกร้องได้ เมื่อพวกเขาเป็นผู้ผิดหลังกลับ

30|53|และเจ้าก็มีผู้ชี้ทางแก่คนตาบอดหลังจากการหลงทางของพวกเขา เจ้ามิได้ทำให้ผู้ใดได้ยิน นอกจากผู้ศรัทธาต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา โดยที่พวกเขาเป็นผู้มอบน้อมยอมจำนน

30|54|อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้สร้างพวกเขาในสภาพอ่อนแอ แล้วหลังจากความอ่อนแอพระองค์ก็ทรงทำให้มีความแข็งแรงแล้วหลังจากความแข็งแรงทรงทำให้อ่อนแอและชราภาพ พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ อนุภาพ

30|55|และเมื่อวันอาซานเกิดขึ้น ผู้กระทำความผิดทั้งหลายจะสาบานว่า พวกเขามิได้ทำนกออยู่ (ในโลกดุนยา) นอกจากเพียงชั่วครู่ชั่วยามเท่านั้น เช่นนั้นแหละ พวกเขากลับให้หนีออก (จากความจริงสู่ความเท็จ)

30|56|และบรรดาผู้มีความรู้และศรัทธา กล่าว (ตอบโต้พวกเขา) ว่า “โดยแน่นอน พวกท่านได้ทำนกออยู่ตามกำหนดของอัลลอฮ์ จนกระทั่งวันฟื้นคืนชีพ ดังนั้นนี่คือวันฟื้นคืนชีพแต่พวกท่านไม่ยอมเชื่อ”

30|57|ในวันนั้นการแก้ตัวของพวกเขาก็ไม่อำนวยประโยชน์แก่บรรดาผู้ศรัทธา และพวกเขาก็ไม่ถูกขอร้องให้กลับเนื้อกลับตัว

30|58|และโดยแน่นอนในอัลกุรอานนี้เราได้ยกอุทาหรณ์ไว้ทุกอย่างสำหรับมนุษย์ และหากว่าเจ้านำมาให้พวกเขาสัญญาณหนึ่ง แนนอน บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า “พวกท่านมิใช่ใครอื่น นอกจากเป็นผู้หลอกลวง”

30|59|เช่นนั้นแหละ อัลลอฮ์ทรงประทับตราบนหัวใจของบรรดาผู้ไม่ยอมรับรู้

30|60|จงอดทน (ต่อไปเกิดมูฮัมมัด) แท้จริงสัญญาณของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริงเสมอ และอย่าให้บรรดาผู้ไม่มีความเชื่อมั่นทำให้เจ้ากังวลใจ

31|1|อะลีฟ ลาม มีม

31|2|เหล่านั้นคือบรรดาอายาตแห่งคัมภีร์ที่ชัดเจน

31|3|(เพื่อ) เป็นแนวทางที่ถูกต้องและเป็นการเมตตาแก่บรรดาผู้กระทำความดี

31|4|(คือ) บรรดาผู้ดำรงการละหมาด และบริจาคซะกาต และพวกเขาเชื่อมั่นต่อวันปรโลก

31|5|ชนเหล่านั้นอยู่บนแนวทางที่ถูกตั้งจากพระเจ้าของพวกเขา และชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ

31|6|และในหมู่ชนผู้มีศรัทธาเรื่องไร้สาระ เพื่อทำให้เขาหลงไปจากทางของอัลลอฮ์ โดยปราศจากความรู้อย่างแท้จริง และถือเอามันเป็นเรื่องขบขัน ชนเหล่านั้นพวกเขาได้รับการลงโทษอันอัปยศ

31|7|และเมื่ออายาตทั้งหลายของเรากลับมาให้เห็นแก่เขา เขาก็ผินหลังให้อย่างจงใจ ประหนึ่งว่าเขาไม่ได้ยินอายาตนั้นๆ ประหนึ่งว่าในหูของเขาเป็นนรก ดังนั้น จงแจ้งข่าวแก่เขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด

31|8|แต่แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์หลากหลายอย่างสุขสำราญ

31|9|พวกเขาเป็นผู้ทำนกออยู่ในนั้นตลอดกาล สัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ

31|10|พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายโดยปราศจากเสาที่พวกเจ้าจะมองเห็นมันได้ และทรงปีกเทือกเขาไว้อย่างมั่นคงในแผ่นดินเพื่อมิให้มันสั่นคลอนไปกับพวกเจ้า และทรงให้สัตว์ทุกชนิดแพร่หลายในมัน (แผ่นดิน) และเราได้ให้น้ำ (ฝน) หลั่งลงมาจากฟากฟ้าและเราได้ให้พืชทุกชนิดงอกเงยออกมาเป็นคู่ ๆ อย่างงดงาม

31|11|นี่คือการสร้างของอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกเจ้าจงแสดงให้ข้า (อัลลอฮ์) เห็นชีวะ อันใดเล่าที่เขาเหล่านั้นได้สร้างมันขึ้นมาอีกจากพระองค์ แต่ว่าบรรดาผู้ศรัทธาต่างหากที่อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน

31|12|และโดยแน่นอน เราได้ให้อีกมะฮะสุ แก่ลูกหลานว่า “จงขอบพระคุณต่ออัลลอฮ์” และผู้ใดขอบคุณ แท้จริงเขาก็ขอบคุณตัวของเขาเอง และผู้ใดปฏิเสธ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงพอเพียงและทรงได้รับการสรรเสริญ

31|13|และจงรำลึกเมื่อลูกหลานได้กล่าวแก่บุตรของเขา โดยสั่งสอนเขาว่า “โอ้ลูกเอ๋ย เจ้าอย่าได้ตั้งภาคีใด ๆ ต่ออัลลอฮ์ เพราะแท้จริงการตั้งภาคีนั้นเป็นความผิดอย่างมหันต์ โดยแน่นอน”

31|14|และเราได้ส่งการแก่มนุษย์เกี่ยวกับบิดา มารดาของเขา โดยที่มารดาของเขาได้อุ้มครรภ์เขาอ่อนเพลียลงครั้งแล้วครั้งเล่า และการหย่านมของเขาในระยะเวลาสองปี เจ้าจงขอบคุณข้า และบิดามารดาของเจ้า ยังเรานั้น คือการกลับใจ

31|15|และถ้าเขาทั้งสองบังคับเจ้าให้ตั้งภาคีต่อข้า โดยที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น เจ้าอย่าได้เชื่อฟังปฏิบัติตามเขาทั้งสอง และจงอดทนอยู่กับเขาทั้งสองในโลกนี้ด้วยการทำความดี และจงปฏิบัติตามทางของผู้ที่กลับไปสู่ข้า และยังเรานั้นถือทางกลับของพวกเจ้า ดังนั้นข้าจะบอกแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

31|16|“โอ้ลูกเอ๋ย แท้จริง (หากว่าความผิดนั้น) มันจะหนักเท่าเมล็ดผักกาดหนึ่ง มันจะซ่อนอยู่ในหิน หรืออยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย หรืออยู่ในแผ่นดิน อัลลอฮ์ก็จะทรงนำมันออกมา แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงรอบรู้อย่างยิ่ง”

31|17|“โอ้ลูกเอ๋ย เจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจงใช้กันให้กระทำความดี และจงห้ามปรามกันให้ละเว้นการทำความชั่ว และจงอดทนต่อสิ่งที่ประสมกับเจ้า แท้จริง นั่นคือส่วนหนึ่งจากกิจการที่หนักแน่น มั่นคง”

31|18|“และเจ้าอย่าหันแก้ม (ใบหน้า) ของเจ้าให้แก่ผู้คนอย่างยะโส และอย่าเดินไปตามแผ่นดินอย่างไร้มรรยาท แท้จริง อัลลอฮ์ มีทรงชอบทุกผู้หนึ่งจ้องทอง และผู้คยัวโอ้อวด”

31|19|“และเจ้าจงก้าวเท้าของเจ้าพอประมาณ และจงลดเสียงของเจ้าลง แท้จริง เสียงที่น่าเกลียดยิ่งคือเสียง(ร้อง) ของลา”

31|20|พวกเขาเริ่มเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอำนาจความสะอาดให้แก่พวกเขาสิ่งที่มิอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่มิอยู่ในแผ่นดิน และพระองค์ได้ทรงประทานความโปรดปรานมากมายของพระองค์อย่างครบครันแก่พวกเขา ทั้งที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้นและในหมู่ มนุษย์มิผู้ใดได้เปรียบในเรื่องของอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้และปราศจากแนวทางที่ถูกต้องและปราศจากคัมภีร์ที่ให้ความสว่าง (แก่พวกเขา)

31|21|และได้เมื่อมีการกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมา” พวกเขากล่าวว่า “แต่เราจะปฏิบัติตามสิ่งที่เราพบบรรพบุรุษของเราปฏิบัติในเรื่องนั้น” อะไรกัน ถึงแม้ว่าหัยฎอนจะเรียกร้องพวกเขาสู่การลงโทษที่มีไฟลุกโชนอยู่กระนั้นหรือ?

31|22|และผู้ใดยอมมอบหน้าอกใบหน้าของเขาไปยังอัลลอฮ์ โดยที่เขาเป็นผู้กระทำดี แน่อนเขาได้ยึดหวงอันมั่นคงไว้แล้ว และบั่นปลายของกิจการทั้งหลายย่อมกลับไปหาอัลลอฮ์

31|23|และผู้ใดปฏิเสธศรัทธา ก็อย่าให้การปฏิเสธศรัทธาของเขาทำให้เจ้าเศร้าโศกเสียใจ และยิ่งเรานั้นคือทางกลับของพวกเขา ดังนั้น เราจะบอกแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในห้วงอวกาศ

31|24|เราจะใช้เวลาพวกเขาสนุกสนานกันเพียงเล็กน้อย แล้วเราจะใส่ต้อนพวกเขาสู่การลงโทษที่รุนแรง

31|25|และถ้าเจ้าถามพวกเขา “ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน” แน่อนพวกเขาจะกล่าวว่า “อัลลอฮ์” จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์” แต่ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

31|26|สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ ผู้ทรงพอเพียงจากสิ่งทั้งหลาย ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

31|27|และหากว่าต้นไม้ทั้งหมดที่มีอยู่ในแผ่นดินเป็นปากกาหลาย ๆ ด้าม และมหาสมุทร (เป็นน้ำหมึก) มีสำรองไว้อีกเจ็ด มหาสมุทรพจนารถของอัลลอฮ์ก็จะยังไม่หมดสิ้นไป แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

31|28|การบังเกิดของพวกเขาก็และการพินาศของพวกเขา มิใช่อื่นใดนอกจากเสมือนชีวิตเดียว แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น

31|29|เจ้าเริ่มเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงให้กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในเวลากลางวัน และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในเวลา กลางคืน และทรงสร้างให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ (เป็นประโยชน์แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่กำหนดไว้ และแท้จริงอัลลอฮ์ นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขากระทำ

31|30|นั่นเพราะว่าอัลลอฮ์นั้น พระองค์คือผู้ทรงสัจจะ และเพราะว่าสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้นเป็นเท็จ

31|31|เจ้าเริ่มเห็นดอกหรือว่า เรือนั้นแล่นไปตามท้องทะเลเนื่องด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮ์ เพื่อพระองค์จะให้พวกเขาได้เห็นสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์ แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่ผู้ต้อนผู้ชอบคุณทุกคน

31|32|และเมื่อลูกคลื่นขัดมาท่วมมิดตัวพวกเขาคล้ายฝ่าที่ครอบคลุม พวกเขาวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ได้ช่วยให้พวกเขาได้ขึ้นบกในหมู่พวกเขาเริ่มมีผู้อยู่ในสายกลาง และไม่มีผู้ปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเรา นอกจากผู้ทรยศผู้เนรคุณ

31|33|โอมนุษย์เอ๋ย พวกเจ้าจงยำเกรงพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด และจงกลัววันหนึ่งที่พอไม้อาจจะช่วยลูกของเขาได้ และลูกก็ไม่อาจจะช่วยพ่อของเขาได้แต่อย่างใด แท้จริงสัญญาณของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง ดังนั้นอย่าให้การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ส่อลวงพวกเขา และอย่าให้ ห้าหน้าพวกส่อลวง (ชัยฏอน) มาหลอกลวงพวกเขาเกี่ยวกับอัลลอฮ์เป็นอันขาด

31|34|แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ความรู้แห่งวันอาสานมีอยู่ ณ ที่พระองค์ และพระองค์ทรงประทานฝนลงมาและพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในมดลูก และไม่มีชีวิตใดรู้ว่า ณ แผ่นดินใดมันจะตาย

32|1|อะลีฟ ลาม มีม

32|2|การประทานลงมาของคัมภีร์นี้ไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในนั้น จากพระเจ้าแห่งสากลโลก

32|3|หรือพวกเขาบอกว่า “เขา (มุฮัมมัด) ได้ปั้นแต่งคัมภีร์นี้ขึ้นมา” แต่ว่าคัมภีร์นี้ คือ สัจธรรมจากพระเจ้าของเจ้า เพื่อเจ้าจัก ได้ตักเตือนกลุ่มชนหนึ่งที่มีผู้ตักเตือนคนใดมายังพวกเขาก่อนหน้าเจ้า หวังว่าพวกเขาจะได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง ”

32|4|อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองในเวลา 6 วัน แล้วพระองค์ทรงสถิตอยู่บนบัลลังก์ สำหรับพวกเขานั้นไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลืออื่นจากพระองค์ แล้วพวกเขามีได้ใคร่ครวญบังดอกหรือ ?

32|5|พระองค์ทรงบริหารกิจการจากชั้นฟ้าสู่แผ่นดิน แล้วมันจะขึ้นไปสู่พระองค์ในวันหนึ่งซึ่งกำหนดของมันเท่ากับหนึ่งพันปีตามเวลาที่พวกเขา นับ

32|6|นั่นคือพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และเปิดเผย เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

32|7|ผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมันให้ดำรง และพระองค์ทรงเริ่มการสร้างมนุษย์จากดิน

32|8|แล้วทรงให้การสืบตระกูล ของมนุษย์มาจากน้ำ (อสุจิ) อันไร้ค่า

32|9|แล้วทรงทำให้เขามีสัดส่วนที่สมบูรณ์ และทรงเป่ารูกุ (วิญญาณ) ของพระองค์เข้าไปในเขาและทรงให้พวกเขาได้ยินและได้เห็น และให้มีจิตใจ (สติปัญญา) ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเขาชอบคุณ

32|10|และพวกเขากล่าวกันว่า “เมื่อเราได้สลายตัวลงสู่ใต้ผืนแผ่นดินไปแล้ว เราจะเกิดขึ้นมาใหม่กระนั้นหรือ” แต่พวกเขาปฏิเสธต่อการพบพระเจ้าของพวกเขา

32|11|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “มะลักผู้ปลิดชีวิต ผู้ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับพวกเขา จะปลิดชีวิตของพวกเขา แล้วพวกเขานจะถูกนำ กลับไปยังพระเจ้าของพวกเขา ”

32|12|และถ้าเจ้าได้เห็น เมื่อผู้กระทำผิดทั้งหลายกัมภีร์ชะของพวกเขาลง ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา (พลงกล่าวว่า) “ข้าแต่พระเจ้าของเรา เราได้เห็นแล้ว เราได้ยินแล้ว ขอได้ทรงโปรดส่งเรากลับไป (ยังโลกดุนยา) เพื่อเราจะได้กระทำความดี แท้จริงเราเป็นผู้มีความเชื่อมั่นแล้ว (ณบัดนี้)”

32|13|และถ้าเราประสงค์ แน่อนเราจะทำให้ทุกชีวิตสู่แนวทางที่ถูกต้องของมัน แต่ว่าคำสัญญาของข้าจะต้องสมจริง แน่อนข้าจะให้ นรกเต็มไปด้วยญินและมนุษย์รวมทั้งหมด

32|14|ดังนั้น พวกเขา (ชาวรอก) จงลืมนเกิด เนื่องด้วยพวกเขาได้ลืมนการชุมนุมกันในวันนี้ของพวกเขา แท้จริงเราก็คลิมพวกเขา ด้วย และพวกเขาก็จงลืมนการลงโทษอย่างตลอดกาลตามที่พวกเขาได้กระทำไว้เกิด

32|15|แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาต่ออายาตทั้งหลายของเราเท่านั้น ที่เมื่อพวกเขาถูกเตือนให้รำลึกถึงอายาต พวกเขา(ก็จะ)ก้มลงสujud และสดตีสรรเสริญแด่พระเจ้าของพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่หยิ่งผยอง

32|16|สี่ข้างของพวกเขาค่อยเคลื่อนห่างจากที่นอน พลงวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเขาด้วยความกลัวและความหวัง และพวกเขาก็จะหาสิ่งที่เราได้ให้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวแก่พวกเขา

32|17| ดังนั้น จึงไม่มีชีวิตใดรู้สิ่งที่ถูกซ่อนไว้สำหรับพวกเขา ให้เป็นที่ร่ำรวยแก่สายตา เป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้

32|18| ดังนั้น ผู้ศรัทธาจะเหมือนกับคนชั่วช้ากระนั้นหรือ? พวกเขาย่อมไม่เท่าเทียมกันแน่ ๆ

32|19| ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายนั้น สำหรับพวกเขาคือสวนสวรรค์หลากหลาย เป็นที่พำนักเตรียมไว้ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้

32|20| และส่วนบรรดาผู้ชั่วช้านั้น ที่พำนักของพวกเขาคือไฟนรก คราใดที่พวกเขาต้องการจะออกไปจากมัน พวกเขาจะถูกบังคับให้เข้าไปในนั้นอีก และจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงลิ้มรสการลงโทษของไฟนรกซึ่งพวกท่านเคยปฏิเสธ ไม่เชื่อมัน”

32|21| และแน่นอน เราจะทำให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันโหด (ในโลกลี้) ก่อนการลงโทษอันยิ่งใหญ่ (ในปรโลก) เพื่อว่าพวกเขาจะกลับมาน่าสยด

32|22| และผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ถูกเตือนให้รำลึกถึงอาชญาทั้งหลายของพระเจ้าของเขา แล้วเขาก็ผินหลังให้กับอาชญาเหล่านั้น แท้จริงเราเป็นผู้จองเวรบรรดาผู้กระทำผิด

32|23| และโดยแน่นอน เราได้ให้ศักร์แก่พวกเขา ดังนั้น เจ้า(มุฮัมมัด) อยู่อยู่ในการสงสัยต่อการพบมัน และเราได้ทำให้มัน (ศักร์อัสเศรอฮฺ) เป็นแนวทางที่ถูกต้องแก่ส่วนของอิสรออีล

32|24| และเราได้จัดให้มีหัวหน้าจากพวกเขา เพื่อจะได้ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องตามคำบัญชาของเรา ในเมื่อพวกเขามีความอดทนและพวกเขาเชื่อมั่นต่ออาชญาทั้งหลายของเรา

32|25| แท้จริงพระเจ้าของเรา พระองค์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันกิยามะฮฺ ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น

32|26| ยังมีเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่พวกเขาตอหรือว่า ก็มากนักแล้วที่เราได้ทำลายประชาชาติก่อนหน้าของพวกเขาไปหลายชั่วศตวรรษ โดยที่พวกเขา (กุฟฟารมักกะฮฺ) ได้ไปพบเห็นมาในที่พำนักอาศัยของพวกเขา แท้จริง ในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณอย่างมากหลาย แล้วพวกเขายังไม่เชื่อฟัง (ใครครวญ) อีกหรือ

32|27| พวกเขาไม่เห็นตอหรือว่า เราได้ให้น้ำไหลลงสู่แผ่นดินที่แห้งแล้ง แล้วด้วยมัน (น้ำ) เราได้ให้พืชผลงอกเงยออกมา เพื่อปศุสัตว์ของพวกเขาและตัวของพวกเขเองได้กินจากมัน

32|28| และพวกเขากล่าวว่า “เมื่อใดเล่าชัยชนะนี้ (จะเกิดขึ้นแก่พวกท่าน) หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

32|29| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “วันแห่งชัยชนะนั้น การศรัทธาของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาเลย และพวกเขาก็จะไม่ถูกให้อภัยเวลาออกไป”

32|30| ดังนั้น จงผินหลังห่างออกจากพวกเขาเสียเถิด และจงคอยดู แท้จริงพวกเขาก็จะเป็นผู้คอยดู

33|1| โอ้ นะบี! จงอย่าเกรงอัลลอฮฺ และอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกมุนาฟิกีน แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

33|2| และจงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกวะฮีย์ แก่เจ้า จากพระเจ้าของเรา แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

33|3| และจงมอบความไว้วางใจแด่อัลลอฮฺและพอเพียงแล้วที่อัลลอฮฺเป็นผู้คุ้มครอง

33|4| อัลลอฮฺมิได้ทรงทำให้ชายใดมีสองหัวใจในทรงอกของเขา และพระองค์มิได้ทรงทำให้ภรรยาของพวกเจ้าซึ่งพวกเจ้าหย่าพวกเธอ (ด้วยการกล่าวชียาฮฺ) ว่าเป็นแม่ของพวกเจ้า และพระองค์มิได้ทรงทำให้การเรียก (ลูกบุญธรรม) ของพวกเจ้าว่าเป็นลูก (ที่แท้จริง) ของพวกเจ้า นั่นคือการกล่าวของพวกเจ้าด้วยปากของพวกเจ้า และอัลลอฮฺนั้นตรัสสัจจะ และพระองค์ทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง

33|5| จงเรียกเขาเหล่านั้นตาม (ชื่อ) พ่อของพวกเขามันเป็นการเที่ยงธรรมกว่า ณ ที่อัลลอฮฺหากพวกเจ้าไม่รู้จักพ่อ (จริง ๆ) ของพวกเขา ดังนั้น พวกเขาก็คือพี่น้องร่วมในศาสนาของพวกเจ้าและผู้ใกล้ชิดของพวกเจ้า และไม่เป็นที่นาตาห์แก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าผิดพลาดในเรื่องนั้น แต่สิ่งที่จิตใจของพวกเจ้ามีความมุ่งหมายต่างหาก และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

33|6| นะบีนั้นเป็นผู้ใกล้ชิดกับบรรดาผู้ศรัทธายิ่งกว่าตัวของพวกเขเอง และบรรดาภรรยาของเขา (นะบี) คือมารดาของพวกเขและเครือญาติร่วมสายโลหิต บางคนในหมู่พวกเขาใกล้ชิดกับอีกบางคนยิ่งกว่าบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดาผู้อุปถัมภ์ในบัญญัติของอัลลอฮฺ เว้นแต่พวกเจ้าจะกระทำความดีแก่สหายนีทของ พวกเจ้า นั่นได้มีบันทึกไว้แล้วในศักร์

33|7| และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาของพวกเขามาจากบรรดานะบี และจากเจ้า และจากนุหฺ และอิบรอฮีม และมุซา และอิซา อิบน์มรยัม และเราได้เอาคำมั่นสัญญาอย่างหนักแน่นจากพวกเขา

33|8| เพื่อพระองค์ทรงสอบถามบรรดาผู้สัตย์จริง เกี่ยวกับความสัตย์จริงของพวกเข และพระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

33|9| โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! จงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮฺที่มีต่อพวกเจ้าขณะที่กองทัพข้าศึกเข้ามารุกรานพวกเจ้า แล้วเราได้ส่งลมพายุพัดไล่พวกเขา และกำลังทหารที่พวกเจ้ามองไม่เห็น และอัลลอฮฺทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

33|10| เมื่อพวกเขาแยกทัพมายังพวกเจ้า ทั้งจากทางข้างบนของพวกเจ้า และจากทางข้างล่างของพวกเจ้า และเมื่อนัยดาได้เลือกถล่มและหัวใจได้มาจากอยู่ที่ลาคอ และพวกเจ้านึกคิดกันต่าง ๆ นานา เกี่ยวกับอัลลอฮฺ

33|11| ณ ที่นั้นขณะนั้น บรรดาผู้ศรัทธาได้ถูกทดลอง และพวกเขาถูกทำให้เคลื่อนไหวสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง

33|12| และจงรำลึกถึง เมื่อพวกมุนาฟิกีนและบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาโรด กล่าวว่ “อัลลอฮฺและร่อซูลของพระองค์มิได้สัญญาแก่เราอย่างใด นอกจากการหลอกลวงเท่านั้น”

33|13| และจงรำลึกถึง เมื่อกลุ่มหนึ่งจากพวกเขา (มุนาฟิกีน) กล่าวว่า “โอ้สาวอัชริบเอ๋ย! ไม่มีที่ตั้งมั่นสำหรับพวกท่านแล้ว (เพื่อต่อสู้กับข้าศึก) จงกลับไปเสียเถิด” และกลุ่มหนึ่งจากพวกเขาจะขออนุญาตกับท่านนะบีว่า “บ้านของพวกเราไม่มีอะไรปิด ไม่มั่นคง” และมันมิได้เป็นเช่นนั้น พวกเขามีได้ประสงค์สิ่งใด นอกจากการหนี (จากการทำสงคราม)

33|14| และถ้ามีการรุกรานมายังพวกเขาจากรอบนอกเมืองของมัน แล้วพวกเขาได้ถูกปลุกปั่นให้ก่อความไม่สงบ แน่แน่นอน พวกเขาจะกระทำนั้นที่ และพวกเขาจะไม่ลังเลแม้แต่น้อย

33|15| และโดยแน่นอนพวกเขาได้ให้สัญญาต่ออัลลอฮฺมาก่อนแล้วว่า พวกเขาจะไม่หันหลังกลับ และสัญญาของอัลลอฮฺนั้นจะถูกสอบถาม

33|16| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า “การหนีนั้นจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกท่าน หากพวกท่าน (ต้องการ) จะหนีจากความตายหรือการรบราฆ่าฟันกัน และเมื่อนั้นพวกท่านจะไม่ได้ รื่นเร่กัน นอกจาก (ใน) เวลาอันเล็กน้อย”

33|17| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ใครเล่าจะปกป้องพวกท่านให้พ้นจากอัลลอฮฺไปได้ หากพระองค์ทรงปรารถนาให้ความเสียหายแก่พวกท่าน หรือหากพระองค์ทรงปรารถนาให้ความเมตตาแก่พวกท่าน” และพวกเขาจะไม่พบใครอื่นจากอัลลอฮฺเป็นผู้คุ้มครองและเป็นผู้ช่วยเหลือแก่พวกเขา

33|18| แน่แน่นอน อัลลอฮฺทรงรับบรรดาผู้ขัดขวางในหมู่พวกเจ้า และผู้ที่กล่าวแก่พี่น้องของพวกเขาว่า “มาหาพวกเราทางนี้” และพวกเขาก็ไม่มาร่วมกันต่อต้านข้าศึก นอกจากจำนวนเล็กน้อย

33|19| เป็นคนตระหนี่กับพวกเจ้า ครั้นเมื่อความกลัว (อันตราย) ปรากฏขึ้น เจ้าจะเห็นพวกเขามองไปแจ้งสาวยตาของพวกเขากลือกกลิ้งเสมือนผู้มีอาการร่อแร่ใกล้จะตาย ต่อเมื่อความกลัว (อันตราย) ได้ผ่านพ้นไปแล้ว พวกเขาก็พุดจากลางพวกเจ้าด้วย

สำนวนที่เผ็ดร้อน เป็นคนตระหนี่ในเรื่องทรัพย์สิน (ของที่ยึดมาได้จากการทำสงคราม) คนเหล่านั้นพวกเขามีได้ศรัทธา อัลลอฮ์จึงทรงให้การทำงานของพวกเขามิบังเกิดผล และนั่นเป็นเรื่องง่ายดายแก่อัลลอฮ์

33|20|พวกเขาคิดว่าพวกพรัตต่าง ๆ เหล่านี้ยังมีได้ถอยกลับออกไป และหากว่าพวกพรัตต่าง ๆ เหล่านี้หวนกลับมาอีก พวกมุนาฟิกีนก็คาดหวังกันว่า หากพวกเขาได้ไปอยู่ร่วมกับอาหรับชนบทเพื่อคอยสืบเสาะหาข่าวของพวกเจ้า และหากว่าพวกเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเจ้า พวกเขาก็จะไม่ต่อสู้เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

33|21|โดยแน่นอน ในร่อซูลของอัลลอฮ์มีแบบฉบับอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้ว สำหรับผู้ที่หวัง (จะพบ) อัลลอฮ์และวันปรโลก และรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมา

33|22|และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาได้เห็นพรัตต่าง ๆ เหล่านี้ พวกเขา (มุฮิมิน) ได้กล่าวว่า “นี่คือสิ่งที่อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ได้สัญญาไว้แก่เรา และอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ตรัสไว้จริงแล้ว” และมันมิได้เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกเขา นอกจากการศรัทธาและการนอบน้อม

33|23|ในหมู่ผู้ศรัทธามีบุรุษผู้มีสัจจะต่อสิ่งที่พวกเขาได้สัญญาต่ออัลลอฮ์เอาไว้ ดังนั้นในหมู่พวกเขามีผู้ปฏิบัติตามสัญญาของเขา และในหมู่พวกเขามีผู้ที่ยังคอย (การตายชะฮีด) และพวกเขามีได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

33|24|เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงตอบแทนบรรดาผู้ที่มีสัจจะในความสัจจริงของพวกเขา และจะทรงลงโทษพวกมุนาฟิกีนหากพระองค์ทรงประสงค์ หรือจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

33|25|และอัลลอฮ์ทรงให้พวกปฏิเสธศรัทธาถอยทัพกลับด้วยความเคียดแค้นของพวกเขาโดยที่พวกเขามีได้ประสบความสำเร็จแต่อย่างใด และอัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วแก่บรรดาผู้ศรัทธาในการสู้รบ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจอย่างเหลือหลาย

33|26|และพระองค์ทรงให้พวกอะฮ์ลุลบิดา (ยิวกับชนิกุรียะฮะฮ์) ที่ได้ช่วยเหลือพวกเขา (พวกมุฮริกีน) ลงมาจากป้อมที่มั่นของพวกเขา และทรงบรรจความหาวดกสัวไว้ในจิตใจของพวกเขา ส่วนหนึ่งพวกเจ้าประหารชีวิต (พวกเขา) และอีกส่วนหนึ่งพวกเจ้าจับเป็นเชลย

33|27|และพระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้าได้รับมรดกปกครองแผ่นดินของพวกเขา และที่อยู่อาศัยของพวกเขา และทรัพย์สินของพวกเขา และแผ่นดินที่พวกเจ้ายังมีเคยเหยียบย่างเข้าไป และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง

33|28|โอ้ นะบีเอ๋ย! จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเจ้าเถิดว่า หากพวกเธอปรารถนาการมีชีวิตในโลกนี้และความเพริศแพร้วของมัน ก็จงมาเถิด นั้นจะจัดหา (การเลี้ยงชีพ) ให้แก่พวกเธอ และจะปล่อยพวกเธอให้ออกไปอย่างดีงาม

33|29|และหากพวกเธอปรารถนาอัลลอฮ์และ ร่อซูลของพระองค์และโลกอาคิเราะฮ์แล้ว แท้จริงอัลลอฮ์ได้เตรียมผลบุญอันใหญ่หลวงแก่เหล่าสตรีผู้กระทำความดีในหมู่พวกเธอ

33|30|โอ้ บรรดาภริยาของนะบีเอ๋ย! ผู้ใดในหมู่พวกเธอมีความชั่วอย่างชัดแจ้งมา การลงโทษจะถูกเพิ่มให้แก่นางเป็นสองเท่า ในกรณีนั้นเป็นการง่ายดายแก่อัลลอฮ์

33|31|และผู้ใดในหมู่พวกเธอภักดีต่ออัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ และกระทำความดีเราจะให้รางวัลของนางแก่นางสองครั้ง และเราได้เตรียมปัจจัยยังชีพอันดีงามแก่นาง

33|32|โอ้ บรรดาภริยาของนะบีเอ๋ย! พวกเธอไม่เหมือนกับสตรีใด ๆ ในเหล่าสตรีอื่นหากพวกเธออย่าเกรง (อัลลอฮ์) ก็ไม่ควรพูดจาเพราะพริ้งนัก เพราะจะทำให้ผู้ที่ในหัวใจของเขามีโรคเกิดความโลภ แต่จงพูดด้วยถ้อยคำที่พอเหมาะพอควร

33|33|และจงอยู่ในบ้านเรือนของพวกเธอและอย่าได้โอ้อวดความงาม (ของพวกเธอ) เช่น การอวดความงาม (ของพวกสตรี) แห่งสมัยเมฆายในยุคนั้น และจงดำรงการละหมาดและจ่ายซะกาต และจงภักดีต่ออัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ อัลลอฮ์เพียงแต่ต้องการที่จะขจัดความโลภใครออกไปจากพวกเจ้า โอ้สมาชิกของวงศ์ตระกูล (นะบี) เอ๋ย และทรง (ประสงค์) ที่จะขจัดเกล้าพวกเจ้าให้สะอาดบริสุทธิ์

33|34|และจงอ่านสิ่งที่ได้ถูกอ่านในบ้านเรือนของพวกเธอ (เช่น) จากอายาตทั้งหลายของอัลลอฮ์และอิกมะฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียด ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

33|35|แท้จริง บรรดาผู้มอบน้อมชายและหญิง บรรดาผู้ศรัทธาชายและหญิง บรรดาผู้ภักดีชายและหญิง บรรดาผู้สัตย์จริงชายและหญิง บรรดาผู้อดทนชายและหญิง บรรดาผู้ถ่อมตัวชายและหญิง บรรดาผู้บริจาคทานชายและหญิงบรรดาผู้ถือศีลอดชายและหญิง บรรดาผู้รักษาวัยวะเพศของพวกเขาคือเป็นชายและหญิง บรรดาผู้รำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมาที่เป็นชายและหญิงนั้น

33|36|ไม่สมควรแก่ผู้ศรัทธาชายและผู้ศรัทธาหญิง เมื่ออัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ได้กำหนดกิจการใดแล้ว สำหรับพวกเขาไม่มีทางเลือกในเรื่องของพวกเขา และผู้ใดไม่เชื่อฟังอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์แล้ว แน่แน่นอนเขาได้หลงผิดอย่างชัดแจ้ง

33|37|และจงรำลึกถึงขณะที่เจ้าพูดกับผู้ที่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานแก่เขา และเจ้าได้ให้ความสงเคราะห์แก่เขา และจะจูบลักษาริยาของเจ้าไว้ให้อยู่กับเจ้า และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์ และเจ้าได้ซ่อนไว้ในจิตใจของเจ้าเรื่องที่ว่าอัลลอฮ์จะทรงเปิดเผยมัน และเจ้ากลัวเกรงมนุษย์แต่อัลลอฮ์ทรงสมควรยิ่งกว่าที่เจ้าจะกลัวเกรงพระองค์ ครั้นเมื่อเซด ได้หย่ากับนาง แล้ว เราได้ให้เจ้าแต่งงานกับนางเพื่อที่จะไม่เป็นที่ลำบากใจแก่บรรดาผู้ศรัทธาชายใน เรื่องการ (การสมรสกับ) ภริยาของบุตรบุญธรรมของพวกเขาคือ เมื่อพวกเขาหย่ากับพวกนางแล้วและพระบัญชาของอัลลอฮ์นั้นจะต้อง บรรลุผลเสมอ

33|38|ไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่ท่านนะบี ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้แก่เขา (นี่คือ) แนวทางของอัลลอฮ์ (ที่ได้มีขึ้นแล้ว) ต่อบรรดาผู้ได้ล่วงลับในสมัยก่อน และพระบัญชาของอัลลอฮ์นั้นได้กำหนดไว้แล้ว

33|39|บรรดา (นะบี) ผู้ที่ได้เผยแผ่ศาสนาทั้งหลายของอัลลอฮ์ และพวกเขากลับเกรงพระองค์ และไม่กลัวเกรงผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงชำระสอบสวน

33|40|มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเจ้า แต่เป็นร่อซูลของอัลลอฮ์และคนสุดท้ายแห่งบรรดานะบี

33|41|โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! จงรำลึกถึงอัลลอฮ์โดยการรำลึกอย่างมากมาย

33|42|และแช่ซอญสะดุดีพระองค์ทั้งยามเช้าและยามเย็น

33|43|พระองค์คือผู้ทรงประทานความเมตตาให้แก่พวกเจ้า และมะลาอิกะฮ์ของพระองค์ด้วย เพื่อพระองค์จะทรงนำพวกเจ้าออกจากความมืดบอดทั้งหลายสู่ความสว่าง และพระองค์ทรงเมตตาต่อบรรดาผู้ศรัทธาเสมอ

33|44|การกล่าวคำทักทายของพวกเขาคือว่าในเวลาที่พวกเขาพบพระองค์คือ ซานติ (سلام) และพระองค์ทรงเตรียมรางวัลอันมีเกียรติไว้ให้แก่พวกเขาแล้ว

33|45|โอ้ นะบีเอ๋ย! แท้จริง เราได้ส่งเจ้ามาเพื่อให้เป็นพยาน และผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน

33|46|และเป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ ตามพระบัญชาของพระองค์ และเป็นดวงประทีปอันแจ่มจรัส

33|47|และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า แท้จริง สำหรับพวกเขาจะได้รับความโปรดปรานอันใหญ่หลวงจากอัลลอฮ์

33|48|และอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกมุนาฟิกีน และอย่าสนใจการระรานของพวกเขาคือ และจงมอบความไว้วางใจแต่ต่ออัลลอฮ์ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้รับการมอบหมาย

33|49|โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! เมื่อพวกเจ้าได้สมรสกับบรรดาหญิงผู้ศรัทธา แล้วพวกเจ้าได้หย่าพวกเธอก่อนที่จะพวกเจ้าจะแต่งงาน

พวกเธอ (คือร่วมหลับนอนกับพวกเธอ) ดังนั้น สำหรับพวกเจ้าไม่มีสิทธิ์ (ที่จะให้พวกเธออยู่) ในอิตตะสุ โดยที่พวกเจ้าจะนับเวลาการอยู่ในอิตตะสุ ฉะนั้น พวกเจ้าจึงให้ผลประโยชน์แก่พวกเธอบ้าง แล้วปล่อยให้พวกเธอจากไปโดยดีงาม

33|50|โอ้ นะมิเอะ! เราได้อนุมัติแก่เจ้าในบรรดาภริยาของเจ้า ซึ่งเจ้าได้มอบมรดกแก่พวกเธอ และสิ่งที่มือขวาของเจ้าครอบครองจากพวกที่อัลลอฮฺทรงมอบหมายให้แก่เจ้า และบุตรสาวของอา ลุง ของเจ้า และบุตรสาวของอา ป้า ของเจ้า และบุตรสาวของน้า ลุง ของเจ้า และบุตรสาวของน้า ป้า ของเจ้า ซึ่งพวกเธอได้อพยพพร้อมไปกับเจ้า และหญิงผู้ศรัทธาเมื่อนางเสนอตัวของนางแก่ท่านนะบีหากท่านนะบีปรารถนาจะสมรสกับนาง ทั้งนี้สำหรับเจ้าโดยเฉพาะมิใช่สำหรับบรรดา ผู้ศรัทธา แน่นนอนเรารู้ดีถึงสิ่งที่เราได้กำหนด แก่พวกเธอในเรื่องบรรดาภริยาของพวกเธอ และสิ่งที่มือขวาของพวกเธอครอบครอง เพื่อ ที่จะไม่เป็นที่ลำบากใจแก่เจ้าและอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ

33|51|เจ้ามีสิทธิ์ที่จะหย่าผู้ที่เจ้าปรารถนาในหมู่พวกเธอ และเจ้าจะรับผู้ที่เจ้าประสงค์มาอยู่ร่วมกับเจ้า และผู้ใดที่เจ้าต้องการ (ให้มาอยู่ร่วม) จากผู้ที่เจ้าเคยแยกกันอยู่ ก็ไม่เป็นที่ตำหนิแก่เจ้า นั่นเป็นการเหมาะสมกว่าที่จะทำให้นัยตาของพวกเธอรื่นรมย์ และไม่ทำให้พวกเธอเศร้าโศก และพวกเธอพอใจในสิ่งที่เจ้าได้ให้แก่พวกเธอทั้งหมด และอัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเจ้า และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงสันติธรรม

33|52|ไม่เป็นที่อนุมัติแก่เจ้าที่จะแต่งงานกับหญิงอื่นหลังจากนี้ และเจ้าอย่าได้เปลี่ยนพวกเธอเพื่อภริยาอื่น ๆ ถึงแม้ว่าความสวยงามของพวกเธอจะทำให้เจ้าพอใจก็ตาม นอกจากสิ่งที่มือขวาของเจ้าครอบครอง และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงเฝ้ามองทุกสิ่งทุกอย่าง

33|53|โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! พวกเจ้าอย่าได้เข้าไปในบ้านทั้งหลายของนะบี เว้นแต่จะเป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้า เพื่อรับประทานอาหารโดยมีตักอวยการปรุงอาหารให้สุกเสียก่อน แต่เมื่อพวกเจ้าได้รับเชิญก็จงเข้าไปครั้งเมื่อพวกเจ้ารับประทานเสร็จแล้วก็จงแยกย้ายกันออกไป และอย่าเป็นผู้ขอวิสาสะในการสนทนา แท้จริง ในการนั้นย่อมทำความรำคาญให้แก่ท่านนะบี ซึ่งท่านกระดากอายพวกเจ้า แต่อัลลอฮฺไม่ทรงกระดากอายต่อความจริง และเมื่อพวกเจ้าขอสิ่งใดจากพวกนาง ก็จงขอพวกนางจากหลังม่าน เช่นนั้นแหละเป็นการบริสุทธิ์อย่างยิ่งแก่จิตใจของพวกเจ้าและจิตใจของพวกนาง และไม่เป็นการบังคับแก่พวกเจ้าที่จะก่อความรำคาญให้แก่ร่อซูลของอัลลอฮฺ และพวกเจ้าจะต้องไม่แต่งงานกับบรรดาภริยาของท่าน หลังจากท่าน (ได้สิ้นชีพไปแล้ว) เป็นอันขาด แท้จริงในการนั้น ณ ที่อัลลอฮฺเป็นเรื่องที่ใหญ่หลวงนัก

33|54|หากพวกเจ้าเปิดเผยสิ่งใดหรือปิดบังมัน แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

33|55|ไม่เป็นที่ตำหนิแก่พวกนาง เกี่ยวกับบิดาของพวกนาง และลูก ๆ ของพวกนางและพี่น้องผู้ชายของพวกนาง และลูกชายของพี่น้องหญิงของพวกนาง และบรรดาผู้หญิงของพวกนาง และสิ่งที่มือขวาของพวกนางครอบครอง และพวกนางอย่าเกรงต่ออัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง

33|56|แท้จริงอัลลอฮฺและมะลาอิกะฮฺของพระองค์ประสาทรณแก่นะบี โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! พวกเจ้าจงประสาทรณให้เขาและกล่าวทักทายเขาโดยเคารพ

33|57|แท้จริง บรรดาผู้กล่าวร้ายแก่อัลลอฮฺและร่อซูลของพระองค์ อัลลอฮฺทรงสาปแช่งพวกเขาทั้งในโลกนี้และปรโลก และทรงเตรียมการลงโทษอันอัปยศไว้สำหรับพวกเขา

33|58|และบรรดาผู้กล่าวร้ายแก่บรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง ในสิ่งที่พวกเขามิได้กระทำ แน่นนอนพวกเขาได้แบกการกล่าวร้าย และบาปอันชัดแจ้งไว้

33|59|โอ้ นะมิเอะ ! จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเจ้า และบุตรสาวของเจ้า และบรรดาหญิงของบรรดาผู้ศรัทธา ให้พวกนางดึงเสื้อคลุมของพวกนางลงมาปิดตัวของพวกนาง นั้น เป็นการเหมาะสมกว่าที่นางจะเป็นที่รู้จัก เพื่อที่พวกนางจะไม่ถูกรบกวน และอัลลอฮฺทรงเป็นผู้อภิบาลผู้ทรงเมตตาเสมอ

33|60|แน่นนอน ถ้าพวกมุนาฟิกีนและบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขามีโรค และกลุ่มผู้ก่อความสงบในนครมะดีนะฮฺไม่ระงับ (การกระทำที่เลวทรามของพวกเข) แน่นนอน เราจะให้เจ้ามีอำนาจเหนือพวกเขา แล้วพวกเขาจะไม่กลับมาทำนุเป็นเพื่อนบ้านของเจ้า ในนั้นอีกเว้นแต่เพียงชั่วเวลาอันเล็กน้อยเท่านั้น

33|61|พวกเหล่านั้นถูกสาปแช่ง ไม่ว่าพวกเขาจะถูกพบ ณ แห่งหนใด ก็จะถูกจับกุมและถูกสังหาร (โดยปราศจากความเมตตา)

33|62|นั่นคือแนวทางของอัลลอฮฺแก่บรรดาผู้ที่ล่วงลับไปแล้วแต่กาลก่อน และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในแนวทางของอัลลอฮฺ

33|63|มีผู้คนถามเจ้าเกี่ยวกับยามอวสาน จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “แท้จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ ณ ที่อัลลอฮฺ” และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ บางที่ยามอวสานนั้นอยู่ใกล้ ๆ นี้เอง

33|64|แท้จริง อัลลอฮฺทรงสาปแช่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และทรงเตรียมไฟที่ลุกโชนติดช่วงไว้สำหรับพวกเขา

33|65|พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล พวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ

33|66|วันที่ใบหน้าของพวกเขาสงบถูกพลิกกลับไปกลับมาในไฟนรก พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้ความระทมทุกข์ของเรา ! หากเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮฺ และเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามร่อซูลก็จะดีหรอก !!”

33|67|และพวกเขาจะกล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของเรา แท้จริงเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามบรรดาหัวหน้าของเรา และบรรดาผู้นำของเรา ดังนั้นพวกเขาได้ทำให้พวกเราหลงทาง

33|68|ข้าแต่พระเจ้าของเรา ได้โปรดลงโทษพวกเขาสองเท่าเถิด และทรงสาปแช่งพวกเขาซึ่งการสาปแช่งอันยิ่งใหญ่

33|69|โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! พวกเจ้าอย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้สับสนประมาทมุซา แล้วอัลลอฮฺก็ทรงให้เขาพ้นจากที่พวกเขากล่าวร้าย และเขาเป็นผู้ควรแก่การการวะ ณ ที่อัลลอฮฺ

33|70|โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงยำเกรงอัลลอฮฺ และจงกล่าวถ้อยคำที่เที่ยงธรรมเถิด

33|71|พระองค์จะทรงปรับปรุงการงานของพวกเจ้าให้ดีขึ้นสำหรับพวกเจ้า และจะทรงอภิบาลโทษความผิดของพวกเจ้าให้แก่พวกเจ้าและผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮฺและร่อซูลของพระองค์ แน่นนอนเขาได้รับความสำเร็จใหญ่หลวง

33|72|แท้จริงเราได้เสนอการระมานะฮฺ แก่ชนฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และชนเขาทั้งหลาย แต่พวกมันปฏิเสธจะแบกรับมันและกล่าวต่อมัน (คือการะฮันหนีกิ้ง) และมนุษย์ได้แบกรับมัน แท้จริงเขา (มนุษย์) เป็นผู้ควรกรรมงายยิ่ง

33|73|เพื่ออัลลอฮฺจะได้ทรงลงโทษแก่พวกมุนาฟิกีนชายและพวกมุนาฟิกีนหญิง และบรรดาผู้ตั้งภาคีชาย (มุชริกีน) และบรรดาผู้ตั้งภาคีหญิง (มุชริกัต) และเพื่ออัลลอฮฺจะทรงอภิบาลโทษแก่บรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอภิบาลผู้ทรงเมตตาเสมอ .

34|1|บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺซึ่งสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และบรรดาการสรรเสริญในปรโลกเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้เชี่ยวชาญ

34|2|พระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่เข้าไปอยู่ในแผ่นดิน และสิ่งที่ออกมาจากมัน และสิ่งที่ลงมาจากฟากฟ้า และสิ่งที่ขึ้นไปสู่นั้น และพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงอภิบาลเสมอ

34|3|และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า “วันอวสานนั้นจะไม่มาถึงเราดอก” จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “หากได้ ขอสาบานด้วยพระเจ้า

ของฉัน ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งพันญาณวิสัย มันจะเกิดขึ้นแก่พวกท่านอย่างแน่นอน ไม่มีแม้แต่ข้าพเจ้าเพียงเท่านี้ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และในแผ่นดิน และที่เล็กยิ่งกว่านั้นและที่ใหญ่กว่านั้น จะรอดพ้นจากพระองค์ เว้นแต่จะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งทั้งสิ้น

34|4| เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบแทนแก่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลายชนเหล่านั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ และปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติ (คือสวนสวรรค์)

34|5| ชนเหล่านั้นสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเลวร้ายอย่างเจ็บปวด

34|6| (ตระหนักดีว่า) สิ่งที่ได้ถูกประทานแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นสัจธรรม และจะชี้นำไปสู่แนวทางแห่งพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

34|7| และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าว (เยาะเย้ย) ว่า “เราจะชี้แนะแก่พวกท่านใหม่เล่าถึงชายคนหนึ่งที่เขาจะบอกเล่าแก่พวกท่านว่า เมื่อพวกท่านถูกทำให้แตกสลายกระจัดกระจายเป็นผู้ผิงแล้ว พวกท่านจะถูกบังเกิดขึ้นมาใหม่”

34|8| เขาได้เป็นความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือว่าเขาเป็นบ้าไปแล้ว? ” หามิได้! บรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อปรโลกนั้น จะอยู่ในการลงโทษและการลงทัณฑ์อันไกลลิบ

34|9| พวกเขามิเห็นดอกหรือ ถึงสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา ที่มีอยู่ในฟากฟ้าและแผ่นดิน หากเราประสงค์เราจะให้แผ่นดินสูบพวกเขาลงไปหรือเราจะให้ส่วนต่าง ๆ จากท้องฟ้าหล่นลงมานับพวกเขา แท้จริง ในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอนแก่ปวงทุกคนที่หันหน้าเข้าสู่อัลลอฮ์

34|10| และโดยแน่นอน เราได้ให้ความโปรดปรานจากเราแก่อาดัม โอิฏเขาเอ๋ย จงแซ่ซ้องสดุดีพร้อมกับเขาและนกดด้วย และเราได้ทำให้เหล็กอ่อนสำหรับเขา

34|11| เจ้าจงทำเสื้อเกราะและทำหุ้มของมັນให้ดีสัดส่วน และพวกเจ้าจงทำความดีเถิดแท้จริง ข้าพเจ้ารู้เห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

34|12| และเราได้ให้มิลมพัดแก่สุลัยมาน ซึ่งมันจะพัดไปในยามเช้าเป็นเวลาหนึ่งเดือน และมันจะพัดกลับในยามเย็นเป็นเวลาหนึ่งเดือน และเราได้ให้ทองคำแก่เขาซึ่งตาน้ำทองเหลือง (คือให้ทองเหลืองที่หลอมตัวเป็นตาน้ำไหลมาสำหรับสุลัยมาน) ในหมู่ญินนั้น มีผู้ทำงานอยู่เบื้องหน้าเขาด้วย อนุมัติแห่งพระเจ้าของเขา และผู้ใดในหมู่พวกเขาหันเหจากพระบัญชาของเรา เราจะให้เขาล้มรุกรองโทษที่มีไฟลุกโชติช่วง

34|13| พวกเขา (ญิน) ทำงานให้เขา (สุลัยมาน) ตามที่เขาต้องการ (เช่นสร้าง) ปราสาทหลายแห่งที่สูงตระหง่าน และบรรดาหุ่นจำลอง และบรรดาโคมไฟอาหารมีขนาดเท่าบ่อน้ำและบรรดาหม้อสำหรับหุงอาหารตั้งอยู่กับที่ พวกเจ้าจงทำงานเถิด วงศ์วานของอาดัมเอ๋ย! ด้วยการขอบคุณ และส่วนน้อยแห่งปวงบ่าวของเราที่เป็นผู้ขอบคุณ

34|14| ครั้นเมื่อเราได้กำหนดความตายแก่เขา มิได้มีสิ่งใดบังขึ้นแก่พวกเขาถึงความตายของเขา นอกจากปลวกได้ดินและกินไม้เท้าของเขา ดังนั้น เมื่อเขาล้มลงพวกญินก็ร้องอย่างชัดแจ้งว่า หากพวกเขารู้อยู่ในสิ่งพันญาณวิสัยแล้ว พวกเขาย่อมไม่ต้องมาทนทุกข์ทรมานที่นั่นอดสูเช่นนั้น

34|15| โดยแน่นอน สำหรับพวกสะบะอูนนั้นมีสัญญาณหนึ่งในที่อาศัยของพวกเขา มีสวนสองแห่งทางขวาและทางซ้าย พวกเจ้าจงบริโภคจากปัจจัยยังชีพของพระเจ้าของพวกเขา และจงขอบคุณต่อพระองค์ อันเป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ และมีพระเจ้าผู้ทรงอภัย

34|16| แต่พวกเขาได้ผินหลัง ดังนั้น เราจึงปล่อยน้ำจากเขื่อนให้ท่วมพวกเขา และเราได้เปลี่ยนให้พวกเขาสวนสองแห่งของพวกเขาแทนสวนอีกสองแห่ง มีผลไม้ชมและต้นไม้พุ่ม และต้นพุทราบ้างเล็กน้อย

34|17| เช่นนั้นแหละ เราได้ตอบแทนพวกเขา เนื่องจากพวกเขาเนรคุณ และเรามีได้ลงโทษผู้ใด (ด้วยการลงโทษอย่างรุนแรงเช่นนั้น) นอกจากพวกเนรคุณ

34|18| ระหว่างพวกเขาและระหว่างหัวเมืองต่าง ๆ ซึ่งเราได้ให้ความจำเริญในนั้น เราได้ให้มีขึ้นซึ่งหัวเมืองที่เด่นชัด และเราได้กำหนดการเดินทางไว้ในนั้น พวกเจ้าจงเดินทางไปตามนั้นเถิด ทั้งกลางวันและกลางคืนอย่างปลอดภัย

34|19| แล้วพวกเขาได้พูดว่า “ข้าแต่พระเจ้าของเรา! ขอพระองค์ได้ทรงทำให้การเดินทางของเรายืดยาวขึ้น” และพวกเขาได้ขอธรรมต่อตัวพวกเขาเอง ดังนั้น เราจึงได้ทำให้พวกเขาเป็นเรื่องเล่าขานติดต่อกันมา และเราได้ทำให้พวกเขาแตกสลายกระจัดกระจายกันออกไป แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณมากมายอย่างแน่นอนแก่ทุกคนผู้จดทบทวน ผู้กตัญญู

34|20| และโดยแน่นอน อิบลิสได้ทำให้การนึกคิดของมັນที่มีต่อพวกเขาเป็นจริง

34|21| และมັນไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือพวกเขา เว้นแต่เพื่อเราจะได้ว่าผู้ใดศรัทธาต่อวันปรโลกจากผู้ที่เขามีความสงสัยในเรื่องนั้น และพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงดูแลคุ้มครองทุกสิ่งทุกอย่าง

34|22| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “พวกท่านจงวิงวอนต่อบรรดาที่พวกท่านจินตนาการ (ว่าเป็นพระเจ้า) อื่นจากอัลลอฮ์พวกท่านมิได้ครอบครองแม้แต่ข้าพเจ้าเพียงเท่านี้ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินและพวกท่านมิได้มีหุ้นส่วนในทั้งสองนั้น และสำหรับพระองค์นั้นมิได้มีผู้ช่วยเหลือมาจากพวกท่าน

34|23| การชะพะอะฮ์ จะไม่เกิดประโยชน์อันใด ณ ที่พระองค์ นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตแก่เขาจนกระทั่งเมื่อความหวาดกลัวได้คลายจากจิตใจของพวกเขา พวกเขาเหล่านั้นกล่าวว่า “พระเจ้าของพวกท่านได้ตรัสอะไรนะ ? ” พวกเขาเหล่านั้นกล่าวว่า “สัจธรรม และพระองค์เป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรงยิ่งใหญ่”

34|24| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกท่านจากชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ? ” จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า “อัลลอฮ์ และแท้จริงไม่เรารู้แก่พวกท่านแน่นอนที่อยู่บนแนวทางที่ถูกต้อง หรืออยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง”

34|25| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “พวกท่านจะไม่ถูกสอบสวนเกี่ยวกับที่เราทำผิด และเราก็จะไม่ถูกสอบสวนเกี่ยวกับที่พวกท่านกระทำ”

34|26| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “พระเจ้าของเราจะทรงรวบรวมพวกเราทั้งหมด แล้วพระองค์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเราด้วยความจริง และพระองค์คือผู้ทรงตัดสิน ผู้ทรงรอบรู้”

34|27| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “พวกท่านจงแสดงให้ฉันเห็น บรรดาที่พวกท่านได้นำไปตั้งภาคร่วมกับพระองค์ ไม่ดอก ! พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

34|28| และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด เว้นแต่เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือนแก่มนุษยทั้งหลาย แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้

34|29| และพวกเขากล่าวว่า “เมื่อใดเล่าสัญญาณนี้ (จะมาถึง)? หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง”

34|30| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “สำหรับพวกท่านมีกำหนดวันวันหนึ่ง ซึ่งพวกท่านจะขอผ่อนผันให้ล่าช้าสักระยะหนึ่งก็ไม่ได้และจะรณเวลาให้เร็วเข้าก็ไม่ได้”

34|31| และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า “เราจะไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานนี้ และต่อสิ่งที่มามีมาก่อนอัลกุรอาน” และหากเจ้า (มุฮัมมัด) ได้เห็น เมื่อบรรดาผู้ธรรมะจะถูกให้หยดยืนต่อหน้าพระเจ้าของพวกเขา บางคนในพวกเขาจะกล่าวชัดถ้อยคำแก่อีกคนหนึ่ง บรรดาผู้อ่อนแอกว่า (ลูกน้อง) กล่าวแก่บรรดาผู้ที่ยะโส(หัวหน้า) ว่า “หากมิใช่พวกท่านแล้ว แน่แน่นอน พวกเราคงได้เป็นผู้ศรัทธากันแล้ว”

34|32| บรรดาผู้ที่ยะโส (หัวหน้า) ก็กล่าวแก่บรรดาผู้อ่อนแอ (ลูกน้อง) ว่า “พวกเรานะหรือที่ได้หน่วงเหนี่ยวพวกท่านจากแนวทางที่ถูกต้องหลังจากที่มันได้มีมายังพวกท่าน มิใช่เช่นนั้น แต่พวกท่านเองเป็นผู้กระทำผิด”

34|33|บรรดาผู้อ่อนแอ (ลูกน้อง) กล่าวแก่บรรดาผู้หยิ่งยโส (หัวหน้า) ว่า “มิใช่เช่นนั้นดอก ! แต่มันเป็นแผนการทั้งกลางคืนและกลางวัน เมื่อพวกท่านใช้ให้พวกเราปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และให้เราตั้งภาคีคู่เคียงกับพระองค์” และพวกเขาก็จะซ่อนความสำคัญผิดเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษ และเราได้ลบล้างพันธนาการที่คอของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะไม่ได้รับการตอบแทนใด ๆ นอกจากที่พวกเขาได้กระทำไว้

34|34|และเราได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดไปยังเมืองใด นอกจากบรรดาผู้ฟุ่มเฟือยของมันเป็นจะกล่าวว่า “แท้จริงเราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาในสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมา”

34|35|และพวกเขาได้กล่าวอีกว่า “พวกเรามีทรัพย์สินและลูกหลานมากกว่า และพวกเราจะไม่ถูกลงโทษ”

34|36|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “แท้จริงพระเจ้าของนักรบแค้นยิ่งชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงให้ดับแค้น แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้”

34|37|และมีทรัพย์สินของพวกเจ้าและมีลูกหลานของพวกเจ้า ที่จะทำให้พวกเจ้าใกล้ชิดสนิทกับเรา นอกจากผู้ศรัทธาและกระทำความดี ดังนั้นชนเหล่านั้นสำหรับพวกเขาจะได้รับการตอบแทนเป็นสองเท่าตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ และพวกเขาก็จะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์อย่างผู้ปลอดภัย

34|38|และบรรดาผู้มั่งมีเพื่อทำลายล้างสัญญาณทั้งหลายของเรา ชนเหล่านั้นจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้า(เรา) ในการลงโทษ

34|39|จงกล่าวเถิด “แท้จริงพระเจ้าของนักรบแค้นยิ่งชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ จากปวงปาวของพระองค์ และทรงให้ดับแค้นแก่เขา และอันใดที่พวกเจ้าบริจาจากสิ่งใดก็ดีพระองค์จะทรงทดแทนมัน และพระองค์นั้นทรงเป็นผู้ดีเลิศแห่งบรรดาผู้ประทานปัจจัยยังชีพ

34|40|และวันที่พระองค์ทรงรวบรวมพวกเขาทั้งหมด แล้วพระองค์จะตรัสแก่มะลาอิกะฮ์ว่า “พวกเขาเหล่านั้นนะหรือที่เคารพภักดีต่อพวกเจ้า? ”

34|41|พวกเขา (มะลาอิกะฮ์) กล่าวว่า “มหาบิรฺฮฺแห่งพระองค์ท่าน พระองค์ทรงเป็นผู้คุ้มครองพวกข้าพระองค์ มิใช่พวกเขา แต่พวกเขาเคารพภักดีคุณ (ชัยฎอน) ส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ศรัทธาต่อพวกมัน (ชัยฎอน)”

34|42|ดังนั้น วันนั้นบางคนในพวกเจ้าไม่มีอำนาจที่จะให้คุณและให้โทษซึ่งกันและกัน และเราจะกล่าวแก่บรรดาผู้กระทำความผิดเหล่านั้นว่า “พวกเจ้าจงลืมนการลงโทษของไฟนรกซึ่งพวกเจ้าได้ปฏิเสธมัน ”

34|43|และเมื่อบรรดาอายุตอันซัดเจ้งของเราถูกอ่านแก่พวกเขา (มุหริกิน) แล้วพวกเขากล่าวว่า “นี่มิใช่ใครอื่นนอกจากชายคนหนึ่ง ที่ปรานีจะยับยั้งพวกท่าน จากการที่บรรพบุรุษของพวกท่านได้เคารพภักดีมาก่อน” และพวกเขากล่าวว่า “นี่มิใช่ใครอื่น นอกจากเรื่องเท็จที่ถูกอุปโลกนขึ้น” และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวในเรื่องของสวรรค์ เมื่อมันได้มีมายังพวกเขาว่า “นี่มิใช่อื่นใดเลยนอกจากเล่ห์กลอย่างซัดเจ้ง”

34|44|และเราได้ประทานบรรดาเค็มกิรีให้แก่พวกเขา (เพื่อให้) พวกเขาศึกษาค้นคว้ากันและเราก็มิได้ส่ง (บรรดารอซูล) ไปยังพวกเขาก่อนหน้านี้เจ้า (ในฐานะ) เป็นผู้ตักเตือน

34|45|และบรรดาผู้มาก่อนหน้าพวกเขาก็ได้ปฏิเสธ (สัจธรรมมาแล้ว) และพวกเขา (กุเรชมักกะฮ์) มิได้มีสิ่งหนึ่งในสิบของที่เราได้ให้(ความมั่งคั่ง) แก่พวกเขา กระนั้นก็ดีพวกเขาก็ได้ปฏิเสธบรรดารอซูลของข้า ดังนั้นการปฏิเสธ(ต่อข้าจะมีผล) เป็นอย่างไร (ต่อพวกเขา) !

34|46|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ฉันขอเตือนพวกท่านเพียงข้อเดียวว่า พวกท่านจงยืนขึ้นเพื่ออัลลอฮ์ (ครั้งละ) สองคนและคนเดียว แล้วจงไตร่ตรองดู (ก็จะประจักษ์ว่า) สหายของพวกท่านนั้นมิได้เป็นบ้า แต่เขาเป็นเพียงผู้ตักเตือนพวกท่านถึงการเผชิญหน้ากับการลงโทษอย่างสาหัสเท่านั้น”

34|47|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ไม่มีรางวัลอันใดที่ฉันจะขอจากพวกท่าน เพราะมันเป็นของพวกท่าน แต่รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์ และพระองค์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง”

34|48|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “แท้จริง พระเจ้าของนักรบให้ความจริงทำลาย(ความเท็จ เพราะพระองค์เป็น) ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งหลาย

34|49|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “เมื่อความจริงได้ปรากฏขึ้น ความเท็จก็จะไม่เกิดขึ้นและจะไม่กลับมาอีก”

34|50|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “หากฉันหลงผิด ฉันก็หลงผิดเฉพาะตัวของฉันเอง แต่ถ้าฉันอยู่ในแนวทางที่ถูกตอง นั้นก็คือพระเจ้าของฉันได้ทรงช่วยเหลือฉัน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงไถ่ผู้ทรงใกล้ชิด”

34|51|และหากเจ้าได้เห็นขณะที่พวกเขาตื่นตระหนกตกใจ แล้วไม่มีทางหนีรอด และพวกเขาจะถูกจับเอาไปจากสถานที่อันใกล้

34|52|และพวกเขาจะกล่าวว่า “พวกเราได้ศรัทธาต่อมัน (ความจริง) แล้ว” จะเป็นไปได้อย่างไรที่พวกเขาเรียกร้องจากสถานที่อันไกลเช่นนั้น

34|53|และแน่นอน พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธามัน (ความจริง) มาก่อนแล้ว และพวกเขาวางทั้ง (ปฏิเสธ) สิ่งเร้นลับจากสถานที่อันไกล

34|54|และระหว่างพวกเขากับสิ่งที่พวกเขาต้องการ มีสิ่งกีดขวาง ดังเช่นที่ได้ถูกปฏิบัติมาก่อนแล้วกับพลพรรคของพวกเขา แท้จริงพวกเขานั้นอยู่ในความสงสัย ความสับสน

35|1|บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ผู้ทรงแต่งตั้งมะลาอิกะฮ์ให้เป็นผู้นำสาว ผู้มีปีกสองสาม และสี่ ทรงเพิ่มในการสร้างตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง

35|2|สิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้จากความเมตตาแก่มนุษย์ชาติ ไม่มีผู้ยับยั้งมันได้ และสิ่งใดที่พระองค์ทรงยับยั้งไว้ ก็ไม่มีผู้ใดให้มันได้หลังจาก (การยับยั้ง) ของพระองค์และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

35|3|โอ้มนุษย์เอ๋ย! พวกเจ้าจงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า จะมีพระผู้สร้างอื่นใดจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่จะประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากฟากฟ้าและแผ่นดิน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้น ทำไมเล่าพวกเจ้าจึงถูกหลอกลวงให้หันห่างออกไป (จากความจริง)

35|4|และพวกเขาได้สอบถามต่ออัลลอฮ์ด้วยการสาบานอย่างแข็งขันของพวกเขาว่า หากมีผู้ตักเตือนมายังพวกเขา แน่แน่นอนพวกเขาก็จะเป็นประชาชาติหนึ่งที่อยู่ในแนวทางที่ถูกตองยิ่ง (กว่าประชาชาติอื่น ๆ) ครั้นเมื่อได้มีผู้ตักเตือนมายังพวกเขา มันมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขา นอกจากการเตลิดหนี

35|5|โอ้มนุษย์เอ๋ย ! แท้จริงสัญญาณของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริงเสมอ ดังนั้น อย่าให้การดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ลบล้างพวกเจ้า และอย่าให้การหลอกล่อ (ชัยฎอน) มาลบล้างพวกเจ้าเกี่ยวกับอัลลอฮ์เป็นอันขาด

35|6|แท้จริง มารชัยฎอนนั้นเป็นศัตรูกับพวกเจ้า ดังนั้น พวกเจ้าจงถือว่ามันเป็นศัตรู แท้จริง มันเรียกร้องพลพรรคของมัน เพื่อให้พวกมันเป็นสหายแห่งไฟลุกโชนชั่วช้า

35|7|บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันสาหัส ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันยิ่งใหญ่

35|8| ดังนั้น ผู้ที่ความชั่วแห่งการงานของเขาได้ถูกนำให้พริศพราวแก่เขา แล้วเขาเห็นว่ามันเป็นสิ่งดีกระนั้นหรือ ? แท้จริง อัลลอฮ์จะทรงทำให้หลงผิดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และจะทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ดังนั้น เจ้าอย่าทำให้จิตใจของเจ้ากลับกลายเป็นระหมุกๆ เพราะพวกเขา แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ

35|9| และอัลลอฮ์ซึ่งทรงส่งลมทั้งหลายออกไป และมันได้หอบเป็นเมฆขึ้น แล้วเราได้ให้มันพัดพาไปยังดินแดนที่แห้งแล้ง แล้วเราได้ให้แผ่นดินนั้นมีชีวิต (ชุ่มชื้นด้วยน้ำฝน) หลังจากการแห้งแล้งของมัน เช่นนั้นแหละการฟื้นคืนชีพ

35|10| ผู้ใดต้องการอำนาจ ดังนั้น อำนาจทั้งมวลเป็นของอัลลอฮ์ คำกล่าวที่ดีย่อมจะขึ้นไปสู่พระองค์ และการงานที่ดีนั้นพระองค์ทรงยกย่องสรรเสริญมัน และบรรดาผู้วางแผนชั่วร้ายทั้งหลายนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ และแผนการอันชั่วร้ายเหล่านั้นย่อมจะพินาศ

35|11| และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกเจ้ามาจากผืนดิน แล้วก็มาจากเชื้อสุจิ แล้วทรงทำให้พวกเจ้าเป็นคู่สามีภรรยา และจะไม่ให้มีหญิงใดตั้งครรรภ์และนางจะไม่คลอด เว้นแต่ด้วยความรอบรู้ของพระองค์ และไม่มีผู้สูงอายุคนใดจะถูกยึดอายุออกไป และอายุของเขาก็จะไม่ถูกตัดทอน เว้นแต่อยู่ในบันทึก (ของพระองค์) แท้จริง นั้นเป็นการง่ายดายสำหรับอัลลอฮ์

35|12| และทะเลทั้งสองนั้นไม่เหมือนกัน อันนี้จืดสนิท ร่อยน้าดื่ม พอใจในเครื่องดื่มของมัน และอันนี้เค็มจัด และจากแต่ละทุกแห่งนั้น พวกเจ้าจะได้กินเนื้ออันอ่อนนุ่ม และพวกเจ้า เอาออกมาจาก (ทะเลทั้งสอง) เครื่องประดับ เพื่อใช้มันเป็นอาภรณ์ และเจ้าเห็นเรือแล่น ฝ่าผืนน้ำไป เพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้ชอบคุณ

35|13| พระองค์ทรงให้กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ นั่นคือ อัลลอฮ์พระเจ้าของพวกเจ้า อำนาจการปกครองทั้งมวลเป็นสิทธิ์ของพระองค์ และสิ่งที่พวกเจ้าวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้นพวกมันมิได้ครอบครองสิ่งใดแม้แต่เอื้อมถึงหุ้มเมล็ดอินทผลัม

35|14| หากพวกเจ้าวิงวอนขอพวกมัน พวกมันจะไม่ได้ยินการวิงวอนขอ ของพวกเจ้า ถึงแม้พวกมันได้ยินพวกมันก็จะไม่ตอบรับพวกเจ้า และในวันกียามะฮ์พวกมันจะปฏิเสธการตั้งภาคีของพวกเจ้า และไม่มีผู้ใดแจ้งแก่เจ้าได้นอกจากพระผู้ทรงรอบรู้ ตระหนักยิ่ง

35|15| โอ้มนุษย์เอ๋ย ! พวกเจ้าเป็นผู้ขัดสนต้องการพึ่งอัลลอฮ์ แต่อัลลอฮ์นั้น พระองค์ทรงมีอย่างล้นเหลือ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

35|16| หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้พวกเจ้าสูญสิ้นไป และจะทรงนำมาซึ่งกลุ่มชนรุ่นใหม่

35|17| และในการณีนั้นมิใช่เป็นการยากแก่อัลลอฮ์ เลย

35|18| และไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้ และ ถ้าผู้ที่แบกภาระหนักอยู่แล้วขอร้อง (ผู้อื่น) ให้ช่วยแบกมัน ก็จะไม่สิ่งใดถูกแบกออกจากเขา ถึงแม้ว่าเขาจะเป็นญาติสนิทก็ตาม แท้จริง เจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาในสิ่งเร้นลับ และพวกเขาต่างไว้ซึ่งการละเมิดและผู้ใดขัดเกลادنเอง แท้จริง เขาก็ขัดเกลเพื่อตัวของเขาเอง และยิ่งอัลลอฮ์เท่านั้นคือการกลับไป

35|19| และคนตามอดกับคนตาดีนั้น ย่อมไม่เหมือนกัน

35|20| และความมืดทึบกับแสงสว่าง ก็ไม่เหมือนกัน

35|21| และที่เราร่มกับที่ร้อนแดด ก็ไม่เหมือนกัน

35|22| และคนเป็นกับคนตายนั้น ย่อมไม่เหมือนกัน แท้จริง อัลลอฮ์ทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ได้ยิน และเจ้าไม่สามารถที่จะให้ผู้ที่อยู่ในหลุมฝังศพได้ยินได้

35|23| เจ้ามิใช่อื่นใดนอกจากเป็นผู้ตักเตือนเท่านั้น

35|24| แท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาด้วยสัญธรรม เป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน และไม่มีประชาชาติใด (ในอดีต) เว้นแต่จะต้องมีผู้ตักเตือน (ถูกส่งมา) ยังพวกเขา

35|25| และหากพวกเขาปฏิเสธเจ้า แน่نونบรรดาผู้ที่มิมาก่อนพวกเขาก็ได้ปฏิเสธ (มาก่อน) แล้ว บรรดารอซูลของพวกเขาก็ได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา และด้วยคัมภีร์ต่าง ๆ และคัมภีร์อันแจ่มจรัส

35|26| และข้าได้ลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธ ศรีทธา ดังนั้น การปฏิเสธต่อเราละ (มีผล) เป็นอย่างไร (ต่อพวกเขา) ?

35|27| เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงให้หน้หลังลงมาจากฟากฟ้า แล้วเราได้ให้พืชผลงอกเงยออกมาด้วยกัน (จากนั้น) สีสรรของมันแตกต่างกันไป และในหมู่เขาทั้งหลายมีชนิดต่าง ๆ ชาวและแดง หลากหลายสี และสีดาสนิท

35|28| และในหมู่มนุษย์ และสัตว์ และปศุสัตว์ ก็มีหลากหลายสีเช่นเดียวกัน แท้จริง บรรดาผู้ที่มีความรู้จากปวงป่าวของพระองค์เท่านั้นที่เกรงกลัวอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยเสมอ

35|29| แท้จริง บรรดาผู้อ่านคัมภีร์ของอัลลอฮ์ และตำราการละหมาด และบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา โดยซ่อนเร้นและเปิดเผย เพื่อหวังการค้าที่ไม่ซบเซา (ขาดทุน)

35|30| เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนรางวัลของพวกเขา ให้แก่พวกเขาอย่างครบถ้วนและจะทรงเพิ่มให้แก่พวกเขาจากความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริง พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงชื่นชม (เพราะการภักดีของพวกเขา)

35|31| และคัมภีร์ที่เราได้ให้แก่งานนั้นมันคือสัญธรรม เป็นการยืนยันในสิ่งที่ได้มีมาก่อนมัน แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงตระหนัก ผู้ทรงเห็น ต่อปวงป่าวของพระองค์

35|32| และเราได้ให้คัมภีร์ เป็นมรดกสืบทอดมา แก่บรรดาผู้ที่เราคัดเลือกแล้วจากปวงป่าวของเรา บางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ธรรมแก่ตัวเอง และบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้เดินสายกลางและบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้รู้ดีในการทำความดีทั้งหลาย ด้วยอนุเมตของอัลลอฮ์ นั่นคือความโปรดปรานอันใหญ่หลวง

35|33| สวนสวรรค์หลากหลายเป็นที่พำนักอันสถาพร พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนั้น ในสวนสวรรค์พวกเขาจะได้ประดับด้วยกำไลทองและไข่มุก และอาภรณ์ของพวกเขานั้นนั่นคือผ้าไหม

35|34| และพวกเขากล่าวว่า "บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงขจัดความระทมทุกข์ออกจากเรา แท้จริงพระเจ้าของเราเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงชื่นชม (ต่อผู้จงรักภักดีต่อพระองค์)

35|35| ซึ่งพระองค์ทรงให้เราได้พำนักในสถานที่พำนักอันสถาพร ด้วยความโปรดปรานของพระองค์ ความเหน็ดเหนื่อยจะไม่ประสบแก่เราในนั้น และความเบื่อหน่าย ก็จะไม่ประสบแก่เราในนั้น

35|36| ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรีทธา พวกเขาจะได้รับไฟนรกอยู่อันนั้น (เป็นการตอบแทน) จะไม่ถูกตัดสินลงโทษให้พวกเขาตายเพื่อที่พวกเขาจะได้ตาย และการลงโทษของมันก็จะไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนแก่ทุกผู้ในเรณูคน (ปฏิเสธศรีทธา)

35|37| และพวกเขาคะโกนอยู่ในรณุนั้นว่า "ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ได้ทรงโปรดนาเราออกไป (จากนรก) เพื่อเราจะได้ปฏิบัติการงานที่ดี อื่นจากที่เราได้ปฏิบัติไปแล้ว" และเรามีได้ให้อายุของพวกเขายืนนานพอดอกหรือ เพื่อผู้ที่ใคร่ครวญจะได้รำลึกถึงข้อตักเตือนและ (ยิ่งกว่านั้น) ได้มีผู้ตักเตือนมายังพวกเขากลับแล้ว (ดังนั้น พวกเจ้าจงลี้มรส(การลงโทษ) เกิด เพราะสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้นจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ

35|38| แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในที่ทรงออก

35|39| พระองค์คือผู้ทรงแต่งตั้งพวกเจ้าให้เป็นตัวแทนรับช่วงโน้มน้าวแผ่นดิน ดังนั้น ผู้ใดปฏิเสธศรัทธา การปฏิเสธของเขาก็จะตกอยู่กับเขา และการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาก็จะไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกปฏิเสธศรัทธา ณ ที่พระเจ้าของพวกเขาเลย นอกจากความอับยัสอดสู และการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาก็จะไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกปฏิเสธศรัทธา นอกจากความหายนะ

35|40| จงกล่าวเถิดมูฮัมมัด "พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ ? บรรดาภาคี (เจรีด) ของพวกท่านที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ จงแสดงให้เห็นว่าพวกท่านได้สร้างอะไรในแผ่นดินนี้ ? หรือว่าพวกท่านมีส่วนร่วมในชั้นฟ้าทั้งหลาย ? " หรือว่าเราได้ให้สัมภีร์แก่พวกท่าน พวกท่านจึงยึดมั่นอยู่บนหลักฐานจากมัน เปล่าดอก ! บรรดาผู้ศรัทธานั้นต่างก็มีได้มีสัญญาอะไรต่อกัน นอกจากการหลอกลวงเท่านั้น

35|41| แท้จริง อัลลอฮ์ทรงคำนวณชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเอาไว้ มิให้มันหล่นลงมา และหากมันทั้งสองหล่นลงมา ก็ไม่มีผู้ใดคำนวณทั้งสองไว้ได้ นอกจากพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงชั้นดี ผู้ทรงอภัยเสมอ

35|42| และพวกเขาก็ได้สาบานต่ออัลลอฮ์ด้วยการสาบานอย่างแข็งขันของพวกเขาว่า หากมีผู้ตักเตือนมายังพวกเขา แน่นอนพวกเขาก็จะเป็นประชาชาติหนึ่งที่อยู่ในแนวทางที่ถูกตอ้งยิ่ง(กว่าประชาชาติอื่นๆ) ครั้นเมื่อได้มีผู้ตักเตือนมายังพวกเขา มันมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขา นอกจากการเตลิดหนี

35|43| ด้วยการหยั่งยโสในแผ่นดิน และการวางแผนชั่ว แต่แผนชั่วนั้นจะไม่ห้อมล้อมผู้ใด นอกจากเจ้าของของมันเท่านั้น พวกเขาจะคอยอะไรอีกเล่า นอกจากแนวทางของบรรพชน ดังนั้น เจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงในแนวทางของอัลลอฮ์ และเจ้าจะไม่พบการบิดเบือนในแนวทางของอัลลอฮ์แต่ประการใด

35|44| พวกเขามีได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ แล้วพิจารณาว่า บั้นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกท่านนั้นเป็นเช่นใด ? เป็นที่ปรากฏว่าพวกเหล่านั้นมีพลังเข้มแข็งกว่าพวกเขา และอัลลอฮ์นั้น ไม่มีสิ่งใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะทำให้พระองค์หมดความสามารถไปได้ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอาณาภาพเสมอ

35|45| และหากอัลลอฮ์จะทรงเอาโทษมนุษย์ตามที่พวกเขาก็ได้ชวนชวยเอาไว้แล้ว พระองค์จะไม่ทรงให้เหลือไว้บนหน้าแผ่นดินซึ่งสัตว์โลกต่าง ๆ แต่พระองค์ทรงประวิงเวลาให้พวกเขาจนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้ ครั้นเมื่อวาระกำหนดของพวกเขาก็ได้มาถึง เมื่อนั้นแหละ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเห็นปวงป่าวของพระองค์เสมอ

36|1| ยะซีน

36|2| ขอสาบานด้วยอัลกุรอานที่มีคำสั่งอันรัดกุม

36|3| แท้จริง เจ้าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ถูกส่งมาอย่างแน่นอน

36|4| (เป็นผู้) อยู่บนแนวทางอันเที่ยงธรรม

36|5| อัลกุรอานนี้เป็นการประทานลงมาจากพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

36|6| เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนกลุ่มชนหนึ่งซึ่งบรรพบุรุษของพวกเขามิได้ถูกตักเตือนมาก่อนดังนั้น พวกเขายังไม่สนใจ

36|7| โดยแน่นอน พระประกาศิตได้เป็นที่สมจริงแล้วแก่ส่วนมากของพวกเขา เพราะพวกเขามิใช่ศรัทธา

36|8| แท้จริงเราได้คล่องพันธนาการที่คอของพวกเขา มันจึงห้อยลงมาที่คางของพวกเขา ดังนั้น (ศรัทธาของ) พวกเขายังงยขึ้น

36|9| และเราได้ทำเครื่องกีดขวางไว้ข้างหน้าพวกเขา และเครื่องกีดขวางไว้ข้างหลังพวกเขา

36|10| และมิผลเท่ากันแก่พวกเขา เจ้าจะตักเตือนพวกเขาหรือไม่ตักเตือนพวกเขาก็ตาม พวกเขาก็จะไม่ศรัทธา

36|11| แท้จริงเจ้าเพียงแต่ตักเตือนผู้ที่ปฏิบัติตามข้อตักเตือนเท่านั้น และเขาเกรงกลัวพระผู้ทรงกรุณาปรานีโดยทางลับ ดังนั้น จงแจ้งข่าวดีแก่เขาด้วยการอภัยโทษและรางวัลอันมีเกียรติ

36|12| แท้จริงเราเป็นผู้ให้คนตายกลับมีชีวิตขึ้น และเราบันทึกสิ่งที่พวกเขาได้ประกอบไว้แต่ก่อน และร่องรอยของพวกเขาก็และทุกสิ่งนั้น เราได้รวบรวมไว้อย่างครบถ้วนในบันทึกอันชัดแจ้ง

36|13| และจงเล่าเรื่องชาวเมือง (อันฎุกียะฮ์) แก่พวกเขา เมื่อมีทูตหลายคนมายังเมืองนั้น

36|14| เมื่อเราส่งทูตสองคนไปยังพวกเขา พวกเขาได้ปฏิเสธเขาทั้งสอง ดังนั้น เรา (อัลลอฮ์) จึงเพิ่มพลังด้วยการส่งทูตคนที่สามแล้วพวกเขา (บรรดาทูต) ได้กล่าวว่า "แท้จริงพวกเราถูกส่งมายังพวกท่าน"

36|15| พวกเขา (ชาวเมือง) กล่าวว่า "พวกท่านมิใช่ใครอื่น นอกจากเป็นสามัญชนเช่นเดียวกับพวกเรา และพระผู้ทรงกรุณาปรานีมิได้ประทานสิ่งใดลงมา พวกท่านมิได้เป็นอื่นใดนอกจากกล่าวเท็จ"

36|16| พวกเขา (บรรดาทูต) กล่าวว่า "พระเจ้าของเราทรงรู้ดียิ่งว่า แท้จริงเราถูกส่งมายังพวกท่านอย่างแน่นอน

36|17| และไม่มีหน้าที่อื่นใดแก่พวกเรานอกจากการประกาศเชิญชวนอันชัดแจ้งเท่านั้น"

36|18| พวกเขา กล่าวว่า "แท้จริงพวกเรากลือเป็นลางรับต่อพวกท่าน หากพวกท่านไม่ยอมหยุดยั้ง เราจะเอาหินขว้างพวกท่านจนตายและแน่นอน การลงโทษอันเจ็บปวดจากพวกเราจะประสบแก่พวกท่าน"

36|19| พวกเขา (บรรดาทูต) กล่าวว่า "ลางร้ายของพวกท่านเพราะพวกท่านเอง พวกท่านได้ถูกตักเตือนมาก่อนแล้วมิใช่หรือ ? เปล่าดอกพวกท่านเป็นหมูชนผู้ฝ่าฝืนต่างหาก"

36|20| และมีชายคนหนึ่งจากสุดหัวเมืองได้มาอย่างรีบเร่ง

36|21| พวกท่านจงปฏิบัติตามผู้ที่มิได้เรียกร้องรางวัลใด ๆ จากพวกท่าน

36|22| และทำไมเล่านี้จะไม่เคารพภักดีผู้ทรงบังเกิดนั้น และยังพระองค์เท่านั้นที่พวกท่านจะถูกนำกลับไป

36|23| จะให้ฉันยึดถือพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์กระนั้นหรือ? หากพระผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงประสงค์จะก่อความทุกข์ยากแก่ฉัน การชะพาอะฮ์ของพวกเขาก็จะไม่ก่อประโยชน์อันใดแก่ฉันเลยและพวกเขาก็จะช่วยฉันให้รอดพ้น(จากการลงโทษ) ไม่ได้เลย

36|24| แท้จริง เมื่อนั้นฉันจะอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง

36|25| แท้จริงฉันศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้น พวกท่านจงฟังฉันซิ!"

36|26| เขากล่าวว่า "โอ้ มาตราว่าหมูชนของฉันได้รู้ (สภาพของฉัน)

36|27| ถึงการที่พระเจ้าของฉันทรงอภัยให้แก่ฉัน และทรงทำให้ฉันอยู่ในหมู่ผู้มียะกีรติ"

36|28| และเรามีได้ส่งไพร่พลลงมาจากฟากฟ้าแก่หมูชนของเขาหลังจากเขา และเราก็มิใช่เป็นผู้ส่งพวกเขาลงมา

36|29| แล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็ดับเจียบ

36|30| โอ้ อนิจาต่อปวงป่าว ไม่มีรูปชูลคนใดมายังพวกเขา เว้นแต่พวกเขาได้เขยยันเขา

36|31| พวกเขามีได้พิจารณาดอกหรือว่า ก็ศตวรรษมาแล้วก่อนหน้าพวกเขาเราได้ทำลายโดยที่เขาเหล่านั้นมิได้กลับมายังพวกเขา

36|32| และแต่ละคนในพวกเขาทั้งหมดจะถูกนำมาราฎฎ์ตัวต่อหน้าเรา

36|33| และสัญญาหนึ่งสำหรับพวกเขาก็คือ แผ่นดินที่แห้งแล้งเราได้ให้มันมีชีวิตชีวาขึ้นมาและเราได้นำมาเมล็ดพืชออกมาจากมัน ซึ่งส่วนหนึ่งจากเมล็ดพืชนั้นพวกเขาก็ใช้กิน

36|34| และเราได้ทำให้มันในแผ่นดินนั้นเรือกสวนมากหลาย จากอินทผลัมและองุ่น และเราได้ทำมีตาน้ำในนั้น

36|35| เพื่อพวกเขาจะได้กินผลไม้ของมันและจากสิ่งที่มือของพวกเขาได้กระทำมันขึ้นแล้วพวกเขาจะไม่ชอบคุณกระนั้นหรือ ?

36 | 36 | มหาบริสุทธียิ่งแด่พระผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทั้งหมดเป็นคู่ ๆ จากสิ่งที่แผ่นดินได้ (ให้มัน) งอกเงยขึ้นมา และจากตัวของพวกเขา
เองและจากสิ่งที่พวกเขาไม่รู้

36 | 37 | และสัญญาหนึ่งสำหรับพวกเขาคือกลางคืน เราได้ออกกลางคืนออกจากมัน แล้วพวกเขาก็อยู่ในความมืด

36 | 38 | และดวงอาทิตย์โคจรตามวิถีของมัน นั่นคือ การกำหนดของพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้

36 | 39 | และดวงจันทร์นั้น เราได้กำหนดให้มันโคจรตามตำแหน่ง จนกระทั่งมันได้กลายมาเป็นเช่นกึ่งอินทผลัมแห้ง

36 | 40 | ดวงอาทิตย์ก็ไม่สมควร (อนุมัติ) แก่มันที่จะไล่ตามใกล้ดวงจันทร์ และกลางคืนก็จะไม่ไล่หน้ากลางวัน และทั้งหมดนั้นจะ
เวียนว่ายอยู่ในจักรราศี

36 | 41 | และสัญญาหนึ่งสำหรับพวกเขาคือ เราได้บรรทุกลูกหลานของพวกเขาไว้ในเรือจนเต็ม

36 | 42 | และเราได้สร้างท่าเรือเดียวกันนี้ (เรือใหญ่) แก่พวกเขา เพื่อให้พวกเขาขึ้นที่

36 | 43 | และถ้าเราประสงค์เราก็จะจมพวกเขาเสีย แล้วจะไม่มีผู้ร้องตะโกนเพื่อขอความช่วยเหลือให้แก่เขา และพวกเขาก็จะไม่ถูกช่วยให้
รอดพ้น (จากการจมน้ำตาย) ด้วย

36 | 44 | เว้นแต่ด้วยความเมตตาจากเรา และความเพลิดเพลินชั่วระยะหนึ่ง

36 | 45 | และเมื่อได้มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงระวังสิ่งที่อยู่ข้างหน้าพวกเจ้า และสิ่งที่อยู่หลังพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้รับความ
เมตตา”

36 | 46 | และไม่มีสัญญาณใดในบรรดาสัญญาณของพระเจ้าของพวกเขาได้มีมายังพวกเขา เว้นแต่พวกเขาจะผินหลังให้แก่ สัญญาณนั้น ๆ

36 | 47 | และเมื่อมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงบริจาคจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า” บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
ได้กล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า “เราจะให้อาหารแก่ผู้ที่หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ก็จะให้อาหารแก่เขากระนั้นหรือ ?” พวกท่านมิใช่อื่นใด
เลยนอกจากอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง “

36 | 48 | และพวกเขากล่าวว่า “เมื่อใดเล่าสัญญานี้จะเกิดขึ้น หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง”

36 | 49 | พวกเขามิได้คอยสิ่งใดเลยนอกจากเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียว ซึ่งจะคร่าชีวิต พวกเขาในขณะที่พวกเขาโต้เถียงกันอยู่

36 | 50 | แล้วพวกเขาก็ไม่สามารถจะส่งเสียอื่นใด และพวกเขาก็ไม่ทันจะกลับไปยังครอบครัวของพวกเขาได้

36 | 51 | และสิ่งซึ่งจะถูกเป่าขึ้น ทันใดนั้นพวกเขาก็ออกจากหลุมฝังศพ แล้วพวกเขาก็รีบกลับไปยังพระเจ้าของพวกเขา

36 | 52 | พวกเขากล่าวว่า “โอ้ความหายนะที่ประสบแก่เรา ! ใครเล่าที่ทำให้เราพินาศจากที่นอนของเรา (กุบูร)” (จะมีเสียงกล่าวขึ้น
ว่า) “นี่แหละคือสิ่งที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีได้ทรงสัญญาไว้ และบรรดารอสูรได้กล่าวสมจริงแล้ว”

36 | 53 | ไม่มีอะไรดอกนอกจากเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียว ทันใดนั้นพวกเขาก็จะถูกนำมามีปรากฏต่อหน้าเรา

36 | 54 | ในวันนั้นไม่มีชีวิตใด (ผู้ใด) จะถูกยกยอแต่ประการใด และพวกเขาก็จะไม่ได้รับการตอบแทน นอกจากสิ่งที่พวกเจ้าได้
ปฏิบัติไว้

36 | 55 | แท้จริง ในวันนั้นชาวสวรรค์จะอยู่ในกิจกรรมอันสุขสำราญ

36 | 56 | พวกเขาและคู่ครองของพวกเขาจะอยู่ภายใต้ร่มเงา นอนเอนบนที่นอนอันนุ่มนวล

36 | 57 | สำหรับพวกเขาในสวนสวรรค์นั้นจะมีผลไม้ (หลากชนิด) และสำหรับพวกเขาก็มีสิ่งที่พวกเขาต้องการ

36 | 58 | “ความศานติ!” พระดำรัสหนึ่งจากพระเจ้าผู้ทรงเมตตาเสมอ

36 | 59 | “โอ้บรรดาอาชญากรทั้งหลายเอ๋ย! วันนี้พวกเจ้าจงถอยห่างออกไปให้พ้น

36 | 60 | ข้ามิได้บัญชาพวกเจ้าดอกหรือ โอ้ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย! ว่าพวกเจ้าอย่าได้เคารพบูชาชัยอนมารร้าย แท้จริงมันนั้นเป็นศัตรู
ตัวฉกาจของพวกเจ้า

36 | 61 | และพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า นี่คือนาถทางอันเที่ยงแท้

36 | 62 | และโดยแน่นอน มันได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากของพวกเจ้าหลงทาง ทำไมพวกเจ้าจึงไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญเล่า?

36 | 63 | นี่คือนรกญะฮันนัม ซึ่งพวกเจ้าถูกสัญญาไว้

36 | 64 | วันนั้นพวกเจ้าจะเข้าไปลิ้มรสมัน เนื่องจากพวกเจ้าปฏิเสธ

36 | 65 | วันนั้นเราจะปิดม่านปีกปากของพวกเขาและมือของพวกเขาจะพุดแก่เรา และเท้าของพวกเขาจะเป็นพยานตามที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้

36 | 66 | และหากเราประสงค์ เราก็จะทำให้ตาของพวกเขาบอดลง แล้วพวกเขาก็จะคลำหาทาง แต่พวกเขาก็จะเห็นได้อย่างไร?

36 | 67 | และหากเราประสงค์ เราก็จะแปลงรูปของพวกเขาให้อยู่กับที่ของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ไม่อาจจะไปข้างหน้าได้และก็ไม่อาจจะ
ถอยกลับได้

36 | 68 | และผู้ใดที่เราทำให้เขามีอายุยืนนานเราจะให้กลับคืนสู่สภาพเมื่อตอนแรกเกิดแล้วพวกเขาก็ไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญบ้างหรือ?

36 | 69 | เรามิได้สอนกวีนิพนธ์แก่เขา (มุฮัมมัด) และไม่เหมาะสมแก่เขาที่จะเป็นกวีคัมภีร์นี้มิใช่อื่นใดเลย นอกจากเป็นข้อตักเตือนและ
เป็นคัมภีร์อันชัดแจ้ง

36 | 70 | เพื่อตักเตือนผู้ที่มีชีวิต และเพื่อข้อตักเตือนนั้นเป็นหลักฐานยืนยันแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

36 | 71 | และพวกเขาก็ได้พิจารณาดูดอกหรือเราได้สร้างปศุสัตว์ขึ้นมาเพื่อพวกเขาจากสิ่งที่มือของเราได้ทำขึ้น แล้วพวกเขาก็ได้ครอบ
ครองมัน

36 | 72 | และเราได้ทำให้มันยอมจำนนแก่พวกเขา ดังนั้น บางชนิดมันก็เป็นพาหนะแก่พวกเขา และบางชนิดพวกเขาก็ใช้กินเป็นอาหาร

36 | 73 | และในตัวมันนั้นมีประโยชน์มากมายและเครื่องดื่มสำหรับพวกเขา แล้วพวกเขาก็ยังไม่ขอบคุณอีกหรือ?

36 | 74 | และพวกเขาก็ได้ยึดถือเอาพระเจ้ามากมาย (เป็นที่เคารพสักการะ) อื่นจากอัลลอฮ์หวังว่าพวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือ
(จากมัน)

36 | 75 | พวกมันไม่สามารถช่วยเหลือพวกเขาได้ พวกเขายังถูกนำมามีปรากฏตัวเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อพวกมัน

36 | 76 | ดังนั้น อย่าได้ให้คำพูดของพวกเขาเป็นที่เสียใจแก่เจ้า แท้จริงเรารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาปิดบัง และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย

36 | 77 | มนุษย์มิได้พิจารณาดูดอกหรือว่าเราได้บังเกิดเขามาจากน้ำอสุจิ แล้วจึงดูซิ เขาได้กลายเป็นคู่ปรปักษ์ตัวฉกาจ

36 | 78 | และเขาได้ยกอุทาหรณ์เปรียบเทียบกับเรา และเขาได้ลืมนก้านะเณดของเขา เขากล่าวว่า “ใครเล่าจะให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาอีกใน
เมื่อมันเป็นผุยผงไปแล้ว”

36 | 79 | จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “พระผู้ทรงให้กำเนิดมันครั้งแรกนั้น ย่อมจะทรงให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีก และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้การ
บังเกิดทุกสิ่ง

36 | 80 | ผู้ทรงทำให้มีไฟสำหรับพวกเจ้าจากต้นไม้เขียวสด (แล้วจึงดูซิ) พวกเจ้าก็ได้จุดมันจากเชื้อไฟนั้น

36 | 81 | พระองค์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน จะไม่ทรงสามารถที่จะสร้างเช่นเดียวกับพวกเขากะนั้นหรือ ? แน่แน่นอน
และพระองค์เป็นผู้ทรงสร้างที่ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงรอบรู้

36 | 82 | แท้จริงพระบัญชาของพระองค์ เมื่อทรงประสงค์สิ่งใด พระองค์ก็จะตรัสแก่มันว่า “จงเป็น” แล้วมันก็จะเกิดขึ้นมา

36 | 83 | ดังนั้น มหาบริสุทธียิ่งแด่พระองค์ซึ่งในพระหัตถ์ของพระองค์มีอำนาจเหนือทุกสิ่งและยังพระองค์เท่านั้นที่พวกเขาก็จะถูกนำกลับ

37 | 1 | ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮฺ) ผู้เข้าแถวตามลำดับ
37 | 2 | และ (มะลาอิกะฮฺ) ผู้ควบคุมอย่างรัดกุม
37 | 3 | และ (มะลาอิกะฮฺ) ผู้อ่านข้อตักเตือน
37 | 4 | แท้จริง พระเจ้าของพวกเขาเหล่านั้นทรงเอะอะอย่างแน่นอน
37 | 5 | พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง และพระเจ้าแห่งทิศทางตะวันออก
37 | 6 | แท้จริง เราได้ประคับประคองฟ้าแห่งโลกคุณอย่างสวยงามด้วยดวงดาวทั้งหลาย
37 | 7 | และเพื่อป้องกันจากชัยฏอนมารร้ายทุกข์ตัวที่ถือรีนพยศ
37 | 8 | พวกมันจะไม่สามารถรบกวน (จากมะลาอิกะฮฺผู้อยู่) ในชั้นฟ้าชั้นสูงได้ และพวกมันจะถูกขวางจากทุกๆ ด้าน
37 | 9 | ถูกขับไล่ไล่ส่งออกมา และสำหรับพวกมันนั้นจะได้รับการลงโทษอย่างต่อเนื่อง
37 | 10 | เว้นแต่ตัวใดที่มันหลงกลเอาไปได้แม้แต่ครั้งเดียว ก็จะมีเปลวเพลิงอันโชติช่วงไล่ติดตามมันไป
37 | 11 | เจ้าถามพวกเขา (บรรดาผู้ปฏิเสธการพินาศ) ชีวว่า พวกเขามั่นใจความแข็งแรงยิ่งในสิ่งที่ถูกสร้างมากระนั้นหรือ ? หรือ
37 | 12 | ว่าสิ่งที่เราได้สร้างมันมา แท้จริงเราได้สร้างพวกเขามาจากดินเหนียว
37 | 13 | แต่เจ้าคงแปลกใจ ขณะที่พวกเขาเยะเยะ
37 | 14 | และเมื่อพวกเขาถูกเตือนให้รำลึกพวกเขาก็จะไม่ยอมรับข้อตักเตือน
37 | 15 | และเมื่อพวกเขามองเห็นสิ่งปาฏิหาริย์พวกเขาก็ชักชวนกันเยะเยะ
37 | 16 | และพวกเขากล่าวว่า “นี่มิใช่อื่นใดเลย นอกจากเล่ห์กลอย่างชัดแจ้ง”
37 | 17 | เมื่อเราตายไปแล้ว และเราได้กลายเป็นดินผงและกระดูก เราจะถูกให้พินาศอีกนั้นหรือ ?
37 | 18 | แล้วบรรพบุรุษของพวกเขาเรารู้ก่อน ๆ นั้นด้วยหรือ ?
37 | 19 | จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด “ใช่แล้ว และพวกเขาก็จะเป็นผู้อายขายหน้าอีกด้วย”
37 | 20 | ความจริงมันเป็นเพียงเสียงแผดตะโกนเพียงครั้งเดียว แล้วพวกเขาก็จ้องมอง
37 | 21 | แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า “โอ้ความหายนะแก่เรา นี่ถือวันแห่งการตอบแทน”
37 | 22 | (มะลาอิกะฮฺจะตอบว่า) “นี่ถือวันแห่งการชี้ขาดตัดสิน ซึ่งพวกท่านเคยปฏิเสธมัน”
37 | 23 | จงรวบรวมบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาสหายของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะ
37 | 24 | อื่นจากอัลลอฮฺ แล้วจงแนะนำทางแก่พวกเขาไปสู่ทางแห่งนรก
37 | 25 | และจงยับยั้งพวกเขาไว้ เพราะพวกเขาจะต้องถูกสอบสวน
37 | 26 | (จะมีเสียงถามขึ้นว่า) “เกิดอะไรขึ้นแก่พวกเขา ทำไมจึงไม่ช่วยเหลืซึ่งกันและกัน”
37 | 27 | แต่พวกเขาในวันนั้น เป็นผู้ยอมจำนนโดยสิ้นเชิง
37 | 28 | และบางคนในหมู่พวกเขาจะหันมาหากัน ไต่ถามซึ่งกันและกัน
37 | 29 | พวกเขาบอกว่า “แท้จริงพวกท่านเคยเข้ามาหาเราทางด้านขวา”
37 | 30 | พวกเขา (หัวหน้า) กล่าวว่า “เปล่าดอก ! พวกท่านต่างหากที่ไม่ยอมศรัทธา”
37 | 31 | และเราไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือพวกท่าน แต่พวกท่านเป็นหมู่ชนที่ถือรีนต่างหาก
37 | 32 | ดังนั้น พระดำรัสของพระเจ้าของเราจึงคู่ควรแก่เราแล้วแท้จริงเราเป็นผู้ต้องลี้มรอย่างแน่นอน
37 | 33 | เราได้แนะนำพวกท่านให้หลงผิดทั้ง ๆ ที่ความจริงพวกเราก็หลงผิดอยู่แล้ว
37 | 34 | แท้จริง พวกท่านในวันนั้นย่อมมีส่วนแบ่งร่วมกันในการได้รับโทษ
37 | 35 | แท้จริงเช่นนั้นแหละ เราได้ปฏิบัติต่อบรรดาผู้มีความผิด
37 | 36 | เพราะว่าพวกเขาเหล่านั้นเมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ พวกเขาก็หยิ่งผยอง
37 | 37 | และพวกเขาก็กล่าวว่า “จะให้เราทอดทิ้งพระเจ้าต่าง ๆ ของพวกเราเพื่อหนึ่งกวีบ้า คนหนึ่งกระนั้นหรือ ? ”
37 | 38 | เปล่าดอก ! เขา (มุฮัมมัด) ได้นำหลักฐานมา และเพื่อยืนยันบรรดาร่ำรือต่างหาก
37 | 39 | แท้จริง พวกเจ้าจะต้องลี้มรการลงโทษอันเจ็บปวดอย่างแน่นอน
37 | 40 | และพวกเขาก็จะไม่ได้รับการตอบแทนอื่นใด นอกจากสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำเอาไว้
37 | 41 | เว้นแต่ปวงปาของอัลลอฮฺผู้ซื่อสัตย์
37 | 42 | คนเหล่านั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับปัจจัยยังชีพที่แน่นอน
37 | 43 | ผลไม้หลากหลายชนิด และพวกเขาก็ได้รับเกียรติ
37 | 44 | ในสวนสวรรค์หลากหลายอันรื่นรมย์
37 | 45 | อยู่บนเตียงหันหน้าเข้าหากัน
37 | 46 | คนรับใช้จะวนเวียนรอบตัวพวกเขาพร้อมด้วยแก้ว (เหล้า) ที่มาจากลำธาร
37 | 47 | (เหล่านั้น) ขาวบริสุทธิ์ อร่อยแก่บรรดาผู้ดี
37 | 48 | ในนั้นจะไม่ทำให้ปวดศีรษะ และพวกเขาก็จะไม่เมามาจากมัน
37 | 49 | และ ณ ที่พวกเขานั้นมีบรรดาหญิงบริสุทธิ์ ผู้ลดสายตาลงต่ำ มีดวงตาโตสวย
37 | 50 | เสมือนหนึ่งพวกนางเป็นไข่มุกหุ้มเปลือกเอาไว้
37 | 51 | แล้ว (ชาวสวรรค์เหล่านั้น) บางคนในหมู่บ้านพวกเขาจะเข้ามาหากัน ไต่ถาม (ทุกซุซ) ซึ่งกันและกัน
37 | 52 | คนหนึ่งในหมู่บ้านพวกเขาก็กล่าวขึ้นว่า “แท้จริง ฉันมีเพื่อนคนหนึ่ง”
37 | 53 | “เขาเคยกล่าวว่า แท้จริงท่านเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้เชื่อมั่น (ในวันปรโลก) จริงหรือ ? ”
37 | 54 | เมื่อเราตายไปแล้ว และเราได้กลายเป็นดินผงและกระดูก เราจะถูกตอบแทนจริงหรือ ? ”
37 | 55 | เขา (ชาวสวรรค์) กล่าว (แก่เพื่อน ๆ ของเขา) ว่า “พวกท่านอย่าจะมองดูไหมเล่า ? ”
37 | 56 | ครั้นเมื่อเขามองลงไป ก็เห็น (เพื่อนของเขา) อยู่ท่ามกลางไฟที่ลุกโชติช่วง
37 | 57 | เขาจึงกล่าวขึ้นว่า “ขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ท่านเกือบทำให้ฉันพึงพิณาศ”
37 | 58 | “และหากมิใช่ความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของฉันแล้ว ฉันจะต้องอยู่ในหมู่ผู้ถูกนำลงโทษอย่างแน่นอน”
37 | 59 | “ดังนั้น เราจะไม่ตาย
37 | 60 | เว้นแต่การตายของเราครั้งแรกและเราจะไม่ถูกลงโทษ กระนั้นหรือ ? ”
37 | 61 | แท้จริง นี่ถือความสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่อย่างแน่นอน
37 | 62 | เพื่อเยี่ยง (การตอบแทน) นี้ บรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนจะต่อสู้ต่อไปเกิด
37 | 63 | นั้นเป็นการต้อนรับที่ดีกว่า หรือว่าต้นชักกุม
37 | 64 | แท้จริง เราได้จัดทำไว้เป็นการทดสอบแก่บรรดาผู้ศรัทธา

37 | 64 | แท้จริง มันเป็นต้นไม้ที่เอาออกมาจากก้นบึ้งของนรกที่มีไฟลุกโชนดีช่วง
37 | 65 | ผลของมันคล้ายกับหัวของชัยภูอน
37 | 66 | แล้วพวกเขาจะกินมัน และพวกเขาจะเติมมันให้เต็มท้อง
37 | 67 | แล้วนอกจากนั้น พวกเขาจะได้น้ำดื่มที่ผสมจากน้ำเดือด
37 | 68 | แล้วแท้จริงทางกลับของพวกเขานั้นยอมไปสูไฟที่ลุกโชนดีช่วงอย่างแน่นอน
37 | 69 | แท้จริงพวกเขาพบบรรพบุรุษของพวกเขาอยู่ในการหลงผิด
37 | 70 | แล้วพวกเขาก็ยังรับแรงเจริญรอยตามพวกเขา
37 | 71 | และโดยแน่นอน ส่วนมากของชนรุ่นก่อนหน้าพวกเขาได้หลงผิด
37 | 72 | และโดยแน่นอน เราได้ส่งผู้ตักเตือนไปในหมู่พวกเขา
37 | 73 | ดังนั้นเจ้าจงดูเถิดว่า ผลสุดท้ายของพวกเขาที่ถูกเตือนนั้นเป็นอย่างไร ?
37 | 74 | เว้นแต่ปวงปาวของอัลลอฮ์ผู้ซื่อสัตย์
37 | 75 | และโดยแน่นอนนุหได้ร้องขอเราดังนั้นผู้ตอบสนองข้างประเสริฐเสียนี้กระไร
37 | 76 | และเราได้ช่วยเหลือเขาและชุมชนของเขาให้พ้นจากทุกภัยอันมหันต์
37 | 77 | และเราได้ให้ลูกหลานของเขายังคงมีชีวิตเหลืออยู่
37 | 78 | และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขาในกลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ
37 | 79 | ความสาดิจมีแต่ในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย
37 | 80 | แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย
37 | 81 | แท้จริง เขา (นุห) อยู่ในปวงปาวของเราผู้ศรัทธา
37 | 82 | แล้วเราได้ให้พวกอื่นจมน้ำตาย
37 | 83 | และแท้จริง ผู้ที่ดำเนินตามแนวทางของเขานั้น คืออิบรอฮีม
37 | 84 | เมื่อเขาได้เข้าหาพระเจ้าของเขาด้วยจิตใจที่บริสุทธิ์
37 | 85 | เมื่อเขาได้กล่าวแก่บิดาของเขาและหมู่ชนของเขาว่า “พวกท่านเคารพสักการะอะไรกัน ?”
37 | 86 | “เพื่อความเที่ยงตรงหรือ ที่พวกท่านปรารถนาพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ ?”
37 | 87 | “ดังนั้น ความนึกคิดของพวกท่านที่มีต่อพระเจ้าแห่งสากลโลกจะเป็นอย่างไร ?”
37 | 88 | เขา (อิบรอฮีม) จึงจ้องมองไปยังดวงดาวทั้งหลาย
37 | 89 | แล้วเขาก็กล่าวขึ้นว่า “แท้จริงฉันไม่สบายจริง ๆ”
37 | 90 | ดังนั้น พวกเขาจึงหันหลังให้เขาและกลับออกไป
37 | 91 | แล้วอิบรอฮีมก็บ้ายหน้าไปยังเจ็ดต่าง ๆ ของพวกเขา แล้วพูดว่า “พวกเจ้าไม่กิน (อาหารเหล่านี้) บ้างหรือ ?”
37 | 92 | “ทำไมพวกเจ้าจึงไม่พูดเล่า ?”
37 | 93 | แล้วเขาก็หันไปตีพวกมันด้วยมือขวา (ซึ่งถือขวานอยู่)
37 | 94 | แล้วพวกเขาก็รีบวิ่งมาหาเขา
37 | 95 | อิบรอฮีมจึงกล่าวว่า “พวกท่านเคารพสักการะสิ่งๆ ที่พวกท่านแกะสลัก (มัน) กระนั้นหรือ ?”
37 | 96 | “ทั้ง ๆ ที่อัลลอฮ์ทรงสร้างพวกท่านและสิ่งๆ ที่พวกท่านประดิษฐ์มันขึ้นมา”
37 | 97 | พวกเขา กล่าวว่า “จงสร้างสถานที่แห่งหนึ่ง (เตาเผา) สำหรับเขา แล้วโยนเขาไปในไฟที่ลุกโชน”
37 | 98 | ดังนั้น พวกเขาต้องการวางแผนร้ายแก่เขา แต่เราได้ทำให้พวกเขาต่ำต้อย
37 | 99 | และอิบรอฮีมกล่าวว่า “ฉันจะไปหาพระเจ้าของฉัน แน่หนอนพระองค์จะทรงแนะทางให้แก่ฉัน
37 | 100 | “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงประทานบุตรที่มาจากหมุ่คนดีให้แก่ข้าพระองค์ด้วย”
37 | 101 | ดังนั้น เราจึงแจ้งข่าวดีแก่เขา (ว่าจะได้) ลูกคนหนึ่ง ที่มีความอดทนขันติ (คือ อิสมาอิล)
37 | 102 | ครั้นเมื่อเขา (อิสมาอิล) เติบโตขึ้นไปไหนมาไหนกับเขา (อิบรอฮีม) ได้แล้ว อิบรอฮีมได้กล่าวขึ้นว่า “โอ้ลูกเอ๋ย !
แท้จริงพ่อได้เห็นในขณะฝันว่า พ่อได้เชือดเจ้า จงคิดดูซิว่าเจ้าจะเห็นเป็นอย่างไร ?” เขากล่าวว่า “โอ้พ่อจ๋า! พ่อจงปฏิบัติตามที่พ่อ
ได้ถูกบัญชาให้เกิด หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พ่อจะเห็นฉันว่า ฉันอยู่ในหมู่ผู้มีความอดทน”
37 | 103 | ครั้นเมื่อทั้งสอง (พ่อและลูก) ได้ยอมมอบตน (แด่อัลลอฮ์) อิบรอฮีมได้ให้อิสมาอิลคว่ำหน้าลงกับพื้น
37 | 104 | และเราได้เรียกเขาว่า “โอ้อิ บรอฮีม” เอ๋ย!
37 | 105 | “แน่นอน เจ้าได้ปฏิบัติถูกต้องตามฝันแล้ว” แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย
37 | 106 | แท้จริง นั่นคือ การทดสอบที่ขัดแย้งแน่นอน
37 | 107 | และเราได้ให้คำไถ่ตัวเขาด้วยสัตว์เชือดพลีอันใหญ่หลวง
37 | 108 | และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขาในกลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ
37 | 109 | สาดิจมีแต่อิบรอฮีม
37 | 110 | เช่นนั้นแหละ เราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย
37 | 111 | แท้จริง เขา (อิบรอฮีม) เป็นคนหนึ่งโนปวงปาวของเราผู้ศรัทธา
37 | 112 | เราได้แจ้งข่าวดีแก่เขาว่า จะได้ (ลูกคนหนึ่ง) อิสฮาก เป็นนะบี (จะเป็นหนึ่ง) ในหมู่คนดีทั้งหลาย
37 | 113 | และเราได้ให้ความจำเริญแก่เขาและแก่อิสฮาก และในหมู่ลูกหลานของเขาทั้งสองนั้นมีผู้ทำความดีและมีผู้อุศรรมแก่ตัวของเขา
เองอย่างชัดเจน
37 | 114 | และโดยแน่นอน เราได้ให้ความโปรดปรานแก่มุซาและฮารูน
37 | 115 | และเราได้ช่วยเหลือทั้งสองและหมู่ชนของเขาทั้งสอง ให้พ้นจากความเคราะห์ร้ายอันใหญ่หลวง
37 | 116 | และเราได้ช่วยเหลือพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงเป็นผู้มีชัยชนะ
37 | 117 | และเราได้ประทานคัมภีร์แก่เขาทั้งสองซึ่งสมบูรณ์ชัดเจน (เตารอฮ์)
37 | 118 | และเราได้แนะนำเขาทั้งสองสู่แนวทางที่เที่ยงตรง
37 | 119 | และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขาทั้งสองในกลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ
37 | 120 | สาดิจมีแต่มุซาและฮารูน
37 | 121 | แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย
37 | 122 | แท้จริง เขาทั้งสองเป็นปวงปาวของเราผู้ศรัทธา
37 | 123 | และแท้จริง อิลยาสนั้นเป็นคนหนึ่งโนบรรดารอซูล
37 | 124 | เมื่อเขากล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า “พวกท่านอย่าเกรงอัลลอฮ์หรือ?”

37|125|“พวกท่านเคารพสักการะบะอูล (เจวิด)
 37|126|“อัลลอฮฺคือพระเจ้าของพวกท่านและพระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกท่านแต่เก่าก่อน”
 37|127|ดังนั้น พวกเขายกพวกตนมาลงโทษอย่างแน่นอน
 37|128|นอกจากปวงปาวของอัลลอฮฺผู้บริสุทธิ์ใจ
 37|129|และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขาในกลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ
 37|130|सानติงมีดวงสว่างของยาซีน
 37|131|แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย
 37|132|แท้จริง เขาเป็นคนหนึ่งเ็นปวงปาวของเราผู้ศรัทธา
 37|133|และแท้จริง ลูฏนั้นเป็นคนหนึ่งเ็นบรรดารอซูล
 37|134|เมื่อเราได้ช่วยเหลือเขาและพรรคพวกของเขาทั้งหมดให้รอดพ้น
 37|135|นอกจากหญิงแก่คนหนึ่งเหลืออยู่ในหมู่ผู้ร่ำรวย
 37|136|แล้วเราได้ทำลายล้างคนอื่น ๆ ทั้งหมด
 37|137|และแท้จริง พวกเจ้าจะต้องเดินผ่าน (ไปมา) สถานที่ของพวกเขาในยามเช้า
 37|138|และยามค่ำคืน ดังนั้น แล้วพวกเจ้าจะไม่พิจารณาดูดอกหรือ?
 37|139|และแท้จริง ยูनुสนั้นอยู่ในหมู่ผู้ที่ถูกส่งมาเป็นรอซูล
 37|140|จงรำลึก ขณะที่เขาได้หนีไปยังเรือที่บรรทุกผู้คนเต็มเพียบ
 37|141|ดังนั้น ยูनुสได้เข้าร่วมจับฉลาก แล้วเขาจึงอยู่ในหมู่ผู้ถูกพิชิต (แพ้ในการจับฉลาก)
 37|142|แล้วปลาตัวใหญ่ได้กลืนเขา และเขาสมควรที่จะถูกตำหนิ
 37|143|หากว่าเขามิได้เป็นคนหนึ่งเ็นหมู่ผู้แช่ช่องสุดดีแล้ว
 37|144|แน่นอน เขาจะอยู่ในท้องปลาจนกระทั่งวันฟื้นคืนชีพ
 37|145|แล้วเราได้เหวี่ยงเขาขึ้นบนที่โล่งริมฝั่ง ในสภาพที่ป่วย
 37|146|และเราได้ให้มันต้นไม้ (พันธุ์ไม้เลื้อย) น้ำเต้าออกเงยขึ้น ปกคลุมตัวเขา
 37|147|และเราได้ส่งเขาไปยัง (หมู่บ้านของเขา) มีจำนวนหนึ่งแสนคนหรือเกินกว่านั้น
 37|148|แล้วพวกเขาก็ศรัทธา ดังนั้น เราจึงปล่อยให้พวกเขามีความสุขสำราญชั่วระยะเวลาหนึ่ง
 37|149|ดังนั้น (มูฮัมมัด) จงถามพวกเขาว่า พระเจ้าของเจ้ามีบุตรหญิงหลายคน และพวกเขามีบุตรชายหลายคนกระนั้นหรือ?
 37|150|หรือว่าเราได้สร้างมะลาอิกะฮฺเป็นเพศหญิง โดยที่พวกเขาไม่รู้เห็นเป็นพยาน
 37|151|พึงทราบเถิด แท้จริงพวกเขานั้นเนื่องจากการกล่าวเท็จของพวกเขาก็กล่าวกันว่า
 37|152|“อัลลอฮฺทรงให้กำเนิดบุตรชาย!” และแท้จริงพวกเขานั้นเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแน่นอน
 37|153|อัลลอฮฺทรงเลือกบุตรหญิงแทนบุตรชายกระนั้นหรือ?
 37|154|เกิดอะไรขึ้นแก่พวกเจ้า! ทำไมพวกเจ้าจึงตัดสินใจเช่นนั้น
 37|155|พวกเจ้ามิได้ใคร่ครวญดูบ้างหรือ?
 37|156|หรือว่าพวกเจ้ามีหลักฐานอันชัดแจ้ง?
 37|157|ดังนั้น พวกเจ้าจงนำคัมภีร์ของพวกเจ้ามาแสดง หากพวกเจ้าเป็นผู้สัตย์จริง
 37|158|และพวกเขากล่าวอ้างความสัมพันธ์ (ทางเครือญาติ) ระหว่างพระองค์กับพวกญินและโดยแน่นอนพวกญินรู้ว่าแท้จริงพวก
 37|159|มันจะถูกนำตัวมาปรากฏต่อหน้าอัลลอฮฺ (เพื่อการลงโทษ)
 37|160|มหาบริสุทธิ์ที่ยิ่งแด่อัลลอฮฺ จากสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้าง
 37|161|เว้นแต่ปวงปาวของอัลลอฮฺผู้ซื่อสัตย์
 37|162|แน่นอน พวกเจ้าและสิ่งที่พวกเจ้าเคารพบูชา
 37|163|พวกเจ้าไม่สามารถทำให้ผู้ใดหลงทางไปได้
 37|164|นอกจากผู้ที่เข้าไประหว่างไฟอันลุกโชนช่วง
 37|165|และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเรา เว้นแต่เขาได้มีตำแหน่งที่ได้กำหนดไว้แล้ว
 37|166|และแท้จริง เรานั้นเป็นผู้ที่ยืนเข้าแถวอยู่แล้ว
 37|167|และแท้จริง เรานั้นเป็นผู้แช่ช่องสุดดีอัลลอฮฺ
 37|168|และพวกเขาส่ง (กุฟฟารมกกะฮฺ) เคยกล่าวไว้ว่า
 37|169|“หากว่าเรามีข้อดักเตือน (คัมภีร์) อยู่กับเรา เช่นเดียวกับหมู่ชนในสมัยก่อน ๆ”
 37|170|“แน่นอน เราก็จะเป็นปาวของอัลลอฮฺผู้ซื่อสัตย์”
 37|171|แต่พวกเขาก็ปฏิเสธ ไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอาน แล้วพวกเขาก็จะได้รู้เห็น
 37|172|และโดยแน่นอน ลิขิตของเราได้บันทึกไว้ก่อนแล้ว แก่ปวงปาวของเราที่เป็นรอซูล
 37|173|ว่าแน่นอน พวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือ
 37|174|และแท้จริง ไฟรพลของเรานั้น สำหรับพวกเขาจะเป็นผู้มิชยชนะ
 37|175|ดังนั้น เจ้าจงหันเหออกจากพวกเขาชั่วระยะหนึ่ง
 37|176|และจงเฝ้าคอยดูพวกเขาเถิด แล้วพวกเขาก็จะเห็นมันเอง
 37|177|พวกเขาจะรีบต่อการลงโทษของเรากระนั้นหรือ?
 37|178|ครั้นเมื่อการลงโทษได้ลงมาที่หน้าบ้านพักของพวกเขา ยามเช้าของบรรดาผู้ถูกตักเตือนนั้นมันช่างชั่วช้าเสียนี้กระไร!
 37|179|และเจ้าจงหันเหออกจากพวกเขาชั่วระยะหนึ่ง
 37|180|และจงเฝ้าคอยดูเถิด แล้วพวกเขาก็จะเห็นมันเอง
 37|181|มหาบริสุทธิ์ที่ยิ่งแด่พระเจ้าของเจ้าพระเจ้าแห่งอำนาจจากสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้าง
 37|182|सानติงมีแต่บรรดารอซูลทั้งหลาย
 37|183|และบรรดาการสรรเสริญทั้งหมดเป็นของอัลลอฮฺ พระเจ้าแห่งสากลโลก
 38|1|ศอด ขอสาบานด้วยอัลกุรอานที่เป็นเครื่องเตือนสติ
 38|2|แต่ว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่ในการหยิ่งผยองและการแตกแยก
 38|3|ก็ศัตวธรรมมาแล้วที่เราได้ทำลายประชาชาติก่อนพวกเขา แล้วพวกเขาก็ได้ร้องเรียกขอความช่วยเหลือทั้ง ๆ ที่ไม่มีเวลาอีกแล้ว
 38|4|สำหรับทางรอด
 38|4|และพวกเขาก็ประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนจากหมู่พวกเขามายังพวกเขา และพวกเขาก็ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า “นี่คือมายาการ นักโกหก

ตัวนกกา

38|5|เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวกระนั้นหรือ ? แท้จริงนี่เป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ “

38|6|และพวกหัวหน้าของพวกเขากันออกไป (พลางกล่าวว่า) “จงก้าวหน้าต่อไปและอดทน ในการยึดมั่นต่อบรรดาพระเจ้าของพวกท่านต่อไป! แท้จริงเป็นเรื่องที่ดูกว้างแผนไฉนแล้ว

38|7|“เราไม่เคยได้ยินเรื่องนีก่อนในศาสนาสุดท้าย นี้มีข้ออื่นใด นอกจากเป็นการเสกสรรปั้นแต่งขึ้นมาเท่านั้น

38|8|“ได้มีข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ถูกประทานลงมาแก่เขา แทนพวกเรากะนั้นหรือ ?” หามิได้ พวกเขายู่ในการสงสัยจากข้อตักเตือนของข้า ! ไม่เพียงแต่เท่านั้น พวกเขายังมิได้ลืมรลการลงโทษของข้า !

38|9|หรือว่า ณ ที่พวกเขามีซุมลั้งแห่งความเมตตาของพระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงประทานให้อย่างมากมาย

38|10|หรือว่าอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และที่อยู่ระหว่างทั้งสองเป็นของพวกเขา ดังนั้น จงให้พวกเขารู้อันไปหาสาเหตุกันเถิด

38|11|(พวกเขา) เป็นไฟรพลจากแนวร่วมต่าง ๆ จะพ่ายแพ้หนีเตลิดไปในไม่ช้านี้

38|12|ก่อนหน้าพวกเขา หมู่ชนของนูหฺและอาด และฟิรอาณเจ้าของเสาหมุด ได้ปฏิเสธมาแล้ว

38|13|และษะมูด และหมู่ชนของอฎฐ และชาวปาทีบ ชนเหล่านี้เป็นแนวร่วม

38|14|ไม่มีคนหนึ่งคนใด (ในพวกเขา) เว้นแต่ปฏิเสธบรรดารอซูล ดังนั้น การลงโทษของข้าจึงเหมาะสม (แก่พวกเขา)

38|15|และพวกเขาเหล่านั้นมิได้คอยอันใด นอกจากเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียว โดยไม่มีการชักช้า

38|16|และพวกเขากล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอทรงโปรดเร่งส่วนของเราให้แก่เราโดยเร็วเถิด ก่อนที่จะถึงวันแห่งการชำระบัญชี”

38|17|เจ้า (มุฮัมมัด) จงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าว และจงรำลึกถึงปาวของเรา ดาอู๊ด ผู้ทรงพลัง (ในการปฏิบัติศาสนกิจ) แท้จริงเขาเป็นผู้มีหน้าเข้าหาอัลลอฮฺเสมอ

38|18|แท้จริง เราได้ทำให้กุเซาะแซ่ซอซุดดีพร้อมกับเขา ทั้งในยามพลบค่ำและยามรุ่งอรุณ

38|19|และ (เราได้ทำให้) นกมารวมกันทั้งหมด เชื่อฟังเขา

38|20|และเราได้ทำให้อาณาจักรของเขาเข้มแข็ง และเราได้ให้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่เขา และการตัดสินชี้ขาดในเรื่องต่าง ๆ

38|21|และมีเรื่องของผู้ใดเคยมาถึงเจ้า (มุฮัมมัด) บ้างไหม ? เมื่อพวกเขาเป็นข้ามก้าแพงไปที่มิหฺรอบ (ของดาอู๊ด)

38|22|เมื่อพวกเขาได้เข้ามาหาดาอู๊ด เขาตกใจกลัวพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “อย่าได้กลัวเลย เราคือผู้ใดเพียงสองคนหนึ่งในพวกเราได้ล่วงเกินอีกคนหนึ่ง ดังนั้น ได้โปรดตัดสินระหว่างพวกเราด้วยความยุติธรรมและอย่าได้ลำเอียงไม่เที่ยงธรรม และจงชี้แนะเราสู่แนวทางที่เที่ยงตรง”

38|23|“แท้จริงนี่คือพี่ชายของนัั้น เขามีแกะตัวเมีย 99 ตัว และฉันมีแกะตัวเมียตัวเดียวแล้วเขายังพูดว่า เอมันมาให้ฉันซิ และเขาได้ชมชู้ฉันในคำพูด”

38|24|เขา (ดาอู๊ด) กล่าวว่า “แน่นอน เขาธรรมต่อท่านในการขอให้ท่านแกะของท่านไปรวมกับแกะของเขา และแท้จริงส่วนมากของผู้มีหุ้นส่วนร่วมกัน บางคนในพวกเขามักละเมิดสิทธิของอีกคนหนึ่ง เว้นแต่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลาย และพวกเขาเช่นนี้มน้อย” และดาอู๊ดรู้สึกรว่าเราได้ทดสอบเขา ดังนั้น เขาจึงได้ขอภัยต่อพระเจ้าของเขา และเขาได้ก้มลงรุกัวะและทบทวนความผิดด้วยความเสียใจ

38|25|ดังนั้น เราได้ให้อภัยแก่เขาในเรื่องนั้น และแท้จริง สำหรับเขานั้นย่อมอยู่ใกล้ชิด ณ ที่เรา และทางกลับที่ดียิ่ง(ในปรโลก)

38|26|โอ้ดาอู๊ดเอ๋ย ! เราได้แต่งตั้งเจ้าให้เป็นตัวแทนในแผ่นดินนี้ ดังนั้น เจ้าจงตัดสินคดีต่าง ๆ ระหว่างมนุษย์ด้วยความยุติธรรม และอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ มันจะทำให้เจ้าหลงไปจากทางของอัลลอฮฺ แท้จริงบรรดาผู้ที่หลงไปจากทางของอัลลอฮฺนั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างสาหัส เนื่องด้วยพวกเขาละมวันแห่งการชำระบัญชี

38|27|ดังนั้น ความหายนะคือไฟนรกจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

38|28|จะให้เรปฏิบัติต่อบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย เช่นบรรดาผู้บ่อนทำลายในแผ่นดินกระนั้นหรือ?หรือว่าจะให้เราปฏิบัติต่อบรรดาผู้ยาเกรง เช่นบรรดาคนชั่วกระนั้นหรือ?

38|29|คัมภีร์ (อัลกุรอาน) เราได้ประทานลงมาให้แก่เจ้าซึ่งมีความจำเรียว เพื่อพวกเขาจะได้พินิจพิจารณาอายาตต่าง ๆ ของอัลกุรอานและเพื่อปวงผู้มีสติปัญญาจะได้ใคร่ครวญ

38|30|เราได้ประทาน (บุตร) คือสุลัยมานบ่าวผู้ประเสริฐแก่ดาอู๊ด แท้จริงเขาหันหน้าเข้าสู่เราเสมอ

38|31|และจงรำลึกเมื่อมีฟ้าพันธุ์ถูกนำมาเสนอแก่เขาในยามเย็นวันหนึ่ง

38|32|เขากล่าวว่า “ แท้จริงฉันรักทรัพย์สมบัติ (หมายถึงม้า) จนมันทำให้ฉันลืมการรำลึกถึงพระเจ้าของฉัน” จนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า

38|33|“จงนำมันกลับมาให้ฉัน” แล้วเขาก็เริ่มลูบซาและคอของมัน

38|34|และโดยแน่นอนเราได้ทดสอบสุลัยมาน และเราได้วางร่างหนึ่งไว้บนเก้าอี้ของเขา แล้วเขาก็ทบทวนความผิดด้วยความเสียใจ

38|35|เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยให้แก่ข้าพระองค์ด้วย ขอพระองค์ทรงประทานอำนาจอันกว้างขวางแก่ข้าพระองค์ ซึ่งไม่คู่ควรแก่ผู้ใดนอกจากข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์เท่านั้นเป็นผู้ทรงประทานให้อย่างมากมาย

38|36|และเราได้ทำให้ลมพัดเนือย ๆ ตามบัญชาของเขาไปยังทิศทางที่เขาต้องการ

38|37|และ (เราได้ทำให้) บรรดาชัยฎอน (อยู่ใต้คำสั่งของเขา) พวกนั้นทั้งหมดเป็นช่างก่อสร้าง และประดาน้ำ

38|38|และพวกอื่น ๆ ถูกพันธุนาการด้วยโซ่ติดกัน

38|39|นี่คือการประทานให้ของเรา (แก่สุลัยมาน) ดังนั้นเราจะให้แก่ใครก็ได้ หรือจะยับยั้งไม่ให้ใครก็ได้ โดยเจ้าจะไม่ถูกสอบสวน

38|40|และแท้จริง สำหรับเขานั้นย่อมอยู่ใกล้ชิด ณ ที่เรา และทางกลับที่ดียิ่ง (ในปรโลก)

38|41|และจงรำลึกถึงปาวของเรา ฮัยยูบ เมื่อเขาวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขา โดยกล่าวว่า ชัยฎอนมารร้ายได้ทำให้ฉันได้รับความเหนื่อยยาก และทุกขทรมาน

38|42|จงกระที่บ (แผ่นดิน) ด้วยเท้าของเจ้า นี่คือน้ำเย็นสำหรับอาบชำระล้าง และสำหรับดื่ม

38|43|และเราได้ประทานครอบครัวของเขาให้แก่เขา และเช่นเดียวกับพวกเขารวมพวกเขา เป็นความเมตตาจากเราและเป็นข้อเตือนสติแก่ปวงผู้มีสติทั้งหลาย

38|44|และจงเอาเศหัวไม้สักก้าหนึ่งแล้วฟาดด้วยมัน และอย่าถอนคำสาบาน แท้จริงเราพบว่า เขา (ฮัยยูบ) เป็นผู้อดทนบ่าวผู้ประเสริฐแท้จริงเขาหันหน้าเข้าสู่เราเสมอ

38|45|และจงรำลึกถึงปวงบ่าวของเรา อิบรอฮีม อิสฮาก และยะอฺกูบ ผู้ที่เข้มแข็งและส่ายตาไกล (ในเรื่องศาสนา)

38|46|เราได้เลือกพวกเขาโดยเฉพาะเพื่อเตือนให้รำลึกถึงปรโลก

38|47|และแท้จริงพวกเขานั้น ในพิธีนของเรานั้นแน่นอนอยู่ในหมู่ผู้ได้รับเลือกเพราะพวกเขาคือคนดี

38|48| และจงรำลึกถึงอิสมาอีล และอัลยะซะอู และซัลกิฟลิ และทุกคนอยู่ในหมู่ผู้ดีเลิศ
38|49| นี่คือข้อตักเตือน และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้น แนนอนทางกลับ (ของพวกเข) ย่อมประเสริฐแท้
38|50| คือสวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพรประดุ (ทุกบาน) จะเปิดอ้าไว้สำหรับต้อนรับพวกเขา
38|51| นอนเอกเขนกอยู่ในสวนสวรรค์ พวกเขายะเรียกเอาผลไม้ และเครื่องเต็มนานาชนิด
38|52| และ ณ ที่พวกเขานั้น มีหญิงบริสุทธิผู้ลดสายตาลงต่ำ มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน
38|53| นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้ สำหรับวันแห่งการชำระบัญชี
38|54| แท้จริง นี่คือปัจจัยยังชีพของเรายังแนนอน มันจะไม่วันหมดสิ้น
38|55| ดังนั้น และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ละเมิดนั้น แนนอนทางกลับ (ของพวกเข) ย่อมเลวจริง ๆ
38|56| คือนรกญะฮันนัม พวกเขายะเข้าไปเผาไหม้ในมัน ดังนั้นมันเป็นที่พำนักที่ชั่วร้ายยิ่ง
38|57| นี่ (คือการลงโทษอันเจ็บแสบ) ดังนั้นพวกเจ้าจงลืมนั่น (คือ) น้ำเดือดพล่าน และน้ำเล็ดน้ำนอง (ของชาวนรก)
38|58| และ (การลงโทษ) ชนิดอื่นอีก ยิ่งการลงโทษดังกล่าวที่เท่าเทียมคู่ควรกัน
38|59| นี่คือฝูงชนวิ่งกรูกันไปพร้อมกับพวกเจ้า ไม่มีการต้อนรับพวกเขาตอก แท้จริง พวกเขายะเข้าไปอยู่ในไฟนรก
38|60| พวกเขากล่าวว่า “แต่พวกท่านต่างหาก ไม่มีการต้อนรับพวกท่าน เพราะพวกท่านได้เตรียมตัวไว้สำหรับเรา ดังนั้นมันเป็น
ที่ผิดอันชั่วช้า
38|61| พวกเขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา ผู้ใดที่ได้เตรียมการลงโทษนี้ไว้ให้แก่เรา ขอพระองค์ได้ทรงโปรดเพิ่มการลงโทษแก่เขา
เป็นสองเท่าในไฟนรก
38|62| และพวกเขากล่าวว่า มีอะไรเกิดขึ้นแก่เรา ทำไมเราจึงไม่เห็นชายอีกหลายคนที่เรานับพวกเขาวา อยู่ในหมู่ผู้เลวทรามยิ่ง?
38|63| เนื่องจากเราถือ เอาพวกเขเป็นที่ยะเยียนฆ่าชน หรือสายตาของพวกเราคลาดเคลื่อนไปจากพวกเขา
38|64| แท้จริง นั่นคือความจริง จะมีการโต้เถียงกันระหว่างชาวนรกด้วยกัน
38|65| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงฉันเป็นแต่ผู้ตักเตือนเท่านั้น ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต
38|66| พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมากมาย
38|67| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด นี่คือข่าวสำคัญอันยิ่งใหญ่
38|68| ที่พวกท่านผินหลังให้กับมัน
38|69| ฉันไม่เคยรู้มาก่อนเลยในเรื่องของมะลาอิกะฮ์ เมื่อพวกเขาโต้เถียงกัน
38|70| (เพราะ) มิได้มีะฮียะฮ์แก่ฉันนอกจากว่าฉันเป็นเพียง ผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งเท่านั้น
38|71| จงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าตรัส แก่มะลาอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้าจะสร้างมนุษย์คนหนึ่งจากดิน
38|72| ดังนั้น เมื่อข้าได้ทำให้เขามีรูปร่างสมส่วน และได้เป่าวิญญาณจากข้าเข้าไปในตัวเขา ฉะนั้นพวกเจ้าจงก้มลงสujudต่อเขา
38|73| แล้วมะลาอิกะฮ์ทั้งมวลก็ได้ก้มลงสujud
38|74| นอกจากอิบลิส มันเยอหยิ่งจองทอ้งและมันอยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธา
38|75| พระองค์ตรัสว่า “อิบลิสเอ๋ย อะไรเล่าที่ขัดขวางเจ้ามิให้เจ้าสujudต่อสิ่งที่ข้าได้สร้างด้วยมือทั้งสองของข้า ? เจ้าเยอหยิ่งจองทอ้ง
นักหรือ หรือว่าเจ้าอยู่ในหมู่ผู้สูงส่ง
38|76| มันกล่าวว่า “ข้าพระองค์ดีกว่าเขา พระองค์ทรงสร้างข้าพระองค์จากไฟ และทรงสร้างเขาจากดิน
38|77| พระองค์ตรัสว่า “ดังนั้นเจ้าจงออกไปจากที่นี่ เพราะแท้จริงเจ้าเป็นผู้ถูกขับไล่”
38|78| และแท้จริงการสาปแช่งของข้าจงประสบแก่เจ้าจนกระทั่งวันแห่งการตอบแทน
38|79| มันกล่าวว่า “โอ้ พระเจ้าของข้า พระองค์ได้โปรดประวิงเวลาให้แก่ข้าพระองค์จนถึงวันพินาศซึ่งข้าได้เกิด”
38|80| พระองค์ตรัสว่า “ดังนั้น แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ถูกประวิงเวลา”
38|81| จนกระทั่งถึงวันแห่งเวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้ว
38|82| มันกล่าวว่า ดังนั้นด้วยพระอำนาจของพระองค์ท่าน แนนอนข้าพระองค์ก็จะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิด
38|83| เว้นแต่พวกบ่าวของพระองค์ในหมู่พวกเขาที่มีใจบริสุทธิ์เท่านั้น
38|84| พระองค์ตรัสว่า “ดังนั้นมันเป็นความจริง และข้าจะกล่าวแต่ความจริงเท่านั้น”
38|85| แนนอน ข้าจะให้รศนั้นเต็มไปด้วยพวกเจ้า และจากผู้ที่เชื่อฟังเจ้าในหมู่พวกเขาทั้งหมด
38|86| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า ฉันมิได้ขอร้องว่าล้าตอบแทนจากพวกท่านในการทำหน้าที่นี้แต่อย่างใด และฉันก็ได้อยู่ในหมู่ผู้หลอกลวง
อย่างสนิทใจเลย
38|87| มันมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นการตักเตือนแก่พวกมนุษย์
38|88| และแนนอน เจ้าจะรู้ข่าวคราวของอัลกุรอานในระยะเวลาอันใกล้
39|1| คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
39|2| แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อ
พระองค์
39|3| ฟิงทราบเกิด การอิมาะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์
โดยกล่าวว่าเราได้เคารพภักดีพวกเขา เว้นแต่เพื่อให้เราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวก
เขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้หนทางแก่ผู้กล่าวเท็จ ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ
39|4| หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะมีพระโอรส แนนอนพระองค์จะทรงเลือกจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาตามาที่พระองค์ทรงประสงค์มหา
บริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต
39|5| พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริงอันชัดแจ้ง พระองค์ทรงให้กลางวันและกลางคืนและทรง
ให้กลางวันและกลางคืนและทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้
กำหนดไว้ ฟิงทราบเกิด พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมา
39|6| พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิตนั้นทรงทำให้เป็นของคู่ครองของมัน และทรงประทานปัสต์ว์แปดตัวเป็นคู่
แก่พวกเจ้า พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาพวกเจ้า เป็นการบังเกิดครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่ในความมืดสามชั้น นั่นคืออัลลอฮ์
พระเจ้าของพวกเจ้า พระอำนาจเป็นสิทธิของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้วทำไมพวกเจ้าจึงผินหน้าไปทางอื่น!
39|7| หากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงพอเพียงจากพวกเจ้าและจะไม่ทรงปิตินดีต่อการเนรคุณของพวกบ่าว
ของพระองค์ และหากพวกเจ้ากตัญญู พระองค์ก็จะทรงปิตินดีต่อพวกเจ้า และไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้ แล้วยัง
พระเจ้าของพวกเจ้าคือการกลับของพวกเจ้า และพระองค์ก็จะทรงบอกเล่าพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรง
รอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก
39|8| และเมื่อทุกขภัยใด ๆ ประสบแก่มนุษย์ เขาก็จะวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาเป็นผู้หันหน้าเข้าสู่พระองค์อย่างนอบน้อม ครั้นเมื่อ

และผู้ใดหลงทางเขาก็จะหลงอยู่บนทางที่ผิดและจำไม่ได้เป็นผู้รับผิดชอบต่อพวกเขา

39|42|แท้จริงในการนั้น แน่แน่นอนมันเป็นสัญญาสำหรับหมูชนผู้ใคร่ครวญ
39|43|หรือว่าพวกเจ้าได้ยึดเอาบรรดาผู้ช่วยเหลืออื่นจากอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดทั้ง ๆ ที่พวกมันมิได้มีอำนาจใด ๆ และพวกมันก็ไม่มีสติปัญญากระนั้นหรือ?
39|44|แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์
39|45|และเมื่อ (พระนาม) อัลลอฮ์ถูกกล่าวเพียงพระองค์เดียว จิตใจของบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ก็รังเกียจ แต่เมื่อบรรดาเจร็ดถูกกล่าวนอกจากพระองค์ เมื่อนั้นพวกเขาก็ดีใจ
39|46|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ข้าแต่อัลลอฮ์ผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับ และสิ่งเปิดเผย พระองค์ท่านจะทรงตัดสินระหว่างปวงปาวของพระองค์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่
39|47|และหากว่าบรรดาผู้ศรัทธามีสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนี้ทั้งหมด และมีเยี่ยงนั้นอีกด้วยแน่นอนพวกเขาจะขอไต่ด้วยสิ่งนั้นให้พ้นจากการลงโทษที่ชั่วร้ายในวันกิยามะฮ์ แต่สิ่งที่พวกเขาไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลยว่าสิ่งที่มาจากอัลลอฮ์นั้นจะปรากฏขึ้นแก่พวกเขา
39|48|และความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็จะปรากฏขึ้นต่อหน้าพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาได้เคยเยาะเย้ยไว้นั้นก็ห้อมล้อมพวกเขา
39|49|ครั้นเมื่อทุกขภัยได้ประสบแก่มนุษย์เขาก็จะวิงวอนขอเรา ต่อมาเมื่อเราได้ประทานความโปรดปรานจากเราแก่เขา เขาก็กล่าวว่าแท้จริงสิ่งที่ฉันได้รับมานั้นเนื่องจากการรอบรู้ของฉันต่างหาก แต่ (เขาหาไม่ว่า) มันคือการทดสอบ แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้
39|50|โดยแน่นอน บรรดาหมูชนก่อนหน้าพวกเขาได้กล่าวมันไว้ เช่นนี้ ดังนั้นสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้นั้นหาได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาไม่
39|51|ฉะนั้นความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ จึงประสบแก่พวกเขา และบรรดาผู้ศรัทธาจากหมูชนเหล่านั้น ความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็จะประสบแก่พวกเขาเช่นกันและพวกเขาไม่สามารถจะหนีรอดพ้นไปได้
39|52|พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงเผด็จการยิ่งชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงให้ลับแล แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณมากหลายสำหรับหมูชนผู้ศรัทธา
39|53|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ปวงปาวของข้าเอ๋ย! บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอภัยความผิดทั้งหลายทั้งมวล แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ
39|54|และจงผินหนีไปหาพระเจ้าของพวกท่าน และจงนอบน้อมต่อพระองค์ ก่อนที่การลงโทษจะมาถึงพวกท่าน แล้วพวกท่านจะมีได้รับความช่วยเหลือ
39|55|และจงปฏิบัติตามสิ่งที่ดียิ่งที่ได้ถูกประทานลงมายังพวกท่าน จากพระเจ้าของพวกท่านก่อนที่การลงโทษจะมาถึงพวกท่านโดยนับพลัน โดยที่พวกท่านไม่รู้สิ่งใด
39|56|มิฉะนั้น ชีวิตนั้นจะกล่าวว่า โอ้ความหายนะจงประสบแก่ข้าพระองค์ ที่ข้าพระองค์ทอดทิ้ง (หน้าที่) ที่มีต่ออัลลอฮ์ และข้าพระองค์เคยอยู่ในหมู่ผู้เยาะเย้ยอีกด้วย
39|57|หรือมัน (ชีวิต) จงกล่าวว่า หากอัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางแก่ข้าพระองค์ แน่แน่นอนข้าพระองค์ก็จะอยู่ในหมู่ผู้ยำเกรง
39|58|หรือมัน (ชีวิต) จงกล่าวขณะที่เห็นการลงโทษว่า มาตราว่า ข้าพระองค์มีโอกาสดับ (ไปสู่โลกดุนยา) อีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นข้าพระองค์ก็จะได้อยู่ในหมู่ผู้กระทำความดี
39|59|(พระองค์ตรัสว่า) เปล่าเลย! แน่แน่นอนสัญญาณทั้งหลายของเขาดำมายังเจ้าแล้ว แต่เจ้าได้ปฏิเสธมัน และเจ้าได้หยิ่งยะโส และเจ้าได้อยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธา
39|60|และวันกิยามะฮ์ เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ ใบหน้าของพวกเขาดำคล้ำ ดังนั้น ที่พำนักสำหรับบรรดาผู้หยิ่งยะโสนั้นมิใช่สวนดอกหรือ?
39|61|และอัลลอฮ์จะทรงให้บรรดาผู้ยำเกรงรอดพ้น เพราะชัยชนะของพวกเขา (โดยที่) ความชั่วร้ายจะไม่ประสบแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ
39|62|อัลลอฮ์ คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง
39|63|การควบคุมดูแลกิจการแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์ และบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของอัลลอฮ์ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ขาดทุน
39|64|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านใช้ให้ฉันเคารพสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? โอ้ปวงปาวผู้บัดซบเอ๋ย!
39|65|และโดยแน่นอน ได้มีะฮ์มายังเจ้า (มุฮัมมัด) และมายังบรรดานะบีก่อนหน้าเจ้าหากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮ์) แน่แน่นอนการงานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน
39|66|แต่ว่าจงเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์ และจงอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา
39|67|และพวกเขมิได้ให้ความยิ่งใหญ่ต่ออัลลอฮ์อันพึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของพระองค์ในวันกิยามะฮ์ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์มหาบิรุตียิ่งแด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาดังภาคี
39|68|และสิ่งที่ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะล้มลงตายเว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ประสงค์ แล้วสิ่งที่ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมองดู
39|69|และแผ่นดินจะเป็นประกายด้วยรัศมีแห่งพระเจ้าของมัน และบันที่จะถูกกางแผ่และบรรดานะบี และบรรดาพยานจะถูกนำมา และจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรมและพวกเขาจะไม่ถูกอวยติธรรม
39|70|และทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบครันตามที่มันได้กระทำไว้ และพระองค์ทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้
39|71|และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกไล่ต้อนสู่รกรากเป็นกลุ่ม ๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก ยามเฝ้าประตูของมันจะกล่าวแก่พวกเขาว่า บรรดาเรอซูลจากพวกท่านมิได้มายังพวกท่านเพื่อสาธยายสัญญาณต่าง ๆ แห่งพระเจ้าของพวกท่านแก่พวกท่าน และกล่าวเตือนพวกท่านถึงการพบในวันหนึ่งของพวกท่านดอกหรือ ? พวกเขากล่าวว่ามีครับ แต่ว่าพระประกาศิตแห่งการลงโทษเป็นที่คู่ควรแล้วแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
39|72|จะมีเสียงกล่าวว่า พวกท่านจงเข้าไปในประตูทั้งหลายของนรก เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ดังนั้นที่พำนักของบรรดาผู้หยิ่งยะโสชั่วช้าแท้ ๆ
39|73|และบรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขาก็จะถูกนำเข้าสู่สวนสวรรค์เป็นกลุ่ม ๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน และ ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก ยามเฝ้าประตูสวรรค์จะกล่าวแก่พวกเขาว่า ความसानัดังนี้มีแด่พวกท่าน พวกท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ดังนั้นจงเข้าไปในสวรรค์เป็นผู้พำนักอยู่ตลอดกาล
39|74|และพวกเขาจะกล่าวว่า บรรดาการสรรเสริญทั้งหลายเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งได้ทำให้สัญญาของพระองค์เป็นที่สมจริงแก่พวกเรา และทรงทำให้เราได้ครอบครองแผ่นดินในสวนสวรรค์ เพื่อที่เราจะได้พำนักอยู่ตามที่เราประสงค์ ดังนั้นรางวัลของบรรดาผู้กระทำความดีช่างยอดเยี่ยมแท้ ๆ

39|75|และเจ้าจะเห็นมะลาอีกะฮูท้อมล้อมรอบ ๆ บังลังก์ แซ่ซ้องสดดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของพวกเข และจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม และจะมีเสียงกล่าวว่า บรรดาการสรรเสริญทั้งมวลเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

40|1|ฮา มิม

40|2|คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้

40|3|ผู้ทรงอภัยในบาป และผู้ทรงรับการขออภัยโทษ ผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ ผู้ทรงเต็มเปี่ยมไปด้วยความโปรดปราน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ยิ่งพระองค์คือการกลับไป

40|4|ไม่มีผู้ใดจะได้เคียงในอาyatของอัลลอฮ์ (อัลกุรอาน) นอกจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้นอย่าให้การวางแผนของพวกเขในหัวเมืองต่าง ๆ เป็นที่หลอกลวงแก่เจ้า

40|5|(เพราะ) ก่อนหน้าพวกเขานั้น หมู่ชนของนูหฺ และพลพรรคต่าง ๆ หลังจากพวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนแล้ว และทุก ๆ ประชาชาติได้ตั้งใจที่จะทำลายล้างร่อซูลของพวกเขาและได้เคียงด้วยความเท็จ เพื่อที่จะลบล้างความจริง ให้สูญสิ้นไป ดังนั้นข้าจึงได้ลงโทษพวกเขาแล้วเป็นอย่างไรบ้างการลงโทษของข้า

40|6|และเช่นนั้นแหละ ประกาศิตแห่งพระเจ้าของเจ้าได้เป็นที่สมจริงแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาว่าพวกเขเป็นชาวนรก

40|7|บรรดาผู้แบกบัลลังก์ และผู้ที่อยู่รอบ ๆ บัลลังก์ ต่างก็แซ่ซ้องสดดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของพวกเข และศรัทธาต่อพระองค์ และอภัยโทษให้แก่บรรดาผู้ศรัทธา ข้าแต่พระเจ้าของเรา พระองค์ท่านทรงแผ่ความเมตตาและความรอบรู้ไปทั่วทุกสิ่ง ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยแก่บรรดาผู้ลบล้างโทษ และดำเนินตามแนวทางของพระองค์ท่าน และทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรก

40|8|ข้าแต่พระเจ้าของเรา และขอพระองค์ทรงให้พวกเขาได้เข้าในสวนสวรรค์หลากหลายอันสาพร ซึ่งพระองค์ได้ทรงสัญญาแก่พวกเขาพร้อมทั้งผู้กระทำความดีจากบรรพบุรุษของพวกเขา และคู่ครองของพวกเขาและลูกหลานของพวกเขา แท้จริงพระองค์ท่านนั้นเป็นผู้ทรงมีอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

40|9|และขอพระองค์ทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากความชั่วทั้งหลาย และผู้ใดที่พระองค์ทรงคุ้มครองให้พ้นจากความชั่วทั้งหลายในวันนั้นดังนั้นแน่นอนพระองค์ท่านทรงเมตตาแก่เขา และนั่นคือมันเป็นความสัจจริงอันใหญ่หลวง

40|10|แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจะมีเสียงตะโกนบอกว่า การเกลียดชังของอัลลอฮ์นั้นยิ่งใหญ่มากว่าการเกลียดชังของพวกเจ้าต่อตัวของพวกเจ้าเอง เมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องสู่การศรัทธา แล้วพวกเขาก็ได้ปฏิเสธศรัทธา

40|11|พวกเขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา พระองค์ท่านได้ทรงทำให้เราตายสองครั้ง และพระองค์ท่านได้ทรงทำให้เรามีชีวิตสองครั้ง ดังนั้นเราขอสารภาพต่อความผิดทั้งหลายของเราดังนั้นจะมีทางออก (แก่เรา) ไหม?

40|12|นั่นก็เพราะว่า แท้จริงเมื่ออัลลอฮ์พระองค์เดียวถูกกล่าวขึ้น พวกเขาก็ปฏิเสธศรัทธา และเมื่อหากให้มีการตั้งภาคีกับพระองค์ พวกเขาก็ศรัทธา ดังนั้น การตัดสินชี้ขาดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่

40|13|และจะไม่มีการใคร่ครวญนอกจากผู้สำนึกตัว

40|14|ดังนั้นจงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์ แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม

40|15|ผู้ทรงตำแหน่งอันสูงส่งแห่งบัลลังก์ ทรงส่งวะฮีย์ตามพระบัญชาของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงปาวของพระองค์ เพื่อเตือนให้รำลึกถึงวันแห่งการพบปะร่วมกัน (วันกิยามะฮ์)

40|16|วันที่พวกเขาจะปรากฏตัวออกมา ไม่มีสิ่งใดของพวกเขจะซ่อนเร้นไปจากอัลลอฮ์ อำนาจในวันนั้นเป็นผู้ใดเล่า ? แน่แน่นอนมันเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกละผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด

40|17|วันนั้นทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่เขาได้กระทำไว้ ไม่มีการอธรรมในวันนั้นแท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงจับพลันในการสอบสวน

40|18|และจงเตือนพวกเขาให้ทราบถึงวันที่ใกล้เข้ามา (วันกิยามะฮ์) เมื่อหัวใจเข้ามาติดอยู่ที่ลำคอด้วยความอดกลั้น ไม่มีมิตรที่สนิทสนมสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา และไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใดที่จะถูกเชื่อฟัง

40|19|พระองค์ทรงรอบรู้การทรยศของดวงตา และสิ่งที่ทรงวงกปิดอยู่

40|20|และ อัลลอฮ์ทรงตัดสินด้วยความยุติธรรม และบรรดาผู้ที่วิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้น พวกมันไม่อาจจะตัดสินใด ๆ ได้ แท้จริงอัลลอฮ์ พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น

40|21|พวกเขามีได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ ? แล้วพิจารณาดูว่าปั่นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขาเป็นเช่นใด เขาเหล่านั้นมีพลังที่เข้มแข็งกว่าพวกเขา และได้ทิ้งร่องรอยไว้มากมาย แล้วอัลลอฮ์ ก็ได้ทรงลงโทษพวกเขาด้วยความผิดของพวกเขา และไม่มีผู้ใดจะช่วยปกป้องพวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้

40|22|นั่นก็เพราะว่าเมื่อบรรดาร่อซูลของพวกเขาได้มายังพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานต่าง ๆ อันชัดแจ้งพวกเขาก็ได้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงลงโทษพวกเขา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

40|23|และโดยไม่แน่นอน เราได้ส่งมุขามาพร้อมด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของเราและหลักฐานอันชัดแจ้ง

40|24|ไปยังฟิรเออน และฮามาน และกอรุน แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า (มุขาเป็น) มายาการนักโกหกตัวฉกาจ

40|25|ครั้นเมื่อมุขามาถึงพวกเขาก็ด้วยสัญญาณจากเรา พวกเขาบอกว่า จงฆ่าลูกชายของบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขา และไว้ชีวิตผู้หญิงของพวกเขา แต่แผนการณของพวกเขาปฏิเสธศรัทธาไม่มีใช้อื่นใด นอกจากการผิดพลาด

40|26|และฟิรเออน กล่าววว่า จงปล่อยฉัน ฉันจะฆ่ามุข และให้เขาวิงวอนขอพระเจ้าของเขา แท้จริงฉันเกรงว่าเขาจะมาเปลี่ยนศาสนาของพวกเขา หรือจะก่อการร้ายให้เกิดขึ้นในแผ่นดิน

40|27|และ มุขากล่าวว่า แท้จริงฉันของความคุ้มครองต่อพระเจ้าของฉัน และพระเจ้าของพวกเขาให้พ้นจากผู้หยิ่งผยองทุกคนที่ไม่ศรัทธาต่อวันแห่งการชำระบัญชี

40|28|และชายผู้ศรัทธาคนหนึ่งจากพวกพ้องของฟิรเออน ซึ่งปกปิดการศรัทธาของเขาบอกว่าพวกท่านจะฆ่าชายคนหนึ่ง ที่เขากล่าวว่าพระเจ้าของเขาคืออัลลอฮ์กระนั้นหรือ ? และแน่นอนเขาได้นำหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้ง มาจากพระเจ้าของพวกเขามายังพวกท่าน และหากว่าเขาเป็นนักโกหก การโกหกของเขาถืออยู่บนเขาเอง และหากว่าเขาเป็นนักพูดจริง ส่วนหนึ่งจากที่เขาได้สัญญาไว้กับพวกท่านก็จะประสบแก่พวกท่าน แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ชี้แนะทางแก่ผู้ที่เขาเป็นผู้ละเมิดนักโกหกตัวฉกาจ

40|29|โอหมู่ชนของฉันเอ๋ย! วันนี้อำนาจการปกครองเป็นของพวกท่าน เป็นผู้อยู่เบื้องบนในแผ่นดิน (อียิปต์) แล้วใครเล่าจะช่วยเหลือเราจากการลงโทษของอัลลอฮ์ หากมันได้เกิดขึ้นแก่เรา ฟิรเออน กล่าวว่า ฉันมิได้ชี้หน้าพวกท่านวันแต่สิ่งที่ฉันเห็นว่าฉันถูกต้องเท่านั้นและฉันมิได้ชี้แนะทางแก่พวกท่านวันแต่ทางที่เป็นสัจธรรมเท่านั้น

40|30|และชายผู้ศรัทธากล่าวอีกว่า โอหมู่ชนของฉันเอ๋ย! แท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่านยิ่งวันแห่งการลงโทษของกลุ่มชนต่าง ๆ ในอดีต

40|31|เยี่ยงกับเคราะห์กรรมของหมู่ชนของนูหฺ และอาด และฮะมูด และกับหมู่ชน หลังจากพวกเขา และอัลลอฮ์ มี ทรงประสงค์การอธรรมใด ๆ แก่ปวงปาว

40|32|และโอหมู่ชนของฉันเอ๋ย! ฉันกลัวแทนพวกท่าน ยิ่งวันแห่งการร้องเรียกหาซึ่งกันและกัน

40|33|วันที่พวกท่านหันหลังกลับหนี ไม่มีผู้ใดจะช่วยปกป้องพวกท่านให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้
เขาหลงทางแล้ว ก็จะไม่ผู้ชี้แนะทางให้แก่เขา

40|34|และโดยแน่นอน แต่ก่อนนี้ Yusuf ได้มายังพวกท่านพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งแต่พวกท่านก็ยังคงอยู่ในการสงสัยในสิ่งที่เขา
ได้นำมายังพวกท่าน จนกระทั่งเมื่อเขาได้ตายไปแล้ว พวกท่านก็กล่าวว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงตั้งรื้อชุดคนใดอีกแล้วหลังจากเขา เช่นนั้นแหละ
อัลลอฮ์ทรงให้ผู้ที่เขาฝ่าฝืนสงสัยหลงทาง

40|35|บรรดาผู้ใดโต้เถียงในสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์โดยไม่มีหลักฐานใด ๆ มายังพวกเขา เป็นที่น่าเกลียดซึ่งยิ่ง ณ ที่อัลลอฮ์
และ ณ บรรดาผู้ศรัทธา เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงประทับบนทุก ๆ หัวใจของผู้จองทอหยังยะโส

40|36|และฟิรเอานกล่าวว่า โอ้อิฮามานเอ๋ย! จงสร้างทอสูงให้ฉันเพื่อฉันจะได้บรรลุถึงทางที่จะขึ้นไป

40|37|ทางที่จะขึ้นไปสู่ชั้นฟ้าทั้งหลาย เพื่อฉันจะได้เห็นพระเจ้าของมุซา และแท้จริงฉันคิดอย่างแนใจแล้วว่าเขาเป็นคนโกหก เช่นนั้น
แหละ การงานที่ชั่วช้าของเขาได้ถูกทำให้เฟริศแพรวแก่ฟิรเอาน และเขาถูกปิดกั้นจากแนวทาง (ของอัลลอฮ์) และแผนการของฟิรเอาน
นั้นมิใช่อื่นนอกจากอยู่ในความทายนะ

40|38|และผู้ศรัทธากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย! จงปฏิบัติตามฉัน ฉันจะชี้แนะทางแก่พวกท่านสู่ทางแห่งสัจธรรม

40|39|โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ยแท้จริงชีวิตแห่งโลกนี้เป็นเพียงแค่ความเพลิดเพลินเท่านั้นและแท้จริงปรโลกนั้นมันเป็นที่อยู่อันมั่นคง

40|40|ผู้ใดที่กระทำความชั่ว เขาจะไม่ได้รับการตอบแทน เว้นแต่เพียงเช่นนั้น และผู้ใดกระทำความดีจากเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม
และเขาเป็นผู้ศรัทธาด้วย ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาจะได้เข้าสวนสวรรค์ จะได้รับปัจจัยยังชีพในนั้น โดยปราศจากการคำนวณ

40|41|และโอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย! ทำไมฉันจึงเชิญชวนพวกท่านไปสู่การรอดพ้น แต่พวกท่านเชิญชวนฉันไปสู่ไฟนรก

40|42|พวกท่านเชิญชวนฉันให้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และให้ฉันตั้งภาคีต่อพระองค์โดยที่ฉันไม่รู้มาก่อนเลยในเรื่องนั้น และฉันได้
เชิญชวนพวกท่านไปสู่ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมากทมาย

40|43|ไม่ต้องสงสัยเลยว่า แท้จริงที่พวกท่านเชิญชวนฉันไปสู่ฉันนั้น มันไม่เหมาะสม (ที่จะเอาใจใส่) แก่ฉันทั้งในโลกนี้และในปรโลก
ด้วย และแท้จริง การกลับของเรานั้นไปสู่อัลลอฮ์

40|44|ดังนั้นพวกท่านจะต้องระลึกถึงสิ่งที่ฉันได้กล่าวแก่พวกท่าน และฉันขอมอบภารกิจของฉันต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้
เฝ้าดูปวงปาว

40|45|อัลลอฮ์ได้ทรงคุ้มครองเขาให้พ้นจากความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาวางแผนไว้ และการลงโทษที่ชั่วช้าก็จะห้อมล้อมบิรารของฟิรเอ
าน

40|46|ไฟนรกนั้นพวกเขาจะถูกนำมาให้เห็นทั้งในยามเช้า และยามเย็น และวันกียามะฮ์นั้น จะมีเสียงกล่าวว่า จะให้บิรารของฟิรเอ
านเข้าไปรับการลงโทษอันสาหัสยิ่ง

40|47|และจงรำลึกถึงเมื่อพวกเขาโต้เถียงกันในนรก พวกอันแอกล่าวกับพวกหัวหน้าว่า “แท้จริงพวกเราเป็นผู้ตามพวกท่าน ดั่ง
นั้นพวกท่านจะช่วยพวกเราให้พ้นจากการลงโทษสักส่วนหนึ่งของไฟนรกนี้ได้ไหม?

40|48|บรรดาหัวหน้ากล่าวว่า แท้จริงเราทั้งหมดอยู่ในนรก แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตัดสินระหว่างปวงปาวแล้วอย่างแน่นอน

40|49|และบรรดาผู้อยู่ในนรก กล่าวแก่ยามเฝ้าประตูนรกว่า โปรดช่วยวิงวอนขอต่อพระเจ้าของพวกท่านให้ทรงลดหย่อนการลงโทษ
แก่เรสักวันหนึ่ง

40|50|พวกเขากล่าวว่า บรรดาเรือชุดของพวกท่านมิได้มายังพวกท่านพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งดอกหรือ ? พวกเขากล่าวว่ามิได้รับ
เขาทั้งหลายกล่าวว่า พวกท่านจงวิงวอนขอเองซิ แต่การวิงวอนขอของผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น มิใช่อื่นใดนอกจากอยู่ในการหลงทาง

40|51|แท้จริงเราจะช่วยเหลือบรรดาเรือชุดของเรา และบรรดาผู้ศรัทธาอย่างแน่นอน ทั้งในชีวิตของโลกลี้ และวันที่ซึ่งปวงพยานจะยืน
ขึ้นเป็นพยาน

40|52|วันที่การแก้ตัวของพวกเขาจะไม่อำนวยผลแก่บรรดาผู้ศรัทธา และสำหรับพวกเขาจะได้รับการสาปแช่ง และสำหรับพวกเขาจะมีที่
พำนักอันชั่วช้า

40|53|และโดนแน่นอนเราได้ประทานการขึ้นทางแก่มุซา และเราได้ให้มรดกแก่วงศ์วานของอิสรออีล คือคัมภีร์

40|54|เพื่อเป็นการขึ้นทางและเป็นการเตือนรำลึกแก่บรรดาผู้มัสติปัญหา

40|55|ดังนั้น เจ้าจงอดทนเพราะแท้จริงสัญญาณของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง และจงขอกฎโทษต่อความผิดของเจ้า และจงแช่ซ็อง
สดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้าทั้งในยามเย็นและในยามเช้า

40|56|แท้จริง บรรดาผู้ใดโต้เถียงในเรื่องราวของอัลลอฮ์ (อัลกุรอาน) โดยปราศจากหลักฐานมายังพวกเขานั้น ไม่มีอะไรใน
ทรวงอกของพวกเขาออกจากต้องการจะเป็นใหญ่ ซึ่งพวกเขาจะไม่เป็นผู้บรรลุถึงมันได้ ดังนั้น จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ แท้จริง
พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น

40|57|แน่นอนการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นใหญ่ยิ่งกว่าการสร้างมนุษย์ แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้

40|58|และคนตามอดกับคนตาดินนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน และบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลายกับพวกกระทำความชั่วก็มิ
เท่าเทียมเช่นกัน เพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าจะใคร่ครวญ

40|59|แท้จริง วันอาสานั้นจะมีอย่างแน่นอน ไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในวันนั้น แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่ยอมศรัทธา

40|60|และพระเจ้าของพวกเจ้าตรัสว่า จงวิงวอนขอต่อข้า ข้าจะตอบรับแก่พวกเจ้า ส่วนบรรดาผู้โอ้อวดต่อการเคารพภักดีข้าฉัน จะ
เข้าไปอยู่ในนรกอย่างต่ำต้อย

40|61|อัลลอฮ์ผู้ทรงบันดาลกลางคืนให้แก่พวกเจ้า เพื่อจะได้พักผ่อนในเวลาของมัน และกลางวันเพื่อจะได้มองเห็น แท้จริงอัลลอฮ์
เป็นเจ้าของความโปรดปรานแก่ปวงมนุษย์ แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่ขอบคุณ

40|62|นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้าผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นทำไมพวกเจ้าจึงถูกหันเหออก
จากพระองค์เล่า?

40|63|เช่นนั้นแหละ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่อสัญญาณทั้งหลายของอัลลอฮ์ จะถูกทำให้หันเหออก (จากสัจธรรม)

40|64|อัลลอฮ์คือผู้ทรงทำให้แผ่นดินนี้เป็นที่พำนักแก่พวกเจ้า และชั้นฟ้าเป็นเพดานมั่นคง และทรงทำให้พวกเจ้าเป็นรูปร่าง และทรง
ทำให้รูปร่างของพวกเจ้าสวยงาม และทรงประทานปัจจัยยังชีพจากสิ่งที่ดี ๆ แก่พวกเจ้านั้นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้า ดังนั้นอัลลอฮ์
พระเจ้าแห่งสากลโลกทรง จำริญยิ่ง

40|65|พระองค์คือผู้ทรงมีชีวิต ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงวิงวอนขอต่อพระองค์โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจใน
ศาสนาของพระองค์ บรรดาการสรรเสริญนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

40|66|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงฉันถูกห้ามมิให้เคารพภักดีต่อบรรดาที่พวกท่านวิงวอนอื่นจากอัลลอฮ์ เมื่อหลักฐานทั้งหลายอัน
ชัดแจ้งจากพระเจ้าของฉันได้มีมายังฉันแล้ว และฉันถูกบัญชาให้มอบน้อมต่อพระเจ้าแห่งสากลโลก

40|67|พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้าจากฝุ่นดิน แล้วจากเชื้ออสุจิ แล้วจากก้อนเลือดแล้วทรงให้พวกเจ้าคลอดออกมาเป็นทารกแล้ว
เพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลุสู่วัยฉกรรจ์ของพวกเจ้า แล้วเพื่อพวกเจ้าจะได้เป็นคนศรา และในหมู่พวกเจ้ามีผู้เสียชีวิตในวัยหนุ่ม และเพื่อให้

พวกเจ้าจะได้บรรลุสู่วัยที่ถูกกำหนดไว้ และเพื่อพวกเจ้าจะได้ให้สติปัญญาใคร่ครวญ

40|68|พระองค์ คือผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย ดังนั้นเมื่อพระองค์ทรงกำหนดกิจการใด ๆ พระองค์ก็จะกล่าวแก่มันว่า จงเป็น แล้วมันก็จะเป็นอย่างนั้น

40|69|เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า บรรดาผู้ที่ได้เถียงในอายตของอัลลอฮ์ (อัลกุรอาน) พวกเขาลูกให้พ้นเหือกไปอย่างไร ?

40|70|บรรดาผู้ปฏิเสธต่อคัมภีร์ และต่อสิ่งที่เราได้ส่งมาพร้อมกับบรรดารอซูลของเราแล้วพวกเขาก็จะได้อะไร

40|71|เมื่อพวกเขาล้มลงนอนอยู่บนเตียงของพวกเขา และใช้ศรรานูกูลากไป

40|72|ในน้ำเดือดพล่าน แล้วในไฟนรกพวกเขาจะถูกเผาไหม้

40|73|แล้วจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า ไหนเล่าสิ่งที่พวกเจ้าตั้งภาคี

40|74|อื่นจากอัลลอฮ์ พวกเขากล่าวว่า มันได้หลงหายไปจากพวกเราแล้ว แต่ว่าพวกเรามีได้วิ่งวนขอต่อสิ่งใดก่อนหน้านี้ดอก ! เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหลงทาง

40|75|นั่นก็เพราะว่า พวกเจ้าหลงระเหิรในแผ่นดิน โดยไม่เป็นธรรม และเพราะว่าพวกเจ้าอวดดี

40|76|จงเข้าไปในประตูทั้งหลายของนรก เป็นผู้พำนักอยู่ตลอดกาลในนั้น ฉะนั้นที่พำนักของพวกหยิ่งผยองมันชั่วช้าแท้ ๆ

40|77|ดังนั้นเจ้าจงอดทน แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง บางทีเราจะให้เจ้าได้เห็นบางสิ่งที่ได้สัญญาแก่พวกเขา หรือเราจะทำให้เจ้าตายเสียก่อน ดังนั้นพวกเขาจะถูกกลับไปยังเรา

40|78|และโดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดารอซูลมาก่อนหน้าเจ้าบางคนในหมู่พวกเขามิใช่ผู้ที่เรายกเล่าแก่เจ้า และบางคนในหมู่พวกเขามิใช่ผู้ที่เราได้บอกเล่าแก่เจ้า และไม่บังควรแก่ร่อซูลที่จะนำสัญญาณใด ๆ มาเว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์มาถึงเรื่องนั้นก็จะถูกตัดสินด้วยความยุติธรรม และขณะนั้นบรรดาผู้กล่าวเท็จก็จะขาดทุนอย่างย่อยยับ

40|79|อัลลอฮ์คือผู้ทรงทำปศุสัตว์บางชนิดให้พวกเจ้าเพื่อใช้เป็นพาหนะ และบางชนิด เพื่อให้พวกเจ้าใช้กิน

40|80|และสำหรับพวกเจ้าในตัณหานั้นมีประโยชน์มากมาย และเพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลุสู่สมความปรารถนาที่มีอยู่ในทรงอกของพวกเจ้า และพวกเจ้าบรรทุกบนหลังมันเช่นเดียวกับใช้บรรทุกบนเรือ

40|81|และพระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้าเห็นสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์ดังนั้น ด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์อันใดเล่าที่พวกเจ้าปฏิเสธ

40|82|พวกเจ้ามิได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ ? แล้วพิจารณาว่า บั้นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้านี้พวกเขาเป็นเช่นใด เขาเหล่านั้นมีจำนวนมากกว่าพวกเขา และมีพลังเข้มแข็งกว่า และได้ทิ้งร่องรอยไว้มากมายในแผ่นดิน ดังนั้นสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ นั้นหาได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาไม่

40|83|ดังนั้นเมื่อบรรดารอซูลของพวกเขามาถึงพวกเขาร่วมด้วยหลักฐานต่าง ๆ อันชัดแจ้งพวกเขาก็ดีใจกับความรู้ (ทางด้านวัตถุ) ที่มีอยู่กับพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยไว้ นั้นก็ห้อมล้อมพวกเขา

40|84|ครั้นเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษอย่างหนักของเรา พวกเขาก็กล่าวว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว และเราปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่เราเคยตั้งภาคีต่อพระองค์

40|85|แต่การศรัทธาของพวกเขาก็ไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาเลยในเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษอย่างหนักของเรา นี่คือการลงโทษของอัลลอฮ์ที่ได้มีมาแต่ในอดีตในปวงบ่าวของพระองค์ และขณะนั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็ได้ขาดทุนอย่างย่อยยับ

41|1|ฮามิม

41|2|(อัลกุรอานนี้) เป็นการประทานลงมาจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

41|3|คัมภีร์ซึ่งอายาตทั้งหลายได้ให้คำอธิบายไว้อย่างละเอียดเป็นอัลกุรอานภาษาอาหรับสำหรับหมู่ชนผู้มีความรู้

41|4|เป็นการแจ้งข่าวดีและเป็นการตักเตือน แต่ส่วนมากของพวกเขาคิดหลังให้ ดังนั้น พวกเขายังไม่ได้ยิน

41|5|และพวกเขากล่าวว่า หัวใจของเราอยู่ในที่ที่ปิดจากสิ่งที่พวกท่านเชิญชวนเราไปสู่สิ่งนั้น และในหูของเราก็อับทึบ และระหว่างเรากับท่านก็มีม่านกั้นอยู่ ดังนั้นท่านจงทำ (สิ่งที่ท่านพึงกระทำ) เกิด สำหรับพวกเราก็จะทำได้ (ตามที่เรากำลังจะกระทำ)

41|6|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ฉันทก็คือสามัญชนเยี่ยงพวกท่าน แต่ได้มีวะฮียแก่ฉันว่า พระเจ้าของพวกท่านนั้นคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้นจงมุ่งตรงสู่พระองค์เถิด และจงขอภัยต่อพระองค์และความวิบัติจึงมีแต่บรรดาผู้ตั้งภาคี

41|7|บรรดาผู้ไม่จำชะฮาด และพวกเขา คือพวกปฏิเสธศรัทธาต่อวันปรโลก

41|8|แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีทั้งหลาย สำหรับพวกเขานั้นจะได้รับรางวัลอย่างมิขาดสาย

41|9|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้สร้างแผ่นดินเพียงในสองวัน และพวกท่านตั้งภาคีคู่เคียงกับพระองค์กระนั้นหรือ ? นั่นคือพระเจ้าแห่งสากลโลก

41|10|และใน (แผ่นดิน) นั้นพระองค์ทรงทำให้เทือกเขาตั้งมั่นอยู่บนมัน และทรงให้มีความจำเริญในนั้น และทรงกำหนดปัจจัยยังชีพของมันให้มันขึ้นในนั้นในระยะเวลา 4 วัน อย่างที่ดัดเทียมกันแก่บรรดาผู้ใดตาม

41|11|แล้วพระองค์ทรงมุ่งสู่ฟากฟ้าขณะที่มันเป็นโอหมอก พระองค์จึงตรัสแก่ชั้นฟ้าและแผ่นดินว่า เจ้าทั้งสองจงมาโดยเต็มใจหรือไม่เต็มใจก็ตาม มันทั้งสองกล่าวว่า ข้าพระองค์มาอย่างเต็มใจแล้ว

41|12|ดังนั้นพระองค์ทรงสร้างมันสำเร็จเป็นชั้นฟ้าทั้งเจ็ดในระยะเวลา 2 วัน และทรงกำหนดในทุชั้นฟ้าหน้าท้องของมัน และได้ประดับท้องฟ้าแห่งนี้ด้วยดวงดาวทั้งหลาย และเป็นการป้องกัน (ให้พ้นจากชัยฏอน) นั่นคือ การกำหนดแห่งพระผู้ทรงอำนาจผู้ทรงรอบรู้

41|13|แต่ถ้าพวกเขาคิดหลังให้ก็จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า ฉันทขอเตือนพวกท่าน (ให้ระลึกถึงความหายนะเยี่ยงความหายนะของพวกอ้าด และพวกชะมุต)

41|14|จงรำลึกเมื่อบรรดารอซูลได้มายังพวกเขา (เรียกร้องเชิญชวน) จากทางข้างหน้าพวกเขาและจากทางข้างหลังพวกเขา (โดยกล่าว)ว่า พวกท่านอย่าได้เคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ พวกเขากล่าวว่า หากพระเจ้าของเราทรงประสงค์ แน่แน่นอนพระองค์จะต้องส่งมะลาอิกะฮ์ลงมา ดังนั้นเราจึงปฏิเสธศรัทธาในสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมา

41|15|ส่วนพวกอ้าดนั้น พวกเขาคิดเพียงผยองในแผ่นดินโดยไม่เป็นธรรม และพวกเขากล่าวว่า ผู้ใดจะมีพลังเข้มแข็งกว่าพวกเรา ? พวกเขามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างพวกท่านนั้นทรงพลังเข้มแข็งกว่าพวกเขาแต่พวกเขาก็ยังคงปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเรา

41|16|ดังนั้นเราได้ส่งลมพายุที่หนาวเหน็บมีเสียงกึกก้องมายังพวกเขาในหลายวันแห่งความหายนะ เพื่อเราจะให้พวกเขาลืมการลงโทษอันน่าอัศจรรย์ในชีวิตร่างโลกนี้ และแน่นอนการลงโทษแห่งปรโลกนั้นย่อมอัศจรรย์กว่า และพวกเขาก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

41|17|และส่วนพวกชะมุตนั้นเราได้ชี้แนะทางให้แก่พวกเขา แต่พวกเขาก็เลือกเอาการตามอดมากกว่าการอยู่ในแนวทางที่ถูกตอง ดังนั้นความหายนะแห่งการลงโทษที่นำอดสูก็ได้คร่าพวกเขาตามที่พวกเขาได้แสวงหาเอาไว้

41|18|และเราได้ช่วยบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ยำเกรงให้รอดพ้น (จากการลงโทษนั้น)

41|19|และ (จงรำลึกถึง) วันหนึ่งซึ่งเมื่อเหล่าศัตรูของอัลลอฮ์จะถูกข่มขู่เข้าสู่ไฟนรกและ พวกเขากจะถูกจัดแถว ๆ

41|20|จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงนรก หูของพวกเขา และตาของพวกเขาและผิวหนังของพวกเขา ก็จะเป็นพยานคัดค้านพวกเขาตามที่พวกเขาได้กระทำไว้

41|21|และพวกเขาจะกล่าวแก่ผิวหนังของพวกเขาว่า ทำไมพวกเจ้าจึงเป็นพยานคัดค้านแก่เราล่ะ ? พวกมันกล่าวว่า อัลลอฮฺทรงให้เราพูด ซึ่งพระองค์ทรงให้รู้ทุกสิ่งที่พูด และพระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าเป็นครั้งแรก และยิ่งพระองค์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำกลับไป

41|22|และพวกเจ้าก็ไม่เคยปิดบัง (การทำความชั่ว) ว่าหูของพวกเขา และตาของพวกเขาและผิวหนังของพวกเขาจะเป็นพยานคัดค้านพวกเจ้า แต่พวกเจ้านึกคิดว่าอัลลอฮฺไม่ทรงรอบรู้ส่วนมากในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

41|23|และนั่นและการนึกคิดของพวกเขาซึ่งพวกเจ้านึกคิดต่อพระเจ้าของพวกเขา นั่น เป็นการทำให้พวกเจ้าประสบความหายนะแล้ว พวกเจ้าก็กลายเป็นผู้ขาดทุน

41|24|ดังนั้น หากพวกเขาอดทน (ต่อการลงโทษ) ได้ ไฟนรกก็คือที่พำนักของพวกเขา และถ้าพวกเขาวิงวอนขอความโปรดปราน พวกเขาก็จะไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้ได้รับความโปรดปราน

41|25|และเราได้กำหนดสหายไว้สำหรับพวกเขา แล้วพวกเขาก็ทำให้สิ่งที่อยู่ข้างหน้าของพวกเขาและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขาให้เป็นที่ลุ่มหลงแก่พวกเขา ดังนั้นพระประกาศิต (การลงโทษ) แก่ประชาชาติต่าง ๆ ของพวกญินและมนุษย์ที่ได้ล่วงลับไปก่อนหน้าพวกเขา นั่น ก็เป็นการสาสมแก่พวกเขาแล้ว แท้จริงพวกเขาคือผู้ขาดทุน

41|26|และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าฟังอัลกุรอานนี้ แต่จงทำเสียงอีกทีในขณะนั้น หวังว่าพวกท่านจะมีชัยชนะ

41|27|และแน่นอนเราจะตอบแทนพวกเขาตามความชั่วที่พวกเขาได้กระทำไว้

41|28|นั่นคือ การตอบแทนแก่เหล่าศัตรูของอัลลอฮฺ คือ ไฟนรก สำหรับพวกเขาจะพำนักอยู่ในนรกนั้นตลอดกาลเป็นการตอบแทนตามที่พวกเขาปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเรา

41|29|และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราได้โปรดให้เราได้เห็นทั้งสองแห่งหมู่ญินและมนุษย์ผู้ซึ่งทำให้เราหลงทาง เพื่อที่เราจะให้มันทั้งสองอยู่ใต้เท้าของเรา เพื่อว่ามันทั้งสองจะได้อยู่ในหมู่ผู้เลวทรามยิ่ง

41|30|แท้จริงบรรดาผู้กล่าวว่าอัลลอฮฺคือ พระเจ้าของพวกเราแล้วพวกเขาก็ยืนหยัดตามคำกล่าวนั้น มะลาอิกะฮฺจะลงมาหาพวกเขา (โดยกล่าวกับพวกเขาว่า) พวกท่านอย่าหวาดกลัวและอย่าเศร้าสลดใจแต่จงต้อนรับข่าวดี คือสวนสวรรค์ซึ่งพวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้

41|31|พวกเราเป็นผู้อารักขาพวกท่านทั้งในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้และปรโลก และสำหรับพวกท่านในสวนสวรรค์นั้น จะได้สิ่งที่จิตใจของพวกท่านปรารถนา และสำหรับพวกท่านในสวนสวรรค์นั้นจะได้ในสิ่งที่พวกท่านเรียกร้อง

41|32|เป็นการต้อนรับด้วยความเมตตาจากพระผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

41|33|และผู้ที่ไล่จะมีคำพูดที่ดีเลิศยิ่งไปกว่าผู้เชิญชวนไปสู่อัลลอฮฺ และเขาปฏิบัติงานที่ดี และกล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้มอบน้อม

41|34|และความดีและความชั่วนั้นหาเท่าเทียมกันไม่ เจ้าจงขับไล่ (ความชั่ว) ด้วยสิ่งที่มันคิดกว่า แล้วเมื่อนั้นผู้ที่ระหว่างเจ้ากับระหว่างเขาเคยเป็นอริกันก็จะกลับกลายเป็นเยี่ยงมิตรที่สนิทกัน

41|35|และไม่มีผู้ใดได้รับมัน (คุณธรรมดังกล่าว) นอกจากบรรดาผู้อดทน และจะไม่ได้รับมันนอกจากผู้ที่มีโชคกลางอันใหญ่หลวง

41|36|และหากว่าการรุมแห่ใด ๆ จากชัยฏอนมาช่วยเจ้าเข้า ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺเถิด แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

41|37|และส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ การมีกลางวัน และ กลางวัน และดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ พวกเจ้าอย่าได้สลด แต่อัลลอฮฺพระผู้ทรงสร้างพวกมัน หากพวกเจ้าจะเคารพภักดีแต่พระองค์เท่านั้น

41|38|แต่ถ้าพวกเขายังเยาะโล้ กระนั้นก็ดีบรรดาผู้ที่อยู่ ณ ที่พระเจ้าของเจ้า (มะลาอิกะฮฺ) ก็จะแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ทั้งกลางวันและกลางวัน โดยที่พวกเขาจะไม่เหนื่อยหน่าย

41|39|และส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ เจ้าจะเห็นแผ่นดินแห้งกรัง ต่อเมื่อพระองค์ทรงส่งน้ำฝนลงมาบนมัน มันก็จะมีชีวิตชีวาและให้พืชผล แท้จริง ผู้ซึ่งให้มันมีชีวิตขึ้นมานั้น ก็จะทรงให้ชีวิตแก่คนตายได้อย่างแน่นอน แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่ง

41|40|แท้จริงบรรดาผู้บิดเบือนทั้งหลายของเรา พวกเขาจะไม่ซ่อนเร้นไปจากเราได้ผู้ที่ถูกโยนลงในนรกจะดีกว่า หรือผู้ที่มาอย่างปลอดภัยในวันกิยามะฮฺ ? จงทำตามสิ่งที่พวกเจ้าปรารถนาเถิด แท้จริงพระองค์ทรงรู้เห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

41|41|แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) เมื่อได้มีมายังพวกเขาและแท้จริงอัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่มีอำนาจยิ่ง

41|42|ความเท็จจากข้างหน้าและจากข้างหลังจะไม่ลิบล้อจนเข้าไปสู่อัลกุรอานได้ (เพราะ) เป็นการประทุษร้ายจากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

41|43|ไม่มีสิ่งใดที่ถูกกล่าวแก่เจ้า เว้นแต่ได้มีกรกล่าวขึ้นแล้ว แก่บรรดารอซูล ก่อนหน้าเจ้า แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นแน่นอน พระองค์ทรงเป็นผู้ทรงอภัย และทรงเป็นผู้ลงโทษอย่างเจ็บปวด

41|44|และมาตรว่า เราได้ประทานอัลกุรอานมาเป็นภาษาต่างชาติแน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า ทำไมอายาตทั้งหลายของอัลกุรอานจึงไม่ขัดแย้งเล่า ? (อัลกุรอาน) เป็นภาษาต่างชาติ และ (นะบี) เป็นคนอาหรับกระนั้นหรือ ? จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด อัลกุรอานนั้นเป็นแนวทางที่เที่ยงธรรม และเป็นการบำบัดแก่บรรดาผู้ศรัทธา ส่วนบรรดาผู้ไม่ศรัทธานั้น อัลกุรอานจะทำให้หูของพวกเขาหนวก และนัยตาของพวกเขาบอด จนเหล่านี้จะถูกร้องเรียกจากสถานที่อันไกล

41|45|และโดยแน่นอน เราได้ประทานคัมภีร์ แต่ได้เกิดมีการขัดแย้งกันขึ้นในนั้น และมาตรฐานว่าคำกล่าวหนึ่งจากพระเจ้าของเจ้ามิได้ถูกบันทึกไว้ก่อนแล้ว ก็คงจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาอย่างแน่นอน และแท้จริงพวกเขานั้นอยู่ในการกลางแกลงสงสัยจากในคัมภีร์นั้น

41|46|ผู้ใดกระทำความดีก็จะได้แก่ตัวของเขา และผู้ใดกระทำความชั่วก็จะได้แก่ตัวของเขาเอง และพระเจ้าของเจ้านั้นมีทรงอรรถาธิบายปวงปาวของพระองค์

41|47|ความรู้แห่งยามอาสานั้นถูกอ้างกลับไปยังพระองค์ ไม่มีผลไม่ได้ออกมาจากเปลือกของมัน และไม่มีหญิงใดอุ้มครรภ์ หรือคลอดทารกออกมา เว้นแต่ด้วยความรอบรู้ของพระองค์ และวันที่พระองค์ทรงร้องเรียกพวกเขาว่า ไหนเล่าภาติทั้งหลายของข้า พวกเขาก็คงกล่าวว่า เราขอยืนยันต่อพระองค์ว่า ไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเราเป็นพยานได้

41|48|และสิ่งที่พวกเขาวินิจฉัยกันไว้ ได้เล็ดลื่นไปจากพวกเขา และพวกเขาก็เชื่อมั่นว่า พวกเขานั้นไม่มีทางที่จะหลบหนีไปได้

41|49|มนุษย์จะไม่เพ้อหยายต่อการวิงวอนขอความดี แต่เมื่อความทุกข์ยากประสบแก่พวกเขาเข้าเขาจะทอดถอนใจดอกลาย

41|50|และเมื่อเราได้ให้เขาลืมรสความเมตตาจากเราหลังจากความทุกข์ยากได้ประสบแก่เขาแน่นอนเขาก็จะกล่าวว่า นี่คือการสามารถของฉัน และฉันไม่คิดว่ายามอาสานั้นจะเกิดขึ้น แต่ถ้าฉันถูกส่งกลับไปยังพระเจ้าของฉันแน่นอนฉันจะมีคุณความดี ณ ที่พระองค์ ดังนั้นเรา (อัลลอฮฺ) จะให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้รู้เห็นในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ และแน่นอนเราจะให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันรุนแรง

41|51|และเมื่อเราได้ให้ความโปรดปรานแก่มนุษย์ เขาก็เห็นทางและปลีกตัวออกไปข้าง ๆ และเมื่อความทุกข์ประสบแก่เขา เขาก็เป็นผู้วิงวอนขออย่างยืดยาว

41|52|จงกล่าวเถิดมูฮัมมัด พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่า ถ้าอัลกุรอานมาจากอัลลอฮ์ แล้วพวกท่านปฏิเสธที่จะศรัทธาต่ออัลกุรอาน ใครเล่าจะหลงทางมากไปกว่าผู้ที่อยู่ในการแตกแยกอย่างลิบลับ

41|53|เราจะให้พวกท่านได้เห็นสัญญาณทั้งหลายของเราในขอบเขตอันไกลโพ้นและ ในตัวของพวกเขาเอง จนกระทั่งจะเป็นประจักษ์แก่พวกเขาว่า อัลกุรอานนั้นเป็นความจริง ยังไม่พอเพียงอีกหรือ ที่พระเจ้าของเจ้านั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง

41|54|พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกท่านอยู่ในการสงสัยเกี่ยวกับการพบพระเจ้าของพวกเขาพึงรู้เถิดว่า แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงล้อมทุก ๆ สิ่งไว้

42|1|แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้ทุกอย่าง

42|2|อัยนุ ซีน ก็อฟ

42|3|เช่นนั้นแหละ ได้มีวะฮีย์มายังเจ้าและมายังบรรดา(ร่อซูล)ก่อนหน้าเจ้า อัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

42|4|สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้สูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่

42|5|ชั้นฟ้าทั้งหลายและทวยะฟ้าทั้งหลายลงมาจากเบื้องบนพวกมันขณะที่มะลาอิกะฮ์ต่างก็แซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญต่อพระเจ้าของพวกเขา และขออภัยให้แก่ผู้ที่อยู่ในโลกนี้ พึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น พระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

42|6|และบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาผู้คุ้มครองอื่นจากพระองค์นั้น อัลลอฮ์ทรงเฝ้าดูพวกเขาและเจ้ามิใช่ผู้ดูแลคุ้มครองพวกเขา

42|7|และเช่นนั้นแหละ เราได้วะฮีย์อัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับแก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนอุมมุลกุรอ (ชาวมักกะฮ์) และผู้ที่อยู่รอบเมืองนั้น และเตือนถึงวันแห่งการชุมนุมซึ่งไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในวันนั้น พวกหนึ่งจะอยู่ในสวรรค์ และอีกพวกหนึ่งจะอยู่ในไฟที่ลุกขวยโชติ

42|8|และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์ แน่نونจะทรงทำให้พวกเขาเป็นประชาชาติเดียวกัน แต่พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าสู่ความเมตตาของพระองค์ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธานั้น พวกเขาไม่มีผู้คุ้มครอง และไม่มีผู้ช่วยเหลือ

42|9|หรือว่าพวกเขาได้ยึดถือเอาคนอื่นจากพระองค์เป็นผู้คุ้มครอง แต่อัลลอฮ์คือผู้คุ้มครอง และพระองค์คือผู้ทรงให้ชีวิตแก่คนตาย และพระองค์คือผู้ทรงอานาภาพเหนือทุกสิ่งอย่าง

42|10|และอันใดที่พวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องนั้นๆ ดังนั้นการชี้ขาดตัดสินย่อมกลับไปหาอัลลอฮ์ นั่นคืออัลลอฮ์พระเจ้าของนั้น แต่พระองค์เท่านั้นที่นั้นนั้นยอมอบหมายและยังพระองค์เท่านั้นที่นั้นนั้นจะกลับไปหา

42|11|พระองค์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงทำให้มีผู้ครองแก่พวกเจ้า จากตัวของพวกเขาเอง และจากปศุสัตว์ ทรงให้มีผู้ไถ่เลี้ยง ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงแพร่พันธุ์พวกเจ้าให้มากมาย ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงไถ่เลี้ยงผู้ทรงเห็น

42|12|กฎแฉ (การควบคุมกิจการ) แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์ พระองค์ทรงเพิ่มพูนปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงให้ลับแล

42|13|พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเจ้าเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่อนุหุ และที่เราได้วะฮีย์แก่เจ้าก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญชาแก่อิบรอฮีม และมุซา และอิซฮาวา พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้คงมั่น และอย่าแตกแยกกันในเรื่องศาสนา แต่เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกตั้งภาคีที่เจ้าเรียกร้อง เชิญชวนพวกเขาไปสู่ศาสนานั้น อัลลอฮ์ทรงเลือกสำหรับพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงชี้แนะทางสู่พระองค์ผู้ที่ผินหน้าสู่พระองค์

42|14|และพวกท่านมิได้แตกแยกกันเว้นแต่หลังจากได้มีความรู้ยังพวกเขาแล้ว ทั้งนี้เพราะความริษยาระหว่างพวกท่านเอง และหากมิใช่ลิลิตได้บันทึกไว้ที่พระเจ้าของเจ้านั้นถึงวาระที่กำหนดไว้แล้ว แน่نونก็จะในระหว่างพวกเขาถูกตัดสิน และแท้จริงบรรดาผู้ได้รับมรดก คัมภีร์นี้หลังจากพวกท่านนั้น อยู่ในการสงสัยวุ่นวายเกี่ยวกับคัมภีร์นั้น

42|15|ดังนั้น เพื่อการนี้แหละเจ้าจงเรียกร้องเชิญชวนและดำรงมั่นอยู่ในแนวทางที่เที่ยงธรรมดังที่เจ้าได้รับบัญชา และอย่าได้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขา และจงกล่าวว่า ฉันได้ศรัทธาในสิ่งที่มีอยู่ในคัมภีร์ตามที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมา และฉันรับบัญชาให้ตัดสินระหว่างพวกท่านด้วยความเที่ยงธรรม อัลลอฮ์คือ พระเจ้าของนั้นและพระเจ้าของพวกท่าน (การตอบแทน) การงานของนั้นก็จะได้แก่ฉันและ (การตอบแทน) การงานของพวกท่านก็จะได้แก่พวกท่าน ไม่มีการโต้แย้งใด ๆ ระหว่างพวกเรากับพวกท่าน อัลลอฮ์จะทรงรวบรวมพวกเราทั้งหมด และยังพระองค์คือการกลับไป

42|16|ส่วนบรรดาผู้ใดแย้งเกี่ยวกับ (ศาสนาของ) อัลลอฮ์หลังจาก (ศาสนานั้น) ได้เป็นที่ยอมรับแล้ว การโต้แย้งของพวกเขาปราศจากเหตุผลในทัศนะของพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะได้รับความกริ้วโกรธ และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างสาหัส

42|17|อัลลอฮ์คือผู้ประทานคัมภีร์นี้ (อัลกุรอาน) ลงมาด้วยความจริงและทรงประทานความสมดุล และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้บางที่ยามอาสานั้นอยู่ใกล้ ๆ นี้เอง

42|18|บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในเรื่องนี้เร่งเร้าให้เกิดขึ้น ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาก็มีความหวั่นกลัวในเรื่องยามอาสานั้น และพวกเขารู้ว่ามันเป็นความจริง พึงรู้เถิดว่าแท้จริงบรรดาผู้โต้เถียงเกี่ยวกับเรื่องยามอาสานั้นนั้นอยู่ในการหลงผิดอันไกลลิบอย่างแนนอน

42|19|อัลลอฮ์ทรงเอ็นดูต่อปวงปาวของพระองค์ ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ

42|20|ผู้ใดปรารถนาผลตอบแทนของปรโลกเราจะเพิ่มผลตอบแทนของเขาแก่เขา และผู้ใดปรารถนาผลตอบแทนของโลกดุนยา เราจะให้แก่เขาบางส่วนในสิ่งนั้น และสำหรับเขาจะไม่มีส่วนใดอีกในปรโลก

42|21|หรือว่าพวกเขามีภาคีต่าง ๆ ที่ได้กำหนดศาสนาแก่พวกเขา ซึ่งอัลลอฮ์มิได้ทรงอนุมัติและหากมิใช่ลิลิตแห่งการตัดสิน (ที่ได้กำหนดไว้ก่อนแล้ว) ก็จะมีการตัดสินในระหว่างพวกเขา แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาสำหรับพวกเขาได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

42|22|เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ศรัทธาเป็นผู้หวั่นกลัวเนื่องจากสิ่งที่พวกเขาชวนชวายเป็นไป และมันจะต้องเกิดขึ้นแก่พวกเขา ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติความดีต่าง ๆ จะอยู่ในอุทยานแห่งสวนสวรรค์ สำหรับพวกเขาจะได้สิ่งที่พวกเขาปรารถนา ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา นั่นคือความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่

42|23|นั่นคือ (ความโปรดปราน) อัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่ปวงปาวของพระองค์ ซึ่งพวกเขาได้ศรัทธาและปฏิบัติความดีต่าง ๆ จงกล่าวเถิดมูฮัมมัด ฉันมิได้ขอรับคำตอบแทนใด ๆ เพื่อการนี้ เว้นแต่เพื่อความรักใคร่ในเครือญาติและผู้ใดกระทำความดี เราจะเพิ่มพูนความดีในนั้นให้แก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงซื่อสัตย์ (เพราะการภักดีของพวกเขา)

42|24|หรือพวกเขากล่าวว่ เขา (มูฮัมมัด) ได้อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ ดังนั้นหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงผนึกหัวใจเจ้าก็ได้ และอัลลอฮ์ทรงจัดความเท็จให้หมดไป และทรงยืนยันความจริงด้วยคำกล่าวของพระองค์ (อัลกุรอาน) แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก

42|25|และพระองค์คือผู้ทรงรับการขอภัยโทษจากปวงปาวของพระองค์ และทรงอภัยจากความผิดทั้งหลายและพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ

42|26|และพระองค์ทรงตอบรับ (การวิงวอน) ของบรรดาผู้ศรัทธา และพวกเขาก็กระทำความดีทั้งหลาย และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนจากความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเขา และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างสาหัส

42|27|และหากอัลลอฮฺทรงประทานปัจจัยยังชีพอย่างกว้างขวางแก่ปวงบ่าวของพระองค์ แน่นอนพวกเขาก็จะก่อความเสียหายขึ้นในแผ่นดิน แต่พระองค์ทรงประทานให้ตามปริมาณที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงตระหนักรู้ ผู้ทรงเห็นต่อปวงบ่าวของพระองค์

42|28|และพระองค์คือผู้ทรงหลั่งน้ำฝนลงมาหลังจากที่พวกเขาหมดหวังกันแล้ว และพระองค์ทรงแผ่กระจายพระเมตตาของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงคุ้มครอง ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

42|29|และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่พระองค์ทรงแพร่กระจายไปทั่วในระหว่างทั้งสองนั้นแก่สิ่งที่มีชีวิตทั้งหลายและพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจที่จะรวบรวมพวกเขาเมื่อพระองค์ทรงประสงค์

42|30|และเคราะห์กรรมอันใดที่ประสบแก่พวกเขา ก็เนื่องด้วยน้ำมือของพวกเขาได้ชวนชวยได้ และพระองค์ทรงอภัย (ความผิดให้) มากต่อมากแล้ว

42|31|และพวกเขาก็ไม่สามารถจะหนีรอดไปได้ในแผ่นดินนี้ และอื่นจากอัลลอฮฺ สำหรับพวกเขานั้นไม่มีผู้คุ้มครอง และไม่มีผู้ช่วยเหลือ

42|32|และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือมีนาวาทั้งหลายเดินราบเรียบอยู่ในท้องทะเลเยี่ยงภูเขา

42|33|ถ้าพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้ลมหยุดนิ่งแล้วมัน (นาวานั้น) ก็จะหยุดลอยนิ่งอยู่ในท้องทะเลนั้น แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่ผู้ศรัทธา ผู้ชอบคุณทุกคน

42|34|หรือพระองค์จะทรงทำให้มัน (นาวานั้น) อับปางลงก็ได้ เนื่องด้วย (ความชั่ว) ที่พวกเขาชวนชวยเอาไว้ และพระองค์ทรงอภัย(ความผิดให้) มากต่อมากแล้ว

42|35|และเพื่อให้บรรดาผู้ใดที่ยังเกี่ยวข้องกับสัญญาณทั้งหลายของเรารู้ว่า สำหรับพวกเขานั้นไม่มีทางที่จะหลบหนีไปได้

42|36|และสิ่งใดที่พวกเขาได้รับนั้นเป็นเพียงการสนุกสนานเพลิดเพลินแห่งชีวิตของโลกนี้เท่านั้น แต่สิ่งที่มีอยู่ ณ ที่อัลลอฮฺนั้น ดีกว่าและจริงกว่า สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและพวกเขามอบหมายไว้ว่าใจแต่พระเจ้าของพวกเขา

42|37|และบรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงการทาบปใหญ่และการทาลมก และเมื่อพวกเขาโกรธพวกเขาถือภัยให้

42|38|และบรรดาผู้ตอบรับต่อพระเจ้าของพวกเขาและดำรงละหมาด และกิจการของพวกเขาเป็นการปรึกษาหารือระหว่างพวกเขาและเขาบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เครื่องปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา

42|39|และบรรดาผู้ที่เมื่อมีความมุตัสริมเกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขา ก็แก้แค้นตอบแทน

42|40|และการตอบแทนความชั่วคือความชั่วเยี่ยงมัน แต่ผู้ใดอภัย และไกล่เกลี่ยคืนดีกันรางวัลตอบแทนของเขาอยู่ที่อัลลอฮฺ แท้จริงพระองค์ไม่ชอบบรรดาผู้ถาวร

42|41|แต่ถ้าผู้ใดแก้แค้นตอบแทนหลังจากได้รับความอธรรม ชนเหล่านั้นจะไม่มีทางตำหนิแก่พวกเขา

42|42|ส่วนที่จะเกิดโทษนั้นได้แก่บรรดาผู้ที่อธรรมต่อมนุษย์ และก่อความเสียหายให้เกิดขึ้นในแผ่นดินโดยปราศจากความเป็นธรรม ชนเหล่านั้นพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

42|43|และแน่นอนผู้ที่อดทนและให้อภัย แท้จริงนั้นคือ ส่วนหนึ่งจากกิจการที่หนักแน่นมั่นคง

42|44|และผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงให้เขาหลงทาง ดังนั้นสำหรับเขาจะไม่ผู้คุ้มครองภายหลังจากพระองค์และเจ้าจะเห็นบรรดาผู้ถาวรเมื่อพวกเขามองเห็นการลงโทษ พวกเขาจะกล่าวว่า มีทางบ้างไหมที่จะกลับไป (ยังโลกดุนยา)

42|45|และเจ้าจะเห็นพวกเขากลับมาข้างหน้าไฟนรกพวกเขาจะถ่มตัวลงอย่างน่าสังเวชมองดูอย่างหลบส่ายตา และบรรดาผู้ศรัทธาจะกล่าวว่า แท้จริงพวกที่ขัดทุนคือ บรรดาผู้ที่ทำตัวของพวกเขาและครอบครัวของพวกเขาให้เสียหายยับเยินในวันกียามะฮฺ ฟังทราบเถิด แท้จริงบรรดาผู้ถาวรนั้นอยู่ในการลงโทษอันถาวร

42|46|และสำหรับพวกเขาจะไม่ผู้คุ้มครองให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขา นอกจากอัลลอฮฺ และผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงให้เขาหลงทาง เขาผู้นั้นก็จะไม่มีทาง (ไปสู่การอิดายะฮฺได้)

42|47|จงตอบรับการเรียกร้องของพระเจ้าของพวกเขาเถิด ก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึง ซึ่งจะไม่มีทางหลีกเลี่ยงไปจากอัลลอฮฺได้ และในวันนั้นสำหรับพวกเขาจะไม่ที่พึ่งพิง และพวกเขาก็จะไม่มีทางปฏิเสธด้วย

42|48|แต่ถ้าพวกเขาเห็นหลังให้ (ไม่ยอมรับการเรียกร้อง) ดังนั้นเรามีได้ส่งเจ้ามายังพวกเขาเพื่อเป็นผู้คุ้มกันรักษา หน้าที่ของเจ้ามิใช่อื่นใดนอกจากการเผยแผ่เท่านั้น และแท้จริงถ้าเราจะไม่มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาจากเรา เขาก็จะยินดีปรีดาต่อความเมตตาอันนั้น และหากเคราะห์กรรมประสบแก่พวกเขา เนื่องจากน้ำมือของพวกเขาได้ประกอบเอาไว้ ดังนั้นแน่นอนมนุษย์นั้นเป็นผู้เนรคุณเสมอ

42|49|อำนาจเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงประทานลูกหญิงแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงประทานลูกชายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

42|50|หรือพระองค์ทรงประทานรวมให้แก่พวกเขาทั้งหลาย และลูกหญิง และพระองค์ทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เป็นหมัน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอนุภาพ

42|51|และไม่ใช่การบังคับกรรมแก่มนุษย์คนใดที่จะให้อัลลอฮฺตรัสแก่เขาวันแต่โดยทางวะฮีย์ หรือโดยทางเบื้องหลังมาน หรือโดยที่พระองค์จะส่งทูตมา แล้วเขา (มะลัก) ก็จะนำวะฮีย์มาตามที่พระองค์ทรงประสงค์โดยบัญชาของพระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงปรีชาญาณ

42|52|และเช่นนั้นแหละเราได้วะฮีย์อัลกุรอาน แก่เจ้าตามบัญชาของเรา เจ้าไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าอะไรคือคัมภีร์ และอะไรคือการศรัทธาแต่เราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นแสงสว่างเพื่อชี้แนะทาง โดยนัยนั้นแก่ผู้ที่เราประสงค์จากปวงบ่าวของเรา และแท้จริงเจ้านั้น จะได้รับการชี้แนะสู่ทางอันเที่ยงธรรมอย่างแน่นอน

42|53|ทางของอัลลอฮฺ ซึ่งสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ฟังทราบเถิดกิจการทั้งหลายย่อมไปสู่อัลลอฮฺ

43|1|ฮามีน

43|2|ขอสาบานด้วยคัมภีร์อันชัดแจ้ง

43|3|แท้จริงเราได้ทำให้คัมภีร์เป็นกุรอานภาษาอาหรับ เพื่อพวกเขาจะได้ใช้สติปัญญา

43|4|และแท้จริงอัลกุรอานนั้นอยู่ในแม่บทแห่งคัมภีร์ (อัลลูฮฺมะฮฺ) ณ ที่เรา คือสูงส่งพร้อมด้วยปรีชาญาณ

43|5|ดังนั้นจะให้เราเห็นเหตุตักเตือนนี้จากพวกเขาเสียทีเดียว เพราะพวกเขาคือหมูชนผู้ฝ่าฝืนกระนั้นหรือ

43|6|และก็มากน้อยแล้วที่เราได้ส่งนะบีมานในชนชาติรุ่นก่อน ๆ

43|7|และไม่มีนะบีมานใดที่ได้มายังพวกเขาแล้วแต่พวกเขาจะได้เยาะเย้ยเขา (นะบี)

43|8|ฉะนั้นเราจึงได้ทาลาย (หมูชน) ซึ่งเข้มแข็งทางสมรรถภาพมากกว่าพวกเขา และอุทาหรณ์ของชนชาติรุ่นก่อน ๆ ก็ได้ล่วงลับไปแล้ว

43|9|และหากเจ้าถามพวกเขาใครเล่าเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนี้ แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า พระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรง

รอบรู้ทรงสร้างมันเหล่านั้น

43|10| ผู้ทรงทำให้แผ่นดินแผ่กว้างสำหรับพวกเจ้า และทรงทำให้มีถนนหนทางในแผ่นดินนั้นสำหรับพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะบรรลุสู่เป้าหมาย

43|11| และเป็นผู้ทรงหั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าตามปริมาณ และด้วยน้ำนั้นเราได้ทรงทำให้แผ่นดินที่แห้งแล้งมีชีวิตชีวาขึ้น เช่นนั้นแหละ พวกเจ้าจะถูกให้ออกมา (จากคุก)

43|12| และเป็นผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทั้งหมดเป็นคู่ ๆ และทรงทำให้เรือและปลัสัตว์สำหรับพวกเจ้าเป็นสิ่งที่พวกเจ้าใช้ซึ่งเป็นพาหนะ

43|13| เพื่อพวกเจ้าจะได้นั่งอยู่บนหลังของมันเป็นอย่างมั่นคง แล้วพวกเจ้าจะได้รำลึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าของพวกเจ้า เมื่อพวกเจ้าได้นั่งขึ้นบนมันอย่างเรียบร้อยแล้ว พวกเจ้าก็จะกล่าวว่า มหาบริสุทธิ์ผู้ทรงให้พาหนะนี้เป็นความสะดวกแก่เรา และเรานั้นไม่สามารถจะควบคุมมันได้

43|14| และแท้จริงเราจะต้องเป็นผู้กลับไปสู่พระเจ้าของเราอย่างแน่นอน

43|15| และพวกเขาได้ตั้งบางส่วนของปวงปาวของพระองค์คู่เคียงกับพระองค์ แท้จริงมนุษย์นั้นเนรคุณอย่างชัดเจน

43|16| หรือว่าพระองค์ยึดเอาลูกหญิงจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและพระองค์ทรงเลือกลูกชายให้แก่พวกเจ้า

43|17| และเมื่อผู้ใดในหมู่พวกเขาได้รับข่าวตามที่เขาได้ตั้งอุปมาพระผู้ทรงกรุณาปรานี ในหน้าของเขากลายเป็นหมองคล้ำ และเศร้าสลด

43|18| และผู้ที่ถูกเติบโตเลี้ยงดูมาท่ามกลางเครื่องประดับ และในการได้ดียิ่งก็ไม่มีอะไรชัดเจน (จะตั้งให้เป็นภาคต่ออัลลอฮ์) กระนั้นหรือ ?

43|19| และพวกเขาได้ตั้งมะลาอิกะฮ์ ซึ่งพวกเขาเป็นปาวของพระผู้ทรงกรุณาปรานีว่าเป็นเพศหญิง และพวกเขารู้เห็นเป็นพยานในการสร้างพวกเขาทั้งหลาย (มะลาอิกะฮ์) กระนั้นหรือ ? การเป็นพยานของพวกเขาจะถูกบันทึกไว้และพวกเขาจะถูกสอบสวน

43|20| และพวกเขากล่าวอีกว่า หากพระผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงประสงค์พวกเราจะไม่เคารพสักการะพวกเขาตอ (มะลาอิกะฮ์) พวกเขามิมีความรู้อันใดในเรื่องนั้น พวกเขาไม่มีอะไรเลยนอกจากคาดคะเนเท่านั้น

43|21| หรือว่าเราได้ประทานคัมภีร์เล่มหนึ่งแก่พวกเขาก่อนหน้านี้ ดั่งนั้นพวกเขาก็ยึดถือคัมภีร์นั้นไว้อย่างมั่นคง

43|22| เปล่าเลย พวกเขาบอกว่า แท้จริงเราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเราอยู่ในแนวทางนี้ ดั่งนั้นเราจึงดำเนินตามแนวทางของพวกเขา

43|23| และเช่นนั้นแหละ เรามิได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดก่อนหน้าเจ้าไปยังเมืองใด เว้นแต่บรรดาผู้ฟุ่มเฟือยของมัน (เมืองนั้น) จะกล่าวว่า แท้จริงเราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเราอยู่ในแนวทางนี้ ดั่งนั้นเราจึงดำเนินตามแนวทางของพวกเขา

43|24| เขา (ร่อซูลของพวกเขา) กล่าวว่าหากว่าฉันได้นำมาให้พวกท่าน ซึ่งแนวทางที่ถูกต้องกว่าที่พวกท่านได้พบเห็นบรรพบุรุษของพวกเขาฉันยึดถืออยู่เล่า ? พวกเขาบอกว่าแท้จริงเราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมานั้น

43|25| ดั่งนั้นเราได้ตอบแทนพวกเขา บัดนี้จงดูเถิดว่าบันปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นจะเป็นเช่นไร

43|26| และจงรำลึกถึงเมื่ออิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขา และหมู่ชนของเขาว่า แท้จริงฉันขอปลีกตัวจากสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดี

43|27| นอกจาก (อัลลอฮ์) ซึ่งทรงบังเกิดฉันเท่านั้น เพราะแท้จริงพระองค์จะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ฉัน

43|28| และเขา (อิบรอฮีม) ได้ทำให้ศากกล่าว (ชะฮาดะฮ์) อยู่คงต่อไปในลูกหลานของเขา หวังว่าพวกเขาจะกลับมาสำนึกผิด

43|29| ยิ่งกว่านั้น ข้าได้ให้พวกเขาเหล่านั้น และบรรพบุรุษของพวกเขาหลงระเหิรอยู่จนกระทั่งได้มีสักการะ (อัลกุรอาน) และร่อซูลผู้ประกาศศาสนอย่างชัดเจนมายังพวกเขา

43|30| ครั้นเมื่อได้มีสักการะมายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า นี่คือนายกาล และแท้จริง พวกเราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสักการะนั้น

43|31| และพวกเขากล่าวว่า ทำไมอัลกุรอานนี้จึงไม่ถูกประทานลงมาให้แก่ชายผู้มีความสำคัญแห่งสองเมืองนี้

43|32| พวกเขาเป็นผู้แบ่งปันความเมตตาแห่งพระเจ้าของเจ้า กระนั้นหรือ ? เราต่างหากที่เป็นผู้จัดสรรการทำมาหากินของพวกเขา ระหว่างพวกเขาในการมีชีวิตอยู่ในบนโลกนี้ และเราได้เช็ดซุบจนในหมู่พวกเขาเหนือกว่าอีกบางคนหลายชั้น เพื่อบางคนในหมู่พวกเขาจะเอาอีกบางคนมาใช้งาน และความเมตตาของพระเจ้าของเจ้านั้นดียิ่งกว่าที่พวกเขาสะสมไว้

43|33| และหากมิใช่มนุษย์ทั้งหลายจะได้เป็นประชาชาติหนึ่งเดียวกันแล้ว แน่แน่นอนเราจะให้ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานีมีบ้านของพวกเขาลงคาศาด้วยเงิน และบันไดที่พวกเขาขึ้น (ก็ทำด้วยเงิน)

43|34| และบ้านของพวกเขามีประตูและเตียงนอน (ทำด้วยเงิน) ซึ่งพวกเขาจะนอนเอกเขนกบนมัน

43|35| และ (เราจะ) ให้เครื่องประดับแก่พวกเขาที่ทำได้ด้วยทองคำ แต่ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงปัจจัยชั่วคราวแห่งชีวิตในโลกนี้เท่านั้น ส่วนในปรโลก ณ ที่พระเจ้าของเจ้านั้นสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง

43|36| และผู้ใดคิดหลังจากการรำลึกถึงพระผู้ทรงกรุณาปรานี เราจะให้ชัยลอนตัวหนึ่งแก่เขา แล้วมันก็จะเป็สหายของเขา

43|37| และแท้จริง พวกมันจะขัดขวางพวกเขาออกจากทางที่ถูกต้อง แต่พวกเขาคิดว่า พวกเขานั้นอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องแล้ว

43|38| จนกระทั่งเมื่อเขาได้มายังเรา (ในวันกิยามะฮ์) เขาจะเปรยขึ้นว่า อนิจจา ถ้าระหว่างฉันกับเจ้ามีระยะทางห่างกันเช่นที่ศดะวันออกกับที่ศดะวันตกก็จะดี ชั่วช้าแท้ ๆ สหายเช่นนั้น

43|39| และในวันนั้นมันจะไม่เกิดผลอันใดเลยแก่พวกเจ้า เพราะพวกเจ้าได้อธรรม (แก่ตัวเอง) แม้ว่าพวกเจ้าจะมีหุ้นส่วนร่วมกันในการได้รับโทษก็ตาม

43|40| แล้วเจ้าจะทำให้คนพวกรู้ได้ยินหรือคนตาบอดได้เห็นทาง และผู้ที่อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจนกระนั้นหรือ ?

43|41| มาตราว่าเราได้ยึดเอาชีวิตเจ้าไป แน่แน่นอนเราก็จะตอบแทนพวกเขาให้สาม

43|42| หรือเราจะแสดงให้เห็นการลงโทษซึ่งเราได้สัญญาแก่พวกเขาไว้ แท้จริงเรานั้นมีอนุภาพเหนือพวกเขา

43|43| ดั่งนั้นจงยึดมั่นตามที่ได้ถูกวะฮีย์แก่เจ้า แท้จริงเจ้านั้นอยู่บนแนวทางอันเที่ยงตรง

43|44| และแท้จริงอัลกุรอานคือข้อตักเตือนแก่เจ้าและแก่หมู่ชนของเจ้า และพวกเจ้าจะถูกสอบสวน

43|45| และเจ้าจงถามผู้ที่เราได้ส่งมาก่อนเจ้าจากบรรดาร่อซูลของเราว่า เราได้ตั้งพระเจ้าหลายองค์ขึ้นจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี เพื่อเคารพบูชากระนั้นหรือ ?

43|46| และโดยแน่นอนเราได้ส่งมุซาพร้อมด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของเราไปยังฟิรอาฮ์ และบรรดาผู้นำของเขา แล้วเขากล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นร่อซูลของพระเจ้าแห่งสากลโลก

43|47| ครั้นเมื่อเขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของเรา แล้วพวกเขาก็หัวเราะเยาะต่อสัญญาณนั้น ๆ

43|48| และเรามีได้แสดงสัญญาณอันใดแก่พวกเขา เว้นแต่ว่าแต่ละอันจะยิ่งใหญ่อีกอันหนึ่งและเราได้คร่ำครวญพวกเขาด้วยการลงโทษหวังว่าพวกเขาจะกลับมาสำนึกผิด

43|49| และพวกเขากล่าวว่า โอ้มายากรเอ๋ย โปรดรวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านแก่พวกเราด้วย ตามที่พระองค์ได้ทรงทำสัญญากับท่าน แท้จริงเราเป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

43|50| ครั้นเมื่อเราได้ปลดปล่อยการลงโทษให้พ้นไปจากพวกเขาแล้ว เมื่อนั้นพวกเขาก็ผิดสัญญา

43|51| และฟิรอาฮ์ได้ประกาศท่ามกลางหมู่ชนของเขา เขากล่าวว่า หมู่ชนของฉันเอ๋ยอาณาจักรแห่งอียิปต์นี้มีได้เป็นของฉันดอกหรือ

? และแม่น้ำเหล่านี้ไหลผ่านเบื้องล่าง(วังของ)ฉัน พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ

43|52| ยิ่งกว่านั้นฉันยังดีกว่าคนนี้ ซึ่งเขาต่ำต้อย และแทบจะพูดจาไม่ขัดถ้อยขัดคำ

43|53| ถ้าเช่นนั้นแล้วทำไมจึงไม่สวมกัโหลทองให้เขาเล่า ? หรือมีมะลาอิกะฮ์ติดตามมาอยู่กับเขา

43|54| ด้วยเหตุนี้เขา (ฟิโรฮาน) ได้หลอกลวงหมูชนของเขา แล้วพวกเขาก็เชื่อฟังเขา แท้จริงพวกเขาเป็นหมูชนผู้ฝ่าฝืน

43|55| เมื่อพวกเขาได้ทำให้เรากริ้ว เราได้ตอบแทนพวกเขาอย่างสาสม แล้วเราได้ให้พวกเขามานั่งทั้งหมด

43|56| และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นอดีตที่ล่วงเลยไปและอุทราหรณ์แก่คนรุ่นต่อไป ๆ ไป

43|57| และเมื่ออิซา ดูหมูชนของเจ้าก็ให้ร้องด้วยความขบขัน

43|58| และพวกเขากล่าวว่า พระเจ้าทั้งหลายของเราดีกว่าหรือว่าเขา (อิซา) พวกเขามิได้เปรียบเทียบเรื่องนี้แก่เจ้าเพื่ออื่นใดนอกจากการโต้เถียง ยิ่งกว่านั้นพวกเขาเป็นหมูชนที่ชอบการโต้เถียงอีกด้วย

43|59| เขา (อิซา) มิใช่ใครคนอื่นนอกจากเป็นปาวคนหนึ่ง ซึ่งเรา (อัลลอฮ์) ได้ให้ความโปรดปรานแก่เขา และเราได้ทำให้เขาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่พวกฮิวรียะฮ์

43|60| และหากเราประสงค์เราจะตั้งให้มี มะลาอิกะฮ์ขึ้นจากในหมู่พวกเจ้าให้เป็นผู้สืบช่วงในแผ่นดินนี้

43|61| และแท้จริงเขา (อิซา) แน่نونเป็นเครื่องหมายแห่งยามอาสาน ดังนั้นเจ้าอย่าได้สงสัยในเรื่องนี้ แต่จงปฏิบัติตามฉัน นี่คือนแนวทางอันเที่ยงตรง

43|62| และอย่าให้หัยฎอนมาขัดขวางพวกเจ้า แท้จริงมันเป็นศัตรูตัวฉกาจของพวกเจ้า

43|63| และเมื่ออิซาได้มาพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้ง เขากล่าวว่า แน่نونฉันได้มาหาพวกท่านพร้อมด้วยการเป็นนะบีและบทบัญญัติแห่งอันญิล และเพื่อฉันจะได้ชี้แจงแก่พวกท่านให้กระจ่างแจ้งในบางเรื่องที่พวกท่านขัดแย้งกัน ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังปฏิบัติตามฉันเถิด

43|64| แท้จริงอัลลอฮ์นั้น พระองค์คือพระเจ้าของฉัน และพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้นจงเคารพภักดีพระองค์เถิด นี่คือนแนวทางอันเที่ยงตรง

43|65| นิกายต่าง ๆ ได้ขัดแย้งกันในระหว่างพวกเขา ดังนั้นความหายนะจงประสบแด่บรรดาผู้อธรรมเนื่องจากการลงโทษแห่งวันอันเจ็บปวด

43|66| พวกเขามิได้คอยสิ่งใดนอกจากยามอาสาน ซึ่งมันจะมาหาพวกเขาอย่างกะทันหันโดยที่พวกเขาไม่รู้สีกตัว

43|67| ในวันนั้นบรรดามิตรสหายจะเป็นศัตรูกัน นอกจากบรรดาผู้ยำเกรง (อัลลอฮ์)

43|68| โอปวงปาวของข้าเอ๋ย ไม่มีความหวาดกลัวอันใดแก่พวกเจ้าในวันนี้ และพวกเจ้าไม่ต้องเศร้าสลดใจ

43|69| บรรดาผู้ศรัทธาต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา และพวกเขาเป็นผู้มอบน้อม

43|70| พวกเจ้าจงเข้าไปในสวนสวรรค์ ทั้งตัวของพวกเจ้าและคู่ครองของพวกเจ้าอย่างแช่มชื่นแจ่มใส

43|71| จะมีงานทำด้วยทองคำและแก้วน้ำถูกนำมาเวียนรอบ ๆ พวกเขา และในสวนสวรรค์นั้น จะมีสิ่งที่จิตใจของพวกเขาดต้องการและสายดาของพวกเขาสั่นซมยินดี และพวกเขาก็จะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

43|72| และนั่นคือสวนสวรรค์ ซึ่งพวกเจ้าได้ถูกให้รับเป็นมรดกตามที่พวกเจ้าได้กระทำ (ความดี) ไว้

43|73| ในสวนสวรรค์นั้นจะมีผลไม้มากมายสำหรับพวกเจ้า พวกเจ้าจะได้กินส่วนหนึ่งจากมัน

43|74| แท้จริงบรรดาผู้กระทำความผิด (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) นั้นจะอยู่ในการลงโทษในนรกญะฮันนัมตลอดกาล

43|75| การลงโทษนั้นจะไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา และในการลงโทษนั้นพวกเขาก็เป็นผู้หมดหวัง

43|76| และเรามิได้อกรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาต่างหากที่เป็นผู้อกรรมต่อตัวเอง

43|77| และพวกเขาก็จะร้องเรียกขึ้นว่า โอ้มอลิก (ยามเฝ้าประตูนรก) โปรดให้พระเจ้าของท่านจัดการให้เราตายเสียเถิด เขา (มอลิก) จะกล่าวว่า แท้จริงส่วนมากของพวกเจ้าเป็นผู้พำนักอยู่ตลอดไป

43|78| โดยแนนอนเราได้นำความจริงมายังพวกเจ้าแล้ว แต่ส่วนมากของพวกเจ้าเป็นผู้ซึ่งขัดขวางความจริง

43|79| หรือว่าพวกเขาได้ตกลงวางแผนในเรื่องใด ดังนั้นแนนอนเราก็ได้ตกลงวางแผนเช่นกัน (ที่จะทำลายแผนของพวกเข)

43|80| หรือพวกเขาคิดว่า เราไม่ได้ยินความลับของพวกเข และการประทุษร้ายของพวกเขแนนอน (เราได้ยิน) และทูตของเราอยู่กับพวกเขา เพื่อบันทึก

43|81| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ถ้าหากพระเจ้าทรงกรุณาปรานี ทรงมีไอรส ดังนั้นฉันจะเป็นคนแรกในหมู่ผู้เคารพภักดีทั้งหลาย

43|82| มหาบริสุทธิ์แด่พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระเจ้าแห่งบัลลังก์ (ทรงบริสุทธิ์) จากสิ่งพวกเขากล่าวอ้าง

43|83| ดังนั้นเจ้าจงปล่อยพวกเขาให้มั่วสุมและหลงระเริง จนกว่าพวกเขาจะได้พบกับวัน (กียามะฮ์) ของพวกเขา ซึ่งพวกเขาถูกสัญญาไว้

43|84| และพระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าแห่งชั้นฟ้า และพระผู้เป็นเจ้าแห่งแผ่นดิน และพระองค์เป็นเจ้าแห่งแผ่นดิน และพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

43|85| ความเจริญสุขจะมีแด่พระผู้ซึ่งอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และ ณ ที่พระองค์นั้นคือความรอบรู้แห่งยามอาสาน และยิ่งพระองค์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำกลับไป

43|86| และบรรดาผู้ที่วิงวอนขอสิ่งอื่นจากพระองค์นั้น จะไม่มีอำนาจในการขอชะฟาอะฮ์ นอกจากผู้ยืนยันเป็นพยานด้วยความจริง และพวกเขารู้ดี

43|87| และถ้าพวกเขากล่าวถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้างพวกเขา แนนอนพวกเขาก็จะกล่าวว่าอัลลอฮ์ แล้วทำไมเล่าพวกเขาจึงหันเหออกไปทางอื่น

43|88| และจะมีเสียงกล่าวของเขว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงชนเหล่านั้นเป็นหมูชนที่ไม่ศรัทธา

43|89| ดังนั้น เจ้าจงให้ภัยแก่พวกเขา และจงกล่าวว่าสาธุ แล้วพวกเขาก็จะรู้

44|1| ฮามิม

44|2| ขอสาบานด้วยคัมภีร์อันชัดแจ้ง

44|3| แท้จริงเราได้ประทานอัลกุรอานลงมาในคืนอันจำเริญ แท้จริงเราเป็นผู้ตักเตือน

44|4| ในคืนนั้นทุก ๆ กิจการที่สำคัญถูกจำแนกไว้แล้ว

44|5| โดยทางบัญชาจากเรา แท้จริงเราเป็นผู้ส่งมา

44|6| เป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเรา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงไดยิน ผู้ทรงรอบรู้

44|7| พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง หากพวกเจ้าเป็นผู้เชื่อมั่น

44|8| ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์ ผู้ทรงให้และผู้ทรงให้ตาย พระเจ้าของพวกเจ้าและพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกเจ้าในสมัยก่อน ๆ

44|9| แต่ทว่าพวกเขากังวลอยู่ในการสงสัย

44 | 10 | ดังนั้น เจ้าจกคอยเฝ้าดูวันที่ขึ้นฟ้าจะนำไอหมอกออกมาซึ่งจะเห็นได้ชัด
44 | 11 | ซึ่งจะครอบคลุมผู้คน นี่คือการลงโทษอันเจ็บปวด
44 | 12 | (พวกเขาจะกล่าวว่า) ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ได้ทรงปลดเปลื้องการลงโทษนี้ ให้พ้นจากข้าพระองค์ แท้จริงพวกเราเป็นผู้
ศรัทธา
44 | 13 | ข้อตักเตือนนั้นจะเป็นผลแก่พวกเขาได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่ได้มีร่อชูลผู้ซึ่งแจ้งอย่างแข็งขันมายังพวกเขาแล้ว
44 | 14 | แล้วพวกเขาก็หนีหลังออกไปจากเขา และพวกเขาบอกว่าเขา (มุฮัมมัด) เป็นคนบ้าที่ได้รับการเสียมสอน
44 | 15 | แนนอนเราจะปลดเปลื้องการลงโทษนั้นให้พ้นไป (จากพวกเขา) ช่วงขณะหนึ่ง แล้วพวกเขาก็จะกลับไปสู่สภาพเดิม
44 | 16 | วันที่เราจะปราบพวกเขาด้วยการปราบครั้งยิ่งใหญ่ แนนอนเราเป็นผู้ตอบแทนอย่างสาสม
44 | 17 | และโดยแนนอน เราได้ทดสอบหมู่ชนของฟิรอาห์ก่อนหน้าพวกเขา และได้มีร่อชูล (มุซา) ผู้มีเกียรติมายังพวกเขา
44 | 18 | (โดยกล่าวว่า) จงมอบปวงปาวของอัลลอฮ์ให้แก่ฉัน แท้จริงฉันคือร่อชูลผู้ซึ่งส่งมาสำหรับพวกท่าน
44 | 19 | และพวกท่านอย่ายกตนเหนืออัลลอฮ์ แท้จริงฉันมาหาพวกท่านพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง
44 | 20 | และแท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าของฉัน และพระเจ้าของพวกท่านมิให้พวกท่านทำร้ายฉัน
44 | 21 | และถ้าหากพวกท่านไม่เชื่อมั่นก็จงถอยห่างไปจากฉัน
44 | 22 | แล้วเขาก็วิ่งวนขอต่อพระเจ้าของเขาว่า ชนเหล่านี้เป็นหมู่ชนผู้กระทำความผิด
44 | 23 | ดังนั้น จงเดินทางในเวลากลางคืนพร้อมด้วยปวงปาวของข้า เพราะพวกเขาก็จะถูกติดตามอย่างแนนอน
44 | 24 | และจงปล่อยทะเลให้สับสน (เหมือนเดิม) เพราะแท้จริงพวกเขาเป็นไฟรพลที่ถูกจมน้ำตาย
44 | 25 | ก็มากนักยที่พวกเขาได้ทั้งสวนหลากหลาย และน้ำพุหลายแห่ง
44 | 26 | และเรือสวนไร่นา และอาคารระโหฐานอันมีเกียรติ
44 | 27 | และความสะดวกสบายที่พวกเขาสนุกสนานรื่นเริง
44 | 28 | เช่นนั้นแหละ เราได้ให้หมู่ชนอื่นรับมรดกครอบครองมัน
44 | 29 | และขึ้นฟ้า และแผ่นดินมิได้รำให้เพราะ (เสียชีวิต) พวกเขาและพวกเขาจะไม่ถูกประวิงเวลา
44 | 30 | และโดยแนนอน เราได้ไหวงส่วนของอิสราเอลรอดพ้นจากการทรمانที่นาอดสุ
44 | 31 | จากฟิรอาห์ แท้จริงเขาเป็นผู้โง่งที่มาจากผู้ฝ่าฝืน
44 | 32 | และโดยแนนอนเราได้เลือกพวกเขาเหนือประชาชาติทั้งหลายในยุคนั้น เนื่องด้วยความรอบรู้ของเรา
44 | 33 | และเราได้ประทานสัญญาณต่าง ๆ แก่พวกเขา ซึ่งในนั้นมิมีข้อทดสอบอย่างชัดแจ้ง
44 | 34 | แท้จริงชนเหล่านั้น แนนอนพวกเขาจะกล่าวว่า
44 | 35 | มันเป็นเพียงความตายครั้งแรกของเรา และเราจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก
44 | 36 | ดังนั้น จงนำบรรพบุรุษของเรากลับมาอีกซิ หากพวกท่านเป็นผู้ซึ่งสัตย์จริง
44 | 37 | พวกเขา (กุฟฟารมักกะฮฺ) ดิกว่า หรือว่าหมู่ชนแห่งดุมบะฮฺ (ชาวสะบะฮฺแห่งเยเมน) และบรรดาหมู่ชนก่อนหน้าพวกเขาเรา
ได้ทำลายล้างพวกเขา เพราะพวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้กระทำความผิด
44 | 38 | และเรามีได้สร้างขึ้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองอย่าง อย่างไรสาระ
44 | 39 | เรามีได้สร้างทั้งสอง (ดังกล่าวนั้น) เพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อความจริง แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้
44 | 40 | แท้จริงวันแห่งการตัดสินนั้นเป็นเวลาที่ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขาทั้งหมด
44 | 41 | วันที่ญาติสนิทจะไม่อานวยประโยชน์อันใดให้แก่ญาติสนิทอีกคนหนึ่งได้ และพวกเขาเองก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ
44 | 42 | เว้นแต่ผู้ซึ่งอัลลอฮ์ทรงมีเมตตา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ
44 | 43 | แท้จริงดินซั๊กกูม
44 | 44 | จะเป็นอาหารของผู้ทำบาปมาก
44 | 45 | เช่นทองแดงที่ถูกหลอมเดือด มันจะต้มเดือดอยู่ในท้อง
44 | 46 | เช่นการเดือดพล่านของน้ำร้อน
44 | 47 | (มีเสียงกล่าวแก่ยามเฝ้านรกว่า) จงจับเขาไปและลากเขาไปสู่กลางไฟที่ลุกโชน
44 | 48 | แล้วจรวดลงบนหัวของเป็นการลงโทษแห่งน้ำเดือด
44 | 49 | จงลิ้มรสการลงโทษซิ แท้จริงเจ้า (เคยพูดว่า) เป็นผู้ซึ่งอำนาจ ผู้มีเกียรติ
44 | 50 | แท้จริง นี่คือน้ำที่พวกเขาเคยสงสัยไว้
44 | 51 | แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงจะอยู่ในสถานที่อันสงบปลอดภัย
44 | 52 | ท่ามกลางสวนสวรรค์หลากหลาย และน้ำพุหลายแห่ง
44 | 53 | พวกเขาจะสวมอาภรณ์ทำด้วยผ้าไหมละเอียด และผ้าไหมหยาบ หันหน้าเข้าหากัน
44 | 54 | เช่นนั้นแหละ และเราจะให้พวกเขามีคูครองเป็นหญิงสาววัยรุ่นมีดวงตาสวยงาม
44 | 55 | พวกเขาจะเรียกเอาผลไม้ทุกชนิดที่อยู่ในสวนสวรรค์นั้นอย่างปลอดภัย
44 | 56 | ในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะไม่ได้อลิ้มรสความตาย นอกจากความตายครั้งแรก (ในโลกดุนยา) และพระองค์จะทรงคุ้มครอง
พวกเขาให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรก
44 | 57 | เป็นความโปรดปรานจากพระเจ้าของเจ้า นั่นคือความสำเร็จอันใหญ่หลวง
44 | 58 | ดังนั้นแท้จริงเราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นที่ยายดาในภาษาของเจ้า (อาหรับ) เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ
44 | 59 | ฉะนั้น จงคอยดูเถิด แท้จริงพวกเขาก็จะเป็นผู้คอยเช่นกัน
45 | 1 | ฮา มีม
45 | 2 | การประทานลงมาของคัมภีร์นี้จากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
45 | 3 | แท้จริงในขึ้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนั้น แนนอนย่อมมีสัญญาณหลากหลายสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา
45 | 4 | และในการบังเกิดพวกเขา และสิ่งที่พระองค์ทรงให้สัตว์แต่ละชนิดแพร่สพดออกไปนั้นย่อมเป็นสัญญาณหลากหลายสำหรับหมู่ชน
ผู้เชื่อมั่น
45 | 5 | และการสับเปลี่ยนของกลางวันและกลางคืน และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงส่งลงมาจากฟากฟ้า เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพนั้น พระองค์ทรงให้
แผ่นดินมีชีวิตชีวาโดยน้ำฝนหลังจากการแห้งแล้งของมัน และการเปลี่ยนทิศทางเดินของลมย่อมเป็นสัญญาณหลากหลายสำหรับหมู่ชนผู้
สติปัญญา
45 | 6 | นั่นคือสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ ซึ่งเราได้สาธยายสัญญาณเหล่านั้นแก่เจ้าด้วยความจริง และสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์ที่
พวกเขาจะศรัทธากัน
45 | 7 | ความหยวนะจงประสบแก่ทุกคนที่เป็นผู้โกหก ผู้ทำบาปมาก

45|8|เขาได้ฟังอายาต (อัลกุรอาน) ของอัลลอฮ์ถูกสาธยายแก่เขา แล้วเขาก็ดีใจอย่างกะโหลก ประหนึ่งว่าเขาไม่เคยฟังอายาตมาก่อนเลยตั้งนั้นจนแจ้งข่าวแก่เขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด

45|9|และเมื่อเขาได้ทราบสิ่งใดจากอายาตของเรา เขาก็ถือเอาอายาตนั้น ๆ เป็นการล้อเลียน จนเหล่านี้สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันอัปยศ

45|10|เบื้องหน้าพวกเขาคือนรกญะฮันน์ และสิ่งที่พวกเขาชวนชวayıไว้จะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขาได้ และสิ่งที่พวกเขายึดถือเอาเป็นผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ ก็จะไม่อำนวยประโยชน์เช่นกัน และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างใหญ่หลวง

45|11|นี่คือแนวทางที่ถูกต้อง ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออายาต (อัลกุรอาน) แห่งพระเจ้าของพวกเขา สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันมหัศจรรย์อย่างเจ็บปวด

45|12|อัลลอฮ์ คือผู้ทรงทำให้ทะเลเป็นประโยชน์สำหรับพวกเขา เพื่อให้เรือเดินสมุทรแล่นไปตามน่านน้ำโดยพระบัญชาของพระองค์ และเพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเขาจะได้ขอบคุณ

45|13|และพระองค์ทรงทำให้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นประโยชน์แก่พวกเขา ทั้งหมดนี้มาจากพระองค์ แท้จริงในการนั้น แน่นนอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับผู้มีหูฟังผู้ใคร่ครวญ

45|14|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดแก่บรรดาผู้ศรัทธาให้พวกเขากั้มกับบรรดาผู้ที่ไม่หวังในวันทั้งหลายของอัลลอฮ์ เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนแก่หมู่ชนตามที่พวกเขาได้ชวนชวayıเอาไว้

45|15|ผู้ใดกระทำความดีก็จะได้แก่ตัวของเขาเอง และผู้ใดกระทำความชั่ว ก็จะต้องหนักแก่ตัวของเขาเองแล้วพวกเขาย่อมจะกลับไปหาพระเจ้าของพวกเขา

45|16|และโดยแนนอนเราได้ประทานคัมภีร์และข้อชี้ขาดตัดสินและการเป็นนะบีแก่วงศ์วานของอิสรออีล และเราได้ให้ปัจจัยยังชีพจากสิ่งดี ๆ แก่พวกเขา และเราได้ยกย่องพวกเขาให้เหนือประชาชาติทั้งหลายในยุคนั้น

45|17|และเราได้ประทานหลักฐานอันชัดแจ้งทั้งหลายแก่พวกเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้ พวกเขามิได้ขัดแย้งกันวันแต่หลักการ ได้มีความรู้มายังพวกเขาแล้วแต่เนื่องจากความริษยาระหว่างพวกเขาตนเอง แท้จริงพระเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันกิยามะฮ์ ในสิ่งที่พวกเขาได้ขัดแย้งกันในเรื่องนั้น

45|18|แล้วเราได้ตั้งเจ้าให้อยูบนแนวทางหนึ่ง ในเรื่องของศาสนาที่แท้จริง ดังนั้นจงปฏิบัติตามแนวทางนั้น และอย่าได้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของบรรดาผู้ไม่รู้อ

45|19|แท้จริงพวกเขาไม่อาจจะช่วยเจ้าให้พ้นจากอัลลอฮ์แต่อย่างใด และแท้จริงพวกอธรรมนั้นต่างก็เป็นมิตรซึ่งกันและกัน แต่อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้คุ้มครองบรรดาผู้ยำเกรง

45|20|อัลกุรอานนี้เป็นแสงสว่างแก่มวลมนุษย์ และเป็นแนวทางที่ถูกต้องและความเมตตาแก่หมู่ชนที่มีความเชื่อมั่น

45|21|หรือบรรดาผู้ที่กระทำความชั่ว คิดหรือว่าเราจะทำให้พวกเขาเป็นเช่นกับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย ให้เท่าเทียมกันทั้งในเวลามีชีวิตของพวกเขาและการตายของพวกเขา สิ่งของพวกเขาตัดสินนั้นมันชั่วแท้ ๆ

45|22|และอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความเที่ยงธรรม และเพื่อทุก ๆ ชีวิต (ทุกคน) จะได้รับการตอบแทนตามที่ได้ชวนชวayıไว้ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแต่อย่างใด

45|23|เจ้าเคยเห็นผู้ที่ยึดถือเอาอารมณ์ต่ำของเขาเป็นพระเจ้าของเขาบ้างไหม ? และอัลลอฮ์จะทรงให้เขาหลงทางด้วยการรอบรู้ (ของพระองค์) และทรงผนึกการการฟังของเขาและหัวใจของเขาและทรงทำให้มีสิ่งบังบังดวงตาของเขา ดังนั้นผู้ใดเล่าจะชี้แนะแก่เขาหลังจากอัลลอฮ์ พวกเขามีได้ใคร่ครวญกันดอกหรือ ?

45|24|และพวกเขากล่าวว่า ไม่มีชีวิตอื่นใดนอกจากการมีชีวิตของเราในโลกนี้ เราจะตายไปและเราจะมีชีวิตอยู่ และไม่มีสิ่งใดจะมาทำลายเราได้ (ให้เราตาย) นอกจากกาลเวลาเท่านั้น สำหรับพวกเขาไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นดอก นอกจากพวกเขาตนเองเท่านั้น

45|25|และเมื่ออายาตต่าง ๆ อันชัดแจ้งของเรากถูกสาธยายแก่พวกเขา ข้อขัดแย้งของพวกเขาก็ไม่มื่ออะไร นอกจากพวกเขาจะกล่าวว่า จงนำบรรพบุรุษของเราให้คืนชีพกลับมา หากพวกเขาเป็นผู้สัจจริง

45|26|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด อัลลอฮ์ทรงให้พวกท่านมีชีวิตขึ้นมา และทรงให้พวกท่านตายไป แล้วพระองค์จะทรงรวบรวมพวกท่านในวันกิยามะฮ์ อย่างไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในเรื่องนั้น แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้อ

45|27|และอำนาจเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮ์ วันแห่งยามอวสานจะเกิดขึ้นในวันนั้น บรรดาผู้กล่าวเท็จจะขาดทุนอย่างย่อยยับ

45|28|และเจ้าจะเห็น (กลุ่มชน) ทุกชาติอยู่ในสภาพคุกเข่า ทุกชนชาติจะถูกเรียกมาตามบันทึกของตน วันนี้พวกเขาจะได้รับการตอบแทนตามที่พวกเขาได้กระทำไว้

45|29|นี่คือบันทึกของเราจะพูดถึงเรื่องของพวกเขาด้วยความจริง แท้จริงเราได้ให้บันทึกไว้ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้

45|30|ดังนั้นส่วนบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีทั้งหลาย พระเจ้าของพวกเขาจะทรงให้พวกเขาเข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ นั่นคือความสำเร็จอันชัดแจ้ง

45|31|และส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นอายาตต่าง ๆ ของข้า มิได้ถูกสาธยายแก่พวกเขาดอกหรือ ? แต่พวกเขากอวดโอ้และพวกเขากเป็นหมู่ชนผู้กระทำผิด

45|32|และเมื่อได้มีการกล่าวว่า แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง และยามอวสานนั้นไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในเรื่องนั้น พวกเขาก็จะกล่าวว่า เราไม่รู้ว่ายามอวสานคืออะไร ? เราคิดว่ามันมีอะไรเลย นอกจากเป็นการเดาเท่านั้น และเรามีได้เป็นผู้เชื่อมั่นในเรื่องนี้

45|33|และความชั่วที่พวกเขาได้กระทำเอาไว้จะเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยไว้ในวันห้อมล้อมพวกเขา

45|34|และจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า วันนี้เราจะลื้มพวกเจ้าเช่นที่พวกเจ้าได้ลื้มการพบในวันนี้ของพวกเจ้า และนรกคือที่พำนักของพวกเจ้า และสำหรับพวกเจ้าจะไม่มีความช่วยเหลือ

45|35|เช่นนั้นแหละ เพราะพวกเขากได้ยึดถือเอาอายาตต่าง ๆ ของอัลลอฮ์เป็นการล้อเลียนและชีวิตในโลกดุนยานี้ ได้ส่อลวงพวกเขาก ดังนั้นวันนี้พวกเขากจะไม่ถูกนำออกจากนรกนั้นและพวกเขากจะไม่ถูกขอร้องให้กลับไปแก้ตัวเพื่อขอขมาโทษ

45|36|ฉะนั้นมวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และพระเจ้าแห่งแผ่นดินนี้ พระเจ้าแห่งสากลโลก

45|37|ความยิ่งใหญ่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และในแผ่นดินนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์เท่านั้น และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

46|1|ฮามิม

46|2|การประทานลงมาจากคัมภีร์นี้จากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

46|3|เรามีได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองเพื่ออื่นใดวันแต่ด้วยความจริง และวาระที่ถูกกำหนดไว้ แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นผู้ผินหลังให้จากสิ่งที่พวกเขากถูกตักเตือน

46|4|จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ จงแสดงให้เห็นชีวากพวกท่านได้สร้าง

อะไรในแผ่นดินนี้ หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมใน (การสร้าง) ขึ้นฟ้าทั้งหลาย จงนำคัมภีร์ก่อนหน้านี้มาให้ข้าดูซิ หรือจงแสดงร่องรอยแห่งความรู้ (ที่เป็นหลักฐานยืนยันในการนี้) หากพวกท่านเป็นผู้ซื่อสัตย์จริง

46|5|และใครเล่าจะหลงทางมากไปกว่าผู้ที่วิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ที่มันจะไม่ตอบรับ (การวิงวอนของ) เขาจนถึงวันกิยามะฮ์ และพวกมันเฉยเมยต่อการวิงวอนขอของพวกเขา

46|6|และเมื่อมนุษย์ถูกรวมให้มาชุมนุมกัน พวกมัน (เจว็ด) จะเป็นศัตรูกับพวกเขาและจะเป็นผู้ปฏิเสธการเคารพบูชาของพวกเขา

46|7|และเมื่ออายุแตกต่างกัน อันซัดเจ้งของเรา ถูกสาธยายแก่พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวเกี่ยวกับสัจธรรม (อัลกุรอาน) ที่ไม่มีมายังพวกเขาว่า นี่คือมายาการอย่างชัดเจน

46|8|หรือพวกเขากล่าวว่า เขา (มุฮัมมัด) ได้ปั้นแต่งอัลกุรอานนั้น จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ถ้าฉันได้ปั้นแต่งอัลกุรอานขึ้นพวกท่านก็ไม่มีอำนาจอันใดที่จะช่วยเหลือฉันได้จาก (การลงโทษของ) อัลลอฮ์ พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกท่านกำลังว่านอูญในเรื่องนี้ พอเพียงแล้วที่พระองค์ทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน และพระองค์เป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ

46|9|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ฉันมิได้เป็นคนแรกในบรรดารอซูล และฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นแก่ฉันและแก่พวกท่าน ฉันมิได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกจากสิ่งที่ถูกวะฮีย์ให้แก่ฉัน และฉันมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นผู้ตักเตือนอันซัดเจ้ง

46|10|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่า ถ้าหากอัลกุรอานมาจากอัลลอฮ์และพวกท่านปฏิเสธอัลกุรอานนั้น ทั้ง ๆ ที่มีพยานคนหนึ่งจากวงศ์วานของอิสรออิลเป็นพยานต่อลักษณะเช่นเดียวกัน (คือคัมภีร์อัตเตอวารอฮ์) แล้วเขาก็ศรัทธาแต่พวกท่านยังถือรีนหยิ่งยะโส แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา

46|11|และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า หากว่าอัลกุรอานนี้มีความดี พวกเขา (ผู้ศรัทธา) ก็จะไม่รดหน้าไปยังอัลกุรอานก่อนเราเป็นแน่ และโดยที่พวกเขา (พวกปฏิเสธศรัทธา) มิได้รับการชี้แนะทางด้วยอัลกุรอาน ดังนั้นพวกเขาจึงกล่าวว่า นี่คือการโกหกแต่ตั้งเดิม

46|12|และก่อนหน้านี้ (อัลกุรอาน) มีคัมภีร์ของมุซาเป็นแบบอย่างและความเมตตา และนี่อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่ยืนยันเป็นภาษาอาหรับเพื่อตักเตือนบรรดาผู้กระทำความผิด และเป็นข่าวดีสำหรับผู้กระทำความดี

46|13|แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า อัลลอฮ์คือ พระเจ้าของพวกเรา แล้วพวกเขาก็ยืนหยัด (ปฏิบัติ) ตามคำกล่าวนั้น จะไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และพวกเขาก็จะไม่เศร้าสลดใจ

46|14|ชนเหล่านี้คือชาวสวนสวรรค์ พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล เป็นการตอบแทนที่พวกเขาได้กระทำไว้

46|15|และเราได้สั่งเสียมนุษย์ให้ทำดี ต่อบิดามารดาของเขา มารดาของเขาได้อุ้มครรภ์เขาด้วยความเหนื่อยยาก และได้คลอดเขาด้วยความเจ็บปวด และการอุ้มครรภ์เขาและการหย่านมของเขาในระยะเวลาสามสิบเดือน จนกระทั่งเมื่อเขาบรรลุนิติภาวะของเขาและมีอายุถึงสี่สิบปี เขาจะกล่าววิงวอนว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ขอพระองค์ทรงโปรดประทานแก่ข้าพระองค์ เพื่อให้ข้าพระองค์ชอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ท่าน ซึ่งพระองค์ท่านได้ทรงโปรดประทานแก่ข้าพระองค์และบิดามารดาของข้าพระองค์ และให้ข้าพระองค์ทำความดีเพื่อให้ความดีเกิดขึ้นในลูกหลานของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขออุทิศแก่โทษต่อพระองค์ และแท้จริงข้าพระองค์อยู่ในหมู่ผู้มอบน้อม

46|16|ชนเหล่านี้คือ บรรดาผู้ที่เรารับรองส่วนที่ดีเยี่ยมจากพวกเขา ซึ่งพวกเขาได้ปฏิบัติไว้ และเราจะละเลยความผิดต่าง ๆ ของพวกเขา โดยอยู่ร่วมกับชาวสวนสวรรค์ เป็นการสัญญาแห่งความจริงซึ่งพวกเขาได้ปฏิบัติไว้ และเราจะละเลยความผิดต่าง ๆ ของพวกเขาโดยอยู่ร่วมกับชาวสวนสวรรค์ เป็นการสัญญาแห่งความจริงซึ่งพวกเขาได้ถูกสัญญาไว้

46|17|และผู้ซึ่งกล่าวแก่บิดามารดาของเขา ว่า อุฟ แก่ท่านทั้งสอง ท่านทั้งสองขุ่นเคืองว่าฉันจะถูกให้ออกมาพื้นดินซึ่งอีกกระนั้นหรือ ? ทั้ง ๆ ที่หลายศตวรรษก่อนหน้าฉันได้ล่วงลับไปแล้ว และเขาทั้งสองร้องขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์ พลางกล่าวว่า ความหายนะจงประสบแก่เจ้า จงศรัทธาเถิด แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง แล้วเขาก็พูดว่า เรื่องนี้มีโทษอะไรอื่นนอกจากเป็นนิยายเหลวไหลลสมย์ก่อนเท่านั้น

46|18|ชนเหล่านี้คือ บรรดาผู้ที่พระดำรัส (แห่งการลงโทษ) เป็นที่คู่ควรแก่พวกเขาที่จะเข้าร่วมอยู่กับหมู่ชนต่าง ๆ แห่งพวกญิน และมนุษย์ที่ได้ล่วงลับไปก่อนพวกเขา แท้จริงพวกเขาเป็นผู้ขาดทุน

46|19|และสำหรับทุกกลุ่มย่อมมีลำดับชั้นตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาอย่างครบถ้วนตามผลงานของพวกเขา โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกยุติธรรม

46|20|และวันที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าไฟนรก (จะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า) พวกเจ้าได้อะไรสิ่งดีงามทั้งหลายของพวกเจ้าในโลกดุนยาไปแล้ว และพวกเจ้าได้มีความสำราญกับมันแล้ว ฉะนั้นวันนี้พวกเจ้าจะได้รับการตอบแทนด้วยการลงโทษอันอับยัส เนื่องด้วย พวกเจ้าหยิ่งยะโสในแผ่นดินโดยไม่เป็นกรรมและเนื่องด้วยพวกเจ้าฝ่าฝืน

46|21|จงรำลึกถึง (ชุด) ที่หนึ่งคนหนึ่งของพวกอ้าว ขณะที่เขากล่าวเตือนหมู่ชนของเขาที่เนินเขาอัลอะอิก็อฟ และแน่นอน บรรดาผู้ตักเตือน (ร่อซูล) ก่อนหน้าเขาและภายหลังเขา (ได้กล่าวตักเตือนว่า) พวกท่านอย่าเคารพบิดาอะฮ์ผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่านถึงการลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่

46|22|พวกเขากล่าวว่า ท่านมาหาพวกเราเพื่อจะหันห่างพวกเรา จากการเคารพสักการะพระเจ้าทั้งหลายของเรานั้นหรือ ? ดังนั้นจงนำ (การลงโทษ) ตามที่ท่านได้สัญญากับเราไว้ หากท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง

46|23|เขา (ชุด) กล่าวว่า แท้จริงความรู้ (เรื่องการลงโทษ) นั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ และฉันขอประกาศแก่พวกท่านตามที่ฉันได้ถูกส่งมาเพื่อการนี้ แต่ฉันเห็นว่าพวกท่านเป็นหมู่ชนผู้มั่งมาย

46|24|ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นเมฆที่เคลื่อนมาซึ่งที่ราบลุ่มในหมู่บ้านของพวกเขาก็กล่าวว่า นี่คือเมฆที่จะให้น้ำฝนแก่เรา เปล่าเลยมันคือสิ่งที่พวกเจ้าเร่งขอให้เกิด มันคือลมพายุ ในนั้นมีการลงโทษอันเจ็บปวด

46|25|มันจะทำลายทุกสิ่งตามพระบัญชาของพระเจ้าของมันแล้วพวกเขาก็กลายเป็นไม่มีอะไรให้แลเห็นนอกจากบ้านพักอาศัยของพวกเขานั้น เช่นนี้แหละเราจะตอบแทนหมู่ชนผู้กระทำความผิด

46|26|และแน่นอน เราได้ตั้งหลักแหล่งที่มั่นคงแก่พวกเขา โดยที่เรามิได้ตั้งหลักแหล่งที่มั่นคงแก่พวกเจ้าในนั้น และเราได้ทำให้พวกเขามีหูก มีดา และมีหัวใจ แต่ว่าหูของพวกเขา ตาของพวกเขา และหัวใจของพวกเขามิได้อ่านวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขา โดยที่พวกเขาปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ และสิ่งที่พวกเขาได้เคยเยาะเย้ยไว้ นั่นก็ห้อมล้อมพวกเขา

46|27|และโดยแน่นอน เราได้ทำลายหมู่บ้านต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ พวกเจ้า และเราได้แจกแจงสัญญาณต่าง ๆ หลายต่อหลายครั้งหวังว่าพวกเขาจะกลับมาสำนึกผิด

46|28|ทำไมบรรดาที่พวกเขายึดถือมันเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์เพื่อความใกล้ชิด (กับอัลลอฮ์) จึงไม่ช่วยเหลือพวกเขาเล่า ? แต่พวกมันได้หายสาบสูญไปจากพวกเขา และนั่นคือ การกล่าวเท็จของพวกเขากับสิ่งที่พวกเขาถูกขึ้น

46|29|และจงรำลึกเมื่อเราได้ให้ญินจำนวนหนึ่งมุ่งไปยังเจ้า เพื่อฟังอัลกุรอาน ครั้นเมื่อพวกเขาปรากฏตัวต่อหน้าอัลกุรอาน พวกเขากล่าวว่า จงนั่งฟังซิ เมื่อ (การอ่าน) จบลงแล้ว พวกเขาก็หันกลับไปยังหมู่ชนของพวกเขาเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ตักเตือน

46|30|พวกเขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของเราเอ๋ย แท้จริงเราได้ฟังคัมภีร์ (อัลกุรอาน) ถูกประทานลงมาหลังจากมุซา เป็นการยืนยันในสิ่งที่ได้มีมาก่อนอัลกุรอาน เพื่อชี้แนะทางไปสู่สัจธรรม และแนวทางที่เที่ยงตรง

46|31|ไอ้หมู่ชนของเราเลย จงตอบรับต่อผู้เรียกร้องของอัลลอฮ์เกิด และจงศรัทธาต่อเขา พระองค์จะทรงยกโทษจากความผิดของพวกท่านให้แก่พวกท่าน และจะทรงให้พวกท่านรอดพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด

46|32|และผู้ใดที่ไม่ตอบรับผู้เรียกร้องของอัลลอฮ์ เขาจะไม่รอดพ้น (จากการลงโทษ) ในแผ่นดินนี้ และสำหรับเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองอื่นจากพระองค์ ชนเหล่านี้อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง

46|33|และพวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ ซึ่งทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้ และมีทรงอ่อนเพลียต่อการสร้างสิ่งเหล่านี้ ย่อมทรงเป็นผู้อานาภาพที่จะให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีก แน่อนแท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอานาภาพเหนือทุก ๆ สิ่ง

46|34|และวันซึ่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าไฟนรก (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) นี่มิใช่ความจริงดอกหรือ ? พวกเขากล่าวว่า แน่แน่นอนครับ ขอสาบานต่อพระเจ้าจลัมรุลสการลงโทษตามที่พวกเจ้าได้ปฏิเสธศรัทธา

46|35|ดังนั้นเจ้าจงอดทนดังเช่นบรรดาผู้ตั้งจิตมั่นแห่งร่อซูลทั้งหลาย ได้อดทนมาก่อนแล้ว และอย่ารีบเร่ง (ให้มีการลงโทษ) แก่พวกเขา วันที่พวกเขาจะเห็นสิ่งที่ถูกสัญญาไว้แก่พวกเขานั้น ประหนึ่งว่าพวกเขามีได้พำนักอยู่ในโลกนี้วันแต่เพียงชั่วครู่หนึ่งยามกลางวันเท่านั้น นี่คือการประกาศตักเตือนดังนั้นความหายนะจะไม่ประสบแก่ผู้ใดนอกจากหมู่ชนผู้ฝ่าฝืนเท่านั้น

47|1|บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปิดกั้นให้ห่างจากทางของอัลลอฮ์นั้น พระองค์ได้ทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล

47|2|ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย และศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานแก่มุฮัมมัด และว่าอัลกุรอานนั้นเป็นสัจธรรมมาจากพระเจ้าของพวกเขา พระองค์จะทรงลบล้างความชั่วของพวกเขา ให้ออกไปจากพวกเขาและจะทรงปรับปรุงสภาพของพวกเขาให้ดีขึ้น

47|3|ทั้งนี้เพราะว่า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ปฏิบัติตามความเท็จ แต่ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาได้ปฏิบัติตามสัจธรรมมาจากพระเจ้าของพวกเขา เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ ทรงยกอุทาหรณ์ทั้งหลายของพวกเขาแก่ปวงมนุษย์

47|4|และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จึงฟันที่คอ (จงฆ่าเสีย) จนกระทั่งเมื่อพวกเขาปราบพวกเขาจนแพ้แล้ว ก็จับพวกเขาเป็นเชลยหลังจากนั้นจะปล่อยเป็นไทหรือจะเรียกเอาค่าไถ่ก็ได้ จนกระทั่งการทำสงครามได้สิ้นสุดลงด้วยการวางอาวุธ เช่นนั้นแหละและหากอัลลอฮ์ ทรงประสงค์แน่อน พระองค์จะทรงตอบแทนการลงโทษพวกเขา แต่ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงทดสอบบางคนในหมู่พวกเขาเกี่ยวกับอีกบางคน ส่วนบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าตายในทางของอัลลอฮ์ พระองค์จะไม่ทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผลเป็นอันขาด

47|5|พระองค์จะทรงชี้แนะทางแก่พวกเขาและจะทรงปรับปรุงสภาพของพวกเขาให้ดีขึ้น

47|6|และจะทรงให้พวกเขาเขาสวนสวรรค์ ซึ่งพระองค์ทรงแจ้งให้พวกเขาแล้ว

47|7|โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย หากพวกเจ้าสนับสนุน (ศาสนาของ) อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงสนับสนุนพวกเจ้าและจะทรงตรึงเท้าของพวกเจ้าให้มั่นคง

47|8|ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ความพินาศหายนะจะได้แก่พวกเขาและพระองค์ได้ทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล

47|9|ทั้งนี้เพราะว่า พวกเขาเกลียดชังสิ่งที่อัลลอฮ์ ทรงประทานลงมา พระองค์จึงทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล

47|10|พวกเขามีได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ แล้วพิจารณาดูว่า บั้นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขานั้นเป็นเช่นใด? อัลลอฮ์ ได้ทรงทำลายล้างพวกเขา และสำหรับพวกปฏิเสธศรัทธาก็คือเป็นเช่นเดียวกัน

47|11|ทั้งนี้เพราะว่าอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงคุ้มครองบรรดาผู้ศรัทธา และแน่อนพวกปฏิเสธศรัทธาไม่มีผู้คุ้มครองสำหรับพวกเขา

47|12|แท้จริงอัลลอฮ์ จะทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายเข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลาย ณ เบื้องล่างสวนสวรรค์มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นพวกเขาจะหลงระเริงและกินเยี่ยงปศุสัตว์กัน และไฟนรกคือที่พำนักของพวกเขา

47|13|และก็เมื่อมาแล้ว ที่มันมีพลังเข้มแข็งกว่าเมืองของเจ้า ซึ่งมันขับไล่เจ้า (มุฮัมมัด) ออกไป เราได้ทำลายล้างพวกเขา ดังนั้นสำหรับพวกเขาจึงไม่มีผู้ช่วยเหลือ

47|14|ดังนั้นผู้ที่อยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของเขาจะเหมือนกับผู้ที่ความชั่วแห่งการงานของเขาได้ถูกทำให้เพริศแพร้วแก่เขา และพวกเขาก็ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขากระนั้นหรือ?

47|15|อุปมาของสวนสวรรค์ซึ่งบรรดาผู้ยำเกรงได้ถูกสัญญาไว้ในสวนสวรรค์นั้นมีธารน้ำหลายสายที่ไม่ผันแปร (ทั้งรสและกลิ่น) และธารน้ำนมหลายสาย ที่รสชาติของมันไม่เปลี่ยนแปลง และธารน้ำจืดที่ (เหลว) หลายสายเป็นโอชะอร่อยแก่ผู้ดื่ม และธารน้ำผึ้งที่สะอาดบริสุทธิ์หลายสาย และสำหรับพวกเขาในสวนสวรรค์นั้นมีผลไม้หลายชนิด และการยกโทษจากพระเจ้าของพวกเขาจะเหมือนกับผู้ที่พำนักอยู่ในไฟนรก และถูกให้ดื่มน้ำร้อนจัดแล้วมันตัดลำไส้ของพวกเขากระนั้นหรือ?

47|16|ในหมู่พวกเขามีผู้เงี้ยวฟุ้งเจ้าจนกระทั่งเมื่อพวกเขาออกไปจากเจ้า พวกเขาก็จะพูดแก่ผู้มีความรู้ว่ เมื่อคืนนี้เขา (มุฮัมมัด) พูดอะไรกัน ชนเหล่านี้แหละคือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ ทรงประทัບตราบนหัวใจของพวกเขา และพวกเขาก็ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขา

47|17|ส่วนผู้ที่ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกตอง พระองค์ทรงเพิ่มแนวทางที่ถูกตองให้แก่พวกเขา และจะทรงประทานให้แก่พวกเขาซึ่งการยำเกรงของพวกเขา

47|18|ดังนั้น พวกเขามีได้คอยสิ่งใดนอกจากยามอาสานซึ่งมันจะมาหาพวกเขาอย่างกระทันหัน แต่ว่าเครื่องหมายต่าง ๆ ของมันได้มีมาแล้ว ดังนั้น เมื่อการตักเตือนของพวกเขาได้มายังพวกเขาแล้วจะเกิดประโยชน์อันใดเล่าแก่พวกเขา?

47|19|ฉะนั้นพึงรู้เถิดว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และจงขอกฎโทษต่อความผิดเพื่อตัวเจ้าและเพื่อบรรดาผู้ศรัทธาหญิงและอัลลอฮ์ ทรงรู้ดียิ่งถึงพฤติกรรมของพวกเขาและที่พำนักของพวกเขา

47|20|และบรรดาผู้ศรัทธากล่าวว่า ทำไมสักซุเราะฮ์หนึ่งจึงไม่ถูกประทานลงมา? ครั้นเมื่อซุเราะฮ์หนึ่งซึ่งรัดกุมชัดเจนถูกประทานลงมา และได้มีการทำสงครามถูกรวมไว้ในนั้น เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขาจะมีโรคจะจ้องมองไปยังเจ้าเสมือนการมองของผู้เป็นลมใกล้จะตาย ดังนั้นความหายนะจึงประสบแก่พวกเขาเกิด

47|21|การเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำพูดที่ดีไเพราะ (นั้นเป็นการที่ดียิ่ง) ดังนั้นเมื่อมีการใดถูกกำหนดไว้แล้ว หากว่าพวกเขารู้จักต่ออัลลอฮ์ แล้ว ก็จะเป็นการดีแก่เขา

47|22|ดังนั้น หวังกันว่า หากพวกเจ้าฝืนหลังให้ (กับการอีมานแล้ว) พวกเจ้าก็จะก่อความเสียหายในแผ่นดินและตัดความสัมพันธ์ทางเครือญาติของพวกเขากระนั้นหรือ?

47|23|ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขา ดังนั้นพระองค์จึงทรงทำให้พวกเขาหูหนวก และทรงทำให้พวกเขาตาบอด

47|24|พวกเขามีได้พิจารณาใคร่ครวญอัลกุรอานดอกหรือ? แต่ว่าบนหัวใจของพวกเขา มีกุญแจหลายดอกสน้อย

47|25|แท้จริงบรรดาผู้ฝืนหลังกลับของพวกเขาหลังจากที่แนวทางที่ถูกตองเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว ชัยฏอนมารร้ายได้ล่อลวงพวกเขาได้ให้ความหวังแก่พวกเขา (ว่าจะมีชีวิตนิรันดร์)

47|26|ทั้งนี้เพราะว่าพวกเขาได้กล่าวแก่บรรดาผู้เกลียดชังสิ่งที่อัลลอฮ์ ทรงประทานลงมาว่าเราจะเชื่อฟังปฏิบัติตามในกิจการบางอย่างแต่อัลลอฮ์ ทรงทราบดีถึงความลับของพวกเขา

47|27|แล้ว (สภาพของพวกเขา) จะเป็นเช่นไร เมื่อมะลาอิกะฮ์ มาเอาชีวิตของพวกเขาโดยตีบหน้าของพวกเขาและหลังของพวกเขา

47|28|ทั้งนี้เพราะว่าพวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที่จะก่อความกริ้วแต่อัลลอฮ์ และพวกเขารังเกียจความโปรดปรานของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล

47|29|บรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาจะมีโรคคิดหรือว่าอัลลอฮ์ จะไม่ทรงนำเอาความอัจฉริยยาของพวกเขาออกมาให้เป็นທີ່ประจักษ์

47 | 30 | และหากเราประสงค์แน่นอนเราจะเปิดเผยพวกเขาแก่เจ้า แล้วเจ้าก็จะรู้จักพวกเขาอย่างแน่นอนที่เครื่องหมายของพวกเขา และแน่นอนเจ้าจะรู้จักพวกเขาได้ในน้ำเสียงแห่งการพูด และอัลลอฮฺทรงรู้ดีถึงการทำงานของพวกเจ้า

47 | 31 | และแน่นอนเราจะทดสอบพวกเจ้าจนกระทั่งเราจะได้รู้ถึงบรรดาผู้ที่ส่อঁัดนรณ และบรรดาผู้หนักแน่นอดทนในหมู่พวกเจ้า และเราจะทดสอบการทำงานของพวกเจ้า

47 | 32 | แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นให้ห่างจากทางของอัลลอฮฺ . และต่อต้านร่อซูลนี้หลังจากที่แนวทางที่ถูกต้องได้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายใด ๆ แก่อัลลอฮฺ . ได้เลย พระองค์จะทรงทำให้การทำงานของพวกเขาริผล

47 | 33 | โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮฺ . และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามร่อซูลคนนี้เถิดและอย่าทำให้การทำงานของพวกเจ้าไร้ประโยชน์

47 | 34 | แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นให้ห่างจากทางของอัลลอฮฺ แล้วพวกเขายกลงทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่ อัลลอฮฺจะไม่ทรงอภัยโทษให้พวกเขาเลย

47 | 35 | ดังนั้น พวกเจ้าอย่าท้อแท้และเรียกร้องไปสู่การสงบศึก เพราะพวกเจ้าเป็นผู้ยู่เหนือสุด และอัลลอฮฺ . ทรงอยู่ร่วมกับพระเจ้า และพระองค์จะไม่ทรงลิดรอนผลตอบแทนแห่งการทำงานของพวกเจ้า

47 | 36 | การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ เป็นแต่เพียงการละเล่นและการสนุกสนานร่าเริงเท่านั้น และหากพวกเจ้าศรัทธาและยำเกรงพระองค์จะทรงประทานรางวัลของพวกเจ้าแก่พวกเจ้าและพระองค์จะไม่ทรงชอทรภัยสินของพวกเจ้า

47 | 37 | หากพระองค์ทรงชอทรภัยสินต่อพวกเจ้าและทรงรบเร้าพวกเจ้า (ให้บริจา) พวกเจ้าก็จะตระหนี่ และพระองค์จะทรงนำเอาความอิดออดใจของพวกเจ้าออกมาให้ประจักษ์

47 | 38 | ที่รู้เถิดว่าพวกเจ้านั้นแหละคือหมู่ชนที่ถูกเรียกร้องให้บริจาในทางของอัลลอฮฺ . แต่มีบางคนในหมู่พวกเจ้าเป็นผู้ตระหนี่ ดังนั้นผู้ใดตระหนี่เขาก็ตระหนี่แก่ตัวของตนเอง เพราะอัลลอฮฺ . เป็นผู้ทรงมั่งมี แต่พวกเจ้าเป็นผู้ขัดสนและถ้าพวกเจ้าเฝินหลังออก พระองค์ก็จะทรงเปลี่ยนหมู่ชนอื่นแทนพวกเจ้า แล้วพวกเขาเหล่านั้นจะไม่เป็นเช่นพวกเจ้า

48 | 1 | แท้จริงเราได้ให้ชัยชนะแก่เจ้าซึ่งเป็นชัยชนะอย่างชัดเจน

48 | 2 | เพื่ออัลลอฮฺจะได้ทรงอภัยโทษความผิดของเจ้าที่ได้ล่วงไปแล้วและที่จะเกิดขึ้นภายหลังและจะทรงให้ความโปรดปรานของพระองค์ครบสมบูรณ์แก่เจ้าและทรงชี้แนะทางแก่เจ้าคือทางอันเที่ยงตรง

48 | 3 | และอัลลอฮฺจะทรงช่วยเหลือเจ้าด้วยการช่วยเหลืออย่างเข้มแข็ง

48 | 4 | พระองค์คือผู้ทรงประทานความเจียบสงบลงมาในจิตใจของบรรดาผู้ศรัทธา เพื่อพวกเขาจะได้เพิ่มพูนการศรัทธาให้กับการศรัทธาของพวกเขา และเป็นผู้ทรงอัลลอฮฺคือไฟรพลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ

48 | 5 | เพื่อพระองค์จะทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิงได้เข้าสวนสวรรค์หลากหลายอันเบื้องล่างของสวนสวรรค์มีธารน้ำหลายสายไหลผ่านพวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ตลอดกาลในนั้นและพระองค์จะทรงลบล้างความชั่วของพวกเขารอกจากพวกเขาและนั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวงที่อัลลอฮฺ .

48 | 6 | และเพื่อพระองค์จะทรงลงโทษแก่พวกมุนาฟิกีนชายและพวกมุนาฟิกีนหญิงและบรรดาผู้ตั้งภาคีชาย (มุชริกีน) และบรรดาผู้ตั้งภาคีหญิง (มุชริกัต) โดยพวกเขาติดเกี่ยวกับอัลลอฮฺ . ด้วยความคิดร้ายเหตุร้ายเหล่านั้นจึงประสบแก่พวกเขาเถิดและอัลลอฮฺ . ทรงโกรธกริ้วแก่พวกเขาและทรงสาปแช่งพวกเขาอีกทั้งทรงเตรียมนรกญะฮันนัมไว้สำหรับพวกเขาอีกด้วยและมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง

48 | 7 | และเป็นของอัลลอฮฺ . คือไฟรพลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและอัลลอฮฺ . เป็นผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ

48 | 8 | แท้จริงเราได้ส่งเจ้า (มุฮัมมัด) มาเพื่อเป็นพยานและผู้แจ้งข่าวดีและผู้แจ้งข่าวร้าย

48 | 9 | เพื่อให้พวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และร่อซูลของพระองค์ และให้ความช่วยเหลือเขา (ร่อซูล) และแช่ซ้องสุดดีพระองค์ทั้งในยามเช้าและยามเย็น

48 | 10 | แท้จริงบรรดาผู้ที่ให้สัตยาบันกับเจ้านั้นเหมือนกับว่าพวกเขาได้ให้สัตยาบันกับอัลลอฮฺ . พระหัตถ์ของอัลลอฮฺ . ทรงอยู่เหนือมือของพวกเขานั้นผู้ใดทำลาย (สัตยาบัน) เหมือนกับว่าเขายทำลายตัวของตนเองส่วนผู้ใดปฏิบัติตามสัญญาที่เขาได้มีไว้กับอัลลอฮฺ . โดยครบถ้วนพระองค์ก็จะทรงตอบแทนรางวัลอันใหญ่หลวงแก่เขา

48 | 11 | ชาวอาหรับชนบทที่เหลือนอยู่ในเมืองจะกล่าวแก่เจ้าว่าทรัพย์สินของเราและครอบครัวของเราทำให้เรามีฐานะอยู่ยง ดังนั้นได้โปรดชอภัยให้แก่เราด้วย พวกเขากล่าวด้วยลิ้นของพวกเขาโดยไม่มีอะไรในหัวใจของพวกเขา จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ใครเล่าจะมีอำนาจอันใดที่จะป้องกันพวกเจ้าจากอัลลอฮฺหากพระองค์ทรงประสงค์ให้ความทุกข์แก่พวกเจ้า หรือพระองค์ทรงประสงค์จะให้ประโยชน์แก่พวกเจ้า แต่ว่าอัลลอฮฺทรงตระหนี่ยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

48 | 12 | หากเราได้พวกเจ้าคิดว่าอัลลอฮฺและบรรดาเรา . มีผู้ศรัทธาจะไม่กลับไปยังครอบครัวของพวกเขาเป็นอันขาดและนั่นได้ถูกทำให้เป็นที่แพร่พร่าในจิตใจของพวกเจ้าและพวกเจ้าได้คิดร้ายและพวกเจ้าเป็นหมู่ชนที่วิบัติ

48 | 13 | และถ้าผู้ใดมิได้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและร่อซูลของพระองค์ แท้จริงเราได้เตรียมไฟที่ลุกโชนไว้สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา

48 | 14 | และอำนาจเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮฺ พระองค์จะทรงอภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

48 | 15 | บรรดาผู้ที่เหลือนอยู่ในเมืองจะกล่าวว่า เมื่อพวกท่านออกเดินทางไปยังกองทรัพย์สิน (ที่ค้อยบร) เพื่อไปยึดเอามา ก็จงปล่อยให้พวกเราออกติดตามพวกท่านไปด้วย พวกเขาประสงค์ที่จะเปลี่ยนคำกล่าวของอัลลอฮฺ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านจะติดตามพวกเราไปไม่ได้เป็นอันขาด เพราะอัลลอฮฺได้ตรัสไว้ก่อนแล้ว พวกเขาก็จะกล่าวอีกว่า หากเราได้พวกท่านอีกจากพวกเรา เปล่าเลยพวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลยนอกจากเพียงเล็กน้อย

48 | 16 | จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดแก่ชาวอาหรับชนบทที่เหลือนอยู่ในเมืองว่าพวกท่านจะถูกเรียกให้ไปร่วมต่อสู้พวกเขาหรือให้พวกเขายอมจำนน ดังนั้นเมื่อพวกท่านเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮฺก็จะทรงประทานรางวัลอันดีงามแก่พวกท่านแต่ถ้าพวกท่านเฝินหลังออกมาก่อนแล้วพระองค์จะทรงลงโทษพวกท่านด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด

48 | 17 | ไม่เป็นการลำบากอันใดแก่คนตาบอดและไม่เป็นการลำบากอันใดแก่คนพิการและไม่เป็นการลำบากอันใดแก่คนป่วยแต่ถ้าผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮฺและร่อซูลของพระองค์พระองค์จะทรงให้เขาเข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลายอันเบื้องล่างมีธารน้ำหลายสายไหลผ่านส่วนผู้ใดเฝินหลังออกพระองค์จะทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด

48 | 18 | โดยแน่นอนอัลลอฮฺทรงโปรดปรานต่อบรรดาผู้ศรัทธาขณะที่พวกเขาให้สัตยาบันแก่เจ้าได้ต้นไม้ (ที่ฮุดัยบียะฮฺ) เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ดีถึงสิ่งที่มืออยู่ในจิตใจของพวกเขา พระองค์จึงได้ทรงประทานความสงบโล่งมาบนพวกเขา และได้ทรงตอบแทนให้แก่พวกเขาซึ่งชัยชนะอันใกล้

48 | 19 | และทรัพย์สินอันมากมายที่พวกเขาจะได้รับมันและอัลลอฮฺ . เป็นผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ

48 | 20 | อัลลอฮฺ . ต่ทรงสัญญาแก่พวกเจ้าซึ่งทรัพย์สินอันมากมายที่พวกเจ้าจะได้รับมันโดยพระองค์ทรงเร่ง (ทรัพย์สินที่ค้อยบร) อันนี้แก่พวกเจ้าและพระองค์ทรงยืนยันมือของผู้คน (พวกยะฮูดี) จาก (การทำร้าย) พวกเจ้าและเพื่อมัน (การยับยั้งจากการทำร้าย) จะได้เป็นสัญญาหนึ่งแก่บรรดาผู้ศรัทธาและเพื่อพระองค์จะได้ทรงชี้แนะทางแก่พวกเจ้าสู่ทางอันเที่ยงตรง พระองค์จะได้ทรงชี้แนะทางแก่พวกเจ้าสู่

ทางอันเที่ยงตรง

48|21| และทรัพย์เขยอันอื่นอีกที่พวกเจ้าไม่กำลังที่จะเอาชนะมันได้แต่อัลลอฮฺทรงล้อมพวกมันไว้แล้ว (คืออาณาจักรเปอร์เซียและโรมันตะวันออก) และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งอย่าง

48|22| และถ้านบรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ต่อสู้กับพวกเจ้า พวกเขาก็จะพินหลังกลับอย่างแน่นอน แล้วพวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ

48|23| นั่นคือแนวทางของอัลลอฮฺแก่นบรดาผู้ที่ลี้ภัยไปแล้วแต่กาลก่อน และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในแนวทางของอัลลอฮฺ

48|24| และพระองค์คือผู้ทรงยับยั้งมือของพวกเขาจากพวกเจ้า และมือของพวกเจ้าจากพวกเขา (มิให้มีการสู้รบกัน) ที่หุบเขานครมกกษ. (ที่ฮุฎัยบียะฮฺ.) หลังจากที่พระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้ามีชัยชนะเหนือพวกเขา และอัลลอฮฺ. ทรงรู้เห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

48|25| พวกเขาคือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นพวกเจ้าให้ห่างจากมัสยิดอัลฮะรอม และการเชือดสัตว์พลีที่ถูกกักกันไว้มิให้บรรลู่สู่ที่เชือดของมัน และหากมิใช่เพราะมีบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิงซึ่งพวกเจ้าไม่รู้จักพวกเขา พวกเจ้าก็จะฆ่าพวกเขา แล้วก็จะก่อให้เกิดโทษแก่พวกเจ้าเพราะพวกเขาโดยไม่รู้ตัว ทั้งนี้เพื่ออัลลอฮฺจะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ หากพวกเขาแยกออกจากกัน แน่แน่นอนเราจะลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขาซึ่งการลงโทษอันเจ็บปวด

48|26| ขณะที่พวกปฏิเสธศรัทธาได้ทำให้ความหยิ่งยะโสมีขึ้นในจิตใจของพวกเขานี้ ซึ่งเป็นความหยิ่งยะโสในสมัยแห่งความมั่งคั่ง อัลลอฮฺจึงประทานความเจ็บปวดของพระองค์ให้แก่ร่อซูลของพระองค์และแก่นบรดาผู้ศรัทธา

48|27| โดยแน่นอนอัลลอฮฺ. ได้ทรงทำให้ความฝันนั้นสมจริงแก่ร่อซูลของพระองค์ด้วยความจริง แน่แน่นอนพวกเจ้าจะได้เข้าสู่มัสยิดอัลฮะรอมอย่างปลอดภัยหากอัลลอฮฺ. ทรงประสงค์ (อินชาอัลลอฮฺ.) โดย (บางคน) โศกนของพวกเจ้าและ (อีกบางคน) ตัดผม พวกเจ้าอย่าได้หวาดกลัว เพราะอัลลอฮฺ. ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้ ดังนั้นพระองค์จึงได้ทรงกำหนดชัยชนะอื่นจากนั้น ซึ่งชัยชนะอันใกล้นี้

48|28| พระองค์คือผู้ทรงส่งร่อซูลของพระองค์พร้อมด้วยแนวทางที่ถูกต้องและศาสนาแห่งสัจธรรมเพื่อพระองค์จะทรงให้ศาสนา (ของพระองค์) นั้นประจักษ์แจ้งเหนือศาสนาอื่นทั้งหมด และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮฺทรงเป็นพยาน

48|29| มุฮัมมัดเป็นร่อซูลของอัลลอฮฺ และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญต่อพวกปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่างพวกเขาเอง เจ้าจะเห็นพวกเขาเป็นผู้รักว้า ผู้สับสน โดยแสวงหาคุณค่าจากอัลลอฮฺและความโปรดปราน (ของพระองค์) เครื่องหมายของพวกเขายูบ่นในหนทางของพวกเขาเนื่องจากร่องรอยแห่งการสับสน นั่นคืออุปมาของพวกเขามีอยู่ในอดีตเตารอต และอุปมาของพวกเขามีอยู่ในอัลอินญิล ประหนึ่งเมล็ดพืชที่งอกหน่อหรือกิ่งก้านของมันออกมาแล้วทำให้มันงอกงาม แล้วมันก็เติบโตแข็งแรงและทรงตัวอยู่ได้บนลำต้นของมัน นวัตกรรมปลื้มปิติมาให้แก่ผู้ทวน เพื่อที่พระองค์จะก่อความโกรธแค้นแก่พวกปฏิเสธศรัทธา เพราะพวกเขา (มุสลิมิน) และอัลลอฮฺทรงสัญญาบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายในหมู่พวกเขาว่าจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง

49|1| โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย ! พวกเจ้าอย่าได้ล่าหน้า (ในการกระทำใด ๆ) เมื่ออยู่ต่อหน้าอัลลอฮฺ และร่อซูลของพระองค์ พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

49|2| โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย ! พวกเจ้าอย่าได้ยกเสียงของพวกเจ้าเหนือเสียงของอัลนะบี และอย่าพูดเสียงดังกับเขา (มุฮัมมัด) เยี่ยงการพูดเสียงดังของบางคนของพวกเจ้ากับอีกบางคน เพราะ (เกรงว่า) การงานต่าง ๆ ของพวกเจ้าจะสูญเสียไป โดยที่พวกเจ้าไม่รู้สึกลึกตัว

49|3| แท้จริงบรรดาผู้ที่ลดเสียงของพวกเขานี้ ณ ที่ร่อซูลอัลลอฮฺนั้น ชนเหล่านั้น คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮฺทรงทดสอบจิตใจของพวกเขานี้เพื่อความยำเกรง สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง

49|4| แท้จริงบรรดาผู้ส่งเสียงเรียกเจ้าทางเบื้องหลังห้องหับเหล่านั้น ส่วนใหญ่ของพวกเขานี้ไม่ใช่สติปัญญา

49|5| และหากว่าพวกเขาดทนนไว้จนกว่าเจ้าจะออกมาหาพวกเขาแล้ว แน่แน่นอนมันย่อมเป็นการดีสำหรับพวกเขา และอัลลอฮฺ. เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

49|6| โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย ! หากคนชั่วนำชาวใด ๆ มาแจ้งแก่พวกเจ้า พวกเจ้าก็จงสอบสวนให้แน่ชัด หากไม่แล้วพวกเจ้าก็จะก่อเคราะห์กรรมแก่พวกหนึ่งโดยไม่รู้ตัว แล้วพวกเจ้าจะกลายเป็นผู้เสียใจในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไป

49|7| และพวกเจ้าพึงรู้เถิดว่า ในหมู่พวกเจ้านั้นมีร่อซูลของอัลลอฮฺอยู่ หากเขา (มุฮัมมัด) เชื้อฟิงพวกเจ้าในส่วนใหญ่ของกิจการแล้ว แน่แน่นอนพวกเจ้าก็จะลำบากกัน แต่อัลลอฮฺทรงให้การศรัทธาเป็นที่รักแก่พวกเจ้า และทรงให้การปฏิเสธศรัทธา และความชั่วช้าและการฝ่าฝืนเป็นที่น่าเกลียดชังแก่พวกเจ้า ชนเหล่านั้นคือพวกที่ดำเนินอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

49|8| มันเป็นคนธรรมดาและความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

49|9| และหากมีสองฝ่ายจากบรรดาผู้ศรัทธาทะเลาะวิวาทกัน พวกเจ้าก็จงไกลเกลี่ยระหว่างทั้งสองฝ่าย หากฝ่ายหนึ่งในสองฝ่ายนั้นละเมิดอีกฝ่ายหนึ่ง พวกเจ้าก็จงปรามฝ่ายที่ละเมิดจนกว่าฝ่ายนั้นจะกลับสู่พระบัญชาของอัลลอฮฺ ฉะนั้นหากฝ่ายนั้นกลับ (สู่พระบัญชาของอัลลอฮฺ) แล้ว พวกเจ้าก็จงประนีประนอมระหว่างทั้งสองฝ่ายด้วยความยุติธรรม และพวกเจ้าจงให้ความเที่ยงธรรม (แก่ทั้งสองฝ่าย)

เกิด แท้จริงอัลลอฮฺทรงรักใคร่บรรดาผู้ให้ความเที่ยงธรรม

49|10| แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นพี่น้องกัน ดังนั้นพวกเจ้าจงไกลเกลี่ยประนีประนอมกันระหว่างพี่น้องทั้งสองฝ่ายของพวกเจ้า และจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด หวังว่าพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา

49|11| โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย ! ชนกลุ่มหนึ่งอย่าได้เยาะเย้ยชนอีกกลุ่มหนึ่ง บางทีชนกลุ่มที่ถูกเยาะเย้ยนั้นจะดีกว่าชนกลุ่มที่เยาะเย้ย และสตรีกลุ่มหนึ่งอย่าได้เยาะเย้ยจะดีกว่ากลุ่มที่เยาะเย้ย และพวกเจ้าอย่าได้ตำหนิตัว ของพวกเจ้าเอง และอย่าได้เรียกกันด้วยฉายาที่ไม่ชอบ ช่างเลวทรามจริง ๆ ที่บรรดาผู้ศรัทธาจะเรียกกันว่าเป็นผู้ฝ่าฝืน ภายหลังจากที่ได้มีการศรัทธากันแล้ว และผู้ใดไม่สำนึกผิด ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้อธรรม

49|12| โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย ! พวกเจ้าจงปลื้มปิติให้พ้นจากส่วนใหญ่ของการสงสัย แท้จริงการสงสัยบางอย่างนั้นเป็นบาป และพวกเจ้าอย่าสอดแนม และบางคนในหมู่พวกเจ้ายืนยันหาซึ่งกันและกัน คนหนึ่งในหมู่พวกเจ้านั้นชอบที่จะกินเนื้อพี่น้องของเขาที่ตายไปแล้วกระนั้นหรือ? พวกเจ้าย่อมเกลียดมัน และจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

49|13| โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย และเพศหญิง และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่า และตระกูลเพื่อจะารู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮฺ. นั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮฺ. นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

49|14| โอ้บรรดาชนบทกล่าวว่า เราศรัทธาแล้ว จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า พวกท่านยังมิได้ศรัทธา แต่จงกล่าวเถิดว่า เราเข้ารับอิสลามแล้ว เพราะการศรัทธายังมิได้เข้าสู่หัวใจของพวกท่าน และถ้าหากพวกท่านเชื้อฟิงปฏิบัติตามอัลลอฮฺและร่อซูลของพระองค์แล้ว พระองค์จะไม่ทำให้การงานของพวกท่านด้อยลงแต่ประการใด แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

49|15| แท้จริงศรัทธาชนที่แท้จริงนั้น คือ บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ. และร่อซูลของพระองค์ แล้วพวกเขาไม่สงสัยเคลือบแคลงใจ แต่พวกเขาได้เสียสละต่อสู้นั้นด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขา และชีวิตของพวกเขาไปในหนทางของอัลลอฮฺ. ชนเหล่านั้นแหละคือบรรดา

ผู้สตัยจริง

49|16| จงกล่าวเกิดมุฮัมมัดว่า พวกท่านจะบอกอัลลอฮ์เกี่ยวกับศาสนาของพวกท่านกระนั้นหรือ? อัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้า

49|17| พวกเขาก็คือเป็นญุศุศ์แก่เจ้าว่าพวกเขาได้รับอิสลามแล้ว จงกล่าวเกิดมุฮัมมัดว่าพวกท่านอย่าถือเอาการเป็นอิสลามของพวกท่านมาเป็นญุศุศ์แก่กันเลย แต่ทว่าอัลลอฮ์ ทรงประทานญุศุศ์แก่พวกท่านต่างหาก โดยชี้หน้าพวกท่านสู่การศรัทธา หากพวกท่านเป็นผู้สตัยจริง

49|18| แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

50|1| ก็อฟ ขอสาบานด้วยอัลกุรอานอันทรงเกียรติ

50|2| แต่ทว่าพวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนคนหนึ่งจากหมู่พวกเขามายังพวกเขา ดังนั้นพวกปฏิเสธศรัทธาจึงกล่าวว่า นี่มันเป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ

50|3| เมื่อเราตายและกลายเป็นฝุ่นดินไปแล้ว จะกลับมีชีวิตอีกกระนั้นหรือ? นั่นเป็นการกลับที่ไกลเหลือเกิน

50|4| แน่หนอนเรารู้ดีว่า ก็มากนักแล้วที่แผ่นดินทำให้พวกเขามีจำนวนลดน้อยลง และ ณ ที่เรานั้นมีบันทึกรักษาไว้

50|5| เปล่าเลย! พวกเขาปฏิเสธความจริงต่างหาก เมื่อมันได้มีมายังพวกเขา ดังนั้นพวกเขาก็อยู่ในภาวะที่สับสน

50|6| พวกเขามีได้มองไปยังฟากฟ้าเหนือพวกเขาตอหรือ ว่าเราได้สร้างมันและประดับมันไว้อย่างไร และมันไม่มีรอยร้าวหรือช่องโหว่เลย

50|7| และแผ่นดินนั้นเราได้แผ่ให้มันกว้างออกไปและในแผ่นดินเราได้ปักภูเขาไว้อย่างมั่นคง และในแผ่นดินนั้นเราให้พลุขชาติทุกชนิดออกงอกออกมาเป็นคู่ ๆ อย่างสวยงาม

50|8| เพื่อให้เป็นที่สังเกตและเป็นการเตือนให้รำลึกแก่ปวงทุกคนผู้สำนึกผิด

50|9| และเราได้ให้น้ำฝนหลั่งลงมาจากฟากฟ้าเป็นที่จำเริญแล้วด้วยน้ำนั้น เราได้ให้งอกงอกออกมาเป็นส่วนอันหลากหลาย และเมล็ดพืชสำหรับเก็บเกี่ยว

50|10| และต้นอินทผลัม อย่างสูงตระหง่าน ลำต้นของมันมีพวงย้อยลงมามีผลซ้อนกันเป็นตับ

50|11| เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่ปวงปาว และด้วยน้ำนั้นเราทำให้ดินแดนที่แห้งแล้งมีชีวิตชีวาขึ้นใหม่ เช่นนั้นและการฟื้นคืนชีพ

50|12| หมู่ชนของนูหฺ ได้ปฏิเสธมาก่อนหน้าพวกเขาแล้ว และฮาริรอส (บ่อน้ำ) และหะมุด

50|13| และอาด และฟิรอาฮฺ . และพี่น้องของลูฏ

50|14| และชาวป่าทึบ และหมู่ชนของตุบะอฺ . พวกเหล่านั้นทั้งหมดได้ปฏิเสธบรรดารอซูล ดังนั้นสัญญาของเราจึงเหมาะสมคู่ควรแก่พวกเขา

50|15| เราได้เห็นเหตุแห่งการสร้างสรรค์ครั้งแรกกระนั้นหรือ? เปล่าเลย! แต่ทว่าพวกเขาอยู่ในการสงสัยต่อการสร้างสรรค์ใหม่ต่างหาก

50|16| และโดยแนนอน เราได้บังเกิดมนุษย์มา และเรารู้ดียิ่งที่จิตใจของเขากระซิบกระซาบแก่เขา และเรานั้นใกล้ชิดเขายิ่งกว่าเส้นเลือดชีวิตของเขาเสียอีก

50|17| จงรำลึกขณะที่มาลาอิกะฮฺ ผู้บันทึกสองท่านบันทึก ท่านหนึ่งนั่งทางข้างขวา และอีกท่านหนึ่งนั่งทางข้างซ้าย

50|18| ไม่มีคำพูดคำใดที่เขากล่าวออกมา เว้นแต่ใกล้ ๆ เขานั้นมี (มะลัก) ผู้เฝ้าติดตาม ผู้เตรียมพร้อม (ที่จะบันทึก)

50|19| และอาการมิถนงแห่งความตายได้ปรากฏขึ้นอย่างประจักษ์แจ้ง และนั่นคือสิ่งที่เจ้าจะหลีกเลี่ยงจากมันไปไม่ได้

50|20| และสิ่งซึ่งจะถูกเป่าขึ้น นั่นคือวันแห่งการสัญญา

50|21| และทุก ๆ ชีวิตจะมาพร้อมกับเขาคือมะลักผู้นำทาง และมะลักผู้เป็นพยาน

50|22| โดยแนนอนเจ้าไม่สนใจต่อเรื่องนี้ นั่นเรากำลังเปิดสิ่งที่ปกคลุมเจ้าอยู่ให้ออกไปจากเจ้า วันนี้สายตาของเจ้าจึงเนียบขาด

50|23| มะลักผู้ถูกมอบหมายกล่าวว่า นี่คือสิ่งที่เตรียมไว้อยู่ที่ตำพระองค์

50|24| เจ้าทั้งสองจงโยนทุกคนที่ปฏิเสธศรัทธา และคือวัน

50|25| ผู้ขีดขวางการท่าดี ผู้ฝ่าฝืน ผู้สงสัย

50|26| ซึ่งตั้งพระเจ้าอันใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์ . ดังนั้นเจ้าทั้งสองจงโยนเขาสู่การลงโทษอันสาหัส

50|27| (ชัยฏอน) สหายของเขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา ข้าพระองค์มิได้ทำให้เขาหลงผิดดอกแต่ทว่าเขาได้อยู่ในการหลงผิดมาก่อนแล้ว

50|28| พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าอย่ามาโต้เถียงต่อหน้าข้าเลย และแนนอนข้าได้เตือนพวกเจ้าก่อนหน้านั้นแล้ว

50|29| พระดำรัสของข้า มิใช่ถูกเปลี่ยนแปลง ณ บัดนี้ และข้าก็ได้เป็นผู้ยุติธรรมต่อปวงปาวของข้าเลย

50|30| วันซึ่งเราจะกล่าวแก่บรรกญะฮ์อันนั้นว่า เจ้าเต็มแล้วหรือ? และมันจะกล่าวว่า ยังมีเพิ่มอีกไหม?

50|31| และสวนสวรรค์ก็ถูกนำให้มาใกล้แก่บรรดาผู้ยำเกรงมันมิได้อยู่ไกลเลย

50|32| นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้สำหรับทุกคนที่สำนึกผิด (เห็นหน้าข้าทว่าอัลลอฮ์.) ผู้รักษาบัญญัติ (ของอัลลอฮ์.)

50|33| ผู้ที่เกรงกลัวพระผู้ทรงกรุณาปรานีโดยทางลับ และมาหา (พระองค์) ด้วยจิตใจที่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว

50|34| พวกเจ้าจงเข้าไปในสวนสวรรค์ด้วยความศานติ นั่นคือวันแห่งการพำนักอยู่ตลอดกาล

50|35| สำหรับพวกเขาจะได้รับสิ่งที่พวกเขาพึงประสงค์ในสวนสวรรค์ และ ณ ที่เรานั้นยังมีอีกมากมาย

50|36| เราได้ทำลายผู้คนไปก็มากนักแล้วก่อนหน้าพวกเขาทั้ง ๆ ที่เขาทั้งหลายมีความเข้มแข็งทางสมรรถภาพกว่าพวกเจ้า แล้วพวกเขาได้ออกเดินทางไปตามเมืองต่าง ๆ (พวกเขาเหล่านั้น) มีทางหนัรอดหรือ?

50|37| แท้จริงในการนั้น แนนอนยอมเป็นข้อตักเตือนแก่ผู้มิหวัใจ หรือรับฟังโดยที่เขาไม่มีความตั้งใจจริง

50|38| และโดยแนนอน เราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างมันทั้งสองในเวลา 6 วัน และไม่มีความเห็นเห็นเหตุใด ๆ มาสัผัสสรา

50|39| ดังนั้น เจ้าจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวถึง และจงแช่ซึ้งด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้าก่อนการขึ้นของดวงอาทิตย์และก่อนการตก (ของมัน)

50|40| และระหว่างเวลากลางคืน ก็จงสดุดีพระองค์ด้วย และหลังเวลาสุญูด

50|41| และเจ้าจงฟังวันที่ผู้เรียกร้องจะร้องเรียกจากสถานที่ไกล ๆ

50|42| วันที่พวกเขาจะได้ยินเสียงเป่าสังข์อย่างแท้จริง นั่นคือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

50|43| แท้จริงเรานั้นเป็นผู้มีชีวิตขึ้น และเราเป็นผู้ให้ (เขา) ตาย และยิ่งเราก็คือการกลับไป

50|44| วันที่แผ่นดินจะแยกออกจากพวกเขา (และพวกเขาจะ) ออกมาอย่างรีบเร่ง นั่นคือการชุมนุมที่ง่ายดายแก่เรา

50|45| เรารู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเขากล่าว และเจ้ามิได้เป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเขา ดังนั้นเจ้าจงตักเตือนด้วยอัลกุรอานนี้แก่ผู้กลัวต่อสัญญาภัยของข้า

51|1| ขอสาบานต่อลมที่พัด (ฝุ่นให้) กระจัดกระจายอย่างปลิวว่อน

51 | 2 | ขอสาบานต่อเมฆที่พวยง (ฝน) อย่างหนัก
51 | 3 | ขอสาบานต่อนาวา ที่แล่นไปอย่างสะดวกสบาย
51 | 4 | ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์. ผู้จัดสรรکارงาน
51 | 5 | แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้นั้นเป็นความจริงอย่างแน่นอน
51 | 6 | และแท้จริงการตอบแทนจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
51 | 7 | ขอสาบานต่อฟากฟ้าที่มีวิถีทางโคจรอย่างมากมาย
51 | 8 | แท้จริงพวกเจ้าอยู่ในคำพูดที่ชัดแจ้งกัน
51 | 9 | ผู้ที่หันเหออกจากสัจธรรมนั้นเขาจะถูกให้หันเหจากการศรัทธา
51 | 10 | ผู้ที่กล่าวเท็จแก่ท่านนะบี จะถูกสาปแช่ง
51 | 11 | คือบรรดาผู้ที่พวกเขาอยู่ในการสับสนหลงลืม (เรื่องของวันอาคิเราะฮ์.)
51 | 12 | พวกเขาจะถามว่า วันแห่งการตอบแทนจะมีขึ้นเมื่อใด?
51 | 13 | วันที่พวกเขาจะถูกทดสอบ ด้วยไฟนรก
51 | 14 | พวกเจ้าจงลิ้มรสการทดสอบของพวกเจ้าเถิด นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าเร่งร่ำมัน
51 | 15 | แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงจะได้อยู่ในสวนสวรรค์มากมาย และตาน้ำพุ
51 | 16 | พวกเขายินดีในสิ่งที่พระเจ้าของพวกเขาส่งมาให้แก่พวกเขา แท้จริงพวกเขาก่อนหน้านั้นเป็นผู้กระทำความดี
51 | 17 | พวกเขาเคยหลับนอนแต่เพียงส่วนน้อยของเวลากลางคืน
51 | 18 | และในยามรุ่งสางพวกเขารอภัยโทษ (ต่อพระองค์)
51 | 19 | และในทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาส่งไว้เป็นส่วนของผู้เอ๋ยขอ และผู้ไม่เอ๋ยขอ
51 | 20 | และในแผ่นดินนี้มีสัญญาณต่าง ๆ สำหรับผู้ศรัทธาเชื่อมั่น
51 | 21 | และในตัวของพวกเขาเอง พวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือ?
51 | 22 | และในฟากฟ้ามีปัจจัยยังชีพของพวกเจ้า และสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้
51 | 23 | ดังนั้น จงขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งชั้นฟ้า และแผ่นดินนี้ว่า แท้จริง (สิ่งที่ถูกสัญญาไว้นั้น) เป็นความจริงอย่างแน่นอน
51 | 24 | เหมือนกับที่พวกเจ้าสาธนากัน
51 | 25 | เรื่องราวของแฉกผู้มึนงงของอิบรอฮีมได้มาถึงเจ้าบ้างไหม?
51 | 26 | เมื่อพวกเขาได้เข้ามาหาเขา (อิบรอฮีม) พวกเขากล่าวว่า ศานติ เขากล่าวว่า (ตอบ) ว่าศานติ (พวกท่านเป็น) หมู่ชนผู้
51 | 27 | แปรพักหน้า
51 | 28 | แล้วเขาก็รีบเข้าไปหาครอบครัวของเขา แล้วได้นำลูกวัวอ้วน (ซึ่งย่างเสร็จแล้ว) ออกมา
51 | 29 | และได้วางมันไว้ข้างหน้าพวกเขา เขากล่าวว่า พวกท่านไม่กินหรือ?
51 | 30 | (เมื่อพวกเขาไม่กินอาหาร) ดังนั้น เขารู้สึกกลัวพวกเขา พวกเขาบอกว่า อย่ากลัวเลยและได้แจ้งข่าวดีแก่เขาเกี่ยวกับลูกคน
51 | 31 | หนึ่งที่มีความรู้
51 | 32 | แล้วภริยาของเขาก็ได้ออกมาตะโกนพลางตบหน้าของนาง แล้วกล่าวว่า “หญิงแก่เป็นหมัน”
51 | 33 | พวกเขาบอกว่า เช่นนั้นแหละพระเจ้าของเธอได้ตรัสไว้เช่นนั้น แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้เสมอ
51 | 34 | เขากล่าวว่า ดังนั้นความมุ่งหมายของพวกท่านคืออะไรเล่า โอ้บรรดาทูตเอ๋ย?
51 | 35 | พวกเขาบอกว่า แท้จริงเราถูกส่งมายังหมู่ชน ผู้กระทำความผิด
51 | 36 | เพื่อเราจะได้อธิษฐานก่อนหินทำด้วยดินเหนียวแข็งลงบนพวกเขา
51 | 37 | ถูกตราเป็นเครื่องหมายไว้แล้ว ณ ที่พระเจ้าของเจ้าสำหรับพวกที่ละเมิดขอบเขต
51 | 38 | ดังนั้น เราได้นำผู้ที่อยู่ในเมืองนั้นจากหมู่ ผู้ศรัทธาออกมาให้พ้น
51 | 39 | และเราไม่พบผู้ใดในเมืองนั้น นอกจากบ้านหลังหนึ่งของพวกผู้อ่อนน้อม
51 | 40 | และเราได้เหลือสัญญาณหนึ่งไว้ สำหรับบรรดาผู้ที่กล่าวต่อการลงโทษอันเจ็บปวด
51 | 41 | และในเรื่องของมุซา เมื่อเราส่งเขาไปยังฟิร อาน. พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง
51 | 42 | แต่ฟิรเอาน์ได้ผินหลังออกไปพร้อมกับบริวารของเขา แล้วกล่าว (ถึงการทำหน้าที่ของมุซา) ว่า นักเล่นกลหรือคนบ้า
51 | 43 | ดังนั้น เราได้เอาขามา และไฟรพลของเขา แล้วเราได้โยนพวกเขาลงไปในทะเลและตัวเขาก็ถูกประณาม
51 | 44 | และในเรื่องของฮาด เมื่อเราได้ส่งลมพายุที่ทำลายล้างมายังพวกเขา
51 | 45 | มันมิได้เหลืออะไรทิ้งไว้เลย เมื่อมันได้พัดกระหน่ำมา นอกจากนี้จะทำให้สิ่งนั้นพินาศย่อยยับ
51 | 46 | และในเรื่องของหะมูด เมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงสนุกสำราญไปชั่วขณะหนึ่งเถิด
51 | 47 | แต่พวกเขาได้ทำทายเป็นอันขาดต่อพระบัญชาของพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นเสียงกัมปนาทก็ได้คร่าชีวิตพวกเขาขณะที่พวกเขากำลัง
51 | 48 | ดูอยู่
51 | 49 | แล้วพวกเขาไม่สามารถจะลุกขึ้นยืนได้ และพวกเขาก็ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้
51 | 50 | และหมู่ชนของนุห. ก่อนหน้านั้น แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ฝ่าฝืน
51 | 51 | และชั้นฟ้า เราได้สร้างมันด้วยพระหัตถ์ของเรา และแท้จริงเราได้แผ่ให้กว้างไพศาล
51 | 52 | และแผ่นดินนั้น เราได้แผ่ขยายมันออกไป ดังนั้นเราเป็นผู้แผ่ขยายที่ยอดเยียม
51 | 53 | และจากทุก ๆ สิ่งนั้น เราได้สร้าง (มัน) ขึ้นเป็นคู่ ๆ เพื่อพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญ
51 | 54 | ดังนั้นพวกท่านจงเร่งรีบไปหาอัลลอฮ์. แท้จริง ฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างเปิดเผยจากพระองค์แก่พวกท่าน
51 | 55 | และพวกท่านอย่าตั้งพระเจ้าอื่นใดเป็นภาคีกับอัลลอฮ์. แท้จริง ฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างเปิดเผยจากพระองค์แก่พวกท่าน
51 | 56 | เช่นนั้นแหละ ไม่มีรูปทูลคนใดมายังบรรดา (หมู่ชน) ก่อนหน้าพวกเขา เว้นแต่พวกเขาถือว่าเป็นนักเล่นกลหรือคนบ้า
51 | 57 | พวกเขาได้สูญเสียในเรื่องนี้แก่กันกระนั้นหรือ? เปล่าเลย! แต่พวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ละเมิดเกินขอบเขต
51 | 58 | ดังนั้น เจ้าจงผินหลังออกจากพวกเขาเถิด แล้ว เจ้าจะไม่เป็นผู้ถูกตำหนิ
51 | 59 | และจงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริงการตักเตือนนั้นจะให้ประโยชน์แก่บรรดาผู้ศรัทธา
51 | 60 | และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า
51 | 61 | ข้าไม่ต้องการปัจจัยยังชีพจากพวกเขา และข้าก็ไม่ต้องการให้พวกเขาให้อาหารแก่ข้า
51 | 62 | แท้จริงอัลลอฮ์ คือผู้ประทานปัจจัยยังชีพอันมากมาย ผู้ทรงพลัง ผู้ทรงมั่นคง
51 | 63 | ดังนั้นแท้จริง สำหรับบรรดาผู้ประพฤติดีผิดนั้น เขาจะได้รับส่วนของการลงโทษเยี่ยงส่วนการลงโทษพวกเพื่อน ๆ ของพวกเขา
51 | 64 | ดังนั้นพวกเขาอย่าได้รับแรงให้ข้า (ลงโทษ) เลย
51 | 65 | ดังนั้น ความหยวนจะประสบแก่ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในวันของพวกเขาส่ง ได้ถูกสัญญาไว้

52 | 1 | ขอสาบานต่อภูเขาศรีภูธร
 52 | 2 | ขอสาบานต่อคัมภีร์ ที่ถูกจารึกไว้
 52 | 3 | ในม้วนกระดาษหรือหนังที่กางแผ่
 52 | 4 | ขอสาบานต่ออาคารที่ถูกเยื่อนอย่างสม่ำเสมอ
 52 | 5 | ขอสาบานต่อท้องฟ้าที่อยู่เบื้องสูง
 52 | 6 | ขอสาบานต่อทะเลที่ลูกโลกขัดขวาง (ในวันกียามะฮ.)
 52 | 7 | แท้จริงการลงโทษของพระเจ้าของเจ้าจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
 52 | 8 | ไม่มีผู้ใดจะเบี่ยงเบนมันได้
 52 | 9 | วันที่ขึ้นฟ้าจะสั่นสะเทือนอย่างรุนแรงจนวาย
 52 | 10 | และเทือกเขาจะปลิวว่อนกระจัดกระจาย
 52 | 11 | ดังนั้นความหายนะในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
 52 | 12 | บรรดาที่พวกเขาอยู่ในการมั่วสุมการเล่นอย่างไร้สาระ
 52 | 13 | วันที่พวกเขาจะถูกผลักลงนรกจะอันน้อมอย่างผลึกใสใสส่ง
 52 | 14 | นี่คือไฟนรก ซึ่งพวกเขาเคยปฏิเสธมัน
 52 | 15 | นี่คือเล่ห์กลหรือ หรือว่าพวกเขายังมองไม่เห็น?
 52 | 16 | จงเข้าไปเผาไหม้ในนั้น พวกเขาจะทนได้หรือไม่ได้ก็เท่าเทียมกันสำหรับพวกเขา แท้จริงพวกเขานั้นจะถูกตอบแทนตามที่
 พวกเขาได้กระทำไว้เท่านั้น
 52 | 17 | แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้อยู่ในสวนสวรรค์ และความสุขสำราญ
 52 | 18 | ได้รับความสุขอันสิ้นพันตามที่พระเจ้าของพวกเขาได้ประทานให้แก่พวกเขา และพระเจ้าของพวกเขาจะคุ้มครองพวกเขาให้พ้น
 จากการลงโทษของเปลวไฟ
 52 | 19 | พวกเขาจะกิน จงดื่มอย่างสบายใจตามที่พวกเขาได้กระทำไว้
 52 | 20 | นอนเอกเขนกอยู่บนเตียงเรียงชิดติดกัน และเราให้พวกเขามีคู่ครองเป็นหญิงสาวสวยดวงตาโตคม
 52 | 21 | และบรรดาผู้ศรัทธา บรรดาลูกหลานของพวกเขาจะดำเนินตามพวกเขาด้วยการศรัทธา เราจะให้ลูกหลานของพวกเขาอยู่ร่วมกับ
 พวกเขา และเราจะไม่ให้การงานของพวกเขาลดหย่อนลงจากพวกเขาแต่อย่างใดแต่ละคนย่อมได้รับการค่าประกันในสิ่งที่เขาชวนชวยไว้
 52 | 22 | และเราจะเพิ่มพูนให้แก่พวกเขา ซึ่งผลไม้และเนื้อตามที่พวกเขาต้องการ
 52 | 23 | พวกเขาจะแลกเปลี่ยนถ้วยแก้วกันในสวรรค์ จะไม่มีการพูดจาตลกคะนอง และไม่มีการทำบาป
 52 | 24 | มีเด็กวัยรุ่นของพวกเขาเวียนรับใช้พวกเขา เสมือนว่าพวกเขา เช่นไข่มุกถูกปกปิดไว้
 52 | 25 | และบางคนในหมู่พวกเขาจะหันหน้าเข้าหากัน สอนถามซึ่งกันและกัน
 52 | 26 | พวกเขาจะกล่าวว่า แท้จริง แต่ก่อนนี้ (ในโลกดunya) พวกเราอยู่กับครอบครัวของเราเป็นผู้มีความวิตกกังวล
 52 | 27 | ดังนั้นอัลลอฮ์ ได้ทรงโปรดปรานแก่เราและได้ทรงปกป้องเราให้พ้นจากการลงโทษแห่งลมร้อน
 52 | 28 | แท้จริง ก่อนหน้านั้นเราได้วิงวอนต่อพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ผู้ทรงเมตตาเสมอ
 52 | 29 | ดังนั้น จงกล่าวเตือน (พวกเขาเกิด) เนื่องเพราะความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้ามิได้เป็นโหร และมีได้เป็นบ้า
 52 | 30 | หรือพวกเขากล่าวว่า มุฮัมมัดเป็นกวี เราคอยภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นแก่เขา
 52 | 31 | จงกล่าวเตือนมุฮัมมัด พวกเขาจะงอแงเกิด แท้จริงฉันก็จะอยู่ในหมู่ผู้คอยร่วมกับพวกเขา
 52 | 32 | หรือว่าสติปัญญาของพวกเขาใช้พวกเขาให้เชื่อเช่นนั้น หรือว่าพวกเขาเป็นหมูชนผู้ฝ่าฝืน
 52 | 33 | หรือพวกเขากล่าวว่า เขาได้เสกสรรปั้นแต่งอัลกุรอานขึ้นเอง เปล่าดอกพวกเขาไม่ศรัทธาต่างหาก
 52 | 34 | ดังนั้น พวกเขาจะนำคำกล่าวเช่นเดียวกันนี้มา หากพวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง
 52 | 35 | หรือว่าพวกเขาถูกบังเกิดมาโดยไม่มีผู้ให้บังเกิด หรือว่าพวกเขาเป็นผู้ให้บังเกิดตนเอง
 52 | 36 | หรือว่าพวกเขาเป็นผู้สร้างขึ้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนี้ เปล่าเลย เพราะพวกเขาไม่เชื่อมั่นต่างหาก
 52 | 37 | หรือว่าพวกเขามีทุมหรีพแห่งพระเจ้าของเจ้า หรือว่าพวกเขาเป็นผู้มีอำนาจจัดการ
 52 | 38 | หรือว่าพวกเขามีบันไดเพื่อพวกเขาจะได้ฟังเรื่องราวต่าง ๆ ในชั้นฟ้า ดังนั้นก็จงให้คนที่ฟังในหมู่พวกเขานำหลักฐานอันชัดแจ้ง
 มา
 52 | 39 | หรือว่าพระองค์ทรงมีบุตรหญิงหลายคน และพวกเขามีบุตรชายหลายคน
 52 | 40 | หรือว่าเจ้าขอค่าจ้างจากพวกเขา ดังนั้นพวกเขา จึงมีภาระหนี้อันหนัก
 52 | 41 | หรือว่าที่พวกเขามีสิ่งเร้นลับ แล้วพวกเขาก็นำมันมาบอกไว้
 52 | 42 | หรือว่าพวกเขาต้องการที่จะวางแผนร้าย แต่วาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาต่างหากที่จะถูกวางแผนร้าย
 52 | 43 | หรือว่าพวกเขามีพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ จากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี
 52 | 44 | ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นเศษชิ้นหนึ่งร่วงหล่นลงมาจากฟากฟ้า พวกเขา ก็กล่าวว่า มันเป็นเพียงก้อนเมฆรวมตัว
 52 | 45 | ดังนั้นจงปล่อยพวกเขาเถิด จนกว่าพวกเขาจะพบกับวันของพวกเขา ซึ่งในวันนั้นพวกเขาจะถูกทำให้เป็นลมหมดสติ
 52 | 46 | วันซึ่งแผนการณ์ร้ายของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขา และพวกเขาก็จะไม่ได้รับการช่วยเหลือ
 52 | 47 | และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ศรัทธานั้นจะได้รับการลงโทษอันจากนั้นอีก แต่วาส่วนมากของพวกเขาไม่รู้
 52 | 48 | ดังนั้น จงอดทนต่อพระบัญชาของพระเจ้าของเจ้า เพราะแท้จริง เจ้านั้นอยู่ในเบื้องสายตาของเรา และจงแช่ช่องสุดดีด้วยการ
 สรรเสริญพระเจ้าของเจ้าขณะเมื่อเจ้าลุกขึ้นยืน
 52 | 49 | และส่วนหนึ่งของกลางคืน ก็จงแช่ช่องสุดดีพระองค์ และเมื่อยามคล้อยลับของหมู่ดวงดาว
 53 | 1 | ขอสาบานด้วยดวงดาวเมื่อมันคล้อยตกลงมา
 53 | 2 | สหาย (มุฮัมมัด) ของพวกเขามีได้หลงผิดและเชื่อมั่นในทางที่ผิด
 53 | 3 | และเขามีได้พูดตามอารมณ์
 53 | 4 | อัลกุรอานมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นวะฮีย์ . ที่ถูกประทานลงมา
 53 | 5 | ผู้ทรงพลังอำนาจอันมากมาย (ญิบริล) ได้สอนเขา
 53 | 6 | ผู้ทรงพลังอันแข็งแรง ดังนั้นเขาจึงปรากฏในสภาพที่แท้จริง
 53 | 7 | ขณะที่เขาอยู่บนขอบฟ้าอันสูงส่ง
 53 | 8 | แล้วเขาได้เข้ามาใกล้ และเข้ามาใกล้จนชิด
 53 | 9 | เขาเข้ามาใกล้ (จนอยู่) ในระยะของปลายคันธนูทั้งสอง หรือใกล้กว่านั้นอีก
 53 | 10 | ดังนั้นเขา (ญิบริล) จึงนำวะฮีย์มาให้แก่ปาวของพระองค์ (มุฮัมมัด) สิ่งที่เขาจะนำวะฮีย์มา

53 | 11 | จิตใจ (ของมูฮัมหมัด) มิได้ปฏิเสธสิ่งที่เขาได้เห็น
 53 | 12 | แล้วพวกเขาก็จะได้เปรียบกับเขาเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้เห็นอีกครั้งหรือ
 53 | 13 | และโดยแน่นอน เขาได้เห็นญิบรีลในการลงมาอีกครั้งหนึ่ง
 53 | 14 | ณ ที่ต้นพุทธรักษาอันไกลโพ้น
 53 | 15 | ณ ที่นั้น คือสวนสวรรค์อันเป็นที่พำนัก
 53 | 16 | (ขณะนั้น) สิ่งที่ถูกคลุม (แสงประกาย) ได้ปกคลุมต้นพุทรา
 53 | 17 | สายตา (ของมูฮัมหมัด) มิได้เหลียวแลไปทางอื่น และได้สว่างเกินไป
 53 | 18 | โดยแน่นอนเขาได้เห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าของเขา
 53 | 19 | แล้วพวกเขาก็ได้เห็นอัลลาต และอัลอุซซา
 53 | 20 | และตัวอื่นคือตัวที่สาม, มะนาต ดอกหรือ?
 53 | 21 | สำหรับพวกเขามีเพศชาย และสำหรับพระองค์ให้เพศหญิงกระนั้นหรือ?
 53 | 22 | ดูซิ นั้น เป็นการแบ่งส่วนที่ไม่ยุติธรรม
 53 | 23 | เหล่านี้มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นชื่อที่พวกเขาและบรรพบุรุษของพวกเขาตั้งมันขึ้นมาเอง อัลลอฮุมิได้ทรงประทานหลักฐานอันใดลง
 มาเกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย พวกเขามิได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกจากการคาดคะเนและสิ่งที่อารมณ์ปรารถนา และโดยแน่นอน แนวที่ถูกต้อง
 (อิดายะฮฺ) จากพระเจ้าของพวกเขาได้มีมายังพวกเขาแล้ว
 53 | 24 | หรือว่าสำหรับมนุษย์นั้นจะได้ทุกสิ่งที่เขาปรารถนา
 53 | 25 | (อานาจนัั้น) เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ. ทั้งในปรโลก และโลกนี้
 53 | 26 | และมะลักก็มากน้อยในชั้นฟ้าทั้งหลายนั้น การชะฟาอะฮฺ. ของพวกเขาก็จะไม่อำนวยความสะดวกอันใด (แก่พวกเขา) เว้นแต่หลังจาก
 จากอัลลอฮฺ. จะทรงอนุมัติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงพอพระทัย
 53 | 27 | แท้จริง บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น แน่แน่นอนพวกเขาก็จะตั้งชื่อมะลาอิกะฮฺเป็นเพศหญิง
 53 | 28 | และพวกเขาก็ไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นเลย พวกเขามิได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกจากการคาดคะเนและแท้จริงการคาดคะเนนั้น จะไม่
 53 | 29 | อำนวยความสะดวกอันใดแก่ความจริงได้
 ดังนั้น เจ้าจงหลบหลีกให้ห่างจากผู้ที่ผินหลังจากการรำลึกนึกถึงเรา (อัลลอฮฺ.) และเขามิได้ปรารถนาอื่นใดนอกจากการมี
 ชีวิตอยู่ในโลกนี้เท่านั้น
 53 | 30 | นั่นคือสุดยอดแห่งความรู้ของพวกเขาแล้ว แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงออกจากทางของพระองค์และ
 พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง (อิดายะฮฺ.)
 53 | 31 | และสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺเพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้กระทำ
 ความชั่วตามที่พวกเขาประพฤติ และจะทรงตอบแทนบรรดาผู้กระทำความดีด้วยความดี
 53 | 32 | แก่บรรดาผู้หลีกเลี่ยงห่างจากการทำบาปใหญ่ และทำสิ่งลามกทั้งหลาย เว้นแต่ความผิดพลาดเล็กน้อย แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น
 ทรงเป็นผู้กว้างขวางในการอภัย พระองค์ทรงรู้จักพวกเขาเจ็ดยิ่ง เมื่อครั้งบังเกิดพวกเขาจากแผ่นดิน และเมื่อครั้งพวกเขาเป็นทารกอยู่ใน
 ครรภ์ของมารดาของพวกเขาตั้งพวกเขาอย่าแสดงความบริสุทธิ์แก่ตัวของพวกเขาสอง เพราะพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่มีความยำเกรง
 53 | 33 | เจ้าได้เห็นผู้ที่ผินหลังให้บ้างไหม?
 53 | 34 | และเขาให้เพียงเล็กน้อย และเขาได้ตระหนี่ (ส่วนที่เหลือ)
 53 | 35 | เขามีความรู้ในสิ่งเร้นลับกระนั้นหรือเขาจึงได้เห็น?
 53 | 36 | หรือว่าเขาได้รับข่าวคราวที่มีอยู่ในคัมภีร์ของมุซา
 53 | 37 | และ (ในคัมภีร์ของ) อิบรอฮีม ผู้ซึ่งปฏิบัติตามสัญญาณอย่างครบครัน
 53 | 38 | ว่าไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้
 53 | 39 | และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลย นอกจากสิ่งที่เขาได้ชวนชวายเป็นเอาไว้
 53 | 40 | และแท้จริงการชวนชวายเป็นเขาก็จะได้เห็นในไม่ช้า
 53 | 41 | แล้วเขาก็จะได้รับการตอบแทนด้วยการตอบแทนที่ครบถ้วนสมบูรณ์
 53 | 42 | และแท้จริงจุดหมายปลายทาง (ของเขา) ย่อมไปสู่พระเจ้าของเขา
 53 | 43 | และแท้จริงพระองค์คือผู้ทรงทำให้หัวเราะ และทรงทำให้ร้องไห้
 53 | 44 | และแท้จริงพระองค์คือผู้ทรงทำให้ตาย และทรงทำให้เป็น
 53 | 45 | และแท้จริงพระองค์ทรงสร้างสามีภรรยาคู่หนึ่ง เป็นเพศชาย และเพศหญิง
 53 | 46 | จากเชื้อสุจิเมื่อมันหลั่งออกมา
 53 | 47 | และแท้จริง เป็นหน้าที่ของพระองค์ที่จะให้บังเกิดอีกครั้งหนึ่ง
 53 | 48 | และแท้จริงพระองค์ทรงทำให้เขาร่ำรวย และทรงทำให้เขายากจน
 53 | 49 | และแท้จริงพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งดาวสิริอุส (อัลชียะฮฺอุร))
 53 | 50 | และแท้จริงพระองค์ทรงทำลายพวกอาดัมก่อน ๆ
 53 | 51 | และพวกเขาก็มิได้ให้มีเหลืออยู่อีกเลย
 53 | 52 | และหมู่ชนของนุหก่อนหน้านั้น แท้จริงพวกเขาก็เป็นผู้ธรรมยิ่ง และเป็นผู้ละเมียดยิ่ง
 53 | 53 | และเมืองที่พลิกคว่ำลง (อัลมู.ตะฟิยะฮฺ.) พระองค์ทรงให้มันถล่มลง
 53 | 54 | ฉะนั้น สิ่งที่ถูกคลุมม่านก็ (คือการลงโทษ) ได้ครอบคลุมมัน
 53 | 55 | ดังนั้น ความไม่โปรดปรานของพวกเขาของเจ้าอันใดเล่าที่เจ้ายิ่งสงสัยอยู่
 53 | 56 | นี่คือนักตบตีที่มาจากปวงผู้ตบตีคนรุ่นก่อน ๆ
 53 | 57 | เวลาที่ใกล้เข้ามา (วันกิยามะฮฺ) ได้ใกล้เข้ามาแล้ว
 53 | 58 | ไม่มีผู้ใดที่จะปิดปากให้พ้นไปได้นอกจากอัลลอฮฺ
 53 | 59 | พวกเขาจึงคงแปลกใจต่อคำกล่าวนี้หรือ?
 53 | 60 | และพวกเขาก็ยังคงหัวเราะ และยังไม่ร้องไห้!
 53 | 61 | และพวกเขาก็ยังคงหลงระเริงลิ้มตัว!
 53 | 62 | ดังนั้นพวกเขาก็จะสูญต่ออัลลอฮฺ. เกิดและจงเคารพภักดีต่อพระองค์เกิด
 54 | 1 | วันกิยามะฮฺ ได้ใกล้เข้ามาแล้ว และดวงจันทร์ได้แยกออก
 54 | 2 | และหากพวกเขาเห็นสัญญาณ (ปาฏิหาริย์) พวกเขาก็ผินหลังให้และกล่าวว่า นี่คือนายกอลที่มีมาก่อนแล้ว
 54 | 3 | และพวกเขาก็ได้ปฏิเสธและปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขา และกิจการทุกอย่างย่อมเป็นไปตามกำหนด

54 | 4 | และโดยแน่นอน ได้มีชาวกราว (ในอดีต) มายังพวกเขาแล้ว ซึ่งในนั้นมีข้อตักเตือน (แก่พวกเขา)
54 | 5 | (อัลกุรอานนี้) เป็นอีกมะฮฺอันเล็กซึ่ง แต่การตักเตือนนั้นไม่บังเกิดผล (แก่พวกเขา)
54 | 6 | ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงผินหลังให้แก่พวกเขา วันซึ่งผู้เรียกร้อง (อิสรอไฟล์) จะร้องเรียกไปสู่สิ่งที่น่ากลัวของสวัญ
54 | 7 | สายตาของพวกเขาจะลดต่ำลงขณะที่พวกเขาออกจากกูบรฺ เสมือนหนึ่งพวกเขาคือคนตักเตือนที่บินว่อน
54 | 8 | รับวิ่งไปยังผู้เรียกร้อง พวกปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า วันนั้นเป็นวันที่ลำบากยิ่ง
54 | 9 | ก่อนหน้าพวกเขานั้น หมู่ชนของนูหฺได้ปฏิเสธ พวกเขาได้ปฏิเสธบ่าวของเราโดยกล่าวว่าเขา (นูหฺ) เป็นคนบ้า และถูกขับไล่
54 | 10 | เขาร้องเรียนต่อพระเจ้าของเขาว่า แท้จริงข้าพระองค์ถูกพินิจเสียแล้ว ได้โปรดช่วยเหลือ (ข้าพระองค์) ด้วย
54 | 11 | ดังนั้น เราจึงได้เปิดประตูแห่งชั้นฟ้าให้น้ำฝนตกลงมาอย่างหนัก
54 | 12 | และเราได้ทำให้แผ่นดินแยกออกเป็นตาน้ำไหลพุ่ง ดังนั้น น้ำฝนและตาน้ำได้มาบรรจบกันตามกิจการที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว
54 | 13 | และเราได้บรรทุกเขาไว้บนเรือที่ท้าวด้วยแผ่นไม้กระดาน และตอกติดด้วยตะปู
54 | 14 | มัน (เรือ) ได้แล่นไปต่อหน้าเรา (ภายใต้การคุ้มครองของเรา) เป็นการตอบแทนแก่ผู้ที่ถูกปฏิเสธ
54 | 15 | และโดยแน่นอนเราได้ทิ้งมันไว้เป็นสัญญาณหนึ่ง แต่มีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น
54 | 16 | ดังนั้น การลงโทษของเราและการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง?
54 | 17 | และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้เป็นที่เข้าใจยากแก่การรำลึก แล้วมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น
54 | 18 | พวกอาดได้ปฏิเสธ ดังนั้นการลงโทษของเราและการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง?
54 | 19 | แท้จริงเราได้ส่งลมพายุที่หนาวเหน็บไปยังพวกเขา ในวันแห่งความหายนะที่ติดต่อกัน
54 | 20 | ลมได้พัดกระชากผู้คนคล้ายกับว่าพวกเขาเป็นต้นอินทผลัมที่ถูกถอนออกจากราก
54 | 21 | ดังนั้นการลงโทษของเรา และการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง?
54 | 22 | และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้เป็นที่เข้าใจยากแก่การรำลึก แล้วมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น
54 | 23 | พวกซะมูดได้ปฏิเสธผู้ตักเตือน (ร่อซูลของพวกเขา)
54 | 24 | พวกเขากล่าวว่า คนธรรมดา ๆ จากพวกเรานี้จะหรือจะให้เราปฏิบัติตามเขา แน่แน่นอนนั้นเราจะอยู่ในการหลงทางและเป็น
คนบ้า
54 | 25 | สาสน์นั้นถูกส่งมาให้แก่เขาแต่ผู้เดียวอื่นจากพวกเรานั้นหรือ? เปล่าเลย เขาเป็นคนพูดเท็จ อวดดี ไร้มารยาท
54 | 26 | พวกรุ่นพวกเขาจะรู้ว่าใครเป็นคนพูดเท็จ อวดดี ไร้มารยาท
54 | 27 | แท้จริงเราจะส่งอุรฺตุวฺเมยฺฮฺมาเพื่อเป็นการทดสอบแก่พวกเขา ดังนั้น (ซอและฮฺ) จงคอยดูพวกเขาและจงอดทน
54 | 28 | และจงบอกพวกเขาว่า น้ำนั้นถูกแบ่งส่วนระหว่างพวกเขา ทุก ๆ ส่วนของน้ำดื่มถูกจัดไว้แล้ว
54 | 29 | แต่พวกเขาได้ร้องเรียกเพื่อนของพวกเขา เขาได้จับมันฆ่าด้วยดาบอย่างทารุณ
54 | 30 | ดังนั้น การลงโทษของเรา และการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง
54 | 31 | แท้จริง เราได้ส่งเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียวลงบนพวกเขา แล้วพวกเขากลายเป็นเช่นเศษไม้แห้ง
54 | 32 | และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้เป็นที่เข้าใจยากแก่การรำลึก แล้วมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น
54 | 33 | หมู่ชนของลูฏได้ปฏิเสธต่อการตักเตือน
54 | 34 | แท้จริง เราได้ส่งพายุหินจากท้องฟ้าลงบนพวกเขา นอกจากวงศวานของลูฏ เราได้ช่วยพวกเขาให้รอดพ้นในยามรุ่งสาง
54 | 35 | เป็นความโปรดปรานจากเรา เช่นนั้นแหละเราตอบแทนผู้ศรัทธา
54 | 36 | และโดยแน่นอนเขา (ลูฏ) ได้ตักเตือนพวกเขาถึงการลงโทษของเรา แต่พวกเขาได้โต้แย้งข้อตักเตือน (ของเรา)
54 | 37 | และโดยแน่นอน พวกเขาได้ขอร้อง (แก่มุฮัมมัด) เขาให้ส่งมอบแซกของเขา (แก่พวกเขา) ดังนั้นเราจึงทำให้นัยตาของพวก
เขาบอดลง ฉะนั้นพวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษของเรา และการตักเตือนของเรา
54 | 38 | และโดยแน่นอน การลงโทษอันต่อเนื่องก็ได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาในเวลาเช้า
54 | 39 | ฉะนั้นพวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษของเรา และการตักเตือนของเรา
54 | 40 | และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้เป็นที่เข้าใจยากแก่การรำลึก และมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น
54 | 41 | และโดยแน่นอน ได้มีการตักเตือนมายังวงศวานของฟิรอาอน .
54 | 42 | พวกเขาได้ปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเราทั้งหมด ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษพวกเขาซึ่งการลงโทษแห่งผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรง
อำนาจ
54 | 43 | พวกปฏิเสธศรัทธาของพวกเขายิ่งกว่าพวกเหล่านั้นกระนั้นหรือ? หรือว่ามีการยกเว้นโทษสำหรับพวกเจ้าระบุไว้ในคัมภีร์
54 | 44 | หรือพวกเขากล่าวว่า พวกเราทั้งหมดนั้นเป็นผู้ชนะ
54 | 45 | พลพรรคพวกนี้จะพ่ายแพ้ และพวกเขาจะผินหลังวิ่งหนี
54 | 46 | แต่ว่ายามอวสาน (วันกิยามะฮฺ) นั้นเป็นกำหนดเวลา (การลงโทษ) ของพวกเขาและยามอวสานนั้นทุกชั่วครู่มาแล้วยัง และ
เพิ่มขึ้นยิ่ง
54 | 47 | แท้จริงบรรดาผู้มีความผิดนั้น อยู่ในกาหลงทาง และการเผาไหม้
54 | 48 | วันที่พวกเขาจะถูกลากบนใบหน้าของพวกเขาสู่ไฟนรก (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษที่มีการเผาไหม้
54 | 49 | แท้จริงทุก ๆ สิ่งนั้นเราสร้างมันตามสัดส่วน
54 | 50 | และกิจการของเรา (ในการสร้าง) นั้นเพียง (บัญญัติ) ครั้งเดียว คล้ายกับชั่วพริบตาเดียว
54 | 51 | และโดยแน่นอน เราได้ทำลายกลุ่มชนเช่นพวกเจ้าแล้วมีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น
54 | 52 | และทุก ๆ สิ่งที่พวกเขากระทำมันนั้นมีอยู่ในบันทึก
54 | 53 | และทุก ๆ สิ่งทั้งเล็กและใหญ่ก็ได้ถูกบันทึกไว้แล้ว
54 | 54 | แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงนั้นอยู่ในสวนสวรรค์หลากหลาย และแม่น้ำหลายสาย
54 | 55 | ในสถานที่อันทรงเกียรติ ณ ที่พระเจ้าผู้ทรงอำนาจ
55 | 1 | พระผู้ทรงกรุณาปรานี
55 | 2 | พระองค์ทรงสอนอัลกุรอาน
55 | 3 | พระองค์ทรงสร้างมนุษย์
55 | 4 | พระองค์ทรงสอนเขาให้เปล่งเสียงพูด
55 | 5 | ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์โคจรตามวิถีที่แน่นอน
55 | 6 | และผักหญ้า และต้นไม้จะกราบสujud
55 | 7 | และชั้นฟ้าชั้นพระองค์ทรงยกมันไว้สูง และทรงวางความสมดุลไว้
55 | 8 | เพื่อพวกเจ้าจะได้ไม่ฝ่าฝืนในเรื่องการซึ่งดวงวัด

55 | 9 | และจงสร้างไว้ซึ่งการชั่งด้วยความเที่ยงธรรม และอย่าให้ขาดหรือหย่อนตาชั่ง
55 | 10 | และแผ่นดินนั้น พระองค์ทรงจัดเตรียมมันไว้ เพื่อสรรพสิ่งที่สร้างขึ้น
55 | 11 | ในแผ่นดินนั้นมีผลไม้ และต้นอินทผลัมที่มีผลซ้อนกันหลายชั้น
55 | 12 | และเมล็ดที่มีเปลือกและรา และมิกลิ้นหอม
55 | 13 | ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าของพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ
55 | 14 | พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากดินเหนียวมีเสียงเช่นเครื่องปั้นดินเผา
55 | 15 | และพระองค์ทรงสร้างภูินจากเปลวไฟ
55 | 16 | ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 17 | พระเจ้าแห่งทิศตะวันออกทั้งสองและพระเจ้าแห่งทิศตะวันตกทั้งสอง
55 | 18 | ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 19 | พระองค์ทรงทำให้น่าน้ำทั้งสอง (ทะเลและแม่น้ำ) ไหลมาบรรจบกัน
55 | 20 | ระหว่างมันทั้งสองมีที่กั้นกีดขวาง มันจะไม่ล้ำเขตต่อกัน
55 | 21 | ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 22 | มีไข่มุกและหินปะการังออกมาจากมันทั้งสอง
55 | 23 | ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 24 | และเป็นของพระองค์คือ เรือขนาดใหญ่ลอยเด่นอยู่ในทะเลคล้ายกับภูเข (บนบก)
55 | 25 | ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 26 | ทุก ๆ สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินย่อมแตกดับ
55 | 27 | และพระพักตร์ของพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงโปรดปรานเท่านั้นที่จะยังคงเหลืออยู่
55 | 28 | ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 29 | ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะขอพระองค์ทุก ๆ ขณะ พระองค์ทรงมีภาระกิจ
55 | 30 | ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ
55 | 31 | อีกไม่ช้าเราจะจัดการกับพวกเจ้า (ในกิจการต่าง ๆ) โอ้มนุษย์และภูินเอ๋ย!
55 | 32 | ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ
55 | 33 | โอ้ชุมนุมแห่งภูินและมนุษย์ทั้งหลาย เอ๋ย! หากพวกเจ้ามีความสามารถที่จะผ่านไปให้พ้นขอบฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้ได้ ก็
55 | 34 | จงผ่านไปให้พ้นเกิด แต่ว่าพวกเจ้าไม่สามารถที่จะผ่านไปให้พ้นได้เว้นแต่ด้วยพลัง (พระบัญชาและพระประสงค์ของอัลลอฮ์ .)
55 | 35 | ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 36 | เปลวไฟ และทองเหลือง จะถูกส่งมายังเจ้าทั้งสองแล้วเจ้าทั้งสองก็ไม่อาจจะป้องกันตนเองได้
55 | 37 | ครั้นเมื่อชั้นฟ้าแตกกระจายออก มันจะกลายเป็นสีแดงคล้ายขี้ผึ้ง
55 | 38 | ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 39 | แล้วในวันนั้น มนุษย์และภูินจะไม่ถูกถามถึงความผิดของเขา
55 | 40 | ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่า แห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ
55 | 41 | บรรดาผู้ที่มีความผิดจะเป็นที่รู้จักกันได้ที่เครื่องหมายของพวกเขา แล้วจะถูกจับตรงผมที่ปกหน้าผาก คือขมับและเท้า (แล้ว
ลากลงนรก)
55 | 42 | ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 43 | นี่คือนรก ซึ่งบรรดาผู้ที่มีความผิดปฏิเสธไม่ยอมเชื่อ
55 | 44 | พวกเขาจะเดินวกเวียนอยู่รอบ ๆ ระหว่างมันกับน้ำร้อนที่เดือด
55 | 45 | ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ
55 | 46 | และสำหรับผู้ที่ยาเกรง ต่อการยืนหน้าพระพักตร์แห่งพระเจ้าของเขา (เขาจะได้) สวนสวรรค์สองแห่ง
55 | 47 | ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ
55 | 48 | (สวนสวรรค์สองแห่งนั้น) แผ่กิ่งก้านเขียวชอุ่ม และผลไม้หลายชนิด
55 | 49 | ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ
55 | 50 | ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีตาน้ำสองแห่งไหลพร่างพรู
55 | 51 | ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 52 | ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีผลไม้ทุกชนิดเป็นสองประเภท
55 | 53 | ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 54 | พวกเขานอนเอกเขนกอยู่บนฟูกนอนซึ่งขับในของมันทำด้วยไหมพรมอย่างดี ผลไม้ของสวนทั้งสองแห่งนั้นอยู่ใกล้แค่มือเอื้อม
55 | 55 | ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 56 | ในสวนสวรรค์เหล่านั้นมีหญิงสาวพรหมจารี ผู้ลดสายตาลง (เฉพาะสามีของนางเท่านั้น) ซึ่งไม่มีมนุษย์ และไม่มีภูินแต่ต้อง
พวกนางมาก่อนเลย
55 | 57 | ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 58 | คล้ายกับว่าพวกนางเป็นทับทิม และปะการัง
55 | 59 | ดังนั้นบุญคุณอันใดเล่า แห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 60 | จะมีการตอบแทนความดีอันใดเล่านอกจากความดี
55 | 61 | ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 62 | และอื่นจากสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นแล้ว ยังมีสวนสวรรค์อีกสองแห่ง
55 | 63 | ดังนั้นบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 64 | (สวนสวรรค์) ทั้งสองนั้น เขียวชอุ่ม
55 | 65 | ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 66 | ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้น มีตาน้ำสองแห่งที่พวยพุ่งออกมาอย่างไม่ขาดสาย
55 | 67 | ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
55 | 68 | ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้นมีผลไม้และอินทผลัม และผลทับทิม
55 | 69 | ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

55 | 70 | ในสวนสวรรค์เหล่านั้น มีหญิงสาวที่มีมารยาทดีสวย
 55 | 71 | ดังนั้นด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
 55 | 72 | หญิงสาวผิวพรรณขาวผ่อง นัยตาคม (ที่เก็บตัวเฉพาะสามีของนางเท่านั้น) อยู่ในกระโจม
 55 | 73 | ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ
 55 | 74 | ซึ่งไม่มีมนุษย์และไม่มีภูติ แต่ต้องพวกนางมาก่อนเลย
 55 | 75 | ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่า แห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
 55 | 76 | พวกเขานอนเอกเขนกบนหมอนอิงสีเขียว และพรมที่มีลวดลายอย่างสวยงาม
 55 | 77 | ดังนั้น ด้วยบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเจ้าทั้งสองที่เจ้าทั้งสองปฏิเสธ
 55 | 78 | พระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงโปรดปราน ทรงจำเริญยิ่ง
 56 | 1 | เมื่อเหตุการณ์ (วันกียามะฮ.) ได้เกิดขึ้น
 56 | 2 | ไม่มีผู้ปฏิเสธคนใดปฏิเสธต่อเหตุการณ์ของมัน
 56 | 3 | ต่อเหตุการณ์นั้นทำให้ชนกลุ่มหนึ่งต่ำต้อย ชนอีกกลุ่มหนึ่งสูงส่ง
 56 | 4 | เมื่อแผ่นดินถูกสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง
 56 | 5 | และบรรดาภูเขได้แตกสลาย
 56 | 6 | และมันกลายเป็นผุยผงปลิวว่อน
 56 | 7 | และพวกเจ้าจะแยกออกเป็นสามกลุ่ม
 56 | 8 | คือกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา) เจ้ารู้ได้อย่างไรว่ากลุ่มทางขวาคือใคร?
 56 | 9 | และกลุ่มทางซ้าย (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือซ้าย) เจ้ารู้ได้อย่างไรว่ากลุ่มทางซ้ายคือใคร ?
 56 | 10 | และกลุ่มแนวนหน้า คือกลุ่มแนวนหน้า
 56 | 11 | เขาเหล่านั้น คือบรรดาผู้ใกล้ชิด
 56 | 12 | ในสวนสวรรค์หลากหลายแห่งความสุขสำราญ
 56 | 13 | เป็นกลุ่มชนจำนวนมาก จากชนรุ่นก่อน ๆ
 56 | 14 | และเป็นกลุ่มชนจำนวนน้อย จากชนรุ่นหลัง ๆ
 56 | 15 | โดยอยู่บนเตียงที่ประดับด้วยทองคำ
 56 | 16 | พวกเขานอนเอกเขนกอยู่บนนั้น โดยผินหน้าเข้าหากัน
 56 | 17 | มีเด็ก ๆ ที่มีอายุเช่นนั้น วนเวียนรับใช้พวกเขาตลอดไป
 56 | 18 | ด้วยภาชนะใหญ่ และแก้วที่มีหู และจอกใส่สุราที่ไหลรินมา
 56 | 19 | พวกเขาจะไม่มีหนี้สิน และไม่หมดสติ เมื่อดื่มสุรานั้น
 56 | 20 | และผลไม้หลากหลายชนิด ตามแต่พวกเขาจะเลือกกิน
 56 | 21 | และเนื้อนกที่พวกเขาอยากรับประทาน
 56 | 22 | และหญิงสาวที่มีนัยตาคมสวยงาม
 56 | 23 | ประหนึ่งไข่มุกที่ถูกพิทักษ์รักษาไว้อย่างดี
 56 | 24 | ทั้งนี้เป็นการตอบแทนเนื่องจากความดีที่พวกเขากระทำไว้
 56 | 25 | ในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดที่ไร้สาระ และเป็นบาป
 56 | 26 | เว้นแต่กล่าวกันว่า ซานติ ซานติ
 56 | 27 | และกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา) เจ้ารู้หรือไม่ว่ากลุ่มทางขวาเป็นอย่างไร?
 56 | 28 | (พวกเขา) อยู่ภายใต้ต้นพุทราที่ไร้หนาม
 56 | 29 | และต้นกล้วยที่ออกผลเป็นเครื่องแต่งกายอดจรดโคนต้น (ไม่เห็นลำต้น)
 56 | 30 | และร่มเงาที่แผ่กระจาย
 56 | 31 | และน้ำที่ไหลรินตลอดเวลา
 56 | 32 | และผลไม้อันมากมาย
 56 | 33 | โดยไม่หมดสิ้นตามฤดูและไม่เป็นที่ต้องห้าม
 56 | 34 | และเตียงนอนที่ถูกยกให้สูงขึ้น
 56 | 35 | แท้จริงเราได้บังเกิดพวกนาง เป็นกรณีพิเศษจริง ๆ
 56 | 36 | แล้วเราได้ทำให้พวกนางเป็นสาวพรหมจรรย์
 56 | 37 | เป็นที่น่านรักซึ้งซมแก่คูครอง อยู่ในวัยสาวคราวเดียวกัน
 56 | 38 | สำหรับกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา)
 56 | 39 | (คือ)กลุ่มชนจากรุ่นก่อน ๆ
 56 | 40 | และกลุ่มชนจากรุ่นหลัง ๆ
 56 | 41 | และกลุ่มทางซ้าย (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือซ้าย) เจ้ารู้หรือไม่ว่ากลุ่มทางซ้ายเป็นอย่างไร?
 56 | 42 | อยู่ในลมร้อน และน้ำกำลังเดือด
 56 | 43 | อยู่ใต้ร่มเงาของควันทาที่ดิบ
 56 | 44 | ไม่ร่มเย็น และไม่เป็นที่น่าซึ้งซม
 56 | 45 | แท้จริงพวกเขาแต่กาลก่อนนั้นเป็นพวกเจ้าสำราญ
 56 | 46 | และพวกเขาเคยดี้อันในการทำบาปใหญ่ ๆ อยู่เป็นเนื่อง
 56 | 47 | และพวกเขาเคยกล่าวว่า เมื่อเราตายไปแล้วและเราได้กลายเป็นดินผงและกระดูกป่น แล้วเราจะถูกให้ฟื้นคืนชีพอีกกระนั้นหรือ ?
 56 | 48 | และรวมทั้งบรรพบุรุษของเราแต่กาลก่อนนั้นด้วยหรือ?
 56 | 49 | จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงชนรุ่นก่อน ๆ และรุ่นหลัง ๆ นั้น
 56 | 50 | จะถูกรวบรวมไว้จนกระทั่งถึงวันอันเป็นที่รู้จักกัน (วันกียามะฮ.)
 56 | 51 | แล้วรวมทั้งพวกเจ้าอีกด้วย โอ้บรรดาผู้หลงผิด บรรดาผู้ปฏิเสธทั้งหลาย
 56 | 52 | แน่อนพวกเจ้าจะเป็นผู้กินดินชัฏกุ้ม
 56 | 53 | และพวกเขาจะใส่มันเข้าไปเต็มท้อง
 56 | 54 | และพวกเขาจะดื่มน้ำกำลังเดือดตามลงไป

56 | 55 | พวกเขาจะดื่ม (น้ำ) เช่นกับการดื่มของอุรุ ที่กระหายน้ำจัด
 56 | 56 | นี่คือการที่พำนักของพวกเขาในวันแห่งการตอบแทน
 56 | 57 | เราได้เห็นสร้างพวกเขาขึ้นมา โฉนเส้าพวกเขาจึงไม่เชื่อ (ในสันพื้นคินชีพ)
 56 | 58 | พวกเขาเห็นสิ่งที่พวกเขาหลังจากออกมา (อสุจิ) แล้วมิใช่หรือ?
 56 | 59 | พวกเขาสร้างมันขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้สร้าง
 56 | 60 | เราเป็นผู้กำหนดความตายขึ้นในระหว่างพวกเขา และเราก็จะไม่ถูกขัดขวาง
 56 | 61 | ในการที่เราจะเปลี่ยนบุคคลเยี่ยงพวกเขา และเราจะให้พวกเขาเกิดขึ้นมาอีกในสิ่งที่พวกเขาไม่รู้
 56 | 62 | และโดยแน่นอน พวกเขาได้รู้มาแล้วถึงการเกิดครั้งแรก แล้วโฉนเส้าพวกเขาจึงไม่ใคร่ครวญ
 56 | 63 | พวกเขาเห็นสิ่งที่พวกเขาหว่านมาแล้วมิใช่หรือ?
 56 | 64 | พวกเขาทำให้มันงอกเงยขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้ทำให้มันงอกเงยขึ้นมา?
 56 | 65 | หากเราประสงค์ทำให้มันหักเป็นชิ้น ๆ แล้ว แน่แน่นอนเราก็คงยอมทำมันได้ แล้วพวกเขาก็จะประหลาดใจ
 56 | 66 | (พวกเขาจะกล่าวกันว่า) แท้จริงเราได้รับความหายนะแล้ว
 56 | 67 | ไม่เพียงแต่เท่านั้น เรายังขาดแคลนปัจจัยเพาะปลูกอีกด้วย
 56 | 68 | พวกเขาเห็นน้ำที่พวกเขาดื่มแล้วมิใช่หรือ?
 56 | 69 | พวกเขาเป็นผู้หลั่งมันลงมาจากก้อนเมฆ หรือว่าเราเป็นผู้หลั่งมันลงมา
 56 | 70 | หากเราประสงค์ เราจะทำให้มันเค็มจัด แล้วโฉนเส้าพวกเขาจึงไม่กตัญญู?
 56 | 71 | พวกเขาเห็นไฟที่พวกเขาลูกขึ้นมาแล้วมิใช่หรือ?
 56 | 72 | พวกเขาเป็นผู้ทำให้ต้นไม้ของมันเป็นงอกเงยขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้ทำให้มันเป็นงอกขึ้นมา
 56 | 73 | เราได้ทำให้มันมีขึ้นเพื่อเป็นการเตือนสติ และอำนาจประโยชน์แก่ผู้เดินทางรอนแรม
 56 | 74 | ดังนั้น เจ้าจงสดุดีด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่เกิด
 56 | 75 | ข้า (อัลลอฮฺ) ขอสาบานด้วยตำแหน่งต่าง ๆ ของดวงดาว
 56 | 76 | และแท้จริงมันเป็นการสาบานอันยิ่งใหญ่ หากพวกเขารู้
 56 | 77 | นั่นคือ กุรอานอันทรงเกียรติ
 56 | 78 | ซึ่งอยู่ในบันทึกที่ถูกพิทักษ์รักษาไว้
 56 | 79 | ไม่มีผู้ใดจะต้องอัลกุรอาน นอกจากบรรดาผู้บริสุทธิ์เท่านั้น
 56 | 80 | ถูกประทานลงมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก
 56 | 81 | และด้วยเรื่องนี้ (อัลกุรอาน) กระนั้นหรือที่พวกเขาปฏิเสธเหยยหยัน?
 56 | 82 | และทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา พวกเขาก็ยังปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺ กระนั้นหรือ
 56 | 83 | และเมื่อวิญญูณได้มาถึงคอหอย (กำลังจะตาย) แล้วพวกเขาก็สามารถจะยับยั้งไว้ได้หรือ?
 56 | 84 | และในขณะนั้นพวกเขาก็กำลังมองดูกันอยู่
 56 | 85 | และเราเห็นอยู่ใกล้ชิดเขายิ่งกว่าพวกเขารู้ แต่ทว่าพวกเขามองไม่เห็น (มะลาอิกะฮฺ)
 56 | 86 | หากว่าพวกเขามีได้อยู่ภายใต้อำนาจของผู้ใด และไม่มีพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเขาแล้ว
 56 | 87 | โฉนเส้า พวกเขาจึงไม่ให้วิญญูณกลับมาสร้างอีก หากพวกเขารู้จริง?
 56 | 88 | สำหรับผู้ที่หากว่าเขา (ผู้ตาย) เป็นผู้ใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ
 56 | 89 | ดังนั้นความอึดอัดเข้านั้น และสวรรค์อันเป็นที่โปรดปรานจะได้แก่เขา
 56 | 90 | และหากว่าเขาอยู่ในกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา)
 56 | 91 | ดังนั้นความปลอดภัยก็เป็นของเขา ในฐานะเป็นผู้อยู่ใน กลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา)
 56 | 92 | และหากว่าเขาอยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธหลงทาง
 56 | 93 | ดังนั้นสิ่งที่เตรียมไว้สำหรับเขาก็คือน้ำร้อนที่กำลังเดือด
 56 | 94 | และเปลวไฟที่ลุกไหม้
 56 | 95 | แท้จริงนี่แหละคือความจริงที่แน่นอน
 56 | 96 | ดังนั้นเจ้าจงสดุดีด้วยพระนามพระเจ้าของผู้ยิ่งใหญ่เกิด
 57 | 1 | สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินแซ่ซ้องสดุดีต่ออัลลอฮฺ. และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
 57 | 2 | อำนาจอันเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย และพระองค์เป็น
 57 | 3 | ผู้ทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่ง
 57 | 4 | พระองค์ทรงเป็นองค์แรกและองค์สุดท้าย และทรงเปิดเผยและทรงเร้นลับ และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง
 57 | 5 | พระองค์คือ พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินในระยะเวลา 6 วัน แล้วพระองค์ทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์ พระองค์ทรง
 57 | 6 | รอบรู้สิ่งที่เข้าไปในแผ่นดิน และสิ่งที่ออกมาจากแผ่นดิน และสิ่งที่ลงมาจากฟากฟ้าและสิ่งที่ขึ้นไปสู่ฟากฟ้าและพระองค์ทรงอยู่กับ พวก
 57 | 7 | เจ้าไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ ณ แห่งไหนใด และ อัลลอฮฺ ทรงเห็นสิ่งที่พวกเขากระทำ
 57 | 8 | อำนาจอันเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของพระองค์ และการงานทั้งหลายถูกให้กลับไปยังอัลลอฮฺ. เท่านั้น
 57 | 9 | พระองค์ทรงให้กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้
 57 | 10 | สิ่งที่อยู่ในทรวงอก
 57 | 11 | พวกเขาจึงศรัทธาต่ออัลลอฮฺ. และรอซูลของพระองค์ และจงบริจาคนในทางของอัลลอฮฺจากสิ่งที่พระองค์ทรงทำให้พวกเขากลายเป็น
 57 | 12 | ตัวแทนของมัน ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดาผู้บริจาคนในหมู่พวกเขานั้นสำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลอันใหญ่ยิ่ง
 57 | 13 | และโฉนเส้าพวกเขาก็จะไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ. ทั้ง ๆ ที่รอซูลได้เรียกร้องพวกเขาให้ศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา และแน่นอน
 57 | 14 | พระองค์ได้ทรงเอาสัญญาณกับพวกเขาแล้ว หากพวกเขารู้
 57 | 15 | พระองค์เป็นผู้ทรงประทานบรรดาอัลอายาตอันชัดแจ้งลงมาแก่ (มุฮัมมัด) บ่าวของพระองค์ เพื่อทรงนำพวกเขาออกจากความ
 57 | 16 | มืดทมิฬหลายสู่ความสว่าง และแท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอต่อพวกเขา
 57 | 17 | และโฉนเส้าพวกเขาก็จะไม่บริจาคนในทางของอัลลอฮฺ ทั้ง ๆ ที่มรดกแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้เป็นของอัลลอฮฺ ในหมู่
 57 | 18 | พวกเขานั้นไม่มีผู้บริจาคนและได้ต่อสู้ (ในทางของอัลลอฮฺ) ก่อนการพิชิต (นครมักกะฮฺ) ชนเหล่านั้นย่อมมีฐานะสูงกว่าบรรดาผู้บริจาคน
 57 | 19 | และต่อสู้ (ในทางของอัลลอฮฺ) หลังการพิชิต (นครมักกะฮฺ) และอัลลอฮฺทรงสัญญาความดีงาม (สวนสวรรค์) แก่ทั้งสองฝ่าย และ
 57 | 20 | อัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเขากำลังกระทำ
 57 | 21 | ใครคือผู้ที่ให้อัลลอฮฺยืม (บริจาคนในทางของอัลลอฮฺ) ด้วยการยืมที่ดี แล้วพระองค์ก็จะทรงเพิ่มพูนผลบุญแก่เขา และเขาจะ
 57 | 22 | ได้รับรางวัลอันมีเกียรติ (สวนสวรรค์)

57|12|วันที่เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง แสงสว่างของพวกเขาคงฉายแสง ณ เบื้องหน้าของพวกเขา และทางเบื้องขวาของพวกเขา (จะมีเสียงกล่าวว่า) วันนี้มีข่าวดีแก่พวกเจ้า คือสวนสวรรค์หลากหลายมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างของมัน โดยพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือชัยชนะ อันยิ่งใหญ่

57|13|วันที่พวกมุนาฟิกินชาย และพวกมุนาฟิกินหญิงจะกล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าจงมองมายังเราเถิด เพื่อเราจะได้รับแสงสว่างของพวกท่านด้วย จะมีเสียงกล่าวว่า จงหันหลังกลับไปทางข้างหลังของพวกเจ้าเพื่อแสวงหาเอาเอง (ขณะนั้น) ก็จะมีกำแพงที่มีประตูบานหนึ่งมาขวางกั้นระหว่างพวกเขา ด้านในของมันนั้นมีความเมตตา และด้านนอกของมัน (ของพวกมุนาฟิกิน) มีการลงโทษ

57|14|พวกเขา (พวกมุนาฟิกิน) จะร้องเรียกเขาทั้งหลาย (บรรดามุอัมมิน) ว่าพวกเรามีได้เคยอยู่ร่วมกับพวกท่านดอดหรือ? เขาทั้งหลายกล่าวว่า แน่แน่นอน แต่พวกท่านได้ทำลายตัวของพวกท่านด้วยการกลบเกลื่อนและพวกท่านคอยสิ่งที่เกิดขึ้น (แก่บรรดามุอัมมิน) และพวกท่านสงสัย (ในเรื่องของศาสนา) และความหวังที่เลื่อนลอยได้หลอกลวงพวกท่าน จนกระทั่งพระบัญชาของอัลลอฮ์ได้มีมา และมัน (ชัยชนะ) ได้ส่อลวงพวกเจ้าเกี่ยวกับอัลลอฮ์

57|15|ดังนั้น วันนั้นการไปมาจะไม่ถูกรับจากพวกเจ้า และจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่พำนักของพวกเขาเป็นสถานที่อันเหมาะสมแก่พวกเจ้า และมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง

57|16|ยังไม่มีถึงเวลาอีกหรือสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่หัวใจของพวกเขาจะมอบน้อมต่อการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และสิ่งซึ่งได้มีลงมาคือความจริง และพวกเขายาได้เป็นเช่นบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์มาแต่ก่อนนี้ แล้วช่วงเวลาได้เนิ่นนานเกินไปแก่พวกเขา ดังนั้นจิตใจของพวกเขาจึงแข็งกระด้าง และส่วนมากของพวกเขาจึงเป็นผู้ฝ่าฝืน

57|17|พึงทราบเถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาหลังจากการแห้งแล้งของมัน แน่แน่นอนเราได้ทำให้สัญญาณทั้งหลายแจ่มแจ้งแก่พวกเจ้าแล้ว เพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ

57|18|แท้จริงบรรดาผู้บริจาคชายและบรรดาผู้บริจาคหญิง และพวกเขาได้ให้อัลลอฮ์ยืม (บริจาคในหนทางของอัลลอฮ์) ด้วยการยืมที่ดี จะมีเพิ่ม (ผลตอบแทน) แก่พวกเขาและสำหรับพวกเขาก็จะได้รับรางวัลอันมีเกียรติ

57|19|และบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์. และบรรดาผู้ออกซุลของพระองค์ ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง และเป็นผู้เสียสละชีวิต ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา สำหรับพวกเขาก็จะได้รับรางวัลของพวกเขา และแสงสว่างของพวกเขา ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเรา ชนเหล่านั้นเป็นชาวนรก

57|20|พึงทราบเถิดว่า แท้จริงการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้มีโชคร้ายใด เว้นแต่เป็นการละเล่นและการสนุกสนานรำเริงและเครื่องประดับและความโอ้อวดระหว่างพวกเขา และการแข่งขันกันสะสมในทรัพย์สินและลูกหลาน เปรียบเสมือนเช่น น้ำฝนที่การอกเงยที่ผลของความพอใจให้แก่กลีกรแล้วมันก็เหี่ยวแห้งเจ้าจะเห็นมันเป็นสีเหลือง แล้วมันก็กลายเป็นเศษเป็นชิ้นแห้ง ส่วนในวันปรโลกนั้นมีการลงโทษอย่างสาหัส และมีการอภัยโทษและความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ มีโชคร้ายใดนอกจากการแสวงหาผลประโยชน์แห่งการหลอกลวงเท่านั้น

57|21|จงเร่งรีบไปสู่การขอกฎโทษจากพระเจ้าของพวกเขา และสวนสวรรค์ซึ่งความกว้างของมันประหนึ่งความกว้างของชั้นฟ้าและแผ่นดิน (ซึ่งสวรรค์นั้น) ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และบรรดาผู้ออกซุลของพระองค์ นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์จะทรงประทานมันให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้โปรดปรานอันใหญ่หลวง

57|22|ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ และไม่มีแม่แต่ในตัวของพวกเขาเอง เว้นแต่ได้มีไว้ในบันทึกก่อนที่จะบังเกิดมันขึ้นมา แท้จริงนั้นมันเป็นการง่ายสำหรับอัลลอฮ์

57|23|เพื่อพวกเจ้าจะได้ไม่ต้องเสียใจต่อสิ่งที่ได้สูญเสียไปจากพวกเจ้า และไม่ใส่ใจต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์มีทรงชอบทุกผู้ที่ยังจงทอ และผู้ศรัทธาไว้ใจ

57|24|คือบรรดาผู้ที่ตระหนี่ และสั่งสอนคนอื่นให้ตระหนี่ และผู้ที่ผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นพระองค์ทรงพอเพียง และทรงได้รับการสรรเสริญอย่างแน่นอน

57|25|โดยแน่นอนเราได้ส่งบรรดาผู้ออกซุลของเราพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้งและเราได้ประทานคัมภีร์และความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพวกเขาเพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่บนความเที่ยงธรรม และเราได้ให้มีเหล็กขึ้นมา เพราะในนั้นมีความแข็งแกร่งมาก และมีประโยชน์มากมายสำหรับมนุษย์ และเพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงรู้ถึงผู้ที่ช่วยเหลือพระองค์ และบรรดาผู้ออกซุลของพระองค์ (มีความเชื่อมั่น) โดยทางลับ (ต่อพระองค์) แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ

57|26| (ขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์) โดยแน่นอนเราได้ส่งนุหะและอิบรอฮีม และเราได้ทำให้ลูกหลานของเขาทั้งสองเป็นนบี และเราได้ประทานคัมภีร์ (อัลเตอรอฮ์ อัลอินญิล และอัลกุรอาน) ดังนั้นบางคนในหมู่พวกเขาที่เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกตอ้ง และส่วนมากในหมู่พวกเขาก็เป็นผู้ฝ่าฝืนหลงทาง

57|27|แล้วเราก็ได้ส่งบรรดาผู้ออกซุลของเราติดตามร่องรอยของพวกเขา และเราได้ส่งอิซาอิบน์ มรยัม ตามมา และเราได้ประทานอินญิลให้แก่เขา และเราได้บันดาลความสงบและความเมตตาให้เกิดขึ้นในจิตใจของบรรดาผู้ที่เชื่อฟังปฏิบัติตามเขา ส่วนการถือสันโดษนั้นเรามีได้บัญญัติมันขึ้นมาแก่พวกเขา (เว้นแต่) พวกเขาประดิษฐ์มันขึ้นมา เพื่อแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์ แต่พวกเขามิได้เอาใจใส่เท่าที่ควรจะกระทำมัน กระนั้นก็ดีเราก็ได้ประทานรางวัลของพวกเขาแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเขา แต่ส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน

57|28|โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงยำเกรงต่ออัลลอฮ์ และจงศรัทธาต่อผู้ออกซุลของพระองค์เถิด พระองค์จะทรงประทานความเมตตาของพระองค์ให้แก่พวกเจ้าสองเท่าและจะทรงให้ให้มีแสงสว่างแก่พวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจะได้ดำเนินชีวิตด้วยมัน และจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

57|29|ทั้งนี้เพื่อให้จะสลัดกิตาบะได้รู้ว่าพวกเขาไม่มีอำนาจเหนือสิ่งใดในความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และแท้จริงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และแท้จริงความโปรดปรานนั้นอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ซึ่งพระองค์จะทรงประทานความโปรดปรานนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงโปรดปรานอันใหญ่หลวง

58|1|โดยแน่นอน อัลลอฮ์ทรงได้ยินถ้อยคำของสตรีที่กำลังโต้แย้งกับเจ้าในเรื่องสามีของนางและนางได้ร้องทุกข์ต่ออัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงได้ยินการตอบโต้ของเจ้าทั้งสอง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรู้เห็นเสมอ

58|2|บรรดาผู้เปรียบเทียบภรรยาของพวกเขาในหมู่พวกเขาว่าเหมือนแม่ของพวกเขาในพวกนางมิได้เป็นแม่ของพวกเขา บรรดาแม่ของพวกเขามิได้เป็นอื่นใดนอกจากเป็นผู้ให้กำเนิดพวกเขาเท่านั้น และแท้จริงพวกเขานั้นกล่าวคำพูดที่น่าเกลียดและกล่าวเท็จ และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษทรงยกโทษให้เสมอ

58|3|และบรรดาผู้เปรียบเทียบภรรยาของพวกเขาให้เหมือนแม่ของพวกเขาแล้วพวกเขาก็ินสุถ้อยคำที่พวกเขาได้กล่าวไว้ ดังนั้น (สิ่งที่จำเป็นแก่เขาต้องปฏิบัติคือ) การปล่อยทาสหนึ่งคนก่อนที่จะเขาทั้งสองจะจะต้องต่อกัน (ร่วมหลับนอน) นั่นคือสิ่งที่พวกเขาถูกเตือนเอาไว้ให้ปฏิบัติและอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างยิ่งในสิ่งที่พวกเขากำลังกระทำ

58|4|ส่วนผู้ที่ไม่สามารถหา (ทาส) ได้ก็ต้องถือศีลอดสองเดือนติดต่อกัน ก่อนที่เขาทั้งสองจะจะต้องต่อกัน (ร่วมหลับนอน) สำหรับผู้ที่ไม่สามารถจะถือศีลอดได้ ก็ต้องให้อาหารแก่คนยากจนจำนวนหกสิบคนทั้งนี้เพื่อจะให้พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และผู้ออกซุลของ

พระองค์ นั่นคือขอบเขตของอัลลอฮ์ และสำหรับพวกปฏิเสธศรัทธานั้นจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวด

58|5| แท้จริงบรรดาผู้ต่อต้านอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ พวกเขาจะถูกทำให้อัปยศเช่นเดียวกับบรรดาก่อนหน้าพวกเขาได้ถูกทำให้ อัปยศมาก่อนแล้ว และแน่นอนเราได้ประทานอายะตทั้งหลายอันชัดแจ้ง และสำหรับพวกปฏิเสธศรัทธาจะได้รับการลงโทษอย่างน่าอดสู

58|6| วันที่อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาทั้งหมดพินาศขึ้นมา แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเขาทราบถึงสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติไว้ อัลลอฮ์

ทรงประเมิณมันไว้อย่างครบถ้วน แต่พวกเขาลืมมัน และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่งทุกอย่าง

58|7| เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน การซุบซิบกันในสามคนจะไม่เกิดขึ้น เว้นแต่พระองค์ทรงเป็นที่ยกของพวกเขาก็จะเกิดขึ้นในหาคัน เว้นแต่พระองค์ทรงเป็นที่ยกของพวกเขาก็จะเกิดขึ้นน้อย กว่านั้น และจะไม่เกิดขึ้นมากกว่านั้น เว้นแต่พระองค์ทรงอยู่ร่วมกับพวกเขา ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในแห่งหนใด แล้วพระองค์ก็จะทรงแจ้ง พวกเขาให้ทราบในวันกิยามะฮ์ถึงสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ (ในโลกลดunya) แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

58|8| เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า บรรดาผู้ที่ถูกห้ามจากการซุบซิบกัน แล้วพวกเขาก็กลับไปกระทำในสิ่งที่พวกเขาได้ถูกห้ามเอาไว้ และพวกเขาก็ซุบซิบกันในการทำบาปและการเป็นศัตรูและการฝ่าฝืนท่านร่อซูล และเมื่อพวกเขามาหาเจ้า พวกเขาจะกล่าวท้าทายไม่เหมือนกับ ที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวท้าทายด้วยคำพูดนั้น และพวกเขากล่าวในหมู่พวกเขาว่าทำไมอัลลอฮ์จึงไม่ทรงลงโทษเรามากที่เราได้กล่าวท้าทาย (มุ ฮัมมัด) นรกก็เป็นการพอเพียงแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะถูกเผาไหม้ในนั้นมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง

58|9| โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อพวกเขาซุบซิบต่อกัน ก็อย่าได้ซุบซิบกันด้วยการทำบาปและการเป็นศัตรู และการฝ่าฝืนท่านร่อซูลแต่ จงซุบซิบกันเพื่อการทำความดี และการยำเกรง พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งพวกเขาจะถูกรวบรวมให้กลับไปหาพระองค์

58|10| แท้จริงการซุบซิบกันนั้นนั้นเป็นการงานของชัยฏอน เพื่อมันจะก่อความเสียหายให้แก่บรรดามุอมีน แต่มันจะไม่ให้ร้ายแต่อย่าง ใดแก่พวกเขา เว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และเฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้นบรรดามุอมีนต้องมอบความไว้วางใจ

58|11| โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อได้มีเสียงกล่าวแก่พวกเจ้าว่า จงหลีกเลี่ยงที่ใดในที่ชุมนุม พวกเจ้าก็จงหลีกเลี่ยงที่ใดที่เขาเพราะอัลลอฮ์จะทรง ให้ที่กว้างขวางแก่พวกเจ้า (ในวันกิยามะฮ์) และเมื่อมีเสียงกล่าวว่าจงลุกขึ้นยืนจากที่ชุมนุมนั้น พวกเจ้าก็จงลุกขึ้นยืน เพราะอัลลอฮ์จะ ทรงยกย่องเทอดเกียรติแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้ได้รับความรู้หลายชั้น และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้า

กระทำ

58|12| โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อพวกเขาจะปรึกษาหารือท่านร่อซูลเป็นการส่วนตัว (เป็นการลับ) พวกเจ้าจงบริจาคนก่อนการ ปรึกษาหารือของพวกเจ้า นั่นเป็นการกระทำที่ดีสำหรับพวกเจ้าและเป็นการทำจิตใจให้ผ่องแผ้ว หากพวกเจ้าไม่สามารถหาได้ แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

58|13| พวกเจ้ากล่าวต่อการบริจาคนก่อนหน้าการปรึกษาหารือเป็นการส่วนตัวของพวกเจ้ากระนั้นหรือ? หากพวกเจ้ามิได้กระทำเช่นนั้น อัลลอฮ์ก็ได้ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้าแล้ว ดังนั้นพวกเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและบริจาคนและจงถือฟังกัฎฏ์ต่ออัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

58|14| เจ้ามิเห็นดอกหรือบรรดาผู้ที่เปี่ยมมิตรกับชนกลุ่มหนึ่งซึ่งอัลลอฮ์ทรงกริ้วพวกเขา? พวกเขา(มุนาฟิกีน) มิได้เป็นพวกของพวกเจ้า และมีได้เป็นพวกของพวกเขา (ยะฮูด) และพวกเขาสอบถามในเรื่องโกหกทั้งนั้น ทั้ง ๆ ที่พวกเรารู้ดีอยู่แล้ว

58|15| อัลลอฮ์ทรงเตรียมการลงโทษอย่างสาหัสไว้ให้แก่พวกเขาแล้ว แท้จริงพวกเขานั้น สิ่งที่พวกเขากระทำไปมันชั่วร้ายจริง ๆ

58|16| พวกเขาได้ยึดถือเอาการสาบานของพวกเขากันเป็นโล่ป้องกัน แล้วพวกเขาก็ขัดขวางผู้คนให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ ดังนั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างน่าอดสู

58|17| ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และลูกหลานของพวกเขาจะไม่ช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้แต่อย่างใดชน เหล่านั้นเป็นชาวนรก พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

58|18| วันที่อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาพินาศขึ้นมาทั้งหมด แล้วพวกเขาก็จะสาบานต่อพระองค์ดังเช่นที่พวกเขาสาบานต่อพระเจ้าและ พวกเขาคิดว่า แท้จริงพวกเขายูบย่นสิ่งหนึ่งแห่งความจริงแล้ว ฟังทราบเถิด แท้จริงพวกเขาคือโกหก

58|19| ชัยฏอนมารร้ายได้เข้าไปครอบงำพวกเขาเสียแล้ว มันจึงทำให้พวกเขาลืมการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ชนเหล่านั้นคือบรรดาพรรคพวก ของชัยฏอน ฟังทราบเถิดว่า แท้จริงพรรคพวกของชัยฏอนนั้น พวกเขาเป็นผู้ขาดทุน

58|20| แท้จริงบรรดาผู้ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ ชนเหล่านั้นอยู่ในหมู่ผู้อัปยศอดสู

58|21| อัลลอฮ์ ทรงกำหนดไว้ว่า แน่แน่นอนซ้ำและร่อซูลของข้าจะมีชัยชนะเหนือกว่า แท้จริงอัลลอฮ์ นั้นเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ เหนือ

58|22| เจ้าจะไม่พบหมู่ชนใดที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกรักใคร่ชอบพอกับผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ ถึง แม้ว่าพวกเขาจะเป็นพ่อของพวกเขาก็ หรือลูกหลานของพวกเขา หรือพี่น้องของพวกเขา หรือเครือญาติของพวกเขาก็ตาม ชนเหล่านั้น อัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกการศรัทธาไว้ในจิตใจของพวกเขา และได้ทรงเสริมพวกเขาให้มีพลังมากขึ้นด้วยการสนับสนุนพระองค์ และจะทรงให้ พวกเขาได้เข้าสวนสวรรค์หลากหลาย มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์ โดยเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานต่อพวกเขาและพวกเขาก็ยินดีปรีดาต่อพระองค์ ชนเหล่านั้นคือพรรคพวกของอัลลอฮ์ ฟังรู้เถิดว่า แท้จริงพรรคของ อัลลอฮ์นั้น พวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ

59|1| สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างจะต้องสดุดีต่ออัลลอฮ์ . และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ

59|2| พระองค์เป็นผู้ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกอะฮ์ลุลกิตาบออกจากบ้านเรือนของพวกเขา เป็นครั้งแรกของการถูกไล่ออกเป็นกลุ่มๆ พวกเจ้ามิได้คาดคิดกันเลยว่าพวกเขาจะออกไป (ในสภาพเช่นนั้น) และพวกเขาคิดว่าแท้จริงป้อมปราการของพวกเขาจะ ปกป้องกันพวกเขาให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้แต่การลงโทษของอัลลอฮ์ได้มีมายังพวกเขาโดยมิได้คาดคิดมาก่อนเลย และ พระองค์ทรงทำให้ความหวาดกลัวเกิดขึ้นในจิตใจของพวกเขา โดยพวกเขาได้ทำลายบ้านเรือนของพวกเขาด้วยน้ำมือของพวกเขาเอง และ ด้วยน้ำมือของบรรดามุอมีน จงยึดถือเป็นบทเรียนเถิด โอ้ผู้มีสติปัญญาทั้งหลายเอ๋ย

59|3| และหากมิใช่เพราะอัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดการเนรเทศแก่พวกเขาแล้ว แน่แน่นอนพระองค์ทรงลงโทษพวกเขาในโลกนี้ และสำหรับ พวกเขาในโลกนั้นก็คือการลงโทษด้วยนรก

59|4| ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาต่อต้านอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ และผู้ใดต่อต้านอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเข้มงวดในการ ลงโทษ

59|5| การที่พวกเจ้าโค่นต้นอินทผาลัมหรือปล่อยี่ให้มันยืนไว้บนรากของมันนั้น เนื่องด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และเพื่อพระองค์จะทำให้ บรรดาผู้ฝ่าฝืนได้รับอัปยศ

59|6| และสิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงให้ร่อซูลของพระองค์ยึดมาได้จากพวกเขา(พวกยะฮูด) พวกเจ้ามิได้เห็นด้วยกับการที่ฆ่าหรือที่ถูกรอก ไป แต่อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ร่อซูลของพระองค์มีอำนาจเหนือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

59|7| และสิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงให้ร่อซูลของพระองค์ยึดมาได้จากชาวเมือง(พวกกุฟฟาร) เป็นสิทธิของอัลลอฮ์และร่อซูลและญาติสนิทและ เด็กกำพร้าและผู้ขัดสนและผู้เดินทาง เพื่อมันจะได้หมุนเวียนอยู่ในระหว่างผู้มั่งมีของพวกเขาเท่านั้น และอันใดที่ท่านได้ห้ามพวกเจ้าก็จง ละเว้นเสีย พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ

59 | 8 | (สิ่งที่ยึดมาได้จากพวกยะฮูด) เป็นของบรรดาผู้อพยพที่ขัดสนซึ่งถูกขับไล่กลับบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขา และทอดทิ้งทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และความยินดีของพระองค์และช่วยเหลืออัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ จนเหล่านั้นพวกเขาคือผู้สัตย์จริง

59 | 9 | และบรรดาผู้ที่ได้ตั้งหลักแหล่งอยู่ที่นครมะดีนะฮ์ (ชาวอันศอร) และพวกเขาศรัทธาก่อนหน้าการอพยพของพวกเขา (ชาวมุฮาญิรีน) พวกเขารักใคร่ผู้ที่อพยพมายังพวกเขาและจะไม่พบความต้องการหรือความอิจฉาอยู่ในทรวงอกของพวกเขาในสิ่งที่ได้ถูกประทานให้ และให้สิทธิผู้อื่นก่อนตัวของพวกเขาสองถึงแม้ว่าพวกเขายังมีความต้องการอยู่มากก็ตามและผู้ใดปกป้องการตระหนี่ที่อยู่ในตัวของเขาสจนเหล่านั้นพวกเขาคือผู้ประสบความสำเร็จ

59 | 10 | และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขาโดยพวกเขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราทรงโปรดอภัยให้แก่เราและพี่น้องของเราผู้ซึ่งได้ศรัทธาก่อนหน้าเรา และขอพระองค์อย่าได้มีการเคียดแค้นเกิดขึ้นในหัวใจของเราต่อบรรดาผู้ศรัทธา ข้าแต่พระเจ้าของเราแท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ

59 | 11 | เจ้ามิเห็นดอกหรือว่าบรรดาผู้กลับกลอกกล่าวแก่พี่น้องของพวกเขาที่ปฏิเสธศรัทธาในหมู่อะซุลลิกิตาว่า หากพวกท่านถูกไล่ ออกแน่นอนเราก็จะออกไปพร้อมกับพวกท่านด้วย และเราจะไม่เชื่อฟังปฏิบัติตามผู้ใดเป็นอันตรายเกี่ยวกับพวกท่าน และหากพวกท่านถูกโจมตีแน่นอนเราจะช่วยเหลือพวกท่าน และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานว่า แท้จริงพวกเขาคือผู้กล่าวเท็จ

59 | 12 | หากพวกเขาถูกขับไล่ออกไปบรรดาผู้กลับกลอกเหล่านั้นก็จะไม่ออกไปพร้อมกับพวกเขาและถ้าพวกเขาถูกโจมตีบรรดาผู้กลับกลอกก็จะไม่ช่วยเหลือพวกเขา (ยะฮูดะนีซะฮ์) และหากบรรดาผู้กลับกลอกช่วยเหลือพวกเขาแน่นอนบรรดาผู้กลับกลอกก็จะผินหลังหนีออกไปพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

59 | 13 | แน่ละพวกเจ้านี้เป็นที่หวาดเกรงในทรวงอกของพวกเขายิ่งกว่าที่พวกเขามิต่ออัลลอฮ์ ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาคือหมู่ชนที่ไม่เข้าใจ

59 | 14 | พวกเขาทั้งหมดจะไม่ต่อสู้กับพวกเจ้าเว้นแต่ในกรณีที่มิยอมปรการหรือจากเบื้องหลังของกำแพง การเป็นศัตรูระหว่างพวกเขากันเองนั้นรุนแรงยิ่งนัก เจ้าข้า! จาพวกเขารวมกันเป็นปีกแผ่นแต่ (ความจริงแล้ว)จิตใจของพวกเขาแตกแยกกัน ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาคือหมู่ชนที่ไม่ให้สติปัญญาใครครวญ

59 | 15 | (สภาพของพวกเขา) ประหนึ่งอุปมาสภาพของบรรดา (พวกยิว) ก่อนหน้าพวกเขาเพียงเล็กน้อยซึ่งพวกเขาได้ล้มรสผลร้ายแห่งการงานของพวกเขาและการลงโทษอันเจ็บปวดจะได้แก่พวกเขา

59 | 16 | ประหนึ่งเช่นชัยฏอนเมื่อมันกล่าวแก่มนุษย์ว่าจงปฏิเสธศรัทธาเถิด ครั้นเมื่อเขาได้ปฏิเสธศรัทธาแล้วมันจะกล่าวว่า แท้จริงฉันขอปลีกตัวออกจากท่าน แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

59 | 17 | ดังนั้นบั้นปลายของพวกเขาทั้งสองคือพวกเขาทั้งสองจะอยู่ในนรกเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล และนั่นคือการตอบแทนของบรรดาผู้ศรัทธา

59 | 18 | โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ยพวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และทุกชีวิตจงพิจารณาว่าอะไรบ้างที่ตนได้เตรียมไว้สำหรับพรุ่งนี้ (วันกิยามะฮ์) และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

59 | 19 | และพวกเจ้าอย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้ที่ลืมนอัลลอฮ์มิฉะนั้นอัลลอฮ์จะทรงทำให้พวกเขาลืมตัวของพวกเขาสจนเหล่านั้นพวกเขาคือผู้ฝ่าฝืน

59 | 20 | บรรดาชาวนรกกับบรรดาชาวสวนสวรรค์นั้นไม่เหมือนกันดอก บรรดาชาวสวนสวรรค์พวกเขาเป็นผู้ได้รับความสำเร็จ

59 | 21 | หากเราประทานอัลกุรอานนี้ลงมานับว่าพวกเขาคือหนึ่ง แน่ละเราจะเห็นมันนอนนิ่มแตกแยกออกเป็นเสี่ยงๆ เนื่องจากความกลัวต่ออัลลอฮ์ อุปมาเหล่านั้นเราได้ยกมันมาเปรียบเทียบกับมนุษย์เพื่อพวกเขาจะได้พิจารณาใคร่ครวญ

59 | 22 | พระองค์คืออัลลอฮ์ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผยพระองค์คือผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

59 | 23 | พระองค์คืออัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์ผู้ทรงอำนาจสูงสุด ผู้ทรงบริสุทธิ์ ผู้ทรงความสามัคคี ผู้ทรงคุ้มครองการศรัทธา ผู้ทรงปกป้องรักษาความปลอดภัย ผู้ทรงความยิ่งใหญ่ ภูมิโอบาหาบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์ให้พ้นจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีต่อพระองค์

59 | 24 | พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างผู้ทรงให้บังเกิดผู้ทรงทำให้เป็นรูปร่างสำหรับพระองค์คือพระนามทั้งหลายอันสวยงามไพเราะซึ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างแช่ซึ่งสุดดีพระองค์และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ

60 | 1 | โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบศัตรูของข้าและศัตรูของพวกเจ้าเป็นมิตรโดยให้ความรักใคร่แก่พวกเขา และทั้ง ๆ ที่พวกเขานับถือศรัทธาต่อสิ่งที่เรามีมายังพวกเจ้าคือสัจธรรม พวกเขาคับใส่ร่อซูลและโดยเฉพาะพวกเจ้า เนื่องจากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเขา หากพวกเจ้าได้เคยออกไปต่อสู้ในแนวทางของข้า และแสวงหาความโปรดปรานของข้า (ดังนั้นพวกเจ้าอย่าได้คบพวกปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นของข้า) โดยซ่อนความรักใคร่แก่พวกเขาอย่างลับ ๆ และข้ารู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้าปิดบัง และสิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผย และผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากระทำเช่นนั้นแน่อนเขาได้หลงจากทางอันเที่ยงธรรม

60 | 2 | หากพวกเขามีสถานะดีกว่าพวกเจ้า พวกเขาก็จะแสดงตัวเป็นศัตรูกับพวกเจ้าและจะยื่นมือของพวกเขายไปยังพวกเจ้า (ทำร้าย) และลิ้นของพวกเขาก็จะกล่าวร้ายสาปแช่งและพวกเขาใคร่ที่จะให้พวกเจ้าเป็นพวกปฏิเสธศรัทธา

60 | 3 | ความสัมพันธ์ทางเครือญาติของพวกเจ้าและลูกหลานของพวกเจ้า จะไม่อำนาจประโยชน์อื่นใดแก่พวกเจ้าในวันกิยามะฮ์ พระองค์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเจ้า และอัลลอฮ์ทรงสอดส่องในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

60 | 4 | แน่ละเราได้มีแบบอย่างอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้วใน (ตัว) อิบรอฮีม และบรรดา (มูมิน) ผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เมื่อพวกเขา กล่าวแก่หมู่ชนของพวกเขาว่า แท้จริงพวกเราขอปลีกตัวจากพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ เราขอปฏิเสธศรัทธาต่อ (ศาสนาของ) พวกท่าน และการเป็นศัตรูและการเกลียดชังระหว่างพวกเรากับพวกท่านได้ปรากฏขึ้นแล้ว (และจะคงอยู่) ตลอดไป จนกว่าพวกท่านจะศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว นอกจากคำกล่าวของอิบรอฮีมแก่บิดาของเขา (ที่ว่า) แน่ละฉันจะขอภักดีโทษให้แก่ท่านทั้งๆ ที่ฉันไม่มีอำนาจอันใดจะช่วยเหลือ (ให้พ้นจากการลงโทษ) จากอัลลอฮ์ได้ ข้าแต่พระเจ้าของเราแต่พระองค์ท่านเราขอมอบหมาย และยังพระองค์ท่านเท่านั้น เราขออุทิศโทษ และยังพระองค์ท่านเท่านั้นคือการกลับใจ

60 | 5 | ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงอย่าให้เราเป็นที่ทดสอบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยให้แก่เรา ข้าแต่พระเจ้าของเรา แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

60 | 6 | โดยแน่อน (ได้มีแบบอย่างอันดีงามในพวกเขาสำหรับพวกเจ้าแล้ว) แก่ผู้ที่หวังใน (การตอบแทนของ) อัลลอฮ์และวันสุดท้าย และผู้ใดผินหลังใจ (การศรัทธา) ดังนั้น แท้จริงอัลลอฮ์ คือ ผู้ทรงพอเพียงผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

60 | 7 | บางทีอัลลอฮ์จะทรงทำให้เกิดความรักใคร่ระหว่างพวกเจ้ากับบรรดาผู้ที่พวกเจ้าถือเป็นศัตรูในหมู่พวกเขา และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงภักดี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

60 | 8 | อัลลอฮ์มิได้ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มิได้ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนาและพวกเขามิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะทำความดีแก่พวกเขา และให้ความยุติธรรมแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักผู้มีความยุติธรรม

60 | 9 | แต่ว่าอัลลอฮ์ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนาและขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้า และช่วยเหลือให้ขับไล่พวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะผูกมิตรกับพวกเขาและผู้ใดผูกมิตรกับพวกเขา ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา

60 | 10 | โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธาเป็นผู้ลี้ภัยมาหาพวกเจ้า ก็จงสอบสวนพวกนาง อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งในการศรัทธาของพวกนาง ครั้นเมื่อพวกเจ้ารู้ว่าพวกนางเป็นผู้ศรัทธา ก็อย่าได้ส่งพวกนางกลับไปยังพวกปฏิเสธศรัทธา พวกนางมิได้เป็นเพื่อนมดืแก่พวกเจ้า และพวกเจ้าก็มิได้เป็นเพื่อนมดืแก่พวกนาง และจงจ่ายคืนให้พวกนาง (สามีเดิมที่เป็นกาเฟร) สิ่งที่พวกเจ้าได้จ่ายไป (มะฮัร) และไม่เป็นบาปอันใดแก่พวกเจ้าที่จะแต่งงานกับพวกนาง เมื่อพวกเจ้าได้ให้แก่พวกนางซึ่งของหมั้นของพวกนาง และอย่าหวังเหนียวพันและการแต่งงานของบรรดาหญิงผู้ปฏิเสธศรัทธา และจงขอคืนสิ่งซึ่งพวกเจ้าได้ใช้จ่ายไป และให้พวกเขาขอคืนสิ่งซึ่งพวกเจ้าได้ใช้จ่ายไป นั่นคือข้อตัดสินของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงตัดสินในระหว่างพวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

60 | 11 | และถ้าคนใดในบรรดาภริยาของพวกเจ้าหนีออกไปสู่พวกปฏิเสธศรัทธาแล้ว ครั้นเมื่อพวกเจ้าสามารถแก้แค้นรับทรัพย์มาได้ ก็จงจ่ายคืนให้แก่บรรดาผู้ที่บรรดาภริยาของพวกเขานี้ไปเท่ากับจำนวนที่พวกเจ้าได้จ่ายไป และจงยำเกรงอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธาต่อพระองค์เกิด

60 | 12 | โอ้ นะบีเอ๋ย เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธาได้มาหาเจ้าโดยพวกนางเพื่อให้ปฏิญาณแก่เจ้าพวกนางจะไม่ตั้งภาคีใด ๆ ต่ออัลลอฮ์ และจะไม่ทำหมู และจะไม่ฆ่าลูก ๆ ของพวกนาง และจะไม่นำมาซึ่งการใส่ร้ายโดยการเสกสรรลูกหลง พอให้เป็นลูกของเข และจะไม่ขัดขึ้นคำสั่งของเจ้าในเรื่องดีงาม ดังนั้นจงรับการปฏิญาณของพวกนาง และจงขอต่ออัลลอฮ์ให้ทรงอภัยแก่พวกนาง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

60 | 13 | โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบกับหมู่ชนที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วต่อพวกเขาไว้เป็นมิตรสหาย แน่นนอนพวกเขาหมดหวังต่อวันปรโลกแล้วเสมือนกับที่พวกปฏิเสธศรัทธาหมดหวังต่อ (การฟื้นคืนชีพของ) ชาวกุบูร

61 | 1 | สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแซ่ซ้อง สดุดีแต่อัลลอฮ์ และพระองค์ เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

61 | 2 | โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ทำไมพวกเจ้าจึงกล่าวพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ

61 | 3 | เป็นที่น่าเกลียดยิ่งที่อัลลอฮ์ การที่พวกเจ้าพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ

61 | 4 | แท้จริง อัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ที่ต่อสู้ในทางของพระองค์เป็นแถวเดียวกัน ประหนึ่งพวกเขาคืออาคารที่ยึดมั่นแข็งแรง

61 | 5 | และจงรำลึกเมื่อมุซาได้กล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ทำไมพวกท่านจึงทำร้ายฉัน และแนนอนพวกท่านรู้แล้วมิใช่ หรือว่าแท้จริงฉันเป็นร่อซูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่าน ดังนั้นเมื่อพวกเขาเห็นเขาไป (จากแนวทาง ที่เที่ยงตรง) อัลลอฮ์ก็ทรงทำให้หัวใจของพวกเขานั้นเหวี่ยงไป และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ชี้แนะ ทางที่ถูกต้องแก่หมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

61 | 6 | และจงรำลึก เมื่ออิซา อิบน์ มรยัม ได้กล่าวไว้ โอ้อ้วส่วนของอิสรออิลเอ๋ย แท้จริงฉันเป็นร่อซูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่าน เป็นผู้อื่นอันสิ่งที่มีอยู่ในเตอรอฮ์ก่อนหน้านั้นและเป็นผู้แจ้งข่าวถึงร่อซูลคนหนึ่งผู้จะมาจากภายหลังฉัน ชื่อของเขาคือ อะหมัด ครั้นเมื่อเขา (อะหมัด) ได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งแล้ว พวกเขาบอกว่านี่คือมายาไกลแท้ ๆ

61 | 7 | และผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ ด้วยปากของพวกเขานั้นที่เขาถูกเชิญชวนสู่อิสลาม และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา

61 | 8 | พวกเขาปรารถนาที่จะดบรีศมีของอัลลอฮ์ด้วยปากของพวกเข แต่อัลลอฮ์เป็นผู้ทำให้รศมีของพระองค์สมบูรณ์ แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม

61 | 9 | พระองค์คือผู้ทรงส่งร่อซูลของพระองค์ด้วยการชี้แนวทางและศาสนาแห่งสัจธรรมเพื่อพระองค์จะทรงให้ศาสนาอิสลามอยู่เหนือศาสนาทั้งมวล ถึงแม้พวกต้งภาคจะเกลียดชังก็ตาม

61 | 10 | โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ช้าจะชี้แนะแนวทางแก่พวกเจ้าใหม่เล่า ถึงการคำที่จะช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด

61 | 11 | นั่นคือพวกเจ้าต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ และต่อสู้ดิ้นรนในทางอัลลอฮ์ ด้วยทรัพย์สินของพวกเจ้าและชีวิตของพวกเจ้า นั่นเป็นการดียิ่งสำหรับพวกเจ้าหากพวกเจ้ารู้

61 | 12 | พระองค์จะทรงอภัยให้แก่พวกเจ้า ซึ่งการทาบปของพวกเจ้า และจะทรงให้พวกเจ้าเข้าในสวนสวรรค์หลากหลาย มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์ และที่พำนักอันบรมสุขในสวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

61 | 13 | และสิ่งอื่น ๆ อีกที่พวกเจ้ารักชอบมันการช่วยเหลือจากอัลลอฮ์และการพิชิตอันใกล้นี้และจะแจ้งข่าวดีแด่บรรดาผู้ศรัทธาเกิด

61 | 14 | โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์ ดังเช่น อิซา อิบน์มรยัมได้กล่าวแก่บรรดาสาวกว่า ผู้ใดจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปยังอัลลอฮ์บ้าง? บรรดาสาวกได้กล่าวว่า พวกเราเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์ ดังนั้นกลุ่มหนึ่งจากวงศ์วานของอิสรออิลได้ศรัทธา และอีกกลุ่มหนึ่งได้ปฏิเสธศรัทธา แต่เราได้ช่วยเสริมสร้างกำลังแก่บรรดาผู้ศรัทธาให้เหนือกว่าศัตรูของพวกเรา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้มีชัยชนะ

62 | 1 | สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีแต่อัลลอฮ์ ผู้ทรงอภิสิทธิ์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

62 | 2 | พระองค์ทรงเป็นผู้แต่งตั้งร่อซูลขึ้นคนหนึ่งโนหมู่ผู้ไม่รู้จักหนังสือจากพวกเขาเองเพื่อสาธยายอายาตต่าง ๆ ของพระองค์แก่พวกเขา และทรงทำให้พวกเขาผุดผ่อง และทรงสอนคัมภีร์และความสุขคัมภีร์ภาพแก่พวกเขา และแม้ว่าแต่ก่อนนี้พวกเขาอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้งก็ตาม

62 | 3 | และกลุ่มชนอื่น ๆ ในกลุ่มพวกเขาที่จะติดตามมาภายหลังจากพวกเขา และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

62 | 4 | นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ทรงประทานความโปรดปรานนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้มีบุญคุณอันใหญ่หลวง

62 | 5 | อุปมาบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์เตอรอฮ์แล้วพวกเขามีได้ปฏิบัติตามที่พวกเขาได้รับมอบประหนึ่งเช่นกับลาที่แบกหนังสือจำนวนหนึ่ง (บนหลังของมัน) อุปมาหมู่ชนที่ปฏิเสธต่อสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์มันช่างชั่วช้าจริง ๆ และอัลลอฮ์จะไม่ชี้แนะทางแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา

62 | 6 | จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด โอ้บรรดาเยาเอ๋ย หากพวกท่านอ้างว่าพวกท่านเป็นมิตรของอัลลอฮ์อื่นจากมนุษย์ทั้งหลายแล้วไซ้ร ดังนั้นพวกท่านก็จงมุ่งหวังความตายกันเถิด หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

62 | 7 | แต่ว่าพวกเขาจะไม่มุ่งหวังมันเป็นอันขาด เนื่องด้วยสิ่งที่มีของพวกเขาคือได้ประกอบ (กรรมชั่ว) ไว้ก่อน และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้พวกอธรรมทั้งหลาย

62 | 8 | จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงความตายที่พวกท่านหนีจากมันไปนั้น มันจะมาพบกับพวกท่าน แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกท่านตามที่พวกท่านได้ประกอบกรรมไว้

62 | 9 | โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อได้มีเสียงร้องเรียก (อะซาน) เพื่อทาละหมาดในวันศุกร์ก็จงรีบเร่งไปสู่การรำลึกถึงอัลลอฮ์ และจงละทิ้งการค้าขายเสีย นั่นเป็นการดีสำหรับพวกเจ้าหากพวกเจ้ารู้

62 | 10 | ต่อเมื่อการละหมาดได้สิ้นสุดลงแล้ว ก็จงแยกย้ายกันไปตามแผ่นดิน และจงแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์และจงรำลึกถึงอัลลอฮ์ให้มาก ๆ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ

62 | 11 | และเมื่อพวกเขาได้เห็นการค้าและการละเล่นพวกเขาก็รีบกันไปทีนั้น และปล่อยเจ้าให้ยืนอยู่คนเดียว จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดสิ่งที่มี

อยู่ ณ อัลลอฮ์นั้นดีกว่าการเล่น และการค้าและอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นเลิศ ยิ่งในหมู่ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ

63|1|เมื่อพวกสับแล็บ (มุนาฟิกัน) มาหาเจ้า พวกเขากล่าวว่า เราขอปฏิญาณว่า แท้จริงท่านเป็นรَسُولของอัลลอฮ์แต่อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งว่า แท้จริงเจ้านั้นเป็นรَسُولของพระองค์อย่างแน่นอน และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานว่า แท้จริงพวกมุนาฟิกันนั้นเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแน่นอน

63|2|พวกเขาได้ถือเอาการสาบานของพวกเขาเป็นโล่ห์แล้วก็ถกกันจากทางของอัลลอฮ์ แท้จริง สิ่งที่เราได้กระทำไปนั้นช่างชั่วช้าจริง ๆ

63|3|นั่นเป็นเพราะพวกเขาศรัทธาแล้วก็ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้นจึงถูกผินกอนหัวใจของพวกเขาแล้วพวกเขาก็ไม่เข้าใจ

63|4|และเมื่อเจ้าได้เห็นพวกเขาแล้วร่างกายของพวกเขาจะเป็นที่พึงพอใจแก่เจ้า และหากพวกเขาพูด เจ้าก็จะฟังคำพูดของพวกเขา ประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นท่อนไม้ที่ถูกยันไว้ พวกเขาคิดว่าทุก ๆ เสียงรื่อนั้นเป็นปฏิปักษ์ต่อพวกเขา พวกเขาถือศัตรู ดังนั้นจงระวังพวกเขา ขออัลลอฮ์ทรงให้ความอภัยแก่พวกเขา ทำไมเล่าพวกเขาจึงหันเหออกไปทางอื่น

63|5|และเมื่อได้มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า จงมาเถิดรَسُولของอัลลอฮ์ จงขอภัยโทษให้แก่พวกท่าน พวกเขาก็หันศีรษะของพวกเขาไปอีกทางหนึ่ง และเจ้าเห็นพวกเขามึนหลังออกไปทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นญูฮูญผู้ผยอง

63|6|มีผลเท่ากันแก่พวกเขาที่เจ้าจะขอภัยโทษให้แก่พวกเขาหรือไม่ขอภัยโทษแก่พวกเขาก็ตาม อัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางแก่หมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

63|7|พวกเขาคือผู้ที่กล่าวว่า อย่าบาริจาให้แก่ผู้ที่อยู่กับรَسُولของอัลลอฮ์ เพื่อพวกเขาจะได้แยกย้ายออกไป แต่ซุมลัฮ์แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮ์ แต่ว่าพวกมุนาฟิกันไม่เข้าใจ

63|8|พวกเขากล่าวว่า ถ้าเรากลับไปยังนครมะดีนะฮ์ พวกที่มีเกียรติกว่าจะขับไล่พวกที่ต่ำต้อยออกจากระมะดีนะฮ์ส่วนอำนาจนั้นเป็นของอัลลอฮ์ และรَسُولของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธา แต่ว่าพวกมุนาฟิกันนั้นหารู้ไม่ว่า

63|9|ไ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย อย่าให้ทรัพย์สินของพวกเจ้าและลูกหลานของพวกเจ้าหันเหพวกเจ้าจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และผู้ใดกระทำเช่นนั้น ชนเหล่านั้นคือพวกที่ขาดทุน

63|10|และจงบาริจาจากสิ่งที่เราได้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าก่อนที่ความตายจะเกิดขึ้นแก่ผู้ใดในหมู่พวกเจ้า แล้วเขาก็จะกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ มาตราว่าพระองค์ท่านทรงผ่อนผันให้แก่ข้าพระองค์อีกชั่วเวลาเพียงเล็กน้อยเพื่อที่ข้าพระองค์จะได้บาริจาและข้าพระองค์ก็จะอยู่ในหมู่คนดีทั้งหลาย (ผู้ทรงคุณธรรม)

63|11|แต่อัลลอฮ์จะไม่ทรงผ่อนผันให้แก่ผู้ใด เมื่อกำหนดของมันได้มาถึงแล้ว และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขากระทำ

64|1|สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีแต่อัลลอฮ์ อำนาจเด็ดขาดเป็นของพระองค์ มวลการสรรเสริญเป็นของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งอย่าง

64|2|พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้า ดังนั้นในหมู่พวกเจ้ามีผู้ปฏิเสธศรัทธา และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ศรัทธา และอัลลอฮ์ทรงรู้เห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำ

64|3|พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง และทรงทำให้พวกเจ้าเป็นรูปร่างและทรงทำให้รูปร่างของพวกเจ้าสวยงามยิ่ง และยังพระองค์เท่านั้นคือทางกลับ

64|4|พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้าปกปิดและสิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผย และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก

64|5|ข้าพวกเราของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในอดีต มิได้มีมายังพวกเจ้าดอกหรือ? พวกเราได้ลิ้มรสการลงโทษแห่งกิจกรรมของพวกเขา (ในโลกดุนยา) และการลงโทษอันเจ็บปวดจะได้แก่พวกเขา (ในโลกอาคิเราะฮ์)

64|6|นั่นเป็นเพราะว่าบรรดารَسُولของพวกเขามีมายังพวกเขาร่วมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งแต่พวกเขาก็กล่าวว่าสามัญชนเช่นนั้นะหรือจะชี้แนะทางให้แก่เรา พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธา และผินหลังให้แก่อัลลอฮ์ทรงพอเพียง (จากการศรัทธาของพวกเข) เพราะอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงมั่งมีอย่างเหลือหลายเป็นผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

64|7|บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวอ้างว่าพวกเขาจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกจงกล่าวเถิดมุฮัมมัดหาเป็นเช่นนั้นไม่ ! ขอสาบานต่อพระเจ้าของข้าพระองค์ พวกท่านจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกอย่างแน่นอน แล้วพวกท่านจะได้รับแจ้งตามที่พวกท่านได้ประกอบการกรรมไว้ และนั่นเป็นการง่ายดายสำหรับอัลลอฮ์

64|8|ดังนั้นจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรَسُولของพระองค์ และแสงสว่าง (อัลกุรอาน) ซึ่งในสิ่งที่พวกเขากระทำ

64|9|วันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้า เพื่อวันแห่งการชุมนุม นั่นคือวันแห่งชัยชนะ (สำหรับมุฮัมมัด) และขาดทุน (สำหรับกาฟิร) ส่วนผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และกระทำความดี พระองค์จะทรงลงโทษความชั่วทั้งหลายของเขาคืนไปจากเขา และจะทรงให้เขาเข้าสวนสวรรค์ที่หลากหลาย ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่านพวกเขาเป็นผู้นำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่

64|10|ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปฏิเสธต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเขา ชนเหล่านั้นคือชาวนรก พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นและมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง

64|11|ไม่มีทุกขภัยอันใดเกิดขึ้น เว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์พระองค์จะทรงเปิดหัวใจของเขา (สู่แนวทางที่ถูกต้อง) และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งอย่าง

64|12|และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลรَسُول หากพวกเจ้าผินหลังกลับ (ไม่เชื่อฟัง) ดังนั้นหน้าที่ของรَسُولของเราคือการเผยแผ่อันชัดแจ้ง

64|13|อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายจงมอบหมายไว้ว่าเงาใจต่ออัลลอฮ์เถิด

64|14|ไ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย แท้จริงในหมู่ผู้ครองของพวกเจ้าและลูกหลานของพวกเจ้านั้นมีบางคนเป็นศัตรูแก่พวกเจ้านั้นจงระวังต่อพวกเขา แต่ถ้าพวกเจ้าอภัยและยกโทษ (แก่พวกเขา) แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้เมตตาเสมอ

64|15|แท้จริงทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้า และลูกหลานของพวกเจ้านั้นเป็นเครื่องทดสอบและอัลลอฮ์นั้น ณ ที่พระองค์มีรางวัลอันยิ่งใหญ่

64|16|ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด เท่าที่พวกเจ้ามีความสามารถ และจงเชื่อฟังและปฏิบัติตามและบาริจาเกิดเพราะเป็นการดียิ่งสำหรับตัวของพวกเจ้า และผู้ใดถูกปกป้องให้พ้นจากความตระหนี่แห่งจิตใจของเขา ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ

64|17|หากพวกเจ้าให้อัลลอฮ์อภัยอย่างดียิ่งแล้ว พระองค์ก็จะทรงทวีการอภัยให้แก่พวกเจ้า และจะทรงอภัยให้แก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงตอบแทนแก่ผู้กระทำความดีทรงผ่อนผันผ่อนผันการลงโทษ

64|18|ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และสิ่งที่เปิดเผย ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

65|1|ไ้โอมะเียเอ๋ย เมื่อพวกเจ้าอย่ากรียากถึงหย่าพวกนางตามกำหนด (อดีต) ของพวกนางและจงนับกำหนดอดีตให้ครบ พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้าเถิดอย่าขับไล่พวกนางออกจากบ้านของพวกนาง และพวกนางก็อย่าออกจากบ้านเว้นแต่พวกนางจะกระทำลามกอย่างชัดแจ้ง และเหล่านี้คือข้อกำหนดของอัลลอฮ์ และผู้ใดละเมิดข้อกำหนดของอัลลอฮ์ แน่แน่นอนเขาก็ได้ถูกลงโทษแก่ตัวของ

เขาเอง เจ้าไม่รู้อีกว่าบางที่อัลลอฮฺจะทรงปรับปรุงกิจการ (ของเขา) หลังจากนั้น

65|2| ต่อเมื่อพวกนางได้อยุ่นครบกำหนดของพวกนางแล้ว ก็จยยับยั้งพวกนางให้อยู่โดยดี หรือให้พวกนางจากไปโดยดี และจงให้มีพยานสองคนเป็นผู้ที่ยังธรรมในหมู่พวกเจ้า และจงให้การเป็นพยานนั้นเป็นไปเพื่ออัลลอฮฺ ดังกล่าวมานั้นผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและวันอาคิเราะฮฺจะถูกตักเตือนให้ถือปฏิบัติและผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮฺ พระองค์ก็จะทรงหาทางออกให้แก่เขา

65|3| และจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่เขาจากที่ที่เขาไม่ได้คาดคิด และผู้ใดมอบหมายแด่อัลลอฮฺ พระองค์ก็จะทรงเป็นผู้พอเพียงแก่เขา แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงบรรลุนิการของพระองค์โดยแน่นอนสำหรับทุกสิ่งอย่างนั้นอัลลอฮฺทรงกำหนดกฎศกาวะไว้แล้ว

65|4| ส่วนบรรดาผู้หญิงในหมู่ภริยาของพวกเจ้าที่หมดหวังในการมีระดู หากพวกเจ้ายังสงสัย (ในเรื่องอิดตะฮฺของนาง) ดังนั้นพึงรู้เถิดว่าอิดตะฮฺของพวกนางคือสามเดือน และบรรดาผู้หญิงที่มีได้มีระดูก็เช่นกัน ส่วนบรรดาผู้ที่ครรภ์กำหนดของพวกนางก็ถือพวกนางจะคลอดทารกที่อยู่ครรภ์ของพวกนาง และผู้ใดฝ่าฝืนต่ออัลลอฮฺ พระองค์จะทรงทำให้กิจการของเขาสะดงง่ายดายแก่เขา

65|5| นั่นคือพระบัญชาของอัลลอฮฺซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานพระบัญชาให้แก่พวกเจ้าและผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮฺ พระองค์จะทรงลงล้างความชั่วทั้งหลายของเขากออกไปจากเขาและจะทรงเพิ่มรางวัลให้มากขึ้นแก่เขา

65|6| จงให้พวกนางพำนักอยู่ ณ ที่พวกเจ้า และอย่าทำอันตรายพวกนางเพื่อให้เกิดการคับแค้นแก่พวกนาง และหากพวกนางตั้งครรรภ์ก็จงเลี้ยงดูพวกนาง จนกว่าพวกนางจะคลอดทารกที่อยู่ในครรภ์ของพวกนาง ครั้นเมื่อพวกนางได้ให้นมแก่ทารกของพวกเจ้า ก็จงให้พวกนางซึ่งค่าตอบแทนของพวกนาง และจงปรึกษาหารือระหว่างพวกเจ้าด้วยกันโดยดี และเมื่อพวกเจ้าตกลงกันไม่ได้ ก็จงให้หญิงอื่นให้นมแก่เด็กนั้น

65|7| การให้ผู้มีฐานะร่ำรวยจ่ายตามฐานะของเขา ส่วนผู้ที่การยังชีพของเขาเป็นที่คับแค้นแก่เขาก็ให้เขาจ่ายตามที่อัลลอฮฺทรงประทานมาให้แก่เขา อัลลอฮฺมิได้ทรงให้เป็นที่ลำบากแก่ชีวิตใด เว้นแต่ตามที่พระองค์ทรงประทานมาแก่ชีวิตนั้น หลังจากความยากลำบาก อัลลอฮฺจะทรงทำให้เกิดความสะดงสบาย

65|8| มีชาวเมืองที่มากมายแล้วที่ฝ่าฝืนพระบัญชาของพระเจ้าของพวกเขา และบรรดาพ่อซูลของพระองค์เราได้ชำระพวกเขาด้วยการชำระอย่างเข้มงวด และเราได้ลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอย่างหนัก

65|9| ดังนั้นพวกเขาจึงได้ล้มรสผลร้ายแห่งกิจกรรมของพวกเขา และบั่นปลาย แห่งกิจกรรมของพวกเขา คือการขาดทุนความหายนะ

65|10| อัลลอฮฺทรงเตรียมการลงโทษอย่างหนักไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด โอ้บรรดาผู้มีสติปัญญาที่ศรัทธาเถย เพราะแน่นอนอัลลอฮฺได้ทรงประทานข้อเตือนสติ (อัลกุรอาน) ลงมาไว้แก่พวกเจ้าแล้ว

65|11| (และ) รื้อซูลท่านหนึ่ง (มุฮัมมัด) มาสาธยายอายตต่าง ๆ อันชัดแจ้งของอัลลอฮฺแก่พวกเจ้าเพื่อจะได้้นำบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายออกจากความมืดที่บังมัวลุ่มแสงสว่าง ส่วนผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮฺและกระทำความดี พระองค์จะทรงให้เขาเข้าสวนสวรรค์ที่หลากหลาย ณ เบื้องล่างสวนสวรรค์นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาลแน่นอนได้ทรงจัดปัจจัยยังชีพอย่างดีเลิศไว้ให้แก่เขาแล้ว

65|12| อัลลอฮฺผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และทรงสร้างแผ่นดินก็เยี่ยงนั้น พระบัญชาจะลงมาท่ามกลางมันทั้งหลาย (ชั้นฟ้าและแผ่นดิน) เพื่อพวกเจ้าจะรู้ว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่งอย่าง และแท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงห้อมล้อมทุกสิ่งอย่างไว้ด้วยความรอบรู้ (ของพระองค์)

66|1| โอ้เนบิเอย ทำไมเจ้าจึงห้ามสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงอนุมัติแก่เจ้า เพื่อแสวงหาความพึงพอใจบรรดาภริยาของเจ้าเล่า ? และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงเมตตา

66|2| แน่نونอัลลอฮฺได้ทรงกำหนดแก่พวกเจ้าแล้วในการแก้สาบานของพวกเจ้าและอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงคุ้มครองพวกเจ้า และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

66|3| และจงรำลึกขณะที่ท่านนะบิได้บอกความลับเรื่องหนึ่งแก่ภริยาบางคนของเขา ครั้นเมื่อนางได้บอกเล่าเรื่องนี้ (แก่คนอื่น) และอัลลอฮฺได้ทรงแจ้งเรื่องนี้แก่เขา (ท่านนะบิ) เขาก็ได้แจ้งบางส่วนของเรื่องนี้ และไม่แจ้งบางส่วนของเรื่องนี้ ครั้นเมื่อเขา (ท่านนะบิ) ได้แจ้งเรื่องนี้แก่นาง นางได้กล่าวว่า ใครบอกเล่าเรื่องนี้แก่ท่าน ? เขา (ท่านนะบิ) กล่าวว่าพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงตระหนักยิ่ง ทรงแจ้งแก่ฉัน

66|4| หากเจ้าทั้งสองกลับเนื้อกลับตัวขอภัยโทษต่ออัลลอฮฺ (ก็จะเป็นการดีแก่เจ้าทั้งสอง) เพราะแน่นอนหัวใจของเจ้าทั้งสองก็โอนอ่อนอยู่แล้ว แต่หากเจ้าทั้งสองร่วมกันต่อต้านเขา (ท่านนะบิ) แท้จริงอัลลอฮฺ พระองค์เป็นผู้ทรงคุ้มครองเขา อีกทั้งญิบรีล และบรรดาผู้ศรัทธาที่ดี ๆ และนอกจากนั้น มะลาอิกะฮฺก็ยังคงเป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนอีกด้วย

66|5| หากเขาอย่าพวกนาง บางทีพระเจ้าของเขาจะทรงเปลี่ยนแปลงให้แก่เขามีภริยาที่ดีกว่าพวกนาง เป็นหญิงที่นอบน้อมถ่อมตน เป็นหญิงผู้ศรัทธา เป็นหญิงผู้ภักดี เป็นหญิงผู้ซอญแก่โทษ เป็นหญิงผู้มั่นต่อการอิมานะฮฺ เป็นหญิงผู้มั่นต่อการถือศีลอด เป็นหญิงที่เป็นหม้าย และที่เป็นหญิงสาว

66|6| โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเถย จงคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมันคือมนุษย์และก้อนหิน มีมะลาอิกะฮฺผู้แข็งกร้าวหาญคอยเฝ้ารักษามันอยู่ พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮฺในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา

66|7| โอ้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเถย วันนี้พวกเจ้าอย่าได้แก้ตัวเลย แต่ว่าพวกเจ้าจะถูกตอบแทนตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

66|8| โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเถย จงซอลแก่โทษแด่อัลลอฮฺด้วยการแก่โทษอย่างจริงจังเถิดบางทีพระเจ้าของพวกเจ้าจะลงล้างความผิดของพวกเจ้าออกจากพวกเจ้า และจะทรงให้พวกเจ้าเข้าสวนสวรรค์ที่หลากหลาย ณ เบื้องล่างสวนสวรรค์นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน วันที่อัลลอฮฺจะไม่ทรงทำให้ะนบี และบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาต้องอับยัสแสงสว่างของพวกเขาส่องจำไปเบื้องหน้าของพวกเขากับและทางเบื้องขวาของพวกเขาน พวกเขาจะกล่าวว่าข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ได้ทรงโปรดทำให้แสงสว่างของเราอยู่กับเราตลอดไปและทรงยกโทษให้แก่เราแท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่ง

66|9| โอ้เนบิเอย จงต่อสู้กับพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกมุนาฟิกีน และจงแข็งกร้าวกับพวกเขา เพราะที่พำนักของพวกเขาคือนรก และมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง

66|10| อัลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงภริยาของนุหฺ และภริยาของลูฏี นางทั้งสองอยู่ภายใต้การปกครองของปาวที่ติทั้งสองในหมู่ปวงบ่าวของเรา แต่นางทั้งสองได้ทรยศต่อเขาทั้งสองให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺแต่ประการใด จึงมีเสียงกล่าวขึ้นว่าเจ้าทั้งสองจงเข้าไปในไฟนรกพร้อมกับบรรดาผู้ที่เข้าไปในมัน

66|11| และอัลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงภริยาของฟิรอาฮฺเมื่อนางได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดสร้างบ้านหลังหนึ่งให้แก่ข้าพระองค์ ณ ที่พระองค์ท่านในสวนสวรรค์และทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากไฟรอาฮฺ และการกระทำของเข และทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากหมู่ชนผู้ธรรม

66|12| และมีรียัมบุตรีของอิมรอน ผู้ซึ่งรักษาทรมหาไรของนาง แล้วเราได้เป่าวิญญาณของเราเข้าไปในนาง และนางได้ศรัทธาต่อบัญญัติต่าง ๆ แห่งพระเจ้าของนาง และ (ได้ศรัทธาต่อ) คัมภีร์ต่าง ๆ ของพระองค์ และนางจึงอยู่ในหมู่ผู้มอบน้อมภักดีทั้งหลาย

67|1| ความเจริญสุขจะมีแต่พระผู้ซึ่งอำนาจอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

67|2| พระผู้ทรงให้มีความตายและให้มีความเป็น เพื่อจะทดสอบพวกเจ้าว่า ผู้ใดบ้างในหมู่พวกเจ้าที่มีผลงานดีเยี่ยม และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้ภัยเสมอ

67|3| พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ เจ้าจะไม่เห็นแต่อย่างใดในความไม่ได้สัดส่วนในการสร้างของพระผู้ทรงกรุณาปรานี ดังนั้นเจ้าจงหันกลับมามองดูซิ เจ้าเห็นรอยร้าวหรือช่องโหว่บ้างไหม ?

67|4| แล้วจงหันกลับมามองอีกเป็นครั้งที่สอง สายตานั้นก็จะกลับมายังเจ้าด้วยการยอมจำนนและในสภาพที่ละเหย

67|5| และโดยแน่นอนเราได้ประดับท้องฟ้าของโลกนี้ด้วยดวงดาวเป็นแสงประทีป และเราได้ทำให้มันเป็นอาวุธไล่ชี้ยูธอน และเราได้เตรียมการลงโทษด้วยไฟอันร้อนแรงสำหรับพวกมัน

67|6| และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขานั้น คือการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม และมันเป็นทางกลับที่ชั่วช้ายิ่ง

67|7| เมื่อพวกเขาถูกโยนลงไปในนรกพวกเขาจะได้ยินเสียงของมังกรวูเคราะฮ์ขณะที่มันกำลังกัดเคียนฟัน

67|8| มันแทบจะระเบิดออกไปเพราะความเคียดแค้น ทุกครั้งที่พวกหนึ่งถูกโยนลงไปในมัน ยามเฝ้านรกจะถามพวกเขาว่า มิได้มีผู้ตักเตือนมายังพวกเจ้าดอกหรือ

67|9| พวกเขากล่าวว่า มิ ได้มีผู้ตักเตือนมายังเรา แต่พวกเราได้ปฏิเสธ และเรากล่าวอีกว่า อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานสิ่งใดลงมาพวกท่านต่างหากที่อยู่ในการหลงผิดอย่างมาก

67|10| และพวกเขาอีกว่า หากพวกเราฟังและใช้สติปัญญาใคร่ครวญ พวกเราก็จะได้มาอยู่เป็นชาวนรกอย่างนี้ดอก

67|11| พวกเขาขอมสารภาพในความผิดของพวกเขา แต่มันห่างไกลไปเสียแล้วสำหรับชาวนรก

67|12| แท้จริงบรรดาผู้ฝ่าฝืนต่อพระเจ้าของพวกเขานั้นโดยทางลับ สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง

67|13| และพวกเจ้าจงปิดบังคำพูดของพวกเจ้าหรือเปิดเผยมันก็ตาม แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก

67|14| พระผู้ทรงสร้างจะมีทรงรอบรู้ดอกหรือ ? พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ยิ่งกว่าผู้ทรงตระหนักรู้

67|15| พระองค์คือผู้ทรงกำหนดดินนี้ให้ราบเรียบสำหรับพวกเจ้า ดังนั้นจงสัญจรไปตามขอบเขตของมันเป็นและจงบริโภคจากปัจจัยยังชีพของพระองค์ และยิ่งพระองค์เท่านั้นการพินคินชีพ

67|16| พวกเจ้าจะปลอดภัยหรือ จากการที่พระองค์ทรงสถิตย์อยู่ ณ ฟากฟ้าจะให้แผ่นดินสูบลูกพวกเจ้าแล้วขณะนั้นมันจะหวนไหว

67|17| หรือว่าพวกเจ้าจะปลอดภัยจากการที่พระผู้ทรงสถิตย์อยู่ ณ ฟากฟ้า จะทรงส่งลมหอบก่อนกรวดให้กระหน่ำมายัง พวกเจ้าแล้วพวกเจ้าจะรู้ว่าการตักเตือนของข้าเป็นเช่นใด ?

67|18| และโดยแน่นอน บรรดา (หมู่ชน) ก่อนหน้าพวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนแล้ว ดังนั้นการปฏิเสธคำเตือนของข้ามีผลเป็นอย่างไร?

67|19| พวกเขามีได้มองไปดูนกที่ (บิน) อยู่เบื้องบนพวกเขาตักเตือนหรือ? มันกาปีกและหุบปีก (ของมัน) ไม่มีผู้ใดจะไปถึงมันไว้ได้ นอกจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี แท้จริงพระองค์ทรงมองเห็นทุกสิ่งอย่าง

67|20| หรือผู้ใดเล่า ซึ่งเขาเป็นพลพรรคของพวกเจ้าที่จะช่วยเหลือพวกเจ้าอื่นจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี? พวกปฏิเสธศรัทธานั้นมิใช่อื่นใดเลยนอกจากในการหลอกลวงเท่านั้น

67|21| หรือผู้ใดเล่าซึ่งเขาจะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า หากพระองค์ทรงระงับปัจจัยยังชีพของพระองค์ไว้ แต่ว่าพวกเจ้าคือผู้อื่นอยู่ในความหยิ่งยะโส และทำไกลจากความจริง

67|22| ผู้ที่เดินคว่ำค้มบนใบหน้าของเขาจะเป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกตองกว่า หรือว่าผู้ที่เดินตัวตรงอยู่บนแนวทางที่เที่ยงตรง

67|23| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พระองค์คือผู้ทรงบังเกิดพวกเจ้าจะขอบคุณ

67|24| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พระองค์เป็นผู้ทรงแพร่เผ่าพันธุ์ของพวกเจ้าในแผ่นดินและพวกเจ้าจะถูกรวบรวมให้กลับไปที่หาพระองค์

67|25| และพวกเขากล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญาณนี้จะเกิดขึ้น หากพวกท่านเป็นผู้สัจย์จริง

67|26| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ ความจริงนั้นเป็นเพียงผู้ตักเตือนอันแจ่มแจ้งเท่านั้น

67|27| ต่อเมื่อพวกเขาเห็นมัน (การลงโทษ) ใกล้เข้ามาแล้ว ใบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ก็จะหม่นหมอง และจะมีเสียงกล่าวว่า นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าร้องขอ (ในโลกดุนยา)

67|28| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านจะบอกฉันซิว่า หากอัลลอฮ์จะทรงทำลายฉันและผู้ที่อยู่ร่วมกับฉันหรือจะทรงเมตตาแก่พวกเรา ดังนั้นผู้ใดเล่าจะช่วยเหลือพวกปฏิเสธศรัทธาให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด

67|29| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พระองค์คือพระผู้ทรงกรุณาปรานี เราศรัทธาต่อพระองค์แล้วเราขอมอบหมายแด่พระองค์แล้วจะรู้ได้ว่าใครผู้ใดอยู่ในการหลงผิดอันชัดแจ้ง

67|30| จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านจงบอกฉันซิว่า หากแหล่งน้ำของพวกท่านเหือดแห้งลง ดังนั้นผู้ใดเล่าจะนำน้ำที่ท่วมท้นมาให้พวกท่าน

68|1| นูน ขอสาบานด้วยปากกา และสิ่งที่พวกเขาขีดเขียน

68|2| ด้วยความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้า เจ้ามิได้เป็นผู้เสียสติ

68|3| และแท้จริงสำหรับเจ้านั้นมีรางวัลอย่างมีขาดสาย

68|4| และแท้จริง เจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่

68|5| แล้วเจ้าจะได้เห็นและพวกเขาก็จะได้เห็น

68|6| ว่าผู้ใดในหมู่พวกเจ้าคือผู้วิกลจริต

68|7| แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงจากทางของพระองค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกตอง

68|8| ดังนั้นเจ้าอย่าได้ปฏิบัติตามบรรดาผู้ปฏิเสธเลย

68|9| พวกเขาคิดที่จะเห็นว่า หากเจ้าอ่อนข้อ แล้วพวกเขาก็จะอ่อนข้อตาม

68|10| และเจ้าอย่าปฏิบัติตามทุกคนที่เป็นนักสาบานที่ต่ำช้า

68|11| ผู้ที่นินทาตะเวณใส่ร้ายผู้อื่น

68|12| ผู้ซึ่งขวนขวายการทำความดี ผู้ศรัทธมทำร้ายบาปหนา

68|13| เป็นคนหยาบคายเลวทราม ยิ่งกว่านั้นยังเป็นคนต่ำช้าแปลกปลอม

68|14| โดยถือว่าเขาเป็นผู้มีทรัพย์สินและมีบุตรหลานมาก

68|15| เมื่ออายุต (อัลกุรอาน) ทั้งหลายของเราถูกสาธยายแก่เขา เขากล่าวว่าเป็นนิยายเหลวไหลลสมย์ก่อน

68|16| เราจะติตราเขานปลายจุมูก

68|17| แท้จริงเราได้ทดสอบพวกเขา ดังเช่นที่เราได้ทดสอบบรรดาเจ้าของสวน เมื่อพวกเขาสาบานว่าจะเก็บเกี่ยวผลของมันในยามรุ่ง

68|18| และพวกเขามิได้กล่าวคำว่า "อินชาอัลลอฮ์"

68|19| ดังนั้น การลงโทษจากพระเจ้าของเจ้าก็ได้มาทำลายสวนนั้น ขณะที่พวกเขากำลังนอนหลับอยู่

68|20| ครั้นในตอนเช้า มันก็กลายเป็นเช่นถูกตัดอย่างราบเรียบ

68 | 21 | ดังนั้นพวกเขาจึงคุกตะโกนให้ตื่นแต่เช้าตรู่
68 | 22 | จงเข้าไปในสวนของพวกท่านในตอนเช้าตรู่เกิด หากพวกท่านต้องการจะเก็บผลไม้
68 | 23 | แล้วพวกเขาพากันออกไป แล้วพวกเขาพูดกระซิบซึ่งกันและกันอย่างเบา ๆ
68 | 24 | ว่า วันนี้อะไรได้ให้คนยากจนขัดสนสักคนหนึ่ง เข้าไปหาพวกท่านในสวนนั้น
68 | 25 | และพวกเขาก็ได้ออกไปแต่เช้า ตั้งใจว่าจะเก็บผลไม้ให้หมดก่อนที่จะยากจนจะเข้าไปในสวน
68 | 26 | ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นสวน (อยู่ในสภาพที่ถูกทำลาย) พวกเขาจึงกล่าวกันว่าแท้จริงพวกเราหลงทางเสียแล้ว
68 | 27 | (บางคนกล่าวว่า) เปล่าดอก พวกเราถูกหวงห้ามสิทธิ์เสียแล้ว
68 | 28 | คนที่มีสติปัญญาคนหนึ่งในกลุ่มพวกเขากล่าวว่า ฉันมิได้บอกพวกท่านดอกหรือว่า ทำไมพวกท่านจึงไม่กล่าวสดุดีแด่อัลลอฮ์
68 | 29 | พวกเขาจึงกล่าวว่า มหาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้าของเรา แท้จริงเรานั้นเป็นผู้ธรรม
68 | 30 | แล้วบางคนในกลุ่มพวกเขาก็หันไปต่อว่าซึ่งกันและกัน
68 | 31 | พวกเขากล่าวว่าความหายนะประสบแก่เราแล้วเพราะเราเป็นผู้ละเมิดฝ่าฝืน
68 | 32 | บางทีพระเจ้าของเรา จะทรงเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ดีกว่าให้แก่เรา แท้จริงเราหวังในความมอภัยต่อพระเจ้าของเรา
68 | 33 | เช่นนั้นและการลงโทษ และแน่นอนการลงโทษในปรโลกนั้นยิ่งใหญ่นัก หากพวกเขาล่วงรู้
68 | 34 | แท้จริง สำหรับบรรดาผู้ยำเกรง ณ ที่พระเจ้าของพวกเขาเนื้อส่วนสวรรค์หลากหลายแห่งบรมสุข
68 | 35 | ดังนั้นจะให้เราปฏิบัติแก่บรรดาผู้นอบน้อมเสมือนกับเราปฏิบัติแก่บรรดาผู้กระทำความผิดกระนั้นหรือ ?
68 | 36 | เกิดอะไรขึ้นแต่พวกเจ้า ? ทำไมพวกเจ้าจึงตัดสินใจเช่นนั้น
68 | 37 | หรือว่าที่พวกเจ้ามีคัมภีร์ไว้สำหรับอ่าน ?
68 | 38 | ซึ่งในคัมภีร์นั้นมีสิ่งสำหรับพวกเจ้าที่พวกเจ้าจะเลือกเอาได้
68 | 39 | หรือว่าพวกเจ้าสัญญาผูกพันกับเราจนกระทั่งถึงวันกิยามะฮฺว่า แท้จริงสำหรับพวกเจ้านั้นจำได้ตามที่พวกเจ้าตัดสินใจเอาไว้
68 | 40 | มุฮัมมัดจงถามพวกเขาว่า คนใดในกลุ่มพวกเขาคือหัวหน้าในการตัดสินใจเรื่องนั้น
68 | 41 | หรือว่าพวกเขามิเห็นส่วนกับอัลลอฮ์ก็จึงให้พวกเขานำหุ้นส่วนเหล่านั้นของพวกเขามา ถ้าหากพวกเขาสัตย์จริง
68 | 42 | วันที่นั้นเขาจะถูกเลิกขึ้น (ในวันกิยามะฮ์ พระเจ้าจะมาตัดสินคดี หน้าแข้งของพระองค์จะถูกเลิกขึ้น) และพวกเขาก็จะถูกเรียก
ให้มาสู่ญุด แต่พวกเขาไม่สามารถจะสู่ญุดได้
68 | 43 | สายตาของพวกเขาจะละห้อย ความต่ำต้อยจะปกคลุมพวกเขา และแน่นอนพวกเขาเคยถูกเรียกให้มาสู่ญุดแล้วขณะที่พวกเขายัง
อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยดี
68 | 44 | ดังนั้นจงปล่อยให้เขาเถียง สำหรับผู้ที่ปฏิเสธต่ออัลกุรอาน เราจะนำพวกเขาลงสู่ (การลงโทษ) ที่ละชั้น โดยที่พวกเขาไม่รู้
68 | 45 | และข้าจะประวิงเวลาให้แก่พวกเขาแท้จริงอุบายของข้านั้นแข็งแกร่งนัก
68 | 46 | หรือว่าเจ้าได้ขอคำตอบแทนจากพวกเขา ดังนั้นพวกเขาก็แบกภาระหนักเพราะมีหนี้
68 | 47 | หรือว่าพวกเขารู้ในสิ่งเร้นลับ แล้วพวกเขาก็บันทึกเอาไว้
68 | 48 | ดังนั้น เจ้า (มุฮัมมัด) จงอดทนต่อไปเถิดต่อบัญชาของพระเจ้าของเจ้า และอย่าเป็นดังเช่นเจ้าของปลา (นะบียูनुส) ขณะที่
เขาวิ่งวอนเขาอยู่ในสภาพที่ระทมทุกข์
68 | 49 | หากมิใช่เพราะความเมตตาจากพระเจ้าของเขามีมายังเขาแล้ว เขาคงถูกเหวี่ยงไปยังที่โล่งเตียน และเขาจะถูกตำหนิด้วย
68 | 50 | แต่พระเจ้าของเขาได้ทรงคัดเลือกเขา และทรงทำให้เขาอยู่ในหมู่ผู้กระทำความดี
68 | 51 | และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นแทนจะทำให้สายตาของพวกเขาจ้องเขม็งไปยังเจ้า เมื่อพวกเขาได้ยินอัลกุรอานพวกเขาก็กล่าวว่า
แท้จริงเขาเป็นคนบ้าแน่ ๆ
68 | 52 | แต่อัลกุรอานนั้นมีใช้อื่นใดนอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งหมด
69 | 1 | สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน (วันกิยามะฮ์)
69 | 2 | สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้นคืออะไร
69 | 3 | และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนนั้นคืออะไร ?
69 | 4 | พวกเขามืดและพวกอาดได้ปฏิเสธวันกิยามะฮ์
69 | 5 | พวกเขามืด ถูกทำลายด้วยเสียงก่าปนาที่นำกล้าว
69 | 6 | ส่วนพวกอาด ถูกทำลายด้วยลมพายุที่หนาวเหน็บ และเสียงดังก้อง
69 | 7 | พระองค์ทรงให้หอกยี่นั้นเกิดขึ้นแก่พวกเขา เจ็ดคืนกับแปดวันต่อเนื่องกัน แล้วเจ้าจะเห็นหมู่ชนนั้นนอนตายอยู่เช่นนั้นประหนึ่งต้น
อินทผลัมที่กลางลุ่มระยะนาต
69 | 8 | แล้วเจ้าเห็นอะไรบ้างหลงเหลือสำหรับพวกเขา
69 | 9 | ฟิรอาฮ์และพวกก่อนหน้าเขา และพวกมูตะฟิฮาต (เมืองของพวกอูฐซึ่งถูกพลิกแผ่นดิน) ได้กระทำความผิด
69 | 10 | พวกเขาได้ฝ่าฝืนต่อรอซูลแห่งพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นพระองค์จึงทรงลงโทษพวกเขาอย่างหนัก
69 | 11 | เมื่อน้ำท่วมสูงขึ้น แท้จริงเราได้บรรทุกพวกเจ้าไว้ในเรือของนุห
69 | 12 | เพื่อเรารู้จักได้ทำให้มันเป็นเครื่องเตือนสติแก่พวกเจ้า และผู้ที่สำเหนียกจะได้จดจำมันไว้อย่างแม่นยำ
69 | 13 | ครั้นเมื่อเสียงเป่าครั้งแรกถูกเป่าขึ้นโดยสังข์ (เป็นสัญญาณแจ้งให้ทราบถึงวันกิยามะฮ์)
69 | 14 | แผ่นดินและเทือกเขาจะถูกยกขึ้นแล้วมันทั้งสองจะถูกกระแทกกันแตกกระจายเป็นผุยผง
69 | 15 | ในวันนั้นวันกิยามะฮ์ก็จะเกิดขึ้น
69 | 16 | และชั้นฟ้าก็จะแยกออก แล้วมันก็จะอ่อนกำลังลงอย่างไม่เป็นระเบียบในวันนั้น
69 | 17 | และมะลักก็จะปรากฏอยู่บนเวหาและ (มะลาอิกะฮ์) จำนวนแปดท่านจะทูลบังลังก์แห่งพระเจ้าของเจ้าไว้เบื้องบนพวกเขาในวัน
นั้น
69 | 18 | วันนั้นพวกเจ้าจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพระองค์ ไม่มีความลับอันใดจะถูกปิดบังแก่พวกเจ้า
69 | 19 | ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องขวาของเขา เขาจะกล่าวว่า มาอ่านบันทึกของฉันสิ
69 | 20 | ความจริงนั้นนิกที่เดียวว่า ฉันจะได้พบบัญชีของฉัน
69 | 21 | แล้วเขาจะมีความเป็นอยู่อย่างสุขสำราญ
69 | 22 | ในสวนสวรรค์อันสูงส่ง
69 | 23 | การเด็ดผลไม้ของมันเป็นอยู่แต่เอื้อมมือ
69 | 24 | พวกเจ้าจงกิน จงดื่ม อย่างเกษมสำราญ เพราะสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติไว้ในวันเวลาที่ได้ผ่านมา
69 | 25 | ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องซ้ายของเขา เขาจะกล่าวว่า ฉันกลัวว่าฉันจะไม่ให้บันทึกของฉันถูกนำมายื่น
69 | 26 | และไม่รู้เสียเลยว่ามีบัญชีของฉันจะเป็นเช่นใด

69 | 27 | โอ้ หากว่าความตายได้เกิดขึ้นเสียก็จะดี
69 | 28 | ทรัพย์สมบัติของฉันไม่ได้คุ้มกันแก่ฉันเลย
69 | 29 | อำนาจของฉันก็ได้สูญสิ้นไปจากฉันแล้ว
69 | 30 | (จะมีคำบัญชาแก่มะลาอิกะฮฺว่า) จงนำเขาไป แล้วจำตรวนเสีย
69 | 31 | แล้วโยนเขาเข้ากองไฟนรก
69 | 32 | แล้วล่ำมโซ่เขา ซึ่งความยาวของมันเจ็ดสิบศอก
69 | 33 | แท้จริง เขามีได้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ผู้ยิ่งใหญ่
69 | 34 | และเขามีได้ส่งเสริมให้อาหารแก่คนขัดสน
69 | 35 | ดังนั้น วันนี้เขาจะไม่มิตรสนิท ฌ ที่นี้
69 | 36 | และไม่มีอาหารอย่างใด นอกจากน้ำหนองที่ไหลมาจากแผลของชาวนรก
69 | 37 | ไม่มีผู้ใดกินมัน นอกจากบรรดาผู้กระทำความผิด
69 | 38 | เปล่าเลย ข้าขอสาบานต่อสิ่งที่พวกเจ้ามองเห็น
69 | 39 | และสิ่งที่พวกเจ้ามองไม่เห็น
69 | 40 | แท้จริงอัลกุรอานนั้นคือคำกล่าวของร่อซูลผู้ทรงเกียรติ
69 | 41 | และมีใช้คำกล่าวของนักกวี ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าศรัทธา
69 | 42 | และไม่มีใช้คำกล่าวของนักพยากรณ์ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าใคร่ครวญ
69 | 43 | เป็นการประทานมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก
69 | 44 | และหากเขา (มุฮัมมัด) แสกรรกล่าวลำคำเท็จบางคำแก่เราแล้ว
69 | 45 | เราก็จะจับเขาด้วยความมั่นคง
69 | 46 | แล้วเราก็จะตัดเส้นชีวิตให้ขาดไปจากเขา
69 | 47 | ดังนั้นจะไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเจ้าเป็นผู้คุ้มกันเขาได้
69 | 48 | และแท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นข้อเตือนสติแก่บรรดาผู้ยำเกรง
69 | 49 | และแท้จริงเรารู้อย่างแน่นอนว่ามีบรรดาผู้ปฏิเสธอัลกุรอานในหมู่พวกเจ้า
69 | 50 | และแท้จริงอัลกุรอานนั้น เป็นการเสerah (เปิดเผย) แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
69 | 51 | และแท้จริงอัลกุรอานนั้นคือความจริงอันเที่ยงแท้แน่นอน
69 | 52 | ดังนั้นเจ้าจงให้ความบริสุทธิ์ด้วยพระนามแห่งพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่
70 | 1 | มีคนหนึ่งได้ขอการลงโทษที่จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
70 | 2 | สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นไม่มีผู้ปิดป้องใด ๆ ให้พ้นจากการลงโทษไปได้
70 | 3 | (การลงโทษนั้น) มาจากอัลลอฮฺ ผู้เป็นเจ้าของแห่งทางขึ้นสู่เบื้องสูง
70 | 4 | มะลาอิกะฮฺและอรรหฺ (ญิบริล) จะขึ้นไปหาพระองค์ในวันหนึ่งซึ่งกำหนดของมันเท่ากับห้าหมื่นปี (ของโลกดunya)
70 | 5 | ดังนั้นเจ้าจงอดทนด้วยความอดทนที่ดียิ่งเกิด
70 | 6 | แท้จริงพวกเขา (มุชริกีน) มองเห็นการลงโทษว่าเป็นเรื่องห่างไกล
70 | 7 | แต่ว่าเราเห็นมัน (การลงโทษ) นั้นเป็นเรื่องใกล้
70 | 8 | วันที่ท้องฟ้าจะเป็นเช่นทองแดงที่หลอมละลาย
70 | 9 | และบรรดาภูเขากลายเป็นเช่นขนสัตว์ที่ปลิวว่อน
70 | 10 | และมิตรสนายจะไม่ถามถึงกัน
70 | 11 | ถึงแม้ว่าพวกเขาจะประสานสายตาซึ่งกันและกันก็ตาม ผู้ประพาดพิวก็ใคร่จะไต่ถาม ให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺในวันนั้น
ด้วยบุตรหลานของเขา
70 | 12 | และด้วยภริยาของเขา และด้วยพี่น้องของเขา
70 | 13 | และด้วยญาติพี่น้องของเขา ซึ่งได้ให้ที่พักอาศัยแก่เขา
70 | 14 | และด้วยผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งมวล เพื่อที่จะให้เขาถอดพ้นจากการลงโทษ
70 | 15 | ไม่เลยทีเดียว แท้จริงมันเป็นไฟนรกที่ลุกโชน
70 | 16 | หนึ่งสี่ระยะถูกลอก ออก (เพราะความร้อนของไฟนรก)
70 | 17 | มันจะเรียกผู้ที่ผินหลัง และหันห่างจากความจริง
70 | 18 | และสะสมทรัพย์สินและปิดบังไว้
70 | 19 | แท้จริงมนุษย์นั้นถูกบังเกิดมาเป็นคนหวนไหว
70 | 20 | เมื่อความทุกข์ยากประสบแก่เขา ก็ดีใจโดยดีพ่ายลัดกลุ่ม
70 | 21 | และเมื่อคุณความดีประสบแก่เขา ก็หวงแหน
70 | 22 | นอกจากบรรดาผู้กระทำละเมิด
70 | 23 | บรรดาผู้ที่ดำรงมั่นอยู่ในการทำความผิดของพวกเขาเป็นประจำ
70 | 24 | และบรรดาผู้ที่ในทรัพย์สินของพวกเขามีส่วนที่ถูกกำหนดไว้
70 | 25 | สำหรับผู้ที่เอื้อยขอและผู้ที่ไม่เอื้อยขอ
70 | 26 | และบรรดาผู้ที่เชื่อมั่นต่อวันแห่งการตอบแทน (วันกิยามะฮฺ)
70 | 27 | และบรรดาผู้ที่มีความหวาดหวั่นต่อการลงโทษแห่งพระเจ้าของพวกเขา
70 | 28 | แท้จริงการลงโทษแห่งพระเจ้าของพวกเขาไม่เป็นที่ปลอดภัย
70 | 29 | และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาทวารของพวกเขา
70 | 30 | นอกจากแก่คู่ครองของพวกเขา หรือที่มือขวาของพวกเขาครอบครองในลักษณะเช่นนั้นพวกเขาจะไม่เป็นผู้ที่ถูกตำหนิ
70 | 31 | ดังนั้นผู้ใดล่วงละเมิดนอกเหนือไปจากนั้น ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ละเมิด
70 | 32 | และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาสีงที่ได้รับความหมาย (อะมานะฮฺ) ของพวกเขาและคำมั่นสัญญาของพวกเขา
70 | 33 | และบรรดาผู้ที่ดำรงมั่นต่อการเป็นพยานของพวกเขา
70 | 34 | และบรรดาผู้ที่ดำรงรักษาในการละเมิดของพวกเขา
70 | 35 | ชนเหล่านั้นจะอยู่ในสวนสวรรค์อันหลากหลายเป็นผู้ได้รับเกียรติ
70 | 36 | มีอะไรเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่วังกระหืดกระหอบมายังเจ้า (มุฮัมมัด)
70 | 37 | พวกเขานั่งเป็นกลุ่ม ๆ ทางขวาหรือทางซ้ายของเจ้า

70|38|แต่ละคนในหมู่พวกเขาต่างก็อยากจะทำไปอยู่ในสวนสวรรค์อันสุขสำราญกระนั้นหรือ ?
70|39|ไม่เลยที่เดียวแท้จริงเราได้สร้างพวกเขาจากสิ่งที่พวกเขารู้กันดี
70|40|ข้าพเจ้าสาบานต่อพระเจ้าแห่งบรรดาทิศตะวันออก และบรรดาทิศตะวันตกว่า แท้จริงเรา (อัลลอฮ์) เป็นผู้เจตนาภาพอย่าง
แน่นอน
70|41|ต่อการที่เราจะเปลี่ยนตัวแทนซึ่งดีกว่าพวกเขาและเราจะไม่ใช่ผู้หมดความสามารถ
70|42|ดังนั้น เจ้าจงปล่อยพวกเขาให้มัวสุมและหลงระเหิด จนกว่าพวกเขาจะได้พบกับวัน (กียามะฮ์) ของพวกเขา ซึ่งพวกเขาถูก
สัญญาไว้
70|43|วันที่พวกเขาจะออกมาจากหลุมฝังศพอย่างรีบเร่งคล้ายกับพวกเขาวิ่งกรูไปยังเจ็ดช่องของพวกเขา
70|44|สายตาของพวกเขาและห้อยเสราสลดความอภัยศปกลุมพวกเขา นั่นคือวันที่พวกเขาถูกสัญญาไว้
71|1|แท้จริงเราได้ส่งนูหฺไปยังหมู่ชนของเขา (โดยบัญชาว่า) เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมา
ถึงพวกเขา
71|2|เขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย! แท้จริงฉันคือผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งของพวกเขา
71|3|พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์เถิด และจงยำเกรงพระองค์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามฉัน
71|4|พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกท่านในความผิดของพวกท่าน และจะทรงผ่อนผัน พวกท่านจนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้
แท้จริงวาระของอัลลอฮ์นั้น เมื่อมาถึงแล้วมันจะไม่ยืดเวลาต่อไปอีก หากพวกท่านได้รู้
71|5|เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของข้าพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน
71|6|แต่การเรียกร้องเชิญชวนของข้าพระองค์มิได้เพิ่มพูนสิ่งใดแก่เขานอกจากการหลบหนี
71|7|และแท้จริงทุกครั้งที่ข้าพระองค์เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาเพื่อที่พระองค์ท่านจะได้อภัยโทษให้แก่พวกเขา พวกเขาภิเษกฉันว่ามีอูฐ
หูของพวกเขา และเอาเสื้อผ้าของพวกเขาคลุมโปง และพวกเขายังดื้อรั้น และหยิ่งยโสด้วยความจองหอง
71|8|ครั้นแล้วข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาอย่างเปิดเผย
71|9|แล้วข้าพระองค์ก็ได้ประกาศแก่พวกเขาอย่างเปิดเผยอีกทั้งข้าพระองค์ยังได้บอกกล่าวแก่พวกเขาอย่างลับ ๆ อีกด้วย
71|10|ข้าพระองค์ได้กล่าวว่า พวกท่านจงขออภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกท่านเถิด เพราะแท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยโทษอย่าง
แท้จริง
71|11|พระองค์จะทรงหลั่งน้ำฝนอย่างมากมายแก่พวกท่าน
71|12|และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนทรัพย์สินและลูกหลานแก่พวกท่าน และจะทรงทำให้มีสวนมากมายแก่พวกท่าน และจะทรงทำให้มี
ลำน้ำมากมายแก่พวกท่าน
71|13|ทำไมพวกท่านจึงไม่สำนึกถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์
71|14|และโดยแน่นอน พระองค์ทรงสร้างพวกท่านตามลำดับขั้นตอน
71|15|พวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือว่าอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ อย่างไร ?
71|16|และทรงทำให้ดวงจันทร์ในชั้นฟ้าเหล่านั้นมีแสงสว่าง และทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้า
71|17|และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกท่านจากแผ่นดินเช่นพืชผัก
71|18|แล้วจะทรงให้พวกท่านกลับคืนสู่ในแผ่นดิน และจะทรงให้พวกท่านออกมาอีกเพื่อคืนชีพ
71|19|และอัลลอฮ์ทรงทำให้แผ่นดินนี้ราบเรียบกว้างใหญ่สำหรับพวกท่าน
71|20|เพื่อพวกท่านจะได้สัญจรไปมาตามพื้นที่โล่งกว้างนั้น
71|21|นูหฺได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์และเชื่อฟังผู้ที่ทรยศของเขา และลูกหลาน
ของเขามีได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขานอกจากการขาดทุน
71|22|และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่
71|23|และพวกเขาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่านเป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดดู และสุ
วาวู และยะซุซ และยะอฺีก และนัซร์ เป็นอันขาด
71|24|และโดยแน่นอน พวกเขาได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากหลง ดังนั้นขอพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอก
จากการหลงผิดเท่านั้น
71|25|อันเนื่องมาจากความผิดมากมายของพวกเขา พวกเขาจึงถูกจมน้ำตาย และจะถูกให้เข้าอยู่ในไฟนรก ดังนั้นพวกเขาจะไม่ได้
พบผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาอื่นจากอัลลอฮ์
71|26|และนูหฺได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวกปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้เลย
71|27|เพราะแท้จริง หากพระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาหลงเหลืออยู่ พวกเขาก็จะทำให้ปวงบ่าวของพระองค์หลงผิด และพวกเขานั้น
นะให้กำเนิดแต่พวกเลวทราม พวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น
71|28|ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของข้าพระองค์ และผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้า
พระองค์เป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง และพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น
นอกจากความพินาศหายนะเท่านั้น
72|1|จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า ได้มีวะฮียมายังฉันว่า แท้จริงพวกญินจำนวนหนึ่งได้ฟังฉัน (อ่านกุรอาน) และพวกเขากล่าวว่า
แท้จริงเราได้ยินกุรอานที่แปลกประหลาด
72|2|นำไปสู่ทางที่ถูกต้อ ดังนั้นพวกเราจึงศรัทธาต่ออัลกุรอานนั้น และเราจะไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีต่อพระเจ้าของเรา
72|3|และความจริงนั้น ความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าของเรานั้นทรงสูงส่งยิ่ง พระองค์ไม่มีภริยาและไม่มีการ
72|4|และแท้จริง คนโง่ในหมู่พวกเราได้กล่าวร้ายต่ออัลลอฮ์อย่างเกินเหตุ
72|5|และแท้จริงเราคาดคิดว่า มนุษย์และญินจะไม่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์เป็นอันขาด
72|6|และแท้จริงมนุษย์บางคนเคยขอความคุ้มครองจากญินบางคน ดังนั้นพวกเขา (มนุษย์) จึงทำให้พวกเขา (ญิน) เพิ่มการหยิ่ง
จองหองยิ่งขึ้น
72|7|และแท้จริงพวกเขา (มนุษย์) คาดคิดเช่นเดียวกับที่พวกท่าน (ญิน) คาดคิดว่าอัลลอฮ์ จะไม่ทรงแต่งตั้งผู้ใดขึ้น (เป็นร่อ
ซูล)
72|8|และแท้จริงเราได้ค้นคว้าหาข่าว ณ ชั้นฟ้า แต่เราได้พบ ณ ที่นั่นเต็มไปด้วยยามเฝ้าผู้เข้มแข็งและเปลวเพลิง
72|9|และแท้จริงเราเคยเห็น ณ สถานที่นั้นในท้องฟ้าหนึ่งเพื่อฟัง แต่ขณะนี้ผู้ใดนั่งฟังเขาก็จะพบเปลวเพลิงถูกเตรียมไว้สำหรับเขา
72|10|และแท้จริงเราไม่รู้จักว่า ความชั่วร้ายนั้นจะถูกให้เกิดขึ้นแก่ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินนี้ หรือว่าพระเจ้าของพวกเขาปรารถนาแนวทางที่
ถูกต้องแก่พวกเขา
72|11|และแท้จริงในหมู่พวกเรานั้นมีคนดีและในหมู่พวกเราก็มียคนอื่นจากนั้น พวกเราอยู่ในแนวทางที่แตกต่างกัน

72|12|และแท้จริงเราคาดคิดว่า เราจะไม่รอดพ้นจาก (การลงโทษ) ของอัลลอฮ์ในแผ่นดินนี้ และเราจะหนีไม่รอดพ้นไปจาก
พระองค์
72|13|และแท้จริงเมื่อเราได้ยินอัลกุรอานเราก็ศรัทธาต่ออัลกุรอานนั้น ดังนั้นผู้ใดศรัทธาต่อพระเจ้าของเขา เขาก็จะไม่หวั่นเกรงต่อการ
ขาดทุน และการอยู่ดีศรีธรรม
72|14|และแท้จริงในหมู่พวกเรามีผู้ที่เป็มุสลิม และในหมู่พวกเรามีผู้ศรัทธา ดังนั้นผู้ใดนอนน้อม ชนเหล่านั้นพวกเขาได้มุ่งสู่
แนวทางที่ถูกต้อง
72|15|และส่วนบรรดาผู้ที่หันห่างออกจากความจริง พวกเขาก็เป็นพินของไฟนรก
72|16|และหากพวกเขาสร้างมันอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรม แน่نونเราก็จะให้พวกเขามีชีวิตที่กว้างขวาง
72|17|เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาในเรื่องนี้ และผู้ใดหันห่างจากการรำลึกถึงพระเจ้าของเขา พระองค์จะให้เขาได้รับการลงโทษอันแสน
สาหัส
72|18|และว่าแท้จริงบรรดามุสยิดนั้นเป็นของอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกเจ้าอย่าวิงวอนขอผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์
72|19|และว่าแท้จริงเมื่อข่าวของอัลลอฮ์ (มุฮัมมัด) ยืนขึ้นกล่าววิงวอนขอต่อพระองค์พวกเขา (ญิน) ก็ได้ห้อมล้อมเขาอย่างหนา
แน่น
72|20|จงกล่าวเกิดมุฮัมมัด ว่า แท้จริงฉันวิงวอนขอต่อพระเจ้าของนัั้น และฉันจะมีตั้งผู้ใดเป็นภาติต่อพระองค์
72|21|จงกล่าวเกิดมุฮัมมัดว่า แท้จริงฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่พวกท่าน
72|22|จงกล่าวเกิดมุฮัมมัดว่า ไม่มีผู้ใดจะคุ้มครองฉันให้พ้นจาก (การลงโทษของ) อัลลอฮ์ได้ และฉันจะไม่พบที่พึ่งอันใดอื่นจาก
พระองค์เลย
72|23|เว้นแต่ฉันจะเผยแพร่ (สิ่งที่รับ) จากอัลลอฮ์ และสาส์นของพระองค์ และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์แท้จริง
สำหรับ เขานั้นคือไฟนรก เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
72|24|จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้เห็นสิ่งที่พวกเขากลูสญญาไว้ แล้วพวกเขาก็จะรู้ว่าใครเป็นผู้อ่อนแอยิ่งในการเป็นผู้ช่วยเหลือและมี
จำนวนน้อยกว่า
72|25|จงกล่าวเกิดมุฮัมมัด ฉันไม่รู้สิ่งที่พวกท่านกลูสญญาไว้นั้น หรือว่าพระเจ้าของนัั้นจะทรงกำหนดเวลาการลงโทษนั้นให้ห่างไกล
ออกไป
72|26|พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ ดังนั้นพระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด
72|27|นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงยินดีเช่นร่อซูล ดังนั้นพระองค์จะทรงส่งผู้พิทักษ์เฝ้าดูแลข้างหน้าและข้างหลังเขา
72|28|เพื่อพระองค์จะทรงรู้ว่า แน่نونพวกเขาได้เผยแพร่สาส์นของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว และพระองค์ได้ทรงห้อมล้อม (รอบรู้)
ทุกสิ่งที่อยู่ ณ ที่พวกเขา และพระองค์ทรงนับจำนวนทุก ๆ สิ่งไว้อย่างครบถ้วน
73|1|โอ้ ผู้คลุมกายอยู่เอ๋ย !
73|2|จงยืนขึ้น (ละหมาด) เวลากลางคืน เว้นแต่เพียงเล็กน้อย (ไม่ใช่ตลอดคืน)
73|3|ครึ่งหนึ่งของเวลากลางคืน หรือน้อยกว่านั้นเพียงเล็กน้อย
73|4|หรือมากกว่านั้น และจงอ่านอัลกุรอานช้า ๆ เป็นจังหวะ (ขัดด้วยขัดคำ)
73|5|แท้จริงเราจะประทานวะนะ (วะฮีย์) อันหนักหน่วงแก่เจ้า
73|6|แท้จริงการตื่นขึ้นในเวลากลางคืนนั้นเป็นเวลาที่เหมาะสมใจยิ่งและเป็นการอ่านที่ชัดเจนยิ่ง
73|7|แท้จริงสำหรับเจ้านั้นในเวลากลางวันมีการกิจการมากมาย
73|8|และจงรำลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า และจงตั้งจิตมั่นต่อพระองค์อย่างเคร่งครัด
73|9|พระเจ้าแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงยึดพระองค์ให้เป็นผู้คุ้มครองเกิด
73|10|และจงจดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวร้ายและจงแยกตัวออกจากพวกเขาด้วยการแยกตัวอย่างสุภาพ
73|11|และจงปล่อยช้ำกับบรรดาผู้ปฏิเสธผู้ส่าญญ และจงผ่อนผันให้แก่พวกเขาสักเล็กน้อย
73|12|แท้จริง ณ ที่เรานั้นมีตวันและกองไฟลุกโชน
73|13|และอาหารที่ติดล้าคอและการลงโทษอันเจ็บปวด
73|14|วันที่แผ่นดินและภูเขาสั่นสะเทือนและภูเขาจะกลายเป็นกองทรายไหลพยุ
73|15|และแท้จริงเราได้ส่งร่อซูลคนหนึ่งไปยังพวกเขา เพื่อเป็นยานต่อพวกเขา ดังที่เราได้ส่งร่อซูลคนหนึ่งไปยังฟิรอาฮ
73|16|แต่ฟิรอาฮได้ฝ่าฝืนร่อซูลคนนั้น ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษเขาด้วยการลงโทษอย่างหนักหน่วง
73|17|ถ้าหากเจ้าปฏิเสธ ดังนั้นพวกเจ้าจะปกป้องตนเองต่อวันนั้นได้อย่างไรเล่า ซึ่งจะทำให้เด็ก ๆ กลายเป็นแก่ (มีผมสีขาวเพราะ
ความตกใจกลัว)
73|18|(วันนั้น) ขึ้นฟ้าจะปริแยกออก และสัญญาของพระองค์จะต้องเกิดขึ้น (อย่างไม่ต้องสงสัย)
73|19|แท้จริง นี่ถือข้อเตือนสติ ดังนั้นผู้ใดประสงค์ก็พึงยึดถือเป็นแนวทางไปสู่พระเจ้าของเขาเกิด
73|20|และอัลลอฮ์ทรงกำหนดเวลากลางคืนและกลางวัน พระองค์ทรงรู้ดีว่าพวกเขาไม่สามารถที่จะกำหนดเวลาได้ ด้วยเหตุนี้พระองค์
จึงทรงผ่อนผันให้แก่พวกเขา ดังนั้นพวกเขาก็จะอ่านอัลกุรอานตามแต่สะดวกเกิด พระองค์ทรงรู้ดีว่า อาจมีบางคนในหมู่พวกเขาเป็นคนที่
ป่วย และบางคนอื่น ๆ ต้องเดินทางไปดินแดนอื่น เพื่อแสวงหาจากความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และบางคนอื่นต่อสู้อยู่ในทางของอัลลอฮ์
ดังนั้นพวกเขาก็จะอ่านตามสะดวกจากอัลกุรอานเกิด และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและจงบริจาคซะกาต และจงให้อัลลอฮ์ยอมรับอย่างดีเยี่ยม
เกิด และความดีอันใดที่พวกเขาได้กระทำไว้เพื่อตัวของพวกเขาก็จะพบมัน ณ ที่อัลลอฮ์ ซึ่งเป็นความดีและผลตอบแทนที่ยิ่ง
ใหญ่กว่า ดังนั้นพวกเขาก็จะขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ
74|1|โอ้ผู้ห่มกายอยู่เอ๋ย !
74|2|จงลุกขึ้น แล้วประกาศศักเดือน
74|3|และแต่พระเจ้าของเจ้า จงให้ความเกรียงไกร (ต่อพระองค์)
74|4|และเสื้อผ้าของเจ้า จงทำให้สะอาด
74|5|และสิ่งสกปรกก็จงหลบหลีกให้ห่างเสีย
74|6|และอย่าทำคุณ เพื่อหวังการตอบแทนอันมากมาย
74|7|และเพื่อพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นจงอดทน
74|8|ในที่สุด เมื่อเสียงเป่าถูกเป่าขึ้น
74|9|นั่นคือ วันนั้น วันแห่งความยากลำบาก
74|10|แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา มิใช่เป็นเรื่องง่าย
74|11|จงปล่อยช้ำไว้กับผู้ที่ได้สร้างเขาไว้แต่สภาพเกิด

74 | 12 | และข้าได้ทำให้เขามีทรัพย์สมบัติอย่างล้นเหลือ
74 | 13 | และลูกหลานอย่างพรั่งพร้อม
74 | 14 | และข้าได้ทำให้เขาสุขสบายอย่างราบรื่น
74 | 15 | แล้วเขายังโลกที่จะให้ข้าเพิ่มพูนแก่เขาอีก
74 | 16 | เปล่าเลย ! เพราะว่าเขาเป็นผู้ถืออื่นต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา
74 | 17 | ในไม่ช้าข้าจะเพิ่มพูนความยากลำบากแก่เขา
74 | 18 | แท้จริงเขาได้ใคร่ครวญและคาดคะเน
74 | 19 | ดังนั้นเขาได้รับความหายนะ เขาจะคาดคะเนได้อย่างไร ?
74 | 20 | แล้วเขาได้รับความหายนะ เขาจะคาดคะเนได้อย่างไร ?
74 | 21 | แล้วเขาได้ตรึงตรอง
74 | 22 | แล้วเขาทำหน้าบูดบึ้ง และทำหน้าหัวคิ้วขมวด
74 | 23 | แล้วเขาก็ผินหลังออกไป และหยิ่งผยอง
74 | 24 | แล้วเขากล่าวว่า นี่มีโชอื่นนอกจากเป็นมายากลที่ลึบทอดกันมา
74 | 25 | นี่มีโชอื่นใดนอกจากเป็นคำพูดของปฤชุน
74 | 26 | ในไม่ช้าข้าจะโยนเขาเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้
74 | 27 | และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิ่งที่เขาไหม้นั้นคืออะไร ?
74 | 28 | มันจะไม่เหลืออะไรเลย และมันจะไม่ปล่อยผู้ใดให้คงเหลือไว้ (เช่นกัน)
74 | 29 | มันจะเผาไหม้ผิวหนังจนเกรียมดำ
74 | 30 | เหนือมันมีมะลาอิกะฮ์สืบเก่าท่าน
74 | 31 | และเรามีได้แต่งตั้งผู้ใดเป็นยามเฝ้าประตูนรก นอกจากมะลาอิกะฮ์เท่านั้น และเรามีได้กำหนดจำนวนของพวกเขาไว้ เว้นแต่
เพื่อเป็นการทดสอบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เพื่อบรรดาอะฮ์ลุลกิตาบจะได้เชื่อมั่น และบรรดาผู้ศรัทธาจะได้เพิ่มพูนการศรัทธา และบรร
ดาอะฮ์ลุลกิตาบรวมทั้งบรรดาผู้ศรัทธาจะไม่ต้องสงสัย และเพื่อบรรดาผู้ในหัวใจของพวกเขามีโรคอีกทั้งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า
อัลลอฮ์ทรงประสงค์อะไรด้วยอุปมานี้ เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงให้หลงทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์
ทรงประสงค์และไม่มีผู้ใดรู้จำนวนไฟรพลของพระเจ้าของเจ้านอกจากพระองค์ และนี่มีโชอื่นใดนอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่มนุษย์
74 | 32 | เปล่าเลย ขอสาบานด้วยดวงจันทร์
74 | 33 | ขอสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันคล้อยไป
74 | 34 | ขอสาบานด้วยยามเช้าเมื่อมันทอแสง
74 | 35 | แท้จริงนรกนั้นแน่นอนเป็นหนึ่งในความหายนะอันใหญ่หลวง
74 | 36 | เพื่อเป็นการเตือนสำทับแก่มนุษย์
74 | 37 | สำหรับผู้ที่ประสงค์ในหมู่พวกเขาจะรุดหน้า (ไปสู่ความดี) หรือจะรั้งท้าย (เพื่อกระทำความชั่ว)
74 | 38 | แต่ละชีวิตย่อมถูกค่าประกันกับสิ่งที่มันชวนชวชวยไป
74 | 39 | ยกเว้นบรรดาผู้อยู่เบื้องขวา
74 | 40 | อยู่ในสวนสวรรค์หลากหลาย พวกเขาจะได้ถามซึ่งกันและกัน
74 | 41 | เกี่ยวกับพวกที่กระทำความผิด
74 | 42 | อะไรที่นำพวกท่านเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้
74 | 43 | พวกเขากล่าวว่า เรามีได้อยู่ในหมู่ผู้ทำละหมาด
74 | 44 | เรามีได้ให้อาหารแก่บรรดาผู้ขัดสน
74 | 45 | และพวกเราเคยมั่วสุมอยู่กับพวกที่มั่วสุม
74 | 46 | และเราเคยปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน
74 | 47 | จนกระทั่งความตายได้มาเยือนเรา
74 | 48 | ดังนั้นการชะฟาอะฮ์ของบรรดาผู้มีชะฟาอะฮ์จะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่พวกเขา
74 | 49 | ดังนั้นเกิดอะไรขึ้นแก่พวกเขา โดยที่พวกเขาผินหลังออกห่างจากการเตือนสติ
74 | 50 | ประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นลาเปรี้ยวที่ตื่นตระหนก
74 | 51 | หนีจากเลืลสิ่งห
74 | 52 | แท้จริงแล้วทุกคนในหมู่พวกเขาต้องการที่จะมีแผ่นกระดาดกางแผ่ยื่นมาให้แก่เขา
74 | 53 | ไม่เลยที่เดียว! ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขายังไม่กลัววันปรโลกอีกด้วย
74 | 54 | เปล่ามิได้! แท้จริงนั่นคือข้อเตือนสติ
74 | 55 | ฉะนั้นผู้ใดประสงค์เขาก็จะจดจำรำลึกไว้
74 | 56 | และพวกเขาจะไม่จดจำรำลึกได้ เว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงประสงค์ พระองค์เท่านั้นคือพระเจ้าแห่งการยำเกรงและพระเจ้าแห่งการให้อภัย
75 | 1 | ข้าสาบานต่อวันกิยามะฮ์
75 | 2 | และข้าขอสาบานต่อชีวิตที่ประณามตนเอง
75 | 3 | มนุษย์คิดหรือว่า เราจะรวบรวมกระดูกของเขากระนั้นหรือ ?
75 | 4 | แน่แน่นอนที่เดียวเราสามารถที่จะทำให้ปลายนิ้วมือของเขาอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์
75 | 5 | แต่ว่ามนุษย์นั้นประสงค์ที่จะทำความชั่ว
75 | 6 | เขาถามว่า เมื่อใดแต่วันแห่งการฟื้นคืนชีพ (จะเกิดขึ้น)
75 | 7 | แต่เมื่อสายตามืดมัว
75 | 8 | และเมื่อดวงจันทร์ถูกบดบังอยู่ในความมืด
75 | 9 | และเมื่อดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกนำมารวมกัน
75 | 10 | วันนั้นมนุษย์จะกล่าวกันว่าไหนเล่าทางหนึ่ ?
75 | 11 | เปล่าเลย ! ไม่มีที่พึงพิงดอก
75 | 12 | ในวันนั้น ยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้น คือที่พักอันสงบสุข
75 | 13 | วันนั้นมนุษย์จะถูกแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่ได้กระทำไว้ล่วงหน้าและภายหลัง
75 | 14 | เปล่าเลย ! มนุษย์นั้นเป็นพยานต่อตัวของเขาเอง

75 | 15 | ถึงแม้ว่าเขาจะเสนอข้อแก้ตัวของเขาก็ตาม
75 | 16 | เจ้าอย่ากระดิกลิ้นของเจ้าเนื่องด้วยอัลกุรอานเพื่อเจ้าจะรีบเร่งจดจำ
75 | 17 | แท้จริง หนังสือของเราคือการรวบรวมอัลกุรอาน (ให้อยู่ในทรงอกของเจ้า) และการอ่านเพื่อให้อจดจำ
75 | 18 | ดังนั้นเมื่อเราอ่านอัลกุรอาน เจ้าก็จงติดตามการอ่านนั้น
75 | 19 | แล้วแท้จริงหน้าที่ของเราคือ การอธิบายอัลกุรอาน
75 | 20 | เปล่าเลย ! แต่ว่าพวกเจ้ารักการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้
75 | 21 | และพวกเจ้าจะทิ้งปรโลก
75 | 22 | ในวันนั้นหลาย ๆ ใบหน้าจะเบิกบาน
75 | 23 | จ้องมองไปยังพระเจ้าของมัน
75 | 24 | และในวันนั้นหลาย ๆ ใบหน้าจะเศร้าสลด
75 | 25 | มั่นคิดว่าความหายนะอันใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นแก่มัน
75 | 26 | เปล่าเลย ! เมื่อวิญญาณขึ้นมาถึงคอหอย
75 | 27 | และมีผู้กล่าวว่า ใครเล่าเป็นผู้ทำให้เขาฟื้นขึ้นเหมือนเดิม
75 | 28 | และเขามั่นใจว่า แท้จริงเขาต้องจากไป
75 | 29 | และเขาข้างหนึ่งทับขาอีกข้างหนึ่ง (เพราะความกลัว)
75 | 30 | วันนั้น จะมีการนำพาไปยังพระเจ้าของเจ้า
75 | 31 | เพราะว่าเขาไม่เชื่อมั่น และไม่ละหมาด
75 | 32 | แต่เขาปฏิเสธและผินหลังกลับ
75 | 33 | แล้วเขาก็เดินอย่างองอาจไปหาพรรคพวกของเขาอย่างหยิ่งยะโส
75 | 34 | ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด แล้วก็ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด
75 | 35 | แล้วก็ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด แล้วก็ความวิบัติจึงมีแต่เจ้าเกิด
75 | 36 | มนุษย์คิดหรือว่า เขาจะถูกปล่อยไว้โดยไร้จุดหมายกระนั้นหรือ ?
75 | 37 | เขามีได้เป็นน้ำกามหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่ถูกพุ่งออกมากระนั้นหรือ ?
75 | 38 | แล้วเขาได้เป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่งแล้วพระองค์ทรงบังเกิดแล้วก็ทรงทำให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์
75 | 39 | แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเป็นคู่ เป็นเพศชายและเพศหญิง
75 | 40 | ดังนั้น พระองค์จะไม่สามารถที่จะให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกกระนั้นหรือ ?
76 | 1 | แน่นนอนกาลเวลาที่ยาวนานได้เกิดขึ้นแก่มนุษย์ เมื่อเขามีได้เป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึงเลย
76 | 2 | แท้จริงเราได้สร้างมนุษย์จากน้ำเชื้อผสมหยดหนึ่ง เพื่อเราได้ทดสอบเขา ดังนั้นเราจึงทำให้เขาเป็นผู้ได้ยิน เป็นผู้ได้เห็น
76 | 3 | แท้จริงเราได้ชี้แนะแนวทางให้แก่เขาแล้ว บางทีเขาก็เป็นผู้กตัญญู และบางทีเขาก็เป็นผู้เนรคุณ
76 | 4 | แท้จริงเราได้เตรียมไฟotron และกุญแจมือ และไฟที่ลุกโชนไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
76 | 5 | แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้น จะได้ดีมีจากแก่น้ำ ซึ่งผสมด้วยการบูรหอม
76 | 6 | เป็นตาน้ำพุที่ปวงบ่าวของอัลลอฮฺจะได้ดื่ม พวกเขาทำให้มันพวยพุ่งออกมาอย่างล้นเหลือ
76 | 7 | พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งสอนและกลัวต่อวันหนึ่งที่มีความชั่วร้ายของมันจะกระจายไปทั่ว
76 | 8 | และพวกเขาให้อาหารเนื่องด้วยความรักต่อพระองค์แก่คนยากจน เด็กกำพร้าและเชลยศึก
76 | 9 | (พวกเขากล่าวว่า) แท้จริงเราให้อาหารแก่พวกท่าน โดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮฺ เรามีได้หวังการตอบแทนและการ
ขอบคุณจากพวกท่านแต่ประการใด
76 | 10 | แท้จริงเรากลัวต่อพระเจ้าของเราซึ่งเป็นวันแห่งหน้าแล้วคือขมวดและแสนสาหัส
76 | 11 | ดังนั้น อัลลอฮฺจะทรงปกป้องพวกเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของวันนั้น และจะทรงให้พวกเขาพบกับความสดชื่นและความปิติ
76 | 12 | และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาด้วยสวนสวรรค์ และอาภรณ์ไหมแพรเนื่องเพราะพวกเขาอดทน
76 | 13 | นอนเอกเขนก อยู่บนเก้าอี้นวมยาวในสวนสวรรค์ พวกเขาจะไม่พบเห็นแสงอาทิตย์ และความเหม็นหืนหนาว
76 | 14 | และร่มเงาของสวนสวรรค์จะปกคลุมพวกเขาอย่างใกล้ชิด และผลไม้ในสวนสวรรค์ถูกนำมาใส่ถาดมาใกล้พวกเขา
76 | 15 | และมีภาชนะที่ทำด้วยเงิน และแก่น้ำที่ทำด้วยแก้วใสถูกวางเวียนรอบๆ พวกเขา
76 | 16 | แก้วที่ทำด้วยเงินโดยพวกเขาจะดื่มมันตามสัดส่วนที่พวกเขาต้องการ
76 | 17 | และในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มจากแก้วซึ่งผสมด้วยขิง
76 | 18 | ในสวนสวรรค์มีตาน้ำพุที่มีชื่อว่า ซัลละบิล
76 | 19 | และมีเด็กวัยรุ่นนวลเวียนรอบๆ พวกเขา เมื่อเจ้าเห็นพวกเขา เจ้าคิดว่าพวกเขาเป็นไข่มุกที่เรียงราย
76 | 20 | และเมื่อเจ้ามองไปยังที่นั้นเจ้าจะพบแต่ความสุข และอาณาจักรอันกว้างใหญ่ไพศาล
76 | 21 | บนพวกเขา มีอาภรณ์สีเขียวทำด้วยผ้าไหมละเอียด และผ้าไหมหยาบ และถูกประดับด้วยกำไลเงิน และพระเจ้าของพวกเขาจะ
ทรงให้พวกเขาได้ดื่มเครื่องดื่มอันบริสุทธิ์ยิ่ง
76 | 22 | แท้จริงนี่คือ การตอบแทนแก่พวกเจ้า และการบากบั่นของพวกเจ้านั้นเป็นที่ยอมรับด้วยความยินดี
76 | 23 | แท้จริงเราได้ประทานอัลกุรอานให้แก่เจ้าเป็นชั้นตอน
76 | 24 | ดังนั้น เจ้าจงอดทนคอยข้อตัดสินของพระเจ้าของเจ้า และอย่าเชื่อฟังผู้ประพฤติชั่ว และผู้ปฏิเสธศรัทธาคนใดในหมู่พวกเขา
76 | 25 | และจงรำลึกถึงพระนามของพระเจ้าของเจ้าทั้งในยามเช้าและยามเย็น
76 | 26 | และจากส่วนหนึ่งของกลางคืนก็จงสujudต่อพระองค์ และจงแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ ในยามกลางคืนอันยาวนาน
76 | 27 | แท้จริง ชนเหล่านี้ (พวกปฏิเสธศรัทธา) รักชีวิตชั่วคราว และปล่อยทิ้งวันอันหนักหน่วงไว้เบื้องหลังพวกเขา
76 | 28 | เราได้บังเกิดพวกเขา และเราได้ทำให้เรือนร่างของพวกเขามั่นคงแข็งแรง และหากเราประสงค์ เราก็จะเปลี่ยนพวกอื่นเยี่ยงพวก
เขา
76 | 29 | แท้จริง นี่คือข้อตักเตือนสติ ดังนั้นผู้ใดต้องการก็ให้เขายึดแนวทางสู่พระเจ้าของเขา
76 | 30 | แต่พวกเจ้าจะไม่สมความปรารถนาได้ เว้นแต่ที่อัลลอฮฺ เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ
76 | 31 | พระองค์ทรงทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าสู่ความเมตตาของพระองค์ แต่บรรดาผู้อธรรมนั้น พระองค์ทรงเตรียมการลงโทษ
อันเจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขา
77 | 1 | ขอสาบานต่อลมที่พัดออกมาติดต่อกัน
77 | 2 | ขอสาบานต่อลมพายุที่พัดมาอย่างแรง
77 | 3 | ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่อุ้มเมฆฝน

77 | 4 | ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ
77 | 5 | ขอสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ที่นำมามอบแก่บรรดานะบี
77 | 6 | ด้วยการให้เหตุผลและการเตือนส่ำหับ
77 | 7 | แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้นั้น จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
77 | 8 | เมื่อดวงดาวถูกทำให้มืดลง
77 | 9 | และเมื่อชั้นฟ้าถูกแยกออก
77 | 10 | และเมื่อภูเขาถูกแตกออกเป็นผุยผง
77 | 11 | และเมื่อบรรดารอซูลถูกรวมไว้ตามเวลาที่กำหนด
77 | 12 | สำหรับวันโหนดเล่าที่พวกเขา (บรรดารอซูล) ถูกเลื่อนออกไป
77 | 13 | สำหรับวันแห่งการตัดสิน
77 | 14 | และอันใดเล่าให้เจ้ารู้ได้ว่าวันแห่งการตัดสินคืออะไร ?
77 | 15 | ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ
77 | 16 | เราได้ทำลายชนชาติรุ่นก่อน ๆ ดอกหรือ ?
77 | 17 | หลังจากนั้นเราได้ให้ชนชาติรุ่นหลัง ๆ ปฏิบัติตามพวกเขา
77 | 18 | เช่นนั้นแหละเราได้ปฏิบัติแก่บรรดาอาชญากร
77 | 19 | ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ
77 | 20 | เราได้สร้างพวกเจ้าจากน้ำที่ต่ำต้อยไร้ค่า (อสุจิ) ดอกหรือ ?
77 | 21 | แล้วเราได้ให้เข้าไปอยู่ในที่อับมั่งคง (มดลูก)
77 | 22 | จนถึงกำหนดอันแน่นอน
77 | 23 | ดังนั้นเราได้กำหนดไว้แล้ว เราจึงเป็นผู้กำหนดที่ดีเลิศจริง ๆ
77 | 24 | ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ
77 | 25 | และเราได้ทำให้แผ่นดินนี้เป็นจตุรรวมดอกหรือ ?
77 | 26 | ทั้งคนเป็นและคนตาย
77 | 27 | และในแผ่นดินเราได้ตั้งภูเขาไว้สูงตะหง่าน และเราได้ให้พวกเจ้าดื่มน้ำจืดสนิท
77 | 28 | ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ
77 | 29 | (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) พวกเจ้าจงออกเดินไปยังที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธ
77 | 30 | จงออกเดินไปยังเงาวันสามแฉก
77 | 31 | (มัน) ไม่ทำให้เกิดร่ม และจะไม่ช่วยให้พ้นจากเปลวไฟได้
77 | 32 | แท้จริงมันจะพ่นประกายออกมา (มีขนาด) เท่าป้อมปราการ
77 | 33 | ประหนึ่งมัน (ประกายนั้น) เป็นอูฐสีเหลืองเข้ม
77 | 34 | ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ
77 | 35 | นี่คือวันที่พวกเขาไม่สามารถจะพูดออกมาได้
77 | 36 | และจะไม่เปิดโอกาสให้แก่พวกเขาเพื่อแก้ตัว
77 | 37 | ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ
77 | 38 | นี่คือวันแห่งการตัดสิน เราได้รวบรวมพวกเจ้าไว้กับชนชาติรุ่นก่อน ๆ
77 | 39 | ดังนั้นถ้าพวกเจ้ามีแผนอุบายอันใดก็จงวางแผนต่อข้า
77 | 40 | ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ
77 | 41 | แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงจะอยู่ท่ามกลางร่มเงาและน้ำพุ
77 | 42 | และผลไม้ตามทีพวกเขาต้องการ
77 | 43 | พวกเจ้าจงกินจงดื่มอย่างสบายใจตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้
77 | 44 | แท้จริงเช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย
77 | 45 | ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ
77 | 46 | พวกเจ้าจงกินและรื่นรมย์เพียงเล็กน้อย แท้จริงพวกเจ้านั้นเป็นอาชญากร
77 | 47 | ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ
77 | 48 | เมื่อได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงรู้ภาวะ พวกเขาก็จะไม่รู้ภาวะ
77 | 49 | ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ
77 | 50 | ดังนั้น คำบอกเล่าอันใดเล่าหลังจากอัลกุรอานที่พวกเขาจะศรัทธากัน
78 | 1 | พวกเขาต่างถามกันถึงเรื่องอะไร ?
78 | 2 | (ถาม) ถึงข่าวอันยิ่งใหญ่สำคัญ
78 | 3 | ซึ่งเป็นข่าวที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่
78 | 4 | เปล่าเลย พวกเขาจะได้รู้
78 | 5 | แล้วก็เปล่าเลย พวกเขาจะได้รู้
78 | 6 | เรามิได้ทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบดอกหรือ ?
78 | 7 | และมีได้ให้เทือกเขาเป็นหลักตรึงไว้ดอกหรือ ?
78 | 8 | และเราได้บังเกิดพวกเจ้าให้เป็นคู่ครองกัน
78 | 9 | และเราได้ทำให้การนอนของพวกเจ้าเป็นการพักผ่อน
78 | 10 | และเราได้ทำให้กลางคืนคล้ายเครื่องปกปิดร่างกาย
78 | 11 | และเราได้ทำให้กลางวันเป็นที่แสวงหาเครื่องยังชีพ
78 | 12 | และเราได้สร้างไว้เหนือพวกเจ้าสิ่งที่แข็งแกร่งทั้งเจ็ด (ชั้นฟ้า)
78 | 13 | และเราได้ทำให้มีดวงประทีปหนึ่งที่มีแสงสว่างจ้า
78 | 14 | และเราได้หลั่งน้ำลงมามากมายมากมายเมฆฝน
78 | 15 | เพื่อที่เราจะให้งอกเงยด้วยน้ำนั้นซึ่งเมล็ดพืช และพืชผัก
78 | 16 | และบรรดาเรือกวสวนอันหนาแน่น
78 | 17 | แท้จริงวันแห่งการตัดสินนั้นเป็นเวลาที่ถูกกำหนดไว้

78|18|วันที่แดจะถูกเป่า แล้วพวกเจ้าก็จะมากันเป็นหมู่ ๆ
 78|19|และชั้นฟ้าจะถูกเปิดออก แล้วก็จะมามีประตูหลายบาน
 78|20|และเทือกเขาจะถูกให้เคลื่อนออกไปแล้วก็จะกลายเป็นภาพลวง
 78|21|แต่แท้จริงนรกอยู่ชั้นนั้นนั่นเป็นที่สอดส่อง
 78|22|เป็นที่กลับไปสำหรับบรรดาผู้ละเมิด
 78|23|พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลานาน
 78|24|พวกเขาจะไม่ได้สัมผัสความเย็นและเครื่องดื่มใด ๆ ในนรกนั้น
 78|25|นอกจากน้ำเดือด และน้ำเลือดน้ำหนองเท่านั้น
 78|26|ทั้งนี้เป็นการตอบแทนอย่างคู่ควร
 78|27|เพราะพวกเขาไม่ได้หวังว่าจะมีการชำระสอบสวน
 78|28|และพวกเขาปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเราอย่างสิ้นเชิง
 78|29|และทุก ๆ สิ่งนั้นเราได้จารึกมันไว้อย่างครบถ้วนในบันทึก
 78|30|ดังนั้น พวกเจ้าจึงล้มรส (การลงโทษ) เกิด เราจะไม่เพิ่มอันใดแก่พวกเจ้านอกจากการทรมานเท่านั้น
 78|31|แต่แท้จริงสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้น จะได้รับชัยชนะ
 78|32|เรือกสวนหลากหลายและองุ่น
 78|33|และบรรดาสาวาวัยรุ่นที่มีอายุคราวเดียวกัน
 78|34|และแก้วที่มีเครื่องดื่มเต็มเปี่ยม
 78|35|ในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดไร้สาระและคำกล่าวเท็จ
 78|36|ทั้งนี้เป็นการตอบแทนจากพระเจ้าของเจ้าเป็นการประทานให้อย่างพอเพียง
 78|37|พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง คือพระผู้ทรงกรุณาปรานี พวกเขาไม่มีอำนาจที่จะกล่าว
 78|38|คำพูดใด ๆ ต่อพระองค์
 78|39|วันซึ่งญิบริลและมะลาอิกะฮ์จะยืนเป็นแถวเดียวกัน พวกเขาจะไม่พูด นอกจากผู้ที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงอนุญาตให้แก่เขา
 78|40|และเขาจะพูดแต่สิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น
 78|41|นั่นคือวันแห่งความจริง ดังนั้นผู้ใดประสงค์ก็ให้เขายืดตัวกลับไปสู่พระเจ้าของเขาเกิด
 78|42|แต่แท้จริงเราได้เตือนพวกเจ้าแล้วถึงการลงโทษอันโหด วันที่มีมนุษย์จะมองไปยังสิ่งที่สองมือของเขาได้ประกอบไว้ และผู้ปฏิเสธ
 78|43|ศรัทธาจะกล่าวว่า โอ้... ถ้าฉันเป็นผืนดินเสียก็จะได้
 79|1|ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ผู้ดูแลกระซอก (วิญญาณของผู้ปฏิเสธศรัทธา) อย่างแรง
 79|2|ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ผู้ชัก (วิญญาณของผู้ศรัทธา) อย่างแผ่วเบา
 79|3|ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ที่แหวกว่ายในท้องนภา
 79|4|แล้วพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) ผู้รีบรุดหน้าไปอย่างว่องไว
 79|5|แล้วพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) ผู้บริหารกิจการ
 79|6|วันซึ่งการเป่าสังข์ครั้งแรกทำให้สั่นสะเทือน
 79|7|การเป่าสังข์ครั้งที่สองจะติดตามมา
 79|8|ในวันนั้นดวงจิตทั้งหลายจะตระหนก
 79|9|สายตาของพวกเขาจะละห้อย
 79|10|พวกเขาจะกล่าวว่า พวกเราจะถูกให้กลับไปอยู่ในสภาพเดิมอีกครั้งนั้นหรือ ?
 79|11|เมื่อเราได้กลายเป็นกระดูกที่ผุแล้วกระนั้นหรือ ?
 79|12|พวกเขาจะกล่าวว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นก็เป็น การกลับไปที่เราทุกคน
 79|13|ความจริงมันเป็นเพียงเสียงก้องครั้งเดียวเท่านั้น
 79|14|แล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็จะออกมาอย่างที่ราบโล่ง
 79|15|เรื่องราวของมุซาได้มาถึงได้มาถึงเจ้าแล้วมิใช่หรือ ?
 79|16|ขณะที่พระเจ้าของเขาทรงเรียกเขาที่หว่างหุบเขาฏวาอันบริสุทธิ์
 79|17|เจ้าจึงไปหาฟิราอณ เพราะเขาละเมิดฝ่าฝืน
 79|18|แล้วจงกล่าวว่า ท่านประสงค์จะชักฟอกไหม ?
 79|19|และจะให้ฉันนำท่านไปสู่พระเจ้าของท่านไหม ? เพื่อท่านจะได้ยำเกรง
 79|20|แล้วมุซาก็แสดงให้เห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่
 79|21|แต่เขาได้ปฏิเสธและดื้อด้น
 79|22|แล้วเขาก็ผินหลังกลับหนีออกไปอย่างรวดเร็ว
 79|23|แล้วเขาก็ได้เรียกชุมนุม แล้วประกาศออกไป
 79|24|แล้วกล่าวว่า นั่นคือพระเจ้าสูงสุดของพวกท่าน
 79|25|ดังนั้นอัลลอฮ์จึงคร่าเขาเป็นการลงโทษที่เป็นแบบอย่างทั้งในปรโลกและในโลกนี้
 79|26|แต่แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นข้อเตือนใจสำหรับผู้ยำเกรงของอัลลอฮ์
 79|27|พวกเจ้าลำบากยิ่งในการสร้างกระนั้นหรือ ? หรือว่าชั้นฟ้าที่พระองค์ทรงสร้างมัน !
 79|28|พระองค์ทรงยกให้มันสูงขึ้นแล้วทรง ทำให้มันสมบูรณ์
 79|29|และทรงทำให้กลางคืนของมันมืดทึบ และทรงทำให้ความสว่างของมันออกมา
 79|30|และหลังจากนั้นทรงทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบ
 79|31|ทรงให้ออกมาจากแผ่นดินเป็นน้ำของมัน และทุ่งหญ้าของมัน
 79|32|ส่วนเทือกเขานั้นทรงทำให้มันมั่นคง
 79|33|ทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยยังชีพสำหรับพวกเจ้า และสำหรับปศุสัตว์ของพวกเจ้า
 79|34|ดังนั้นเมื่อความหายนะอันใหญ่หลวงได้เกิดขึ้น
 79|35|เป็นวันที่มนุษย์จะนึกถึงสิ่งที่เขาได้ชวนทนายไว้
 79|36|และนรกหรือเปลวไฟจะถูกเผยให้แก่ผู้ที่มองมัน
 79|37|ส่วนผู้ที่ละเมิดฝ่าฝืนนั้น
 79|38|และเขาได้เลือกเอาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้

79 | 39 | ดังนั้นนรกหรือเปลวไฟคือที่พำนักของเขา
 79 | 40 | และส่วนผู้ที่หวาดหวั่นต่อการยืนเบื้องหน้าพระเจ้าของเขา และได้หวังเหนี่ยวจิตใจจากกิเลสต่ำ
 79 | 41 | ดังนั้นสวนสวรรค์ก็จะเป็นที่พำนักของเขา
 79 | 42 | พวกเขาจะถามเจ้าถึงยามอาสาน (วันกียามะฮฺ) ว่า เมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น ?
 79 | 43 | ด้วยเหตุอันใดเจ้าจึงชอบกกล่าวถึงมันนั้ ?
 79 | 44 | ยิ่งพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือวาระ
 79 | 45 | ความจริงเจ้าเป็นแต่เพียงผู้ตักเตือนแก่คนที่หวาดหวั่นมัน (วันกียามะฮฺ) เท่านั้น
 79 | 46 | วันที่พวกเขาจะเห็นมัน (วันกียามะฮฺ) ประหนึ่งว่าพวกเขาได้พำนักอยู่โลกนี้เว้นแต่เพียงชั่วครู่หนึ่งของยามเย็นและยามเช้า
 80 | 1 | ของมันเท่านั้น
 80 | 2 | เขา (มุฮัมมัด) ทำหน้าบึ้ง และผินหน้าไปทางอื่น
 80 | 3 | เพราะชยตามอดมาหาเขา
 80 | 4 | และอะไรเล่าที่จะให้เจ้ารู้ หวังว่าเขาจะมาเพื่อชักฟอกจิตใจก็ได้
 80 | 5 | หรือเพื่อรับคำตักเตือน เพื่อที่คำตักเตือนนั้นจะเป็นประโยชน์แก่เขา
 80 | 6 | ส่วนผู้ที่พอเพียงแล้ว
 80 | 7 | เจ้ากลับต้อนรับขับสู้
 80 | 8 | และไม่ใช่หน้าที่ของเจ้า การที่เขาไม่ชักฟอก
 80 | 9 | และส่วนผู้ที่มาหาเจ้าด้วยความพยายาม
 80 | 10 | และเขามีความกลัวเกรง
 80 | 11 | เจ้ากลับเมินเฉย
 80 | 12 | มิใช่เช่นนั้น แท้จริงมันเป็นข้อเตือนใจ
 80 | 13 | ดังนั้นผู้ใดประสงค์ก็ให้รำลึกถึงข้อเตือนใจนั้น
 80 | 14 | ซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์อันทรงเกียรติ
 80 | 15 | ที่ได้รับการเชิดชู ได้รับคามบริสุทธิ์
 80 | 16 | ด้วยมือของมลาอิกะฮฺ
 80 | 17 | ผู้ทรงเกียรติ ทรงคุณธรรม
 80 | 18 | มนุษย์นั้นถูกสั่งห้ามเสียก็ดี เขาช่างเนรคุณเสียนี้กระไร
 80 | 19 | จากสิ่งใดเล่าพระองค์ทรงบังเกิดเขามา ?
 80 | 20 | จากเชื้อสุหยดหนึ่งพระองค์ทรงบังเกิดเขา แล้วก็กำหนดสภาวะแก่เขา
 80 | 21 | แล้วพระองค์ก็ทรงแผ้วทางให้สะดวกแก่เขา
 80 | 22 | ต่อมาพระองค์ให้เขาตายไป แล้วให้เขาลงหลุม
 80 | 23 | ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประสงค์ ก็ทรงให้เขาฟื้นคืนชีพ
 80 | 24 | มิใช่เช่นนั้น เขามีได้ปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ทรงใช้เขา
 80 | 25 | มนุษย์จึงพิจารณาดูอาหารของเขาสิ
 80 | 26 | เราได้หสิ่งน้ำฝนลงมามากมายอย่างไร
 80 | 27 | แล้วเราได้แยกแผ่นดินออกไป
 80 | 28 | และเราได้ให้เมล็ดพืชงอกเงยขึ้นจากในแผ่นดิน
 80 | 29 | และองุ่นและพืชผัก
 80 | 30 | และมะกอกและอินทผลัม
 80 | 31 | และเรือกสวนที่หนาทึบ
 80 | 32 | และผลไม้และทุ่งหญ้า
 80 | 33 | ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์แก่พวกเจ้าและสัตว์เลี้ยงของพวกเจ้า
 80 | 34 | ครั้นเมื่อเสียงกัมปนาทมาถึง
 80 | 35 | วันที่ผู้คนจะหนีจากที่นั่งของเขา
 80 | 36 | และจากแม่ของเขา และพ่อของเขา
 80 | 37 | และจากภริยาของเขา และลูก ๆ ของเขา
 80 | 38 | สำหรับแต่ละคนในหมู่พวกเขาในวันนั้น มีภาระพอดัวเขาอยู่แล้ว
 80 | 39 | หลายใบหน้าในวันนั้นแจ่มใส
 80 | 40 | หัวเราะดีใจร่าเริง
 80 | 41 | และหลายใบหน้าในวันนั้นมีฝุ่นจับ
 80 | 42 | ความหม่นหมองจะปกคลุมบนใบหน้านั้น
 81 | 1 | จนเหล่านั้นคือพวกปฏิเสธศรัทธาพวกประพฤดิชั่ว
 81 | 2 | เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วนดับแสงลง
 81 | 3 | และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย
 81 | 4 | และเมื่อบรรดาภูเขาถูกเคลื่อนย้าย
 81 | 5 | และเมื่ออูรุท้องสับเดือนถูกทอดทิ้ง
 81 | 6 | และเมื่อสัตว์ถูกนำมารวมกัน
 81 | 7 | และเมื่อทะเลถูกเป็นไฟ
 81 | 8 | และเมื่อชีวิตทั้งหลายถูกจัดเป็นคู่
 81 | 9 | และเมื่อทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นถูกถาม
 81 | 10 | ด้วยความผิดอันใดเขาจึงถูกฆ่า
 81 | 11 | และเมื่อบันทึกทั้งหลายถูกกางแผ่
 81 | 12 | และเมื่อชนฟ้าถูกเลิกออก
 81 | 13 | และเมื่อนรกถูกจุดให้ลุกสว่างจ้า
 81 | 14 | และเมื่อสวรรค์ถูกนำมาใกล้

81 | 14 | ทุกชีวิตย่อมรู้สิ่งที่ตนได้นำมา
81 | 15 | ข้าสาบานต่อดวงดาวที่ซ่อนตัวในเวลากลางวัน
81 | 16 | ที่โคจรลึบดวง
81 | 17 | ข้าสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันเหือดหายไป
81 | 18 | และด้วยเวลาเช้าตรู่เมื่อมันทอแสง
81 | 19 | แท้จริง อัลกุรอานคือคำพูดของร่อซูล (ญิบริล) ผู้ทรงเกียรติ
81 | 20 | ผู้ทรงพลัง ผู้ทรงตำแหน่งสูง ณ พระเจ้าแห่งบัลลังก์
81 | 21 | ผู้ได้รับการจงรักภักดี ผู้ซื่อสัตย์ ณ ที่โน้น
81 | 22 | และสหาย (มุฮัมมัด) ของพวกเจ้านั้นมิใช่เป็นคนวิกลจริตแต่ประการใด
81 | 23 | และโดยแน่นอนเขา (มุฮัมมัด) ได้เห็นเขา (ญิบริล) ณ ขอบฟ้าอย่างชัดเจน
81 | 24 | และเขา (มุฮัมมัด) มิใช่เป็นผู้ตระหนี่ในเรื่องเร้นลับ
81 | 25 | และอัลกุรอานนี้มิใช่คำกล่าวของชายฉกรรจ์ที่ถูกสาปแช่ง
81 | 26 | แล้วพวกเจ้าจะไปทางไหนเล่า
81 | 27 | อัลกุรอานนั้นมิใช่ข้ออื่นใด นอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งมวล
81 | 28 | สำหรับบุคคลในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค้อยู่ในทางอันเที่ยงตรง
81 | 29 | และพวกเจ้าจะไม่สมประสงค์สิ่งใดเว้นแต่อัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์
82 | 1 | เมื่อขึ้นฟ้าได้แตกแยกออก
82 | 2 | และเมื่อบรรดาดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย
82 | 3 | และเมื่อทะเลถูกให้เอ่อล้น
82 | 4 | และเมื่อหลุมฝังศพถูกพลิกกลับ
82 | 5 | ทุกชีวิตจะรู้สิ่งที่ตนได้กระทำไปแล้ว และสิ่งที่ได้กระทำภายหลัง
82 | 6 | โอ้มนุษย์เอ๋ย อะไรเล่าที่ล่อลวงเจ้า (ให้หันห่าง) จากพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงเกื้อกูล
82 | 7 | ผู้ทรงบังเกิดเจ้า แล้วทรงทำให้เจ้าสมบูรณ์ แล้วก็ทรงทำให้เจ้ามีส่วน
82 | 8 | ในรูปใดที่พระองค์ทรงประสงค์ ก็จะทรงประกอบเจ้าขึ้น
82 | 9 | มิใช่เช่นนั้น แต่พวกเจ้าปฏิเสธวันแห่งการตอบแทนต่างหาก
82 | 10 | และแท้จริงมีผู้ค้ำกันรักษาพวกเจ้าอยู่
82 | 11 | คือ (มะลาอิกะฮ์) ผู้ทรงเกียรติเป็นผู้บันทึก
82 | 12 | พวกเขารู้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ
82 | 13 | แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้นจะอยู่ในความโปรดปราน
82 | 14 | และแท้จริงบรรดาคนชั่วจะอยู่ในนรกที่ลุกโชน
82 | 15 | พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในกองไฟนั้นในวันแห่งการตอบแทน
82 | 16 | และพวกเขาจะไม่เป็นผู้ออกจากมัน (อยู่ในกองไฟตลอดไป)
82 | 17 | และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการตอบแทนนั้นคืออะไร ?
82 | 18 | แล้วอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการตอบแทนนั้นคืออะไร ?
82 | 19 | วันที่ชีวิตหนึ่งไม่มีสิทธิ์ที่จะช่วยเหลืออย่างใดแก่อีกชีวิตหนึ่งได้ และกิจการในวันนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์
83 | 1 | ความหายนะจงประสบแด่บรรดาผู้ทำให้พรอง (ในการตวงและการชั่ง)
83 | 2 | คือบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาตวงเอาจากคนอื่นก็ตวงเอาเต็ม
83 | 3 | และเมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้คนอื่นก็ทำให้ขาด
83 | 4 | คนเหล่านั้นมิได้คิดบ้างหรือว่าพวกเขาจะถูกให้พินินชีพ
83 | 5 | สำหรับวันอันยิ่งใหญ่
83 | 6 | วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก
83 | 7 | มิใช่เช่นนั้น แท้จริงบันทึกของบรรดาคนชั่วนั้นอยู่ในสัจญ์
83 | 8 | และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสัจญ์นั้นคืออะไร?
83 | 9 | คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้
83 | 10 | ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ
83 | 11 | คือบรรดาผู้ปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน
83 | 12 | และไม่มีใครปฏิเสธวันแห่งการตอบแทนนั้น นอกจากทุกคนที่ละเมิดที่กระทำความผิด
83 | 13 | เมื่อบรรดาอายุตของเราถูกอ่านแก่เขา เขาจะกล่าวว่านี่คือนิยายเหลวไหลสมัยก่อน
83 | 14 | มิใช่เช่นนั้น แต่สิ่งที่พวกเขาได้ชวนชวายเป็นวันได้เป็นสนิมบนหัวใจของพวกเขา
83 | 15 | มิใช่เช่นนั้น แท้จริงพวกเขาในวันนั้นจะถูกกั้นจากพระเจ้าของพวกเขา
83 | 16 | แล้วแท้จริงพวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนรกที่มีเปลวไฟลุกโชน
83 | 17 | แล้วจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิเสธมันไว้
83 | 18 | มิใช่เช่นนั้น แท้จริงบันทึกของบรรดาผู้ทรงคุณธรรมอยู่ในอัลลี้อย่างแน่นอน
83 | 19 | และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าอัลลี้นั้นคืออะไร
83 | 20 | คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้
83 | 21 | บรรดาผู้ที่อยู่ใกล้ชิด (มะลาอิกะฮ์) จะเป็นผู้ดูแลรักษา
83 | 22 | แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมจะอยู่ในความโปรดปรานอย่างแน่นอน
83 | 23 | พวกเขาจะมองดูจากบนเตียง
83 | 24 | เจ้าจะรู้ได้ถึงความสดชื่นแห่งความสุขสำราญที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขา
83 | 25 | พวกเขาจะได้ดื่มสุราอันบริสุทธิ์ ซึ่งถูกผนึกไว้
83 | 26 | ที่ใช้ผสมกันนั้นคือขมดเคี้ยว และในการนี้บรรดาผู้แข่งขัน (ที่จะให้ได้มาซึ่งความสุขสำราญนี้) จงแข่งขันกันเถิด
83 | 27 | ที่ใช้ผสมสุรานั้นมาจากต้นนิ่ม
83 | 28 | คือตาน้ำแห่งหนึ่งซึ่งบรรดาผู้ใกล้ชิด (อัลลอฮ์) เท่านั้นจะได้ดื่มมัน
83 | 29 | แท้จริงบรรดาผู้กระทำความผิดนั้น เคยหัวเราะเยาะบรรดาผู้ศรัทธา

83 30 และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาเดินผ่านพวกเขาไป พวกเขาจะหลั่งตาเย้ยหยัน
83 31 และเมื่อพวกเขากลับไปยังพวกทอของพวกเข พวกเขาจะกลับไปอย่างตลกคะนอง
83 32 และเมื่อพวกเขาเห็นบรรดาผู้ศรัทธาพวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริงชนเหล่านี้เป็นผู้หลงทางแน่นอน
83 33 และพวกเขา (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) มิได้ถูกส่งมาเพื่อเป็นผู้ปกป้องรักษาผู้ศรัทธาเหล่านั้น
83 34 ดังนั้น วันนั้นบรรดาผู้ศรัทธาก็หัวเราะเยาะพวกปฏิเสธศรัทธาบ้าง
83 35 พวกเขา (บรรดาผู้ศรัทธา) จะมองดูอยู่บนเตียง
83 36 บรรดาผู้ปฏิเสธจะได้รับการตอบแทนตามที่ได้ปฏิบัติมามิใช่หรือ
84 1 เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออก
84 2 และมันได้เชื้อฟงพระเจ้าของมันและมันจำต้องกระทำเช่นนั้น
84 3 และเมื่อแผ่นดินถูกให้แผ่กว้าง
84 4 และมันได้ปลดปล่อยสิ่งที่อยู่ในมันออกมา และมันก็กว้างเปล่า
84 5 และมันได้เชื้อฟงพระเจ้าของมัน และมันจำต้องกระทำเช่นนั้น
84 6 โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริงเจ้าต้องพากเพียรไปสู่พระเจ้าของเจ้าอย่างทรหดอดทนแล้วเจ้าจึงจะพบพระองค์
84 7 ส่วนผู้ที่ถูกยืมบันทึกของเขาให้ทางเบื้องขวาของเขา
84 8 เขาก็จะถูกชำระสอบสวนอย่างง่ายดาย
84 9 และเขาจะกลับไปยังครอบครัวของเขาด้วยความดีใจ
84 10 และส่วนผู้ที่ถูกยืมบันทึกของเขาให้ทางเบื้องหลังของเขา
84 11 แล้วเขาก็จะร้องเรียกหาความหายนะ
84 12 และเขาจะเข้าไปในเปลวเพลิง
84 13 แท้จริงเขา (ในโลกดุนยา) เคยว่าเริงอยู่กับครอบครัวของเขา
84 14 แท้จริงเขาคิดว่าเขาจะไม่กลับมา (หาอัลลอฮฺ) อีกเป็นอันขาด
84 15 เพิ่งรู้เถิดว่า แท้จริงพระเจ้าของเขาทรงสอดส่องเขาอยู่เสมอ
84 16 ข้าพเจ้ายืนยันการสาบานด้วยยามตะวันยอแสง
84 17 และด้วยกลางคืนที่มันรวมให้ชุมนุมกัน
84 18 และด้วยดวงจันทร์เมื่อมันเต็มดวง
84 19 แน่แน่นอนพวกเจ้าจะต้องเผชิญกับสภาพหนึ่งหลังจากอีกสภาพหนึ่ง
84 20 มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาจึงไม่ศรัทธา
84 21 และเมื่ออัลกุรอานได้ถูกอ่านให้พวกเขาฟัง พวกเขาก็ไม่สนใจ
84 22 แต่ตรงกันข้ามพวกปฏิเสธศรัทธานั้นพวกเขาไม่ยอมศรัทธา
84 23 และอัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาปิดบังไว้
84 24 ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงแจ้งแก่พวกเขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด
84 25 นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัล (การตอบแทน) อย่างไม่มีสิ้นสุด
85 1 ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าที่เคลื่อนกลาดด้วยดวงดาว
85 2 และด้วยวันที่ถูกสัญญาไว้
85 3 และด้วยผู้เป็นพยานและผู้ที่ถูกเป็นพยาน
85 4 บรรดาเจ้าของหลุมพรางถูกสาปแช่ง
85 5 ไฟที่เต็มไปด้วยเชื้อเพลิง
85 6 ขณะที่พวกเขานั่งอยู่ตรงหน้าไฟ
85 7 และพวกเขาไม่รู้เห็นเป็นพยานต่อสิ่งที่บรรดาลูกน้องกระทำกับบรรดาผู้ศรัทธา
85 8 และพวกเขามีได้แก่แค่นั้นเขาเหล่านั้นเว้นแต่ว่าเขาเหล่านั้นศรัทธาต่ออัลลอฮฺผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ
85 9 ผู้ซึ่งกรรมสิทธิ์แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ และอัลลอฮฺนั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่งอย่าง
85 10 แท้จริงพวกที่ประหารบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง แล้วพวกเขามีได้สำนักผัดกลับตัวนั้น พวกเขาจะได้รับ
การลงโทษแห่งนรกญะฮันน์ และการลงโทษแห่งการลงโทษแห่งการเผาไหม้
85 11 แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลาย พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์หลากหลาย ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลาย
สายไหลผ่าน นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง
85 12 แท้จริงการลงโทษอย่างรุนแรงแห่งพระเจ้านั้นแข็งแกร่งยิ่งนัก
85 13 แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงให้บังเกิดครั้งแรก และทรงให้กลับฟื้นคืนชีพขึ้นอีก
85 14 และพระองค์ผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงรักใคร่ปรานี
85 15 เจ้าของบัลลังก์อันรุ่งโรจน์
85 16 ผู้ทรงกระทำอย่างเด็ดขาดตามที่พระองค์ทรงประสงค์
85 17 ได้มีเรื่องราวของไฟรพลมายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ ?
85 18 ของฟิราอานและชะมูด
85 19 ยิ่งไปกว่านั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธายังไม่ยอมเชื่อ (ความจริง)
85 20 และอัลลอฮฺทรงห้อมล้อมพวกเขาทุกด้าน
85 21 มิใช่เช่นนั้นดอก ที่พวกเขาไม่ยอมเชื่อถือคือกุรอานอันรุ่งโรจน์
85 22 อยู่ในแผ่นจารึกที่ถูกเก็บรักษาไว้
86 1 ขอสาบานด้วยชั้นฟ้า และ (ดวงดาว) ที่มาในเวลาค่าคืน
86 2 และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสิ่งที่มาในเวลาค่าคืนนั้นคืออะไร ?
86 3 คือดวงดาวที่ประกายแสง
86 4 ไม่มีชีวิตใด (อยู่โดยลำพัง) เว้นแต่มีผู้เฝ้ารักษามัน
86 5 ดังนั้นมนุษย์จงไตร่ตรองดูว่าเขาถูกบังเกิดมาจากอะไร ?
86 6 เขาถูกบังเกิดมาจากน้ำที่พุ่งออกมา
86 7 มันออกมาจากกระดูกสันหลัง (ของชาย) และกระดูกหน้าอก (ของหญิง)
86 8 แท้จริงพระองค์ทรงสามารถอย่างแน่นอนที่จะให้เขากลับมาอีก (คือฟื้นคืนชีพ)

86 | 9 | วันที่สี่เร้นลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย
86 | 10 | ดังนั้นเขาจะไม่มีพลังใด ๆ และไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ
86 | 11 | ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าที่หลังน้ำฝน
86 | 12 | และแผ่นดินที่ปรือออก (ให้เมล็ดพืชงอกเงย)
86 | 13 | แท้จริงอัลกุรอานนั้น คือพระดำรัสที่จำแนก (ระหว่างความจริงกับความเท็จ)
86 | 14 | และอัลกุรอานนั้นมีใช้เรื่องไร้สาระ
86 | 15 | แท้จริงพวกเขากำลังวางแผนการฉ้อโกงกันอยู่
86 | 16 | และข้าก็วางแผนการฉ้อโกงอยู่
86 | 17 | ดังนั้น เจ้า (มุฮัมมัด) จงผอนปรนให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเกิด ข้าก็จะผอนปรนให้แก่พวกเขาละเยหนึ่ง
87 | 1 | จงแช่ซึ้งสุดดี พระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง
87 | 2 | ผู้ทรงสร้างแล้วทรงทำให้สมบูรณ์
87 | 3 | และผู้ทรงกำหนดสภาวะแล้วทรงชี้แนะทาง
87 | 4 | และผู้ทรงนำทุ่งหญ้าออกมา (ให้งอกเงยเป็นอาหารของปศุสัตว์)
87 | 5 | แล้วทรงทำให้มันแห้งแข็งสีกล้ามขอ
87 | 6 | เราจะสอนให้เจ้าอ่าน แล้วเจ้าจะไม่ลืม
87 | 7 | เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เปิดเผยและสิ่งที่ซ่อนเร้น
87 | 8 | และเราจะทำให้เป็นการง่ายดายแก่ เจ้าซึ่งบัญญัติศาสนาอันง่ายดาย
87 | 9 | ดังนั้นจงตักเตือนกันเถิด เพราะการตักเตือนกันนั้นจะยังคุณประโยชน์
87 | 10 | ผู้ที่ห้วนกล้าวจะได้รำลึก
87 | 11 | และผู้ที่ซื่อซึ้งจะหลีกเลี่ยงการตักเตือนนั้น
87 | 12 | ซึ่งเขาจะเข้าไปเผาไหม้ในไฟกองใหญ่
87 | 13 | แล้วเขาจะไม่ตายในนั้นและจะไม่เป็นด้วย
87 | 14 | แน่ละผู้ที่ขัดเกลาดนเอง ย่อมบรรลุความสำเร็จ
87 | 15 | และเขารำลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของเขา แล้วเขาทำอะไร
87 | 16 | หากได้ แต่พวกเจ้าเลือกเอาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ต่างหาก
87 | 17 | ทั้ง ๆ ที่ปรโลกนั้นดีกว่าและจีรังกว่า
87 | 18 | แท้จริง (ข้อตักเตือนสติ) นี้มีอยู่ในคัมภีร์ก่อน ๆ มาแล้ว
87 | 19 | คือคัมภีร์ของอิบรอฮีมและมูซา
88 | 1 | ชาวคราวของการครอบงำ (แห่งความรุนแรง) ได้มายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ ?
88 | 2 | ในวันนี้มีหลายใบหน้าที่ต่ำต้อย
88 | 3 | ใบหน้าที่ทำงานหนัก ระกำใจ
88 | 4 | เข้าไปเผาไหม้ในไฟอันร้อนแรง
88 | 5 | จะถูกให้ดื่มจากน้ำพุที่ร้อนจัด
88 | 6 | ไม่มีอาหารอื่นนอกจากต้นหนามแห้ง
88 | 7 | มันจะไม่ทำให้อ้วน และไม่ทำให้หายหิว
88 | 8 | ในวันนี้มีหลายใบหน้าที่เบิกบาน
88 | 9 | พึงพอใจเพราะการกระทำของพวกเขา
88 | 10 | อยู่ในสวนสวรรค์อันสูงตระหง่าน
88 | 11 | จะไม่ได้ยินเรื่องไร้สาระในนั้น
88 | 12 | ในนั้นมีตาน้ำไหลริน
88 | 13 | ในนั้นมีเตียงที่ถูกยกไว้สูงเด่น
88 | 14 | และมีแก้วน้ำถูกวางไว้
88 | 15 | และมีหมอนอิงถูกเรียงไว้เป็นแถว
88 | 16 | และมีพรมอย่างดีเลิศถูกปูไว้
88 | 17 | พวกเขาไม่พิจารณาดูรูตอกหรือว่า มันถูกบังเกิดมาอย่างไร ?
88 | 18 | และยังท้องฟ้าบังหรือว่ามันถูกยกให้สูงขึ้นอย่างไร ?
88 | 19 | และยังถูกเขาบังหรือว่า มันถูกปักตั้งไว้อย่างไร ?
88 | 20 | และยังแผ่นดินบังหรือว่ามันถูกแผ่ลาดไว้อย่างไร ?
88 | 21 | ดังนั้นจงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริงเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น
88 | 22 | เจ้ามิใช่ผู้มีอำนาจเหนือพวกเขา
88 | 23 | นอกจากผู้ที่ผันหลังให้และปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น
88 | 24 | อัลลอฮ์จะทรงลงโทษเขาซึ่งการลงโทษอันมหันต์
88 | 25 | แท้จริง ยังเราเท่านั้นคือการกลับมาของพวกเขา
88 | 26 | แล้วก็แท้จริง หน้าที่ของเรานั้นคือ การชำระพวกเขา
89 | 1 | ขอสาบานด้วยยามรุ่งอรุณ
89 | 2 | และด้วยคำคืนทั้งสิบ
89 | 3 | และด้วยสิ่งที่เป็น คู่ และที่เป็นคี่
89 | 4 | และด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันโจกรไป
89 | 5 | ในดังกล่าวนั้นเป็นการสาบาน สำหรับผู้ที่มีปัญญามิใช่หรือ ?
89 | 6 | เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้ากระทำต่อพวกอ้ายอย่างไร ?
89 | 7 | (แห่ง) อิร็อม พวกมิแสหาในสูงตระหง่าน
89 | 8 | ซึ่งเยี่ยงนั้นมิได้ถูกสร้างตามหัวเมืองต่าง ๆ
89 | 9 | และพวกชะมูดผู้สกัดหิน ณ หุบเขา
89 | 10 | และฟิรอาน เจ้าแห่งตริ่งเสาเด็นท์

89 | 11 | บรรดาผู้ละเมิดเหล่านั้นตามหัวเมืองต่าง ๆ
89 | 12 | แล้วก่อความเสียหายอย่างมากมายในหัวเมืองเหล่านั้น
89 | 13 | ดังนั้นพระเจ้าของเจ้าจึงกระหน่ำการลงโทษนานาชนิดบนพวกเขา
89 | 14 | แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นทรงเฝ้าดูอย่างแนนอน
89 | 15 | ส่วนมนุษย์นั้น เมื่อพระเจ้าของเขาทรงทดสอบเขา โดยทรงให้เกียรติเขาและทรงโปรดปรานเขา เขาก็จะกล่าวว่าพระเจ้าของ
ฉันทรงยกย่องฉัน
89 | 16 | แต่ครั้งเมื่อพระองค์ทรงทดสอบเขาทรงให้การครองชีพของเขาเป็นที่ลำบากแก่เขา เขาก็จะกล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงเหยียด
หยามฉัน
89 | 17 | มีเช่นนั้นดอก แต่ว่าพวกเขาก็มิได้ให้เกียรติแก่เด็กกำพร้าต่างหาก
89 | 18 | และพวกเขาก็มิได้ส่งเสริมกันในการให้อาหารแก่คนยากจนขัดสน
89 | 19 | และพวกเขาก็นมรดกกันอย่างหมดเกลี้ยง
89 | 20 | และพวกเขารักสมบัติกันอย่างมากมาย
89 | 21 | หามิได้ เมื่อแผ่นดินถูกทำให้สิ้นสะเทือนเป็นผุยผง
89 | 22 | และพระเจ้าของเจ้าเสด็จมาพร้อมทั้งมะลาอิกะฮ์ด้วยเป็นแถว ๆ
89 | 23 | และวันนั้นนรกก็จะขึ้นน้ำจะถูกนำมาให้ปรากฏ ในวันนั้นมนุษย์จะรำลึกขึ้นมาได้ แต่การรำลึกนั้นจะมีผลแก่เขาได้อย่างไร ?
89 | 24 | เขาจะกล่าวว่า โอ้ถ้าฉันได้ทำความดีไว้ล่วงหน้าสำหรับชีวิตของฉัน
89 | 25 | แล้วในวันนั้นไม่มีผู้ใดลงโทษเช่น การลงโทษของพระองค์
89 | 26 | และไม่มีผู้ใดผูกมัด เช่นการผูกมัดของพระองค์
89 | 27 | โอ้ชีวิตที่สงบแน่นอน
89 | 28 | จงกลับมายังพระเจ้าของเจ้าด้วยความยินดีและเป็นที่ปิติเกิด
89 | 29 | แล้วจงเข้ามาอยู่ในหมู่ปวงปาวของข้าเกิด
89 | 30 | และจงเข้ามาอยู่ในสวนสวรรค์ของข้าเกิด
90 | 1 | ขอสาบานด้วยเมืองนี้
90 | 2 | และเจ้านั้นเป็นผู้อาศัยอยู่ในเมืองนี้
90 | 3 | และขอสาบานด้วยผู้บังเกิดและผู้ถือกำเนิด
90 | 4 | โดยแนนอนเราได้บังเกิดมนุษย์มาเพื่อเผชิญความยากลำบาก
90 | 5 | เขาคิดว่าไม่มีผู้ใดจะมีความสามารถเหนือเขากระนั้นหรือ ?
90 | 6 | เขาจึงกล่าวว่า ฉันได้ผลาญทรัพย์สมบัติมากมายแล้ว
90 | 7 | เขาคิดว่าไม่มีผู้ใดเห็นเขากระนั้นหรือ ?
90 | 8 | เรามีได้ทำดวงตาทั้งสองข้างให้แก่เขาดอกหรือ ?
90 | 9 | และลิ้นและริมฝีปากทั้งสองด้วย ?
90 | 10 | และเราได้ชี้แนะทางแห่งความดี และความชั่วแก่เขาแล้ว
90 | 11 | กระนั้นก็ดีเขาก็ยังไม่พากเพียรบนทางลำบาก
90 | 12 | และอันใดเล่าที่จะทำให้เขารู้ว่าทางลำบากนั้นคืออะไร ?
90 | 13 | คือการปล่อยทาส
90 | 14 | หรือการให้อาหารในวันยากลำบากแห่งความหิวโหย
90 | 15 | แก่เด็กกำพร้าที่เป็นญาติใกล้ชิด
90 | 16 | หรือคนยากจนขัดสนที่มอมอยู่ก้นฝุ่นดิน
90 | 17 | แล้วเขาได้อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา และตักเตือนกันให้มีความอดทน และตักเตือนกันให้มีความเมตตา
90 | 18 | ชนเหล่านี้คือพวกฝ่ายขวา
90 | 19 | ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา พวกเขาคือพวกฝ่ายซ้าย
90 | 20 | บนพวกเขาเหล่านั้นมีไฟนรกครอบคลุมอยู่อย่างมืดมืด
91 | 1 | ขอสาบานด้วยดวงอาทิตย์ และแสงสว่างของมัน
91 | 2 | และด้วยดวงจันทร์ เมื่อโคจรตามหลังมัน
91 | 3 | และด้วยเวลากลางวันเมื่อประกายแสงมัน (จากดวงอาทิตย์)
91 | 4 | และด้วยเวลากลางคืนเมื่อปกคลุมมัน
91 | 5 | และด้วยชั้นฟ้า และที่พระองค์ทรงสร้างมัน
91 | 6 | และด้วยแผ่นดิน และที่พระองค์ทรงแผ่มัน
91 | 7 | และด้วยชีวิต และที่พระองค์ทรงทำให้มันสมบูรณ์
91 | 8 | แล้วพระองค์ทรงดลใจมันให้รู้ทางชั่วของมันและทางสำรวมของมัน
91 | 9 | แนนอนผู้ขัดเกลาชีวิตย่อมได้รับความสำเร็จ
91 | 10 | และแนนอนผู้หมกมุ่นมัน (ด้วยการทำชั่ว) ย่อมล้มเหลว
91 | 11 | พวกเขมูได้ปฏิเสธด้วยการละเมิดขอบเขตของพวกเขา
91 | 12 | เมื่อคนเลวทรมานที่สุดของพวกเขาได้รับรู้ไป (ฝ่าอุรุตัวเมีย)
91 | 13 | แล้วรอซูลของอัลลอฮ์ จึงกล่าวแก่พวกเขาว่า (อย่าทำร้าย) อุรุของอัลลอฮ์ และ(อย่าขัดขวาง)การดื่มน้ำของมัน
91 | 14 | แต่พวกเขาที่ไม่เชื่ออะบีแล้วพวกเขาก็ได้ฝ่ามัน ดังนั้นพระเจ้าของพวกเขาจึงได้ทำลายล้างพวกเขา เนื่องจากเพราะความผิดของ
พวกเขา แล้วพระองค์ทรงลงโทษพวกเขาอย่างถ้วนหน้ากัน
91 | 15 | และพระองค์มีทรงหวาดหวั่นต่อบั้นปลายพวกมัน
92 | 1 | ขอสาบานด้วยเวลากลางคืน เมื่อมันปกคลุม
92 | 2 | และด้วยเวลากลางวันเมื่อมันประกายแสง
92 | 3 | และด้วยผู้ที่ทรงบังเกิดเพศชาย และเพศหญิง
92 | 4 | แท้จริงการงานของพวกเขาเจ้านั้นย่อมแตกต่างกันอย่างแนนอน
92 | 5 | ส่วนผู้ที่บริจาคและยาเกรง (อัลลอฮ์)
92 | 6 | และเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี

92 | 7 | เราก็จะให้เขาได้รับความสะดวกอย่างง่ายดาย
92 | 8 | และส่วนผู้ที่ตระหนี่ และถือว่ามีพอเพียงแล้ว
92 | 9 | และปฏิเสธสิ่งที่ดีงาม
92 | 10 | เราก็จะให้เขาได้รับความลำบากอย่างง่ายดาย
92 | 11 | และทรัพย์สินสมบัติของเขาจะไม่อำนวยประโยชน์แก่เขาได้ เมื่อเขาตกไปในเหวนรก
92 | 12 | แท้จริงหน้าที่ของเรานั้นคือให้การชี้แนะทาง
92 | 13 | และแท้จริงปรโลกและโลกนี้เป็นของเรา
92 | 14 | ดังนั้นข้าขอเตือนพวกเจ้าถึงไฟที่ลุกโชน
92 | 15 | ไม่มีผู้ใดจะเข้าไปในเผาไหม้ในมัน นอกจากคนเลวทรามที่สุด
92 | 16 | คือผู้ที่ปฏิเสธและผินหลังให้
92 | 17 | และส่วนผู้ที่ยาเกรงยั้งนั้นจะถูกปลิดตัวให้ห่างไกลจากมัน
92 | 18 | ซึ่งเขาบริจาคทรัพย์สินของเขาเพื่อขัดเกลาตนเอง
92 | 19 | และที่เขานั้นไม่มีบุญคุณแก่ผู้ใดที่บุญคุณนั้นจะถูกตอบแทน
92 | 20 | นอกจากว่าเพื่อแสวงความโปรดปรานจากพระเจ้าของเขาผู้ทรงสูงส่งเท่านั้น
92 | 21 | และเขาก็จะพึงพอใจ
93 | 1 | ขอสาบานด้วยเวลาสาย
93 | 2 | และด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันมืด และสงัดเงียบ
93 | 3 | พระเจ้าของเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเจ้า และมีได้ทรงโกรธเคืองเจ้า
93 | 4 | และแน่นอนเบื้องปลายเป็นการดียิ่งแก่เจ้ากว่าเบื้องต้น
93 | 5 | และความแน่นอนพระเจ้าของเจ้าจะให้แก่เจ้าจนกว่าจะพอใจ
93 | 6 | พระองค์มิได้ทรงพบเจ้าเป็นก่าพรีแล้วทรงให้ที่พึงดอกหรือ ?
93 | 7 | และทรงพบเจ้าระเห่ร้อน แล้วก็ทรงชี้แนะทาง (แก่เจ้า) ดอกหรือ ?
93 | 8 | และทรงพบเจ้าเป็นผู้ขัดสน แล้วให้มั่งคั่ง (แก่) เจ้าดอกหรือ ?
93 | 9 | ดังนั้นส่วนเด็กก่าพรีเจ้าอย่าซึ้ง
93 | 10 | และส่วนผู้เอ๋ยชอนั้น เจ้าอย่าวาดซึ้งไล่
93 | 11 | และส่วนความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้านั้น เจ้าจงแสดงออก
94 | 1 | เรามิได้เปิดหัวอกของเจ้าแก่เจ้าดอกหรือ ?
94 | 2 | และเราได้ปลดเปลื้องภาระหนักของเจ้าออกจากเจ้าแล้ว
94 | 3 | ซึ่งเป็นภาระหนักอึ้งบนหลังของเจ้า
94 | 4 | และเราได้ยกย่องให้แก่เจ้าแล้ว ซึ่งการกล่าวถึงเจ้า
94 | 5 | ฉะนั้นแท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมีความง่าย
94 | 6 | แท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมีความง่าย
94 | 7 | ดังนั้นเมื่อเจ้าเสร็จสิ้น (จากงานหนึ่งแล้ว) ก็จงลำบากต่อไป
94 | 8 | และยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นก็จงมุ่งปรารถนาเกิด
95 | 1 | ขอสาบานด้วยต้นมะเดื่อและต้นมะกอก
95 | 2 | และด้วยภูเขาภูริซันยา
95 | 3 | และด้วยเมืองนี้ที่ปลอดภัย
95 | 4 | โดยแน่นอนเราได้บังเกิดมนุษย์มาในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง
95 | 5 | แล้วเราได้ให้เขากลับสู่สภาพที่ตกต่ำยิ่ง
95 | 6 | นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบสิ่งดีงามทั้งหลาย โดยที่สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลอย่างไม่มีที่สิ้นสุด
95 | 7 | ดังนั้น อะไรเล่าเขาจึงปฏิเสธเจ้า หลังจากนี้เกี่ยวกับการตอบแทน
95 | 8 | มิใช่อัลลอฮ์ดอกหรือ เป็นผู้ตัดสินที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลาย
96 | 1 | จงอ่านด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงบังเกิด
96 | 2 | ทรงบังเกิดมนุษย์จากก้อนเลือด
96 | 3 | จงอ่านเกิด และพระเจ้าของเจ้านั้นผู้ทรงใจบุญยิ่ง
96 | 4 | ผู้ทรงสอนการใช้ปากกา
96 | 5 | ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้
96 | 6 | มิใช่เช่นนั้นแท้จริงมนุษย์นั้น ย่อมจะละเมิดขอบเขต
96 | 7 | เนื่องจากเขาคิดว่าเขาพอเพียงแล้ว
96 | 8 | แท้จริงยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือ การกลับไป
96 | 9 | เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือ ผู้ที่ขัดขวาง
96 | 10 | บ่าวคนหนึ่ง เมื่อเขากำลังละหมาด
96 | 11 | เจ้าคิดบ้างไหมว่า หากบ่าวผู้นั้นอยู่บนแนวทางที่ถูกต้อง
96 | 12 | หรือใช้ให้ผู้คนมีความยำเกรง
96 | 13 | เจ้าคิดบ้างไหมว่า หากเขาปฏิเสธ และผินหลังให้
96 | 14 | เขาไม่รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ นั้นทรงเห็น
96 | 15 | มิใช่เช่นนั้น ถ้าเขายังไม่หยุดยั้ง เราจะจิกเขาที่ขม่อมอย่างแน่นอน
96 | 16 | ขม่อมที่โกหกที่ประทุติชั่ว
96 | 17 | แล้วให้เขาเรียกที่ประชุมของเขา
96 | 18 | เราก็จะเรียกผู้คนมร
96 | 19 | มิใช่เช่นนั้น เจ้าอย่าได้เชื่อฟังมัน แต่จงสุญูด และเข้า
97 | 1 | แท้จริงเราได้ประทานอัลกรุอันลงมาในคืนอัลกอดร
97 | 2 | และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าคืนอัลกอดรนั้นคืออะไร
97 | 3 | คืนอัลกอดรนั้นดียิ่งกว่าหนึ่งพันเดือน

97 | 4 | บรรดาเมลาอิกะฮ์และอัลรูฮ์ (ญิบริล) จะลงมาในคืนนั้น โดยอนุมัติแห่งพระเจ้าของพวกเขาเนื่องจากกิจการ - ทุกสิ่ง
97 | 5 | คืนนั้นมีความตานติจนกระทั่งรุ่งอรุณ
98 | 1 | บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ะฮ์ลุลกีตาบและพวกบูซาเจร็ดนั้นจะไม่พ้นจาก (หลักศรัทธาของพวกเขา) จนกว่าจะได้มีหลักฐาน
อันชัดแจ้งมายังพวกเขา
98 | 2 | คือร้อซูลคนหนึ่งจากอัลลอฮ์เพื่ออ่านคัมภีร์อันบริสุทธ์
98 | 3 | ในคัมภีร์นั้นไม่มีญูติอันเที่ยงตรง
98 | 4 | และบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ (อะฮ์ลุลกีตาบ) นั้น มิได้แตกแยกกัน เว้นแต่หลังจากที่ได้มีหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว
98 | 5 | และพวกเขามีได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้
อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรงและดำรงการละหมาด และจ่ายซะกาต และนั่นแหละคือศาสนาอันเที่ยงธรรม
98 | 6 | แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ะฮ์ลุลกีตาบและบูซาเจร็ดนั้นจะอยู่ในนรกญะฮันนัม พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
จนเหล่านั้นพวกเขาเป็นมนุษย์ที่ชั่วช้ายิ่ง
98 | 7 | แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลาย จนเหล่านั้น พวกเขาเป็นมนุษย์ที่ดียิ่ง
98 | 8 | การตอบแทนของพวกเขา ณ ที่พระเจ้าของพวกเขาคือสวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสาย
ไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล อัลลอฮ์ทรงปิตต่อพวกเขา และพวกเขากียินดีในพระองค์ นั่นคือสำหรับผู้ที่ถูกเกรง
พระเจ้าของพวกเขา
99 | 1 | เมื่อแผ่นดินถูกให้ไหวอย่างสิ้นสະທၢၢ်ของมัน
99 | 2 | และเมื่อแผ่นดินได้ระบายของหนักของมันออกมา
99 | 3 | และมนุษย์จะกล่าวว่า เกิดอะไรขึ้นแก่มันเล่า
99 | 4 | ในวันนั้นมันจะบอกชาวคราวของมัน
99 | 5 | ว่าแท้จริงพระเจ้าได้มีบัญชาแก่มัน
99 | 6 | ในวันนั้นมนุษย์จะกระจายออกมาเป็นหมู่ ๆ เพื่อพวกเขาจะถูกให้เห็นผลงานของพวกเขา
99 | 7 | ดังนั้นผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน
99 | 8 | ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละอองธุลีเขาก็จะเห็นมัน
100 | 1 | ขอสาบานด้วยม้าที่วิ่งหอบอีก ๆ
100 | 2 | แล้วด้วยม้าที่กลับเท้าของมันติดกับหินจนเกิดประกายไฟ
100 | 3 | แล้วด้วยม้าที่จู่โจมศัตรูในยามเช้า
100 | 4 | แล้วมันได้ทำให้ฝนตกลงฟุ้งในยามนั้น
100 | 5 | แล้วมันได้บุกเข้าไปท่ามกลางหมู่ศัตรูในยามนั้น
100 | 6 | แท้จริงมนุษย์เป็นผู้เผลอต่อพระเจ้าของเขา
100 | 7 | และแท้จริงเขาได้เป็นพยานต่อการนั้นอย่างแน่นอน
100 | 8 | และแท้จริงเขามีความหวงแหน เพราะรักในทรัพย์สินสมบัติ
100 | 9 | เขาไม่รู้ดอกหรือว่า เมื่อสิ่งที่อยู่ในหลุมฝังศพถูกให้ฟื้นขึ้นมา
100 | 10 | และสิ่งที่อยู่ในห้วงอกถูกเผยออก
100 | 11 | แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาในวันนั้น ทรงตระหนักในพวกเขาอย่างแน่นอน
101 | 1 | อัลลอรีอะฮ์
101 | 2 | อัลลอรีอะฮ์นั้นคืออะไร?
101 | 3 | และอะไรที่ทำให้เจ้าได้รู้ว่าอัลลอรีอะฮ์นั้นคืออะไร?
101 | 4 | วันที่มนุษย์จะเป็นเช่นแมลงเม่าที่กระจายว่อน
101 | 5 | และบรรดาภูเขจะเป็นเช่นสนสัตว์ที่ปลิวว่อน
101 | 6 | ส่วนผู้ที่ตราฐของเขาหนัก
101 | 7 | เขาก็จะอยู่ในการมีชีวิตที่ผาสุก
101 | 8 | และส่วนผู้ที่ตราฐของเขาเบา
101 | 9 | ที่พำนักของเขาก็คือเหวลึก (ฮาวียะฮ์)
101 | 10 | และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ว่าเหวลึกคืออะไร?
101 | 11 | คือไฟอันร้อนแรง
102 | 1 | การสะสมทรัพย์สินสมบัติเพื่ออวดอ้างได้ทำให้พวกเขาเจ้าพละเลพลิน
102 | 2 | จนกระทั่งพวกเขาได้เข้าไปเยือนหลุมฝังศพ
102 | 3 | เปล่าเลย พวกเขาจะรับรู้
102 | 4 | แล้วก็เปล่าเลย พวกเขาจะรับรู้
102 | 5 | มิใช่เช่นนั้น ถ้าพวกเขาได้รู้อย่างแท้จริงแล้ว
102 | 6 | แน่نون พวกเขาจะเห็นไฟที่ลุกโชน
102 | 7 | แล้วแนนนอนพวกเขาจะได้เห็นมัน ด้วยสายตาที่แนชัด
102 | 8 | แล้วในวันนั้นพวกเขาจะถูกสอบถามเกี่ยวกับความโปรดปรานที่ได้รับ (ในโลกดุนยา)
103 | 1 | ขอสาบานด้วยกาลเวลา
103 | 2 | แท้จริงมนุษย์นั้น อยู่ในการขาดทุน
103 | 3 | นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย และตักเตือนกันและกันในเรื่องที่เป็นสัจธรรม และตักเตือนกันและกันให้มีความ
อดทน
104 | 1 | ความหายนะจะประสบแต่ทุกผู้หนึ่งทาและผู้ใส่ร้ายผู้อื่น
104 | 2 | ซึ่งเขาสะสมทรัพย์สินสมบัติและหมั่นนับมันอยู่เสมอ
104 | 3 | โดยคิดว่าทรัพย์สินสมบัติของเขานั้นจะทำให้เขาอยู่ได้ตลอดไป
104 | 4 | มิใช่เช่นนั้น แนนนอนเขาจะถูกโยนลงไปในไฟนรก (อัลญะฮะมะฮ์)
104 | 5 | และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ว่า ไฟนรก (อัลญะฮะมะฮ์) นั้นคืออะไร ?
104 | 6 | คือไฟของอัลลอฮ์ที่ถูกจุดให้ลุกโชน
104 | 7 | ซึ่งมันจะลุกไหม้เข้าไปในหัวใจ

104 | 8 | แท้จริงมันจะลูกโหม้คลุมบนพวกเขาอย่างมิดชิด
 104 | 9 | อยู่ในสภาพของเสาสูงชะลูด
 105 | 1 | เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้าได้กระทำกับพวกเจ้าของข้างอย่างไร ?
 105 | 2 | พระองค์มิได้ทรงทำให้แผนการณของพวกเขาสูญสิ้นดอกหรือ ?
 105 | 3 | และได้ทรงส่งนกเป็นฝูง ๆ ลงมาบนพวกเขา
 105 | 4 | มันได้ข่วนพวกเขาด้วยหินที่ทำด้วยดินแข็ง
 105 | 5 | แล้วพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็นเช่นใบไม้ที่ถูก (สัตว์) กิน
 106 | 1 | เพื่อให้ความคุ้นเคยแก่ชาวกูเรซ
 106 | 2 | เพื่อให้ความคุ้นเคยแก่พวกเขาในการเดินทางในฤดูหนาว (ไปเยเมน) และฤดูร้อน (ไปซาม)
 106 | 3 | ดังนั้น จงให้พวกเขาเคารพภักดีพระเจ้าแห่งบ้านหลังนี้เถิด (คืออัลอะอะฮะฮะ)
 106 | 4 | ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาให้พ้นจากความหิว และทรงให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาให้พ้นจากความหวาดกลัว
 107 | 1 | เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือ ผู้ที่ปฏิเสธการตอบแทน (ในปรโลก)
 107 | 2 | นั่นก็คือผู้ที่ขับไล่เด็กกำพร้า
 107 | 3 | และไม่สนับสนุนในการให้อาหารแก่ผู้ขัดสน
 107 | 4 | ดังนั้น ความหยนะงจะมีแต่บรรดาผู้ทำละหมาด
 107 | 5 | ผู้ที่พวกเขาจะเลยต่อการละหมาดของพวกเขา
 107 | 6 | ผู้ที่พวกเขาโอ้อวดกัน
 107 | 7 | และพวกเขาหวงแหนเครื่องใช้เล็ก ๆ น้อย ๆ (แก่เพื่อนบ้าน)
 108 | 1 | แท้จริงเราได้ประทานอัลเกาะฮ์รแก่เจ้าแล้ว
 108 | 2 | ดังนั้นเจ้าจงละหมาดเพื่อพระเจ้าของเจ้าและจงเชือดสัตว์พลี
 108 | 3 | แท้จริงศัตรูของเจ้านั้นเขาเป็นผู้ถูกตัดขาด
 109 | 1 | จงกล่าวเถิด มุฮัมมัดว่า โอ้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเอ๋ย
 109 | 2 | ฉันจะไม่เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีอยู่
 109 | 3 | และพวกท่านก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีพระเจ้าที่ฉันเคารพภักดี
 109 | 4 | และฉันก็มีมิใช่เป็นผู้เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดี
 109 | 5 | และพวกท่านก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีพระเจ้าที่ฉันเคารพภักดี
 109 | 6 | สำหรับพวกท่านก็คือศาสนาของพวกท่าน และสำหรับฉันก็คือศาสนาของฉัน
 110 | 1 | เมื่อความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ และการพิชิตได้มาถึงแล้ว
 110 | 2 | และเจ้าได้เห็นประชาชนเข้าในศาสนาของอัลลอฮ์เป็นหมู่ ๆ
 110 | 3 | ดังนั้นจงแช่ซอสุดดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า และจงขอร้องโทษต่อพระองค์เถิด แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรง
 111 | 1 | มือทั้งสองของอะบีละฮ์บะฮ์ และเขาก็พินาศแล้ว
 111 | 2 | หรพยสมบัติของเขา และสิ่งที่เขาได้ชวนชวายนันั้นมิได้อำนวยประโยชน์แก่เขาเลย
 111 | 3 | เขาจะเข้าไปเผาไหม้ในนรกที่มีไฟลุกโชน
 111 | 4 | ทั้งภริยาของเขาด้วย นางเป็นผู้แบกพิน
 111 | 5 | ที่คอของนางมีเชือกถักด้วยใยอินทผลัม
 112 | 1 | จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ
 112 | 2 | อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นที่พึ่ง
 112 | 3 | พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ
 112 | 4 | และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์
 113 | 1 | จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ
 113 | 2 | ให้พ้นจากความชั่วร้ายที่พระองค์ได้ทรงบันดาลขึ้น
 113 | 3 | และจากความชั่วร้ายแห่งความมืดของเวลากลางคืนเมื่อมันแผ่คลุม
 113 | 4 | และจากความชั่วร้ายของบรรดาผู้สลับเป่าในปมเงื่อน
 113 | 5 | และจากความชั่วร้ายของผู้จ้องเมื่อเขาจ้อง
 114 | 1 | จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ
 114 | 2 | พระราชาแห่งมนุษยชาติ
 114 | 3 | พระเป็นเจ้าแห่งมนุษยชาติ
 114 | 4 | ให้พ้นจากความชั่วร้ายของผู้กระซิบกระซาบที่หลอกล่อ
 114 | 5 | ที่กระซิบกระซาบในหัวอกของมนุษย์
 114 | 6 | จากหมู่มุญญินและมนุษย์

Name: ภาษาไทย

Translator: King Fahad Quran Complex